

DIWAN OF SHEMUEL HANNAGHID

PUBLISHED FOR THE FIRST TIME
IN ITS ENTIRETY ACCORDING TO
A UNIQUE MANUSCRIPT (MS. SAS-
SOON 589) WITH AN INTRODUCTION
AND INDEX OF POEMS

By

DAVID SOLOMON SASSOON

OXFORD UNIVERSITY PRESS
LONDON: HUMPHREY MILFORD
5694 — 1934

דִוָאוֹן שמעואל הנגיד

ויצא לאור בפעם ראשונה בשלמותו
על פי כתוב יד יחיד בעולם
(ב"י ששון ס"י תקפ"ט) עם
הקדמה ומפתח שירים

הצעיר דוד בן לא"א סלימאן בן דוד ששון ז"ל

אוקספורד
ברפום האוניברסיטא
לונדון : הומפרי מילפורד
שנת תרצ"ד לפ"ק
ס"י שמעו נז נגוזם אונדנ

כל הזכויות שמורות

Copyright

and

All Rights Reserved

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PJ 5050

ס 3

A 17

МОКДШ

באהבה רבה ובחכמת הבן

לאמי מודתך הרבנית המפוארת בישראל

בתורתך יראתך וחכמתה

שםך הטוב פָרָחָה ח"ז

AS

תוכן

v	פתח דברי	הקדמה:
xl-vii	.	
vii	.	תולדות ר' שמואל הנגיד
xiv	.	משפחתו של הנגיד
xvii	.	בני דורו
xxiv	.	שאר בני דורו
xxvii	.	חברוי הנגיד
xxxiv	.	הריאן
xxxvi	.	תם בן גדריה ו' חייא
xxxvii	.	אופי הכתב יד
xxxviii	.	ביבליוגרפיה
xli	.	סוף דבר
xliii	.	מפתח כללי להקדמת הספר
xlix	.	לוח חתוקונים
א	.	בן תחים
קץ	.	בן משל
רנץ	.	בן קהלה
שכג	.	פתח השירים

פתח דברי

ב"ה

כמה צרכו רבי קדרמוני ז"ל באמור שafil גורל הספרים תלוי במוֹל. הנה ספרי הנגיד ז"ל, חבירי איש גדול בענקים, הן בחכמתה הן במעשה, הן בשירה הן בתלמוד, נאבדו מותך הקהיל ועפר הדורות יכטמו. لكن נמלאת שמחה כמשמעותי שנמצא כתוב יד שבו נתקינו ונשארו שיריו הנגיד כמעט בשלמותם, ומהם רבים אשר נחקרו ננайдים מן העולם. חבת הספרים ויקרת גודלי הראשונים בערו בקרבי מילדיות, ומאו שקדתי להשיג ספרים וכותבי יד ול Hatchil אוטם ממצל הנשיה. ועתה שוכתי לדרביש כתוב יד זה (ס"י תקפ"ט, ע"י ספרי אהל דוד, אוקספורד, תרצ"ב, עמ' חנ"א-ח"ס), אמרתי אל לבי שאין לנו למנו הטוב מבעל התורה והספרות ואחליט לפירסמו. אולם רבות הסיבות אשר הרוחיקני מהלצהיא את מחשבתי לפועל. ראשונה, מפני שהייתי טרוד במלאת רשותם ספרי שיצאה לאור בס"ד בשם "אהל דוד" הנ"ל. ושנית, מפני נכוו הקיירה של הכתב יד, כמו שאבארא בהקדמה בפרק ח'. גם היה בדיוני ליתן ביאור מספיק עם מראה מקומות מן המקרא ומון התלמוד לפרשטי השירים, ותחלה לי להתעסק במלאה זו, אבל מפני שעבודה בזאת הייתה עלולה לאחר את הופצת השירים ומון רב, גמורתי להסתפק במעט וליתן את השירים במוחו שהם, מלֵה במלֵה, ואות באות, בלי חוספה ובלי גראון.

אין ספק שמשמעות הכתב יד, ר' חט ו' חייא, היה ספר מהיר וויר, נאמן במלאתו וראו לסמן עליו. ההצאה, על כן, מראה באספקלריא המאוראה את הכתב יד עצמו,ומי שיש לאל ידו להשתמש בקטמי הגינוי ולהשווות עם ההצאה הזאת ימצא מקום להתגדר בו, ותויה מלאכתו לברכה. ערכו של הכתב יד גדול מאד, הן מפני זריזותו והירותו של המעתיק, הן מפני שלימיות החומר שנשאר בו. השירים אינם מסוימים בספר בכתב יד, כי המספרים מעשה ידייהם, וכמו כן מספר הבתים בשירים המביבלים ה' בתים ומעלה. את הביאורים והפירושים של המעתיק הנמצאים על הגלון בכתב יד הופסטי בשולי הדף, וווספה עלייהם את המקור בין חזאי לבנת, כוה (). ועוד יש להעיר כאן כי תרגמתי מערבית את הקדמת אליסף בן הנגיד בספר בן משלוי, ואת דבריו אשר בראשו אותו הספר שבhem הוא מראה לנו דרך הבנת סדר הบทים. חוץ מזה הוצרכתי להסביר באיזה מקומות העmmas וביאורים משלוי.

בקדרימה אדרב בפרק ראשון על חולדות ר' שמואל הנגיד, ובו אזכיר חומר חדש מהדיואן בוגנע לומנו ולהיו של המשורר. השירים מספקים לנו פרטיהם או רdotות מעשה תקפו, וגבורתו ומון מיתתו. בפרק השני אדרב אודות משפחתו של הנגיד, אולם אצטצם את אמריו ואסתפק בחומר ששאבתי מותק הדיואן עצמו. בפרק השלישי אמנה את בני דורו של הנגיד בראשמה של כ"ב אנסים, מהם ידועים לנו, ומהם שלא בא זכרם עד היום; מהם ראשי ישיבות וגאנז ירושאל, ומהם ראשי גלוות ומנהיגי הדור; מהם תלמידיו היכנים

ומהם משורדים. בפרק הרביעי אמרתי לברור בקצרה את יחסו של הנגיד אל שאר בני דורו, בפרט להמדרך הגדול ר' יונה ו' גנאה והמשורר המפואר ר' שלמה ו' גבירול. בפרק החמישי איתן רשותה משאר חברי הנגיד, הן במקרה זה בתלמידו, הן בחכמת הדרוקן הן בחכמת הרת. בראשימה הזאת איתן גם כן מקום לשמות המחברים שהשתמשו בספר הלכתא אבראטה קודם שנאבד מקהל תלמידים או שהזכו מאמרים ממננו, וגם לדבר בקצרה אודות שאר חברי הנגיד בהלכה. בפרק הששי ימצא הקורא חומר אודות הדיואן ויחסו לשאר כתבי יד שבו נמצאים שרידי שידי הנגיד. בפרק שתרויין, פרק שבעין, לדבר אודות ר' חם בן גדריה ו' יחיא, מעתיק הכתב יד. בפרק השמיני איתן את אופי הכתב יד. הפרק התשיעי יכיל רשימהביבלוגרפית של חוקרים ומאמרים שנוגעים לח'י הנגיד ולספריו, מלבד אותם שנזכרו בפרקים שלפניו. ועוד תמצא רשימהביבלוגרפית בראש מפתח השידורים, שמכילה את שמות המחברים ומאמרים אשר בהם נשנו או בשלשו שרידי הנגיד, וכל מחבר או מאמר רמו אליו באות מיוחדת לו. בחתימת דבריו אשיך באישיותו של הנגיד ו'ל.

הקדמה

א

תולדות ר' שמואל הנגיד ז"ל

ר' שמואל בן יוסף הלווי נולד בקרטבָּה בשנת ד' אלףים תשנ"ג (993). בן הוא לדעת גראטִין (העתיק שאל פינחס ראניגאוועיַן, חלק ד', עמ' ב', והלאה) ולפי רוב החוקרים. החומר החדש שנמצא בידי בספר זה מעיד על דיוק התאריך הנ"ל. כי בכתוב Shir ק"ט של בן תחים (מכאן ואילך ב"ת) ר' יוסוף בן הנגיד אומר: "ומצאוה יוקורוּוּ האל חליות הכה ווְגֹפֶן מדרך הזקנה במלחמה אשר היה בקיין של שנת תהי"ד" (5054). השיר עצמו נמצא בין קhalbָת (מכאן ואילך ב"ק), סי' קל"ח, ובו הנגיד מגיר לנו שבשנה זו זאת הייתה בין ס"א שנה, ואלה הם דבריו: "היש אחריך אחת וששים עברתינו בנפשי מקום חפן בשורה בשורתו?".

זמנם מוחו איננו ידוע לנו בברור, אף על פי שהראב"ר בותח שהנגיד נפטר בבית עולמו בשחיה בן ס"ב או ס"ג. שנה. השירים מעודים כי בחדר אירן של שנת דתהי"ז (5056) היה עוד בחים, כי בשנה הזאת נרב לבו לחבר את הספר הלכאתא גבראותא (ב"ת, סי' ק"ז), ובודאי יש לשער כי חברו ספר כוה האירן איזה שנים, כאשר נראה למן בשנדבר אודוטוי. ועוד מופת מוכיח נמצא בהקדמתו בנו אליסף לספר בן משליל (מכאן ואילך ב"ט), כי בה הוא אומר שבזמן החוא אשר בו היה בן שש שנים וממחצית, צוחו הנגיד להעתיק את ספרו בן משליל (עמ' קי"ז). ומכיון שאליסף נולד, כאמור שם, בכ"ג מרחשון שנת דתהי"ז, מילא הנגיד היה בחים בשנת תהי"ז (5056), לפחות הפחות קודם הפטה. אולם יש לנו ראייה שלישית על אריכות ימיו של הנגיד, והיא שבסוף ספר בן קhalbָת בחתימת הריאן (שיר סי' תי"ב) מזכיר הפייטן כי זה בערך אלף שנה עברו מיום שנתרב בית המקושט, כאמור: "זה באלא לך אהוה יגוני ובכבי (בגלוין; ובכיה) זוזם הלא תענני". מכל זה יש לשער כי הגיע לשיבת, ובגוף הספר נשארו לנו כמה דברים המצביעים סעד וסיעו להשערה זו ומהפכים השמא לזרא. שהנגיד חי בשבעים שנה נרמזו בב"ק, שיר סי' שפ"ט, אשר בו הוא אומר: "תשחק בי בילדותך למגע ראייתני אחוי זוקן ושיבת, אני זוקן וראיית חרשים לנער יעשו מטה ותיבה". בלי ספק, מי שלא הגיע לשבעים, שהם ימי הזקנה, לשבעים, שהם ימי השיבת, לא יכול על עצמו שהוא זוקן ושב, ולא יתפאר (או יתאונן) "ראייתני אחוי זוקן ושיבת", כלומר בן ששים ובן שבעים. מלבד זה יש הזכחה ברורה שאין סברת הראב"ר מבוססת שאמר: "ונפטר ר' שמואל הנגיד בשנת ד'א תחתני" (5055, עי' ספר הקבלה בסדר החכמים, הזקנת נייבווער, חלק א', עמ' ע"ד). כי בשיר סי' ב"ט מב"ק מצאה המשורר למי שיבת באמרו: "אצפה ימי שיבת לקץין אשר קרב ואיזען אלי צדק ואל אין

ואל שוע, כאיש בא אליו מchnerה תקוועה אשר בניתן אהלים יבקש לו מנוחה ומרוגע". מונה נראה שכשערך הנגיד הטוריים הללו היה קרוב לשנת השבעים לימי חיין, כי על כן אומר שהוא מצפה למי שבת ומגיע לקצו ולמנוחתו. וכן עלי זה את شبוריים אחדים שכבתם בעורו בן שנים או בן חמישים אין מוכיר את ימי השיבה. למשל, בב"ק, סי' קפס"ה, רומו על שני חייו. השיר הזה שהוא מסוגל ומשמעותו כשהוא לעצמו, מראה לנו את הנכללים והדיאוגות שסבירו את הנגיד וטרדו את שנותו מעינוי בחשכת ללה. אנחנו רואים שהוא בוכה עלUrשו "בליל לא טעמו עני נשתי" ושאל אותו השואל: "על מה זה במר תבכה?" והנגיד משב: "למען כי שנת שנים שנייה, שנת שנים משונה משונה בעקשורה מסורה עקשורת, ומשיים ומעלה לא יהיו עוד שחוק על פי ורנה על שפתה". לפי החשבון שלנו נוכל לברר כי השיר נחכר בשנת דתית"ג (5053). יש לנו עוד שיר בב"ק, סי' ריד", שבו שואל הנגיד אה יידידי: "הכמוני תפתחו בילדיהם?" השיר הזה נחכר בשציגו לשנת ס"ה או ס"ד לשני חיין, זאת אומרת לשנת דתית"ח (5058-5052) – דהיינו, חמש או שש שנים לפני שנת השבעים, ככל אמר הפסוק: ימי שנותינו בהם שבעים שנה. וזה יוצאת לנו ממה שאומר: "ואיכה תנחמוני ובני ובין קץ חמשה בשעים או בשעה צעדום, חמישים אשר עברו ווים עלי ראש לי בנימן, עלי קרבת תמורה מעדים?". בליל ספק שהרmono פה לוי הזר המשכן שהוא בסוף ושהיה מספרם שנים. מן השורות הללו אנו למדים כי להנים ורצו היודאים לפתחו ולשוא יוכרו אהבת דורדים. איזה נחמה יכולה לחשב נפש איש אשר הגיע כבר לשנת ס"ה או ס"ד, בעוד טימני הזקנה יפיצו עליו ושערו הפך לבן? ורומה לה מה שאומר על עצמו בב"ק, סי' טס"ב: "שהורי שער לי בנו ובף ומון קומה אשר היה כוום, בפה בפה ועתה הומן את שתי רגלי ברגלים לתומים". בודאי נכתב השיר הזה בעת זנתו, שלא בלבד שהיה שערות ראש וזקנו לבנים, כי גם קומתו – היותה כפופה ורגלו נחלשו ויתעקרו ברגלי הבן, אחרי אשר היה גופו זקוף באות הוא". כי בהיות הנגיד בתוקפה שבין החמשים והשנים לשני חייו היה עדרנו יוציא למלחמה ומנהי בין המערבות, והוא אי אפשר כי אם לאיש בתכליית הכריאות והכח, והשערתנו בנדון הבית הזה אינה סותרת למה שמתאנן הנגיד בעורו בן חמישים, כנראה מון תאריך הכתובות, שנתחת"ה, כאמור: "נראו לבנות בראשי עצמו כמו חול וגדרו" (ב"ת, סי' ק"ג), כי מהבית עצמו נראה שעדרותיו בעת היא רבו וארכן, ובבית ח' הוא מתעורר ופוך על חייו לאמר: "שבו לאחר והוציא צין גנורים וgamlo! לא בן בב"ק, סי' טס"ב. שם הוא יתאונן על מצב בריאותו בכלל, ולא ייעז ל��ות לישוב עלמו".

מכל זה עולה לנו חזוק להגבלה שנות הנגיד בהחלט, ובBOROR לנו שי' לכל הפחות עד שנת דתית"ח (5052-5058). זה מתנגד להתחאריך שמובה בספר הקבלה לראב"ד, ונמצא גם בספר קצור זכר צדיק לרבי יוסף בן צדיק, שאמר: "נפטר רב שמואל הלוי הנגיד תלמיד הר' חנן"DKORTOBRA שנות ד' אלפיות תחת"ז (5055) וחכה לד' כתרים כתר כהנה כתר ליה וכתר שם טוב ומעשים

טוביים על ארבעתם" (סדר החכמים, חלק א', עמ' צ"-צ"ג). וכן ר' מנחם מאורי, מחבר ספר בית הבחירה, רושם תאריך זה באמרו: "וכן היה באחרית ימי הנגיד ר' שמואל הלי היה מקרטבא ובORTHOC מוצר גוירות למלקלא ומוצר הפלגת מליצתו נתגלל הדבר ונעשה קרוב למלאות בගאנטא וגם חיבר ספר בכל תלמודו קראו הלי גיבורתה והוא ראוי לסfork עלי' ברוב דבריו ועליה ענן כבورو בשנת ר' אלףים וחתמ"ו" (55, שם, חלק ב', עמ' רב"ה). ובבב"י של ס"י אמר"ג, עמ' ס"ח והלאה (ע"י ספרי אהיל דור, עמ' אס"ה-אס"ח) נמצא התאריך: "ונפטר בשנת דתחט"ז". וזה בודאי טעות מוחלט, כי לפי החשבון היה חי הנגיד קי"ג שנה, והבדל גודל כוה בין כתבי העתים לא יתכן. על כן צריך להגיה את הוב"י לתאריך דתחט"ז או לתאריך דתחט"ז, והתאריך האחרון מתחאים עם בעל דברי הימים הערבי ابن חייאן, שהיה בן דורו של הנגיד, ובלי ספק היו לו ידיעות מפורחות, שכותב שהנגיד מת בשנת דתחט"ז (566). ולפי מה שאמרנו לעיל, יש הוכחה לחשבון זה, אולם סופר הוב"י בודאי נטהלף לו החשבון היוציאו עם זמן השטרות מפניהם איזה סיבה שנודמנה לו, ובמקומות אס"ו לשטרות שהיה ראוי להכתב, כתוב דתחט"ז ליצירה, ומהו נולדה טעותו. על כל פנים, החשבון אס"ו לשטרות עולה בקנה אחד עם החשבון דתחט"ז ליצירה, ושניהם מאשורים ומקיימים את הידיעה של כתבי העתים שלנו, אבל מטעמים שסחרנו לעיל בפרוטות אציגים אנו לצדר באן עם הכותב הערבי שהוא מאוחר את זמנו מותו של הנגיד עד שנת דתחט"ז (566). ואין להוכיח מאומה בכך הסברא הזאת מישתקת הנגיד אחרי שנת דתחט"ז (565), שהוא המן האחרון המוגבל בכתובות על השירים, מפניהם ארבעה טעמיים: ראשונה, כבר זקן ושנית, היה טרוד בחבורו הגדול בהלה. שלישיית, אפשר שפנה ממלאכת השירה. רביעית, יש לשער כי המסדר יוסוף בן הנגיד, אסף וקבע כל מה שמעיא בשנה זו, זאת אומרת בשנת דתחט"ז (566), ומה שפיטים ושר הנגיד אחרי כן לא נכלל בחבороו הנקרא בן תהלים.

בבחורותו למד הנגיד בעיר מולדתו אצל חכם העיר ר' חנוך בן ר' משה (סדר החכמים, חלק א', עמ' ע"א). ר' חנוך זה ור' משה אביו היו שנים מארבעה שהbijims שנפדו על ידי יהודי קרטבא מוחישמעאלים אשר שבוט באניה בלב ים (שם, עמ' ס"ח). ויתישבו שני החכמים האלה בקרטבא, ושם הרביצו תורה ויסדו מרכז חדש במוערב ללימוד התלמידו. אך רדיפת היהודים הכריתה את בני העיר לרבות ולמזוא מנוח ומרגווע במקומות אחר. ובין יהודי קרטבא, ובכללם הנגיד, נתפورو בכל קצוות ספרה, ור' שמואל בחר לו את העיר מלאקה למושב לו. יש לנו שלשה שורדים ביחס אל יציאת הנגיד מקרטבא המפיצים אור על נדוריו בברחו מן העיר (ב"ת, ס"י י"ד, ט"ו, כ"א).

כשהתיישב הנגיד במלקה היה מפרנס את עצמו בדוחק בתור בספט, כאשר התעסק בעיר מולדתו. ומלבך יודיעו במקרוא ובתלמוד, היה בקי בחכמתו חיצונית ובלשון מופלא, ועל ידי זה הגיע לאגדולה, כמו שהוא מעיד על עצמו בשיריו אל ידיוו ר' יוסוף בן שמואל הדין: "ופי דבר בצחوت על לבב קדר וצדקה, וין את

דבריו על ענק מלכו רברדו, ומדתו בחכמויות אשר הוא לא מדרתון, ולִי הון רב והוד מלכות ושם צדק ענדחו" (ב"ת, סי' ב"ה, בתים ט'-י"ב). בסגנון המויחד לו מתאר לנו את כח עטו שהשיג לו הון ועשיר רב, באמרו: "עט אני חסידך אספער כי בר מלאה ימינו, הון וכבוד ועל לשונך אלמה כל גבר לשוני" (ב"ט, סי' חוף"ד). מעניין כי אבי המעתיקים, ר' יהודה בן שמואל ז', חבורן, מוכיר בצוואתו שהנחיה לבנו ר' שמואל את החרוו זהה כדי להזירו להשתפר בכתיבתה העברית, ואומר לו: "כבר ראית מה שספר הנגיד ז'ל מן הגדרולה שהגע אליה בעבורה" (אברהם, צאותו גאווי ישראל, חלק א', פילדיפיא, תרפ"ג, עט' נ"ט). לא רק פעם אחת, אלא שתיים ושלש פעמים מוכיר הנגיד בחרוויו את המשעה שקרה לו בקשר עם עטו, עט סופר מהור. בן בספר בן משלו הוא אומר בזה הלשון: "עט אחוו כי בעט יקובע הון ועט יעללה נמכרים, אל שררה ועט ידבר בכתב על לשון מלכים" (שיר תחפ"ג). ועוד הפעם משורר בספר בן משלו, סי' אקכ"ג, באמרתו: "תבונת איש במקتبו וכל שבלו בפי עטן, יוגע איש בעט אל מעלה מלך בשרביטו". החרווים האלו מתאימים עם האגדה שהנגיד עללה/agdola על ידי מהירותו בכתיבת העברית. אמן השתמשו היהודים במננו בלבש ערבית, אולם היו כותבים באותיות עבריות, בעוד שהנגיד היה בקי ואומן גם בכתיבת העברית וגם בשפה הצהה, ועל ידי זה נתעללה על בני דורו, יהודים ובני נכר גם יחד, ונפתח לו פתח להיכלי המלך והשרים, וכן כאן המקום לחזור על הספר הידוע לכל (עי' סדר החכמים, חלק א', עט' ע"א והלאה; ודברי גראין, ראבנןואוין, חלק ד', עט' ב"א והלאה, וצין ג'). מהו מ ההוא ומעללה קראוו הערבים בשם אסמאעל אבן נאג'רילה, והרכבי סובר שאץיך לקראו אבן nagdola (חדשים גם ישנים, עט' י"א).

עליתו/agdola הייתה קודם שנת דתש"פ (1020), ורבך זה מבורר הוטב על ידי הראב"ד שאמר: "זהה (כלמו הנגיד) יושב בחנות והוא רוכל והיתה חנותו סמוכה לחצר אבן אלעריף סופר המלך חbos בן מאקסן מלך פלשתים בגראנטה והיתה שפתחת הסופר מפייסת אותו והיה כותב ספרים (דוחינו מכתבים) לאדרונית המשנה אבו אלקלאסם ז' אלעריף והוא רואה ספריו ותמה מהכמתו ולקץ ימים נשאל משנה זה בן אלעריף ממלאו חbos לשוב לbijto למלכה ושאל את אנשי ביתו מי היה כותב לכל הספרים הבאים אליו מכם אמרו לו יהורי אחד סמוך לחצרן מקהל קורטובה הוא היה כותב לנו. מיד צוה הסופר והריצו אליו ר' שמאל הלי ז' ואמר לו אין אתה ראוי לשבת בחנות אל הסור ממני ימין ושמאל וכן עשה ונעשה סופרו ווועזו" (סדר החכמים, חלק א', עט' ע"א והלאה). בשנה זאת הוסר ר' שמאל "מהוות על האבוליט אשר הוא נגיד ומוצאה אליהם וקרה מה שקרה ונחרגו חמיו ובן אחווו" (ב"ת, סי' ע'). לא ידועו על אייה פקורה התמנה אחר שהוסר ממשרתו זו, ואין לנו כל מושג מי היה חמיו ובן אחווו, אולם זאת ברור, כי בעת החיה כבר עזב את קרטבאה עיר מולדתו וקבע דירותו בעיר מלאקה, שהותה בירת המלך התנ"ל.

חי הנגיד לא עברו בignumים, וגורלו נפל בין אויבים וארים. כמעט בכל שנה

הקדמה

ושנה היה משורר על הנשים והנفالאות אשר נעשו לו. למשל, הכתובת הראשונה שומנה ידוע היא משנת תשע"ח (1038). מהשיר שלפנינו יש להכירו כי הנגיד היה בעת החיה בסכנה גדולה. יהוקף המסדר את השרים רומו על מאורע אחד ואומר עלו שהוא ידוע ומפורסם, אך אין לנו כל שמיון מינו חוץ ממה שנמצא בגוף השיר. לפי הנראת, שנייאי הנגיד נעצו יחד להפילו ולהחריתו. בכתובת נזכר זומיר אדרון אלמחה ואבן עבאס סופרו,alem בשיר עצמו מדבר הנגיד באג' ומשנהו ابن עבאס. זההיר הוא בודאי הפליך וזהיר שלך בתקופה החיה באלאמאריה, כמו שבכתב Dozy בספרו Spanish Islam, לונדון, 1913, עמ' 603. המשורר מיד לנו את מפלת איביו שוויה באלו של שנות תשע"ח (1038), ומזהר את הנצחון בזה הלשון: "יום שי בראש אלול בעני כוות תשעה באב או העשרה, וסופה יום גאולה יום שמחות כוות עניים בקירה, ביום חלך שלל צרי ויום גיל כוות לחת עקרה העזורה, ולפניכם בא שנות תשעים והשע תשועה שלחה אליו ואורה, והמשנה אשר עין וחתק להרגני וגור הגורה, ואל עבר נהרות בא לרע לי ובו גולח בתער השכירה" (ב"ת, סי' י', ביחס קי"ח-קכ"ג). ועוד שבחדש תשרי לשנת ת"ה (1039), בשיזא אסמעאל בן עבאדר לקראת הנגיד בחילוי (ב"ת, סי' ב"ז), צעק במר נפשו אל השמיים: "ראה היום בצרתי שמע ושעה עתרתי". בnarrah שכבר בזמן זה עמר הנגיד בראש חילות המלך והנהיגן בקרב. ובשנה הבאה, שנות ת"א (1040), בקיין, שוב מוצאים אותו בשורה המערכה. וזה הרבר: ידר ובעל, בריתו ואצל ומופק, והם שלשתם מראשי האנדלים, הרימו יד במלך וופשו על ארגונה ויהרגו את שר העיר שם, ואחר בן השתלמו על שמתאן ועל רוב מבצרייה. ויצא הנגיד עם המחותן לקראותם, והתה בם יד ה' ונחרגו שרי הצבאות ואצל ומופק ורביהם מוחיליהם, אך ידר נמלט לקרטבאו. וירדפו הנגיד ויצר על העיר וילכה, ואת ידר חפש כי יビיאו אסור אל המלך. בפרט מענין לציין כאן שידור זה אשר נלחם בו הנגיד היה שארו של המלך, כי זה מורה על נאמנות הנגיד וגודל השפעתו בחצר המלכות (ב"ת, סי' נ"ט וק"ד).

ראו לשים עין פקודה על דברי הנגיד שבכתב לבנו מן המתחנה שהיה בו בין החיים ובין המוות, בקיין של שנות ת"ב (1042). או היו אכן אבי עمار ומגהادر וחיליהם צבאות הארץ על מדינת לונקה (או לורקה), ומהנות הנגיד יצאו להלחם בם ויליו היללה הוא כדי שישכימו בפרק אל לורקה (ב"ת, סי' ע'). וגם מצירה זו נחלץ הצדיק, כי כאשר נתברר לאיב שמחנות הנגיד קרבו, לא התהממהו חיליו ויבורחו מעל לורקה, וחלות הנגיד חנו במקומם. או שבת הנגיד אל בנו את השיר המתחיל: "שליח יונה" (ב"ת, סי' ע"), וממנו אנו לומדים שבזמן ההוא היו שלחים יונה מבשרת "באגדת קטנה אל כנפי מחוברת, מאודמת במ"רבים ובלבוגה מוקטרת". אגב, זה מוכיה שבימי הנגיד כבר התפשט המנהג בספרד לשלוח מכתבים וודיעונות שונות על כנפי תורמים ובני יונה, ובnarrah שלא השתמשו באציגי הזהה במשלת ערבי במורוח כי אם אחרי מאה שנה, כי לפיה מה שקראת בירחון של The Indian Air Mail Society,

בלכחה, מארץ, 1933, חלק ז', גליון ח', עמ' 506, נור אלדין היליף מבגדאד היה הראשון שהניא בדוואר כוח בהמואה הי"ב למספר הנצרים. בשנת תח"ד (1944), בהדרש תמן, היה ר' שמואל רחוק מביתו במחנה אסתה בעוד שבנו יוסוף היה עזיר בחולי השחין וודאג הניגר בעדו (ב"ת, סי' פ"ו), ובשובו מן המערבה הוא בעצם נפל למשכב ונשאר חולה במשך שלשה ימים. לכשנתרפא נתן תורה לבודאו ואמר: "עברו עלי, נפשי שלשה ימים עד היו כמו אין צורתי ובצללים" (ב"ת, סי' פ"ח, בית ל"ט). בשנת תח"ה (1945), בהדרש ניסן, מוצאים אנחנו אותו במחנה נגד האויב, והפעם היה עמו בנו יוסוף (ב"ת, סי' צ'). ואחת ממלחמותיו עבר בדרך גיאן, במקום ארבו לו השר בן אפיקירה עם כל חיליו ופרשיו, וברח הניגר ויכנס בנهر גדור עמוק וניצל בעורמת ה' מן האויבים שלא מלאם לבם להכנס בהםים אחריו (ב"ת, סי' צ"א).

מה נעמו דבריו כשיצא להלחם על הימנה אמרו ועבר על מקום שם שהיה בו בימי בחרותו שנמלט מקרבתא עיר מולדתו! הוא פונה אל מדבר החול ושאל: "התדע מעבר החל בעברי בר חרד ובורה במקלי, והיום עברך בר ואחריך רבבות כאביהם יישמעו לי?" (ב"ת, סי' צ"ג). במלחמות הזאת הוגר גבר על האויב, והנצחון היה בחורף שנת תח"ו (1945, ב"ת, סי' צ"ד). ובשנה שלאחריה, היא שנת תח"ז (1947), הוגר לנצח למלחמה פעמיים. ראשונה, אחר ח gag הסוכות נמצאה במחנות אשר על אנטקירה המקומ (ב"ת, סי' ק"א). שניית, יצא למלחמות שנקראת על שם הסכינה העיר, ויכנסו בה הפרשים וחיריבו חומותיה ואת מגדלה הפילו ויערו עד היסוד בה. אז חשו לעורת אויבי הניגר בעלי בריתם ובראשם חסר אבונור שבא בשתי מחנות, האחת ממלכה והשניית מאשבילא. הערכה הייתה במקומות קרוב לדוניה, ותחוק המלחמה, ונחלשו החומות ההם, ונחרג בזן חריג רב, ונדרפו עד שער רונדה, במלחמות זאת נלכדר הסרים הנקריא מוכתארא, והוא היה שר הרכב באשבילא. זה היה בי"ר אלל (ב"ת, סי' ק"ג), ובשער אחר משדר הניגר באשבילא. ולפי הכתובת היה המשך המלחמה בתאבעה המקומ, ושם גברו עליהם וחרגו את הסרים הנקר (ב"ת, סי' ק"ה). ותארך המלחמה עד חדרש סיוון שנת תח"ח (1948), כי בזמנ זה היה עיר הפעם מלחמה באשבילא ושרפו את הר חותים אשר שם, ואחר כן עבר הניגר על אשונה ואצטפה ועמק אוברה (ב"ת, סי' ק"ו). משנת תח"ט (1949) לא נשאר לנו זכר שום מאורע, אולם מהשנה הבאה, תח"י (1950), בהדרש סיוון, נרשמה תשועה גדולה שעשה ה' לניגר ולחילות שבו תחת רשותו. המלחמה הזאת הייתה על פי המלחמות, והניגר נטה החילות לפני מזרור המקומ, ופלגנה, ואסתגה, ושם נראו הגבורות הגדולות והנצחונות החזקים. ובשובו ממש פגש הניגר באובייז אנשי מלוכה פתאום, והכה בהם מכה רבה מאד ויפלו חללים מראסיהם יותר ממאה במספר (ב"ת, סי' ק"ט).

אולם בכל זאת לא שקטה הארץ ו编辑ה גוברת בכל שנה ושנה, עד כי בשנת תח"ב (1952) יצא דבר מלכות שניית ללבת אל אשונה המקומ, ושם נקבעו יהודים אשビルיא והמוני רב מהברבר. וחייל הניגר גבר עליהם עיר הפעם כל כה, "ששת בקצוי ארץ שמעו וכעוף התעוופף קולו זכרו" (ב"ת, סי' ק"י). באלו שנה

זו באו מתחנות אשבייליא ורונדה וכל קצעה המערב אל המקומות רוח, וכנגדם חנו מחנות הנגיד שבועיים ימים. אולם לא ירד אליהם לא פרש ולא רגלי, וסוף סוף הלו כלהם האויבים בכוורת פנים (ב"ת, סי' קי"א). בגראה שאחרי אשר חרוו בני אשבייליא ורונדה וחילו הברבר לאחריהם, שכרו את הצרפתים להיות עם בעורתם. בעלי הברית הללו גברו על חילות הנגיד אשר הוכרחו לסוג אחרונית ולהתבצר באליסנה (או אל אסנה), וצورو האויבים על העיר מארבע רוחותיה, ויצאו בני העיר לקראותם מעד מערב העיר ויארכו להם חמשה ימים ואחר כן לבשו שרויוניהם וירעכו להלחם בהם. וייהי כאשר רואם הצרים ברחו נולם וינסו בלילה אל ההרים והגבועה. אחר כך קרכו לקרהת השר ابن אביו עמאד והצרפחים הצרים את העיר משני צדדייה במורה. כאשר נגלו אלהם הנגיד והילו ברחו גם הם ולא נשאר מהם עד אחד (ב"ת, סי' קל"ז). ובכן הלו כהרים אל אשבייליא ויוזו שם עם בעלי בריתם. והאיש עבד שר אשבייליא גבר ומרד בהם ויוחיק בהם וננתן אותם בבית האסורים ומלא כל בית הכלא מהם. לבסוף, כמו קצתם על קצטם, הותרה הסכמתם והופרה בריתם (ב"ת, סי' קל"ח).

משלשת המלחמות הללו אשר קרו בשנות תתי"ב—תתי"ד אנו לומדים שעבדו המלך באשבייליא וסבירותיה קשו עליו ויחסבו לכבותו את כל ארציו אשר בין ארבעת הערים—מאלקה, רונדה, אשבייליא ואליסנה. ראשונה, בריתו ברית עם הברבר שברודם, ויחזקוו המורדים קרוב לרונדה, וכאשר התגבר עליהם הנגיד, נסוגו אחורי ויכרתו ברית עם הצרפתים בצפון, והפעם התקבצו סביב אליסנה אשר בה התבצר הנגיד. שוב נזחון, ושוב נסוגו אחרונית. אבל המורדים לא התיאשו מלחשיג מטרתם, ויקבזו את הצרפתים ואת הברבר גם יחד באשבייליא עצמה, וינסו להחותם אליהם את אויבי הנגיד אשר בינויהם הואלו להכנע אליו בקראו אליהם לשלים. אך לפיו הגראה לא הצליחו בזת, ויפול סכוסן בין בעלי הברית, ויקומו זה על זה, וילחמו זה בזת, עד אשר נחלשו. או התנפלו עליהם הנגיד עם חיליו ויק懊ם שוק על ירכ.

ובכן תמו מלחמות הנגיד.

אולם לא רק מבחן רדפו מלבם ושרים יהיו לחם מלחמות בשורה, אלא גם מבנים, בחזר המלך, היו לו שונים אשר התקנו בו ונשאו עזה על נשמו להורידו מגדולתו. כל ההון שקבע, כל הוכחה שהגדיל, וכל המבוקש שאמל למלכו קטן בעני הרופים, יוסדו יחר להשפיל את כבויו ולהפילו לבאר שחת.

לא נמצא בידינו חומר לברר אם משנת תתי"ו (505^z), זאת אומרת בשנים האחרונות לימי חיין, לך-חלק בהנחתת המלוכה ובעובדות הצבא או לא. אמנם, טרם אכללה לדבר על חולות הנגיד, עיריה נא שבחדיש אייר, שנת תתי"ז (504^z), היה ריש גדול בעיר מושבו מאלקה שהפל בתיים ועקר את החומות, ובני ארם היו נופלים ארצה מאליהם (ב"ת, סי' ק"ב). הסכנה הייתה כל כך גדולה אשר "כל נפש איש בין מושיו בספינה בין גלים שטה, כל איש ואיש יעמוד נבהל ויתורה את שחתטא", ואמרו בא קצם כי יד השמד ארץ שאמה (ב"ק, סי' שנ"א, בתים ל"ז-ל"ז).

ב

משפחתו של הנגיד

אביו היה ר' יוסף הליי, ואורתו אין לנו שם ידועה. אולם בנראה שעל ברכו נולד נכדו יוסף, ולא חפץ הנגיד לקרוא בשם אביו יוסף בעודו בחיים, וכן קרא לו יוסף. הנגיד היה לו אח ושמו יצחק ועליו אתן פרטם אחדים אשר לקתני מותן הדיוואן. בשלה ר' יצחק בשנת תח"א (1542) החנן הנגיד בעודו ואמר: "עצמי מלאו צירום ותוגות עני נגירה מאי הפוגות" (ב"ת, סי' ל"ג, בית א'). וגם מהשר הבא אחורי אנו רואים את אהבת הנגיד לאחיו. בעת שכבר עליו חלוי החליט הנגיד ללכנת אליו עם הרופא אבי מרדין, ובודעם בדרך מטה החולה (ב"ת, סי' ל"ד) ויקרע הנגיד את בגדיו בשמע מהאבדה (ב"ת, סי' ל"ז). מן הבדיקות יש להכיר שאח הנגיד היה איש גדול ונכבר, מפני שהוא אמר לעליו: "וזאק ימות גודל דורו ורצוי לרוב אחיו ודרוש טוב לעמך" (ב"ת, סי' ל"ה, בית ו'). קינות רבות מקונן עליו הנגיד, ובפרט חשובה הקינה שנמצאה בב"ת, סי' ל"ז, אשר ממנה אנו למורים מתחולות האיש הזה, ואופן חי האחים בילדותם, וכי שנייהם עוכבו את עיר מולדתם יחד. לפי הקינות, נהגו לשבר כלים במות המת (עי' סנהדרין, סוף דף מ"ח ע"א), לבא ולנסקו כשהוא מוטל על משבכו (ב"ת, סי' ל"ח), ולבקר את קברו ביום שני לשבו לעפרו (ב"ת, סי' מ"א). הנגיד חבר שירים מדי פעם בפעם לזכר מיתת אחיו: אחורי שלמדו שבעת ימי אבלו (ב"ת, סי' מ"ד), אחר חדש ימים (ב"ת, סי' מ"ה), וגם אחורי מלאת שנה למותו (ב"ת, סי' מ"ז). היוצא לנו מבל זה הוא שהנגיד היה קשור אל אחיו הבכור בעבותות אהבה ואחווה.

לנגיד היו שלשה בנים: יוסף, יהורה, ולאסיפ, ובת שמתה בחיזין. יוסף נולד, כמו שזכרנו בהקדמתו לספר בן תחילים, לפי החשבון שקבע מאביו, "בשלשה שעות וארבעה חמשה שעיה ושני שלשי חמוש שעיה שהו מליל שלישי יום אחד עשר לתחרי שנת ר' אלף וחמש מאות וחמש עשורים ולשש מאות ולמנין והוא יום אחד עשר מחודש די קעדיא שנת עשרים ושש וארבעה מאות ולמנין היישמעאלם" (1535, עמ' א'). אהבת האב לבניו ויחם הבן לאביו נכרים מכמה פרטם שנתקיימו לנו בגין תחלים. הנגיד רחש אהבה עזה לבניו יוסף, ומادر שמה בחתפותיו כשרונותיו. עפם, בילדותו של יוסף, צוה אותו הנגיד להעתיק לו ספר והבטיח לחת לו על כל קונדרם וקונדרם בטיל אחד. וכשיצא הנגיד אל אחת מלחותיו שלח לו הבן את הקונדרם שהעתיק, והאב השיב לו בשיר ושבחו על כתיבתו המהודרת ועל הטורים המוסדרים והחמודים, וירזו אותו לבחוב ולקרוא ולשים לבו "לדת ארון וכפורת". הנגיד מבטיחו שאם יוסיף בחכמת התורה הוא יוסף לו "מחיר הרבה ומשכורת". בנוועם שיר ומלאיצה אומר הנגיד: "יוסוף אם כחתימו בעט ברזל ואגרת, מכותב את וחירות על כבדי לא ביותרת" (ב"ת, סי' ס"ג). המלאה "בטאליה" נהוגה עד היום אצל היהודים המזרחיים בלשון ערבית במובן ביטול בית המדרש, בלאור שתינוקות של בית רבן חופשים מלמודם, ואולי שמלה בטייל מתחאה לה. בתחילת חששתי שモבנה מطبع כל הערך, אבל לא מצאתי רגלים לדבר.

לא רק בדברי חבה מראה הנגיד את אהבתו לבנו יהוסף, אלא גם באהבה נסתרת ובחוכחת מגולה. כשהיה הנגיד בסכנה גדולה וכבר התיאש מן החיים, חרב לבנו באיש המצווה אל ביתו, מורים הרואים לפרטם כא', ראשונה, שהיהודים יתן אל לבו כתבי אביו בשכבו ובគומו. שנית, שהצוואוה הזאת תהיה ליהוסף רב מורה דרך כל ימי חייו. ראשית כל דבר, לימוד יהוסף לראה את יוצרו וצورو בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאודו, ואחריו בן יקנאה בינה ושביל טוב. הנגיד מוחזרו על יראת האם ואהבת קרוביים וכיבוד חבריהם, ומבטיחו שלל ידי בן יהיה אהוב, הן לשמים והן לבירות, ויבא לבון שם טוב. וגם מצווה אותו לאגמול חסר לעניים לאביבונים ולדבר על לבם בעמעה רך בבל החחש עם הסבות או עם החזאות, כי החסד טוב לمعנו, ומייעצחו להתרחק מן הגדולה ולהתקרב לעונת, אולם "תתגדל ורומה על גודלה אבותיך" (ב"ת, סי' ע'). הדברים הללו מראים בכך את רוח הנגיד, כי רך מי שగודל והתהנק על רום המוחשנות והמורות יצוה את בנו דברי מוסר כללו. עוד שר עזה ומורה דרך הנהיל הנגיד ליהוסף, "ובנה אותו על צואה אשר כתב ויסרני בת, והוא השיר הנכתב בסוף אגרת הסמכות ובערבי אל אצפ"ה" (ב"ת, סי' קל"ט). השיר הזה חרוי, בערבית ארגו"ה, ובכן ייחיד במינו בדיאן. מתחילה ועד סוף הוא מלא אבני טובות וגירוש מרגליות אשר אין לבכר קצתן על קצתן, ומוכיה למעלה מכל ספק, גם על חכמת הנגיד, תבונתו וצדתו, וגם על השטה הנכונה אשר לפיה טפה וגדל את בנו, למען יהיו ראיו לשבת החתיו ובבעור יגיד לעשוות מאבותיו (ב"ק, סי' ת"ג).

חוץ מדברי מומר אלו ראיו להזיכיר מה שנוגע למטרתו ושיאיפתו של הנגיד, שבחתו למלכו ואדרונו לא הסיחה את דעתו מבני ביתו. הנה כי בן כותב הנגיד מין המתחנה שלב מה שנושא וסובל הוא בעבר בנו, ושלולא בנו, היה נר בתכל וחץ חיים פשוטים כיתר בני דורו. ומה נעכו אמרותיו שראו לחוקם כאן: "כתבי זה כתב יישר אמריו ומי יורה לך יישר בהורך, כתבתיהם והמות מצחק לנגידנו בפה רחב וארך, ולא ארעד בקום הצר למחר הלנו אם לצרינו יעורך" (ב"ת, סי' ע", בתים ג'-ה'). ולא די שצוווה הנגיד בדברים, אלא שגם חן אותו והשಗיה על למוֹדוֹ. ובכן, כשהיה יהוסף בן שמונה שנים וששה חדשים, זאת אמרת בשנת דתת"ד (1042), החhil לקבץ את ספר בן תהילים. ובימי בחרותו שגמר את סדור בן תהילים או בשחרור עלי, anno מוצאים אותו מתנצל בער אביו ומודיעו שבוגנותו ואמונהו בחבור השורדים הייתה "לכנותם בם נכסת ישראל". הוא יודע בעצם שישה אנשים שהווידים את אביו "בחפק בונתו", ואומר עליהם שהם יshawו את עונם (עמ' א').

ויש אשר ילה יהוסף את הנגיד לשדה הקרב, למשל אנו לומדים שבחדש ניסן, שנת תה"ה (1045), הייחד במלחה ונכפה נש יהוסף אל ביתו ואל קרוביו, ישר שר בעל ארבעה בתים ואביו סייעו בחכоро (ב"ת, סי' צ'). בדיווון בן שמונה שנים חלה מחלת אלגדר", והוא החשין. בעת היהיא הנגיד היה במחנה אסתגה, ויעלמו ממנו את מצב בנו עד שהקל מעליו חלו, ובশسمען הנגיד מה שקרה ליהוסף שפרק את יגון לבו בשיר (ב"ת, סי' פ'). אך בקום

יוסוף מוחול' זה מותה אחותו והשMOVEDה המדיאיבה באה אל מותנה הנגיד. ובמורתיה"ה (כלומר קינה או הספר) שלו מקונן האב על אבדת בתו, וגם פה מזכיר את בנו אהובו יהוסף באמרו: "וּקְרָא אַחָה יְעַן יוֹסֵף בְּבֵית אָבִל יוֹשֵׁב עַל מִתְּחוֹת" ווקרא אחות, חזגה בפירותה וודואג למתהה יומם הלקחה מבין נערות מטפחות" (ב"ת, סי' פ", בתיים ד'-ה'). אחריו בשםנה שניים, דהיינו בשנת חתיב' ב' (525), והנגיד או במחנה אשונה, נפל יהוסף למשכב, כנראה באוטו חוליל עצמן, וייה מוטל בסכנה בין החיים ובין המות עד אשר נחיאו ממנה. וימחר הנגיד לשוב הביתה ולברך את בנו השוכב על ערש דוי, וכשהתרפא נתן הנגיד תודה לאל יתברך (ב"ת, סי' ק").

כנדודע לנו נשא יהוסף את בתו של רביינו נסים בן יעקב מקירואן, שנזכר גם כן בפי הרבניים הבאים אחריו בשם ר' נסים גאון (עי' עורך פרטימ, עמ' 222-222א הל�). ועור ידוע שנחרג על קירוש ה' על ידי אובייניו ושונואי אביו שהוו מותקנים בו, ביום שבת קדש בתשעה בטבת שנת דתתיכ' (666-665). ראי לעיר כאן שסופר כי שלין, סי' אמר' ג, עמ' ס"ה והלאה (עי' ספרי אהיל דוד, עמ' אמר' ח-אס' ח), כותב שיהוסף מת בט' של שנת דתתיכ' ג. הראב"ד מרבה לספר בשבחו, שלא חסר מכל מדרות טובות שהיה באביו אלא אחת—שלא היה ענוון כאביו. בכל זאת, רבים מבני אחיו באו מארצאות רחוקות לשימוש תורתו ולראות בגודלן, וכאשר מות החתבלו עליו בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר, בכל מקום שהמשמעות הרעה הגיעה (סדר החכמים, חלק א', עמ' ע"ג). ומפרש המקרא המפורסם, ר' יהודהaben בלעם, מזכיר שפגע באיש שבא מאליסנה וספר לו שפעם אחת נמצאה אצל ר' יהוסף הנגיד והוא החכמים היושבים לפניו נושאים ונותנים בפיורוש "וקסמים בידם" (במדבר כ"ב ז'). ויאמר להם ר' יהוסף כי אביו ר' שמואל ז"ל פירש שוקני מואב ווקני מדין הביאו את שבר הקסמים בירם לשלם לחווה בככביים, כלומר בלעם (עי' הידיעות הספריות שביביא דור הערצאג במאנאטשריפט, חלק ע' ג, עמ' קל' ג, הערכה ד', ועי' דברי הראב"ע בפירושו על הפסוק הנ"ל).

קורותיו של יהודה נעלמו מעיניינו, ואפשר שמות בשיהה דרכם בשנים. זאת ירענן, שהיודה כיהוסף היה יקר לנגיד כבבת עין, כמו שאומר בשיריו אשר בו מתחאונן על הפרוד משני בניו: "לְבָנֶה פְּרָת יוֹסֵף עַין יָמִינוֹ, וְגֹדֵר אֲרֵיה יְהוּדָה עַין שְׁמָאלוֹ" (ב"ת, סי' ה), בית ה'. שם צוריך להגיה את הכתובות "לוּ לְפָנֵי מוות יהודה אחיו ז"ל", לפי הכתובת העברית, עי' הרכבי, וכן ר' לרבונים ועם לאחרונים, ס"ט פטרכוברג, חרל"ט, עמ' ו', האומרת: "וְלֹהֶה קְבֻלָּה מוות יהודה אֲכִי רְחִמָּה אֱלֹהָה", שימושו: ולו לפניו מוות יהודה אחיו ז"ל).

אחיםם אליסף נולד בשעה שש וחצי בלבד ראשון באשמורת בקר יום השלשה ועשרים לחדרש מרחשון אשר היה בשנת ארבעת אלפים ושמנה מאות ועשר לביראתה ה' את העולם ובאשמורת בקר יום שלשה ועשרים ג'מארדי א' בשנת אחת וארבעים וארבעה מאות למספר ההגדורה (549, עי' קי"). בשנת חתיב' ג'

(505) חלה אף הוא בשחין, ובחיותו מחלו חבר הנגיד את שיר ס"י קל"ה בגין תחלים. אליסף וה אסף וקבי על פי פקורות אביו את דברי החכמה והמשלים שנקרו באן משל. כשהתחיל במלאתה זאת היה בן שש שנים ומחצה, ככלומר בשנת דתתי"ז (505). חוץ מזה אין לנו שום ידיעה אודורות אליסף וקורות חייו.

ג

בני דורו

אליה בני דורו של הנגיד אשר בא וכברם בדיאוֹן, והם נתנים כאן על סדר א"ב:

(א) **אבא חסאן**, הוא היה ידידו של הנגיד. משירו שמותחיל: "אבא חסאן תרומיית נדיבים ובן ראים ואנשי שם וטובים" (ב"ת, ס"ט), נזכר שהאיש היה בין שעומם מנכבדי הארץ, אהבת הנגיד אליו הייתה היתה אהבה עזה מימי קדם, כי בכית ו' הוא אומר: "זמיימי שעחרות דודך דבקים בדוריך כמו דבק רגבים".

(ב) **דוד**. חכם בשם זה נזכר בשיר שמותחיל: "עלכם בני תורה ותופישה עלייכם לגלות את במושיה" (ב"ת, ס"ג). מדבריו השיר יש ללימודו איזה פרטימע על ערבו ותוrhoתו. הנגיד אומר עליו בדרך מליצה שמראהו כמו השמש אשר יאיר אפסה, ושלפנוו כל קשי תורה כמו בקעה, ככלומר שתורתו מאירה כל קצוי תבל, ושכל דבר גודל נראח פשוט בעניין. את מקום מושבו של החכם הזה אין אנו יודעים, אולם מבית י'ח, "על מה תה שוכן בסוף ארץ ונפשך חשוה ממואסיה", יש לשער שהוא רחוק ממרכזי התורה ומהישיבות המגורשות בזמנ ההוא. וזה מוכיח גם בן ממה שאומר שר' דוד ראי שיתנו על ראשו עטרת פג, וקורא לו: "עליה נא אלוי ציון חחלת כל ארצות ועדן דיני קנסיה" (בית ב"א). אם כן היה ר' דוד גר בחוצה לארץ והנגיד השתווק שיעוב את מקומו וילך ויתקע את אהלו—אהלה של תורה—בירושלם עיר הקרש. מי היה האיש הזה, ואם מלא את מקום הגאנוט בירושלם אין בידינו לברר לסבב החומר הדל שלפנינו. רק זאת ידוענו, שבין ראשיה השמשלו בירושלם במאה הזאת היה אחד ושמו גם בן דוד ראש ישיבת גאון יעקב בן דניאל. אולם הגאון הזה שנולד בשנת דתתי"ז (505) היה�� בסוף ימי של הנגיד, ולבן אי אפשר שהוא האיש אשר הנגיד מחהל בשיר זה. לפיכך علينا לחפש אחר גאון או איש גדול אחר ששמו דוד וחוי בימי הנגיד.

(ג) **דניאל ראש ישיבה**. הנגיד כוחב אליו בתשרי שנת חת"ז (505), כשהשבד מן המלחזה שהותה במקומות נקרא אלבום מפהת אשכובילא. מתוך השיר שמותחיל: "אם תבר עין גולח אשר דלהה מונד וועל את נדור על שפה" (ב"ת, ס"קמ"ד) אנו למדרים איזה פרטימע על טיבו של האיש אשר הנגיד אומר עליו: "אמרו לשואל בעבור דניאל ים הוא אשר רחב ואין לו שפה, ים הוא ולא מרוי נטפיו ותחום נצב במתכנת ולא רופפה" (בתים כ"ג-כ"ד). שם אביו היה דוד, כפי מה שמבואר מבית ב"ז: "דוד ילדחו וצדק אמרן אותו ורות מפי כרוב אולפה". וגם בבית מ"א רומו על שמו באמרו: "אל בית אליהם לחוזות בן דוד יפה אשר נבחר למשרה יפה". מהבית הזה אנו למדרים

*א

בי ראש היישבה נתמנה לאוניות זה רק זמן קרוב. מי הוא ראש ישיבה זה, ואיה מקומם בכוורו? ידוע כי בזמנם ההוא שרת במשרת ראש ישיבת גאון יעקב ר' דניאל בן עוריית, שבא מלבול והיה מגוז הנשאים ראשי הגללה, והנחה נשיאותו משנת דתת"א עד שנת דתת"ב (1050-1062, ע"י מאגן, *and in Palestine under the Fatimid Caliphs* *The Jews in Egypt*, חלק ב', עמ' שנ"ט). אולם כנגד זה יש להזכיר כי בראש ישיבת ארץ ישראל היה "דניאל בן עורייה", והנגדיר מדבר מ"דניאל בן דור". אי אפשר לשער כי נחלף לנגיד "בן דור" ב"בן עורייה", או לפחות כי לא היה יודע את שם אבי הגאון וכחוב בטעות "בן דור" במקום "בן עורייה". על כן ציריכים אנחנו להניח בספק מי היה דניאל בן דור המכונה ראש ישיבה בשנת דתת"ז (5550).

(ד) **רב הא"י גאון**. האחרון שבגדולי הגאנונים בכבול היה רב הא"י בן רב שיריא גאון, והוא נפטר בערך ימים טוב האחרון של פסח אשמד"ט לשטרות, היא שנת דתת"ח (8350, ע"י סדר החכמים, חלק א', עמ' ס"ג, לפי כתבי יד P. L.). ובשבאה השמורה מפרטת הגאון לספרד קון לעליו הנגיד במר נפשו "בשיר על דרך לשון המשנה" (ב"ת, ט"י י"א). מהquina יש ללמדו כמה פריטים על מוחתו והשפעתו של הגאון, בין بحيו בין במותו, ובאן נביא רך אייה דוגמאות. ראשונה, הוא אומר: "וקראו צום ויום מספדר ביום כוה לעת חיה, בכו בכח לרוב הא"י אשר היה כלא היה, אשר היה כמו וסוף דבר כלא היה" (בתיום ט"ז-י"ח). זה מותאים עם מה שאומר הראב"ר שהגאון היה בין צ"ט כשבנפטר לבית עולמו (סדר החכמים, חלק א', עמ' ס"ג, לפי כתבי יד O. L.). שנית, על תורתו ותלמידיו מוקנון הנגיד שנגנו ספר התורה והמשנה והתלמוד. הילך לו "הרוב אשר למד ורבע דת יהודית" (ב"ט). שלישיית, אנו לומדים כי הגאון היה מושל בפומ, בסורא ובسورיא (בית נ"ב). רביעית, שהילך بلا בנים, אבל תלמידיו היו מרביים תורה, הן בארץות המוריה הן בארץות המערב, מכיו שאומר הנגיד בבדחים נ"ג-נ"ז: "ואם הילך ואין לו בן ביום הלכו לתחתיו, ולא החפה ראה מושרה ולא חורה באכשניה, ולא זכה לבן ישיב בכל זדור ובשאגות, יידים לו בכל ארץ ערבית ואדרומיה". חמישית, הנגיד מותادر לנו את קורות חייו הגאון באמרו שהוא לו שונאים "אשר היצקו בו זורונים ובצריה, וטמנו פח ללוכדו וארבו לו כמו חייו, והוא לו בנכליהם בסגולט וטובה" (בתיום ס"ג-ס"ה). הנגיד רומו בכאן על המעשה שמספר הראב"ר וזה לשונו: "והלשינו פריזי ישראל ברב שיריא ורב הא"י וחפסם המלך ישמעאל ובזו את כל אשר להם ולא השאיר להם שום מוחה בעולט" (סדר החכמים, חלק א', עט' ס"ז). ששית, הנגיד משבח את ידיעות הגאון "בכל חכמה יפיפה" (בית ע"א). מעניין שנשarra תהובה מרוב הא"י גאון לנגיד על השאלה, אם מותר להתעסך בחכਮות חיצונית או לא, ויש מיטלים ספק אם החכמה מזוייפת היא (ע"י מאנאטשריפט, חלק י"ד, שנת 1860, ע"מ קצ"ר; וגם לוי, אוצר הגאנונים, כרך ד', מסכת חגיגה, עמ' ס"ה והלאה; ולקמן ע"מ אקסיקו). ולבסוף נזכיר עוד שהנגיד השתמש במדה מרובה בתשובה הגאון בספריו הלכאתא גבראתא, כמו שנעיר במקומו.

(ה) ר' חושיאל. הוא ר' חושיאל בן ר' אלחנן מקירואן. אודותיו ואורותנו ר' חננאלי, עי' מאמרנו של אפתובייטצער, R. Chuschiel und R. Chananel, Zum vierzigjährigen Bestehen der israelitisch-theologischen Lehranstalt in Wien, עמ' ג'-ג', ועיין, תרצ"ג, עמ' ג'-ג', שם רשותם כל הספרים הנוגעים לעניינו. לנגיד היה הילה חליפת מכתבים עם הרב הזה, ושלח לו במעטה על כתבו שיר שמתחליל: "דבריך כמו גשם נדבות" (ב"ת, סי' א'). בשיר זה משבח הנגיד את גודל חכמת הרב, הן בחיקם חן בדיניהם, וגם אנו לומדים שמרחקים היו דופקים על כוחלי בית מדרשו ומקשים ממן תשובה על שאלותיהם, כי כן אומר הנגיד: "זהוקיך לנוגלים רפאות ורנייך לכל גול חרבנות, וכל שואל במרחקים יודרוש תבונה מפרק תшиб תשבות" (ב"תים ב'-ג'). ומה שאומר הנגיד בביתו ו', "ונטשת מדיניך ובאת וקבעת באפריקי ישיבות", מוחאים עם האגדה שר' חושיאל עזב את מקום מולדתו, בלוּמָר איטליה או בבל, ויסד ישיבות באפריקי, ובשם ר' חושיאל שלח ר' שמואל הנגיד מכתב תחנוכומים וקינה אל ר' חננאלי. הקינה מתחלת: "מאים בפי לפ' ובצחיה יצפה דרלא פון צוח איליא" (ע"י הכרמל, חלק ח', סי' ל"א, עמ' רמ"ח והלאה; מג'ל חננאלי לברלין והאפרמאן, עמ' vii; ודברי דוד קייפמאן במאמרן, מאגאיין, חלק ג', עמ' קע"א; ודברי דוד קייפמאן במאמרן, Gesammelte Trostschriften an R. Chananel, שם, פרל"ח, עמ' ס"ח-ע"ה; וגם דוד קייפמאן, Schriften חלק ג', עמ' נ"ו והלאה; ובאזור טוב, פרל"ט, עמ' ס"ד-ס"ח).

(ו) יהודה. בשיר המתחליל: "הימים יתרדו יום חרדה" (ב"ת, סי' פ"ב), שכחוב הנגיד לאביו או לחמו—בי' לפי הכתובת אין להחלה למי מוקדש השיר, לפי שהמלך מדבר בסתום: "זלו שיר כתבו אל זקניז לה"ה", אף כי משמשות הלשון נראיה יותר שמדובר בחמו ולא באביו—נזכר דין אחד ושמו רב יהודה שהיה גדול וננו בתורה. הנגיד אומר עליו: "אם תרצה שמען הנכוהה לך עמי לבית דין רב יהודה, אשר שופט בעדך עם אדוני כהל' או כישוף איש צדקה, ויראת אל כמי בשת בפניו והדור פניו ואור פניו עקרה, בחרוך אהוב נפשי אנשים בדת נשים וסדרי העבדה, ובורעים ובטהרות ומועד ובנויין אשר דתם כבדה" (ב"תים ט'-ג'). מי היה זה הרב ואיה מקום בית דין, אין לנו חומר לבירר.

(ז) יהושע ויהי בן אחיה. אלה נבראו יחד בתורו שני יידיים של הנגיד מבני עירין, ואינם ברור אם היו אחיהם. כשהנפרד מעלייהם מפני שהאחד נאסר והשני נשבה, נראיה בימי הדריפות בקרטבא, כתב את השיר המתחליל: "הכל חיים נסעה וחניה" (ב"ת, סי' ב').

(ח) יוסף בן חסידאי. מישורדי זה כתב שירה ארוכה בת חמישים בתיים חסר אחד לבבון הנגיד, שמתחללת: "הלבבי חן גבורת עוז ועצמה" (ב"ת, סי' צ"ט), ונקראת בספרותנו בשם "شورה יתומה", כי' מנוגה המשוררים העربים שקוראים לה "אליתימה" (ע"י הביבליוגרפיא אצל דאוידזאן, אוצר השירה וה הפיוט, חלק ב', עמ' קמ"ז, סי' תשל"ב).

(ט) **יוסף בן שמואל הדין**. אל האיש זהה כתוב הנגיד ארבעה שירים, וארבעתם נמצאים בחלק בן החלם: (א) השיר המתחיל: "הנה ייחידי בגילה" (ס"ג'), נכתוב לאותב אחד ששמו לא נזכר בכתבות, אולם כבר שער מוציא לאור הראשון, הרכבי, שזה הוא בן שמואל, וקרוב להיות שהוא יוסף בן שמואל הדין. לפי זה ציריך לגורום "בבנו שמואל" ולא כמו שהוא כתוב יד ובדרפוס שלו: "בבני שמואל" (בית כ"ב). ר' יוסף בן שמואל היה גדול בדורו ובמקומו, כמו שאומר הנגיד עליו: "ראו בארץ צי גודלו רביה ובלטו לא יכילה", אמרו לך אותן גודלה קח מטה ונחה חיליה" (בתים ל-ל"א), ומדבריו נראות שהగולים והמפוזרים נקבעו אליו להיות להם לראש ולקצין. (ב) בשיר המתחיל: "יריבוני אשר ירדו אבותוי" (ס"ט"), מתחון הנגיד על המורחק שבינו ובין ר' יוסף, ומוריענו שהיה ריי' ומירעו מנורוי, וכי חוסיפ גודלה על גודלה אבותוי. (ג) השיר שמתחיל: "אהוב נשוי חמדו אל" (ס"כ"ה), חבירו, לפי הכתובת, לאחר מבני הדין ושמו יוסף בן שמואל. (ד) השיר המתחיל: "הנפאה הזמנן מוחלתו" (ס"ל'), נכתב לר' יוסף, ויש חלוף דעתות בין החוקרים, אם הוא ר' יוסף בן שמואל או ר' יוסף בן חסדאי, ולפי תוכן השיר יש מצד עם הרעה הראשונה.

(ז) **יוחוקיוו ראש גלות**. הנגיד כתוב אליו "זמירה" (ס"קמ"ג) שבה משבחת ומפאר את בוראו על התשועה הגדולה שעשה לו במלחמה בהר הזיתים אשר באשביליא, בנין משנת חתט"ו (1055). ראש גולה זה נזכר בספר הקבלה של הראב"ד (עי' סדר החכמים, חלק א', עמ' ס"ז), שאומר עליו: "אבל בני ישיבת רב האיי הקימו חוקיה (צ"ל יוחוקיוו) ראש גולות בן בנו של דור בן זכאי והושיבו על כסא רב האיי" ו"ל ועמדו שנתים ולהשינו בו אל המלך מלשינים ותפסו המלך ואסרו בברזיל ובכל מיין עניין ענהו ולא השאיר לו מש庭 בקיור". כבר נתחבטו חוקרי זמינו אורחות דברי הראב"ד, כי מדבריו הנגיד מוכח שיוחוקיוו ראש גלות כי כמה שנים אחרי מות רב האיי גאון והוא עיר בחיים בנין שנת חתט"ו (1055), ולכן קשה להצדיק את דברי הראב"ד. מהאגרת שפרנס א"ש קמניצקי בהשכמה הצרפתית Revue des Études Juives, חלק נ"א, עמ' נ"ג-נ"ה, יש ללמדך כי ראש גלות זה נהג בשורה כבר בשנת חתפ"א (1020), והוא ייחסו: "יוחוקיוו ראש גולות בן דוד בן יוחוקיוו ראש גולות בן יהודה בן דוד ראש גלות בן זכאי ראש גלות". ועוד נזכר הוא במקتاب שליח ר' אליהו בן אברהם הוקן, שחי באחת הקהילות בארם נהרים, אל רב יעקב בן יוסף בארם צובה, שאומר: "והנה גם אתה חדשו לנו ביד ר' יוחוקאל הכהני בתכבים מאת אדרוניו יוחוקיה ראש גלות כל ישראל ומאת רבינו ר' רב האיי" ראש היישבה" (עי' ברכת אברהם, ספר היובל של ר' אברהם ברלינר, עמ' קי"א). וגם בדורכין טב נזכר עם הגאון ביחס ונאמר עליו: "כג"ק מרוד' אדרוניו יוחוקיוו ראש גלות כל ישראל וחמוו נג"ק מו"ד דווי' הנשיא נשיא גלות כל ישראל" (עי' יעקב מאנן, משרת ראש הגולה בבבל והסתעפותה בסוף

תקופת הגאוןים, ספר זכרון לכבוד הדר' שמואל אברהם פאונאנסקי, ורשה, תרפ"ג, עמ' כ-ב-ג). הראב"ד מגיר לנו שני בני יוחוקיו ברחו מבל ולבנו לספרדר אל ר' יוחוק הילוי הנגיד בן ר' שמואל הנגיד, שהיה אהוב ליוחוקיו ראש גלות וראש ישיבה (סדר החכמים, חלק א', עמ' ס'). ומה "זמירה" שלפנינו יש למדור כי הנגיד מיכף היה כיוף לה לר' יוחוקיו ראש גלות, כי הוא קוראו "מלך" וגם "נסיך עדרה", ומפאר את תורה ר' יוחוקיו באמרו: "מלך ביזופו ותורתו בתורתן עמרם" (בתים כ'-ב'). חוץ מואת, אנו לומדים שר' יוחוקיו קם ושלט בפרצ' הדור. מי היו הפריצים האלה, איננו ברור, אולי היו קראים או שונאי הראש גולה ומלשינו.

(י"א) ייח' בן אחיה. עי' יהושע, לעיל.

(י"ב) יצחק הדרין. הנגיד כתב אליו השיר המתחיל: "לכל זמן ולכל נרד קצה ושבה" (ס" יז). ר' שנייאור וקוש טרח להוכיח כי ר' יצחק זה הוא הנודע בשם בן ברוך אלבאלה, שהיה בן דורו של הנגיד ואחד מחמשת הרבנים שנקראו בשם יצחק ומשמו ברבנות בעת ההיא, אך הרכבי מטיל ספק בחשורה זו. לפי דברי הראב"ד, ר' יצחק אלבאלה נולד בקרטבָא באיר שנת תשע"ה (3535) ומת בן נ"ט לימי חייו. והוא הולך מקרטבָא לאגרנאטה וחוזר מאגרנאטה לקרטבָא כדי לחסות בצלו של הנגיד ובצל בנו ר' יוסוף (סדר החכמים, חלק א', עמ' ע"ד).

(י"ג) ר' יצחקaben אלדייטי. בין השירים שאסף ר' יוסוף הנגיד בספר בן תהילים נמצא שיר שכותב ר' יצחק ז' כלפון לר' יצחק ז' אלדייטי (ס" ס'), ובו מודה לר' שמואל הנגיד ומשבחו על המבוות שעשה עמו. מתוך השיר נזכר שר' יצחק ז' אלדייטי היה "תחלת כל בני תורה", והמושדר פונה אליו בקשה: "קחה ידי גאלני והורני אשר אקריא" (בתים י"א-י"ב).

(י"ד) ר' יצחקaben כלפון. מלבד השיר הנ"ל (ס" ס'), אסף מסדר בן תהילים שירים שכותב ר' יצחק ז' כלפון לנגיד ושידי הנגיד אליו. לפי הכתובות, שני החרוויים בס" י"ח כתוב ר' יצחק ז' כלפון בסוף המכתב אשר שלח אל הנגיד בעת שగרש את בת קפנון, בעוד שהחוויים בס" י"ט נמצאו בגוף המכתב. אבל מעניין לאחות בתוכת ס" י"ח בכתב יד שלנו עם הכתובת של הרכבי (עי' זכרון לראשונהים וגם לאחרונים, עמ' י"ט). הכתובת שם היא: "וכותב אליהaben כלפון ענד חטliquה באל חכם בנתaben קפנון אבआתא פי ענאנאה", ככלומר שכותב את שני החרוויים הנ"ל בראש המכתב. ופעם אחת הייתה חילוף שירים בין הנגיד ובין ר' יצחק ז' כלפון בענין מחלוקת שהתלקחה ביניהם על משתה היין, וזאת הייתה סבה לפערירה ארוכה (ב"ת, ס" ס"ד וס"ה).

ועוד מצינו שן' בלאן כתוב אגרת לנגיד עם איה חרוויים וודבר בם על שניאי הנגיד ואוביו אשר ישבו בבוא עליו מקרים רעים ואסונות (ב"ת, ס"י ע"א). מי היו המקנאים האלה, אם ישבו אליהם או יהודים, אין לומר מתוך הטורים שלפנינו. אולם, כמו שהעיר כבר הרכבי, אין ספק שמליצה כזו באשר היא מלאה קלות נמצאות ייחודה היא בספרותנו. הנגיד משיב לו כהוגן ומודגש אהבתו וידידותו לריעו (ב"ת, ס"י ע"ב).

(ט"ו) ר' ישי. בשיר שמחחיל: "לשר רבינו נסימ כתוב ריב ותוכחת מאת זידיו עם ידיו משולחת" (ב"ת, ס"י ז'), מוכיר הנגיד חכם אחד ושמו ר' ישי אשר על ידו נשלחה השיר לר' נסימ בן יעקב (ע' להלן), ואומר עליו: "הנה רבוי ישי זידיו אשר אין לו דומה בתורתו בריפת ומונחת, חקרה ובאה אל חדריו ואו תמצא בור סיד ומבוע וסגור וופתחת", ומקש מ"ר נסימ להיות לר' ישי ללשון ולפה אל קהילת קירואן, ש"את פה לה עין ימי ופרצוף ופרחת" (בתים ז-ט').

(ט"ז) ר' ישעיהו. קורות הרב זה אין אנו יודעים. מטורי השיר בגין תהלים, ס"י ס', נזכר שלא היה רצוי לנגיד, ועל כן מתלונין בו ומזהירות מחברת אנשים שאין מהוגנים.

(י"ז) ר' מבורך. בשיר שכותב הנגיד לאחד מאוהבו ששמו פלאי הוביר את ר' מבורך באמרו: "זעת תגע לעיר מנצח בחסוך קרא את שלומי על מבורך, וספר את חישקתי להבitem אליו פניו ואל יתן שכרך" (ב"ת, ס"י פ"ד, בתים י"א-י"ב).

(י"ח) ר' נסימ בן יעקב מקירואן. ממכותב נחומיים שליח הנגיד לר' נסימ מקירואן על פטירתה בנו נראה שהבן היה שמו יעקב על שם זקנו (ב"ת, ס"י ז', בית י"א). ובשיר נ"ב מבן תהלים משיב הנגיד על שירת ר' נסימ אשר הלו שלח אליו, וממנו נלמד איה פרטיהם על החכם הזה. ראשונה, שהיה תלמיד גאון בבל, והנגיד אומר עליו: "וימים צאת שמק הטוב בבל קלראוך בשם ראש המבינים" (בית ד'). שנית, יש לשער שהיה מגוע הכהנים, כי הנגיד כותב אליו: "לק משרה לך בתור כהונה" (בית ה'). שלישית, שריבינו נסימ, כמו אביו נתג בשרה בקרואן והיה "זקן יראה חבר תורה ומוסר ישיש תלמוד שארית הנבונים, והנזכר בעשי הגדילים והנכבר בעוטי הסדרנים". אולם לא בקרואן בלבד, אלא בכל אפריקי היה שמו גדול ו"חשבו כאחד הגאנום" (בתים ז-ט'). אורות שירו של ריבינו נסימ אל הנגידanno שווייה "מאוונת במישקל ישבועאים ומוכנת בחכמת היונים" (בית י"ח). ר' נסימ היה חמיו של ר' יהוסף בן הנגיד, ור' סעדיה אבן דאנון מודיע כי "כבר בא רב נסימ למדינת גראנטה בשחובאה בתו לר' יהוסף הלוי הנגיד ולמד בה תלמידים, ומתלמידיו הוא ר' שלמה בן ר' יהודה בן גבירול" (חמודה גנות, קנייניגסבערג, תרי"ד, דף כ"ט). בין קטעי הגניות נמצאה אגרת שכותב ר' יהוסף הספרדי למורו ר' נסימ

בן יעקב כבר ראה מוציאה לאור האגarter, ר' יעקב ר' יייפמאן, שכותב האגרת הוא בן הנגיד (אוצר טוב, שנת תרמ"א-תרט"ב, עמ' מה והלאה). מתוך הכתב נזכר שר' נסימ היה נכבד מאד בעינו ראש היישוב וואני בבל "שהכירו בחכמו הרחבה, והוחזקו במדתו הטובה, ובחנו דרכו הישרה, ונשתבחו בגודלו ותורתו". בוגר זה, מה הם, שואל בעונתנותו הכותב, צערוי אספמיית ותלמידיו ספרד? ר' יהוסף מכינה את עצמו תלמידו של ר' נסימ. בודאי עובד את ארץ מולדתו והלך לו בבחורותיו לשකוד על דളתי בית המורש של גדרוי קיראון. נפלאת בעינו החוקרים שר' יהוסף לא הזכיר כאן שר' נסימ היה חמיו. אולי כתוב את האגרת הזאת קודם קודם שבאו בקשר החונים, כי ר' שמואל הנגיד היה נוהג לשלוח שאלותיו בהלכה אל גאוני בבל על ידי חכמי קיראון (עי' הרכבע, תשיבות הגאנונים, סי' רב"ג, עמ' ק"ז; קhalbת שלמה לר' שלמה וערתהיינער, רישלם, חרבנ"ט, עמ' ע"א). וגם ממוקר אחר גודע לנו שהנגיד נחל משא ומתן עם גאוני בבל (עי' ס' העיטור לר' יצחק בן אבא מרין מאראשיליא בספריה הקטן מעת רבש, עמ' ס"ז, וספריה אהיל דוד, עמ' תשכ"ז).

(יט) ר' סהלאן. בשיר שכח הנגיד אל נכביר מאהיו במצרים מזכיר את ר' סהלאן בלשון זו: "ואלך עם רבבי סהלאן אצילה אליו ציון תלתת חולליםם" (ב"ת, סי' צ"ה, בית י"א).

(כ') ראש ישיבה במזרחה. לפי הכתובת בראש השיר שמותחיל: "לק' שיחים כמו נופת מתחקים" (ב"ת, סי' נ"ז), כתוב הנגיד הטורים האלה בראש ישיבה גדול במזרח. מתוך החווים אין לאל יידינו לביר את שם של הגאון הזה, אולם מבית ר', "וואת כהן ואולם לא תרפא", יש לנו יד לחקר עליו. ידועו שכחנים ראשי ישיבה שימושו בכתר הגאננות, זה בארץ ישראל הן בסורא, ומפני שאין אפשר להאמין שר' יהוסף ירמו על ארץ ישראל בלשון "במורחה", בוראי מוסב הלשון על אחר מן הגאנונים בבבל. לפיכך הנגיד חבר את השיר הזה לר' שמואל הכהן בן חפני או לבנו ר' ישראל הכהן شاملא מקומו אחריו בסורא. שניהם הנהיגו בגאנונות בימי הנגיד.

(כ"א) שושן השר. השיר שמותחיל: "שמע השר אשר כל שר בר נקרא ונחכנה" (ב"ת, סי' פ"ג), נכחוב אל איש ושמו שושן, שבא בחלפת מכתבים עם הנגיד, כמו שנראה מבית ב', "בבא ספרך אדרמה כי בגין בא וב מגנה". שמו של השר נרמו בבתים ז-ט, והם: "ונחשתاي בחותמו אשר היה בשושנה, ואמרתי אדרמהו, אליו שושן עלי כנה, ואם יומר דבר שוזן יהו שושן ווּם רנה". אולי היה השר הזה דראש משפחחת אבן שושאן שהתרפרסהה בספרדי בימים הבאים אחרי כן.

(כ"ב) שמואל בן יוסף ראש כליה אלבגראדי. השיר שמותחיל: "בашמורות ערב לבבי בי ירב" (ב"ת, סי' ע"ד), נשלה "אל ראש כליה ר' שמואל אלבגראדי מענה על שר שלח מראשה (צ"ל מדאניה) העיר". מתוך השיר יש לזכור: ראשונה, שר' שמואל היה יויש בישיבה בבבל, אולם מלחמת ריב שהיה לו שם, עובד את ארץ מולדתו ובא לספרד. וזה שאמר הנגיד:

"אשר ישב שער בתוכך ארץ שנער ובגדולם גער ומאמ שנערכם" (בית ז'). שנית, שם אביו הראש כליה היה יוסף, כמו שנרמו בביה ט, "שמעאל בן יוסוף שמע דברי כסוף שמעאל בן יוסף וענדה ספורם". שלישיית, כי הנגיד מתחאונ על החכמים שעובדים את ארץ בבל, ועל ידי כן מותכבות היישבות (בתיים י'-יג). רביעית, שהשיר נכתב אחרי מות ר' חי אי גאון, כי הנגיד מודיע שאליו היה הראש כליה בארץ מולדתו, בוראי היה מנסאים אותו ומושיבים אותו בראש היישבה. ואלו הם דבריו: "ולו עתה יהיה בארץ אבי או במקום הא" תעדות אל הרים, ופשטה חורתו ותרשיש דתו בפיות אומתו ונגה את דרום, ושםו על ראש בני דור לדורש וקראו אותו ראש נורם ונזירם" (בתיים ט'ז-יח).

ד

שאר בני דורו

מלבד שמות האנשים שנבראו בפרק הקודם, יש לנו לקבוע פרק מיוחד בחיה הנגיד אורות יחסו אל שני גודלי דורו שלא בא זכרם עדין — ר' יונה בן גנאח ור' שלמה בן גבירול. ר' יונה בן גנאח או ר' מרינוס בן גנאח, שידוע גם בן בשם הערבי ابو אללה, או מרואן בן גנאח, או ابو אללה מרואן בן גנאח, היה בן דרוויל, היה בן דר' שמעאל הנגיד, ובשנת דת הש"ב (1202) גלו יחד מקרטבא. בעיר זו זאת ישב ביוםיהם ההם המדריך הגדל ר' יהודה בן דוד חילג', ושניהם שאבו את רוב חכמתם בדקדוק מננו. אבל בעוד שר' שמעאל התאבק בעפר רגליים, ר' יונה לא היה תלמידו, אלא למך מותח ספריו. החלוקה היהודעה נולדה ביןותם מקנאה ר' שמעאל לרבו, כאשר ביקר ר' יונה את שפת חילג', "ספריו המחלוקת הזאת", אומר בכר בהקדמתו בספר השרשים של ר' יונה בן גנאח (ברלין, חרך ג', עמ' xv), "לא נשארו לדורות. אבל ספריו ר' יונה אשר בהם קם بعد נפשו ובכדר כבוד תורה וגם אבדו הספרים אשר כתב איש ריבוי". הריב הזה נזכר בהקדמת מהברת העירוק אשר לר' שלמה בן פרחון, ואלה דבריו: "זה היה בדורו (של ר' יונה) איש גדול בישראל שלו רבנו שמעאל הנגיד ז' ל' חרחה לו מادر על שתפס את רבו (ר' ל' חילג') וגלת שבחוותיו ושאגותיו ומהר להшиб על דבריו הזכרך ר' יונה הנזכר לחבר ספר להביא בו ראיות כי מן הדין עשה כל מה שעשה". וגם המעתיק המפורסם ר' יהודה בן תבון מזכיר את המחלוקת בהקדמת ספר הרקמה. תחולת המוריבת הייתה על ידי מקירה שקרה בבית אחד מידידי ר' יונה בשרכוסטה, ושמו היה ابو סלימאן בן טראקה, שם נועדו יחד דורשי החכמה ואוחבי המדע, ובינויהם היה איש אחר שבא מן הדרום. האורה הזה ספר באוני ר' יונה והנודדים כי בני ארץו, כלומר הנגיד וחבירו, מצאו מוכיים בספר החשגה, הוא בתאב אלמכתליך, והם אומרים לאספס אל ספר ולהшиб על ר' יונה. ר' יונה ביקש מהאורה להגיד לו את השגונות שמצאו מבקרים ספרו, והוא לא ידע לספר אלא מקצתן. אחרי שוב האיש הזה אל

ארציו קבל מיר' יונה חשיבות על השאלות אשר שאל, ובهم התאמץ ר' יונה להוכיח שהatzek אתו. אולם האורה ענהו בדברי התולמים, לאמר, כי טוב לו לנוטש לפני שעיה את הריב ולצפין תשובהתו עד אשר יצא ספר הבקרות יונזא בו עוד שאלות וקושיות אחרות ונכברות מהשאלות אשר נודנו לו בשරוקסתה, ר' יונה פרסם את החשובה הזאת בספר קטן, והוא כתאב אלחסוי (ספר החשואה), אשר היה רק הכנה למלוחמה קשה עם אנשי ריבו. מהפליטה שנשאהרתו לנו מן הכתבים והספרים יש להזכיר את ספרו של הנגיד שבו יירה את חיזיו בוגר בן ריבן, ושמו רסאייל אלרפאק (אגרות החברים). הספר הזה הכליל את כל השאלות אשר שאלו ואთ כל הקושים אשר הקשו הנגיד וחביריו נגד ספר החשואה. כפי השערת בכר (שם, ע' ו' ו'ז) הספר זהו בלי ספק הכליל ה'ב' בספרים או רובם אשר חבר הנגיד בתכמת דקדוק הלשון שהוא עוד לפני הראב' ע' ושהוא מוציאים בספריו ספר יוסדר מורה. וגם בספר מאונים מוציאר הראב' ע' ספר אחד שהחבר הנגיד בדקדוק הלשון ואומר: "ור' שמואל הנגיד [מדידנית קורתבה] חקק ספר העשר והוא גדול מכל הספרים הנזכרים ואין למעלת ממןנו" (שם). ובທבורו זה קם הנגיד בחורי אף נגד ר' יונה ויבחו בוין נמרץ באמרו: "אנחנו נבאар פה כסילוחו של ابو אללייד שימוש הלשון וחולשת דעתינו זאת אשר הוא נתלה בה למען ילמד להבדיל בין אמות הלשונות והעברותיהם ובין נגלוות המלים ונסתוריתיהם" (שם). אף ר' יונה לא שתק, ויחבר ארבעה מאמרים להגן בעד ראיותיו, והם ידועים בשם כתאב אלחסוי (ספר החכלמה). מן הקרמת הספר זהה יש ללמד אודות המחלוקת שהתקלקחה בין שני גודלי הדור האלה לרגלי אגרת שכחוב הנגיד נגד ר' יונה. כשהבאה האגרת אלו חפש ונשא אליה הבחינה הברורה והתקשה הברה, וירא כי כולה "דברים בטלים ופטפוטים וטויות", וישיב על דברי הנגיד אשר האשים אותו בכמה טויות, וויסוף לגלות על פגימות שטת בעלי ריבן, הנגיד וחבריו. כדי להראות כמה עזה הייתה המלחמה ביןיהםاعتיק כאן את דבריו של ר' יונה כמו שתרגום בכר מערבית (שם, ע' ו'ז): "אבל אני נובל להעתיק בהשכיב על כל מה שנמצא בספרו מפני עסקי שימנעוני מזה כי הרבה חטא באגרתו ואף כמי הרבוונו דבריו בה כאמור החכם ברב דברים לא ייחל פשע. ואולם על דבריו רכילות אשר דבר בי איןני מшиб לו גמולו כי נשפי יקרה עלי מעשות וזה ונשגב אני מעשות לו כאשר עשה לי כי יש ביה מורה ענוה שחטמנعني ודחת אל שחוכחני . . ." ואם שכגדיר היה מורה על האמת וירבק בה כי האמת ראהו מכל שירבק בה האדם או תחת גערתו כי ישים תחלה וימיר תוכחות בשכח. אך אם יוסיף להזכיר בטעוותו ולעמוד בכסילתו לא אודוקק לוזה אחורי שנטברדה כסילתו ונגלהה חרפת מריבתו כי לכל מי שמעין בספרנו". אולם בויה לא שקט הריב ולא תמה המחלוקת ביןיהם, וחופר החומר מונע אותן להגיד מה היהת תכלית המריביה. אף אין בידינו להחיליט עם מי הatzek, אם עם ר' יונה בחשדו את הנגיד שככל מעשיו היו מתוק קנאה ושנאה, או עם הנגיד אשר, לפי הנראת, האשים את ר' יונה בתום לבב. אך אין לנו לנכון להזכיר את זאת כאן כדי למלאות את תולדות הנגיד ו"ל.

גייגער, בספריו Salomo Gabirol und seine Dichtungen, ליפציג, 1862, מקדים פרק מיוחד ליחס בין ר' שלמה בן גבירול ור' שמואל הנגיד (עמ' ס"ט-פ"ח). מדבריו נראה שהנגיד אסף את ר' שלמה לביתו, ושבתולה היה אהבה עזה בין המושורר ובין הנגיד, ושורי ר' שלמה מלאו חבה ותודה לר' שמואל, אולם אחריו כן עליה פרוד לבבות בינויהם, כנראה מן הบทים שבכתב בן גבירול כנגד הנגיד, הן בגלוי הן בסתר. גייגער התאמץ למצוא רמזים בשירים אחדים של בן גבירול, שהמשורר מתחנן על בגדות ידיו הנגיד, אך הדבר מוטל בספק. אולם ברור שנויל ריב בין שני האהובים מסבנה פウטה. הצעיר בן גבירול פגע בכבוד ר' שמואל הנגיד באמרו על אחד משיריו דברי החולמים וליצנות, ואלו הם: "זונחה כמו שלג שניר או כמו שירת שמואל הקהתי" (ר' משה בן עורה, בראשימה הבורלאינית לר' משה שטינשטיינדר, עמ' 233). ממילא שגם חברו הנגיד וגם בנו ר' יהוסף היו מרגישים שנפגםשמו של הנגיד, אשר אלו היו כולם נשאים את עיניהם, וכחטו מלייצות נגד בן גבירול. הוא השיב בחזרה אף ושפך בו על הנגיד ועל סייעתו בדברים שלא היו מסוגלים לעורר אהבה בין המריבים.

לעומת דעת גייגער וראיתין, יש להזכיר חיקרות בראיי (עי' מאנאטסשריפט, חלק מ"ג, 1899, עמ' ש"ד-ש"ز, "Gabirol und Samuel der Fürst" ; חלק נ"ד, 1910, עמ' ש"א-ש"ב, "Das Entschuldigungsgedicht Gabirols an Samuel ha-Nagid" ; והערות קויפמאן (עי' שם, חלק מ"ג, 1893, עמ' ש"ז-ש"ג). ("Das Huldigungsgedicht Salomon ibn Gabirol für Samuel ha-Nagid"). על ידיהם מסתייעו מילחאה שימושם לא שליטה קנאה ותחרות בין שני ענקי הדור האלה מסבנת המחלוקת. ויש סמן וסעדר לדבריהם בשורי בן גבירול שמתוחלו: "מי זאת הידיות ותירועות שהו בינויהם. למשל, השיר שכותב בן גבירול שמתוחלו: "מי זאת במו שחר" (עי' שירי שלמה בן יהודה בן יהוות לבייחו סוכבת ומוקפה). בשיר זה אומר: "לראות שמואל הראה אני עולה להיות לבייחו סוכבת ומוקפה. ואוי עניתי: אל תלכי, אל! כי אתה בחיתך לא תהיה צפה, כי מות ומרך לשואל, ברב חשק כליה באחבותו אותך וגמ נספה, וכי אל שמואל שעלה בארץינו בעלות שמואל ברכמה ובמצפה, חקר-תבונת שכל, סוד סתריה גלה, ונפורת שמה מאספה. שלל שלליה וכמם באצוריין, ובצח במחמי זחה וgam כספה. דודי ריד נפשי, אתה צרי מכואוב, ולכל חלי את כהעלת וכחורתה. למאד אהבתיך אין קע לאחbatchן, חני בחני ולבוי בזאת צרפה" (บทים י"ט-ל"ד). בין שוריaben גבירול נמצאים כמה דוגמאות מסווג וזה שבחן מתואון המשורר על פרידתו מאתותן, כמו באמרו: "הנקל לך פרידת רב שמואל והוא אבי ופירושו ורכבי" (שם, עמ' ס"ה, בתיים ג"-ד). המשורר מודעה את צערו לצער אלישע בשלוקה מהתו אליו. במוות המדריך הגדול دونש בן לברט חרב בן גבירול שיר אשר בו הוא מגיד ומערין את הנגיד בתור בעל דקדוק מומחה, ואומר עליו: "שמואל! מות בנו לברט ועمرת עלי בנו וכליינו מאר אלו אולם חנק הנה"

(שם, עמ' ס"ה, בתיים א'-ב'). אמן, אף אם היה רונש בחיים, היו מקרים רבים שהיו כפוף לנגיד. היוצא מוה הוא שגם כי התקוטטו ופסקה ידידותם, אכן גיבורו הבהיר את שגינוי בדבריו סרה על אהובו, והתאמן לתקון את אשר עתה. בשירו שמתהיל: "קום חזמן ולבע עדניך", בא לפיס את הנגיד. ואלה הם דבריו: "הבן לך כי יש לך היום ריב עם בני לוי צפוני". הקרב לעמיהם שעיר חמתה אולי יכפר בו עונך. אני כרוב משחת, לאט עלי עד אעדך משפט לפניו" (שם, עמ' ס"ג, בתיים ב"א-ב"ג). חרווים אלה מעידים על גודלה נפשו של המשורר שמודה על האמת ומכנייע עצמו לפני הנגיד, ואולי שמחל הנגיד על בבודו, כי ענו היה, ושהורה אהבתם ליוונה.

ה

חברוי הנגיד

עהה נרשום את החברים והספרים שכותב הנגיד, מהם שנשארו בקטעים, ומהם שנאברו ברוב הימים. מהספרים שנשארו כמעט כלם הריוואן יוצאת היום בראשונה לאור עולם בעה"י. אורחותיו אדרבר ביחס בפרק הבא, וכן לראשונה את שאר החברים, ואלו הם:

(א) אלאטָהַגְּנָא, בלאוր הסתפקות, ידווע בעברית בשם ספר העוזר. הספר הזה היה לפני ר' אברהם בן עורה, שמזכירו בהקדמת ספר מאונים (ע"ז לעיל עמ' xx), ומדוברו נכר בספריו של הנגיד נחلك לכ"ב שערים. הספר דין ברקודוק הלשון ובפירוש המקרא, ואפשר שככל הביאו ר' אברהם בפירושו על התנ"ך בשם הנגיד שאב מותכו. גם ר' דוד קמחין, שמזכיר בספר השרשים שלו את דברי הנגיד, כמו למשל בראש דריש, שאמר: "וגם הנגיד זל כתוב שמצאו ברוב הספרים חתך", היה פתווח לפני ספר זה. בגלין עמ' שפ"א של כתוב יד שלו מסוף אדר"ט (ע"ז בספר אהל דוד, עמ' וגו) נמצא כתוב: "ודרשו (תחלם ק"ט, י"ד) ריש"י ורבבי ישעה זל כתבו שהוא בחטא ודרך כת' בשרשיו כי הנגיד מצאו חתך ברוב הספרים ויפה כת' שם ה"ז אלה הלו ע"ש ונ"ל להוכיח כן מודלא מסיר עלייה ועל ודרשו השופט"י היטב ב". ובגלין עמ' תנ"ט בכתב יד הנזכר, אנו קוראים על משלי ח', ט"ג, כתה: "ותרגומו דייני דתרצחותה וזה לשון הה"ר יוסף ז' נחמייש נמצא בחללי מתוקן על הגדר ארץ אבל בבבלי ובכתיבת הנגיד נמצא צדק והתרוגם מסיים עכ"ל". אולם אפשר שהחכמים הללו נתלו את דבריהם מן המקרא שכותב הנגיד בעצם כתוב ידו, או מחקו נסחאה שנערכה מהם. זכר כתוב יד זה נשאיר לנו בגין תחולם, שיר ב"ג, שם רושם ר' יהוסף בן הנגיד בכתובות: "ולו על איש חלו פניו בני הנדריבים לדקרך המקרא אשר כתוב בידו". הדברים האלה אינם מתאימים מלה במלחה ואות באות עם הנוסח בערבית שהוא שפת המקור: "ולה אליו שכך כלפה אל אשראף עלי מקablerה אל מקרה אלדי כתבה בכתט יודה" (הרכבי, זכרון לראשונים וגם לאחרונים, עמ' נ"ה). בכל זאת

הכתובת בדיואן שלנו מעלה מטה מודעית. "כלהה" רוזה לומר הפיקו אוטן, המלה "על" רואיה להכתב "אל", בעוד שהפועל "לדרוק" מובנו בכך להשווות ולהתקן. הרכבי הויאל תרגם את הכתובת ככזה: "ולו לאיש אחד הזהרו להשגיה על הגהה המקרא אשר כתב בכתב ידו" (שם). פלא, במחילה מכובדו זל, שנטה מהובן הנכון בתרגומו "כלהה אל אשראף" "במלים" "זהרו להשגיה". ובאופןו את השיר הוא כותב: "שיר ל' ג' עורך לאותב אחד אשר הנגד בקש לחשניה על הסופר אשר כתב בערו את כתבי הקודש; וברשימת העברית כתוב בטיעות כי האותב הלו (או הנגיד עצמו?) כתב את המקרא" (שם, עמ' קע"ד). מזאת אנו רואים שהרכבי שער שאופי המלאכה אשר אליה צפה הנגיד היה השגחה ולא השואת, ושמקרא נכתב בשבל הנגיד ולא בעצם ידו. הרב בראיי הילך בעקבות הרכבי ולא סר מתרגם או מביאו הנו"ל ימין או שמאל (כל שורי ר' שמואל הנגיד, ורשות, תר"ע, עמ' קי"ב). הבה ננתה את החומר שבידינו לתחvio למען ברך את העין המטובח הזה. (א) לפי הכתובת העברית ותרגומים הרכבי, ולפי הכתובת שבידינו, המקרא הוא בכתב ידו של הנגיד. (ב) המלה "טקабלה" רומות למצוות מקרא מלבד ספר הנגיד, ומובייח שאופי המלאכה היה השואת והגגה. (ג) מהביה השלישי של השיר אנו מבנים שהוא בכאן שני אנשים, האחד מגיה והשני סופר. (ד) הבית השני מורה שהנגיד דין בדין עם המגיה במשיך ימים ורבים. (ה) מוחתובות ומוחبات הארון יש להחליט שהם אנשים חוץ מהתנגיד והמגיה אשר הוא מעוניינים במלאכתו, שהם הם מבעליו של המגיה. (ו) מהעובדת שהנגיד שלח מכתב שיר למגיה נראה שלא היה דר בעירו.

אם כן, לפי דעתינו הענית, השיר וכתובתו מורים שגדולי עדה אחת שמעו את שמעו ספר הנגיד, ובcheinם להשווות את המקרא אשר בידם עם כתב ידו של המדריך הגדול, נהלו אותו משה ומתן ארוך. בנהרא שהנגיד לא אכח להפריד מספרו פן יקראננו אסן, וזאת הם מפני הטעם הזה עצמו לא רצוי לשלהוח את ספרם עם החכם המגיה הרמו אליו. גם אפשר שבחחלה לא עלה במחשבתו של המגיה הנבחר היה לבוא אל הנגיד ולשוחות בעירו עד חום מלאכתו הארוכה. ובכן מתחנן לפניו הנגיד — כי "בחיקך" פה לשון בקשה — לשלהוח אליו סופר בר סמכא אשר יעתקיק למען "בני הנדייבים" את הכתב יד, ובגמר שליחותו ישוב אליהם עם הנוסחא אשר העתיק, ואו יוכל המגיה הנו"ל להשווות עם הכתב יד שבידם ולהגשו. ואולי שהנגיד מבקש ממנו להפקיד סופר בקי אשר יעתקיק תחת השגתו את הכתב יד שברשות עדה אשר בראשה עמדו "בני הנדייבים" ולהביא את הנוסחא אל הנגיד למען ישוה אותה המגיה הנו"ל עם כתב יד הנגיד. כמוומה לי שההשערה השנייה יותר מתאפשרת על הדעת מפני עצם לשון השיר, ויען שהנגיד בוראי חפץ להתבונן בפרטיו הכתב יד אשר בראשות העדה למען תחקיקות על דקדוק כתב ידו הוא. חבל שאין לנו עדות מפורמת וגמורה בנדון זה.

משמעותו מודרנו כי הכתב יד של הנגיד בא בשנת ה"ס (1300) ליד השיר טdroס מעניין מודר כי הכתב יד של הנגיד בא בשנת ה"ס (1300) ליד השיר טdroס

הלו' ; אבו אלעפיה, בכתובות לשיר מספר של"ד של השיר המשורר הזה אומר המעתיק: "ולח ז"ל מא כתוב עלי ארבעה ועשרים כת אל ניגר ר' שמואל ז"ל אשתראה בשביילא שנת ה"ס ליצירה", זאת אומרת בהעתקה עברית: ול' (כלומר לשיר טדרום) ז"ל השיר הבא אשר כתב על ספר העשרים וארבע, כתוב יד הניגר ר' שמואל ז"ל, אשר קנהו באשביילא בשנת ה"ס, ובשיר עצמו השר אבו אלעפיה אמר:

והניגר בתבוני שמואל	לبن עמרם נתני או אל
רקמני כמו רקמת בצלאל	שנת ד"ז ח"פ כתבני בדיו
ליד סratio בלי דושן ושואל	ולא ידע אנש ערבי וכיויד
שנת ה"ס בא והוה לי לגואל	וטדרום בן יהודיה הקחתני

(ע) "ספר גן המישלים והחוויות להשר טדרום הלו' ; אבו אלעפיה כפי עתקת מר שאל יוסף מהונקונג מכתב ידו ממש בתבונתו בצוון, לונדון, תרפ"ז"). הטור השני מופיע אור על ספר המקרא של הניגר משני פנים. ראשונה, הוא רומeo אל התאריך אשר בו נכתב הספר, ושנית, הוא מעיד שהיה הספר מהודר בציורים בתחילת הופ. לפי עניות דעתו, פתרון ראשי התבאות אשר בו כפוף הוא: התבאות "ד"ז" מורות על מי שנוי חי הניגר בכתביו את הספר, דהיינו החמש ואربع שנים, בעוד אשר התבאות "ח"פ" מורות על שנות הייצירה לפ"ק, דהיינו שמנה מאות ושמנה — אם נמינה בכאן את הפ"ה הפושטה בספר שמנה מאות, וזה פשוט וסבירו. ההשערה הזאת מוארת ומקיימת את אישר קבענו בפרק הראשון בנדון שנות מולדתו של הניגר שהיתה דתנן". החיבור בין דתנת"ח ודתנן"ג הוא נ"ה, אבל המספר הזה לא מורה על שנות הניגר בכללו, כי לא ידועו באיזה חישך משנה דתנן"ג נולד, ובאייה חריש משנה דתנת"ח כתוב את ספר המקרא.

(ב) **אלחנט**, כלומר יוכחים (ע) על זה שטיינשנידער, Die arabische Literatur der Juden (פ"ד, מ' 1902, עמ' קב"ט).

(ג) **רמאיל אלרפאק**, כלומר אגדות החברים, עי' לעיל עמ' xxx.

(ד) **ויבוח**. בספר זה הנהיג ר' שמואל הניגר יוכוח בណון הקראן בפרט, ורות היישמעאים בכלל, אולי עם הספר הערבי אבן חום, בשנת דתנן"ג (1305), עי' שטיינשנידער, שם, עמ' ק"ל).

(ה) **הלבאתא גבריאתא**. מהשיר המתחליל: "אלחים האריך לי פה בתורות" (ב"ת, ס"ק"ז), ומהבתובות שעלי, אנו לומדים שבאייר שנת דתתיז'ו (56) יצא הניגר למלחמה מטעם המלכויות, ואידע שנלכד והוא בסכנה גדולה, אולם הצילו ה' בנסائم ונפלאות אשר לא נשמעו כמותם, וידור הניגר נדר בעת ההיא לחבר הספר הזה. דר' מאנן בספריו Texts and Studies in Jewish History and Literature (חלק א', סינסנאטי, 1939, עמ' ח"ל, הערכה א'), מפרק באמתות התאריך הזה, אולם שלא בדוק, ולהן מגיה התאריך דתתיז'ו לדתנת"ט, שכבר ברנו בפרק הראשון כי הניגר היה עוד בחיים בשנת

דתית"ח. אבל מה שדרקך מאנן בספרו עמ' ר"ד, הערת ה/, האמת אthon, כי במחברתי, The Newly-Discovered Diwan of the Vizier Samuel Hannaghid, Jewish Chronicle Supplement של גונדרן, מודיעין, 1924, הוצאה מיווחחת של ארכאולוג הנוצרי נבן הוא, אך התאריך העברי משובש, וצריך לתקןנו עמ' ג/, התאריך הנוצרי נבן הוא, אך התאריך העברי משובש, וצריך לתקןנו ולגרום 4816 במקום 5148¹.

הספר הלכאתא גבראתא נאבד מתקופת ספרותינו. השם לקוח מלשון התלמוד בברכות, ל"א ע"א, שם אמר רב המגוניא: "כמה הלכתא גברותא אייכא למשמע מהני קראי דחנה". וכן בגמרא סוכה, סוף דף ל"ח ע"א, איתא בשם רבא: "חלכתא גבראתא אייכא למשמע ממונתא דהילא הוא אומר הללויה והן אומרין הללו" מכאן שמצוות לענות הללויה". תכליתו, תוכנו ומגמותו של הספר מפורשים בשידר ב"ת, סי' ק"ג. מוחשבתו של הנגד היהתה להקחות את שניינו הרבענים ואובי התורה שבעל פה, דהיינו הקראים, לפי שהוא אומר: "ולכן חוקו מינים זורע ודלה דת וקלו החומרות, והרחיבו והפטרו שפחים ושלחו יד מתי ידות קזרות, והשחירו צדקות הלבנות והלבינו רשות השחרות, ולכן הנני חוקר בדת אל כפי יכלו ושכלו עוד חוקרות, ומוכיר התועות להניאם וכותב לחיקיטם ההדרות" (בתחים ל"ה—ל"ט). הוא הולך ומונה את קורות המשנה והתלמוד מהימים יותר קדומים: מחלוקת בית שמאי ובית הלל (בית ט'), מעשה ר' יהודה הנשיא שהוא "קם ואגר בתורה שבעל פה שש מגורות, והאייר את פני עולם במשנה" (בתחים י'—י"א), מסדרי הבריתות והאמוראים שפרישו את המשניות עד שבאו רבashi ורבינא ו"נתנים בתלמוד זה עלי יושר אגורות" (בית כ"ה). בספר דר' מאנן ה"ל (עמ' חרך ל"ב—תר"מ) נמצאה העתקה קטעה מן הגנינה של ארבעה דפים אשר דר' מאנן חושב שהוא חלק מהלכתא גבראתא. מחבר הספר אשר ממנו נשאר הקטעה משוחש בשתי לשונות, דהיינו, ארמית וערבית, ומוהסר חומר אין לאל ידרינו לגמור באופן מוחלט איזו משותהן—אם אחת משותהן—השפה העקרית. אמנם, לפי שעיה, הרעה מבירעה שהיא השפה הערבית,

¹ אגב, הנה מקוםathi להעיר בקשר עם העניין הזה, שבספרו ה"ל, עמ' חרך ל, הערת ה/, דר' מאנן מעתיק את הכתובת שבעמ' י"ח בספר לערת דבש—היא הכתובת אשר בראש שיר ק"ז בין תהילים—ומשנה את פירושי אשר בין חזאי לבנה על הראשי תיבות "י"א", וכותב "ירחמו אלהים", תחת "ירחמו אלהים". רשותה, כבר ראיינו שהנגיד היה עוד בחיים כשקבץ יהוספ' את בן תהילים, ולכן אי אפשר שיתפלל על אביוandi "ירחמו אלהים". ובחקדמה לספר בן תהילים יראה הקורא שיתוסוף מוכיר את אביו בברכת "יבגדו הארץ" ו"ישמרו הארץ לטובה". שנית, שבראש שירים שונים בספר בן תהילים אנו קוראים את המלים בשליטותם, למשל: "ירקירו הארץ" (ב"ז), "ירקירו השם" (ס'), "ירקירו הארץ" (ק"א), "יבגדו הארץ" (קל"ח), "יבגדו השם" (קמ"א), "וחוקו השם" (קמ"ד).

זה מפני שלשה טעמים: הטעם האחד הוא שהטעיף בדף ג' ע"א, המתחילה: "בע אלארוסה לאמלאכאה", הוא בערבית, וללא היה שפה זו השפה העקרית, לא היה כל צורך להשתמש בה, כי דברי הסעיף אינם מיוחסים כלל שם אדם, אלא בתוכים סתום, ולכן יש לנו יד לסימן שהם דברי המחבר. הטעם השני הוא, שכאשר המחבר מדבר על עצמו (אם המחבר הוא ר' שמואל), או כשהוא מזכיר את החכם אשר רأיתו הוא מביא (אם המחברינו ר' שמואל), הוא משתמש בשפה העברית ואחר מכן הוא מביא את הראיה בארמית. וכן אנו רואים שהסבירא אשר בדף א' ע"ב מוחלט עברית: "קאל שמואל הלוי". כרך המחבר כתוב: "אמר שמואל הלוי" (עי' מעבר לדף זה, שורה ט'). והטעם השלישי הוא, שהארמית בכאן היא לשון החכמים ודבריהם אשר מפיהם מביא המחבר את הספרות, ואני מה שlion החבור. ועתה, אפילו אם נשער עם דר' מאן שהקטע הזה שייך לחבר אחד בעניין הלכה מחבורי הנגיד—ושסמן להשערה זו בוה שהוא מזכיר בלשון "קאל שמואל הלוי", ולא "קאל ר' שמואל הלוי", אשר ממנה אפשר לסייע כי המחבר מדבר על עצמו, אף על פי שלפעמים היו נוגאים להזכיר את שמות החכמים בלבד כל חואר—מוספקני אם הקטע הוא חלק מההילכאתא גבראתא. ראשונה, קשה לחשב שהנגיד יזכיר את ספרו שנכתב בעברית—אם באות העבריות הייתה השפה העקרית—בשם ארמי, שלא נמצא דוגמתו בספרות העבריות היהודית. המחברים שכתבו בעברית בנו את חבריהם בלשון ערבית בלבד. שנית, אין כלל ידיינו למצוא בקטע שום רמז למה שהיה עיקר בונתו של הנגיד, אך כאן עליינו להודות שלא מצאנו זאת אף בربוריהם אשר הביאו החכמים מההילכאתא, ואפשר שהגשים את בונתו בהקדמה כוללת לספר. אבל מעניין לציין כאן שסמן "באשר אתה ואבתה על אמרות גאנונים הבהירות, ורב האיי גודל כלם אשו לי פליות להחטא צפירות" (ב"ת, סי' ק", בתים מ"ג–מ"ר), יعن כי בקטע הגינוי נזכר samo של רב האיי לפיעמים קרובות, עם כל זה, יש סבח שלישית, והוא שבמאמר אשר בשם הנגיד נזכר רב האיי גאון בברכת החיים "יתקיים לעלמיין" (דף א' ע"ב), ובמוקם אחר בקטע נזכר הגאון בברכת זצ"ל (דף ד' ע"ב). זאת אומרת שבזמנן שבכתב הנגיד את הדברים שנכללו בקטע היה הגאון עוד בחיים, ככלומר קודם שנת דתשצ"ח (830^z) אשר בה נפטר הגאון. הידיעה הזאת מתנגדת בגלוי למה שאנו קוראים בין תחלים, שבחדש אייר שנת תהי"ו (505^z) עליה בדעת הנגיד לחבר את ספר הלכאתא גבראתא. ההבדל הזה בחומרת הגאון חשוב הוא, אבל אי אפשר למצוא בו ראייה מוחלטת שמחבר הספר אשר ממנו נשאר בידיינו הקטע לא היה ר' שמואל, שאפשר שמחבר קצת הספר בחו"י רב האיי וקצתו אחריו פטרתו (עי' מאנן, שם עט' חיל"ב). גם אי אפשר להביע כאן כל דעתה שהחיה אם יש איזה יחס כל שהוא בין הקטע ובין ספר ממחצער אל תלמוד אשר עליו נזכר להלן.

יש מוכמי הדורות שראו את הספר הזה בעיניהם ומביבאים דברים, ומהם שמביאים דברי הלכה בשם הנגיד בלי להזכיר את שם החبور אשר ממנו

לוקחן, למשל:

ר' יצחק בן יהודה אבן גיאת כתוב: "וכגון ריבינו שמואל הלוי שקבל מהרב ר' חנוך וקנים שבדורו הילכה למעשה שני מתחפלין בתפלת המוספין של ראש השנה בכל זו, אלא ט' ברכות מוחפלין" וכו' (שערי שמחה, חלק א', פירטה, חרכ"א, עמ' ב"ט; עוד שם, עמ' י"ז; עי' גם שערי תשובה, ש"ת הגאים, ליפציג, הריה"ח, סי' ס"ז).

ר' אשר בן יהיאל אומר: "אבל הוא כתב ואנו קבלנו ממחכמים גורדים ובעלי הוראה ואנשי מעשה שקבלו הם ממחכמים שלפניהם בגון ריבנו שמואל הלוי שקבל מן רב חנוך וקנים שבדורו הילכה למעשה שני מתחפלין שבע אלא השע ובן מוריין וועשין" (האשרי, סוף מסכת ראש השנה; עי' טור אורח חיים לר' יעקב בן נון, סי' תקצ"א; וגם הרכבי, תשיבות הגאים, ברלין, תרמ"ז, עמ' שס"ד).

אבל אי אפשר להחליט אם הרבנים האחרונים היה לפניהם הספר עצמוני, או אם שאביו את דבריהם מספרי הקדמנונים שהשתמשו בגוף ההלכתא גבראתה, ואלו הם על פי סדר זמנה:

ר' יהודה בן ברזיל אלברצלוני מביא בספרו, ספר העתים (הוזאת יעקב שור, ברלין, תרמ"ג, עמ' xx), דברים חשובים מתווך ההלכתא גבראתה, למשל, בס' קע"ט הוא אומר: "וכتب הנגיד hei אמר שמואל הלוי אמר מרבנן אמר כי חילתה לבני ספרד שיניחו את התרגומים כמו שאמרו שואלן הלוי שבספרד מקום ריבוי תורה היה מזמן בית ראשון מגלות ירושלים עד עכשו" וכו', עד סוף כל הענין (שם, עמ' רפס"ז).

ר' אברהם בן דוד מוכיר את הילכות הנגיד לכתבות, ואולי היה הספר הוה חלק מההלכתא. בספר חמש דיעם, סי' רל"ח, אנו קוראים: "מיוחה גבי מזונות האשה אכבעו לה למכתבה דהיא פסקא אחריתך דלקמן. ובהלכות הנגיד מפורש בפי אරוסה יתומה". ועוד, "וכן כתוב הגירסאות מוחברין בשעת יציאת אחא לאשמעין וכו' ובין דיזור ורבים הוא הילכה ברבים. מן הטעם הוה דחה הנגיד זל את דבריו רבי שמעון מהלכת".

ר' אברהם בן יצחק אב"ד מנרבונא אומר: "והנגיד כ' בחכמו אין מיטליין קנקנותם לונך הדוי" (האשכול, חלק ב', האלברשטאדט, תרכ"ה, עמ' מ' ; ועי' שם, עמ' נ"ב וס"ז).

ר' זוחה הלוי מביא: "וראיתני לנגיד זל בהלבתא גבראתה פי' אחר בשימושה זו ולא ישר בעינוי" (המאור, כתובות פרק ב', בדברו המתחיל): "אמור רב הונא אמר רב" ; ועי' שם, פרק ח', בדברו המתחיל: "פירוזת התלויין מן הקרקע"). ר' אשר בן משולם מלוני, עי' להלן, ר' אהרון בן יעקב החכון מלוני, ומחבר כל בור. ר' משה בן נחמן כתוב: "ובפ' המביא اسم תלוי בממ' כריתו' אסיקנא רשב"ג סבר מעוב' גט שחרור אוכל בתרומה וכן כתוב הנגיד בהלבתא גבראתה דמותני" סחתמא ברשב"ג דחתם והילכה כוותה" (חידושי GITIN, דף מ"ה ע"א). ובמלחמות ה', בבא קמא, סוף פרק ב', בדברו המתחיל: "וזו ר' אמר רבה", הוא מביא: "וכتب הנגיד ר' שמואל הלוי זל בהלבתן הנזירות שלו" וכו'. (ועי' להלן, ר' בצלאל אשכני).

ר' אהרן בן יעקב הכהן מלוני אומר: "וכתב הר' אשר ומצאיו בהלכתא גברתא שחבר הנגיד ז"ל שאמר שם אכל ענבים או תנים ותה יין בכת'a א', מברך על הכל על העץ ועל פרי העץ בשם רבינו האי וכן מצאיו בחבור הרמב"ם ז"ל" (אורחות חיים, פירונצוי, תק"ג, דף ל"ז ע"ד).

מחבר כל בו מביא בס"י כ"ד: "וכתב הר' אשר ז"ל ומצאיו בהלכתא גברת' שחבר הנגיד ז"ל שאמר שם אכל התנים או ענבים" וכו'.

ר' בצלאל אשכני מביא בשם הרמב"ן: "ומצאתי בהלכות הנגיד ז"ל שמקצת נוסחאות גורסן בהן הוא רבינו מאיר אליבא דר"ג" וכו' (שיטת מקובצת, מסכת כתובות, פרק ג', בדור המתחיל: "הא רבנן גמלאל הא ר' יהושע").

ר' חיים יוסף דור אולאי (שם הגודלים, חלק ב', עם עוד לחכמים, חלק ב', פרדר"מ, תר"ג, עמ' ס"א, רומ"ו—רמ"ז).

מחבר ספר אסופה (כ"י, דף ס"ב ע"א, ע"ה) ה"זרשפלט, Descriptive Catalogue of the Hebrew MSS. of the Montefiore Library, שנודע, 1904, עמ' ל"ג, סי' קל"ד; ע"ג מאנאטסנשראיפט, 1868, עמ' חמ"ט; ומאגזין, חלק י', עמ' ב"ה; ועוד ע"י שעוני שמהה לר"ז גיאת, חלק א', עמ' י"ג, חנ"ל).

ראיתי לנכון להביא מדברי החכמים במילואם למען יתבונן הקורא בסקרית עין אך ספר ההלכתא נודע בגוף לחכמי ארץות שונות בתקופות שונות, בעוד אשר נעלם מוחכמי מקומות וונאים אחרים, ולווים בשם, ויצרבו לספרם על ערי ראהינה בוגוע לתובנו. הספר הזה או שיריד ממנו נמלט מאבדון בקהלות אחדות, בעית אשר נכחד ככלו או חלק ממנו בקהלות אחרות, עד אשר נשתר למגורי מעניין כל חי. חבלי על דרבינו!

(א) **מכבתצר אל תלמידו.** את שם הספר זהה המויחם לגדי מצאיו בין יתר שמות הספרים שנכתבו בעברית על ידי גדולי החכמים ז"ל אשר מזכיר ר' יששכר בן מרדכי בן סוסאן המערבי בהקדמה לספרו "אלשראה אלסוסאני" ואלו הם דבריו: "וביאור המלות הקשות שבタルמוד לר' שרירא גאון ז"ל מכתוצר התלמידו קטן לרביבנו שמואל הלוי הנגיד ז"ל" (עי' ספרי אהיל דוד, עמ' ס"ה). לפניה החכם המערבי היה חבר שמיוחס לגדי בעניין הלכה אשר בוראי היה משונה מספר הלכתאותו. ההלכתאותה גבראתה הכליל את ההלכה מהתפתחותה עד סוף ימן הగאון, והמכבתצר אל תלמידו היה מסודר, בגראה ממש הספר, על פי התלמוד בקצוות, אפשר כמו שעשה אחוריו בנארץ המערב, ר' יצחק בן ר' יעקב אלפאסי. אם נהיה עוז בפרשנו, יש לשער למור שהספר הלכו למסכת כתובות הנזכר בספר תמים דיעים (עי' לעיל, עמ' xxxii) הוא "מכבתצר אל תלמידו" שהיה לפני החכם המערבי, ומכיון שדבריו אלו הם הייחדים אשר יש לנו לספר עליהם, צוריך להרגיש שא' אפשר להגע לשום מסקנה בנדון מהות הספר הזה.

(ב) **מבוא התלמוד.** מלבד הספרים הללו, מיחסים לגדי עוד ספר בהלכתה, והוא ספר מבוא התלמוד. המבוא הזה נרשם כמה פעמים בהוצאות התלמוד באמצעותם משנת תע"ד והלאה, אחרי שנדרפס לראשונה בפני עצמו בקובשטי

שנת ר"ע (עי' שטינשנויידער ברישיתו של ספרי הבודלאנא, עמ' 2468). כבר האריבו חתוקרים מעניות וחליטו על פי עדים עתיקים ונאמנים שהחבור הוה לKEY בחסרוות, יعن' שלפי החכמים הקדרמוניים כמה דברים וענינים שנמצאו בתבורי של הנגיד בהיות החبور לפניהם, אינם נמצאים במובא התלמוד שלנו, מכתחי היד מוכח שהצדיק עם הקדרמוניים, ושזהו עצות לנו אין מתחימות עם עקר החبور כמו שיצא מידי המחבר עצמו (עי' על זה באריכות בספריה אהל דוד, עמ' אס"ז-אס"ז). נסחת מובא התלמוד אשר ברשותי (כ"ז סי' אמ"ז, סעוף ב) מכילה חומר רב יותר ממה שנמצא בהוצאות, אולם אינו מוכח מן הכתוב יד שהבריתא של הל"ב מודות, שנזכר ר' אברהם בן ר' אליהו בספריו רב פעיל, הייתה נכללה במובא התלמוד של הנגיד (עי' מה שכותב דר' ה. ג. ענלו' ברבעון האנגלי Jewish Quarterly Review, New Series חלק ב"ג, עמ' שס"ה, הערכה).

1

הדריאן

ספר זה נחלק לשישה חלקים: החלק הראשון נקרא בן תהלים, והוא כולל ר"ג שירים. החלק השני נקרא בן משלים, ובולל אקב"ז שירים, ולפי מה שהערתי בשולי עמ' רל"א, עלה מספר שיריו לאקב"ז. והחלק השלישי נקרא בן קhaltת, ובו ח"ג שירים. סך הכל אתשמ"ב או אתשמ"ג שירים. בן תהלים סודר על ידי ר' יהוסף, ובו משלוי על ידי ר' אליסף, והם שני בני היוצר, הוא הנגיד. אך אין לנו ידיעה ברורה מי היה מסדר החלק השלישי. בכל זאת יש-ID לשער כי איזה שירים בבן קhaltת קדרמו לחברים של איזה שירים בשני החלקים האחרים, כאשר נברר להן. ואם נפנ' עתה לשאלת הנחותה, מי סדר את בן קhaltת, יש לומר כי אם ר' יהוסף או ר' אליסף עשה זאת, בודאי רישומו היה נבר עלי יהוי בתובת או על יהוי הקדמתה, אבל מכיוון שאלה נעדרו בבן קhaltת, מורשים אנו לשער כי הנגיד בעצמו סדר את השירים בחלק הזה.

כבר מצינו לעיל בפרק ראשון כי בין קhaltת נכללו שירים שנתחברו בסוף חייו של הנגיד, ככלומר משנת דתהי"ג (1053) עד שנת דתהי"ג (1063) לכל הפתוחות, כי יש שירים בדיואן אשר אין אלו יוכלים לתחקoot על תאരיך חבורם. אבל בדור הראשון העתק איזה שירים בבן תהלים מבן קhaltת. וזה יסדר הסכמתנו, שמעינו כי מסדר בן תהלים רומי מכמה פעמים על השירים שנמצאו בבן קhaltת מבלי העתקים (עי' ב"ת, שירים פ"ט, ק"ב, קל"ט, ק"ט, והשווה עם ב"ק, שירים שנ"ב, שנ"א, ת"ג, קל"ח, אחד אחר). מלבד זה בט' מקומות נכללו השירים בבן קhaltת ובבן תהלים, ופעמים אחת בבן קhaltת ובבן משלים, כאשר יראה המעיין מן המספרים שנספרו להשירים בפתחה. וכך אמן את ר' רוגמא אחת: השיר המתחיל: "אמת נעלה", נמצא בבן תהלים, סי' קל"ח, ובבנ' קhaltת, סי' ב"ח. אולם ההבדל ביןיהם הוא שהשיר בבן תהלים מכיל נ"א בתים, וזה של בן קhaltת מכיל רק ח"י בתים. איך לפרש זאת? בודאי שהשיר המכיל מספר יודע של בתים מאוחר בominator לשיר המכיל פחות, ולא להפוך. מלבד זה,

השיר בגין קהילת יש בו עוד סיון קדומות, כי הוא נראה כאלו לא נכתב מתחלה מתוך הסבה הנתונה בכתובות שבראש השיר בגין המלחים. לפי דעתינו, חבר המקה אשר נזכר בכתובות שבין המלחים, אבל אשר כן, בשקרה המקה ההוא, השתמש הנגיד בשיר הזה וחוסף עליו בתים הרואים לשעה.

וכזה נבדל בין המלחים מבן משלוי ומבן קהלת, שבראש רוב שירי בין המלחים יושם כתובות אשר בהן מפרט ר' יהוסף תנאים שונים השיבים לכל שיר, כמו התאריך, הקורות הניכרות בשיר וסבתם חבורו. כתובות בין המלחים שבדיואן שלנו כולן בעברית, בעוד אשר אלו שנות她们 בכתבי יד שונים ובקטיע האגנית, בין שנדרפסו ובין שלא נדפסו, הן בעברית. ואפילו בראשיהם מוצאים את המילים "ולה איזא" תחת "ולו עוד". ובליל ספק כי ר' יהוסף בעצמו כתב את הכתובות המקורי במקור בעברית, ו証翻 them into Hebrew על ידי אחד המעתקים הקדמוניים.

אותות מה שתרגמתי אני, עי' לעיל, עמ' 7.

מלבד השירים שקובצו יחד בכתב יד שלנו יושם עוד שירים אחרים השיבים לנגיד אשר מקומם נפקד בספרנו. בין משלוי בעמ' קס"א של הכתב יד, (עמ' ק"ל של הספר הזה), הניה המעתיק ריווח של שני עלים ושלשה רביעי עלה. אין אנו יודעים אם עשה זאת מטעם שלא היה יכול ל��ות את הכתב יד שהיה לפניו מפני הטשטוש, או שהוא בודעתו לחזור עליו ולהעתיקו ולא עלה בידו לעשות כן מפני אייזה טעם שאינו ידוע לנו. והעובדה היא שקצת מהחסרון בכתב יד שלנו, ככלומר אייזה חרוזים מאות ב', החזיא לאור דר' דור יlin במאמרו Ein neues Fragment des Sefer 'Ben Mischle' Samuel ha-Nagids במכתב העת מאנאטספירט, חלק ג', 190, עמ' תש"ל-חשל'ה. עוד יש למנות את השירים שנדרפסו על ידי הרכבי בספרנו וכורוו לראשונים גם לאחרונים, ס"ט פטרבורג, תתרל"ט, וגם על ידי בראדי בספרו כל שורי ר' שמואל הנגיד, ורשה, תר"ע, ולבסוף על ידי יlin במאמרו שירים חדשים לשמיאל הנגיד, ב"התקופה" ברכים כ"ז-כ"ז, תר"צ. ולידיהם הזאת יש להוסיף שיר בן חמיש פסקות שמצוותי בכתב יד שלן, סי' אר"ז, שלא נרשם בספרו אהל דור. הכתב יד הזה מוביל קובץ שירים של כמה פיטנים ונכתב בכחיה מורהית, ובוחכם יש שני שירים המיוחסים לנגיד, האחרון מתחילה: "בת ציון גiley שב אל אל שמחת גiley". בראש החרוזים נמצוא הפסימן "שמואל", ועל הכתובות רשום: "לשמואל הנגיד זל". אך מופיע שאי אפשר לי לשער שהנגיד חבר שר בסגן ולשון באלה, לא ראוי ללחוץ להעתיקו כאן. השני הוא שיר סליחה ומתחליל: "אשר לו ים וחרבה וכל מושב ומצבה לך אקרא באשמורות". לפי הכתובות, השיר הזה שייך "לلغיד הלי זל", בספרו אחר השירה והפוטם, ברק א', ניארק, תרפ"ה, עמ' שע"ה, סי' 8299, דאוידיאן אומר שמצוותה הסלהה במחוז ארם צובה ובטלחות התימנים. אף השיר הזה אין להחלטת פה בברור אם הוא מפרי הנגיד או לו.

את רישימת השירים של הנגיד הרפתקני פערמים: בפעם הראשונה במאמר שכתבותי בربיעון האנגלי Jewish Quarterly Review, New Series, חלק כ"א, 1935, עמ' ק"ז-ק"ג, והופיעה שנית במפתח הפיטרים בספריה אהל דוד, אבל שם נמצאים ראשיו השירים במלואם, ולא רקצור כמו שהם בסוף הספר הזה. יש להעיר כי מהמקור הרាជון שאב דר' דאוויזאן את החומר שלו באוצר השירה והפיטר, כרכים ג'-ד', ניו יורק, תרצ"א-תרצ"ג.

ז

שם בן גדרליה ז' יח'יא

מעתיק הכתב יד היה שם בן גדרליה ז' יח'יא בן ר' שם ז' יח'יא, מחבר שאלות ותשובות בשם אהלי שם שנדרס בוינצ'אה שנת ש"פ, בן הרב ר' דוד ז' יח'יא. לפי הכתובות שלו, הוא העתק את הדיואון בשנת שול'ח או מ"ד צ"ד (1584). בסוף ספר בן משלו אומר הכתב: "השלמתי אני שם ז' יח'יא בכםחר"ר גדרליה כתיבת הספר הללה ביום ז' י"ג תנו משנת שול'ח לכלם את אלה הנביא לצירה כתבתי לי לשמי להתעלם בנוועם מאמרייו ושידיו זמירו וביפוי מוסריו" (עמ' רנ"ז). ובסוף ספר בן קהלה אמר הכתב: "נשלמו ספר בן משלו. וכן קהלה הוללה לאל גומר על. כתבתים לי לשמי אני העזיר שם בכםחר"ר גדרליה ז' יח'יא זלה"ה וחשלמוני כתיבת ספר בן קהלה ביום ה' ב' לחדרש אלול משנת אשר גאלם מ"ד צ"ד" (עמ' שב"א). מלבד שי'י הנגיד מעתיק ר' שם את הפיטר "בשם אל אשר אמר", ומיחסו להראב"ע (עמ' ספרי אהל דוד, עמ' ת"ס). ואולם כבר הוכחנו מספר "אלמקרה באלה באלחדיקה פי מעני אלמלאוא ואלהקה" שהפיטר הוא מעשה ידיו של ר' משה ז' עורה (עמ' שם, עמ' ח"ד-חט"ז). ובסוף הפיטר נמצאת כתובות בזה הילשון: "נשלמו אלו החזרות והם קם"ר בתים להר"ם ז' עורה ש... . חברים העתקתים אני שם ז' יח'יא לישמי מספר קדמון ביום ד' ב"א חשוון שנת רצ"ז ליצורה" (1585).

ר' שם ז' יח'יא העתק גם בן את ספר צנצנת המן לר' עורייל דיניא, וגם עשה לו הגחות. שם הספר ומחבריו לא היו ידועים עד אשר נגלו לו, ובועל ספר נתינה לגר, הרב ר' נתן הכהן אדרל ז'ל, הרפחים את הכתב יד שקבל משדר"ל וקרא את הספר בשם "יאר", לפי שנת העתקת הכתב יד. בכתב יד שלו נמצאו שם הספר ושם מחבריו בפירוש (עמ' על זה בארכיות בספריה אهل דוד, עמ' אע"ג-אצ"ד). בכתובות הספר אנו קוראים: "חיתה השלמת כתיבתי הספר הזה לי לשמי אני שם ז' יח'יא בכםחר"ר גדרליה בן יח'יא זלה"ה ביום הששי י"ד לחדרש זיו משנת ידו שמ"ך (1605) גדול ונורא קדוש הוא לפ"ק ה' יונבי להגות בו אני וורייל ורעה זרעה מעתה ועד עולם אמי"ר".

ועוד נודע לנו שיש באוצר הספרים בודלייאנה קובץ מסומן 5000, אשר חלק ממנו בכתב ידו של ר' שם (עמ' נאום, Manuscripts in the Bodleian Library, Neubauer, Catalogue of the Hebrew Manuscripts in the Bodleian Library, אוקספורד, 1886).

ח

אופי הכתב יד

הכתב יד נכתב, כמו שראינו, באמצע המאה הרביעית לאלף הששי, זאת אומرت, בחצי השני למאה הת' למספרם. הכתיבה היא כתיבה ספרידית בחיצי אשוריות (ע' ספרי אחיל דוד, חלק א', טבלה סי' מ"ר), ובקיים עליה בידי לפטור את כל המילים מפני סגנוןיו המיחור של הספר, הן בתכורה האותיות, כמו כי, די, רין, רון, והן בעורתן, כמו באו, גאו, ג'או, ר' או ר', וכיוועה בתן. מלבד זה, הכתב מוטשטש ומחוק בהרבה דפים מסכת הרטיבות שלשלטה בהם ברוב הימים. אך בגיןה רבה וועל יותר מצאתי את ידי למלאות כמעט בכל החסר, ורק במקרים מסוימים רמותיהם נקבעות על מה שנמצא כאמור. אולי על פי הקטעים שנאספו מן הגינוי והנמצאים באוצרות ספרים שונים באירופה ובאמריקה, אשר לא השיגה ידי להשתמש בהם, יהיה אפשר להשלים את הדיואן. אמנם ארכה רשות השגיאות אשר נפלו תחת ידי, אולם מה עשה למכשולים אשר עמדו לנו? תדריך השוויתי את הקונטראסים גם עם העתקתי וגם עם המקור, אך רבות המילים אשר נעלמה ממוני מהותן, ולא נגלה לי פתרון אלא אחר גמר הדפסת הספר. ובכן אכפירה פני הקוראים בלוח התקנים הבא להלן. אולי ישאו פני.

לפני מעתיק הכתב יד היו מונחות שתים או שלוש נסחאות, זאת אומرت, שהוא השתמש באחת להעתיק ממנה את הכתב יד, ולאחר כך חזר על העתקה והשווה אותה עם נסחה אחרת או עם קטע מנוסחא אחרת, ורשם את שנייה הנוסחאות וחלופיהן על הגלגול. מעניין מאד כי השינויים נמצאים רק בין קhalbת, ובין ריק בסוף הספר, למשל, עי' שם' ש"ב (עמ' שע"ג של הב"י) ולהלאה, ובפרט עמ' ש"ב שבסוף בן קhalbת (עמ' שע"ג של הב"י). שם ר' תם מעתיק ב' שירים וכותב בראש: "עוד מצאתי", מסתמא בכתב יד אחר. ומה נראה שהעתקה בן הלים ובן משליף מיסודה על כתב יד אחד בלבד. וגם יש להעיר כי בכמה מקומות המעתק מוסיף נופך משלו על ידי פירושים וביאורים, כמו למשל, עמ' ב', שיד' ג', בית ז', למלה נבליה, מוסף הפרוש: "מן ונבל' שמים מי ישבי דיאובי". ועוד מוסף המעתק ידיוות שנוגאות לסדר החכמים ולקורות הזמן, למשל, עמ' א', אודור ר' חזיאל, ועמ' רנ"ה-רנ"ו שם מעתיק, בקצת שנים, מספר יסוד עולם של הרופא ר' יצחק בן יוסף הישראלי, מאמריהם הנוגעים לקורות הנגיד ובנו ר' יהוסף. ובסוף יש להזכיר כי הוא מנקר בכמה מקומות את המלים או את האותיות כדי להרחיק את הקורא מן הטעות. אולם דברי הנקוד שלו אינן מתאימות עם הכללים שבזידינו, למשל, הוא כותב פתח במקומות קמיין, כמו ב"ת, סי' ק"פ, בית ז': "אש לא חכונה לך", במקומות לך, וכן ב"ק, סי' קפ"ח, בית ב': "וְתוֹסֵר לְךָ בָּמָקוֹם לְךָ, וְכַוְזָא בָּוָה.

הכתב יד שכתב ר' חם ז' היה מאיל ש"ח עמודים, שהם: בן הלים מעם' א' עד עמ' קמ' ז'; בן משלעי מעם' קמ' ז' עד עמ' ש'; ובן קhalbת מעם' ש"ג עד עמ' שע"ג. ושאר העמודים, מהם חלקיים ומהם מכילים אגרת השבת

להראב"ע, והשור של ר' משה ז' עורה, אשר כבר בא זכרם לעיל בפרק הקודם. מלבד זה ישנו בכתב יד עוד דברים עתיקים, בכתביה מאוחרת, שנרשמו בפרוטרוט בספרי אהיל דוד, עמ' ת"ס, וכן אוכדים בקצרה. בעמ' שע"ד נמצאת כתובות המזבחה שערומה על קברו של ר' יצחק אלנוקה, והוא בעלת ה' חרוויים מעשה ר' אהרן טוליוו הרופא. ושם גם ב' בתום שלוחה ר' אברהם הנגיד בן הרמב"ם לחכמי לנינו אחריו ששרפו את ספר המורה. ובעמ' שפ"א-שפ"ג כתוב ספר חלום הרדא"ע, והוא אגרת שבת. כל דף ורף הוא של כ"ז שורות בדוק. שעורר הדף $\frac{1}{2}$ 8 איינט אורך על $\frac{7}{8}$ איינט רוחב, או בענטימיטר,²⁴ אורך על 5 ז' רוחב.

בנוגע לשלמות הכתב יד, נאמר כי סופו של בן חילום חסר. בין עמ' קמ"ז ובין עמ' קמ"ז יש לкоין, זאת אומרת, שבין סופו של בן חילום והקדמתה המסדר לבן משלוי חסרים לכל הפחות שני עמודים. את החוסר של בן משלוי כבר זכרנו לעיל בפרק ו', ופה אוסיף כי הוא מתחל באות אל"ג בשער המתחיל: "אהבה אשר נחלה בדבר", עד סופו של אותן אל"ג ותחלה אותן בי"ת, עד החרח שמתחיל: "וזאם עליך אשר טרוף עניים" (עמ' ק"ל). אולם וכייתו להשלים את שלושת הבתים הראשניים מבכתב יד שלו, סי' אkap"ג, שלא נרשם בספרי אהיל דוד, והוא קטע יישן מהיר החזקה להרמב"ם בכתביה תימנית. שם נמצוא בסוף, בכתביה מאוחרת, השור במיליאו כמו שנדרפס בעמ' ק"ל, סי' ק"ג. לקורות הכתב יד יש לרשום שהיה בידי יוסף קראקאני שקנה אותו בשלשים לברים, ואחריו בן בא לידי אהרן בן שמואל כובל. אני קניתו מר' יצחק בן ישעה דין תושב ארם צובה, ביום י"א תשרי תרפ"ד.

ט

ביבליוגרפיה

מלבד הספרים והחקרים ובכתביהם שהזכירנו כבר בפרקם הקודמים, יש להוסיף כאן רשימה ספרותית ממה שנכתב אודות חי הנגיד ומעשי, אישיותו ופעולותיו של האדם הגדול בענקים זהה עוררו התעניינות גדולה, הן אצל בותבי דברי הימים, הן אצל חכמי ספרותנו, והنم רשומים כאן על סדר א"ב לפי שמות המחברים:

ברילל נחמייה, Jahrbücher für jüdische Geschichte und Literatur, חלק ה'-ו', עמ' ק"צ והלאה, מכיל בקורס על ספרו של הרכבי, וברון לרשונים. **נאָלְדְבָּעָרג**, בער, המגיד, תרל"ג, גליון ז', עמ' נ"ב, במאמר "אם אלה דברי ב"ג", מעתק מספר אלמחאצ'רה ואלמולאכברה לר' משה ז' עורה, את האגרת שלוחה ר' מצילת, דין צקליה, להנגיד אודות השאלות ששאל הרדיין את רב האי גאון בשם ר' שמואל הנגיד. — **המגיד, תרל"ח, גליון ה'**, עמ' מ"ז, במאמר "בשרה טוביה", מביא

את תשובה רב האי גאון על קריית התרגום, ורבו ר' שמואל הנגיד על מנהג אספמיה בענין זה, שנודעים לנו ביום מספר העתים, במו שראינו לעיל, עמ' xxxii.

גאלדץיהער, יצחק, Jeschurun של קאבק, חלק ח', תרל"ב, עמ' ע"ו, במארמו "Proben muhammedanischer Polemik gegen den Talmud". שם מביא את דברי ابو מהמוד עלי אבן אחמד אבן חום אוורות ר' שמואל הנגיד, שהיה מכירו והתווכח עמו על בראשית מ"ט, י"ה, לפי דבריו הערבי הזה, היה היכוח בין ובין "ашםואל בן יוסף אללאוי אלכאתב אלמעורף באבן אלנגראלוי". בשנת ת"ד למספר אללהרה (1013-1014).

גראץ, צבי הירש, מאנאטשריפט, חלק י"א, 1862, עמ' ל"ז ולהלאה, במארמו ז' Ein pseudepigraphisches Sendschreiben angeblich von Hai Gaon an Samuel Nagid. במתבת הוות הגאון החניד ללימוד חכמות חיצונית, אבל גראיינ์ משתדל להוכיח כי הוא מזויף.

השומות בערך גראן, Dozy, Reinhart Samuel Ha-Levi, בספרו Spanish Islam, לונדון, 1913, ע' בפתח.

דוקעם, יהודה ליב, Rabbinische Blumenlese, לייפציג, תר"ד.

— Zur rabbinischen Spruchkunde —

— נחל קדרמים, הנובר, תרי"ג.

האלוב, דור, בספרו פרדס דור, וויען, תרל"ח-תרמ"ה, עמ' ו.

הרבלבי, אברהם, ר' שמואל הנגיד ב"האסיף" של סאקלאוו, שנת תרמ"ה, עמ' א'-כ"ג, המכאמר נכתב בעקרבו ברוסית ונודפס במכבת העת "וואסחאָד", ונעהק על ידי רפאל בן הרב אברהם גוריישן.

— בספר ארבעה מאמריהם שיצא לאור בחרט סנייף ל"המלין" בווארשה, שנת תרנ"ג.

וועימ, אייזק הירש, בית תלמוד, חלק א', עמ' פ"ח, מדבר אוותות החסרונות ואורות סגנון העברי של מבוא התלמוד המיויחס לנגיד.

זקש, שנייאוד זלמן, Israeliatische Letterbode, חלק ג', 1877-1878, עמ' ט' ובהלאה.

כהנא, דור, במארמו "וtrad הפליטה מישרי הנגיד", השלח, חלק ז', עמ' ל' ובהלאה.

לוצאטן, שמואל דור, מוציא לאור במכבת העת "צ'וּן", חלק א', עמ' קל"א ובהלאה, חרוזים מבן משלוי לר' שמואל הנגיד.

פאונאנטקי, שמואל אברהם, Revue des Études Juives, חלק נ"ד, עמ' ש"ה, הערכה ג', מוכיר שבעל ספר מנורת המאור, ר' יוסף בר דוד מארצין, מביא פירוש הנגיד על הפסוק "הברço החצים" (ירמיה נ"א י"א). פרנקל, פסקת, מאמרו על שירו של ר' שמואל הנגיד המקורי: "אלוה עז ואל קנוו ונורא", שראה אור במאנאטספירט, חלק ב"ד, 1875, עמ' 179-189, 219-228. Eine Hymne Samuel Hanagids

ציממעלט, ב', מאגוזין, חלק ב', 1893, עמ' קע"ח, שם נושא ונותן אודות ומון הוכחה שהיה בין הנגיד ובין הערבי ابن חום הנ"ל.

רפפורט, שלמה יהודה, תולדות ר' נסיט, עמ' ק"י; תולדות רב האי גאון, הערכה ב'; הערכה ממנו בכתב חמוץ, מהברת רביעית, תקצ"ט, עמ' פ"ו ועמ' ר"י.

שטיינשנידער, משה, Weltgeschichte, Schlosser, Friedrich Christian Polemische und apologetische Literatur in arabischer Sprache

שושן, דוד ס"ד, ליפציג, חרך ז', עמ' קכ"א. Weltgeschichte, Supplement The Newly-Discovered Diwan of the Vizier Samuel, Jewish Chronicle, London, מאריין, 1924, בהוצאה מיוחדת של Hannaghid .Supplement מלבד אלו יש להשווות את שמות המחברים והחבורים שנרשמו בתחלת מפתח השירים בסוף הספר.

סוף דבר

לא אוכל להפריד ממלאתה זאת בעברתי וטרחתי בה במשך שנה חמימה
בלי להזכיר איזה דברים שעשו עלי רושם גROL ביחס אל אישיותו של הנגיד
ו".ל. לפי דעתני, לא יצא ידי חובה אם לא לדבר כאן בקצרה על אהבתנו
העזה של הנגיד לאלהין, לדתו ולעמו, כותבי דברי הימים ובעליה הספרות מרבים
לספר בשבחו של הנגיד בחרור חכם לאומי ובלשון, מהבר ומהשורר. אולם, לפי
דעתני, עליה עליהם שמואל הנגיד היהודי עשר ידות, והוא ראוי להיות לאות
ולמודת, למשל ולראית, לדרכו זה ולכל הדורות הבאים אחרינו. כי אדם גROL
כזה שהיה ישב ראשונה במלכות, בין שרים ורומנים, לא סר אפילו בחוט
השערה מעבודות ה' ומתרתו. האיש הזה שהיה מוכחה לבנות רבים מיימי
חייו בין חילים בעבודת הצבא, במלחמות, לא הפליל דבר ממצאות הכרוא
יתברך. ואפילו כשהיה בסכנה מות והגעה חריב חדה אל צוארו, לא מנע את
עצמיו מן הרחמים, והחזיק בחותמו ובבטחו בה', ובעוד שהיה מוכחה לעמוד
בשרות ההריגת, נפשו היהיטה משתוקקת לדברי תורה. מרוב גודלו ותכמו
נתרבו לו אויבים בפליטויות המלך שהיו רודפים את נפשו מפני קנאה ושנאה,
וימדרו את חייו עד כמה שהשאה ידם, אבל הוא מצא שכדו באבנת ריעים
VIDIRIM נאמנים בחפציו שהיו עומדים ברומו של עולם, ויבואו במשא ומתן, אולם
בדבורי תורה ונענני הצבור, הן פה והן בחלוקת מכתבים. וגם זה מפני אורה
על יהסו ליהדות האמתית, שנងק את בניו לתורה ולעבורה. כל קורא הדיוואן יכול
בעצמו לאסוף ולצבור חומר רב אשר ממנו תבריר דוגמת הנגיד ביראת הבורא
ובעבודת הש"ת, ולמהר יחשב לעורך ולסדר כאן את פרטיו הדרבים. ככל זאת
טרם شيء קני למלין לא אמנע מלחייב איזה חרום המעדים על גודל תקות
הנגיד ז"ל לגלות ישראל ולפודות עמו, בפרט בימיו אלה שם עת צרה ליעקב,
ואופל וחשכה מבסיטים בני עמנון, אויל ירגיעו דבריו את נפש אחינו העיפה בגלות
ובשבור, ויודרו ונחמו את אבלי ציון וירושלם בכל מקומות מושבותיהם.

דברי הנגיד בשעתם מתאימים אותן באות לקורות ימינו אנו (ב"ק, ס"י צ"ג):

בעלנו	אדונים קומ	ראה מה נ-	עשה לנו
וחיש ושלח	מושיחך	יהי אדון	לכלנו
כמה דומה צפיתו לישועה בעת צרכו לתקותנו בזעם השorder סבבנו כיים,			
באמרו (ב"ק, ס"י, ר"ח):			

כבר קדמה שנת הקם שבועה
תהי באה לעם אל היושעה
בהמלא פני ארץ ברעה
ושא על הרשעים קול תרואה

ידיידי ננספה נפשי למען
ואירא את מבוא יומי בטרם
ואולם זה יהיה סימן בירך
תקע שופר והרם נס בצדך

ועתה, ואין ועתה אלא תשובה, נתחנן ונחנפֶל עם הצורך הזה לפני אב הרחמים
ונאמר לפניו (ב"ח, סי' ק"ה, בתים י"ד-ט"ז, וב"ק, סי' ש"י):

בני ציון וציוון היקרים כמו קדם ובנשר נוערים בפי לישום וחלביו הכהרים	בנה ביקר מרים ציון והרים וחדש לאהובת הנעורים והשביע שיק האכולה
---	--

ואל עמיים הפוך שפה ברורה שכם אחד עלי דרך ישירה	עמוד אליו ומלא את דרכך ושmarkt יקראו כלם ויפנו
---	---

אבי"ר.

לונדון, בין המצרים יה"ל תרצ"ג לפ"ק.
הצעיר דוד בלא"א סלמאן דוד שנין זצ"ל.

מפתח כללי להקרמת הספר

אוֹרֶהוֹת חַיִם, סְפָר iii.	.xxxiii.	אֲבָא חַסָּאן xvii.
אַחֲוֹת הַנֶּגֶד x.	.	אֲבָוֹ מָרֵין x.
אַיְתָלְיָה xix.	.	אֲבָוֹ מַחְמָר עַל אַבָּן אַחֲמָר אַבָּן חֻם
אַלְיאַסְנָה (עִי' אַלְיאַסְנָה).	.	xix, xxxix, ix.
אַלְיהֹו בָּן אַבְרָהָם הַזָּקָן xx.	.	אֲבָוֹ סְלִימָאָן בָּן טְרָאָקָה xxiv.
אַלְיהֹו בָּן אַשְׁר חַלְיוֹ בָּחוֹר xxvii.	.	אֲבָוֹ אַלְקָאָסָם אַבָּן אַלְעָרִיף x.
אַלְיאַסְנָה xix, v.	.	אֲבוֹנוֹר הַשָּׁר xii.
אַלְיאַסְנָה xvi, xiv, vii, vi, v,	.	אַבָּן אַבָּי עַמָּאָר הַשָּׁר xi, .xiii.
אַלְיאַסְנָה xvi, xvii.	.	אַבָּן חֻם (עִי' אֲבָוֹ מַחְמָר).
אַמְוֹרוֹד הַשָּׁר xii.	.	אַבָּן חַיָּאן ix.
אַנְדָּלוֹס (עִי' סְפָרְדָּה).	.	אַבָּן עַבָּאָס xi.
אַנְחָקִירָה xii.	.	אַבָּן קְפָרוֹן xxi.
אַסְפָּוֹת, סְפָר xxxiii.	.	אַבָּן שְׂוִישָׁאָן, מִשְׁפָּחָת iii.
הַאֲסִיפָּה, מִכְתָּב עַתִּי xxxix.	.	אַבְרָהָם אַבָּן עַוְרָא xvi, xxv, xv, .xxvii.
אַסְמָעָל בָּן עַבָּאָד xi.	.	אַבְרָהָם בָּן אַלְיהֹו .xxxviii, xxxvi.
אַסְפָּמְיָה (עִי' סְפָרְדָּה).	.	אַבְרָהָם בָּן דּוֹד vii, x, .xviii, xv, i.
אַסְתָּגָה xi, xii, xv.	.	אַבְרָהָם בָּן יְצָהָק אַבָּד מִנְּבָוֹנָא .xxxii, xxii, xx, .xxxii.
אַלְאַסְתָּגָן, בָּחָאָב (עִי' הָעוֹשָׂרָה).	.	אַבְרָהָם בָּן יְחִינָה .xxxviii.
אַפְּטוּבִּיטָצָעָר, א' xix.	.	אַבְרָהָם בָּן יְשָׁאָהָן x.
אַפְּרִיקִי xix, xxii.	.	אַגְּרוֹת הַחֲבָרִים, סְפָר xxv, .xxix.
אַצְטָפָה xii.	.	אַגְּרוֹת הַשְּׁבָת iii, .xxxviii, xxxvii.
אַרְגָּוָה xi.	.	אַהֲלָדָה, סְפָר v, ix, .xxii, xvi, .xxxii.
אַרְם נְהָרִים xx.	.	אַהֲלָדָה, סְפָר vi, .xxxvi.
אַרְם צָוָה xx, .xxxviii.	.	אַהֲרָן בָּן יַעֲקֹב הַכֹּהן מִלּוּנִיל .xxxii, .xxxiii.
אַרְץ יִשְׂרָאֵל .xxxii.	.	אַהֲרָן בָּן שְׁמוֹאֵל כּוּבְּלִי .xxxviii.
אַשְׁבִּילָא xii, .xxix, xx, xvii, xiii.	.	אַהֲרָן בָּן טּוֹלִיו iii, .xxxviii.
אַשְׁוֹנָה xii, xv.	.	אַוְבָּדָה xii.
הַאֲשָׁכָּל, סְפָר .xxxii.	.	אַוְצָרָה הַגָּאוֹנִים, סְפָר xviii.
אַשְׁר בָּן חַיָּאל .xxxii.	.	אַוְצָרָה טּוֹב, מִכְתָּב עַתִּי xix, .xxiii.
אַשְׁר בָּן מִשְׁלָמָם מְלֹונִיל .xxxiii, .xxxii.	.	אַוְצָרָה הַשִּׁירָה וְהַפִּוּט, סְפָר xix, .xxxv, .xxxvi.
הַאֲשָׁרִי, סְפָר .xxxii.	.	
אַשְׁתָּת יוֹסֵף הַנֶּגֶד xv, .xxii.	.	
בְּכָל xvii, .xxiii, .xxxii, xix, xviii.	.	
בְּכָל .xxiv.	.	
בְּכָל, סְפָר ii.	.	

דasha (ע"י דانياה).
דור, חכם xxvii.
דור בן יוסף קמחי xxvii.
דור הנשיה xx.
דור ראש ישיבה xvii.
دونש בן לברט xxvi, xxvii.
דוקעם, יהודה ליב xxxxx.
דניאל בן דור ראש ישיבה xvii.
דניאל בן עוריה ראש ישיבה xvii.
האי גאון xx, xviii, xxiv, xxxi.
האלברטאטם, שלמה ולמן חיים xix.
האלבָרְטַאַטָּם, דור xxxix.
האַפְּפָמוֹןָן, דור צבי xix.
הכלמות, ספר xxv.
ההשגת, ספר xxiv.
החשיבות, ספר xxv.
הירשעַלְדַּה, ה' xxxiii.
תלבאתה גבראתה, ספר vi, vii, ix.
הלוות הנגיד למיסכת כתובות, ספר xxxiii.
הלוֹוִתַּהַןְגִּידַה, ספר xxvii.
הערצאג, דור xvi.
הדר הזיות באשבייליא xii.
הרכבי, אברהם אליו x, xix, xvi, xxviii, xxvii, xxiii, xxi, xx.
xxxix, xxxviii, xxxv, xxxii.
ואצל השדר xi.
וואסחאָר, מכתב עתי xxxix.
וויי המשכן viii.
ווײַזְסַ, אַיְזָקַ הַרְשָׁ xxxix.
ווערטהוימער, שלמה אחרן xxiii.
ויכוח, ספר xxix.

בגדאר xi.
בודיליאנא (ע"י הרשימה הבורלאאנית).
אלבום xvii.
בית הבחורה, ספר ix.
בית תלמור, מכתב עתי xxxix.
בכר, בנימן זאב xxv.
בן אביקרה השר xii.
בן אחות הנגיד x.
בן משלוי, v, vii, xvii, xvi, xxxiv.
xxxviii, xxxvii, xxxvi, xxxv.
בן קהילת ירושלים, viii, xxxvi, xxxv, xxxiv, yiii.
בן חלילים vii, xv, ix, vii, xxxviii, xxxvii, xxxv, xxxiv.
בני יפראן xii.
בצלאל אשכני, xxxii, xxxv, xxvi, xxxviii.
בראי, חיים xiii.
ברבר xii.
ברוך אלבאליה xxi.
בריותא של ל"ב מדות xxxiv.
ברילל, נחמייה xxxviii.
ברכת אברהם, ספר xx.
ברלין, אברהם xix, xx.
בת אבן קפּרֶן xi.
בת הנגיד iv, xvi, xiv.
גןונות בירושלים xvii.
גאלרבערג, עבר xxxviii.
גאלץיעער, יצחק xxx.
גיאן xii.
גייגער, אברהם xxvi.
גן המשלים והחוורות, ספר xxix.
האגניה, v, ii, xxxv, xxxi, xxx, xxii.
xxxvii.
גראץ, צבי הירש vii, x, ix.
גראשען, רפאל בן אברהם xxxix.
גרנאטא ix, xxi, xxii.
דאודזאָן, ישראל xix, xxxv, xxxvi.
ראניה xxiii.

מפתח כללי להקרמת הספר

- וינה בן גנאה ז', xxiv, xxv.
יונת דואר xi.
- יוסף אבן נחמייש xxvii.
יוסף בן דור מאיר יון xl.
- יוסף בן חסראוי xix, xx.
- יוסף בן צדוק viii.
- יוסף בן שמואל הדיין ix, xx.
- יוסף הלוּי אבי הנגיד xiv.
- יוסף קראראקאני xxxviii.
- יהוקאל הבבלי xx.
- יהוקייחו ראש גילות xx, xxi.
- יהויי בן אחיה xix, xxi.
- ילין, דור xxx.
- יסוד מורה, ספר xxv.
- יסוד עולם, ספר xxxvii.
- יעקב בן אשר xxxii.
- יעקב בן יוסף xx.
- יעקב בן נסים בן יעקב מקירואן xxii.
- יצחק אחוי הנגיד xiv.
- יצחק אבן אלדריטי xxi.
- יצחק אבן כלפון xxii, xxi.
- יצחק בן אבא מרדי ממארשלייא xxiii.
- יצחק בן ברוך אלבאליה xxi.
- יצחק בן יהודה בן גיאת xxxii.
- יצחק בן יוסף הישראלי xxxvii.
- יצחק בן יעקב אלפאסוי xxxiii.
- יצחק בן ישעה דין xxxviii.
- יצחק אלקוקה xxxviii.
- ירושלם xvii.
- יש, חכם xxii.
- ישיבת גאון יעקב xviii.
- ישועה בן ملي דטראני חזקן xxvii.
- ישראל בן שמואל בן חפני הכהן xxiii.
- יששכר אבן סופאן xxxiii.
- כהנא, דור xix.
- כל בנו, ספר xxxiii.
- עוד לאחמים, ספר xxxiii.
- זהיר, בליך xi.
- זהומייר אדרון אלמהסה xi.
- ס' זכרון לבדור שמואל פאונאנסקי xi.
- זכרן לראשונים גם לאחרונים, ספר xxxviii, xxxv, xxvii, xxi, xvii.
- זקש, שניאור זלמן xi, xix.
- וזחיה הלוּי xxxii.
- חכום בן מאכגן מלך x.
- אלחנן, כתאב xix.
- חדשים גם ישנים, ספר x.
- חוישיאל בן אלחנן מקירואן xix, xxxvii.
- חוירוש גיטין, ספר xxxii.
- חיים יוסף דור אולאי xxxiii.
- חלום הראב"ע (ע' אגרת השבת).
- חמורה גנואה, ספר xxii.
- חמי של הנגיד x.
- חנוך בן משה viii, ix, xxxii.
- חננאל בן וחישיאל xix.
- טדרוס הלוּי אבן אבו אלעאפהה xxviii.
- xxix.
- טור אורח חיים xxxii.
- יאר, ספר xv.
- יד החזקה, ספר xxxviii.
- ידיר השר xi.
- יהודת, חכם xix.
- יהודת אבן בלעם xvi.
- יהודת בן ברזיל אלברצלוני xxxii.
- יהודת בן דור חייל xv.
- יהודת בן הנגיד xiv.
- יהודת בן שמואל אבן חבן x, xiv.
- יוסוף בן הנגיד vii, ix, xi, xii, xiv, xxvi, xxiii, xxii, xxi, xvii.
- xxxvii, xxxv, xxxiv, xxx, xxvii.
- יהושע, חכם xix.

- מן הרים iv.
מנורת המאור, ספר ix.
מנחם מאירי ix.
אלמסתולק, כתאב (ע' החשגה).
מעט דבש, ספר xxviii, xxx.
מצליה דין צליה xxxviii.
מצרים xxii.
אלמקרה באחריות פי מעני אלמג'או
ואלקייה, כתאב xxxvi.
מרקא כתוב יד הנגיד xxix-xxvii.
משה (ע' חנוך בן משה).
משה אבן עזרא, xxxviii, xxxvi, xxvi.
משה בן מימון xxxviii.
משה בן נחמן xxxii.
המשכן (ע' ווי המשכן).
מושרת ראש הגוללה בבל, ספר xx,
xxi.

נור אלדין, בלוף xii.
נהל קדומים, ספר xix.
ニビウר, א', vii, v.
נסים בן יעקב מקירואן vi, xvi,
xxii.
נתינה לגר, ספר xxxvi.
נתן אדרל xxxvi.

סאקלאו, נחום xxxix.
סדר החכמים, vii, ix, x, xv, vii.
.xxi, xx, xviii
סהלאן, חכם xxiii.
סורה, xviii.
סוריא, xviii.
סעדיה אבן דאנון, xxii.
ספר ix, xxi, xviii, xi.
.xxxix.

עבאדר השר iii.
הଉשר, ספר xxv, xxvii.
עוֹרִיאָל דַּיְנָא xxxvi.

- כל שיריו ר' שמואל הנגיד, ספר
xxxviii, xxxv.
ברם חמוד, מכתב עתי xl.
הכרמל, מכתב עתי xix.

לוח התקונים xxxvii.
לון, ב' מ' xviii.
לוניל xxxviii.
לונקה xi.
לונקה (ע' לונקה).

מאגוזין, מכתב עתי xix, xxxiii, xl.
האור, ספר xxxii.
מאוני, ספר xv, xxvii.
מלך ix, x, iii, xi.
מאורים בקשר עם הנגיד xix (3).
(1) xx (3), (3) xxvi, (1) xxxviii, (2) xxxvi, (2) xxxv
(3) xl, (4) xxxix.
מאנאטספירט, מכתב עתי xv, xviii.
.xl, xxxix, xxxviii, xxvi.
מאן, יעקב xviii, xx, xxxi, xxx.
אלמאריה xi.
מכוא התלמוד, ספר xxxiv, xxxiii.
.xxii, חכם מגדל חנאל, ספר xix.
מהגדה השיר xi.
.xxxviii, מכתב עתי המגיד, מכתב הסרים xii.
מופק השר xi.
מורה נבוכים, ספר xxxviii.
.xii.
אלמחאזרה ואלמראכלה xxxviii.
מחברת העורך, ספר xxiv.
.xi.
אלמחסה xxxiii, xxxi.
מכבת אלתלמוד, כתאב xxxi.
מלחמות ה', ספר xxxii.
מלחמות הנגיד xi-iii.
המלחין, מכתב עתי xix.

רְסָאֵל אַלְרָאָק, כְּתָאָב (ע"י) אֲגָרוֹת
הַתְּבָרִים).
רֶשׁוֹת xiii.
רְפָאֶפְוָרֶט, שְׁלָמָה יְהוָה ו' x.
ס' הַרְקָמוֹת xxiv.
הַרְשִׁימָה הַבּוֹדְלָאִינִית xxvi, xxxiv
.xxxvi.

שָׁאָל בֶּן עֲבָדָאָלָה יוֹסָף xix.
שְׁוֹשָׁן הַשְּׁר xxi.
שְׁטִינְשְׁנִידָעָה, מְשָׁה xv, xxix
.xxxiv xl.
שִׁיטָה מְקוּבָצָת, סְפַר iii.
הַשְׁלָתָה, מְכַתֵּב עַתִּי xxix.
שְׁלָמָה בֶּן יְהוָה אָבָן גַּבְירָוֹl vi, xxii
.xxv, xxvi.
שְׁלָמָה בֶּן יְחָק xxvii.
שְׁלָמָה בֶּן פְּרָחָן xv.
שֵׁם הַגְּדוֹלִים, סְפַר iii.
שְׁמֹואָל בֶּן חִפְנִי חַכָּה xi.
שְׁמֹואָל בֶּן יְהוָה אָבָן תְּבָוֹn x.
שְׁמֹואָל בֶּן יוֹסָף דָּרָשׂ בְּלָה .xxii.
שְׁמֹואָל דָּרָ לְזַאתָוּ xxxvii, xxxix
.x.
שְׁעָרֵי שְׁמוֹתָה, סְפַר ii, xxxii.
שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה, סְפַר ii.
אַלְשָׁרָח אַלְסָוָאָנִי, כְּתָאָב xxxiii.
שְׁרִירָא גָּאוֹn xxxiv.
שְׁרוּקָסָתָה xxiv, xxv.
ס' הַשְׁרָשִׁים לְך' דָּרָ קְמָחֵי .xxvii.
ס' הַשְׁרָשִׁים לְך' יוֹנָה בֶּן גְּנָחָה .xxv.
שְׁשָׁת, דָּר ס"ד xl.

תְּאַבְעָה xii.
תְּולָדוֹת רְבָב הַאָיִ סְפַר xl.
תְּולִילָה ר' נְסִים, סְפַר xl.
תְּלָמוֹד אַמְשָׁטְרָדָם xxxiii.

הַעֲיטָרָה, סְפַר iii.
עַנְעָלָה, ה"ג iv.
עַרְבָּה, מְנוּשָׁת xi.
הַעֲתִים, סְפַר xxix, xxxii
.xxxix.

פְּאוֹנָאָסָקִין, שְׁמוֹאָל אַבְרָהָם xxi,
.xl.
פְּוּמְבָדִיתָא xviii.
פְּלָגָה xii.
פְּרָדָם דָּרָ, סְפַר ix.
פְּרָנְקָל, פְּסָח xl.

צָאוֹת גָּאוֹנִי יִשְׂרָאֵל, סְפַר x.
צִיּוֹן (ע"י יְרוּשָׁלָם).
צִיּוֹן, מְכַתֵּב עַתִּי xxx.
צִימְמָעָלָם, ב' xl.
צִנְצָנָת הַמִּן, סְפַר vi.
.xxxvi.
צְקָלָה xxxviii.
צְרָפָתִים xi, xiii.

קָאָבָאָק, יוֹסָף יְצָחָק xxxix.
ס' הַקְּבָלָה (ע"י סְדָר הַחֲכָמִים).
קָהָלָת שְׁלָמָה, סְפַר iii.
קְוִיפְמָאָן, דָּר xi, xix.
.xxvi.
קִירְוָאן, xxii, xxiii.
קְמַנְצָקִין, א"ש xx.
קָצָוד זָכָר צְדִיק, סְפַר viii.
קְרָאִים xxi, xxx.
קְרָאָן xxix.

קְרָטְבָּאָן, vii, viii, ix, x, xi, xii, xix
.xxv, xxiv, xxi.

לְאַבְנָנוּזִין, שְׁאוֹל פִּנְחָס vii, x.
רָאֵשׁ יִשְׁבָּה בְּמִוְרָה xxiii.
רְבָב פְּעָלִים, סְפַר xv.
רְבָנִים xxx.
רוֹנָה xii, xiii.
רוֹה xiii.

רוֹיְפָמָאָן, יַעֲקָב iii.

The Jewish Quarterly Review, N.S. xxxiv, xxxvi.	תלמוד קושטא xxxiii.
The Jews in Egypt and in Palestine under the Fatimid Caliphs xviii.	הם בן גדריה אבן יחיא v .xxxvi ,vi ,v .xxxvii
The Newly-Discovered Diwan xxx, xl.	תמים דעים, ספר xxxii ,xxxiii אלחסויות, כתאב (ע' ההשואה). הסכRNAה xii.
Polemische und apologetische Literatur in arabischer Sprache xl.	.xxxii ,xxiii ,ספר הגאנים,xxxv אלחשויר, כתאב (ע' הצלמה).
Rabbinische Blumenlese xxxix.	
Revue des Études Juives xx, xl.	
Salomo Gabirol und seine Dichtungen xxvi.	
Schlosser, F. C. xl.	
Spanish Islam xi, xxxix.	
Texts and Studies in Jewish History and Literature xxix.	
Weltgeschichte xl.	
Zum vierzigjährigen Bestehen der israelitisch-theologischen Lehranstalt in Wien xix.	
Zur rabbinischen Spruchkunde xxxix.	Die arabische Literatur der Juden xxix.
	Descriptive Catalogue of the Hebrew MSS. of the Monte- fiore Library xxxiii.
	Dozy, Reinhart xi, xxxix.
	Gesammelte Schriften xix.
	The Indian Air Mail Society xi.
	Israelietische Letterbode xxxix.
	Jahrbücher für jüdische Ge- schichte und Literatur xxxviii.
	Jeschurun xxxix.
	The Jewish Chronicle xxx, xl.

לוח התקונין

עמור	שיר	בית	במקום	צ"ל
א	ב	ר	שרה	ו, חדים
ב	ה	יד	את	את
ה	ח	יז	תנופת	תנופף
ו	ח	מה	זה הוא	הוא זה
י	י	קכח	אבי	אבי אבוי
י	ב	א	על	עליך
לט	ט	ה	לק	ולך
לה	ב	ה	בעושה	בעישי
לה	ב	ה	בעומת	בעוטי
לה	ב	יט	וענינים	וענינם
לה	ט	ז	נקורים	נקובים
מא	ס	כה	יריבו	ירבו יהבו
מד	ס	כ	ילדו	ילדיו יולדו
מד	ס	כא	הצובה	הצובה חזובה
מו	ס	יט	והכיתו	והכיתו והכית
מו	ס	כה	ldr	ldr לך
מט	ע	ז	וציקה	וצוקה וצוקה
מט	ע	ט	אל	אל ואל
נא	ע	יט	התבוננות	התבונת התבוננות
נה	פ	כה	יוגעו	יוגעו יגעו
נה	פ	ב	ורוני	ורוני רוני
נו	פב	יד	בחיל	בחיל כחול
נו	פג	יא	מצאתהו	מצאתהו מצאתיו
נה	פו	ר	המקום	המקום מקוםו
נת	פו	ג	ספר	ספר ספרי
סא	פה	מו	ויסגור	ויסגור טבו
סא	פה	ס	ובו	ובו אבטחה
סח	זו	יז	אבטחה	אבטחה אחריו
סח	לא	צ	אחריו	אחריו כמוותינו
סת	צח	ז	כמוותינו	כמוותינו מאורו
סת	צח	כב	מאורה	ועורת וערות
עג	ק	נה	ו	וכורע ובורע
עד	קא	ו	והיות	והיתה
עד	קא	יז		

לוח התקוניים

1

צ"ל	במקום	בית	שיר	עמווד
ותרומות	ותרומות	נו	קד	עה
קברים	קברי	ב	קה	עה
סדרים	מדריכים	לה	קה	עת
כלנה	כלבונה	נו	קה	פ
לבנים	לבבי	מוד	קו	פא
ושירוי	ושירה	מו	קו	פא
מטהרות	מטהרות	יה	קו	פב
בחוללה	בחולות	ר	קט	פה
רדפניו	רדפני	יא	קט	פה
מחתה	מחחתם	יח	קט	פה
יש עת	ישעת	לב	קט	פה
בו	בי	ב	קייב	פט
שירו	שירה	ר	קייב	פט
ארמדרים	ארמדרים	א	קבנו	צא
אוֹב	רוב	טו	קלל	צו
ומה נפלאו מכל פעלים פועלותיו	...	ב	קלחה	צו
וסוד אשר ייען מגלה עמוקות ל... אנשים ולא על... על לב אבל הוי חתוכים בטעתו	...תו	ג	קלחה	צז
חבר	חבר	ו	קללה	צז
ואוכל ואכלו מ... אכלת בצלותיו וחותר	... בצלותי חותר	ו	קללה	צז
פתוח	פתוח ²	ח	קללה	צז
ונער אשר ... בחורתו ²	ונער אשר נוקש ... דרכו בממכרותו וועת במקנותו ומכרכו יהי טעם פעליו בקנינו ודרכו בממכרותו	ט	קללה	צז
תמוטתו	הערה ¹	ותמוטתו	קללה	צז
שחריו חציו	shoreה ייד	שחר זחציו	קללה	צח
הייאוש כפירים	shoreה מלמטה הייאוש יט	shoreה מלמטה הייאוש כפירים	קללה	צח
			קמב	ק

לוח התקונים

עמור	שיר	בית	במקום	צ"ל
ק	קמבר	כא	ואקופ	ואקופ
קב	קמאג	מג	תקנה	תקנא
קו	קנג	ר	לבבנו	לבבנו בעת
קיב	קף	א	אתה	את
קיב	קפא	ב	חמדוך הריט	חמדוך חמוד הריט
קיג	קפז	ה	קווזותם	קווזותי
קיז		שורה יח	הספר הזה	אספתוי הספר הזה
קיז		יט	התחלתי	ווחתלמי
קב	יב	ב	הולך בלב בטומאות	הולך בטומאות
קבה		ב	פורח	בורח
קכו	סח	א	כדרוד	כבוד
קכט	צג	ב	תאמינו	תאמינו
קכט	צו	א	שנה	שגה
קלב	קית	ו	הענין	הענין
קלג	קכת	ב	בי	בי
קלד	קלח	ד	זורה	זורה
קלו	קסט	א	מיימי	בימי
קלו	קעה	א	בתסותך	בתסותך
קלו	קעה	ב	בחירה	בחירה
קט	קצא	ד	אותה	אותה
קמא	קצת	א	עליה	עללה
קנב	רצט	ב	נהבן	והבן
קנד	שיא	ד	לועלמו	בעילמו
קנה	שמעב	ב	לאין	לעין
קסו	תה	ה	נכליים	נכדים
קע	תכט	א	יהודו ¹	יהודו ¹
קעא	תם	א	לשונות	לשנות
קעו	תפח	ב	לו	ולא
קעה	תקה	א	היה	תיה
קפ	תקנד	א	זוחבות	זוחבות
קפא	תקכו	חתר	חתר	חתר
קפב	תקלאג	לחם	לחמה	לחמה
קצע	תריז	ערת	ערת	ועתת
קצת	תרטמ	השכיל	השכיל	הסכיל
קוץ	תרנה	עטלה	עטלה	עטלה
קצח	תרנסו	רתוכיים	רתוכיים	רתומים
קצט	תרעה	ונם	ונם	ונם

לוח התקונים

עמור		שיר	בית	במקום	צ"ל
רב		תרצו	א	וזעם	וּזעַם
רה		תשmag	ג	כדין	כְּדִין
רה		תשמו	ב	להנאתו	לְהַנָּאָתָו
ריד		הערה		לו	לֹו
רטו		תתר	א	ישת	יִשְׁתָּה
רטו		מתו	ה	لتלמיד	לְתַלְמִיד
רלב		תקמו	ד	בצורך	בְּצָרוֹר
רلد		תקספ	ב	בקונה	בְּקֻנָּה
רלו		תקפה	ב	ישנה	יִשְׁנָה
רלו		תקפו	ב	בשבלים	בְּשִׁכְלִים
רלה		תקצד	ד	שבעה	שְׁבָעֵה
רלט		תקצח	ד	כבן	בֶּן
רמ		אי	ב	בהליך	בְּהַלְיכָו
רמג		אֲנוֹ	ב	ורוב	וּרְבוֹ
רנא		אֲצד		באש	בָּאָשׁ
רנו		יח		בן	בָּן
רנט		כג		אבית	אֲבִיט
רנט		כג		רמשיה	רְמִשְׁיָה
רפ		כח		בחולל	בְּחֻולָּל
רע		טו		מן	מִן
רעו		א		מכורothy	מִכּוֹרֹתִי
רפג		כו		יביאו	יִבְיאָו
רפה		ב		ואין	וְאֵין
רצט		א		ישנות	יִשְׁנָתָם
רצט		ב		במוחך	בְּמַוחָךְ
שמט		ד		ויסודות	וַיְסוּדוֹת
שייג		כב		כיאור	כִּיאָוָר
		א			

אמר יהוסף בן הננייד רבנה שמואל הלוי זלה"ה

אספתין בספר הזה מה שיצא לידי מהלשוון השkol לארוני אבי יכבודו האל וכתבי בכתיבת ידי ואני בן שמנה שנים וחודשים כי מולדיו היה ברדורק אבי ישאירחו ה' לטובה בשלשה שעות וארבעה חומשי שעה ושני שלשי חמוש שעה שהוא מליל שלישי يوم אחד עשר לתשדי שנת ד' אלף ושבע מאות ותשעים' ושש למינן העולם והוא יום אחד עשר מחדרש די קעדרא שנת עשרים ושש וארבע מאות למינן הישמעאלים. והתחלתי בזה החיבור אחר הפסח משות ארבעת אלף ושמנה מאות וארבעה ובכלל מה שקבעתי בזה החיבור ממאמורי השkolים שירים על משקלים רבים שונים היו מושרים לפניו בעבור כי קצת היה כלל כונתו ואמנותו בהם לבנות בס נסת ישראל ואלו רבה ה' שלתו שכבר מוחשבו וכי שחשרו בהפק כונתו עונו ישא. ולא חששתי שאספתין מות אל מוקדם ומואחר ואולם כתבי כפי מה שנודמן. ומאל אשא העור כי הכל בידו.

א

מוח בתים השיב אותו לר' חושיאל ז"ל¹ מענה כתבו השלוח אלוי ז"ל.

ונדייב את ותקום על נדיבות
אספתם כאסוף ביצים עזובות
ורינייך לכל גואל הרבות
תבונה ממרק חשיב השבות
פני ארץ יומים מערכות
וקבעת באפריקי ישיבות
ולא תראה לחיווי הקרובות
ונכשלים כמו הורים ואבות
על ריבות נגיצוי להבות
גאלתך ואישונים ובבות
ואל יגמול אשר יטיב בטובות

דבריך כמו גשם נדיבות
וכל בינה וכל חכמה נבונה
וחוקיך לנוגלים רפואיות
וכל שואל במרחקים יודריש
כמו שימוש ערבות המאריה
ונתשタת מדיניך ובאת
בעין אדם אשר תראה לרוחך
ונמצאת באפריקי לדלים
במשפטים כמו אשד נחלים
יהו לביו ועמו כל לבבות
למען כי חטיבות לעם אל

ב

ולו עוז בוכרון האחים וופרידה.

וכל ליל מעון עיפה ואיה
וערב מנורוד עני בביבה
זמני חננית מסע ושריה
ויום שני אני שכן לדייה

הכל היום נסעה וחניה
וכל בקר נדור ישחק בבתי
וממקומות למקום יורקי
בימים אחד אני חבר לעפר

¹ ר' חושיאל זה היה א' מהרבנים שנשבו עם הר' משה הנז' ושמו
לראש באפריקה.

ולא אלין שני לילות בבנייה
להתהלך עלי כל עיר וקירה
בחוק יוד ואורווע נטויה
יוושע ויחי' בן אחיה
ואל נקיים בביתך בשתייה
בבית כלא והאחד בשבייה
בגב לבי וזה מכח טריה
ועל ראיי כסיל ערום ועריה
וירני שבלי' בשואה
כמו עוזה מלאת אל רמיה
ומשאון זמאן וציה
ובית הבודר ומדור ואיניה
וזאם לי מירידתם עליה
ועל תיריש בראשונה שנייה

ולא אשב שני ימים בבית
כאלו חק עלי רגלי ותורה
אני גבר אשר צלח ישימות
וחוי לי שני רעם בעיריו
ורמיינו בחבורה אל בני עש
ולקח הזמן אחד ושםו
והנחה פרידת זה כואה
זברתינו והמרבר בסותוי
ועש יורה שビル שחק לבניו
ונושא את ברעה או בטובה
אשר חלק ישימות לי ושותה
וחולק לחבריו כור וכידור
הלהם מפירותיו תשובה
ואם נשב עלי תורה לדריש

ג

ולו עוד אל אהובו מענה.

תרבה לצורה מהללה
ותעצים שיריו במיליה
ארץ והציב את גבוליה
לטמיר בארכיו מאגילה
עה על פני כבבי מהללה
ארץ יבקע קול חליליה
בעב לנפץ את נבליה¹
השליך על ארץ פתילה
כסה פni בכבי זבוליה
לחיה ותחביא את עגilia
ירעה והוא ידע שבילה
הורחה ובושה מבתוליה
גורלו ואמ תרבה במיליה
רוחה ולבה עם כסילה
בפרט וספריו את כלליה
קשירה ותגיא אפיילה
יפרוץ כמו פרצי נחליה
רודים ומכבים דרים כבליה
נעום ינחים לב אוביליה
למצוא מנוחה מחבילה

הנה יחוותי בגילה
בנה גroleחו אשר עצמה
מי אל בכל אלים כאל עשה
כסה מעונתו בעב ען
וברך ען אורזו במז נציז
תשמעו שאון רעמו בחוללת
דומה חזוי קולות בהריעמו
שמלה קרעה איש בגין גם
וחובל בגלוותו פni שםיש
בדמותו יפת חואר תגלת את
מולך לבנה על שבילים לא
חוותהימי חופה בתוך ביתה
קקרה לשוני מהגות את רב
נפשי אשר מכרה לצורה את
עובי לספר את פעולת אל
שימי לדרכ יום תפתח בו
ותני לצין יום אשר בכיה
על בת יהורה האסורה בין
אמרי עלי לבה בפה שיח
תקום ותתנער ותשא ראש

¹ מן ונבלי' שמיים מי ישביב דיוב (ל"ח ל"ז).

בָּנִ תְּהִלִּים

ג

וְכָל כְּהוֹנָה מִקְהָלָה
בְּבִנֵּי שְׁמֹאָל בֶּן אַצְּלִיה
שְׁעוֹה וְשָׁנוֹא אָתֶן נְבָלָה
רוֹכְלָה וּמוֹחָץ רָאשׁ רְכִילָה
גָּדוֹל בְּכָל עֲוֹתָה גְּדוֹלָה
הָגָח בְּחָגָח שָׁחָק כְּסִילָה
יוֹרָה וְלֹא יְפִיל חְלָלָה
גָּאִים וְשָׁפֵל בֵּין שְׁפָלָה
אָרֶץ וּמְפִילָה נְפִילָה
רַבָּה וּבְלָתוֹ לֹא יְפִילָה
קָח מַטָּךְ וְנָחָה חִילָה

כִּי אִם מִפְצִים אָבְדוּ מִשְׁרָה
הַנֵּה שְׁתַּחַן נִקְבְּצָו הַיּוֹם
לִשְׁהָה וְלֹא טְרַף רְחוּילָה
רְאָשָׁה וּמְחֹזָק יָד לְרָאשָׁה
פְּלִיל בְּכָל קְשָׁרִי תְּפִלָּה
מִשְׁרָה עַלְיָה שְׁבָמוֹ בְּשִׁירָה
תוֹרָת אָמֶת עַל פַּיּוֹ מִסּוֹדָרָה
זֹה בְּעַדְתָּה זָכִים וְגָאָה בֵּין
מִזְהָה וּבֶן מִזְהָה וּמִעַמְּדִי
רָאוּ בָּאָרֶץ כִּי גְדוֹלָתוֹ
אָמְרוּ לֹךְ תְּאוֹת גְדוֹלָתוֹ

כה

ל

ד

וְלוּ עֹור אֶל אִישׁ כִּבְרֵי הַכְּבִיד עַלְוּ חַבְרָתוֹ.

מְצֻולָה אֶת בְּלָא עַבְרָה
וּמְתַנְשָׂא אֶלְיָהָה
בְּלָא סְולָם וְלֹא אֶבְרָה
עַלְיָתוֹ בְּלָא שְׁבָר
הַמִּיתָנִי בְּלָא דְבָר
וְאַזְעָלָל בְּלָיתָחָר
כָּאָבְרָהָם לְשָׁמָאָבָר

מְצֻולָה אֶת בְּלָא עַבְרָה
וּמְתַנְשָׂא אֶלְיָהָה
אַנְיָ אַסְׁוֹר וְעַמְיָ אִישׁ
הַרְגָּנִי בְּלָא חַרְבָּה
וּמָה אַעֲשָׂה וּבָא סִיסְרָא
מְהֻרָה חֹשֶׁן וְתַעֲשֵׂלָוּ

ה

ה

וְלוּ לִפְנֵי מוֹת יְהוָה אָחָיו זֶלֶל.

וְהַנוּנָתוֹ וְלֹא שָׁמַע לְקוֹלוֹ
יְקוֹד פִּירּוֹד וּבְחָרָן אֲכָלוֹ
כָּאָב פִּירּוֹד אַלְ[הָ]סְטָם לְךָ וְלֹא לוּ
יְשַׁלֵּח רְחָמִים מִרְום זְבוּלּוֹ
וְגֹור אֲרִיה יְהוָה עַז שְׁמֹאָלוֹ

לְבָבִי קָעָז וּמְאָס אֶת יְרִיבוֹ
וְאַיְךְ יְרִיב אֲשֶׁר חַמֵּס לְבָבָו
וּמְבוֹחִיחָו עַלְיָהָה דְמָעוֹ יְשַׁלֵּח
אֲשֶׁר הַוקִּיד בְּלָבָנוֹ אֲשֶׁר דְרָדִים
לְבָנָן פָּרָת יְהוֹסָף עַז יְמִינָו

ה

ו

וְלוּ נְחָמָה לְרִ' נִיסִים¹ עַל בְּנוֹ.

וְכָלְלוֹת חַפְצָתָם בְּבָגְדִים
כְּמוֹ בָן תְּקִשְׁרוּ עַל הַיּוֹדִידִים
וְנִיסִים עַל בָנָנוֹ מַולְבָשׁ חַרְדִים
וְהָוָא יְקָרָא בְּבֵית אָבֵל סְפָדִים
שְׁמֵי שָׁחָק וְאִירָהָם בְּאִירִים

הַכִּימִים בְּחַרְתָּם בְּמַרְדִים
וּכְזָמָן אֲשֶׁר יִקְשֹׁר בְּזָדוֹן
לְמַעַן תְּלִבְשׁוּ מְכָלָל וּרְקָמָה
וְתְּשִׁירָוּ בְּבֵית מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה
כָּאָלָו לֹא יְדַעַתָּם כִּי לְאִירָה

ה

¹ רִ' נִיסִים זה הוא תלמיד ר' חושיאל ורבינו האי גאון זלה"ה.
ב *

וחמטר ולפידים בפידים
ואביו מוחדר בין ייחדים
והוא שורש לשאר גומל חסדים
לנכשלם ולעניהם מרודים
אשר לוחות ברית לו צמידים
היש יתרון לאבות בילדיהם
ואין עול ומעבריו חסדים
מלציו טוב ביום משפט מעידים
ושבעתי ערי גוע נדודים
אשר תצפון לרעיו החסדים
יהו בדור כמו אביו אחדים
ועל שיח-[ס] נגידים הם נגידים
ושיחי אחרי מותם ילדים
כמו ישאו אדוניהם עבדים
מקויימים ונכתבים נקיים
בתביך בטורים כרבידים
והם עלי כפניך חמודים
יהו נכסף להבט אל רפידים

והקצר והכזר בצירום
היקטף יחיד אביו באבו
וישרש בהגמל ילודו
ויבשל בורעו מחזק יד
ולא זכה להשכילו בלוח
ואם מבן ילודים יעקב מת
ולולא כי אלהים אל אמונה
ולסובר בסבר טוב שפטיו
או ימן לחתנים לבבי
תנה אליו לאביו מצעונך
והשב לו מקום אחד שנין
דברי ראש לכל ראשי דברים
וימות בן בני ובנו זקנים
וישאום בגבותם ספרים
וכן חמה אהבה נפשי
ועל מה זה תאהר מן יודך
אני להם וחירך מצפה
ונגаш מחוות סני בעני

ג

וכחב לו עוד על יד אותב.

ידידו משולחת
עליהם במכו אחת
לבבו מלכה
בנות שיר למטעפת
זמננו מפותחת
במוראה וברחת
בריפת ומנתת
וסוגר ופותחת
ופרוצוף פרחת
מושיבה ונוכחת
להנמיך ולפתח
ירבר ולא יחת
צדרה באמחתה
וחברו אליו שחת

כתב ריב ותוכחת
מאה ידידו עם
שתיים ולא אסיף
אולי ישיבני
מריבה אשר אמתיר
שירה שהיא על ראש
ושלח אליו אחיו
ההחרי החל
הלו ובל אחת
מהן עלי רקה
זרחה כמו זורה
דומה בתורתו
ידידו אשר אין לו
בור סייד ומובע
פה לה וען ימיין
כוי לי ובו נפש
דרבי ותתבון
لتת ולקחת
ביום ובמוני
פעם ופעמים
בלתי יידותו
לשוד ולנחת
באחת ולא אחת
אחרותם מרכיבתי
אם בן יידותה הד
הורד יידותם
לשדר רבינו נסים
הנה ארבר לו
אולי יכבו מי
ההחרי החל
הוונחו מד
השליך אהבי אד
הנה רבוי יש
חקירה ובאה אל
והיה ללשון לו
ישאל יחור את
ולשאת וספחאת
באחת ולא אחת
חברים משולחת
אלחי וחרתם

ח

ורכבם הימ בבחורותיו עם סוחרים ויצאה אליהם בהמה אחת יקראו אותה המכירים בהמות הימ טיניה ויגרוו ויאמרו כי לא יצאה מעולם על ספינה ונצלה מידה והצילם האל ית' אחר סער גדול מרעתה ואמר זה המשקל וספר בו קורותם בעניין הזה וקראוו

תודה

ולנדוד ולאבד תנומה
לקרטסלי אשר מדר תרומה
ונחמה לכל נפש הלומה
מהומתי וראוי מהומה
ליום צרה ולא תשב שמה
ולו סודות ודרכו נעלמה
יחייני אלהים על אדמתה
ופה סגור ומוחשבה חסוכה
ומונונים תהי עינך עצומה
במדינת ואונן ביבמה
ובדרך ובשכיבה וקימה
והחרד והמלא באימה
ויש לעד בלי דומה ורומה
ומיירא גערתו שב וקומה
ניש ליטם ברב שנה נחמה
באב לא ישברו גלו בחומת
תנופת שבלי שדה וקמה
אשר אחותין והרוח באומה
והרים כשםן טוב וחמה
אשר ראו ביום מתעלומה
ונפלאה וזה יוכיר בחמה
פלאות ים ולא שחתר מאומה
בכל חיוט מצולח לא עמו
בפגיעה בה אכולה או המומה
וצי אדייר כקורבן רתומה
אשר באת והוא גועה והומו
וקול רעם באוני קול דממה
אבל הותה בתוכן דג רקומה
עקלתון כמו תמר בקומה

הלבוש ולונפל תקומה
ואם יש לי במוט רגלי ואם יש
בנפשי כל אשר יבא בעורה
ובנפשם אשר בא ביום בא
ירמו כי לעולם אין תמורה
ואל ירים אשר השח והשפיל
שמען מלאה ודע כי לא לקללה
וקבל את ימי רעה בלב טוב
ומושנום תהי אונך כברנה
במו חפני בשילה או כמורן
שמען מלאה והגדיל יה בבית
וחבחל והדרח וגורה
לאל ראשון באון מוליך ונולד
ולמצוא את רצונו לך ושובה
אני האיש אשר ירד בתוך ים
ובחרחו לרדו אב למון
ונמשכנו במשותות ורות
והנה ים כעברי יעשה את
ושכימים בספרים טהורם
ומלחים יחו זה לזה את
זה יוצר דבר היה גדולה
ורב חובל ישבים לא רעדת
ושם היה שם קרחה אשר היה
וכל היה אשר היה שארה
והופכת לפיה כל ספינה
ולא כליה לספר פעללה עד
שמעתיה והיה קול המוללה
והבטחי אליו צורה איזומה
כלויתן אשר ספר בנהש

¹ מן ברחוין הליבי בחמה (איוב ב"ט ו').

בְּנֵי תְּהִלִּים

על פנים מנסאים ברמה
כמו כבשן ולה רקה בחומה
תער נהר אליו חוכם בצמא
ובינויהם כפה תחרא פרומה
כמו מגדל ובטן ערומה
וקשחת בסוחרה אדומה
אשר היהת בלב או דרומה
ואין מניד ואין נואם נאימה
על זנב הארץ או שדרמה
וכמים ושבלת זרומה
ברחל יום טבות נאלמה
לנגיד יזכרו אל באשינה
עונות ילכו נפש אשמה
בצדקתו ביבשה אני מה
הקיוצני והיהתי בנומה
סליחת מעוני העצומה
אשר האל בים יירה ורמה
ומת כל לב ואבדה כל נשמה
ברגע אל מצולות ים פנימה
על שוכה כמו צפת קромה
מבלעים ביד נשאת ורמה
במה זה נמלטו אלה ולמה
לפניהם מן ידי קרתת זעומה
כבוד הוודו מהודרת שלמה
והוא עשרה במרגיוו נקמה
תהום רבה וחולם על בלימה
ושם לה עוז ושם לה העצומה
תהי על פי משוננת ושומה
בנבראים וכי אין לו חתומה
וכי מתיים יקיען מאדמה
בירדו אמת ובתוכם רישומה
ותלמידים ומשתתם נעימה
ותגמולים למותם על עולם
ובשחקים ועל עיש ובימה
ותורתו בתוך לבי משומה

וראש לה אני שיט בمرة
ועינים במעינים ונחיר
ופה עמוק ורחב במערה
ובשפותה בנדאר על נdar נפוח[מ]
וגוף לבן וגב יירוק וגואר
ובנספיר כמו חרב לטושה
וגורתה למשגיחים כמו צר
ושטה מסביבות לספינה
והגעה לציידיה ועמדה
או נמס לבב כל איש בדונג
ושויתי ורוממתי לנפשי
זוכרתי אלהים ואחרים
ואמרתי אמת כוה וכוה
ואם נבלע ביום יונה והוקא
אלחים האריך לי כי אשר בא
ואם זה הוא גמול ידי תהי בו
או שקעה בלב ימים כהיל
ותחת לאני באה להפכו
אבל געד אלהים בה ושבה
והושיע לחולעים קטנים
והшиб משאול מתים והציל
ותממו כל נבוני ים ואמרנו
ולא היה פליטה לאנייה
עניתים בן גאות אל לירדי
והוא עשרה למבדורי תשועה
אשר לו ים וחיוו והממי
ומה היה לנגד צור נסכה
אני אורדה לאל תורה גואלים
ואורדה כי לצורי אין חלה
ואורדה כי אמת היא התהיה
וכי משה ותורתו אשר היא
וכי דברי חכמיינו ישרים
ויש שבר לעולם בא ליכים
ואל שלט ביבשת ויכים
ויראתו עלי פני נתנה

בְּנֵי תְּהִלִּים

ט

ולו אל אוחב.

ובן ראשים ואנשי שם וטוביים
בדם לבי ונפשו נערבים
שכחיתך ויפוח כובים
אהוי נושא עשרה הכתובים
עונות ילמדון עלי כרוכבים
לכמוך אשר יזמור אהבתם
בדוריך כמו דבק רגבים
קרבי מון ימי ניק חלבים
דיו חלב¹ עלי לח קרבוט

אבא חסאן תרומית נדיבים
והערב אשר חוקי אהבו
יסיתך כל אשר יאמר לך כי
ידורי אם אהוי נושא יידרים
ואם אלמוד עשה עון לחבר
הלא אזכור אהבים והקדומים
ומימי שחרות דודי דבקים
ובדייו החלבים נכתבו על
ולא ובל זמן למחות כתיבת

וקרחו מה שהוא ידוע ומפורסם עט זוהmir אדרון אלמחסה על יד אבן עבאים סופרו וכאשר החילו השיל"ת אמר זה המשקל יספר בו עניינו עם שניהם ומה שזמנן ה' לירדו להחעה כלל עליהם והיה הנצחה הנכבד הזה בקר יום שני ראשון לאלו שנת תש"ח וקרא זה המשקל².

שירה

מרומם זאת עלי כל שיר ושירה
ויום התגאל גואלך בחורה
وعישק רשות לך רשות מורה
בשם עונה בצד צעק וקרא
ונפלאה נקלה וחמורה
עליל טוב שמעיתהו יתרה
עבור זעם עניתיו צור לערה
בריחון ה' לי ואורה
ויש גומל ויש שבר לתורה
ויש גם לך ברית אבות שמורה
ולי פה ואני בעל אמירה
ומשנהו בנו עבאים מקורה
דבר מלכות ועזה בי גורה
גמרתה אני אינה גמורה
להתפנוי בידים מהרה
עליל עם זה וממשלת אשורה
ורעות מבלי חחת ומורה
וחרבאים באגרת חקורה

אללה עוז ואל קנו ונורא
למען כי פעליך מודומים
ועל כל רם ומתחלל ברעיה
ובכל צוק אשר יקרה בשמה
לך ניסים קטנים ועצומים
והטובה אשר לי או עשיתה
ואומר לי ביום צרה חבה עד
ואוכור לי הלא תורא עניתו
ויש פוצה וייש דורש דמי דל
ויש כורת עלי נפשי בריתו
ואיכח לא אספר מעשי אל
בעת ראה אג שוכן לתוכו ים
כבודתי את פניו מלבי וכי כל
ובכל מלאה גמורה באשר לא
חמורוני עלי הורי ובקשו
ואמרו איך תחי מעלה לעם זר
וממשנה זה ידבר בי גROLות
ורכר את כוביו העזומים

² ויש בו קמ"ט בתים.

¹ נ"ל הלב.

בפי מלאה תהי עליו נטורה
לשווות זה בפי עמו סדרונה
כבד נושאים במומץ זמוריה
ברכבותו אשר ברדא וברא
שאר ונין ווילרת והרה
ולא שת לב לדעתו החסורה
בימים עברה לנפשי העכורה
וסר צלי ובאה הצפירה
ורני וידנו במשורה
לאירוי אל מודיעינו בשורה
תובאותו וסורה המgorה
וחולתו כבר אולה וסורה
ואפו בו באש נשק וחרה
בעמו אתרי אבוי עצרה
כתב חזק ורם מאין פצירה
לחיוותו בתרנו עבירה
יהודי זה בתוכך גופו נצורה
ומדרינים וקח עליו פשרה
על מלחתמתך קשוו קשורה
שאלתך תבונני מראה
תהי נפשי ביר צרי מסורה
בשפטנותו והרע לי וחרה
עמלך ואדרום ובני קטרוה
בקירת מעין שוחה חפורה
כעוף ירכב כנף כרוב וירא
עצת האל אשר אין לה הפרה
ובא אלול בטובה לא אחורה
ותקענו בדרך העברה
חשבנוו כאלו הוא שירה
ושפה כי אנשינו וגרה
בפה אחר תדרב החבורה
וגם סגאר להלחט טגירה
ואיך תקום בקום צור היוצרה
לעומת מערבת צור בשורה
וקנהה את בכור מות בכורה
ונפשו באשר יקנה מכורה
ונחפכה במחפכת עמורה
ונחפכו אליו שלו קדרה
וחמשש כמו לבי שחורה

וחיללה לכמוני לדבר
ופoor במדינות אגרותוי
ולתקים עלי נפשי ברכבה
ולא אותו בלבד בקש להשמוד
אבל בקש להכרית לרעת אל
ולא האין אדוני אל דבריו
ואולם מה אליו ימים מעתם
ואמרתי אהה איך אחיה עוד
ומצא האלים את עוני
ואז שלח משנאוי זה אשר שעש
כבר בא יום אשר מאן אקוה
ואבד באבוד מלכו שמואל
וחרה לי וחרה לאלהים
אויעס כפיר עמים ועizer
וכתב צורדי אליו בנחן
ושלח לו התרע כי שמואל
ואין שלום ואין השקט ונפש
שלח אותו ויסרו מדרנים
ואם אין דעת כי המלכים
וכה השיב בספריו אם אמלא
ואם אמסור ביר צרי משותי
לואת קצף משנאוי זה ואחן
ולא נח עד אשר אסף חיילו
ואל שת מןימי ראיית נפלם
וכפלו את נסיעתו ומחר
ועין הוא ויעין אל וקמה
ויצא אב ברעה הקדומה
ותקע אהלו בהר בעבר
ולא שתנו לבבינו לחילו
הרבה כאשר בא הדברים
ובראות צורדי כי על לשוני
אויריק חנית רומח וחרב
וקם הצר וקם הצור לנגדיו
ועמרו החילות מערכה
אנשים יחשבו يوم אף וחימה
ובכל אחר מבקש לו קנות שם
ונעה האדמה מיסודה
ופנים קבצו פארור והדר
והיום יום ערפל ותשכח

ומשבוריו בעת יסער סערה
בעמדיה כאלו הוא שכורה
צפעוניים נטושים ממוארה
ברקים מלאו אויר באורה
והגבות כאלו הם כבירה
וכל נחש בפי קיא דבורה
בנפל כחתה בו הנתרה
כרים אלים בצדדי העוריה
בחיותם והמיתה בחורה
על רاشם כאלו היא עטרה
וחיתם בעיניהם אסורה
ומשענה והתקווה עקרה
ביום צר ואני אשפוך עתרה
בגומציו אשר חפר וכברה
בלב אויב אשר חכין וורה
למען כי הלכתי ישרה
בעת תורה בני תורה עקרה
בלילית קרכמו עני שמרו
לצורך מעון וחומרת אש בזרה
ויאכלמו כמו קש טורה
בכמישך נברך עם דברה
గער בתם ויאבדו מגערה
ושית רודפי ביום זה לי תמורה
זכות יצחק ואברהם ושרה
ובן עמרם עמוד לי במדורה
ביום כוה על מון המערה
לאל רחום ואמריו לו בمرة
ענווה קום והקיצה וורה
צעירך אין ישועה ברורה
הוא תורה ואם זה הוא שכורה
הישטף וירך לא קדרה
הישרפ' במלחמה בעורה
בער בהם ויכל' בעורה
לעבדך וכל דלה סגורה
ואל אתם ושית קשתם שכורה
וככבים ומשמש המאירה
מקש יש לעוני שה פורה
כמו חוליה כמבכירה מצורה
בטופתו והראת האגורה

וקול המון בקול שדי בקהל ים
והארץ בצאת שמש נמוגה
והסוסים יורzion גם ישבון
כאלו הרמחים השלוחים
והחצים כמו נטפי גשמי
וקשתותם בכפם בנים
וחרב עלי ראשם כלפיד
ודם אישים עלי ארץ מחלך
ויצו הגברים הגברים
בפירים היו מכח טרייה
והמיתה בדורותיהם ישירה
ומה עשו ואין מנוס ומשען
משנאים ישפכו דמים כמים
לאל משפיל ומפיל כל מעול
ומшиб יום קרב חרב והחצים
ולא אומר תנח לי אל תשועה
ותורתינו אשר תחיל ותלך
והגינוי לפחה סגורות
אבל אומר למען היה לי
והאויב תשלח בו חרונך
עשה להם כספרא ועשה לי
ברוק ברק אלהי וחפיצם
פדרני מן ידי كتاب מרירוי
ואל תזוכר עונותיו זבור לי
ואבי יעקב הפיל תחנה
ובכל שוכב במכבלה החשכוב
וחתלו בכסא אל וקרואו
ואם יאמר עלי מה זה ידרוי
ואם נא לא תرحم את יהוסף
ואם היום בזאת לי לא תקנא
ואיש שמה בכி תעבור במים
ואיש בשר בכֵי חלך במו אש
ואמרו לו אלהים קום בחמה
פתח דלת במקום צד והושע
הפה חרבם אליו לבם וקם בם
ומלאכים גשו הלחמו בם
ויאמרו מלחמות עמים עצומים
ואל שמע הפלתי בקראי
ונשף בם ביום ים סוף וספו

ס

סה

ע

עה

פ

פה

צ

זה

בן תהילים

כמו עזים בתנור חם וכירה
חשש לחד בקרב המדורות
תאנים נמכרו אלף בגירה
כמו נארות כמו אשה עברה
ומכמים¹ עם מלכים אין ברירה
בחוק שדה ואין להם קבורה
כעולות בכרם יום בציירה
וסוף חילם וממלכתם גורה
וחמן על ידי בעל סברה
ואולם אין לביאתו חורה
ותניינום ונמר וחורה
ונשענים עלי סילון וסירה
ושמנום לארי זואב חسورה
ובשר רב ולא מתו קערה
מצאים לא בצל בית וקורה
בבית שיש ובעלית מקרה
ותركד בת שעורה הצערה
ותנית לגוריה כפירה
וקרכנו בנקס קיר וטירה
וכבשנו בכח עיר ובירה
חברנו ולא נבצר בציירה
כיום השעה באב או העשרה
כיום שמחות עניים בקצירות
כיום לדת עקרה העצורה
תשועה שלחה אל ואורה
להרגני וגור הגורה
ובו גולח בתער השכירה
לבית סהר ושפטיו בмагרה
ונקמתי בנפשו הארורה
ומטוב לי סחרה מכל סחרה
בליל שמחת תעודה היורה
בני השיר ומרקבי קטרה
בככריו מתי שי באgorה
ונכברתי והוספה שררה
וכל קנאה ושנאה עצירה
בסיל עליו מהיתהו מעירה
תרומית אויל ראשו מסירה

ואש מות אכלתם ותמו
כאלו צוררי כלם בעפר
וראשי הגברים באדרמה
והשדים במפלתם נפוחים
ושבכו שם עבדים על אדרונים
והיה עם אגג מלכם כדום
ואחד מן רבבה נשארו בהם
ותם זכר מלך מספרדר
לפניהם מות אגג על יד שמואל
ומקדמים עמלק בא ברעה
עוובנים בערבה לצבעים
ונחנונים מסובים על אבני
גִּתְּחַשׁ בשדרם שי לעיט
והשבענות בדם לא דם טרפה
ותמוהו על בני בתים סרוחים
ולא באו ביום שרב וחום ים
עליהם יבכון ילדי יענים
ויברו על לחותיהם כפירים
ולבדנו מדיניהם וארצם
וירשנו פרויים עם כפרים
ישבנו מבלי מפקד אנוש מן
יום שני בראש אלול בעני
וסופו يوم גאולה يوم שמחות
ויום חלק שלל צרי ויום גיל
ולבני בא שנת תשעים ותשע
והמשנה אשר יein וחתך
ואל עבר נהרות בא לרע לי
חפשתיו והביאתו בחבל
וראיתי באובי תאותי
וכאשר בתעדות החזקי
במו כן נהרג הרג נבלים
ומלא אל דבר אביו לשבטו
ודבר דברה וראש לקונה
ושקמתי ונחתי ממושנאי
ואין זכריו לרעה בלאות[ס]
שעה מצר בסיל יען פועלת
ואל תdag בעת ירים אויל ראש

¹ מלשון מך (ויקרא ב"ז ח').

בן תהילים

יא

ברשותו נפלותו מהרחה
בגוף כי טבלתו שבירה
כבר אמרו שהוטהו שומרה
תהי על כל בנות השיר לשורה
ושיחים מן ברדולחים תפורה
וכזמרות תהלים בספורה
ותשנה כום ישועות כל נוראה
וgilah על גאותי בשירה
פרות נשוי בעולם זה פטורה
והרמו שיר ותורה בעצרה
ולחותכים בתורה הישראל
ומעף בעמלק צייז ופארה
וחודיעו בני בית הבחירה
ולישישו בני ב' ר' בסורה
אחשורוש ואשתר הגבירה
תהי לעדר ומדור דור זוכה

ואם חפיל תחינה לו ויהזק
ומשפט כל כי מחויק טמאות
ושור נגה אשר אין לו שומרה
לאל הגדי עשה שירה אגדל
במודברים בספרים ארוגה
ממלאים בחמים בחריה
עליהם יעשו יום טוב אבלים
ובכל לשון תמולא מרננה
ובכל נפש חמלהפה שהוק על
לכן אתי תננו זמרה לאל חי
ואמרו לו יהיו לי עוד לסומך
ופור משנה עשו לאל אשר קם
והשכינו באפריקי וצוען
והגידו לוקני פום בידיתא
וקראו את שמה אהות למקה
וכתבו בספריכם למען

קלה

קם

כמה

יא

ואמר מקון על רבינו האיי ז"ל והתנגד בשיר על דרך לשון המשנה.

תרומייה	ומקביר	פליליה	הבטמות
ולכיהה	צרי לבאב	קשה נא לי	ירידי ב'
וברטיהה	בתחbeschת	מכו לבי	וחחשו ס'
ושוגיהה	אדמדמת	עליל מכבה	חוورو בו
כמו דיה	ואתנודד	אריך קרחה	כנשר א'
ותאניה	ובבכי רב	בקינוטי	ואסוב עיר
אשר נהיה	ודת ודין	מתי מוסר	הירדו כל
ובשניה	בראונה	מעה כואת	ובci לא נש'
וצופיה	לכל צופה	עללה זכר	אהה מות מ'
ובכניתה	כישוע	בסנהדרי	והוישב
ט' אישיה	וקבר קש'	יוקוטיאל	ואבדה דת
והבנייה	וגורתם	כגנות משפט	ונפלו מש'
בתוך בכיה	דמי עין	וחווילו	בכו על זאת
ענות איה	כמו זאת ל-	ונקל על	ואמרו אווי
וכאהיה	אדונייהו	אלישע על	וקרעו ב'
לעת היה	ביום כוה	ויום מספד	וקראו צום
כלא היה	אשר היה	לרב האיי	בכו בכיה
כלא היה	סוף דבר	כמו מהה	אשר היה
כמו שנייו	כמו שנייו	יהי נספדר	ובכל איש לא

ה

ו

טו

בן תהילים

במאפלייה	בימים יובא	יהי נוכר	ולא עשרו	כ
בפרהסיאא וללויה	ומפעליו לצדיה לו	יהולל איש תהי עמו	לפי שכלו ותורתו	
לבית ציה כמו עוטיה ובשאהיה	אשר הילכה חבריה בחלאבות	על תורה על עדריו אשר נגנו	אללו הרביה אשר היהת ועל ספר	כה
רבי חייא ישישיה ולעוגיא	ועל משנת ומחשבה ועל קושיא	ר' יהודה שלישייה וענינו	ועל משנת ועל דעת ועל תלמוד	
יהוריה באנטוכיה ולעניה ובגוליא ובשייליא ובין גوية ועוניה	ורבין דת בראש דלים ולעני ובכבד ובשפיר ובין כותית ובין יונה כמו גולה	אשר למד במלחמתה לכל עשוק בחק ריהה ובמכות ובין שני ובין פרא למסעיו	ועל הרב אשר גבר אהה מות אב ורב ספק ובממון	ל
אליל שביה ותושיה ואין בריה ולשתייה ואין מהיה וכל קרייה ובגלייה והחומייה ובוכיות ובתעה באוריה וברמיה כאדוניה ודומיה ערוריה ובטעיה ומסורייה לחחתיה באקסניה ובשגיה אדומיה	דבר חכמה ואין בורה לעת קדוש ואין מזון בכל פנה ובכלהונה מקוננת מיילת בתהפכוות רצונמו ברפויין יד בלא דין שבה ברדר והבט ש- במחלוקה ומஸורא בימים הילכו ולא חורה בכל זדור ערקית ר-	יהי נמצא רשות ברון יין צאו מזוג עשו מספד בישראל על אישת נעורייה אשר יורו אשר יעשו מלאת אל אליל משראה דבר טעות ראאה עמל למכרע אמת מופם ואין לו בן משראה לבן ישיב בכל ארץ	חבירי אין ונחה תרד- וממי תשד- ואיכה תמי- על זותת ת- ואבל רב והתורה על בעל ועל מורים ועל אישים וכל ייש ויתנסא וכל מבן וכל היום וחתאבל וכי סירה ואם הילך ולא התפארה ולא זכה ילדים לו	לה מ ה ג מה נה

² אלו פ' קונו מלשון אליו בכתולה (יואל א' ח').

בן תהילים

יג

להוריה	ומפה	על תורה	אשר גדל
לתוישת	בני אחיו	אשר הוליד	כמו משה
ופוריה	וסורתת	כנף	וגפן בעלת
ובנשיה	ובתחומות	אל מים	קציריהם לה
פרי עיריה	וורע מרד	ימי חורף	אשר נותרה
ולרוייה	ורב לשאות	ויננה טוב	חHAMאס
ובצדיה	בזודנים	הציקוהו	אמור לאישר
במו חיה	וארכנו לו	ללוברחו	וטמננו פח
ותוביה	בסבבלט	בנכלייהם	זהיו לו
עליליה	עדיציו רב	ואם לא תד	הלא תרחו
ימניה	לכחותרת	עשות נזאת	היכשר לך
כבן בתייה	וזיו יש לו	ולב קדוש	לגוף טהור
וכל חיה	עלי כל חי	ארו היום	במי תפאר
פנימיה	למרגלית	אשר ידמה	היש בכם
יפיפה	בכל חכמה	בערווּ חי	אשר אחזו
ואספמיה	ואפריקי	פני TABLE	כבר נשזו
בערבוביה	העולם	פני ארין	אהה חרוו
פרקמטיה	ואין להם	ביד אישים	ויש מעות
לכליה	וסוף כל חי	ונברא יש	לכל נוצר
כל בדריה	שנותיך	ולא יכולו	ו אתה הוא
ובעליה	בגין עוז	תנה לו כום	אלוחה חי
ולתחתיה	תחלתן	לבנון עיר	ווכחו
וחזקיה	עם יותם	יהי חלקו	ועם משה
במוריה	רצון האל	אשר עשו	ועם זוגות

יב

ולו עוד.

וחיו בין שפתיו או קבריו
ואין יתרון לשוקט על שמריו
ואחר נם ורעוינו מעריו
בתוך ליל בתרם בא בקריו
בני עיש כמו שליט ושריו
אשר מלך הביאה בחדריו
בצדיה ומתוכה אפריו
בעולמו וחקרו את סתריו
ולא הבן אליו עת בא קציריו
ורו אסור ואתיר מאסרו
ותבוו לבל שוקד שעריו

על כל איש יעדון מאמרי
ויש יתרון למתהלך בתבל
ויש נרדם ערי נשף בלי לב
הקיצני לבבי מתנומה
והראני כסיל מאיר לעומת
ונחג בחדר תימן ככלה
וירח בקשת שלחו אור
בני עולם תננו ללב לסוד אל
ואל תהו בחזר צץ ופירה
פנו אליו בכל עקווד וקשורת
ואל תבזו לאיש ארציו פאת ים

ס

סה

ע

עה

פ

ה

ו

בָּן תְּהִלִּים

לֵם יָתַר עַל קֶרֶם וְעַרְיוֹ
 אֲלֵי אָרֶצָו לְמַי שָׁמוֹ אַחֲרוֹ
 וּבְתִבְונָה וּבְדֻעָת חֲבָרִיו
 בְּכָרִיה וּמוֹולֵל יִקְרִיו^{טו}
 וְלֹא לוּ דְבָרָו הַשְׁקָה וְלֹא רֹ
 וְאוֹרָךְ בְּמֹרָא אִישׁ לְמֹרוֹיו^ב
 יְחִידָא אָבָא אַחֲבָתָה שֶׁב צְעִירָיו^כ
 וּמְשָׁה עַמְשָׁרָתוֹ מִבְּחוֹרָיו^ט
 אֲשֶׁר נִכְרָת לְבָא מִכֶּל עֲבָרִיו^{טו}

וּבְנֵנו כִּי נְבֹנִי לְבִבְשָׂמָן
 הַיְשׁוֹה מֵי צָבָא מְרוּם מוֹהָלֵךְ
 וְאַם יִשְׁוֹו לְאַלְפִּי בְּחִכְמָה
 אֲשֶׁר שְׁקָר וְהַזְּיוֹא מִמְעוֹד רָתָ^{טו}
 אֲכָבְדָךְ כְּנָבְדָךְ בֶּן לְהָרוֹי
 וְאַהֲבָךְ כָּאַהֲבָתָה בֶּן קוֹנוֹם
 וְאַדְבָּק בֶּן כִּיּוֹנָתָן בְּדוֹר
 וְנִגְלָה וְהַלְלָה נִצְרָת כְּמוֹ יִם

יג

ולו בתים.

ונפְחִית וְנוֹפְתָה צָוֵף אֲצּוּרִים
 אֲשֶׁר רָמוּ אַזְוֵי רְקָחוּ פָגָרִים
 לְשׁוֹנוּהוּ אֲכָלָהוּ דְבָרִים
 יְחִיה הַלְבָבוֹת בְּדָבָרִים

בְּפִיהוּ מָר וַיַּן הַטּוֹב אֲגָרִים
 וְלֹא נִפְחֵד בְּפִיו עַל הַפְּגָרִים
 וְלוּ מַצְאָוּ דְבָרָיו הַדְּבָשָׁא תָּה
 אַבְלָא לְבָדוֹ סָגֵר לְמַעַן

יד

עַד לֹ בְצָאתוֹ מִקְרְטָבָה הָעִיר וּבוּ זָכָר הַתְּנוּדוֹת.

תָּהִי בְּרַבֵּר נְדוֹר אֲחִים יְתִידָה
 וּבְנְקוּדוֹת מְחוֹשְׁקֹות נְקוּרוֹת
 שְׁבָחוּ לִמְדֵי קָהָל וְעַדָּה
 חַסְדָיו בְּאֲשֶׁר תָּבָא חַסְדָוָה
 וְתְשׁוּבִי וְתְבַכִּי עַל פְּרִידָה
 וְשְׁבַחֲתָךְ אַחֲוֹבָךְ עַזְמָרִידָה
 הַשִּׁבְחוֹתָיו בְּלִבְיָה יְקָודָה
 אֲלֵי רַאשֵּׁי עַלְיָן יְרָדָה
 אֲשֶׁר אָוֹמֵר וּדְמֹעֵת מְעוֹדָה
 לְבִנָה עַדְיִ בָּקָר יְעוֹרָה
 עַצְמִי כְּאֶשֶר עַבְשָׁה פְּרוֹדָה
 כְּאַלְוָה הַם שְׁנִי חַבְלִי מְדוֹדָה
 לְלַחַם וְעַלְיִ דְרָכִי לְצִוָּהָה
 בְּדָבָר טָבָל נְפָשִׁי הַחֲרָה
 בְּלֹא עַתָּה חִמּוֹתָה הַעֲתָדָה
 וּבְגָאָל לְאָנָשָׁו עִיר לְכֹוָה
 וּכְשָׁלָום עַל נְפָשָׁ פְּחָדָה
 דְרָור נִקְרָא לְנְפָשִׁי הַשְׁרוֹדָה

יְהִידָה לְבָבָךְ יְפִתְחָה חִידָה
 בְּאוֹחוֹתָה כְּמִשְׁכָיוֹת כְּתָבוֹה
 וְהַלְמָדָי בְּקָהָלָתָה תְּעוֹדָה
 וּבָוְאִי וְחַנִּי לְמַעֲדרִים אֲתָה
 וְאַל תְּנַשְּׁי פְּרִידָתָךְ יְרִידָךְ^{טו}
 לְמַעַן אַחֲרִי נְשָׁכָחָ וּכְרָתָיו^ה
 וְשָׁוֹאָל עַל מָקוֹם אֲשֶׁר הַנְּדוֹדִים
 בְּהַשְׁיאָה רְתִיחָה דָם לְבָבֵי
 וְהַיְקָרָ וְיַכְלֵל אֲנוֹשָׁ רַבִּי לְהַחְחִישׁ
 כְּעָרוֹת עַש לְבַת עַנִּי אֲשֶׁר הִיא
 בְּנָוְרִי עַשְׂשָׂו עַנִּי וּוְבָשָׂו
 וּמְדָדָתִי פְנֵי אַרְצָן בְּרָגְלִי^ט
 וְהַיְוָ לִי דְמִי עַנִּי בְּבָוּתִי
 וְלֹא כִּי כָתֵב שְׁלָח יְרִידָי
 וּבְשָׁלָמוֹ אַזְוֵי בָאָה לְנְפָשִׁי
 דְבָרִים נִמְצָאָו בָּצָל לְעַבְדָךְ
 וּבְמַטְרָ עַל אַרְצָן צְמָה
 קְרָאָתִימָו וּקְרָאָתִי בְּקֹול דָם

ובא שלום וסירה הקפדה
יחידתי בנושאים פקודה
ומשלחה לרגלי העקרה
אני שני לאיש צלה ועדת
התחרפו להתרח המצוירה
ויתעלם כובוח לשדרה
שרاري את פרני מעובודה
בכינוי היה אתה יהודת
ולך על אל שבר השב אברות
תובאנו בגוראות פקידה

ושלם קין יגוני ועוני
ואם בכתב פקדני יידי
ובא נח לירוי העמלה
אני נתפש בידי זרים כאלו
ואסור תוך מצורת נור חבוי
ומי יכול להציג את יידי
אהובי אם לעקר נعبدתי
ואם נגול אני מבין בני אב
ואם אובד אני השב לדחוי
ואם אין לאל בי סור ועתה

ב

כה

טו

ולו בבחירהו בצעתו מעיר קרטבה.

ונפש מאשר תשאל מנעה
ונפשו הכבורה לא שבעה
ומוחשתחו עלי שחק שרועה
וטובתו והנפש ברעה
גדולי גוף ומথם גרוועה
ונעתק מהניה אל נסיעה
ובת עיני בפוק ליל קרוועה
אבל לא דברו רעי בדעה
בנפש הבהמה השסועה
וכלבנה לחתנשא יגעה
כנפייה כאיש אחר יריעה
ויסיף עוד כים על השמועה
וכמוני היי שומר שבועה
אל שחת בעמוקים תקועה
ואקרו ים בכל שוחה קלועה
אל שיאח חי לעד יודעה
וחטמא לדורי בי תשועה
ולי און למורעי רצועה
ולי נפש למישטנים מנעה
מלאה על נהר אהב נטועה
בחותמת בטבעה קבועה
על שימוש בסוף היכל קרוועה
אשר אהב תהו מצר פרועה
בל שמש וורה ישועה

נשמה מאשר תחאו גרוועה
ווגוף שמן ושבע ודשן
ואיש ענו מוהלך על אדרמה
ומה يولל לאיש בשער בשרו
ויש רעים מריעים לא מטיבים
ירמו כי להוסיפ הון אני סר
ואם ראשי בסופת יום פרועה
ולא ידענו מורי סור לבבי
ונפשם מבלי הכר והבין
הויאפק אשר נפשו לבנה
וישקוט עד אשר יאזור במתנוין
עד יפעל וישמעו פעלו
בחיה האל וחוי עובדי אליהם
ברגלי אעללה סלע וארד
ואתפקיד את שפת מדבר במדבר
ואשתוט עד אשר ארום ואעל
ותמציא לצרי בי חררה
וארכזע אה בני חורין באון
ולי נפש לרעים מחזקת
ולך תוכה ערוגה מירידות
ידידות השמורה מנוגדים
מפוחחת כפתחי ירך רקך
יהיו לך יה באחבותך ונפשך
וישלח אל למושעות לך עד

ה

י

טו

ב

טו

ולו אל אהוב.

למען יהוו נפשי מכורה
בלבי אח ובצלע מדורה
ופתוי יאמין אל כל אמירה
מושרת את מותי נשאלה
ועבריהם ואורחיו בחכורה
ומוסף על שרורות שרה
בשבלו אין תבונה העקירה
על ראשיו לך מעלה יתרה
ימי ילדות ומימות חיצורה
ימי טובה בתוך ארץ בחרה

יריבוינו אשר ידעו אבותוי
לאח עוב ביום עוב מדורו
עניתים שוא אמרתם לי וכוב
התיקר מעלה נפש ואינה
והאדון אשר עובד אדונים
שמע יוספּ מאקספּ שור אבותוי
וממשיכל אבי סכלות ומוליד
לך מקום וחיה נפשך בנפש
ולא מאו אהבתיך אבל מן
שני השקט וההרעה ישנה

ה

ו

ו'

ולו מענה אל קצת חבריו מבני הדיוניין.

אך אין לנו כי וקצת עד אסיפה
מוחומן והמר והרע אין תרופה
או כי כוים נרב בכו את השופפה
אהבה מסורת ותוכחת השופפה
מהור יכתב את לוטה לשון ושפה
יצחק אשר שיחו ואמרתו צרופה
ויחס בתרותו ולא איפאה ואיפה
חדש לבנה מספירות התקופה
ודל אשר הנח ושבתנו שדרופה
תועל בשפטך לנפללים סליפה
אחר אשר היהת בהון דלים רדרופה
קרים ביום שרב עלי נפש עיפה
חק מעשר ראשון ולבחן תנופה
יון ועל משקל בני עפר ועיפה
תתן שחרחות מקום ברה ויפה
חרוף ובת מלך אליו שפהה חרופה

לכל זמן ולכל נדור קצה ושפחה
ולתחלאים יש תרופה אך לחלי
שלחה פרידה אש ברוחו לא בגופו
אחים בנור דורי ואוכיתו בשובו
אומר לפי הנה לוזת כי מכתבי
למד לשונך את דבר צדק **כאחיו**
שה בתלמידו מלומדה ואין אין
אלו ימי מקדש יהיו מושג הבינים
יציל אשר שוטף בשלחת חמסים
חוותה עדת על שפטיך וכי לא
שבת ורדפה לחנון דלים בהוניה
אגרטך באה והויתה לי כמיים
יקירה בעני כי אשר יקר לנפשי
מכותב יהודה והגות עבר וחכמת
קבל תהלי טוקם שידך ואם לא
זה שיר וזה שיר אך לחום זה לא אדמה

ה

ו

טו

ו'

וכתב אליו בן כלפון בגרשו בדין בת קפראן בתים שתים [ס]
אללה בחתימת הספר.

ודוב שוקק טרפו עז
יהי אoli בעם לועז

הראית ארי נהם
ואין עוזר בישראל

יט

ומקצת הบทים אשר היו בגוף הספר הם אלה.

לאמר פגע בזה ולא אמר
יחד והנשמר והשומר
רצים מחלשו להטمر

כִּי אֵין בַּתְּבֵל אִישׁ אֲשֶׁר יִכְלֶן
כִּי כָּל בְּנֵי אָדָם כָּبֵר נְשֹׂו
אִישָׁיו כָּמוֹ נְשֹׂיו וְגַבְרוֹיו

ב

והשוב עליהם ואמר.

זה הזמן כי השקר רעל
בדין ורב ירד ולא יעל
לפעול ברעו רע ולא פעל
יחד והגועל והגועל
בגاري חיריך עיר כמו שעול
נוועל ומוייפחה אישר נעל
השח בני אדם אתה על
או את ברগלים והם נעל
אם נחשבו נשים היה בעל
מלל וסורה ממסדור מעל
על יד ונודדים بما שעל

רשי התהאות ותרווה על
תראג' לשעה עזים אשר עלה
תאמר בתבל אין אנוש יכול
כִּי כָּל בְּנֵי אָדָם כָּבֵר נְשֹׂו
טוֹרֵף כָּמוֹ טֻרֵף אֲרֵי גְּנוּם
אֵיכָה יְהִי בָּזָאת וְאַתָּה חֵי
מָה יִשְׁהָ לְךָ אֶל וְלֹא עֲשָׂה
שָׁרִים כְּרָגְלִים וְאַתָּה רָאשָׁה
אֵיךְ תַּחֲשֹׁב אִישִׁים כָּמוֹ נְשִׁים
הַנְּחָה לֹות שְׁפָה וּמִשְׁרִים
כִּי כָּל אָמְרוּ מִכּוֹתְבִים

כא

ולו חכף צאתו מקרטאה.

על ימים גולני בבודיו
לקשות מון ומון שמנו יהודי
יצורי כי אני כוסה יקודי
ולא אביא בני אדם בסודיו
וכי אמאם תנאותיו בעורדי
בעורי אלברדו חור מצורדי
בחצ'י לב זמן פלח בבודיו
או ימוש ומון הרחיק נרודי
על עקב זמן אגד גדורדי
ומני באמת אחוז בירדי
והיה לי כמו אחוי בנורי
אבל בא איד והתעצב לאידי
ואתה לי לכותרת וудוי

עליה אליו ווערני ידרדי
וחתאחר להושיע מומן
בלבי קד ולא שננו להבוי
ולא ידענו אנשים מה בלבי
אבל ידע זמן רע כי בויתו
ואם עלי במלכorthio יסובב
ואם יכין בני קשתו אפלח
ואם אליו ישיבני לדבצי
ואם עיננו תהי עלי לטובה
ואם ירי ביד נחום אהווה
ביום צרה נצור חוק מצאתינו
רפנוי ולא ביקר ולא הוו
אי ערי וכחותרת לרעי

ג

בן תהילים

ירידות החברים הם רבידי
נדוד יכריית ויזכר את מרודי
פצעני ונשא את רדיי

ולא אחפיין במרבדים ואולם
טו אשר זוכר ברית קשה ברוחה
והדן דין אמרת ידרין זמן רע

כ ב

ולו משקל.

וטובתם ורעתם חלומות
עצום יתן לך אל העצומות
בעולם לבניין חלומות
בכך עלמה מטיבה בעמלות
חרישה מן ימי איש האדמות
ומראאה נמראה פז וראמות
בנקון ופלגים נעימות
וחצחחות עלי נבל ירים
ואסור בחכיות החתומות
ואחו צום בירדים חכמת
וחדר מחלאות אחרי מות

ירידי כל שנותיך תנומות
על כה אטום אוון ועין
והנזה דברים געלמים
והשKENI ישישה באשישה
ה ישנה מן ימות אדם ואם לא
יהי ריחת ברית מור וקנה
כין דוד הכנינו מלכות
ויום הונח בנבל שר בצחוח
ושח כזה יהי אצוד ושמור
כל שותה בלב טוב מי עنبي
ושומר דת בקהלת בתובה

כ ג

ולו משקל.

וגalgלים אשר אין בהם פריצה
בחור ביצה והעולם בכיצה
ואיך חnos ואיך פחה ומוציא
ומה ניעץ והעזה יעצה

מיודיע סבבנתנו מהחיצה
והננו כמו אודם ולובן
תרמה כי לך מנוס ביום רע
ומה נפעל וקדמו מפעלי אל

כ ד

ולו משקל מספר האחים זכר אנשים מהם פרסמו כי ראו מוחכמת
הכובנים כי היו קצרים.

בתוכו אהבתך רעי נזרה
ולא אשוה חברי בחבורה
ויש מהם כמו אצבע יתרה
ויטור ליל בטוחותיו מארה
ועל כל סור מצודותם מוורה
וירוני וחורותם ישירה
בריתו שית בתוכך לך שמורה

לכבי תוך קרבוי עיר סגורה
ולא אשוה בלבci את ירידוי
ויש מהם כידי יד ימיini
ויש נתון בפייהו ליל ברכות
ולו עין ולא חישן ולוי לב
ויתירנו צפוני הקרים
ולוי יאמרו אשר ישמור בריתך

בן תהילים

ט

בתוך בנים וזה חלך בכורה
אמור לו מאשר יאמר עשרה
ותובוני ולי نفس יקרה
ותחראו בכבוד לי ומורא
אסיפותי בחשונם קרבה¹
ואיך תחיל ואיך תלך עקרה
ונפלאה במחשבתו עצורה
והמיתה עלי כל חי גורה
יחיד הדור במעוצות תורה

והנחיול זה באחบทך כמוו בת
זה מיפוי יכברך בליך לב
תפוחני ואתם המפותים
ותפתירו לזרום לא בפני
וחנומו בדרבי קוסמיים כי
וחיהלו לעת לזרת עמלם
ולאל סוד מכוסה לי צפנו
ואם אמותו לך ימים בלחין
בכל עיר נשמעו באו בכו על

כה

וכתיב אל אהבו מבני הדין היה שמו יוסף בן שמואל.

חמדחו	וכן לבי	חמדרו אל	אהוב נפשי
אפרדו	אשר חשב	כמו חשב	והצדק
למודחו	ומסני	כמו מסין	ועשה דין
עמידרו	אמתו ה-	בעתו על	וכל דבר
יסדרדו	לבל עמו	במשקלות	ה משפטו
אבידרו	דרכיו ה-	אשר עקש	זה ייחור
ורדרדו	רבש מקרא	לבל מצא	אני עמיה
לכדרדו	בתלמידו אם	אשר נלחם	ורע כל
צדחו	לבב קדר	בצחות על	ופי דבר
רבדרדו	ענק מלכו	דברי על	וין את
מדדרדו	אשר הוא לא	בחכמתו	ומדותי
ענדrho	שם צדק	וחוד מלכות	ויל הון רב
חרידrho	ירא אל ה-	ידי כי	ועת אראה
ילדrho	כשם אביו	שםו ושם	בשם אביו(1)
תערדה הוא	וגבור ב-	נ奔 דבר	טו ואדע כי
עבדrho	ותוא אדרון	כעדר לו	אשר לבי

כו

ולו על איש חלו פניו בני הנדיונים לדرك המקרא אשר כתוב בידו.

שאלחיך	שאלה ש-	בחיך	עשה אחוי
ממושכה	כתוחלת	לקץ אורך	אל תהיה
כמוחך	יהי מבין	אשר תכין	והסoper
על פייך	עבדתו	ותהייה כל	וזוחו
ובסמיוכה	ובמנידה	בכל טעם	ה וישמר

¹ ניל מהרה.

בן תהלים

ובחשוכה	ובמלאה	ובקומותים	ובפתחים
בעורך	יהי צורך	לעור לו	ותהי את
מרו בכנה	אנשים יא'	ואדרוי	אני אומר
אכothyר	צדך מל'	פעליך	ביושר כל
חבריכה	ועורה ל'	בר נמציא	ו טוב טעם

בז

וכאשר יצא אסמעאל בן עבדר לקראות המשנה יוקירחו האל נגלה אליו בחיליו ערבית ים ה' לי' ג' לולות מתשרי שנת ת"ה. והמלחמה נכוונה בין שנייהם בקרוב מנהר שלו ואמר אלה הבתים והעמידם מקום תפלה המנוח ביום ההוא.

עתרתי	שכע ושבה	בצרתי	ראה היום
בשברתי	ואל אביש	לעברך	זכור דבר
וסתרתי	וואת ידי	לדע לי יד	התגעע
בשורתי	ביד עדים	וחטבת	יעדרתני
מגורתי	דליי מ'	בחוך מים	ה אני עובר
ברערתי	פדרני מ'	במוקד אש	אני חולך
מרורתי	אני או מה	מודרות מה	ואם יש לי
אמירתי	להרבות את	ולא אוכל	אני בצר
לעורתי	והושה נא	אות לב'	עשה לי תד
ותורתि	עשה לבני	כראי אצלך	ואם אני

כח

ולו משקל מספר הנדור.

כנס יnis ביום סעד ספרינה
על נפשי ושות על כל מדינה
כמו קין ובורה כיונה
מיומותי תקלעה לבבי
ונוד נכתב בספר האלים
וכל נכתב נדור עליו יהי נע

כט

והיה הנצוח על חדרוי ז' עבדר לעת ערבית מיום התהוא ונ נהרג בן עבדר
בתחלה ליל שני ערבית סוכות ואמר זאת השירה. וקראה

תהל

כבעל לאבות ואצילים	חלי תשע בכל שנה פעלים
ולי תונבה שחלים כרחלים	ולי חשחת כפירים צפירים
ויהפוך למצלולים סללים	הכל שנה אני עבר בלב ים
ותהפוך לךבו לי בטלים	וכל שנה אני חולך במו אש
ואתה אל ומידך אילים	לך הצור לך נאווה תhalb
ואת מסיר ביום נקס בדילים	ואת מסית בבואה קעם נסיגים
ואודה את שמק בינוות קהלים	אספר את כבודך בשעריים
ונסיך בתוך עוטי גדרים	ואגיד פלאך בעדרת חסידים

בן תהילים

כג

ביום איר וְהַכְּמָה
בְּנֵי עֲבָדָר אֶחָדִי חַבָּלָם
כָּל מְלֹכָות וְהַכְּמָן הַמְּפָלָם
מְלֻכָתָם וְעַל פַּיו נְאַצְלָם
בְּרִשְׁוֹתוֹ וּבְרִצְוֹנוֹ קְטוֹלָם
וְלוּ יוֹדוּ נְשִׂיאָו יְשֻׁמְעָלָם
וְהַגְּיוֹנוֹ כָּמוֹ מְטָר יְחִילָם
וְהַמּוֹה בָּאֶרְצָותָם בְּקִילָם
וְכָל מְלָכִי אֶדְמָה כְּשַׁתְּלִים
וּכְבָּרִים בָּחָרְבָם נְאַכְלָם
וּקְרָם זָבוֹחָו אַלְיָם בְּאַלְיָם
לְהַמְּרוֹתָם וְאַיִן מְעוֹלָם עַלְיָם
וּעַמְּדָר בְּחִילְיוֹ עַל גְּבוּלָם
וְאַיִן עֹצֶר וְאַיִן מְכָלָם בְּמִילָם
וּמְאִימָו¹ בְּרִיאָי גּוֹף כְּחָולָם
וְלוּ רְאִישָׁם וְעַל רְאִשָּׁם דְּגָלָם
לְשָׁנוֹתָם בְּנֵי אֶל חֵי סְקוּלָם
בְּלֵי זָן וּקְנוּ הַנְּעָלָם
גְּבִיר וּדְלֵל וּוֹנֵךְ עַם גְּמוּלָם
בְּפִיו עַתְקָה שְׁבָנוֹתָו הַחֲלוּלָם
לְהַנְּקָם לְאָדָרִים גּוֹלָם
וּמְרַבָּה כָּאָרְבָּה אוֹחֶלְיָם
וְלֹא חַלֵּב אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים
וְכָל פּוֹשֶׁת לְמִלְחָמָה מְעַלְיָם
אֲלֵי הָרָג בְּטוּבָה לְבָב וְגַוְילָם
וּמְגַנִּים אֲדוֹמִים כְּגֹוְילָם
וּבְמִצְחָות וּכְבוּעִים עֲגֹוְילָם
וּבְרִמְחִים בְּאַלְוָה הַם אֲשֶׁלִים
וְלֹא חָשָׁמָה לְבָדָר גַּשְׁתָּצְהָלִים
וַיְדִינוּ מְלֹאות בְּשָׁלִילָם
כָּמוֹ סִיגָם וּכְסָבָאָם מְחוֹלָם
כְּאֹלָה הַם עַל נְפָשָׁוּ רְכִילָם
חַבּוֹנָתָם תְּבֹונָתָם תְּעַלְוָלָם
בָּעֵיר מְבָצָר וְלֹא תְּרֹדוֹפָ כְּשָׁלִילָם
הַלָּא תָּאִין לְוָבָן נְחַשְׁלִילָם
כָּמוֹ מְאוֹת וּרְבָ�וֹת רְגָלָם
לְנָגָרָם צָר כִּיּוֹם אָשָׁד נְחַלִים

גָּאַלְתָּנִי וְשָׁמַת לִי לְכַפֵּר
וְאַחֲרִי מוֹת בְּנֵי עֲבָאָם לְבִיאָת
שְׁנִיהם רִקְפָּנוּ אָךְ בְּרָאֵשׁ וְה
עַל פִּי וְהַמְּלָבָם יַעֲלוּ אָל
וְאַדְרִירִים נְתָנוּנִים עַל אֲרָצָות
וְאַלְיוֹ יִשְׁמְעוּ סְרָנוּ פְּלַשְׁתִּים
וְלְדָבָרָו כָּמוֹ יְוָרָה מִצְפִּים
וּבֵין מְלָכִי וּבִנְיוֹ רִיבָן וּקְנָאָה
שְׁנִיהם בֵּין מְלָכִים כָּאַרְזִים
שְׁנִיהם לִמְדוֹו לְטָרוֹף מְלָכִים
וּמְאוֹחָלָלָו רָאִישָׁם בְּרִשְׁמִים
וְאַיִן עַמְּדָה בְּאַסְפְּמִיאָ לְנָגָד
אַיִן יָצָא וְהַתְּקִרְבָּה לְמִדְוֹן
לְכָدָר עִיר וּמְמָלָכָה בְּדָרְכָו
בְּצַבָּאָתוֹ אֲדוֹנוֹם כְּעַבְדִּים
וְאַלְפּוֹפִים בְּחִילָוּ לְאַלְפִּים
בְּאַרְצָתוֹ בְּנֵי עַולָה באַבָּנִי
עַלְיָהוּ הָעָרִיםוּ סָוד וְלִקְחוּ
לְהַכְּרִית אָם בִּישראל וְלִשְׁמִידָר
וְכַאֲשֶׁר רָם לְבָב מְלָכִים וְדָבָר
וּבְעַרְבָּנוּ אַלְיָ אַרְצָו בְּכָחָה
וּמְעַנוּ גְּבָרִים כְּכַפְרִים
וְאַיִשִּׁים לֹא בְּרוּב בְּשָׁר כְּבָדִים
וְכָל חֹגָר בְּיּוֹם חִמָה תָּגָורה
וְכָל מְהִיר אַלְיָ חַרְבָּ וְכָל רַעַן
בְּשִׁידְרִינְום מִשְׁבְּצִים כְּגָלִים
עַלְיָ סְוּסִים כְּעַבְסָוּסִים וְטַסִּים
יְדִיהם לֹא מְלָאָות בְּחִנּוּתָה
וְלֹא תְּרָאה לְבָד לְהַט שְׁלָחִים
וְשַׁבְּנוּ אַחֲרֵי הַכּוֹת וְשַׁרוֹפָ
וְתְּרִיוּ מְהֻרְרוּ אַלְיוּ בְּמִילִים
וְפָתְחוּוּ בְּפָחוֹתָם וְשִׁקְרָם
וּבְלָעָל עַצְתָּ שְׁרִיו וְשָׂוָה
וְאָמְרוּ לוּ בְּשֻׁבְנוּ הַתְּשִׁבָּב
הַלָּא תַּצָּא לְשָׁוֹרְדָה הַעֲיפִים
וְחַש לְצָאת וּלְרֹדוֹפָ כְּעַצְתָּם
וּעַמְּדוּ עַל שְׁפָת נְחַל וּמְעַד

¹ פִי וּמְפַחְדוֹו.

בן תהילים

עמדו חוצים לרייב ובענשו
ולא יכון לדמותם לאנשי
אשר היו בעין יודעם לפנים
בעת רכbum ירצו כפראים
וממלווים לבוש מלכות ורकמה
בעצמתם וצבאותם וכחם
ובראותי צבאות לא צבאות
וראיתוי בני חיל יריאים
וראשים הלו לקרב בכבר
זוכרתי אשר בלבב עדתם
מרעים חלקו מאו שלם
וראיתוי בכור מות בעני
הרימותי בשם אל המכובד
לעת צרה הבינותי בלבוי
להתגבר עלי חיל צר בחיל צור
ולי אבות בעת כאחת בשעה
ומעפר בחבל התפללה
בצדקתם ותומתם מליצים
ולי ארון אשר אמר בטח כי
אני אשבור לך שני כפירים
אווי לבש לבוש חימה ויצו
ונגלה לו بعد חלון וסתור
והתעללה עלי צרייו והוא
ובבחולים והركדים כמו בן
והשם את גבוריים והיו
שלוח צור והטה השלחים
ושלח צור וועה את עצם
ושם שקר בפי צרייו ותריו
ועת ראו אשר רדף לנגדם
הלא זאת היא פועלות אל אשר שת
ושת להם עבותים על יודיהם
והיו מרכבותיהם לנפשם
והכrichtם ברוח פיו כמו חותם
וראיתוי מכובדים אסירים
אלוי מלך בפי חיו קצחים
ונלאיתי ראות מכבים ומוכבים
וכף רגאל אשר לא הוזגה על

נ ס נה ס סה ע עה פ

¹ מלשון זהلت ואריא (איוב ל"ב ו').

ומושלמים פגירים ניבלים
וכאשר תעשינה הנחלים
ושריהם ועבדיהם חללים
וראשיהם בעפר כגללים
ומתאותם מרווחים ואלים
אשר חשבו לאכלנו אוכלום
והם היו בידנו נחלים
ונישעתו בשם אדריר באלים
עליהם אל מלבותים חבולם
אשר ישיב לגמוני רע גמולים
נפilihם באפו נפלים
בקצפו וחילם נמלומים
וחצתה בשגאותך שלדים
ותרע ותפין החילם
בתוך צרי כמו חמיה נבלם
חרון אפק וועמק לא מכילים
והו עת ראותנו עצלים
וחיציהם כמו חזין פסלים
לדני בחמשי בהם פליים
פלשת וערב בנמות צללים
לאיתנים עלי עובדי בעלים
תשועה צומחה לי כיבולים
נדתני ומצבאות ערלים
על צדי במכות וחבלים
אשר ארץ ושימים מהilihim
כלי עם ועbara באגלים¹
והשקית לאריו נום רעלים
ואורו כל שביל האפלים
יושע כליל הסר סבלם
כהבלתכם לישבי האהלים
ימי סוכה ועד צאת הרגלים
בתוך לבוי ואם תמצא מקளים
חילם מעבורתם בטלים
עליהם נסים אשר עשה כבולים
בלבם לעוניים האמלים
לעם נברא בני סורום וגולם
לשבח שמו על זאת יבולם

וגבוריים מחוללים נחורים
וליל שיישי כמו קורא רדפנות
והפלנו גביריהם ומלבט
והיו על פני ארין כדורן
ויחדר חלפו מן החדרים
ושבינו לשובנו והיו
ויזמו כי אנחנו נחלם
ובמוחו על קשותות וחניתות
ובושו כל אשר לקחו נעלם
וראו נפלאות נורא עלילה
אשר עלה במחשבתו להפיל
והושאים בחוללים חשבם
ראיתיך ואת תשאג בשחל
ושרתיך ואת תגאה ותצהרה
ונגלית והכו כל קרבם
ועמתה וראייתி מלכים
ונמהרים בטרכם יחוינו
ושתעה קשותותיהם ככו קש
ונגזר דין ביום שני ושמחתה
ונמיהר במשפט עברך על
והושעת לבן איתן בירה
ואחר צאת שנת תשע ותשעים[ס]
קה
והיתה לסתר לי ומצר
ומשכת ימינך לי בישע
וזו מלאכי רעים מפיזים
והשליכו עליהם בגשמיים
והשקיית לעברך בסוס ישועות
ואורך לי לל ערובת-tag אסיפה
כליל אברם כליל משה מנחת
ושמרתי בוושך מועדי אל
ימי שבת ויום שופר וכפור
והיה מפנגור חלול כמו אש
ואל שת כל ימי בטל מלאכה
אניஆশলাল শর্মিস বেলুল
אשר ילין לכל ליצים ויתן
ואשמי שבחו ואספר
ואם אין כל בני שחק הארץ

¹ מלשון אגלי טל (איוב ל"ח ב"ח).

בן תהילים

הדר מLOOR וכפות הדרקים
צפנני מבקרים נעלם
לبن עבדו בעיר חומות וחילם¹
תבואה מעצי הדר שתולם
על נפשי בעולה או שקלים
בארכבה עלי מים גדלים
אני קמתי והם נפלו אמלים
צרי שלח בערד מכאב וחלים
בעורי מזבול יורדים ועלים
שלל עמי באף חלק חבלים
וחכמה מכליהם אבלים
והם עונים דבר קונים ואולים
בומי עמים ונקל בשפלים
אני רב מעווה רע מעלים
ומכל החפדים הפעלים
ותшиб לי כי צרכי גמלים
יהו חובי וחטאתי מחולם
ובשערה עלי שעריו אלילם
ולא הוריש תוללה לפסלים
תוללה המאריה בסיסלים
בטורי שיר כמתלו תחלים
ובבני שיר באبني שיר שוקלים
כממות ואבות השיר שכלים
באורי וועל אוני עגיל[ם]²
במלות נוטפות מור ואחים
תהי שומה לראש כל מהללים
מוסדרים בפי שבים ועלים²
למהר יענו או השאלים
חקרה לענות אותה גואלים
לאל הדור ומפעלו גודלים

קכ' בעת העם לסתוכות מבאים
 ביבו רומני צור וסoco
 ובהביאם ערבה שת ערבה
 והדור צורי קטף בקטוף
 והו לי עלי עבות לכפר
 וחתגדל עלי מים בעסקם
 ובקרוב צורי לאכול בשרי
 והכאיבו לבבי אך אלהם
 וצוזה מלאכי שרת והוא
 ואף על עם אשר אמרו לחלק
 אנחנו נעשה סוכות בשמחה
 אנחנו נענה הל בחזרה
 bullet זאת ואני חולע ולא איש
 ומי אניומי חי ה'
 אני קטן וצעיר מישועות
 ואם תשלטם בעולם זה זכותי
 במה זה לעמוד יום דין ובמה
 לאל עוזו אשר נראה בסופה
 ולא נתן כבודו לאחרים
 הכינותו דבר שירה ועתה
 מכמלאה עלי חשבון רעותה
 ועניים יקרים מפנינים
 ואם השיר עקרה מלחוליד
 שתהין כלימי חי צמידים
 ויום משפט תלצינה לפני
 בני עמי ענו עמי תוללה
 ושיתו את אמריה נכוונים
 ונאשר ישאלן מה זה בתניכם
 תוללה היא לאל גואל ידרו
 תוללה היא גדולה והרורה

קל' קלה
קמ' קמה

ל

ולו אל אוהב השלימו אחר האיבה.

וחודש אחרי ארך בלותו
וסר מעל כנף שחר כסותו

הנרא הומן ממחתו

אם לבש ענן בקר בשמש

¹ מן שיתו לבכם לחילה (תהילים מ"ח י"ד).

² מן על ימים (ישעה ס"ה ב") שפי[רושא] קטן.

בן תהילים

כח

ואם יטיר לעולמים כמוותו
כמים שפכה על חמתו
ואיכה אחורי אהב נשיתו
כחול יכבר ולא אוכל שאתו
אל רגליו עברו בן אמרתו
למי שחק מעונתו וביתו
ימי חייו ביום קלון כמוותו
滿 מלא משפטו אל שפטו
ואש פלד קרב וברק חניתו
בכום מים בעת צמאך שתיתו
על ערש דוי טרם היותו
ובגעל לכף רגלי ישיתו
שאל צדק למן הוא עמיתו
לק תקפו שאל שמש בצעתו
רבי יוסף אשר חכמה אהותו
צרי עצב ועין חיים שפטו
וthonן התערורה בחנותו
יהי בו די תהי נפשי פדותו
כבר שבה כקדם אהבותו
ומוגרות אהבים הלבנתו
כתבו אהובי לי יום רצותו
תחלתו ומתקה אחריתו
בימיו בן תהי מהחרתו
ויום המחרת אחר שניתו
בגעמי איש אשר עמeka שאתו
פרים חיות וזה يوم טהרתו
עדיו הפר בעל ברתו בריתו
תשנה לו לעולם אַתְּתוֹ
תחלת אהובי נששו מנתו
כמשה מלubb היום מישתו
ואולם את צaan משה נחיתו
אוון ניבו חוזה את בית נכותו
ומטוב משיר ארגו בן שניתו
והניח לחיו מוחציתו

הכמוני יהיו טורף באפו
ואם אוכל להתחפק ודורי
ה אם תאמרו עלי מה זה ולמה
חמסי על לבבי כי ביום בו
ולו אובל להכניעו הבאתינו
ואיך ישפייל אשר ביתו בארץ
ואיך אוכל לכופף לב בעניינו
ולו הובא במלחמות כמו ים
ואין חוכה בלבד מגן מארם
אווי שתה בכור מות ושהק
ויום קטב אשר יפל בפירים
ישחק בו כמו צפור בכוואו
טו שאל בימה אשר תדע שבילו
שאל סחר חזי ירח וגיאד
שאל חכמה ואם נפלאת שאל את
אשר חנו בין הטוב ופירחו
אשר תסע בנסעו התבונה
יהי הוני פרות חרב ואם לא
כבה יפירה כתוב בשיר לבבי
כתב ממד יידיות לב יסודו
וספר לא בכל ספר למן
קראתינו ויקרא לי בעני
וכאשר הוא בתוך לבי מכובד
ויסוף על כבוד הוועו ביום
וחיו תוך לבבינו נגעים
ושמננו אגרותינו שחי צד
ואחוננו בצדית ראש זמן רע
ובכומו יהיו חומך באח לא
בראו אל ושם לו פה להזכיר
ולב עמק כמו ים סוף ואולם
ואיש ינחה בשבטו הփירים
שמע שריו ראה ארך לשונו
ארגו לך ביום אחד ויקר
וקשר מוחצית לבו בקרבו

לה

ל

כח

ב

טו

ה

בן תהילים

לא

ותאיד אלדולה אבו געפר בן אבי מושי היה חולק עם בן עבאס על הדרומותיו
ונמשבו עניינו אחרי מות ז' עבאס והוא אドוני אבי ישן בקצת המטה ויחלום
ותנה היה בונה אלה הבתים.

ומודען לאל הלל יחוּדָש
יחובט חיש כמו קצח יוֹרֶש
וישלוטם יהי שם אל מקודש

כבר אבר בנו עבאס וריעו
והרoon אשר נסיד בסודו
ואיה כל תלונותם ורשעם

לב

והיה הרופא אבו מדין בן עמו והעירו יספר לו את חלומו ולא היה מספק
באבדת ابن אבי מושי ונחרג למעט ימים ואמר זאת השירה בעת בושר באבדתו
זה שנות ת"ת וקרה שמה

ב שורה

לפניכה	והעו מד	וממלכה	לך עישר
בירוכת	ונפשותם	בכל מושל	ואת מושל
אחותיכה	אנשים מל-	ואגיד לך	אני אראה
כבודה	חוּה הַרְתָּה	אשר לא יד	והער
פעולכה	ולא יגוי	אשר יודם	והאלם
ישמוכה	באדמתך	והכבוד	לך ההוד
משנאיכה	והיה מך	עלית איש	וכמהה הד
ירידוכה	להרע אל	והוא בקש	וכברתו
ראיתיכה	ואמר לא	בר חש	וכמנשה
בחסרכנה	והרים קול	הבינני	imbushar טוב
אמריביה	ואל תמעיט	כטום עגור	צנצפה לי
ואיככה	ואין היה	אשר אשמעע	הצرك הוֹא
מוחותבה	אבי מוסי	חֲנִינִית בֵּן	חֲנִינִי
והשולכה	עליו חומות	תַּנְסְחָה	ונבלתו
לבבנה	ויעלן	חרה ¹ ושם	השיבני
בכפכה	ושוב ומוחה	על רגל	וקום ורקוד
ביינכה	והסמרק	בתפקידים	והרבד
שחוק פיכה	ומלא מך	אלחיך	וילד שם
אלֵי איכה	ואל תקרב	בשיר שירים	וקום וקרא
ומדריכה	חליצתק	בשורה את	ותן לי ב-

¹ חדה מלשון יתדר יתרו (שמות י"ח ט').

בן תהילים

כו

במהפכה	כבר נפל	אבי מוסי	למען בן
להרגנה	אשר בקש	לבן נכסף	כבר נכסף
ונחשכה	בצלמות	חוות פניו	והלך ל-
במוחתה	משמעות	משוש קמי	והעיר מ-
ונגבונה	מבולה	בני ביתו	ומושאות
לשוננה	וחلب על	דבש מתוק	השבותיו
לצירינה	כמו זאת בא	מהרה כי	ותתבשר
בראשנה	וישם נורי	ומבלושי	קחה מדי
בAMILנה	והשימות	מיורעוי	ולך אל כל
מושבנה	לאיהנים	יחידתו	וירשו כי
אשר חבה	וראה בו	הרגחו	וכי מלך
חבריבנה	לשחרך	שמה כי בא	בנו עבאס
ויכבה	בצלמות	והכחוי	שבוי ייחד
וראשנה	על ריאש	קשרר חבל	ואם תחפוץ
בקניינה	ותשיב לו	אשר היה	וינוור על
כמו מיכה	ותהייה לו	כמו פסל	ויהיה לך
ותהפהות	שניכם רע	פני שחת	וחרשו על
בקברנה	ככותר	אבי מוסי	וירקב בן
חברכה	שמרק הרע	כמו נשכח	וישבח
ויבשנה	בפח יקוש	אליו צואר	כבר באתם
ושכבה	משואתכם	מלכבה מן	ונחה הד
ולמלוכה	למוועזות	אשר יצלה	ואין בכם
בידיכה	קבורתו	אשר תחפור	את חופר
אליהויה	בזינק ז	אשר כרה	כרה לו כ-
שכרכה	אני אתן	תהום לו ז	והעמיק עד
תהי בוכה	אשר עלי	לכל עין	והך באת ¹
ואסוכה	ואתבשם	ואתעטף	לאות אלבש
ואלכה	ואשובה	בתוב לבב	ואנתנאג
ובברקה	עלי מלאת	אליו יונים	ואדמה
ומסכה	יתר אהל	כשמשות על	ואתאמץ
בערכה	בビות צרי	במות צרי	ואגילה
כנפשנה	לך את זאת	אשר עשה	ואפדור מי
עשה בכיה	אליהם י-	הלא תרע	עניתיהו
בספרכה	לכוון	לך טורים	שתוק וכותוב
ברחכה	ביום שבת	קריatak	ותקראמ
לבנינה	והודעתם	לבך	וייחיו על

¹ את הוא שם הכליל שחותPIN בז' מילשון למחדרות ולאתרים (שםואל א', י"ג כ"א)

בן תהילים

לג

וחלה ר' יצחק דודי ז"ל בשנת תת"א ונכמרו רחמיו עליו ואמ[ר] בו.

ועני נגרה מאין הפוגות
יכסה אחורי מתר ערוגות
הייש בימי הלי Ach תעוגות
עליך דרכי הנסוגות
הלא עמי תלוננה משוגות

עצמי מלאו צירום ותוגות
ומכabhängig צין במורשי בראש
אהה על תעוגי כי מואסתם
פקוד עלי ואל תפקד אלה
ה ואם אשגה הבי תקה אחרים

ה

לד

ובבר חליו ושם מגמותו ללבת אליו עם הרופא ابو מדין וקרא אליו הקורא
בקצת הדרך זהה ביום ה' בכ"ה מאיר מוחשנה הנוכרת והוא מותוليل היום
ההוא ואמר עלי.

אנשים כי בחלייו דך וציקך
ושחתוי לו אמרו לי מה הדחק
ענתיו החרש עפרא בפומן
ואותך ישבלו הורך ואמרק
כמותו מחליל רפואי וסמרק
לרוב אחיו ודורש טוב לעמך
אשר חלה ומת אם שר ואם מך

בלבתיו להוות אחוי ברבר
մבשר רע בדרכיו קם ודрем
היצחק חי השיבני כבר מת
וחתבשר בכל צרה וצוקה
הלא רופא הביאותי ורבים
ואורך ימות גROL דורו ורצוי
וישן הוא השיבני הייר

ה

לה

אחרי בן אמר.

ומראות אחורי היום דמותו
מנוחה מיגנו מות במותו

לכבי יאהה לך מחיותו
חיה אחריו ברע או אם תבקש

לו

ואמר בקרעו בגדיו עלי.

ולבתוי כבגד עש וערדים
ומורשי כמו בורות בשדים
ולמה תשברו כסותות וכדים
ועל צדי לבבי חיל בצדדים
ומלבושים מלובנים ברודים
יגון לכני בטבעות לבדים
לנספי עד ימות עולם מנדים

עליך אקראה מלבוש ומדים
לлемה העלו חמר עלי סות
והנה שבררו צירום עצמי
בקרוב תחפרו צדי קרי
ויתרתו בקירות לבי שאוני
וירבק לעצמי השבורים
למות אחוי מנוחים ועלcents

ה

בְּנֵי תְּהִלִּים

לֹן

וקונן עלו בזאת הקינה והיא הארוכה מכל מה שkonן עליו וובר בה שלשה
מרקובינו אשר נפטרו אחריו.

ילידתי	ויאבר יום	פרידותי	ימהר יום
ברעתי	אל אראה	אל עפר	והיש אובל
למכתי	היש דרומה	כמכאובי	הייש מכאוב
לקורתי	ומי ירגז	יגון לבוי	למי אגיד
להותי	וירעתה	מורי שוויז	ומי ישמעע
לצרתי	לאח יולד	הוי כופר	יחידתי
יחידתי	תמרתו	ותלקח	ומייתן
באהבתי	כאב חומל	אשר אהז	אהה על אה
וחייתו	ואיננו	והיהתי	אשר היה
הפרוטי	בריתו שיד	ואהשמור את	ולו איטיב
חליפתי	חליפתו	באים באה	איי באה
הנחתתי	בערש ליל	בכור אבי	זכרתיך
תנותמי	שתי עיני	רך מותך	וגלן זכי
בברותי	בבית שחחת	מלונר צם	ואובור את
אכילתוי	לרראש פתן	בתוך מעי	ותתחפך
שׁתיתתי	בקבר עת	נק צמא	ואזוכר שבך
ודמעתי	ושקוי	דמי עני	וימסכון
עליצתי	לקינום את	הסיבות	אהה אהוי
מגנתוי	ואת היום	נגנתוי	והיות
וחייתו	על נפשי	רך עבר	והיה זכי
בלבתי	יקור ישלח	רך לבת	והיה זכי
בקרבתי	בשם יצחק	אשר יקרא	ועת אשמעע
מרירתי	ותשתפק	יחידתי	איי תחט
נפייתי	זופות מד	חווה קומות	ונגדי איד
לשואתי	וקול רנה	לאו בשחוק	ופיות מד
לעומתי	בהקבצם	כמו יוסף	ואתאפק
לבכתי	בבא ששים	עצור בכבי	ואיך לא איד
מחלתי	בירדי תוך	טמנתיהו	אהה על אה
ויצאתי	והשכבותיו	בבור עמק	והורדתו
בילדותי	כמו נשפי	אהבתיהו	כאלו לא
במטתי	אליל צלע	ימי נוער	ולא שכב
בשורותי	ודת עמי	לבית ספר	ולא ישב
באותי	אליל שחת	מושכתיהו	אהה על אה

¹ מלשון ובמלחמות עפר (ישעה ב', יט).

המירותי	בצל חדרו	ווגש עפר	וזלמות	לא
נסקתי	וערבה לו	נסקתו	ולא שבען	ולא חלה
וקורתוי	בצל ביתיו	ולא ישן	ולא ששתן	ולא היה
בתוך ביתיו	ולא שיש הוא	בתוך ביתו	אשר סודיו	אור עני
בטובתי	ולא חרדה	לרעתי	הכיספת	הכי ייחיד
בצדרתי	ומעווני	מנוסתי	ולקחת	ולקחת
תלאתי	ואודיעו	אגלה לו	והשכנתם	מה
כוייתי	וירחיב את	אשר דעך	ולא הויל	מעט חשב
מהוותהי	בקבר יום	עובנוך	וימים ש-	ינחק אל
חוורתי	שאר אבי	לרעים מן	ויבעיר	ויגמלך
وترבותהי	בני ביתיו	שלשה מן	אני מושם	בנוי מותם
מסיבותי	ונדו מן	סביבך	ויבין כי	בזמן מותם
כמיותי	והוא עלי	לך מותם	ויבערו	ויבערו
קבורתاي	בצד קברך	ותינתן	וישנה	וישנה
זלו אותוי	מחורה יג-	גולוך	וישרר	וישרר
מנוחתי	בימים מותך	אשר המית	וישרר	וישרר
ברשותاي	גמלני	בצדך צור	וישרר	וישרר
בנומתי	וquiz לעדר	שנת עני	וישרר	וישרר
מחותאי	חובאני	ביום מחר	וישרר	וישרר
LAGOFETAI	יהו עשו	לגופתך	וישרר	וישרר
לחטאתי	אני חרדר	פקודתך	וימים בא	וימים בא
וכל פתי	לכל נבון	במיתהך	ותוכחת	נה

לח

ואמר בספרו באו עליו ונשקו אותו והוא מושכב על מטותו.

ומזה עת נתות שמות המשם יינסך
אבנים ועפר ארין למסר
בימים אידך ולא כיסך וכוכך
ואת שוכב כאיש בריא בערסך
לשונך מלדבר סר וחשך
על כל מעשיך הפל וננסך
וכמעט קט אני שותה בכוסך

בכור אמי בכור מות חמסך
ולערב יהו ביני וביניך
ולא הויל לך הונך והורד
נסקתו ולא שתה לבבך
זעקהו ולא חשיב למן
וישנת שנת עולם אשר צור
והשנק בבלח כס תמוותה

ה

לט.

ואמר בספרו לוייתו והכנסו אותו בקדשו זכרו לברכה.

בחוי העלי נא קול יללה
רצין משפט ואלמנה גולגה

לשוני אשאליה מתק שאליה
על אחיך ואבי ואבי כל

בן תהלים

לא

לכל עובר וכל דلت נעה
ואין טורף ואין עישה נבלה
במטה ועלי פי קול בחולה
קרועים ועתיפתי שטאמלה
וירדתי והורדתי שאולה
ותנה השבותים בחילה
מנוחה אחורי אחוי קללה
נושא יגון במו וה לא יכולת

ועל נדיב אשר פתח דלתיו
אשר הרעה בכחד דוב ופרא
רחצתיו הלבשתו ישמותיו
והולכתו אליו קברו ומדי
וישבו אהבי סביב וקמתי
ואמרו עוד יטיב החומן כל
על טוב החומן הוות ועל כל
אלותי קחה נשפי למען

מ

ואמר בנחם העם אותו.

ואיכה אחורי נחט ושבר
והיום אחרי שמתוי בקבר
ועובוני ועמדו לי לעבר
אשר שביל ויהיה לי לחבר
ותראו מי במר שית יגבר
ולא שברי במות יצחק לשבר

התנחות מתרבר על לבבי
ואיך לי אחרי יצחק תבונה
שעו מני ואלחרבו דברים
ואהיציו ופצעו לי בתנן
ואמרו לו יקונן ואكون
חברי אל תדרמו איד לאידי

נא

ובקר קברו ביום שני לשובו לעפרו ואמר.

נק אחוי	אליהם יה-	בצער רוחיו	אהה שבתי
MRI ישחי	וגם היום	ביום אמש	קברתיך
בכל חי	בקראי לך	הלא משמע	לק שלום
בחצריהם	ענה קני	התכbir מד'	חשיבני
בבית דחי	על עפר	בקברתך	ה ואיך לנתק
מקום לחי	ומכתש מד'	מן עצם	הרפתה מד'
בכוי לחי	כבר נס מ-	בלילה כי	ונס לך
ביר גוחי	לפקודון	בכור אבי	עובדתיך
במבתמי	תהי הולך	אליל שלום	ואבטח כי

מב

אחרי בן אמר.

וידי שלחו באביו
כמו אש עד אשר אשכב לצדו

אמור נא לאשר אתה ריאתו
בחוי אל חי לעולם לא בלבבי

מן

ואם[ר] בשובו אל עבדותו ושלוח האנשים אותו.

שלומים לך אני הולך לארכי
בakash יברך ואת רשות בחצ'י
זה נקר עלי שברי ופרצ'י
גען לב ומתחמג במו צי
חפי ראש אל מקום שכני ורבצ'י
אשר היה לך מביא ומוציא

אהוב נפשי ומأוי ותפצ'י
אני הולך ולבי מחייבתו
בזה אבitem תמנוחך בכל עת
ואמרתי לעם יצא להלחות
היצאת להלוני בלבתי
ולא יצא לפניך גדולך

מד

ואמר בהשלימו שבעת ימי האבל.

ימי חבל	ולא שלמו	ימי אבל	כבר שלמו
במו חיל'	קיוון עלי	ולילות יְהִי	ימי צרי
ואויה לי	ומר לי מרד	לְלֵי לְצָרָד	אהה לי א-
ומבלולי	כלילראשי	ובן אמי	עלֵי אהוי
בגורלו	תלה עלה	מנת חלקי	ה הוה היה
נחי אצל'	ונורי קול	עלֵי כתרי	ואיבכה
ברוב חיל'	הרופאיהו	אחוּחוֹ	ואלו צר
בכל יש לי	פרדייהו	במו כופר	ולו ישוב
פטוי אליו	ואלה מוש-	עשה היום	אבל מה א-

מה

ואמר לסופה חדש א'.

ארחץ ואתענג ואתרפק
זאת ואני בוגד ולא ספק
ימים וכף על כף אני סופק
משתה כמתנהם ומתחפק
נכרת ולא נשמע ולא דופק

הахורי חדש למות אחוי
אין כי אמונה אם אחוי עישה
אתמוך באבלי עוד ואשתום
לא עשה שפם ולא העש
בי קול נחי אצל' וקול אהוי

מו

ונסע עד אשר קרב ממקום קברו. וסבב אליו ואמר.

לחלוותך	ולא אתה	ובניין	היום בינוי
קבורתך	ואשב על	בלב חרד	ולא ארון
באחותך	אהוי בוגד	עשה כוות	אמות אם א-
לעומתך	עלֵי קברך	אני יושב	אהה אהוי
במיתך	כמיכאובי	בתוך לבי	ה לך מכאובי

בן תהילים

תשובתך	ולא אשמעו	לך שלום	ואם אתן
לאדרמתך	בימים בואי	לפוגשי	ולא חטא
בקרבתך	ולא אשחק	בקרבותי	ולא תשחק
תמנונתך	ולא אראה	תמנוני	ולא תראה
מעוניתך	וחוקבר	שאלות ביתך	למען כי
באחדיתך	שלוחמים לך	ובן אמי	בכור אבי
ונשומתך	על רוחך	תהי נחה	רוח אל
గרו אותוך	בארץ סר	לאראצ' כי	אני הולך
בנומתך	ואת לעך	ואקיע עת	ואנו עת
פרידתך	בלבי אש	חלופתי	טו ועד בא יום

מו'

ונוסף יגנו עליו לסוף שנתו ואמר.

אלוי אחוי תאב וצמא
תשיבתו וער כמה וכמה
הטוב לך כי אחוי חבר לסתומה
ולא ישוב אני גועה והומה
והייתי בחיך מורה
ואולם הומן לא בן ידימה

וזמן בוגר עלי מה זה ולמה
ואם אתה גנטחו לי למתי
למותו כהחת עיני בפני
לק יצחק אשר החל לשחת
וקניתי כמותך לב וערמה
ארמה כי תחוי לי לעדי עד

ה

מה

ואמר בהפסק כתביו והגיא הכתבים מזולתו.

במו מים בעת צמאה ללב
ישו זכר כתביו אש בקרבי

בנפשי אה אשר היו כתביו
והיום אם כתב בא מקוםו

מט

ושמע אנשי[ם] יתאבלו על אחיהם אשר נפטרו ונזכר אחיו ובכח עמם
בכי גROL. ואם[ר] עליהם.

ברעתם	לניי עש	אשר דמו	ונני אם
שבועתם	ובשלומו	בכור מהם	בחוי הד
לרעתם	ואינונו	בכור מוות	גולחו
שמועתם	וספדו על	קשה יומם	ובכו על
בסייעתם	ובכויותי	בכורAMI	ה זכרתיך
בשבעותם	אשרע	בכור אמאם	ועת סופרים
פשיעתם	אריכם על	ולא בכו	ואם פשעו
ודמעתם	על אחוי	נחי פיהם	כאלו קול

ג

וכאשר נשלה מה לפטירתו שנה אחת אמר,

ואין מנוס לך מפח יקושים
לך רקב ורמה על אנשים
מושבות לך בינות יששים
ואודיעך קרבוי החדרים
ועצמותיו כמו עצים יבשים
ונשתחו בשמיים חbosים
ואכל מעלי ערו לבושים

כבר שלמו שנים עשר חדרים
המתכו לך רגבים או התבחר
בחורי קום ושבה אל מקומות
ואגדיה לך את מלחותי
ה ואיך קום אשר נמק בשרו
והוא חבוע באדרתו ורשו
ואכל עש בתוך ערו בשרו

נא

ובנונה יגנו והתנחמו מאבלו אמר.

בפי לעדר ולן נאה תחלה
במו שמש לכל רואה מגולה
בראו רך וצעיר בתקלה
בכל נולד כמו אלון ולאלה
בחולדה והולכת וללה
בראשית להלב היתה מכללה
אשר לא יספרם לשון ומלה
לבבי את לבבי חש מבלה
והיום בו לחתנים מסלה
בשר אחי וركב תוך מחלת¹
ואשאה בעדו בשאון המולה
ללבבו רק והותו נקלה
וירפא את אשר מחייב וחללה
ושת עפר לבן אמי חתולה
ויזכור לו בחסדו טוב פעללה
סgalתו ישוה לו ס galah

תחלה יש לשמעו תפללה
אשר עשה צדקה עם בני איש
למען כל אשר הוא رب וקша
כמו דישא כמו כל המלאכות
אבל תורה בראה אל חוקה
ואל נשארה תורה בלבד איש
חסדים מלאלים לאנשים
אני שחתוי באבלי כי מגנה
ויהי מדאה צד כמושיעול
זוכה דאנתי כאשר זב
ועתים יכמרו רחמי ואשם
וatafak ברוב עתים כמו איש
וכמה יתלה הצור יימחץ
אשר שת את חתולתו ערפל
יכפר את פעליו הנסוגים
טו ועם אבות אשר זכו והיו

נב

ולו מענה לך נסימ.

וצריך י尼克ון ראש פתנים
במרחקים כמו ריח שמנים
לך מהה במתנה נתנים
קוראך בשם ראש המבינים

ידידיך בר ירבו ששונים
ותורתך שמחה בר ושמך
לך הטוב לך ישר לך חום
ומימים צאת שמן הטוב בבבל

¹ מלשון ובמלחות עפר (ישעה ב' י"ט).

בן תהילים

לה

ותפארת לועלמים נכוונים
כמו נתנו להורך איש אמוני[ס]
ישיש תלמוד שאירית הנבוניים
והנכבר בעוטה הסדרנים
חשבוhero באחד הגאנונים
ברדור הלך פנ' שביעי[ס] זקנים
שררתו יסורה באדרנים
יסודתו ולא בניין אבני
בלא חומר ארומה או לבנים
ותקרתו עלי ראשי עננים
כתיביך וחוי שוכן מעונים
עשרה מאשר היה לפנים
ומכתחה לכל מטבח אדרונים
ומוכנת בחכמת היזונים
ועניינים כאלו הם פנינים
כמו שני עלי שיחים לבנים
בידך עם מתי חיצים. שנונים
במוחן עם כסלי הצפונים
מההוררת מקום טורים בקנים
דברים הם לאזיך צנינים
אהבי לך לעולם נאמנים
אדבר עמק פנים בפנים

לך משרה לך כתר כהונה
ולך נתנו בני עירך שררה
זקן יראה חבר תורה ומוסר
והנבר בעושה הגדילים
ובבראותם באפריקי כבודו
וחלוזו כמו חלו אנשים
ויש משרה בעלי און והיתה
ובנית לך בנין יקר על
ויש בנה לבשיש בית גדרולה
בכניין אשר בתחום יסודו
אהבתיך בטרם אחותה את
הויספ או לך אהב בלב
זהליך גברת למלחמות
מאוזנת במישקל ישמעאלים
ובה מילם כאלו הם צללים
ואיך אשיב גמול שירך בשיחי[ס]
ומייצא להלחם במקל
קחה אלף שבחיך לבבי
ושירה במנורה הטהורה
ואם אינה כמו שירך בתוכה
לקח אותה ותעדיר אצלך כי
ודבר בה ותחשב כאלו

ה

טו

כ

כה

ה

גג

ולו עור.

עליכם לגלוות את כמושיה
באرض ואתם כחריסיה
ואבitem באرض את רמשיה
יצירה מוחכמה במעשיה
תפוריים בלולאות קרטסיה
תשלה ביד,acho בכשיה
ספרינה מוחלכת בנסיה
תחלך ותשקה את הדטיה
שערה עלי ארץ רסיסיה
נהלום ונוליהם עסיסיה
ירצם פזון פיהם כמוסיה
ללינה וחיצורותם אבוסיה
כיוינה אשר הנץ יניסה

עליכם בני תורה וחופשיה
למען בני אדם במחשבים
אצפה אליו שחך וככביו
ואבין בלבci כי יצידתם
ראו אתשמי שחק כמו קבה
וסחר וככביו כמו רועה
כאלו לבנה בין נשאי עב
וענן בעלמה על פנ' גנה
ועב טל בעדרה תנער מן
והיה כשבורה וסובאה
ואישים בתוך ארץ במלחמה
ושוכנים כמו היה אשר נתה
וכלט ינוסע מחתה מות

אשר שברו בתיית חרסיה
נכושית כסות שיחור יכסה
כשמש אשר יאיר אפסיה
ומישור בעת ידרוך רכסיה
ונפשך חשוה ממאמוסיה
תאהו להש��וחך בכוסיה
ולחת בתמן לך נכסיה
ארצות دون דני קנסיה
דבירה לבן דור בכסיה
חוקים ואמצת כפיסה¹
בספיר ורפאת הרוסיה
ושמת יחסין יחסיה
כתנות מחתנת בפסיה²
אשר זכרך ירבה מישושיה
שרד כף ומרבדי ערשיה
וכל שדר אשר בו לה ינסיה
כמו כן מכברת לעושיה

וסופם להדרות לצלחת
כאל גבול ארץ עברב ים
ומראה רביה דוד עלי בנו
כאל קשי תורה כמו בקעה
על מה תהיו שוכן בסוף ארץ
ותקזין בין מישרה והמשרה
ולחת עלי ראש עטרת פז
עליה נא אליו ציון חלהת כל
ודע כי לך דור ישיבה תור
למען הקימوت לרת קורות
ושתה שתותיה מיסודות
ושמתה אהותך או כבת אמן
לבש נא כתנות נעלית על כל
ארוגה לנפשך או כמו נפשי
חרשה מחודשת ושרה על
כברותה בבדה בעשייתה
ולאם היא מכבדת מוחללה

ב

כה

ל

נד

ולו עוד.

ואין לו אחרית תאואת תחלה
בלוי אמר ותתן לו גודלה
ובכל יציר בראשית שב וכלה
ונבראיו אשר חדש ובליה
עוולם מכובד הוודו ממולא
נשורחו גבורתו מגולה
ועל כל לב יסודיו שטח חתולה
ושמתה לך לעדר סגולה
בישראל לך מישרה מעולה
לאל שטח לך גודלה לא נקלה
למועצות כמו זהים וגולה
 לכל דורש תבונה יש מסילה
עקבותיו ויושא כל מחלת³
שמי שחך והארץ עגולה

אמת לאל אשר אין לו תחלה
אשר תגיד יצירתו בבודו
לראשון כל אשר ייציר יכלת
ונשאר אחרי כל מפעלו
אשר אין לו מקום שבת בעולם
ועבים שת לסתור לו ולא לא
בחוי מבין צפוני הלבבות
אהבתיך אהוב נפשי בנפשי
לבבר שר אתה על ולן
ואת נקלה בעיניך גדורל
ולב מבין בר ושתי כלויות
ואל ביתך אשר בו התבונה
ולך פתרון בתلمודך יישר
וחכמה תענה כי במחוגה

ה

ו

¹ מלשון וכפifs מעין (חבקוק ב', י"א). ² מן כתנות הפס[ים] (בראשית ל"ז ב"ג). ³ מלשון ובמחלות עפר (ישעה ב', י"ט).

ופעם בחסידי והפעליה
ורגלים מהירות לחפלה
בדוחחים חרווים על מגלח
ואחרת אהובה היא למלחה
במחברת כמו חתן וכלה

טו ויש לך מעלה על כל נקי כף
בירושים קשורות בתפילין
קחה אחוי דברים נבחרו מן
ויש מלאה מצד מלאה שנואה
ובכל ملي אשר אבחר אהובים

נה

ולו מאמר יקונן בו אהוב לו שנפטר וייחם קרוביו.

ומות נדיב כמו מות הנבלים
ויום מחר יהו ימי צללים
על ארץ ולא בין הבלום
לבבינו ואיננו בסילים
פלליה בכל נש פללים
שתי צרות יש להם בעלים
בעולים ואינמו עוליים
בני אדם לילדיו יום אכוליהם
בני האב בחוי אב שכולים
אשר הקדרים במאותנים שוקלים
לק חומה לבבי חהליים
במעיניים [ט] ועפפני נחלם
ויתקצץ לבבי כפתילים
בקוץף או באחד הסכלים
ואקזן להנות אצל אצלים
לק מנוח יציאה בחבלים
כבד וחתץ לבני גולדים
יהי אומר ולא יאמר התולמים
בעינוי כל ימי דהי גועלם
שפֶל ברך ולובו בסיסלים¹
גבה לבב והולך אל שפלים
ולא נתן לבבו לפסילים
ינחכם מנהם האבלים
בשבת או בלכת על שבילים
נוה נוח באחד הגודלים
וישקה את עפרו בטללים

ה הייטב לנדרבים טוב פעלים
ויתהلال ברוב ימים חכם לב
בחוי אל בהבלום יהלך איש
כאלו הבסילות סירה על
וחחימים והמות ואין בם
ובינם נמצאה איבה באיתת
יחבל זה אשר יעש חבו
וילד איש הילד יום וילד
ואם לא יהוה הבן במות אב
ורע מוה ומוה כי פעליו
לך רעי אשר חולל ואינו
לךראש במם מים וענין
ולך מעי בילדיה ויחילן
ובטלך בחמת רוחי אהליך
וathan ראש ואසר בבית בור
למען שלחו אותו בבור אין
וישן לא גולך ואולם
ידעתהו וירע אהובו
ולקחasher לך ידרו
קדר שניים ומאותיו ארכות
נبنון דבר ומתראה בפתה
ולא נתן לאל תפלה בערו
קרובי הקרים לוי נפש
ויעולכם בצדתו ותומו
ולדרורי אשר גוע יكون
ויסך על קבורתו בעבים

¹ מלשון עשה עש בסיל ובימה (איוב ט', ט').

נו

ולו אל ראש ישיבה גדול במורה.

לך חידות ידועות בשוקים
ומוצעות כמו מים עמוקים
שבהה על ענק רענקי
לבד מלכ' נסוגי לב בהקים
ובמצוות קרוביתן רחוקים
בפתחונים כישראל חלקיים
וכמוך היה נשבע ומקיים
ביר מה יש בירום לעשוקים
לבב נפל עלי גופת ענקים
בתלמידים ירצוון כאפיקים
סדרים לא בתלמוד הפרקים
התולמים שעלי לבב החקים
ופסקי דין יארון כברקים
וצמרתם גבואה משקדים
ומבסל מונתקה נתקיים
במעבה רום בכבר עש יצוקים
ושמן טוב עלי מדרות מריקם
ובן נברדו והם כראוי חוקים

לך שיחים כמו נופת מתוקים
ותחכולות בתורתך כאורים
ומוחשבת הגלת הצפנות
ואת כהן ואולם לא תרפא
והברת בלב חוכו כברו
למחליקות כאיש שער שעז
ונשבעת להכות העשוקים
ברוח פה ושפה עד ישיבן
ועד תכנית גאון רעים ותרכיב
בביחך ירבין יושבים ואולם
והכמי לב מהוללים בתלמוד
וכלו כותב בלב תורה ומזהה
וראשית ריב בלילה גשם חשה
ומישפטים נטועים בתחוםות
וחוכחת שאת נפש מופא
קחה מאת מיעודך דברים
ידי איש טוב שם טוב מחותקים
ואדם יחלש ובנו ונבדו

ה

טו

נו

ולו אל קצת אנשי החכמה בארץות המזרחה.

והארץ צמאה מדיברים
תעללה שכבו תחת רגבים
ועל נשייא עם עשבים
עליהם ישחקו היום כלבים
ומעשיהם עלי מצחו כתובים
להצען כמו אהיל ערבים
וوم זכר לזכר טוב נקדומים
למשתה אחריו לכת האהובים
במוחם שלחו לב כאבים
ואל תשכח שאarity החשובים
בני תורה ותלמוד העצבים
שמו הטוב ומפעליו שביבים
ואימה יענה שוע צובים
ושהייך נקיים כוחבים

הויש גשם נרדבות עוד בעבים
ושכבה טל התעלל עוד ואנשי
ואם ישקו נשיא עב רגבים
כפרים ישחקו אמש לקול סוס
ואישים הזמן מוחה שמותם
וירן ערב ובקר על שמותם
והכמה כל אשר נותר לילל
ומה יתרון בין אהב ולכת
ומה ימיה באב נידת יידים
שבה את זאת ותן פוגת לנפשך
ואל תשכח אשר שכחו ביוםיו
וככה מעלי לך בזיכר
אני אומר ואין כוב בחבי
פעליק כמו בסוף צורפים

ה

ו

בן תהילים

לט

ותורחך לטורת ענבים
שריגיה ווישקו יקבים
בתוך ארון ותחת לכרכבים
ומלאכי ומחייב בתוכים
הביאך בחדריו הרחבים
ומי נחר בחך עם להבים
וארבעתם בפה לא נערבים
אשר הם אל תעודתך רעבים
אשר הם עם נבוני לב מריבים
חמדך וזכים¹ לך קרובים
בעבר זה בלי רשות לבבים
ומענה רך ותשbez בקרבים
חרביך ורדי מערבים
מחוקים ממרק אליהם
בעמי ממרק אויל רביבים
שנחתמו בסולם מכתבים

וישין בתורת כל חכמים
וاث שרש ומספר יניקון
כאלו למוד נביא נתנה
ולמדת נביים מזוכרים
והווך רחבה תלמוד ורaca
אמור לי איך בפיך ראש ונפה
לסוד רם נמנעו תחת לשונך
שנים תאכיל מהם אנשים
ובשנים העונה כל קשי לב
ואיך חמוש קרוביך לטעת
ואיך חשב בעבר ים ותוצר
ואיך תבא בכל מלאה קרובנה
ידידי אם בני אדם בבל
אני אמשוך במו חכת דברים
ואם את נעלעה על במו עב
ואעל אחריך אל עננים

טו

ב

כח

ל

נה

ולו שבך בך אהך מאוחביו.

לאל זבול תכן במו ורת
שבר ספינה המאוסרת
וחחשבו נפשו מהתוררת
על כל גביר ידו מגברת
משפיל ומרום עד מרום קרת
గאות יקר האל מספרת
מנחו ביום רוח מסורת
רוח אנתנו משוברת
מסגר ומגעולים למשמרת
ים הוּא בלי מנעל ומסגרת
שמו לאדרתו לאדרת
הביא במסורת ומחברת
היתה תעודתו לモכרת
יצא שמו הטוב בכנרת
אתה בראש תחרם לכותרת
הובא בשוק מקנה וממכרת
אולם שנת חסוך מעוברת

שירה בפי תמיד מסודרת
מדומים שאון גלים ומציל מן
מי זה אשר ידע הדר קדרשו
אם באדרמה אלהן אראה
מימות מחיה מעשיר דלים
או אם אהוי יורד ביום אשור
זה אל שאל יורד ויינצל
זה ביום נוח ועת השקם
שבר עלי ים חזק ושם עליו
אכן אצעיל² עמו רבינו פל[ני]
עתה עלי סותוי מעיל מוסר
ולכל נטושי דת ונדהיו
ולכל שבחי דין ותושיה
שמעה אשר ארזו ספרך אך
אראה אנשים יכתרון כתר
אתה אשר תקנה פאר בזמן
כל שר פשוטה היא שנת חסדו

ה

י

טו

¹ נ"ל וורדים. ² פ"י שר מלשון ומאצילה קראתיך (ישעה מ"א ט').

ידך ברעבן ובצורת
עיר ויהי לך לתפארת
רוכל במו כליה מוקטרת
איכה יסדר שיר באגרת
גולה ומונטורד כצפורת
הבא נדור בברית וכתרת
גלות תהיו חובי מכפרת

תשтир בני בינה חביריך
אתני ערה מעשה אמן
שיר הוא וריח לו כמו אבקת
ותמה לטוב טumo ושוב ותמה
בע קאת מדבר שכן תנאים
אדיר אשר כרת ברית קשת
אם זה אשר בא לי גמול חובי

נת

ופשט ידייך השר במקום נקרא ארגונ'ה בקיין של שנתחת'a והיה עמו
ואצלו ואצ'ל ומופ'ק ושניהם שרי צבאות ידועים מראשי האנדאלום וגברו על
ארгон'ה והרגו שדר העיר אחר כן נסעו ממש אל מקום נקרא שמתאן וגברו על
רוב המגדלים אשר שם ויצאו אחריו בן המהנות לקראותם והיתה בם יד ה'
ונחרגו ואצ'ל ומופ'ק וברח השר ידייך עד אשר סוגר בקרטב'ה ונשאווה ממש
עד אשר שמו אסרור במגדל מנכ'ב ואמר אドוני אבי מספ'ר במה שקרה לו
ומה שנתנהג הוא בו משבח לאל על מה שזמנן לו מוח ננצוח החזק.

ו hut אוזן ולב אל מאמרי
ו איך אפחד ווצר ישע ואורי
תהי אצלי באכורי ונכרי
ואין שלום למתועלל בערוי
ו התאמין בבית מרוי במרי
ובכוו את דברו מדברי
עניתי זאת מנת חלקי ותורי
השבותיו באל מחשי ושברוי
כבר נגור מקום מותי וקברוי
שרפיו בחלום יהיה בעורי
יבואני אשר נכתב בספרוי
כתבני מות بلا עתו זומריו
מריביה או קרב נטמן במצרים
בעודו חי ורועל וערורי
בטוב ימי ועל ראש פראי
בכם ישע ונגולים מן יאורי
ולא אשמה בגורלי ופורי
ולא ישוה לך הודי ועשמי
ואשאבה ומהם רב יקרי
ו אתה שלו בתוך ביתך ובריא
בתוך פחים טמונה לאשורי
בתוכו שר במו עגל וכמדريا

שעה מניע עמיתי וחברי
חלי הבהיר במילים לא כנונים
עמיתי את ואמ תרבה עלילות
ו אין טובה למסתולל בביתי
ואם לא תעוזב רעה בפרק
פנו אליו מיעדי ושמעו
ירובני עלי חברה מלכימ
והפחדו מהרין אפס וקצפם
וש מה לך ולקרבות עניתו
והאל המבשר לו עלי יד
ואם אמך בחטאתי חלי יד
ויש אדם אשר לא שר בחיו
ויש אחר אשר לא בא בקרב
ויש נספה ולא משפט והיה
חדל מני מעט אויל אבלה
ואשתח מי מנוחות מבארוי
הסוב לי כי אהי מואס בכומי
ואם תשית לאחרתי לבך
למען כי בכל שנה במים
הלא תירא במוותי אחריתך
אני אבטח באל הפיל אשורי
ביום בא צר לעיר מבצר וטבח

בן תהילים

מא

רחוקי תחכר מרע שاري
ספרד עם גודרי הצמרי
לשוזותם כמו קטב מורי
אליהם והניחו בעבוריו
מצאנום לא מקום עשב ופרי
אשר נגע אליו מרים והMRI
במו זית אשר נקף שכיריו
במו נוקד כתב בסגול וצרי
סgalת עוג וסיכון האמוריה
זהה תגמול אשר הולך בקרי
אשר נסו והוא עם עשירי
וכחשורה אליו מלכי בתשרי
ועל בכיה חלהותי לצורי
בתוך לבי והפיג את מגורי
מקום הציר והדריה לצייריו
השכתי אני דוד בדורוי
עניתה ירושה טמורי
ומשאלא ואלצפן וסתורי
בפי לאן אשר גאה מורי
לנצח ויצאתו להורי
ול עלי למරר לב מציריו
אני ערב לחלהתו בשירי
והוא יתן ביום את שברי

ונזר זה משאר מלכי ורעת
והיו שם שנים מנשייכי
ולבדו עיר והלבכו אל מצדות
ויצאו להדיחו ויצא
ורראש אלול עלי ראשי סלעים
והורבנום אל הארץ כמו תא¹
ונפוצו לאביבה חמוצה
וחללנים שנים מול שלשה
והכינום במקה בלילה את
והובו הנסיכים החסמים
וחמו כל לבר תשעה אנשים
ובמושע עד אשר הובל כמו שי
ידידי בעדי קם צור בצרות
ושירתו לאל חזה מגור צר
ומחרתו לרופא שם צרי על
ואומר לי החוכל את ההלל
ועני השאל בנבאים
ומאסור ואלקנה ואסקפ
ואיבכה לא תהי שירה סדרה
ומחרתו ירותון המהלהל
לאל עלי להמתיק סוד בשורי
והוא ערב לחיל צורדי ר
ולפעול לו כמו שביר בכל יום

כה

ל

לה

מ

מה

ס

ולו עוד יזכיר השם.

לאיש כוה יהותך ממוריבה
יהי חכם ודורש במתיבתך
אלוי טובך ואל רעה נתיבתך
ורע ומצע נתייתו רחבה
וקשה ואשר הרע קרובה
ואחרת מתוקה וערבה
ואל תהיה לך עם רע ישיבה
שנוא האל כאבי ורבא
ואל צדיק יאהבך נרבה

קריאתו רב יעשה ושם רב
ובן לקיש מקורה רב בטראם
הלא תרע פעלת אל אשר שת
ורוץ לאחיזו דרך אליו טוב
ודרך כל אשר הטיב רחוכה
אבל סוף הקרובה ראש פתנים
שבה עם טוב והתחבר לאיש טוב
ואל תחרע לרעים יחו אט
ולא תחרר פני רשות ונבל

ה

¹ מלשון כתוא מכרם (ישעה נ"א ב').

בן תהילים

סא

ולו אל איש שלח לו שיר קרוב עניינו.

אדמה או לחענוגות ושרה
במקצתיו קציאות מר וקדחה
ובנקודות שוא וסגול נקדחה
כמו אפל ושורתך ברורה
במי נדה ושירה זו בנדזה
חתנים ותהי עצלים מנדזה
להוביך ולהביאך במרזה
לכל עני ושירים יום פקודה
כמו חרב מלומשת וחודה

תחלך לבת מלך כבורה
וכיקוד אש חשבתיה עלי אה
במכחך טוב מצאתיה כתובה
והיה שיר חבריך לפנים
והו כל דבריך שטופים
שקלחיה בשיריך והוא
ואתה לי כבן יקיר ועל
פוקור שירך וענינו ורעד כי
וגורה מלשנות כי לשונות

ה

סב

ולו עור.

יש אצלך צרי לנדר אהובי
בככבים אשר צפנו קרבוי
והאלך משוכנת בחובי
כמכת ראש עלות לקש בגובי
וזאת או זאת תועדר את עצבי
ועתם מבכי נחל סכבי
ואם אבכה יריבוני קרבוי
תשופני ואחת על עקי
ולא אשלח לך כתבי אהבי
לכל תשור ולו הוא יריבי
מריבותי וילכו על נתבי
תשורשו ערי אהמוד כתבי

שמע רופא אשר הנם כאבי
ואת חונה¹ בככבים התבין
אני חבתי ולא אמריך לך
והכני בנדרך ואני רק
שתים נקבעו עלי בלכתח
אני שותק ומתחפק פעמים
ועת אדום יריבוני חבר
ואין אוכל נשוא אחת בראש
ולא אשלח אשר יראה שלומך
למען לא תשורני ואחמור
אשר לא יחוון ייחלו מן
על כה אני חומר לכל מה

ה

סג

וצוני י"א (= יוקירחו אל) להעתיק בילודתי ספר אחד והבטיחני לחת על כל
קונדרם בט"ל אחד ויוצא אל אחת המלחמות ושלוחתי אליו מה שהעתתקתי לו
וכתב אליו זה.

כברקת	כהוררת
בארדרת	מיושרים
מכבררת	לעינים
מקומטרת	כרייה מר

¹ נ"ל חוות.

בְּנֵי תְּהִלִּים

מג

וכפורת	לדת ארון	שם לבך	כתב וקרא
ומשכרת	מחור הרבה	לך אוסף	ואם חוסף
ואגרת	בעט ברול	כתבתמו	יחסוף אם
ビויתרת	כבד לא	וחרות על	מכותב את
מחוברת	ומורשי	לקיר לבך	ולך אהבה
מסותרת	ואהבתבי	מגולה לך	ותוכחתך

ה

סך

והיתה בינו ובין ר' יצחק ז' כלפון מחלוקת על משתה היין והיתה סבה
לפרידה רבה וכותב אלו אドוני אבי י"א זה.

ורעיו נקבעו לשחוק סביבו
ויריבו במרשיע יריבו
בדמעתו ורעתו כטבו
וחיקם يولאו להשיבו
עובחו ואמרו אל עובו
יוי עמו ודירו לא עצבו
להתנחים ביום קצף אהבו
וירוככיהם למן דת רכובו
יהי עיטה רצון לבב אהבו
כמו גוזל אשר דולח שאבו
על מורה יהולל מערבו
בחול כי כל אשר בין קרובו
כאלו גר ושכן עם קרבו
בריב נדריב נבליה עינה בו
אשר בינך ובינותו בריבו
וארmono בידו יתריבו
אני דשא אתה עב רביבו
ולא תאהב ולא תשמע כובו
אהבים אל יועה את נתיבו
יהי מודר בכל מזגא ומוכוא
כאלו אין יפי כל אור שביבו
על יין והוא לא בן חשבו
בראשו וערכת קרבו
ושוטם תואמו אווז עקבו
אשר נטר לאל עולם יריבו
ודבר תחנונים לך בשובו
ושד מלא בכנע צמא חלבו

הייש עשוק בכוכה מכאבו
יפחו את מפתחה העرومם
ויצו איש אשר חושב שחוק פיו
ירוצין להשיבו אל רצונם
ובראותם אנוש מאן שמו
ובן דינה עזבו אל ואלו

ה

בחי אהב וחוי כל איש ממאן
וחוי יצחק אשר ישחק לסוסים
ברדבר טוב ארצה אהובי עד
ואשחק את צדור אפו בשיח
שמע אור מערב שם אשר בו
 והנבון אשר יש לו קרובים
 והחobar ברת ארון ישרות
 הסתתק ביב מנבל פיו ונבל
 ושה זה החרב בתה אהבים
 ואיך יתונן במוותי את מעוניינו

טו

ואיך אקזין במימייך והנה
מאם בו והשיכבו בבושת
אם לבך לך עזה נתבי
ואם דבר בך דעתות כורדים
התכחחה את شبיך אורך בידך
ואיך תטור לרעך מאכורי
ואתה שהסיבות דבר ריב
התעש מעשה מוכר בכורה
אמור נא אל לבך יעוב את
ושובה אל אשר עזב והודעה
ותהנו במטים יוצר בידך

ב

כח

בן תהילים

ביד נח שלח אותו ויבוא
אשר אפק עלי לבך בחנו
ישלם את אשר תלה וניבו
אהבו הנכונים לא הטיבו
ואיך ימיר ארי במריה זאכו
בראש דבר ואחרו את זנבו
בסג'י כור ואבד את זהבו
אשר יבער ולא ירעך להבו
אשר תבחור לך טוב אם לבבו

והננו לפניך כיונה
וצווה יד אהביך ותמחה
והלחו יידיות כי לשונו
בשיר נאה הטיבו לך ולולי
החתמייר את יידיך באחריים
וחיללה לך להיות כמושם
וצורך רע אשר יגע ותמען
ואם ייקד חרון אפק כמו אור
שעה במעטם ותדע אם לבבות

סה

והшиб ר' יצחק ז' בלאון בשירים ראייתי לכתוב הנה.

ופשי לא מכפרת תשובה
בוראי אהבני נדבה
שנינו נחلك פשע וחובה
וריבתו וועל' המריבה
בלב שלם בל' שנה ואיבה
ונחסה בו בכל צרה קרובה
ויבנו על לשונו הערבה
מקום מלון לכל הולכי נחבה
אבי חסר אחוי נפש נדיבה
לשדק תחולוק אתה וציבא
וכל חכמה רוחיקה לו קרובה
לערבו נס אחורי ואני בא
וأنים ואני אחר רבבה
ואבעט במלכים לרביבה
ונשמתי בכף רעי עולבה
רווח פי לכל ברזל מדיבה
ולפעמי מצולות ים הרבה
וכן נשפי לכל נבר אהובה
וחיהתי לכל עצב עצבה
గברים לא לרANTI נקבה
ונפשי מעperf רגאל' חצבה
וככה מנק' נפשי קצובה
ידירותי וברחה לי לטובה
תהי מרגוך נפשי משובה
בנפשי נפשך התאנבה

חמתאי כמו ארין רחבה
ומי חסדו מרים ערד שחיקם
ואם אפשר ולא ישא לפשע
בנפשי איש ברוב בעטו בחנתיו
וטהה לי בעת קצפי רצינו
אשר נסכו נסעד על אגפי
בחכמו וודעתו ועצתו
ברחוב לב ברחוב כף ברחוב
אבי מוסר שאירית עם נדיבות
משמעותי ואחר כן תדבר
נתני לחץ ברור אלהי
וכל גיבור ואיש לחם בשورو
ארדף מהנה גדור לבדי
רכב על במוחי עב קל רצוני
אני עולב לכל מمراה אמרוי
יריבני כמו דונג לשון רך
נחרות ימחאו הקפ' בערבי
אני אהוב וגט חושך לכל בר
ולא מורה לכל אדם עלי פי
ואלו ידרו מאי נקבות
ולמה תחוני על נקלה
אבוחתי מאבותיך קצוביים
ידידותם גזר נא לי ושמרה
השיבני ושובה לי בטרם
יחיזק אלחיך ויפדה

ל

לה

ה

ו

טו

כ

כח

ס

עוורו א"א י"א במה שנודע לו תכף זה וכותב ר"י ابن נאלפון לר' יצחק ו' אלדייט והוא מורה ומשבח לאבי י"א באלה הבתים.

מושמרה ונגמרה	כבר תמה	בעב עבריה ואנחתיו	הנתתי ושמוחתי
מארחרה בליאורה לנמהירה ובשערה מיושראה יומץירה ולאדירה הקרה بني תורה אשר אקריא ונבערה מטותרה לבארה לחמתירה וכקטריה וגם קרה ובצראה וסוחרה באל נורה	והעצם והليلת ואין נח בראש חבל בדור אל עיר יומץ צוקה מקום נח וטרפי הומן תחלת כל זהרני מבולעה באראץ לא ולא שרעפ בנו יוסף בען רטוב ואחר סך בתוך צרה מקום צנה ותתברכו	בגוש עפר בליל שינה ואין כה כאיש שוכב על כל זאת רבץ יצחק గאלני עצמי ל' ^{ל'} שכחתיה ולא רועון התויר פעולותיו שטפנוי בצמאן לק גם לו ויעור	והפגר וחהען ואין רוח והחיתי והגלות ואנרו גור ולא אמצע ומייתן יריד נפש קחה ידי דלי כי וחכמתי ואין לבב ולולי הומן אשר ריח אשר כים אווי מתי יהו האל ותעדור

ס

וכאשר עמד א"א על הבתים הנ"ז כתוב אליו,

לך אוראה מיושראה מטותרה אשר ברא חק סרה ביום צרה ואיך תירא למטרה בתבערה במי מראה	לך שמחה נתבתך כמו ספר מלאתך אל ומה זה רור ותתרפה זמן קצט והציבך בני עמק על משה	ובר תורה למען כי יחירתך וטוב מכל ומה זה זה לבבך פni רעת על יתר הLINNOT ורבבות	ACHI MOSFER לך יושר ומכל מום ואת נבחר הBINNI ואיך ירך ואיכה מד בשםו חז כאל את ואת קמת
--	---	--	--

בְּנֵי תְּהִלִּים

מו

בָּנֵן פֶּרֶת	לְהַמִּיר אֶל	לִישְׁרָאֵל	וַיִּפְתַּח
בָּאשׁ זֹרֶה	לְחַמְרוֹתוֹ	בְּנֵי אַהֲרֹן	וְגַוִּית
וּבְגִבּוֹרָה	בְּחוֹק יְד	כֻּמוֹ יִבְן	וּמִשְׁלָת
וּבְדִבּוֹרָה	אֲבִינּוּם	בְּבָרֶק בֶּן	וּמִאַסְתָּת
וּבְגִוָּרָה	בְּכִכְרוֹת	נְבָיאֵי דָן	וּסְפָתָת
בְּחִבּוֹרָה	נְבָיא שָׁוֹמְרוֹן	לְאָדָם רַאש	וּמְאַנְתָּה
וּסְרוֹרָה	בַּעַן סְרָה	שְׁנוֹא דָודִים	וּוִשְׁרָת
אֲשֶׁר אַרְתָּה	לְבָנָן מָר	לְבָנָן עֲפָרָה	וּפְוֹרָת
בְּחִזְיָה	בְּנֵי אָדָם	לְהַרְגָּאוּ אֶת	וְהַכִּיתּוֹ
וּכְפָרָה	צַבִּי כּוֹפֵר	צַבִּי הַמִּיתָה	וְשִׁמְתָּה עַל
עֲנוּת שִׁירָה	יְדִידִים לְ-	בְּהַקְבִּץ	וְלֹא חַשְׁת
כְּמַבְכִּירָה	מִיּוֹדָיעִים	בְּיוֹם פְּרוֹד	וְלֹא חַלְת
וּבֵית דִּירָה	מִקְוָם מַלְוָן	לְמַרְעוּם	וְלֹא תְּרַת
מְעוּבָרָה	נָעוּרִים לְךָ	זָמָן אַשְׁתָּה	דָעָה בֵּי הָ-
לֶדֶר הָרָה	בַּיּוֹם מַחְרָה	אֲשֶׁר תָּלַד	וְלֹא תְּדַעַּ
וּהַמְּרָה	כְּמוֹ נְפָשָׁךְ	וּבִידִירְךָ	בְּטַח בָּאֵל
מִשּׁוּמָרָה	וְאַנְחָתִי	כָּעֵב עֲבָרָה	הַנְּחָתִי
פָּאָר קָרָה	וְעַל בַּיִתִי	כְּטַל הַוְּלָךְ	בְּאַנְחָתִי
בָּךְ סְרָה	זָמָן עֲנָה	חַךְ רַעַת	אֵי אַשְׁכֵּר
מִסּוּתָרָה	בָּאהַבָּה לְאָ	שְׂطָפָתִיךְ	וְאַם בִּים
מִסּוּפָרָה	תָּהִי בְּדוֹר	לְךָ טֻובָה	כִּים אָשָׁא
כְּאַוְרָה	פָּעוּלָתִי	בְּחִוָּכָר	וְחַפְּיוֹת
וּבְעַרָה	בְּחַזְקָן צָרָה	בְּצָמָאָן	וְלֹא תְּמוֹתָה
בְּבּוֹרְכָה	לְךָ יְפּוֹל	זָמְנָךְ בּוֹר	וְאַם יִכְרָה
רְבָה פּוֹרָה	בְּרָאָשׁוֹ אֶדְעָ	נָרָיב בִּיּוֹן	וְאַם יַדְרֹוךְ
וּכְשָׂרָה	וְכָהָגָן	לְךָ כְּדַת	וְאַעֲשָׂהוּ
כְּפִי כִּירָה	אֲשֶׁר הִיה	לְךָ אַחֲר	וַיַּהֲלֹן
כְּשִׁבּוֹרָה	כְּעֵיפָ אֹו	לְהַרְעֵלְךָ	וַיַּשְׁן מָרָ
כְּצִפּוֹרָה	וְתַשְׁקַח בְּנוֹ	אֲשֶׁר תַּחֲפֹזֵין	וְתַעֲשֵׂלָוּ
לֶדֶר מָרָה	בְּהַמְּתִיקִי	בְּנֵי אָדָם	וְאַם תְּמַחוּ
וּמָה נָרָא	וּמָה נְפָלָא	עָנוּ מָה וְאֵת	חַבְמִים יִ-
בַּיד עִירָא	וְלִקְחַת	לְהַתְעֹורֵר	עַלְיָ דָוָר

סָחָ

וְכַתֵּב עֹד אֶל אַבִּי,

וּנְמִסְרָתִי בַּיד כָּבֵד פְּשִׁיעָה
כָּמוֹ טְרֵף בַּיד אֶרְבָּעָה רְבּוּעָה
וְזֹאת תְּמִחֵץ, וְזֹאת תְּבָלָע בְּלִיעָה

נְמִגּוּתִי בְּדִרְכֵי הַרְשָׁעָה
וְנְחָתִי בַּיד חַטָּאִי וְהַנְּנִי
תְּפִשְׁתִּזְמַת וְזֹאת עַצְם תָּגָרֵם

בְּנֵי תְּהִלִּים

אשר היה כי כמו יתד מקועה
וטובתי קרעטה קריעה
ומלכתי ומישתי בפיעה
לכשלון ושלוחיו זועה
ובכבר השאט למאיד יגעה
מאיד נכאב והקרן גרועה
וגם קוצר לבושי משערעה
ששון הלב ושיר נמנע מנעה
והתoga בקרבנו נטועה
ומקשיי בפגעי בו פגיעה
గאולתי ותנים קין ישועה
וותבע את גולתי תביעה
אשר לא מעשות הרע שבעה
שמי שם שעוריה ידועה
אני אשוב לרפא הפשעה
ולאמיר לו סלחח או שמעה
לשומה אל פלטתי תשועה
והייחי לחיל מלך קביעה
גאולה מידי כל צד פדועה
אבותי שחשבוחו לרעה
אשר נטע בימיך נטעעה
אבי עצה אבי חכמה ודעה
אשר שמע והוסיף על שמועה
והתובה לך היה זה רועה
אשר נשקע בבור יגון שקיעה
והשעה לך אמונה רצועה
ינחלך לאת נרחב פסעה
ויאשב עבוי עולם שבועה
ותריע את לבב תוגה קריעה
אשר יהיה באחרית הנסעה

ונתקעתו בכף האחרונה
והחליפה הנחתי אנהה
והMRIה ליקקלן כבורי
והוד פני לירקון וכחי
והנני משאת עצם תלאות
הנפש מאיד הומה והלב
ו豁ט בחתנס כבר צר
וממה בר כבר נשבר ו עבר
והיינו אסופי הרגאות
ואתמה מודוני אחרי זאת
באמרי לו עדי מתי תרחק
ולא תראה עמל נפשי ולחיצי
ולא אומר עדי מתי לנפשי
עד עתה עלי רבוי פשעי
ועוד לא בשוש אני אבוש ולא שוב
ואיך אוכל נשוא ראש אחרי בו
ולול כי אשר הפליט פליטה
אויסוד הפוכה נעשית
נשיא לי יערדה שבחפסדו
בנו יוסף אדרוני בן אדרוני
שמע דבריו שלד ביתך אדרוני
הלא אתה אבי מוסר ואחוי
אשר שמען מאד גדל בפי כל
וחחכם באלו את בראותו
ומודע תהי נראת בכואב
ומה תירא ומה ירד לבבך
והאל שָׁהָבָאָק ערד קלום הווא
אני אומר לך מילימ שנים
אשר אם לא לקדמותך תהי שב
ועין צרים בקהל המון תנקר
אני אסע ואלך לי ותדע

סט

והшибו אבי י"א ושלח לו מה שנודמן.

ומdryk בתחבות שרוועים
ומישבר וענין רע מנועים
בספרים וענינים יגעים
מוחוכמים ומדעת שבעים

דבריך בתוך לבות נטוועים
וישיריך שkolim וחוקים
ואת מוועל עלי מילימ טהורין
ואת מלך עלי לבות חכמים

בן תהילים

ובמיין לצידך פצעים
זמן בוגר כמו חיים תקועים
וגםלו טוב לרعي המרעים
ועוד יובלות וטבות רגעים
ושם ימים הסבות פשעים
ומטובה במוחך גרועים
זמן יפרע בנשאים פרעים
עליך צד וריעונים נגעים
ויבדלן חסידים מן רשעים
ויש לי הון יוד נדריב ושועים
תנבי הום הרע רצועים
רכוש זמן יהיו שליט ברעים
ועוד תאכל ענבים מניעים
במוחת שן ומקלעת פקעים
ומנק או תגענו נגעים
אשר מה בבור יAGON שקעים
והימים עברים לך ידועים
ואם טובו מעט מהה ורעים
בליל לבב בית מרות רבועים
למרחוק בשופרות תקועים
אשר יהיה בדור אחרון שמועים
ויש לך עלי ראשי סלעים
לאט אקרע בלב צרי קרעים
בתוך לבי כמו אורדים זורעים
עלי השקם ומשבב על יצועים
לנפשי מהיותה טוב ונעים

ועל פיך לדורייך נשיקות
וגורפים לך נגעו אליו לך
בגמלו רע לכל מטיב כמותך
ורעהו ארוכה עד שמתות
ושמת חטא ועון שם זמנך
ויש דברים אשר זכו וצחו
זמן הרע ולא אחר לך כי
ואם חטאך יבקש חמסך
ועוד היום ופתחון ספרם
ועוד לא בא הירע חוכמן לך
אני ור מוקחת אם לא אשׁו לך
ונכרי ממורי אם יהיה לך
לקח נא משريك לך סמדר
ועוד תשתחה עסים רמנון ותשכב
ועוד תבה מכחה הך את
ושחת איך תהיה נראת כאישים
ומה תירא ומה ירך לבך
התבין כי ימי מבין לאחדית
ואין טוב אם אחי שוכב כפוחים
אני שותק ושם מעשי מעשי
ואתחפש ולי דבר ומפעל
ואתהלך בבקעה עם בני איש
וענותי כמו תדע ואולם
את רעי ואהבתך זרואה
ושבתתי עמך אהאו ואברה
ושבת עם חכם לבב ונגן

ה

טו

ב

כח

ל

ע

וכאשר הוסר א"א י"א מהיות על הגבולם אשר היה נגיד ומוצה אליהם
וקרה מה שקרה ונחרגו חמיו ובן אחותו בקצת הדריכים וזה בשנת ח"פ כתוב
לו ابن כלפון זה.

וצורתק כהרוי אל חוקה
קרובה לך ואל כל איש רחוקה
בשלחנן וטלך לא דפקה
ולא תחדל לאביוון מעניקה
ונפשה אחריו חסר דבוקה
וחrisk שנ מאר עלי חריקה
יעיר אל אשר ישמע נאהה

נדיבותך רחבה ועמוקה
ורדף חם וושר לך והסדר
וחורך רב וכל הלך מודשין
ולא תמנע לכל שوال שאלת
לבב כל שר ונפשו אחרי שוא
ידיידי שעשKENI זמני
נאקטי לך גדרלה ורבבה

ה

בן תהילים

מט

ויתירתי בזקתו בזקקה
וּבְנֵבֶב מִצְאָק בְּבִרְכָה
לְחַשְׁכֵיל וְלֹהֲיוֹת לְזִדָה
וְתַעֲרֵב רְנֵה עַם זַעַק
בְּדֻרְעִי אַחֲרִיתָך כִּי חִשּׁוֹקָה
וְלֹא יִפְיק פְּצָעָיו לְךָ לְפָוקָה
וְשִׂים חֲקַת גְּדוֹלָתָך חִקּוֹתָה
שְׁנָת עִינָך לְעוֹלָמִים מִתּוֹתָה

וְצִרְתִּי לְךָ תַּצְדֵר וְלִמְאֵר
בְּחִנָּר אֶל בְּתָן צְדִיק וּבְדִיק
יִשְׁכַּרְך כִּיסּוֹר אֶב יִחְדּוֹ
לְבָנָן אֲשֶׁר מִתְעַצֵּב לְבָבִי
בְּשָׂרוֹי עַצְבָך אֲשֶׁר מִתְעַצֵּב וְאֲגִיל
וְהַאֲוֹבָה פְּצָעָיו נָאָמְנִים
לְבָנָן הַשְׁבָכְבָדָר לְאַמְתָה
שְׁבָנָן הַשְׁקָט וְהַשְׁמָר וְתַהְיהָ

ו

טו

עָא

וְכָר אָבָן בְּלִפְנֵן בָּאָגָרָת אֲשֶׁר כָּתֵב עַם אֱלֹהָה הַבְּתִים עַנֵּין אֲנָשִׁים מִמְקָנָנוּ
אֲשֶׁר שְׁמָחוּ בְּבָאוֹעַלְוָה המִקְדִּים הַרְעִים הַאֱלָה וּכְתֵב בָּה כִּמה בְּתִים שָׁם לוֹ
יְקָלֵל אֱלֹהָה המִקְנָאִים וְאֱלֹהָה הַם הַבְּתִים.

לְכָן הַרְק בְּפָנֵיה צְדָקָה
וְגָלוּ מָעָרָם חִקָּה חִקּוֹתָה
וְהַרְאָם כִּי תְרֻמוּ מִתְקִיחָה
וְלֹא תְשִׁמְעַ אֲלֵיכֶם קָול נָאָקָה
וְתַאֲמֵר כִּי בָּזָה יְשׁ לִי חִשְׁקָה
עַנֵּיק לְהַם יְהִידָתָך עֲנֵיקָה
אֲשֶׁר תַּבְגּוֹר בְּעֵת צָרָה וְצִיקָה
בְּרַחֲם הַרְחַבָּה הַעֲמֹוקָה
אַל עַרְבָּל לֹא תַּרְד עַלְקָה

פָנֵי תַּבְלִכְל בְּצֹאָר חַמְצּוֹרָע
וְהַנְּעָל בְּעַרְפָ אַוְהָבָה
לְבָנָן רֹום לְלַעֲנָה אֶם תַּהְכִּיל
וְרוֹתָחָרְבָך מְרוֹם בְּנֵי אִישׁ
וְלֹא תַּחְמֹלְל עַלְיָ קָטָן וְגָדוֹל
נְחִשְׁוּסָם הַם וְעַרְכִּבָּים וְלֹו תַּדְ
בְּנֵי תַּבְלִכְל לְעוֹלָם יְבָגְדוּ כָּךְ
אַמְתָה הַמָּה כָּאָמָם בְּן הַבְּיאָם
הַרְוגָ אָוֹתָם בְּמַו סָתָר וְגָלוּ

ה

עַב

וְהַשְׁבִּבוֹ אָבִי יְאָא בְּאֱלֹהָה הַבְּתִים.

וְאַיִן בְּיִנְיָ וּבְיִנְקָדִין חַלְקָה
אֲנָושׁ עַל קוֹר לְבָבִי אִישׁ חִשּׁוֹקָה
וּנְפֵשִׁי בָאָשֶׁר תַּדְבִּיך דְבָקָה
בְּצָרָתָך וְצָר שָׁנוֹ חִרְקָה
וְיּוֹם צְוָקָה יְהִי חַבָּר לְצָוָקָה
אוֹי יִתְן בְּפְנֵיך דְרִיקָה
וַיְשַׁלְכֶך בְּתוֹך שָׂוֹהָה עַמְוֹקָה
עַלְיָ אֲוֹרֶת אֲבּוֹתָך אַבְקָה
וְעַל שְׁזַנְאָק יְדָך חִזָּקָה
וְאַם תִּשְׁאַק נְשִׁיקָתָך נְשִׁיקָה
אֲשֶׁר אַיִן לְך וְלִי בְּהַם חִשְׁקָה
וְהַם אַצְלִי כְּתֻולָּתָך יְרָקָה
וְהַוִּי כְּעַגְלָה הַמְעוֹקָה

וְיִדְוֹתָך בְּתוֹך לְבִי יְצָוָקָה
וְאַהֲבָה לֹא כְאַהֲבָתָך בְּתוֹהָה
וְנְפֵשִׁי מִאָשֶׁר תַּרְחִיק רְתֹחָה
וְיִשְׁאָוֹב אֲשֶׁר כְּפֹו סְפָוָה
וְיִשְׁמַרְתָה לְך טוֹבָה בַּיּוֹם טוֹב
אֲשֶׁר אָמַת תְּשָׁאָלָו רַקִּים לְאַכְלָה
וְתַאֲמֵר לוֹ לְהַנְּחֹותָך בְּעֵמֶק
וְאָמַת תְּרָלִיך אֲבּוֹקָה לְך יְוֹרָר
וְאַתָּה תַּהֲחוֹ לְבִטְבָּה בְּרַעְעָן
וְאָמַת חַשְׁנַיְתָך נְשִׁיבָה
וְשְׁמַעְתִּי דְבָרָך בְּאָנָשִׁים
נְחִשִּׁים הַם בְּעִינֵך וְעַיִנָּם
חַמְדוֹנִי וְיַעֲקוֹ לְהָוִדי

ה

ה

ומה בה בבח ואנקה
אשר שלח עלי נקי עוקה
מכוסים בבלימה אל עלוקה
וכי תחיל בעת אנאך נאה
במושך בעתו זעה
מגלת פعلى הטוב חוקה
לבד מותם בפי ברבש מותקה
נתחיהו ולא היה לפוקה
וכל מעון מנוחתו פריקה
והיתה בס למשטני שתיקה
תהי אחר בדיקתו בדיקה
תהי אחר אשר היה חלקה
תהי אחר זמורה ועזה
מאור בית בהקצץ אבוקה
ואל יחשוב לך את זאת זדרה
ולא ישמעך בה קול צעה
בחפוף כמו עליה דפקה
ושמן טוב עלי ראשים מריקה
יהי נערת בתורי המליקה

ומו יוכל עשה תיש לעיש
ישלח אל עלי אישים זכרתם
ויכלם בחוך ארץ יירדו
אני אעד בצדך לאורי
ואעדיך על אשר בא אל אמונה
וחרעה אשר הביא ישו על
יגוני על אשר מות ומרה
ואש mach כי אשר ל Koh בכבוד
חשבתו על שני אבי במשיא
וסרה אחורי זאת כל תביעה
וכל בית יפנה משאורה לא
וכל גודה בהתגלח שעירה
ויש פרי בגין כרם וווסף
ואור פני אווי ירבה כחרבות
כבר חפיג דברך את יגוני
ויטיב באדרמה אחראיתך
קרא אחוי תשובה לך שלוחה
ומי יכין בשירותך אשר מור
וכל דל מזבח פר וככש

ענ

ולו על אנשים נכנס עליהם ושמעו אותם יקראו תלמידו ברב שני וספר
אותם וספר מלמדים.

ואם בינו ובין תלמוד מריבה
מתוי בטן ואדרת ושיבה
مفיבשת ורב האיי ציבא
ומגבעתה יהי איש ראש ישיבה
אלוי בית התפללה יום ערבה
בני בקר והם גועים קרביה
כבית רפת והוא חמתה ותובה
אבל קורין במסכת ובבבא
ותורת ואניenna אני בא
ומי יתן ונטעה בכתיבתה
לראיםם בערער בערבה
והכו על לחוי רבבי עקיבא
ויתרוף מלשונם אותן ותיבה
אשר אראה ונפשי בי עצבה
וענני באיש מדור ואיבחה

הידחכ החומן ברבי ורבא
ולבן סדרו על פי פתחים
וכל בער אשר יאמר אני הוא
ידמו כי בצעיות ווקן
וכור אחוי בלכנתנו שנינו
ושמענו חמור נוער צוחת
ושחתתי מי אשר שת בית אליהם
ואמרנו אין חמור ומרא בבית אל
ואמרתי המירותם תעורה
ובאנו זעמים אל בית אלהים
והנה רב ותלמידים מנוראים
בפיהם גדרו הילל ושמאי
והרב יאריך להם טעמי
וישבתי ופני זעפים מן
ושאלתי שלום הרב בכבוד

בְּנֵי תְּהִלִּים

כג

בקול עבה בקול המון וצבא
ולא אשה השיבו תשובה
ואל יעד בר כי את נקבה

והחל לענות מאה ברכות
יברך אל למן איש בראו
התשתת נפשך מן הזורמים

עד

ולו אל ראש כליה ר' שמואל אלבגדאדי מענה על שיר שלח מודasha העיר.

במושר הכתירים
ובברך צור קדם
וידע מספרם
אלחיך זרם
עליו קו בכירים
ומאייר במאורים
ומאס שנערם
ורפא נשברים
ענדרה ספרם
בשיח ספרם
בארכצים ומוגורות
שם נ שא ורם
כעיר מדברם
קצינם וגבירם
ורוחה מבורם
תיעודת אל הרים
ונาง את דרום
ונורם ונוריהם
תבונות חכרים
להתייר נקשרם
בחשין סיורים
בלילו עבורם
בצלך מסחרם
כרבים בצעירם
ולניר את נורם
ועל מחסורם

וחוכחת הרב
והבט שמיימה
ודע יציר אתם
וכלם על פלק
ירוצון במחוגה
זבר חבר להם
ובגדולם גער
אבל פוראותם
שמעאל בן יוסף
כבד ארץ כשרדים
וגם לא נחרדים
בצפון ובדרום
ותראה מודרשים
אשר הוא תוקע עם זה
ואספמיאיא שתה
אווי במקום האיי
בפיות אומתו
וקראו אותו ראש
ובבדת אשורי
וראשי נשאתי
וממלאת טורים
מכסיט בירחים
וגולת עם אבין
במתהנשא במרק
לולווע אוורות
ולך יתרון שרי

לבבי בי ירב
והנחה תרדרמה
וספר פלאותם
בחוכם מלך
נפוצות בערגה
בhalb בשיטיהם
בתוך ארץ שנעד
tabunot לא חתם
שמע דברי כסוף
כל يوم מגידים
מקומות מפארדים
בכל נבען מרום
אבל ארצם תרום
ויסורו משם
על בן מי בזה
לאלף בן מזה
לוזו ובידתא
בארץ אבוי
وترישיש דתו
בני דור לרוש
ושמווה על ראש
בספרך שמחתי
בטרויו נשאתי
אמריו ספרים
ועניין כפרחים
ליך חלק עליון
ולמד את עמק
עלים בתורות
אנגח צרי
בן ובמכרי

עה

ולו עוד ולאלה הบทים סור.

בני אב המונך
لبש את גאונך
לדור קזינך
ותבער חרונך
ה *

ומבנת אדום חלע
בעברה ובגערה
וחקם שבועתך
תשלח כאש תקיד

אלחי חשוף היום
וללבושים גאה
והפר ברית שומה
על עם אשר שלוחים
זריהם בצענק

עז

ובעת הקין משנת תת"ב צרו ז' אביו עמאר ומגאהר ופרשוי הגבולים וצבאות הצרפתים על מירינת לונקה ויצאו המהנות אישר שם למלחמות עד אשר סבנו מהנותם כלם לצורך על מירינת בלים ולנו הלילה ההוא על מנת שישיבימן בפרק אל לונקה להלחם עליה וכותב אליו אביו מהמחנה מקריות בלים בלילה ההוא יספר העניין באשר הוא. ויזוני במאמרו זה

מוסך

וכל אבא בצרה בעבורך
וחיתוי כמו רבים בדורך
ומי יורה לך יושר כהורך
לנגידנו בפה רחב ואיך
הלו נאם לצרינו יעורך
תשורי כי עוד לא אשורך
וקימותך ואם תישן עיריך
להוציאך יהיו רבק ומורך
דרביך ירא יוצרך וצורך
תחלוך והשבל הדרכך
ולשאך וכבר את חבריך
קנותך הון קנה שם טוב בעירך
ואם אין ענהו מענה לך
ועת מתן זכור את מחסורהך
עשיתו כי עשה חיל יקרך
אבותיך ואל תבוז צעירך
דרוש אותם ודבר בס תבורך
אני אורך ואל מרע יסידך

יוסוף כל אשרasha ואסכול
ולולא את כבר שטתי בתבל
כתבי זה כתוב יושר אמריו
בתבתיו והמות מצחק
ה ולא אדע בקום הצר למחר
ואם נגור בני כי לא לעולם
תנה לבך בשבחך אל כתבי
ויום לא ידרשו רבים ומורים
בכל הונך וכל נפשך ועל כל
קנה בינה ושכל כי תבונה
ירא אמך ודבר טוב לדודך
והתאהב לכל נברא וטרם
יוסוף תן לכל אהובך כלבו
ו吞 חלק לכל חסר בהונך
טו עשה חיל ואל חבטה עלי מה
ותתגדל ורומה על גודלה
ולמוסך טעמיים לא וכתריהם
ואם ישב ישיבני אלהים

עז

וכאשר נתברר לצרים על לורקה קרוב המהנות לקראתם לא נחאזרו שם
וירחו כלם מעלה וילכו מהנותינו לירקה וישכנו שם וכותב אליו משם זה.

מוספרת	ואם אינה	מבשרת	שלח יונה
מוחוברת	כנפיה	קטנה אל	באגרת
מקוטרתת	ובלבונה	במי ברכם	מאודמת
באחרת	שנה אותה	ותתנשא	ועת תעופ
במכמותה	ואם תפול	פגש נז'	למען אם
ממהורתה	תהי שניית	ולא תחיש	ותתאחר
מרום קרת	חצפץ על	ליד יוסף	ועת תגע

בן תהילים

ג

צפורה	ישחק בה	על ידיו	ועת תרד
באגרת	וכה יקרה	כנפיה	ויתיר את
מאוררת	עדת קיטם	כבר ברחה	בני דע כי
מסוערת	במיון חלקה	על הרים	ונפוצה
מפוררת	בליל רועה	כמו צאן מז'	ובדרבים
משברת	אשר היה	באובייתה	ולא חותה
בашמרות	אויב ברחו	להשמידם	בלכתנו
בעמברת	לרעשו	והרגו איש	ונחרגו
ומסגרת	בעיר חומה	אשר קו	ובושׁו מד
במחתרת	אשר נמצא	כמו גנב	והובישו
כאדרת	כלמתם	פניהם את	ועטו על
ליותרת	כמו כבר	רבכה במ	והובשת
משכורת	ומצו בוס	בקבעת	ושתו בו
מכברת	בחול אשה	בתוך לבי	והיה חיל
בבצורת	כמו מטר	צרי עליו	ושת האל
שחרזרות	ואויבתי	שתי עניי	אוֹי אָרוּ
מדכרת ¹	והיא קינים	בטוב לבב	אֲנִי אִשְׂרֵךְ
memorat	והיא בבכי	בתוך ביתך	וְקַול שְׁשָׁן
memorat	לק נפשי	ומשאבי	לְלַסְלָעִי
memorat	חנוגיה	בצרכה תך	לְלַחְתָּה
memorat	אלחי הד	בק אל יד	בְּנֵי שִׁים לְ
ובצערת	במקרא עם	תחלתי	קּוּם וּקְרָא
מיושרת	על ירך	כטוטפות	וִשְׁתַ אַוְתָה
ועופרת	בעט ברזל	עליך	וְתַכְתֵּב

עה

ובתחלת הקין משנת תח"ג עבר נג"א וישכון במאלקה וחנןלו אליו שם עד אשר המתו הפתאום ואם' א"א זה ולן מעשה נודע ונגלה.

בבכי וכמעט עלי כום ישער צחקה על בס כמו שם חברו את שמו מוחקה בטה במיומו ובו אש אל באף נשקה לאל עליון והשKENI וגם לי שקה

במה אביר יעקב נפשי לך צעה זעם ומם אג לעשות שם למלך ויר אבד שיפון אשר גבה לבבו ביום אחוי ורדי שתה כום ישעה ושיר

עת

ובקין של השנה הנזכרת החלק ידרי השר אל הזקן ابن עבד אלה אל קארמנונה העיר וויתאמץ לkom ולגלג עליו אחר ברית אמונה אשר כרת עמו ז' עבד אלה והפר אותו וצוה לצאת מארציו ונפל הגזזה על רוב מקומתו ומות הזקן הנזכר ואמי' על זה שר זה

¹ נ[ראה] מעוררת.

נגינה

למען פועלתו אשר נאמנה
לבבי לדרשו בצר לי ענה
ואלק עלי דרך ולא אבינה
באמרי תנה לי אל כף הиона
ואומר הידיך באיד תרפינה
ונמס ועשה כאשר תשעינה
לואת תערך שוע לאל כל ענה
ותעצק בעינים לאל תשעינה
עניתו שמע מילוי ולוי האונה
תפליה אקרם ים קרב ראשונה
ולבב אשר ישחק לקול הרנה
וירב עלי גורי מצודה לנו
ויצא וטרף בין צלעיו חנה
בצירה אשר ראשי ביום הלביבה
ובאותה במורשי אליו קרבנה
בעת קום אשר הפר ברית נתנה
ובזה שבועתו ואלה שנה
וחבאי קרוב מלבי לריב ולשטנה
אשר יעזו אשמע ולא אמינה
בעובו אמוניתו ולא בתולנה
ואחר לבבו בעילם זנה
בחלב נסיני עם ודם דשנה
בעם רב ומרכבה לריב נכוונה
ונדרש כמו מותבן במו מדמנה
ביר איש אשר הכה וכו לא שנה
וסופרות כמו תניט ובנות יענה
וקריית משהו נשארה במלונה
ובות המונה אהובי אכלו נא
אשר מכלא נמלט ולדע שנה
ושבנו ביום ארנן ויום מותנה
לפורה יהודתי בגין משענה
לחבל ונפשותם לדם أنها
תחודש בפי כל איש והוא נושא
תשוטט במורח תעבור תימנה
כעופר עלי הרי שניר ואמונה
עשיה לי כבעל בזאת השנה
וארוה לך לעד בגיל ורננה

אהל אל אשר אין לו דמות ותמונה
ויען בכל עונה אשר אכינה
ואיכים אשר אלה נשוא אפונה
בעת אשMAILה בו ועת אמונה
וועוף אליו מדבר ושם אשכונה
ולבר ביום פרח ועbara פנה
בנות חור אשר קורא ונין תראינה
ותקום בכל עבר ועל כל פנה
ותלעג לבוטחים חנית או צנה
בשלש באיד אבטחה ואשענה
ושיר לאשר יעש לי אחרונה
כאלו ארי רעב בסוכו עונה
וחשבים ומראהו באף נשנה
אספר פעולת אל אשר עשה נא
וקרב עצמי מוחלה השכינה
ואמרו מישנים אין לאות תקנה
וקשר והקיף ראש ועל בנה
עשה بلا דעת ומאין בינה
וארבו להרע כاري במעונה
על ש שב אשר יצא שם באמונה
והפיין גדריו וחיליו מנה
להלחמו באנו בחרב יונה
צדינו ולכדינו ברק ומדינה
וקנאת אילותי בצר עשנה
ונפל לפי חרב לעת הוקנה
לנפלו בנות עמו במר חביבה
ומתאבלות יחד ונושאות קינה
והיתה בימות מלכה כמו אלמנה
וקרוב אשר מרד ומלך חונגה
שפטו במפעליו אשר לו קנה
בפני מאיירים יDIMION ללבנה
ונורו מדריות צוררים מתה
אהורה ימי חי בשיר ונגינה
ואחר בלotta תהיה לה ערנה
וחרד אליו ים חעללה צפונה
אלחי בבוא צרי לריב ורגינה
וארוה לך לעד בגיל ורננה

פ

ולו מענה אל קצת אחיו על שיר כתב לו בו.

יום יבא ויקריב את זקוני
ולא אראה אשר יבוא בעני
וחומות אחיו פרוד נבני
והוא כלה אנשים מלפני
אל שחת במו רתת זקני
וכוסה אַשְׁתָּה עלי ברחו גונו
יהי ממחרתו נור שבני
במו ידוה בחפק עוני
נסעיהם תעוזר את שאוני
וכימנים ושותים לי אדרני
כמו הרבו ביום חנו גגני
והם היו בצריהם צנני
ואגילה וישמעו רנני
ולא אשכח ביום מועד שניינו
במסענו וראשית כל שמוני
וסרו מעלי גלדי עדני
ואף כי יהלומי או פנני
כאלו למדו משה בסיני
ויתראה ששון לבני בפני
ויחכון ששוני על סדרני
כאלו כמך ימי ושני
כאלו את אשר תבחן מזוני
בחזרתו בנטעי נעמי
ואדע כי יקוץון בו מבני
וגם לא יגעו בו רעוני
מנת כסוי בך מאת יי
ואנחים ביום מותה לבני

* ה' ימים אלו כתובם בבן קהילת באוטה ה"א (ס"י קכט). ז פ"י שימח.
ולא אשית לבבי אל אשר סר
וחזקנה שאדר יום הפקודה
ואשכח בזמן כי יאריך לי
ולוי יקרה ממקריהם ואדר
יגוני על חמותה העתורה
ואשאה בليل מות בלילה
וידוה על פרידותם לבבי
ולא למעט גם לא על נקלה
חשבוני באישונם בעינם
וחרבו יום אשר נסעו יגונים
והם היו בלב צרי רמה
ואיך יעל עלי לבני נרדום
ואיך אוכור פרידה מור פלוני
אשר נסע ונסע כל בשמי
וסירה מעלי ראשי עטרת
יריד נפשי והפדו בנפשי
 והעורך תעדות אל ביושר
אשר יבא כתבו יום מבואו
ואתחלה בשמחה לב כשלול
יהללק ומני על לשוני
ויאגידו שבוחך עצמי
וניעם ספרך דרה¹ לבבי
ושלחתי לך בן עט בנחץ
למען לא הכניטו בימים
אני תומך בכוכבי בך למען
ואתה תומך את אהביך בחיה

פא

ולו עוד.

בארכיו העלני משכבה
צעפית בינה בין הטוב מסוכה
באור פנים ושער בחשכה
עליה לחי אדרמת כבוכה

צבי נעים נתנו אל ברכה
ורוני צדקה מלשונך
היש יתרון לך כי תך לבבות
ונכת עין שחרחות בלילה

* ה' ימים אלו כתובם בבן קהילת באוטה ה"א (ס"י קכט). ז פ"י שימח.

בָּנִ תְּהִלִּים

ובלבבות ולא תרע מלאכה
ובשלחים ולא במערכה
צרי או שום עלי מכח ארוכה
ועדר מות ואיככה ואיככה
בחיציך וקשתך הדרוכה
וחיהתם ומיתתם בירכה
ולמה נעשה את זאת כמותבה
כמו תרע ליראת אל סמוכה
ברורי צח ועין כברכה
כמו שמש לשרתנו ערוכה
כמר על אש ושמן טוב בסיפה
מצאתיהם כמו עוגה הפוכה
בליל עין ואולם בעבורכה
יהודית בנסלה במורוכה
נפש לא לבוין נסוכה
ואם איבנה לעולמים משוכנה
ובת שלום המולדת חשוכה
דביריך בנפשי כחה
ואולם אל תהי להם נשיבה
יעזעם וְאַכְפֵּם בשמייה
בתוך ביתך ואין נפשי נסוכה
בחשקותם וברוחותם מלוכה

וואר תעש מלאכתך בקרבים
ותגבר על גברים לא בנסך
ותרפא האנשים מבלי שית
היבני הייש תכלה לנורך
תהי עומר בתוך רעים ותורם
וואר ובחר לצדיקים תמושת
ותעלן ברעתם כאובי
יודוי תשמעו שיריו ונפשו
ולו פשר כפער שיר שלמה
שמע ארון משרה את עבורי
אשר שמע שמו ירח לרתק
הצוו לחשלים את אנשים
מכרזוני ביום רעה בזוסף
ודמו להניאני ולדור
ולוי לבה כמו תרע יקרה
אמור להם הלגזה מורייה
ואם שטנה התלך עד זקונים
אני עשוי במצוותך למען
ועל ידים אהוי נישק בעגרם
ואם באו בצל ביתך אכבד
ומקדם אשרת הגברים
וואהшиб את עבודתי לנגדם

פָּב

ולו שיר כתבו אל זקנין זלה"ה.

ואם ישיב זמן שובב אבראה
ומחתאת זמן נבראת נדרה
ואיך אבראה ואיך אסעד סעודת
פרידה נכרתת רעת פרידה
ומודינים עלי לבה שרודה
למען אין לעת שבם פקידה
ואמרוד כה במרעי מרידה
ברוח אל בונף עיט צמורה
לכה עמי לבית דין רב יהודה
כחיל או כיוסף איש צדרה
והוד פניו ואור פניו עקורה
ברת נשים וסדרי העבודה
ובנוקין אשר דתם כבורה
כמי ים אין למי הים מדידה

הימים יחרידו יום חרדה
ואם ישמע בקול בוכה נדרידי
פרידה בעטה לבי ונפשי
ואלי טעמה ואת הפרידה
שמע שלו אשר הרבה מריבות
התפרק את עון בכבי וערגי
ואיך אדרום בהתרחק ידרוי
אני אחשוב מריבתך כעב או
ואם חריצה שמען הנבזה
אשר שופט בצדק עם אדרוי
ויראת אל כמי בשת בפניו
בחנוך אהוב נפשי אנשים
ובזרעim ובטהרות ומועד
וואר כי תערתך כחיל או

בן תהילים

כט

נחבי מעלה אין לה ירידה
לכל נולד בטרם הילדה
ברבלים מעלה חמהורה
כנף שחר בכנפי החסידה

וירשו כי לך יאות לפלם
וכי תראה בעין דעת ולכב
ויש רעים אשר באים להסתור
וילאה על בני אדם לכسوות

טו

פג

ולו עוד.

שמעו השר	אשר כל שר	בר נקרא	ונתenna	ובאגון בא	אדכמה כי	לבך תגמול	לכל נולד בטרם הילדה	נחבי מעלה אין לה ירידה
בבא ספרך	וכי אין בו	להטה אדריך	ולתלונה	מהרה כי	אנה יזכור	ולבי כי	בר נולד בטרם הילדה	בר נולד בטרם הילדה
ויבש צד	ונחשתוי	אשר היה	במושינה	כמו גנב	להסתור	אליו שושן	ולבך תגמול	ונחבי מעלה אין לה ירידה
ונחשתוי	ואמרתי	אשר היה	במושינה	ואין צנה	בחותמו	דרכך שושן	בר נולד בטרם הילדה	בר נולד בטרם הילדה
ואמרתי	ואם יומר	אליו שושן	עליכם	ואין מסתור	אדמכו	ולא נחלה	בר נולד בטרם הילדה	בר נולד בטרם הילדה
ואם יומר	קראתינו	יהי שושן	במושינה	בר נחש	בר שושן	במושינה	בר נולד בטרם הילדה	בר נולד בטרם הילדה
קראתינו	מצאתינו	ולא נחלה	בר נחש	אשר צעה	בר שושן	שושן לבי	בר נולד בטרם הילדה	בר נולד בטרם הילדה
מצאתינו	ועצם בו	במושינה	בר נחש	כiom חופה	בר שושן	ולבך תגמול	בר נולד בטרם הילדה	בר נולד בטרם הילדה
ועצם בו		שושן לבי						

פד

ולו אל אהוב.

ומלבי ומורשו גורך
ועל דרכך ביום פחד נזרך
הBINNI הפירורי יצירך
ובן דודי ואתי ואני רך
נחנק לי ויום שני הסירך
עליך דרכך וגשם לא עצרך
נדורך משארך אל שארך
הטוב לך כי תהי עושק חברך
ז'ושרים ¹ במו אשים תבורך
תשועתי וIOSFY על הורך
קרא את שלומי על מבורך
אליו ² פניו ואל יתונ שברך
אשר לעד בדורותם לא ימירך

באל אחד אשר ייחיד יצרך
והיווצר אשר הטיב לנפשך
אני מצור לפירודך ואולם
ואיך אוכל סבול פירוד יידי
חמסי על זמן ובוגד אשר יום
וליל לא מנעך מלhalbך
עובתני בלי קרוב אתה
ועשחת בלכתך את חברך
לכבה אחיך ³ ואל יהיה בעורך
ויסך לך באברתו אלהי
ועת תגע לעיר מבצר בחסוך
וספר את חשיקת ² להבitem
וכה תאמיר הנשיות יידורך

ה

ו

¹ שנאמ' עליו ברוך מבני[ם] אשר וגוי (דברים ל"ג כ"ד).

² נ' תשוקתי.

בן תהילים

בקשרורים בקירות לבו קשרך
בכל שנה ואין שלום בעירך
וליל צנור וקול בנוור יעירך
והגאון סיס בפה רחב וארך
ונענים תננה הילל לאוצרך
ובוכר טוב בכל רגע זכרך
ולא תשתחה על זבריו בפורהך
נקודה על שמי בתגן בשירך
אליהם עין ימינך מבשרך
קערתך וקום ורכב חמורתך

טו 珂שורת עלי עמידת רוע
אשר ישלה לך שלום בחול ים
ויום תשמע בקול שרדים ושרות
ושידר תורים עלי מים ווינוים
בתוך גנים ובינות מעינים
ואל משבחה בחסדרך רעך כי
ואם תפְר ברית אחיכם כרחותה
ובני תבוח ביום פסקח ותשיטים
ועין תעלים כאות ינקר
ואם יעש פתחות פתק והכון

כ

פה

ולו עוז.

וגבורי קרובות לא הממוס
אנשים בחשובם או סתומות
ואם יגמול נבלים יעלימים
ובכליות ומצפונים חתומות
בחכשותם פועלך יקיים
ובספרד מלכים יעצימים
יהי בו מום ואת אבר בלבד מום

לך אבות גברים לא עמומים
ולא תעש חסדים ואמת עם
ולא כל איש יהי גומל חסדים
ותדע מה בסתריו הלבבות
וירוץ כל בני אדם לך כי
וכל הנקראים בשמק במוורתה
וכל אדם ואם יפו פעלו

ה

פּו

וחילתי מחליל אלגדר¹ והוא השחין בתה"ד והוא במחנה אסתג'ה
המקום והעלימו ממנו חלי עד אשר הקל מעלי וכותבו לו בזה וכותב אליו זל
אללה הבתים.

ולא היה בלביו בן לפנים
ולמה זה אני מועיא יגונים
עליך לבי מכבים נאמנים
עליך אהוב במרחקים מבינים
ואיך נשא ואיך נסכל שאונים
ולא כה כמו כה אבניים
יוסוף נחלה מלא שחינים
אבבעבותה בכל הגוף ופניהם
כבדים מן ימי רעה שמוניהם
מקדור דמעה ועיניהם עינים²
וסר חומו ורומו השאונים
על ערו מפוחרים לבנים

יגויו לב כמו חיים שנונים
והנה לא מצאתני תלהה
אדמה כי יהוסף נאמני
למען כי לבבות כל אשר בא
ושוואה הוא כמו יום שמנה
ואין לנו בשירים בנוחשה
ובתשיעי אנשים דברו לי
ונלאה מנשוא עם אש עצמות
וכי הוכח במכאוב זה שמנה
וראשי כל אשר באו לברכו
אבל אמרו כבר נפלו קרחיו
ופרחו גרארי נגעו ויצאו

ה

² נ' ועינם מעינים.

³ יורגואילא"ש בלען.

בנְתַחֲלִים

נֶט

אשר ישמר אשר ישמר אמונים
תנומתי בעת אישים ישים
ומועצות ותחבולה המוניות
אשר מהה להלחם נכונים
ברפאותך ודבר כי רגנים
על מצח זמן יהיו נתנים
כמספר חול ונטפי הענינים
בבאו מלאה מן הששונים
תהי עיטה לבלה وعدנים
תהי מוליד בישראל נבונים
לכליה תערה וכלי חתנים
תהי עוטה בחופה כסדרנים
על עירך ואל מושב זקנים
כפי רופאים ואל חפן לשונים
קרא ובתוכה בתבים נעמנים
בני עיש ותשור על קצינום
חדשים גם ישנים הצפונים
ותתכרך כמו אשר בבניים

ורואותיו¹ שמודות מן ידי אל
והוסף מחלת פורה את
ונשחני דבר משפט ומנגה
וקצתו בעבודת המלכים
וחייני כתוב כתבה ימינה
ומוחלים כמו צייני כללים
ותודות לאשר הגורי עשה לי
ונפשי המלאה מדאגה
בני חלייך יברש כי חלאים
ופרת החון שה כי פרחים
ונקוו ידבר כי נקדות
וקריתם חברש כי רקמות
ותעל אל שרדה בסוף חלייך ואכליה
שמור נפשך במלחת אל רוחה
ואם מצא במלחת אל רוחה
למען כי בשכלך תעה אל
ותרום על בני דורך בחשוף
ותתאשר בחק אמרם כיוסף

פָּנוּ

ומתה אחורי קומי מהשין והוא צמה זה הננו' והמלחמה
חזקת ובתוכה אליו מקום המלחמה

מְרֻתֵּיה

לאומות ולטיפות	וקרע חליצות	אניפים ומטיפות	gal מעלי ראשי
יבשות וחלחות	מיימי זמורות הד	ונבל ותוֹפֵך ושפֵך	ושבר כליז זמר
עליזים ולשימות	ספרי בריתות ל-	לבבי וקום ובתוכה	ומחה שעונים מיד
קורא אהה אהות	יושב עלי מטו	יהוסף בבית אבל	וקרא אהה עין
נערות מטיפות	יום הלקחה מבין	ורואג למתחה	ה הוגה בפיורודה
שפותות ומיטיפות	בכבה ובכבה עין	אמחות ואמתות	נדבה ורכא לב
לבבות משולחות	מאו לבבות ב-	לבבו ולא נסה	שורף בבית אבל
בקולות ובצוחות	ברחוב ובכבה	המן ותsha קול	אם את להתנחים
ירבד בפי צחות	צחחות וכמוני	אמריו וקח מפי	שים לבך אל מיד
ריבים ותוכחות	מכיתה קרב מלא	כתב לך כתבתיהם	הבן והתבון
סגנים אליו פחות	שרים אליו שרים	בקצע אל ראים	וכתב בקום ראשים
אליל ובאל טוחות	רבו בחיציהם	ומרקו רמחיהם	רבו צבאים
קדורות מרותחות	דמו בחומם אל	בашות מנפות	היו במלחמות

¹ פ"י עניינו מן חשבו הרואות בארכובות (קהלת י"ב ג').

אמונה משוטחת	צורך בידים	פָּרוֹת לַיְלָה וְשָׁעָן מִן	עַל זֹאת דָּגָא וּדְרִישָׁה
קתרת מרוקחות	שִׁיחָם כְּמוֹ תְּמָרוֹת	וְשִׂיחָה לְאַל אֲדִיר	טו וְשָׁאַל בְּלֶב נְבוּן
פתחים ומפתחות	סָגָר בַּיְדָיו יִשְׁ	לְמַעַן לְכָל שָׁעָר	יִפְתָּח פְּתָחִים לִי
תקועות ומונחות	אָחִים בְּלֶב לְעָד	וַיִּפְגֹּג וְתוֹגֹת מָות	יִסּוּר יָגֹן מִתְּהִלָּה
ליימוס משוכחות	לְעוּלָם אָנוֹשׁ וְשָׁאָר	מִיתָּחוֹת קְרוּבִי אִישׁ	יִזְכֹּר אָסִיפָת אָחָת
בגופות וברותות	עַפְרָה וְאַל שְׁלָטָה	יְמִי אִישׁ וְגַופָּתוֹ	הַנָּה טְפָחוֹת כָּל
מכותב עלי לוחות	וְקַטָּן מַכּוֹתָב עַל	סְפָר כְּמוֹ חֹזֶן	כִּי יִשְׁיַׁר לְכָל גָּדוֹל
באבל ובאנחות	יְמִי אִישׁ בְּבֹוא יוֹמוֹ	עַל מָה תַּחַי מוֹסִיף	אִם אֵין לְהֹסִיף עַל
הנחות ולמנחות	וְשַׁבָּה לְאַדְמָתָה	מִבֵּית דָּגָה אֶל	שְׁלָמוּ יְמָתִיה
כמו נענות שחותה	יְמִי רָע בְּעוֹלָמָה	עַד לֹא תַּחַי דָּוָה	טָרַם תַּחַי רֹואָה
מצרות ומשימות	עַל מָר וְעַל מַתּוֹךְ	אוֹרוֹה וְעַל אֲוֹרוֹת	עַד בָּא חַלְפָּתִי
מהלל בתשבחות	עַל טֻוב וְעַל מִקְרָה	רַעֲהָה וְהָא מֶלֶךְ	כָּה וְלֹצֶר אֲשַׁבָּח

פָּח

זומן האל ית' התגברות והנצח במלחמה המכרת אלא שאבי י"א שב ממנה חולה
וחלה זמן אורך וכאשר חולה אם זאת

שִׁירָה

וְגַדְלוּ בְּמִגְאָלִים	רַבּו כְּמוֹ אַרְבָּה	נוֹסִים מִכְפָּלִים	טוּבָה לְאַל עַל
לְנֶפֶשִׁי בְּתִגְמָולִים	עַל כָּל אֲשֶׁר גַּמְלָה	עַלְהָם וְמָה יִהְיָה	בְּמָה אֲקָדָם אַל
וּבְתִים וְאַהֲלִים	אֲשֶׁר לִי הַלָּא לְאַל	אָרֶץ וּקְנִינִים	אִם אַתָּה נָלָל כָּל
בְּלֶבֶת וּבְכַסְלִים	נְשָׁי לֹו בְּרוֹדָה כָּל	נְשָׁה וְהָא שְׁלָטָם	אוֹעַלְהָ נְפָשִׁי
עָצָרִים וְלֹא כְלִים	יְכָלָה בְּהַלְלוֹי	יְכָלָה בְּהַלְלוֹי	ה אוֹ אָמָה מְרַבָּה
וּלְשׁוֹן וּמְלֹלָם	שֵׁם פָּה לְקָנָן אָדָם	וְאָדוֹם עַלְיָהוּ מָה וּזָה	אוֹ אָמָה אֲחָסָום אַתְּ פִּי
פְּתָאִים וּלְעַצְלִים	דָּעַת וְאַדְמָה אֶל	אַלְהָם וְחַנְנִים	אוֹ אָךְ הַבִּינִי
בְּפִירְוֹשׁ וּבְכְלִילִים	גָּדָלָו וּלְרַצְחוֹו	לְסָפֶר כַּפִּי וּכְלִי	אָן לְעַשּׂוֹת כִּי אָם
בְּמִסְגָּר וּמַנְעוּלִים	בִּיְנִי וּבִין יִשְׁעָנוּ	בְּיּוֹם צָר וְתוֹכָה	אוֹרֶה לְצֹרֶר לְאַסְקָּה
בְּלָחוֹם מְגֹוְלִים	שְׁרִים אֲגָבָרִים	בְּחַוְלָק וְהַרְוָדָת	י' כְּמָה הַנִּיעוֹת
בְּבּוֹשָׁה מְחֹולִים	אַכְּנָן הַשִּׁבְוֹתָם	בְּחִימָה וְתוֹזָק יִד	דָּצָו לְלִכְדָּנִי
יִשְׁבַּב בְּתוֹךְ חֹלִים	חַשּׁוֹב כְּמַתִּים לְאָ	בְּהַלְיָ אַהֲה כִּי זָה	גָּם בְּאָמֹר אֲתִי
בְּצִירִים וּבְתַבְלִילִים	מְכָל חַלְיַ הַוּפָלָא	לְהַצִּיל וְיַחֲדִיתִי	חַסְתָּ וְצִוִּיתָ
חַלְאִים וּמְחִילִים	תְּצִיל יְדוֹדְךָ מַדָּ	מִשְׁנָאָנִי וְאַחֲרָתִי	שְׁנָה תְּכַתָּת אֶת
דְּרָכִים מְסֻקְלִים	תְּקִים פָּעֵמִי עַל	שְׁתִיחַן בְּעֹד שָׁנָה	טו וּבָעַת יִקְוִשּׁוּ לִי
בְּסָסִים וּבְחִילִים	עַלְיָ להַלְחָם	עֲרָבִים וְהַקְּפוּ	נְקוּוּ פְּלִשְׁתִּים וְרַ
אֲמוֹרִים וּבְנְדּוּלִים	לְפָנִי מְדֻנִים וּדְ	חַקּוֹמָה לְאַגְּרָגִים	חַשְׁבּוּ וְאָמְרוּ אֵין
גָּאוֹלִים וּנְצָלִים	לְמַעַן בְּתַבְנִי	לְמַעַן בְּסָד אִישִׁים	תַּעַו בְּחַשְׁבּוֹנִים
חַסְדִּים וּלְגַדְולִים	אַלְהָי בְּסָד אִישִׁים	בְּסָסִים וְהָא יִשְׁ	אַלְהָ בְּרַכְבָּ אָוּ
עֲצָבִים מְחוּבִּים	לְיִ בְּעַשְׁוֹתוֹ לְ	כְּנֹצְחִים בְּיּוֹם חַלֵּק	כִּ בְּאוּ בְּשִׁמְחָתִים
נְגּוֹפִים וּבְנְשָׁלִים	שְׁלָל אַבְל שְׁבָוּ	נְסָעַו חַצִּי לְיל	חַנוּ חַצִּי הַיּוֹם

בָּנִ תְּהָלִים

סא

<p>הַלְמִים מְחוֹלְלִים כִּגְבֹּן בְּמִשְׁעוּלִים לְחוֹדֹת וּלְמִשְׁלִים בְּטֻבָּה מְסֻבָּלִים כְּנֶחֶר וּכְנֶחֶלִים בְּדַמִּי מְכַבְּלִים וְעֲתִים מְשֻׁקְלִים עַצְמֵי מְטוּבָלִים נְטוּפִים וּנוֹלִים בָּעֲרֵש בְּתַעְלָלִים מְתוּבָל אֶוְכְּלִים מְצָפִים וּמוֹחֲלִים מְבָיאִים וּמוֹבָיאִים בְּדַמָּה מְגַוְּלִים וְאַמְרוּ מְבוֹהָלִים מְרַפִּים וּמוֹעִילִים בְּשַׁחַק מְקוּבָּלִים יְזֹרְיוּ וּגְצָלִים שְׁחָקִים וּכְטָלִים קְרָאוּם מְקוּלִים כְּמַעְלִי וּמְעַלְלִים כְּחַלְלִ לְעַולְלִים וּשְׁפָלִ וּמוֹשְׁפָלִים אַמְרוּ מְעוּקָלִים כְּרַשְׁעָם לְנַפְתָּלִים אַלְלִים וּלְפַסְלִים כְּמַחְיתִים וּכְנַפְלִים בְּעַמְךָ וּעֲוָלִים בְּדַבָּר וּמְפַעְלִים וְנַחַלְלִ וּכְנַסְלִים לְמוֹקָשׁ וּמְכַשְּׁלִים סְכָלִים וּמְשַׁכְּלִים בְּנַחְטִיב וּבְשַׁבְּלִים לְבַבּוֹת מְגַוְּלִים בְּסַחְרִר וּמְקַהְלִים אַלְהִים וּבְאַלְמִים עוֹלִים וּכְנִסְלִים לְהַלְלִין בְּנוֹאָלִים לְמִשְׁפָט טֻבוֹן יָעֵל וְאַם רָע בְּמִשְׁקָלִים</p>	<p>שְׁבָעוֹת דָּרְכִים נֶר בְּגָבוֹר בְּמִסְלָלוִים וְנִשְׁוֹן בְּלִמְתָּמָם הָיוּ בְּפִי אֲישִׁים צְוֹרִי בְּתַחְלָוִים אַשְׁטָף בְּעַת שָׂוכָם בְּתַנוּר בְּגָהָלִם מְתוֹתָק וּוְתַהֲלָאִי כְּבָרוֹ אֲשֶׁר בָּאָל שְׁעוֹת מוֹמָנוֹת חָרְיוֹ אָשׁ וְאַחֲרָיוּ זְיוֹה בְּמִימָה וּבְרוֹקָ וּסְופָה דָּבָר מִזְמָיו עַלְיָ אָרֶץ בְּזָקָן וְעַת מִשְׁכָב מְתַהָּבָב אֶלְיָ נָוָה קְרוּבָמִים בְּאָבִי לְבָב עַלְיָ לְעַת מְרָפָא וּבְקָרָב בְּכָל רֹפָא בְּסַחַר וּמְפָלִים יְמִי מְחָלָה כֵּי לֹא עַלְתָּה אַרְוֹהָה לְיָ וְהָוָא יִשְׁתְּחַמֵּר בְּלָל בְּעַדוֹ אֲשֶׁר שִׁיחָיו אֲשֶׁר יִשְׁפְּכוּ שִׁיחָם הָוָה כְּמוֹ אָזָן שְׁלָחָה בְּהָעֵדָר חוּבָּים אֶבֶל אֲישִׁים עַלְיָ וְלֹא גַּמְלָל שְׁמַן לְחַתָּן אוֹ בְּן שָׁחָ וּמוֹשָׁחִים וְשַׁחְתִּי וּכְן אַנְיָ לְעַבְדָּ אֲשֶׁר פָּעֵל וְאָוֹרָה וְהָוָא עַשָּׂה וַיְשַׁבֵּה אֲשֶׁר וּבָה וְתַהְפָּחָה כִּיּוֹם קָרָחָ לְזָרִים הַתְּקִצּוֹף עַל בְּמִשְׁפָט צְדָקָה אַיִן חַטָּא תְּהִי מָוֹצָא לְמַהְרָ אֲנִי שְׁמַתִּים שְׁמָךְ מִעֲבֵיר חַטָּאת בְּבִוִּיתִי וּבְמִשְׁפָט חַצִּים אֶת פְּנֵי גָּלְדָם בְּלִבִּי וּבְלִשְׁוֹנִי לְמַלְךָ אֲשֶׁר אַיִן לוֹ לְעַלְלָ וְלֹא אַשְׁׁוב לְעַד לְכָסָלה כְּדֵי נְסָוגִים וְלֹא אַלְךָ לְמִשְׁפָט טֻבוֹן יָעֵל וְאַם רָע בְּמִשְׁקָלִים</p>	<p>יִצְאֹו בְּדַרְךָ חָרָ עַלְיָ לְאֹור הַיּוֹם הַלְכָה בְּחַרְפָּתָם כָּה שְׁבָתִי בְּלֹבָעָלָעָ אַחֲם בְּעַת בְּאָמָם וּכְמוֹ אַרְיָ שְׁמַשְׂוִין מְעַת לְעַת בְּאִים אַצְרָה בְּרַעְדָאָר לְכָבָב אֲשֶׁר מְרַעִים אַשְׁבָּא וְאַשְׁעָנָה בְּוַשְׁלָ בְּעַת קִימָה כִּמְהָ סְבָבִי מְרָ שְׁתִים לְעַת עַרְבָּ לְהָ שְׁבָים אַלְיָ צְרוּם רָאוּ בְּהָאָרָךְ הָאַיִן תַּעַלְהָ לֹוּ הָאַיִן בְּכָל אַלְהָ עַבְרוּ עַלְיָ נְפָשָׁ מְ שְׁלָמוֹ וְשְׁלָחָלְיָ יִשְׁ בְּמִרְכָּבָה כִּי אֲחָבִיר לְאַל גַּמְלָ שְׁבָחָ בְּיָ� לְ אַלְיָ נְקָלוּתָה מְהָ מְבָל אֲשֶׁר חַפְעֵל מְהָ זְהָ אֲדָבָר עַוד הָנָה לְךָ אַרְעָ חַוְלָ לְצָוֹתָה אַם תָּאָרִיךְ אַפָּר כִּ אם תָּעִמְדֵנִי אוּ אָמָם תַּהְפְּשֵׁשָׂ אָתָ אָמָם בְּמִם אַהֲיָ נְכָשָׁל אָמָם תָּעַבְּרִים בְּנָ אָמָם אֲשָׂהָ עַלְ כִּ מה אֲהִי כָּאִישָׁים רָוָ אֲדָרוֹשׁ רִצְנָן הָאָל אַתָּה בְּנֵי אַלְיָם לְאַהֲיהָ חָבָר לְאַעֲמֹוד בְּנַחְטִיב סִ כי יּוֹם לְאַל מָוֹן</p>
---	---	--

פט

ובסוף בסלו של שנת חת"ח שר שירה וספר בה שתי הלקויות המשמשי וחידתי ההווים בחודש הנזכר והודיען הלקות הייחדי כלו הארוך בזמנו העתרה להיות בחצי איר מהשנה הנזכרת ותחלה השורה היא ר' התישן קומ והעירה בתובה בספר בן קהילת באות הריש (ס' שבנ').

צ

ונשאני עמו בלבתו לפשוט ולהלום במקומות קרוב בניסן שנת תח"ה ונכטפה נפשי אל ביתיו ואל קרוبي ואmortתי אלה הארבעה בתים והוא י"א עורני בהם ועל בן היה נקל עלי למצוא אותם מהם אלו.

בטרם נסעה יש'	אלתי بعد לכת	ועת הפירידה תר
ומי הוא בן תשע	ויכול נשוא פרוד	לבבו כבריל או
באבן מוחצתת	בשלום אני ויקר	כמשנה במרכבות
כמשנה על בוכות	לנווי הידעו כי	בלבב ומוחשבת
ואולם רצוני לו	יאבר אליהם את	פירידה ולא תעל

צא

ואמר בעברו בדרך גיאן במקומות אורבו לו בו השיר בן אבירה בכל חיליו פרשים ורגלים וברחה אבי י"א ונכנס בנهر גדול ועמוק אשר שם והצילו השם בו ונצל מהם כי האויבים לא מלאם לבם להכנס בנهر אחריו. וקרא שם את השירה

תחנה

בנדבת פה במטר על עשבים
בתוך פיך ולברך נאהבים
אשר עשה לך על הנתבים
מברוך את משלם טוב לטובי
כאלהותיו לבורי הקרובים
להרגע עלי סוסים עבויים
לך מפה ומפה מארכבים
גדותיו יארו ידי נדיבים
בפח נפש ובמרירות עצבים
לך תשעה במחשי קרבים
והתיר בר כמו חלב הלבים
והוא ממרק לא על נקבים
והוציאך לקץ ימים חשובים
בילדותך ימי ינק הלבים
בלוי דעת ובקר בערבים

שםואל קדרמה יישב ברובים
ויהיו מהללי צור גאלך
ועת חלק עלי נתיב זכר אמת
וברך אל גמלך טוב ושיח
זכור אותן אשר עשה לך פה
בימים רדפו מלכים אחריך
ויצאו מעקללות נתנות
ברחת ונפלת בנهر
ובושו מאשר קוו ושיבו
זהה תזבור הלא תוכור בחלו
והקפיאך בבטן בגבינה
והיניך לשבעה לא עלי פה
והכין את יצירתך בתוכו
זהה תוכור הלא תוכור פועלו
והימים בעניך כלילות

בנ' תהילים

סג

ולא תדע אמתה מון הכוונים
והפקודך ביד אבות מתיבים
להשבעך ולוי הוי רעים
ולשםךם ביוםם מן שרבים
ואתךך וענפיך רטובים
והיות מנהך בחגבים
לך מודע ושכל טוב כשבים
אשר חמה בראש חכמת נוקבים
והשבלך בחכמת הערבים
בשם פחמי תבונה לא נוקבים
בעבר ים וארכות מערבים
לך כס על בני עש החשובים
בעין יער וכאנן והבים
ומכלולים בתוך ביתך שחוונים
וכבר רעננה נרביבות
nidrim משאול נשפ' משכבים
וחחבות בעחותי קרבנים
במושעות קרבנות כלחים
במו דורך ענבים ביקבים
לך בצד בפדיונים קרבנים
אשר ממעניini ששון שאובים
אשר מוה ומוה לו שבבים
כמו דוגג וכל פנים צחובים
במו מטר באoir נערבים
חרבות פערו פיות רחבים
ואין גואל לך מן הקרבנים
ומושטם בתוך ספר בתחום
בבוד הורך עלי חסד וטובים
בעחות צר והוא כבד בחובים
ובמדבר מצאים כענבים
וכל יושב וכל עובר ישבים
וימלאו בחקומות כתבים
אלוי צווען ואל ארין להבים
בזהן יקר ומרבדים חטוביים
דבריך חרדים ועצבים
כמרגיים ונפה אל רחבים
הגיאי פיו לפניו ערבים
על דודים וחובים על אהובים
צדקה בעבורו הכרובים

ולא תכיר קרובים מרוחקים
ולא תוכל לעשות טובה לנפשך
ונתנו לך לבביהם חניה
ולשמרך בבוא קרח בלילה
והשビルך אליו ימים לדבר
והנהגך והוליך ברגל
הוה תוכור הלא תוכור בשומו
והחכימך במקראו ודרתו
והודיעך תבונת הזינים
לפתח בצחות בין נקובים
עשה את שמק גдол ועצום
הוה תוכור הלא תוכור בנוטנו
ועישר רב כיד האל ובסקפ
ובגד בז' וארגמן ורכמה
ונתנו לך רחוב כמו ים
וחורך לענות עת קום מלכים
ועחותוי שלומים דת שלמים
להבעיר אוור קרבנות או לבבות
ולדרך בחמת רוח משנאים
הוה תוכור הלא תוכור בקכו
ורוחה חרבק מדם במים
ויום צרה ופחד חם בתנור
וכל נש' שחחרחות וכל לב
וחיצים וחניתות השלחות
ועל ראשים ורכבי סוס ושרים
גאלך מירוי צירה קרוביה
וחדרלו מעשו לספר וספר
אליהם תאן לעברך פה להגיד
עליל חסד בטובתך גמלתו
ועל טובים עצמאן כמים
אהווה את פעליך לכל קם
וימלאו בספרתם לשונות
וילכו על דרכם עם אנשים
אליהם העווה עבר סעדתו
ושם גROL בשם זכרים אשר אל
ונמה אחריו לבו ועינו
מוחה פשעו שמע שיחו ויהיו
חטוב לך כי תהי פוקר מרדדים
ואם ענו פשעים בו יילצוץ

כ

כח

ל

לה

ט

מה

נ

עליהם דרכו עתק מריכים
אבל דמום אליו מים גנובים
מלולאים בכל טובה החזובים
כמו תדע ואת בוחן לבבים
ואל חמיר רפואה באבאים
ביום אדר ישחקו עלי כלבים
חפשי לא כמו חפש יריבים
וחמותיק לי בתוך קברי רגבים

נה אלהים יש בשירותי דברים
ולא דולם כמו מים עמוקים
ואל בורות משוברים והמה
ופתרונים לך גלי ולב
אליהם מעשיך אל תחבל
ס ואל תביש יידי כי ואל נא
וסוך עלי באברך וצלך
וחמותיק לי ערי מות שונות

צב

ולו יكون אחד מקרובי מבני לוי.

וחיים כאשר צרי חפצים
אני טלה וככל רואי שhzצים
כאלו מלאהUrשו בקוצים
אשר אקוון ולא שמע עלצים
שהחותם ממאדריהם Chzzim
בבית קלון עלי Urש להצים
ולך סוסים מיוונים Amozim
ואם ארכב בפרשים מאצים
בסותים מעלי בתף חלוצים
פניהם מדמי אישין רחויזים
ומיימים בבית אבי פרצים
בלבם לא בגופותם מהוציאים
בעפעפי לקינות פי מוציאים
superfi נערת אהאב נפוצים
והוסיף כאשר ישדר אמצעים
נתוק מוטות ושלוח רצועים
יסורי דת אלהו הנחותים
ולקיים כאבותיו בפרצים
האגיטמו במר נפשי נחוציאם
ולבי כי בפליד¹ אש בעיצים
gebun דבר בעל לבח מוציאם
וכי אבל יבכה כל נאותים
לכביו יבכין תמים ולצים
לצורך אין ברב אבל חפצים
על רעים ומשפטים קוצעים
ובל מסטר בתוך ספר קובעים

חדרים משני רוגו חרוצים
ויראת כל אשר יראה跋לו
ונום נפוג ולב רגו ונמוג
ושובע מאשר אבום ושםע
ה שמע לבי מדニים מלשוני
התובל לעוטות בושה ולשבב
הארץ לפניו רחבה
הшибני התרחב לי אדמה
 והנושאים בכחף יהלון את
 והרוחצים בדם אשה יודיהם
 הכל שנה במשפחתי מותה
 ותמיד אחותי והמה
 לך דורי ובן דורי דמעי
 ואכחול ואכעת跋לו
 טו بعد צדיק אשר אחז דרכיו
 והויה כל עבדתו בחיו
 ולנתוץ את נתיב רשותה ולבנותה
 ולזרע במו זרוע צדקה
 בבנו קומה וקח מפי דברים
 והם חמים למן כיתבתים
 ודע כי יש עלי לב כי וכל
 וכי אבל יבכה אהובי אל
 מי שמח בני ארץ ובכה
 קרא ספרי והתנחם למן
 כה ולא יסור להריב עם אליהם
 ואולם ש לכל מוחשב מוחשב

בן תהילים

סח

ועתק צור לכל חציר וקצינם
ויש שבר לנוחה על מליציהם
משרתיה אל ושרים געריצים
בכם הוכן לך אין בו שמאצים
ולבן אין במושבך פריצים
שבה עם כל מאשר החמאצים

וימים יבא לכל ארץ וופול
ויש שבר למתחאפק באכלה
ולהוילך ישיחון בא בשולם
ולא היהת בר שמצה וככה
והייתה בכל פְּרִיז ממאט
והייתה לכל חמוץ מאשר

צג

ובצאתו להלחם על השונה (צ"ל השונא) אמרו רוד עבר על מקום היה בו חול
לרוב בשנת תחתיו וכבר עבר עליו ביום בחרותו בורה מפני המלחמה הכרבה
מרקראטאב"ה ואמר זה.

בר חרד ובורה במקלי
רבבות כאביהם ישמעו לי
ויקשיבו אל חזון לשבלי
לרצoon נמישו היום בחבליו

ההדר מעבר החול בעבר
והיום עברך ואחרוי
ויהילו לאמרי פי כמטר
ויען ברכם אליו לדגלי

צד

ואמר בשובו גובר ומנצח מהמלחמה החיה והייתה בחרף של שנת חת"ג.

וככה היה גאות וממשלת
ונקלה והיא גאות מללה
פעולות לבור לבות לעצלת
ולא בז' לחורייה מגלאת
החלל והאב לא מחללת
בלחם קחנה זר מצללת
תאלין ימותיה מקלט
חסלף ושוחר לא מקבלת
כנפת ונבחרה כמו סולת
איומה ונוראה כנרגלת
ופרץ במשפחות מסובללה
מררי ומרים לו מחוללה
וחומה ולא צעד עלי דלת
אליהו ולא נחלה מבוהלת
ומאס בנלו או פתלה לת
וחומדיו בעל ברחה מחללת
ישוה יירה בעקלקלת
ויריח לknemon ולשלחלת
יסדרתיו בקו יושר ומשקולה
כדויד ותחשב בקהלת
וקומה עלי בני ואחشب

כמו זאת תהי יהודה ממושלת
וינון במללו והוא לא ריש
חכמה בצד לבות ומילמד
נדיבת נבלה לא מדברת
בחורת בני צדוק ברית רעים
ושועה ואולם לא ביופיה או
ותבוש לא לחשב לא ולן אם
כברורה פנימה דבר צדק
חלוקת כמו שמן ונמתקת
מאירה ונשכה כמו שהר
וברה במשפחתי באין יוצאות
ומי נחצב מצור קחת או בור
וצעד כמותם על מרומי צור
ודרובה עלי יראה והנהל חק
וגודל עלי תורה ועל משורה
חחי לו ולשarrow עדת צרי
ומי יעלם שהר בידו או
ומי יענה כי אין לשמש אור
יהוסף בני אל תחרות בניין
ב

ל

ה

י

טו

ב

ועושים כמו עדה מוחבלת
ורת אם מהוכמה ומשכלה
תקונן כמו אשה משכלה
תבונה לנפשם חזק ומכלת
אליאב ובן יצחר וכן פלאת
וגומל בנכירה ונובלת
כפולה עלי טובה מופלת
מרוםם במלוכה וביכולת
לפני עדה זורה ונובלת
מפעיצה והרגת ושוללה
אשר נעשה בה לא מכבלת
ושמלת ברם עמה מגוללת
מנוץ והארץ מוחבלת
והיום שמה רשה וכושלת
לפנים ולא היה מפללת
מלכם מבלה ואוכלת
ולשון ונsha ראש וגלאת
משנאי אשר הוא למפללת
בטובו וחסדו לי מוחבלת
יוורש בכל עדה ומוקלהת
ערבה ותפרח בחבלת
ידאג בשמחתו באילת

למען בקום אישים בני בונים
ובזווים למוסר אב ננון דבר
אדמה במר תעריך והארץ
ועת שום בני מחול ולא לבני
כמעשה בני מחול צין
אדמה או תפרח ויעל צין
אלחי לך אטיב דבר שירה
ואשה וארים קול ואומר את
למען הרקות והפלת
אשר דברה אני ואפסי עוד
ובנה בכואנו הארץ כי
ונלאות ראות שלול ואיש חל
וחומו מפורצת וארמוני רם
והיתה שמה ראש ומושלת
שרופה והוא לא דמותה בזאת
בלועה אcolaה אחרי היהת
ושבחתי נמי גרון ורחב פה
והנה עלי שייא והכנע
על טוב ועל חסד אשר יד אל
ושירעו עלי ישעו אשר לעד
ישועות נאות מדבר גם תגל
ותרונן לשון אלם ופסח

צה

ולו אל נבדך מהיו במצרים.

תנו נא את לבבי בין כליכם
בתקדרה בלבת יעליכם
ולא תרייך עליהם ועליכם
גידכם או כמו פי שואליםכם
שמעו לי והוא ישמע אליכם
ואלון בעריפוי צאליכם
עperf רגלו מלאים שעליכם
ויטה מן שבילי גואליםכם
במתן נعلו או נעליכם
חווליכם וקרית סבליכם
אליזון תחת חוליכם
וירדן ואמנה נחליכם
אבותיכם ומורייש הוליכם
תבונה אחריו מות שחליכם

היום מחר תמיון אהלייכם
וצזו עב אחותכם בנדיות
להתפרק ולא תבכה לנודם
אבל עת נוחכם תרבה בכיתה
אני אדרא גל נוד עופר ימאו
ואתהלך לרחוק אחריכם
ויתקנא לבבי בעבור מון
וכי ילק בזרק זו הלכתם
על מה תחפו לנום חנו ל
וארויין בו אליו נוף עיר מגורי
ואלן עם רבינו סהלאן אצילה
ואשיהה לשכני הר לבנן
תנו כבוד לירוש מהללי
כperf דעה ומועצה וshall

בן תהלים

טו

וציריכם ומרפא לחיליכם
דאგתם מן יבשות מקליכם
רויתכם ובשלשו דרכם
להתייפות והוא מבחר חיליכם
והוא אשכם לבבות גחליכם
קצר צרים קחו את מגלייכם
אני נכסף בחיי לו ולכם
ויראה על פניכם מועליכם
لبשווינו בנים נוחליךם
ולא רוח מלאות שבליךם
עשה חסר במעשי נואיכם^{*}
וראש עולח שברתם בעליךם
ובנהשת וברול מגעיכם
במרחקים ובנות מקחליכם
בתהיכם צערוי עלליכם
ומוכנה לשם פעליכם

צורי המחליא מרפי ידיכם
ומוקל לך בידיכם הוא ואיכה
ולמה תשברו מים ולבו
ואיכבה חלי רתם תבקשו
ו איך יכול מכבה אור פארים
وابטח כי עלי ידו יבושל
שמעוני עדת זכרים קרוביו^c
למען כי כמושל צור ידיכם
וסות דרך אשר מאב נחלתם
ומבר מצאון באם אליכם
ונלאו החסידים הנבונים
ויר רשות במכחשת כי דבריהם
על זדור נלחמת בבריחים
לכם מפעלי יושר ידועים
בזקיניכם בעניריכם כמורות
ומשכרת ביד האל שלמה

טו

ב

כה

ל

צז

וכותב בכתב ידו שירים ערביים נבחרים ושלחים לי ממחנהו היוצא לפשטוט
בניסן משנת תח"ז וגזר עלי אצוני לקראמ למן אריגל בהם לשוב לדבר ולרין
בלשון הערבי וכותב לי עם זה.

לק מטופ לשון קדר ועיפה
בירינו וחררב שלפה
בעצא את צבים וחולפה
סביבי פורה פיה אסיפה
לנפשי מצוא צרי נגיפה
קהלת לעגי לשון ושפפה
פרי מתחוק ועלחו תרופה
נצחיו וענפיו אל שרפפה

יוזוף לק ספר בחרטוי
כתบทיו וחנית חרג מלוטש
וחמות יצו צבא להחלף
ולא אחדל להשビル ואם על
למן מצאך חכמה מופת
קחה אותו ושיח בו וצא מנ
ודע כי כל נבן דבר כמו עין
והפתני בעין יעד אשר סוף

ה

צז

וכאשר נראה לו אותות הנצוה במלחמה הזאת כתוב אליו השירה הזאת וצוני
לכתבה בכתב ידי ואשלחה אל ישיבת ירושלים עיר הקדש וקרה

זמרה

ואל חיבור ימי נוער בטובה
זהה יפה לך חטאת וחובה
وفي עין בנפשי המשובча
ועל מצחי חטאתי בתובה

זמור לבי בטוב זוקן ושיבה
למן וזה ירפה לך ירוא חטא
היש לי פה להסביר יום שפוטים
ואם מצח אהי מרים כובים

* 1

בן תהילים

יבואני ولو אחיה רבבה
תנידני בטרם עת שכiba
בערכי מלחמות חיל וצבא
בכל שנה המיתתי קרויה
רחוקה עד מאר אהה אני בא
המירו חטאך רוחך עצובה
ואל כמה ייחדרך מטיבה
אליהיך נדיבתך מדיבה
חטאך לגביו עש קרבנה
ולי נש במחובילים מרובה
על נפשי ורמנן ציבא
עשה הוא כמו עשה באיבנה
לכפר את אשר חטא נרבה
באגרת חלקה הכתיבה
במלחמות צערו אותן ותיבה
אליהיך ושלח אל מתיבה
ישכן טוב בציון האהובה
אשר יצאו מהרה אל מריבנה
בסופם אולמו¹ כי אין תשובה
כחול עם מחנה כים רחבה
מצאנוה לאוכלי עד² עזובה
לנפשותם צריחם כתיבה
יקומם אל ללצים מוחשכה
בהנקשו בסוף שמע ואבה
ואדםתו במשותים סכובה
אשר הייתה בראש גוים חשובה
ושביה אחריו שלל ושבה
ואוה לאכול פתו חרבה
מעט תחילה יבחר לו ישיבה
ישלים פ' שנים בגנבה
לעורך אשר נש משובה
ועם חי אסיפה נרבה
בקולך להבת צרים חעובה
בזום גוים מודשנת ועבה
לחיים ואורו וקבה
ומלא את פני ארצי תנובה

ואם אשמה ברוב ימים יומי
ולא אדע ביום אם פקדת
ומי ידע ברוצי אל קרובות
ואם אלך بلا צידה בדרך
ואמרנו לי מיריעי ועמי
וכמה לך לעומת חטא צדקות
וכמה מחלאות מעלי עט
ואלו שוקלו יהוד תהי נפ
עניתים איך תנחמוני הבלתי
בלבי אש למען האמנתו
ועשה לי אלהים טוב כאוהב
אבל אבטת במיטיב לי נדבה
יחסוף לך עטך ושיר
 והרחביב כאשר הרחיב אליו
וחקה כל אשר עשה לנפש
ובשר כל נשוא ען ואוהב
וחווה כי בקומו לריב עם
בראשיתם גבואה דברו אך
בלכנתנו לשודותם בחיל
בצורים שבגו נפשם וארצם
ושטפנו بما נח והיו
ולא קם כל אשר חשבו ובן לא
ונזר מאן שמעו בתבלה
בשרו אהלו מלא מפיצים
או היה למלכה שללה
וחיתה לו יהודתו לשלל
והקיא מעדרים שא אכלם
וכל עומד עלי רגל נגעה
ואם תהה עלי גנב זרעך
אליה נכספה נפשי ביום צר
וראית במומ רגלי וידי
וקמת לחזוב צרי בקהל כי
וחתקתו אליו טבח ברחל
ושמת את מנתנו מבשרו
לאל מלא פני ארצו שמה

¹ מלשון או מי ישום אלם (שםות ד' י"א).

² מלשון לבקר (צ' לבקר) יאל עד (בראשית מ"ט ב"ז).

בן תהילים

סט

כמו גשר נערומים לי וצבא
והויה אל ישועתו רעהה
שפחטים בשיר דוד ערבה
ומצור מענה מופנו נקובה
כוויות דמות היכל חטובה
ותפרח בחבצלת ערבה
שחקים בעזר גשם רטובה
ותשמייח לכל נפש דאבה
ותוך חופה כלולה באחבה
אלין ציון עלי דרך נתינה

והשביע בטוב עדרי וחבי
והשביע ייחדרתי בישעו
אני מפליליא דבר זמרה תהיל
גוזרה מפנינים הרכרים
שרדר מילין וענינים לבושה
בחנשאה ישושים עם ותגל
ותחיה עת נול ציה וחום מד
ותעיר הולכי רגלי בליל
ועוד תישר בקרב מועד אל
ועוד חושם בפי עולמים גואלים

צחח

ואם [ר] מתפאר וбо ספור היין במתיב טפוריו.

ולזנים באורךותם תמיימים
במראהיהם ולצעירים לימיים
עלן בלוי ימיכם בנעימים
ואיד נכנן לצלען כל יקומים
וחפרוד והחותם התואמים
בארגמן ומכלולים רוקומים
ביר שעועם כמותנו ערמים
בני חור שוחקים יחד והומים
וחוציאו צפוניהם תלמים
קבד לב ותקיפיקונו זממים
בכונרוו ומנוו השלמים
מושקדת מעולפת לשמיים
לבן שורק ונכר הקרים
בחתר העשוקה בין יבמים
ולא חיתה מלאה בעצאים
שנתים בלב כדים אטומים
אבל עינו מאדם בעלמים
מרוחקת לא בראשי הבשימים
דמות פתי וכוסית הערומים
ויש ברק ואין עמו גשימים
ויצאו מלובש חשבם ערומים
עלן אוור יום להבט אל מרים
שפחו לא בחזוק יד ואימאים
יראים נצבי ובן ראמאים
ודעתם הגלתה האלת שלומים
ופתוי לו מלוכה על חכמים

התדע את פעלי לחכמים
ובחרום מתי יראה וטובי
הכינויי מקום משטה ושחתה
עלן נשיש בטרם בוא פרידה
וחחברה והמלחה אחיות
אווי באו אליו מצע משובץ
ואל כלים ואל מני בגדים
עלן מטע אהלים על ענפיו
יומ רדו בין עכבים ושבריו
וישבנו במושב טוב ואין בו
ושלחתי לבן יובל ומהר
וחמכתה באם אקדח פתוחה
וקראתי בני ביתו וקמו
אלן שוק מאור עולם בבדו
וחירקו מעוברת מלאה
וחתרו אסיר בצד ועצרו
והנה שב זמן שפהبشرו
מקוטר לא באקט הלבונה
כمرאה אש ומשתפרק במים
וכברק ותוכו יש גשימים

שפכוcho עלי גופם בליל
ולא יכולו בעת נסף מאורה
וחפשו בו אבל הTEM בחלק
ודבר בם והוא דוכם וחרקיד
ולרצונם בفتح עסר חבונים
וראו דל ולו שלטן עלי שר

מה

נ

ה

ו

טו

כ

כח

וחחכאו בוכחות השחמיים
אסיך הכהן כמו פנים אדרמיים
ברקומות מודוקקים ושותמים
עליה הוא לראש שרים ורומים
במקבתה בידי יעל הלוויים
אשר יקום וראשם לא מרומים
ואין להם בצוארם גרמיים
ונגערו נגעוור מן חלמיים
יעידון בס מיזועים וקומיים
עירום קרות ואין מצלמים ומדמים
מתי השם מטבי הטעמים
לפניהם והערו דמים בדמים
שאר בשור וקרבת החלומיים
בני יקרא בהקבץ עממים
חוקר תמצא אنسוש מלא במומאים
לבדו עו ותעצומות עזומות
ומשא ראש עלי ראשים כסומיים
וממושלת עלי גנוו ברומיים
ומישבלים כאלו הם אשימים
בעת עבריו ואישונים עצומים
חכמים לעשות חיל אלומים
והיו עניינהם געלמים
ואין להם בתבל אח זורומיים
בכל יוכלו פעלי לא עזומים
יכפר אל אנשים ועלומים

במראהו וטוב טעמו וריחו
ואדרמו מפנינים על ידי מך
כאלו אשר לבש ונוגה
שלחוו עלי פיהם במורד
והשכבים לעת ערב כאלו
הקיימות לעת בקר ואין שם
כאלו אין לשוקיהם בחונת
ואמרו לי אמרו מי את ומה לך
עניתים או תננו אונן למילין
וישמעו בכל חוות ועל גב
אני נבד קחת ושאר מררי
ומאכבי ומבחן צוף שמואל
ובין אבי ובין משה נביא אל
אני אקרה שמו אבי והוא לי
ומי יוציא ביחסי מום לשמצאה
ולי עשר וכבוד רב ולאל
ופתחון פה עלי פיות ערבות
וממלכה עלי גנוו זהבים
במושבי הרים מהרישים
ויקומו בפייפות חסומות
ויתרתו לנגיד נאלמים
ואהשף הדברים הנגידים
ואטיף החזרים היקרים
ועל כל זאת וטוב מזאת ומזאת
ואם אפשר באונם או בענלם

צט

וכتب אליו ר' יוסף בן חסדאי אלה הבתים.

להתעטף רדריך אופל כשלמה
בעי מדבר מעון פחד ואימה
ומהמיה נבלים אל מהומה
ונצטיר בפח התרנומה
אשר ימנע והוא מקין בחימה
עשיס פיהו בכומי אחלהמה
מריקות מך עלי רקה אדרמה
והשפחה מנשחת לחמה
ווערש בכל שם אטומה
הקיימות והנה אין מאומה

* הצלבי חן גבורת עו ועצמה
ולדרעות בכבי נשף ולתਊת
ולצאת מהדרים אל חרדה
עדיו נלכד בחבל החולמות
ואրיתוי והוא נרדם ברצון
והשKEN ביר שינה ערבה
ושכבותי ובין שדי קוצות
ותימין מחבקת לבנה
וחמתה מוקטרת לבונה
ונעמתה בחזוני ערי כי

* זאת היא השורה היתומה... בספר....

בן תהילים

עא

וכור עבר ייחיה הנשמה
אשר מלא פני כל האדמה
והוקם על בתקע עמי לחומה
מכנן כבוד עלי ראש עש וכימה
אשר נקרא בהוכל אל פנימה
ואם עמד לאגrole בעצמה
וחותמו ודרכו השלמה
תבקש דת אלהים התמיימה
ומעללו כמו פלג עצמא
וחמשרה עלי שכמו חתומה
וחבינה ערי יודע מקומה
בעת צרה לצלמות מרדומה
וכל שרים תכסמו בלילה
וכל יועץ ברחל נאלמה
ובזכרנו משכח שממה
ומנער עלי רוחו רשותה
לק דעה לך בינה וערמה
ורחב לב בין מורתה למה
והוא נבזה חREL תואר וקומה
אחי רמה ומלא תוך ומרמה
ולא ישוה והוא רגלי מאומה
וירקתם לחסר או נקמה
משמעותם בכל משי ורकמה
עליל כל אהבה גדרה ועצמה
וצפנת פענה כל סתומה
עליל מעין פליליה וחכמה
ועלם רך מכאר תעלומה
והוא מהם לכל שדי תרומה
בנפשו הטהורת החכמה
למלתיathy אוני מויימה
תשורת אהבה זכה קדמתה
מטרופת בעדריה בעלמה
אני לה אב והננה יחומה
שני אחיהם פליטת הנשמה
ואדרמתם בעיניהם באדרמה
או נדו אליו קציו אדרמה
וראשי הישבה הנעימה
בנפש מתשוקתם עוגמה
אליה עד לנופלת תקומה

אבל רוח ישובב הנפשות
בשם נגיד ויחיד רב שמואל
אשר גודל בישראל כגדל
ובו חדש לשבטי המקורש
ואמנם כי שמואל הוא שמואל
ומי ירע הנעלה עוד באבות
ואם אינו הלא הנה בצדקו
שפתיו ישמרו דעת ומפיו
ומהלו בירח בהלו
ההמלה עלי בתפו צורורה
ותר חכמה עדי עמד בסורה
אחי עצה כמו שחר מאייה
וכל מלך לאור פניו יהלך
וכל שרים לפניו בשורות
כהן נפשי אשר נפשי שכונה
ואהבתו בתוך לבי בתובה
לק חכמה לך רוח יתרה
ורחוב יד כמו יורה ומלך
לק העט אשר נחמד ונכבד
פרי קנה וקונה הור ומשרה
נשוא פנים ואיש חיל ברכבו
שני חיזיו שני חיצים שנונים
וספרים יפור על ספרים
ואהבתו לבן פורת יהוסף
לגור אריה וליד שעשוים
וציין פרה במטה הקתית
צעיר ימים משעשע במשנה
כאלו כל בני הדור תבאות
פריתתו בנפשי הקשורה
שמעני נגיד עמי והתה
קחה שירה מואישרה ישירה
מעולפת בכליה בכלה
ארוסה את והוא לעד בתולה
ופקדוני בידיך גאוני
אשר המה בנחלתם כורים
ולולא צלך נטה עליהם
ושא שלום כמתהלך וגדרן
אצילי הקרובים הרחוקים
בחירות וחויהם ימהר

טו

כ

כה

ל

לה

מ

מו

ק

והשיבו אבי י"א בוח,

וגלגולך כמו חלב לבנה
ואיך תשגה באhabתך עדינה
ימי נער ואחר בן ענה נא
אהבתה ואחוב הישנה
אל שחת עלי ראשינו נתונה
אהבוני לאבן או לבנה
משחקותי ונום ליחי בכינה
ועל נשפי כל תנות שעינה
יגון שבה אשר פשתה עדנה
ימי רע שהרוני אחרונה
ולא יגער שאר כסות ועונה
ולבי בר לברה לבנה
והו האהבים לי למנה
כמו אפל וכפה רעננה
בין דורים וגופה רעננה
וכי לבי כמו ידי אמונה
אשר פעל שבם הרע לדינה
ולא תשלח יצורה בשינה
ולא תראה בדמיונות תמונה
אשר היה כלל הוה וננה
ומסתחר בצלמות נcona
בsofar שכנה עליו עננה
אשר לא נגורה סוסים בשנה
ונפש מאהבים לא ישנה
לענים בהקין תחינה
בני דורי ועמי בחבינה
נשיא עמי דברי האוניה
אשר ירע ידרו נאמנה
אשר אדע לך אחר בחינה
ויאכלחו בקרב מקודשו נא
ושבר את חללו עת נגינה
ואן תמצא אשר ירש וקנה
כל נוצר ולמוסר מעונה
חפציך וכל טוביה ספרונה
להשיג חק במועצות ובינה

התוכיר אל יפת מראה לבונה
והעדנה שנאתך בזדון
שמעני מרבי על בכותי
חדש נבראה על קדרוי לא
וראש השחיזות המכחות
והפכו לי לבנים לב לבנה
ולמן מלשך נא חדלה
ושרותי שבורה תוף ומחול
אני גבר וקצינו בליל
ויזכרו ימי ראשית ושרחות
ומי אקרא אליו אהב ויען
ולבי סג אליו סוגה בשושן
והייתי למנה לאהבים
תבואי אחות שמש וראש לה
להתעלם במי אהב ולירות
ותדרע כי אהבי נאמנים
ולא תירא מצוא אצל בפעול
ועל כבה תבואני לאור ים
ולא תראה דמותה בתמונה
ולא אומר בעת הקיןacha על
ויש תענו בגצלם שם ישימון
ולובש מפני מריב ערפל
וגוזר בחציו ליל דרכיהם
להתראות בתרדמתה לב עיר
אבל יתרון עלי ראות בנומה
כיתרון אהובי יוסף עלי כל
הבנייה תחלוך ועל כן
ותדרע כי ידעתיך ואמרת
ולמה זה אחוי אם לא אספר
כאיש יטרא ויביא שה לפסחו
ובחולל אשר יגע ולמד
לק מושך וקנין בגדולה
ואתת מענה לרת עניין
ולך תביא תבונתך ודעתך
וכל יגע להוסף הון ותיגע

בְּנֵי תְּהִלִּים

עג

ואין נפשך ביום בו שאנה
על מפעל נבונה תעשה נא
וכל דורך מקום מסעד ולינה
מיואר היום אליהם סר ופנה
ביום מבול מלומדות נתינה
כליות גלו ותגבתנה
గודתו יגרו אנחה ואנה
ואם התעש ענברתך אמונה
ולדורש כפרפר ואמנה
בازל ימצאו חכמה שכונה
ושבר את כל מסע וחנה
ומיימצא לים סובב תוכנה
פרי צדק ותחכבות וביינה
מתי שביל בעת אמר וענה
מריבה או להשקי את רגינה
פלגיים ועלי יובל אמונה
בחבלעה בתוך כסות כיונה
חייבים ואגרת מדינה
ביר פחות ובקשות קצינה
ועורות ותראה כל טמינה
על בכיר על מכונה
ולא תכילד בהנשאה טמונה
ספרים מבלי ירך וקנה
וחחונים בארץ נוף מדינה
וסופרת בלא אצעע ומוניה
ועת תיעין ותמתיק סוד זקנה
ופעם תענה ורות כוונה
אשר חנבו לך מונים שמניה
תבאות מעישה לך צפונה
אהבתם ועליהם לך חניינה
וכי עצום בתוך צלי דשנה
הшибוטי בחזקה יד תאונה
לראים סוף אני להם ספינה
אני חריב עלי ראשו שנונה
בתוך נשוי לך מאיין תלונה
כמו אשר אשר לחמו שמנת
בתוכה את עלי פי קול רננה
לק מאו וכוחב בחונה
בחוט מעל ארמה אור לבנה

ורוב שרירים עלי בו שאנים
ואת מוסף ביום מחר להפליא
ותפגוש את מיודעים ורעים
בפניהם יצחו נגדם כאלו
וידים יבישן הענינים
ובכליות למעוזות עלי כל
ורוחב לב ורוחב כף בירדן
ואם תאמר סעדוך יחכים
ויריך ידועות למבקש
וכל דורשי מקום מרבי לחכמה
והגיא לשכנק חק משוטט
ולא נמצאת לחכמתה תוכנה
כמו פיך במו עטך יונבן
להה יתרון בשbatch שורה עם
ולהה קול בלוי אומר להרחר
ירקה מבנות סוף גדרה בין
מצפצת כמו יונה ותחריש
גבירה תעמיר ארץ ואותות
והראשה נפהיה לה בראשה
וחדרשת ותשמע מוחקרי לב
ואלמת מדרבת ברומה
ותשפוק סור קרבים על כתבים
ופסחת אשר תקום עלי אב
ותשא קול עליהם מספר
ואומרת בלי לשון ועונה
וילדיה בעשווה את מלאכתה
ופעם תענה תורות כתמה
לק שרי ונכבדי בחכמה
וטובתה ידועה לך וכבה
וציות בשירך על בני אה
ותדע כי חשבתו בبني
ויום יראו תאונים מעליים
ויום באו במי צרה וחבש
ואם נשא אול ראנש להニアם
ואוסיפ עוד למען כי ירידות
ומחשקי בר נפשי שמנה
וישמע בשומעי אומרים כי
ואהבתני מזוקחת בכיסוף
ומי יבא לכסתה יכסה

מ

מה

נ

נה

ס

סה

ע

קא

וכותב אליו אחר חג הסוכות משנת תח"ז מהמחנה אשר על אנטקירה המקומ.

ודורי מנדור נגלה וגלה
בקרב מועדי נסוף וכלה
שבשות וחותם לא יוכלה
או שומרים במשתה ואכילה
ושבות משמר שבת בגילה
אשר בסיד ובזרע בשלחה
ומכל תעוג נפשי חרלה
והורי שיש ונשתי אבלה
ועני מהות רעי עצלה
ולבי מנדורים כאפלה
באלמן ערבבה הבתולה
ACHI לילית ברמה או שפלה
ולמה זה בכת עני מצולה
הלא תש פרירתי פלייה
נדורי יעשה עמי נבלה
תהי אמה בחוך עמה לאלה
והיות שם לממלכה שפלה
ומכל רע תהי אונך ערלה
ותוחתי בחוך לבך שתולה
במתאות ואין בהם שכלה
להתפלל ועבדו בחילה
ומחתאת קטנה או גדולה
עקלקלות ולא דרך¹ סלולה
תהי מרעopi זורת נעלה
ועל כל געלם ממק שאללה
באחבה לי ולך השב גמולה
כבודם כאשר ירך מכילה
וביהם אין למותולל עלייה
זהו שורם אבלו הם חיליה
תהי תפארתך להם כפולה
עליהם מבלי החט וכלה
שבות על פני כליה כלולה
אשר תמשוך בחוך מישור עגלה
ויריבו אליו נפשם גאה
ובמנוחה בשמן טוב בלולה

כבודי מדאגה חל וחלה
ולבי לעמוד במעון אליהם
ונפשי את נשוא פירור יהוספ
וכל עשיר ודל מועד ושבת
ואיך אהוג אני בהג ישבור
ואיך בשל לחומי נד בשבר
ומה יויל לנפשי hon ועושר
אני רגו ונוי נח ושקט
וידי לשות חיל מהירה
ועל פניו מאור בכור ומלכות
הנצח אחי שואף ובור
חבר ציים בציה יום וליל
והנה ממוצלת ים אני נד
הלא יאה נドורי לנכח
ולמה זה בחדרש מועדי אל
ואיך חמלך בעז עלי פרידה
ותרד עם אגפיה לשחת
יוסוף אונך חפתה לדעת
ואהחותי תמי נגרך נתונה
וקשيبة לימי הערובים
אל בית יוצרך השם והערב
וסור מרע מעט או רב לעלם
ואל תלך בוראת צור אורחות
ומול את לבך בטוב ונפשך
וחתובן במרקך ודרך
ולאישים אשר בא לשכנן
עובד אותם והזהר בהרבות
וקח מהם תבונה כי בדתם
ליה וחב ולחה יש בדולח
וכפלו לך בכוואם טוב וכבה
ותקרא את שלומי לבקרים
ושיחים על פניו ספרי בחנניות
דברים ימישבו לבות בעגלה
ויניסו יגוני לב מרכא
וירחם כלבנון או לבונה

¹ נ' ודרך לא.

קְבָּ

ואקור בסיפור הרעש אשר היה באירן משנת תת"ז והיה גדול וublisher עד אשר לא נראה ולא נשמע בזמן מהזומנים כמו הפיל הבהיר ועקר החומות והיו בני האדם נופלים מאליהם. ואחר הצל האל ברוחמו כלנו. **רוועי מרבעי אש��וטה וכו'** ככבודם בגין קחלת באות הר"ש (ס"י שנא).

קְגָּ

וכאשר היה מלחמת تسבינה המוקם ונכנסו בה הפרושים בא השר אבונור בשני מחנות מלכה ושביבליה והיתה המערה למלחמה במוקם קרוב מן רונדה ונלחמו שם מלחמה חזקה עד אשר חלש ה' כל המחות הום עם כחם וגבורתם נהרגו הרג רב ודרפו אחריהם עד שער רונדה ונלחם הסרים הנקרא מוכתאך שומר סוסי אשביבליה ויאסרוון בנחשתים והיה זה יומ שלישי י"ד לאלו של שנת תת"ז ואט[ר] יוקירחו האל בורה.

וחכמה אלףוני הגניות
והלוני לדבר גם לשונות
לפורי על גאותינו רגנות
גאולותיו והוא לה לבנות
והופכת לירקון תמונות
ומצמחת בראש יונק לבנות
ומתעקש ובעל התאות
והוסף על פשעו עוד ודונות
חרשות אחורי רבות ישנות
אבל אין די להשכותם עינויים
ובכלץ צר נוכנות לו מונות
וכשריך וכירדן גאות
במושור תקוות בטח וחונות
אשר לו נסעות מחר ופוגות
ברב כהן ומכוונות ומונות
ויום חמורת שבות ושונות
ומריעבות אדרונית ונונת
והיא גם היא משברת ספינות
בספר אל אמרת שופטות ורגנות
ויום אחר קרביהם תלונות
וימים ישבעו בטח בשנות
במר חזות לעקתו ועונות
בנהנטש במתנות ומונות
ובאנו בארץות שאננות

מוחי שלב יודעי דת ובנות
והורוני לנצה בשירים
ואשבות מצוא חפשי ואtan
גאולה היהת אם לתר
בקום צרה מלהטת קרבים
ונוטעת לבב אמיין פרדים
ובבאונו באדרת צר פתחלול
אשר הויסוף עלי חטא פשעים
והלבנו לגמלו על מרידות
בפרשימים כמספר מי עיניים
וואין לו מזון פיחו בכליו
עם יש לו כנפים בארץ
ואומות תשمرם אימה ולכן
ואוי למקום חניותם ומקומם
בכל שנה מניאות את מלכים
ועושות מאויין ביום זה
ומצמיאות ומרות הארץ
ברוחם מחוללת גשמי
במסכנות נסוכות על גברים
ומלחמותם ביום אחד אמונה
ובכלי רעבים אל תנומה
ויום לא יענה מלך לצעען
וכל מבין יכפר את פניהם
אווי קמננו אליו מלך גבה לב

ומאגדלים והרסנו בחוננות
שעריו והשמוניינו מבונות
נחריו וنبות אודים עשנות
במרחקים ומליי השבונות
יאצין אל ארוכותם ויונת
מתי דחות מחולפות ושוננות
נאות שרים ובנתצת מענות
ורוכבי סוס ולא רוכבי אthonות
שתים מהנות בשתי מדינות
וברוחם ארוכים חשבונות
וכידונות בשש עונות נכונות
בריבינו ובידיהם אסונות
וסוף דבר לדוד העונות
נפשות לא בדיני הממוונות
ומיצבם כמו מוץ מגירות
וירם תקעות על אנות
ומרבדי חטבות ואטונות
ולא ידרו בקרומות יגנות
ולנו מגורה קול שעונות
בעט ברזל כחיבות נאמנות
בגופותם לשלהנו נרנות
נדבק על פני צרים קלנות
ברם לבם ולא שכרו ביינות
ויום מחר נשואים בארונות
אשר היו עלי חולע אמונה
ומי נרם להשquit את חרונות
עליך ואיכה לא נבונות
గדורדי יד קצוצי הבהנות
יצוקי דם לחיק רכב וונות
ובמה שבת אל נשים קצינות
כמו צאן על ידי מוניות ומונות
בימים נרכך שאר כסות ועונות
וערטוך בנות חדר לבנות
ועל בעל לבר מאין שכנות
ועל בכיה לבר תשא בקינות
והו מוגעה לא דשנות
תשורות מן יגיע צד שמנות

ויחד האבלנו חיל וחומה
ושופינו עתידותיו ובאנו
ולא נמצא בחילו מעביר מנו
ובראותו כזאת הוזיק מלבים
והאיצו לעורתו בתורים
במקולות לאון קצה¹ וממן

ואמנים חכמים בהריסט
ונלחמים בלי שרין וכובע
ותקעו הם ותקענו בבקעה
וקמננו לעישות עםם בנשך
וערכנו קרבנות בחוניתות
ועמדו מלאכי שחק לפלל
והליצו עונותם עליהם
ורנס אל לעת ערב בדיני
ופתחום סוערו ממעדדים
והנינו לצריהם אהלים
ומתרים ומצעות פרושים
ובעת נשברו חגו בחולה
ולهم מחולשה קול דממה
ומהדרנו וכתבנו בעודם
וממלאנום בשייחנו באלו
ורבקנו קלונם במ וככה
גבירים שכרו כלם כרגע
והישאי נסים ביום זה
וחשבנו עלי אשפוז קחלות
והנינו חרוניינו דמיות
ואיך לא שם אובייחי במו זאת
ואיך לא בושת לנוס עם פלטים
עקורי סוס אדרומי סות וחגור
ואיך הנחת אישי הקצינות
אנחנו העברנו את בניתם
ובטלו בחזקה מנשיהם
וחתכלו בחתגולות קלינן
וכל אחת בכיתה תנבק על בן
למען כי בכיה זאת יש כארד ואת
אווי רשנו עצמות העייפות
ורוזות מוגיעתם בדורכם

רַבָּ דָּרְךָ לְעֹזְבָּנִים טֻעֲנוֹת
בְּכָורָ צָרוֹף וּמְפִיחָ בְּחִנוֹת
וְגִבְּחוֹת בְּפִיה אֶודָ סְפִוּנוֹת
וְטוּבוֹתָם בְּשִׁנֵּי צָרָ מְחִנוֹת
וּבְתִּיחָם מְעֻנוֹת לְעֹנָנוֹת
בְּלִי קִרְוֹת וְאַגְּמָן לְבָנוֹת
בָּשָׂר שָׂוָר עַל מְדוֹרָתָ אָשָׁ נְתִינוֹת
עַוְרָתָנִי וְאַתָּה אֶל אַמְנוֹנוֹת
הַקְּלָוֹתָם וּבְאַחֲרָ עַד חִנוֹנָת
וְלֹא שִׁמְתָּ בְּלִבְבוֹתָם תְּבֹונָת
בְּהַרְבָּותִי לְפִנְךָ^י חִינּוֹת
לְקָיְמוֹת כְּמוֹ אַלְלוֹן חִסְנָוָת
יְאוֹרָ שְׁחָול וּמְלֹות רָעָנָנוֹת
לְעַם נְולָד וְדָרָ אַחֲרָ צְפָנוֹת
וְצִדְקָיָם וְיְמָלָא שְׁשָׁנוֹת
וְעַגְנוֹ בְּמִנְיוֹנָה בְּמַלְוֹנוֹת
לְקָדָל וְזָאת קְהָלוֹת אַחֲרָנוֹת
וְיְשִׁימְעוּם לְגַוְיִים לְשָׁנוֹת

וּבְחִמּוֹת הַכְּבָדָה הַנְּקָלָות
כָּאַלְוָ אַרְמָנוֹתָם מְגַוְּרוֹת סִיא
וְגִנּוֹתָם בַּיד לְהַבָּעָנוֹת
וְחוּמוֹתָם בַּיד אֹיֵב כְּבָשָׁוֹת
וְאַדְמָתָם כְּמוֹ אַדְמָה שְׁמָמָה
וְכָל סְפָן וּמְשָׁוחָ בְּשָׂר
וְהַיּוֹ כָּל עַצְבָּיהם כְּנַחֲחוֹת
מְפָלִטִּי הַאַמְנוֹתִי בָּךְ וְעַל כֵּן
בְּיוֹם צָדִים הַקִּילָנוּ בְּנַפְשָׁם
וְסְכָלָתָם וְאַבְדָתָם עַצְתָּם
וְהַקְּצָרָת בְּמַחְמָה יְדִיהם
וְלֹכֶן אֲרִיךְ הַיּוֹם תְּהִלָּות
בְּמִדְבָּרִים בְּעַין רְטוֹב עַל יָד
מְפָתָחוֹת עַלְיָ גַּבְיָ תְּהִלָּות
וְרָאוּ בָם גְּבוֹרָתָךְ תְּמִימִים
וְיָגִידָם בְּטִירָתָם נְגִידִים
וְיָדוּ וְאַנְיָ שָׁוכֵן בְּקָבְרִי
יְוֹדִיעָם לְדוֹרוֹתָם זְקִינִים

קד

וְלוּ יְעוֹרָהוּ הָאָל בְּמַלחֲמָה יְדִיָּרְ האַיש בְּאַרְגָּנוֹתָה הַמְקוֹם בְּקִיּוֹן שֶׁל שָׁנָת תֶּתֶן
וְהַנְּצָוֹת אֲשֶׁר הִיה עַלְיוֹ וְעַל שְׁנֵי שְׂרֵי הַחֹלֵל וְאַצְלָוּ וּמוֹקָף בְּשִׁמְנָתָאָןָה הַמְקוֹם וּבָוּ
נִכְרֵת הַנְּצָוֹת הִיה עַם שִׁיר אֲשֶׁר לוּ עַלְיוֹ מְלָבֵד וְזה שִׁיר אֲשֶׁר אָכוֹר עַתָּה.

לְמַעַן אֲנִי נְכַסֵּף לְחִמָת וּמְפַעַת
בְּשִׁירִים צְרוֹרָתָנוֹ נְרָד חִוָה וּנוֹסְעָת
חַפּוֹר בְּתִיחִי מָר וּקְרָה בּוֹרָעָת
עַרְוָgoֹת בְּשִׁמְיָה מְהִילָה וּמוֹפָעָת
עַשְׂהָאָל מְקוֹרָעָת נְבָלה וּמְגָרָעָת
לְלַקְטָת וּלְטַעַת וּלְפָעָלָבָן
עַפְרִים עַל שִׁוְזָן וּמְבָא וּמְגָעָת
עַזְוָגָעָת וּלְוִיוֹת וּמְקָלָעָת
יְפָה נּוֹפָטָרִי צִיָן אֲזִוָה וּמְגָעָת
אֲבָנִים מְבּוֹלָעָת וְאַבָן שְׁתִיָה בֵין
לְכָבְבִי מְבּוֹקָעָת כָּאַלְוָ חִנָת אֹיֵב
בְּלִבְיָם מְשֻׁקָעָת עַל יְשָׁבָת צִיָן
בְּעַלְתָחָח וּטְבָעָת כְּסָות וְאַחֲות עַזְזָן
הַלָּא תָאַנְפֵכְיָ בָת יְהוֹרָה עַרְוָמָה מִן

לְבָבִי בְּקָרְבִי חָם וּעַיִן מְדֻמָעָת
וּלְרָאָתָה עַדְתָשְׁרִיָון מְבִיאָה לְמוֹרִיה
וְאַרְחָהוֹת לְבָנָנוֹן עַל אֲרִיאָל בְּקָול וּמְרָה
יְמִינָעָרִי צִיּוֹן יְשָׁוָרָן בְּאִישָׁוֹן חַן
הַיְשָׁוָרָן אַלְיָ שְׁרוֹת בְּרוֹפִי אַבְוֹתִים
וְלֹא נְבָלָה בְּנוֹת וְאַגְּתָא לְבָת נְדִיבָה
וְאַתָּה אַרְיוֹת יְשָׁרָה וְהַנָּהָרָה אַגְּוָשָׁה
הַרְוָסָת יְדִי זָרִים אַשְׁר חַלְצָוּ מְקִיר
בְּשָׁוְרִי בְּעַין לְבִי דְבִירָוּ מְעֵי מְפָל
אַמְדָר בְּעַין חַרְדָה וְאַחֲים בְּלִבְבָעָה
אַלְתָהִים הַלְּעָדָת עַלְהָ בְּתָאִדּוֹם וְהַדָּר
הַלָּא תָאַנְפֵכְיָ בָת יְהוֹרָה עַרְוָמָה מִן

בְּנֵי תְּהִלִּים

נטויה ונודעת חמתך ושורעת במבחן בליך דעת	הררייו והרים יר לחימן מלאה מד מרוי ואחימלך	ככו או בנמר מון בכרצה והשקה כוס בשריו בבואה בעל	עללה בארי מסור טו והספה החציך וארוה לך משיר
קללה בצרעת חגים וחולעת ערתחו מובצעת נדורה ומונעת ברדים מותולעת מרעה ותוקעת לבך רק מגעת מכוא עיר מובקעת	ובאבו ורבקה בו אנשיו במגדלים והיתה לפי חרב ארץ בשעטם בחוץ ועדת רמים וכה אשמעה רנת קשחות ומעלה חז	בנפשו במעונו והיו בעינינו עדתי מבצעת יעשים מהמן סוסים מאדם מאדרים מפנייה וכולעת לאישו בסולם מון	וחשב להנצל ונחנו בתחתיתו והיתה בחרב אל ביום השחקים רדר ושרים לבושיםSSH בזה אחותה רגשת וקמננו עלילנו
ניהם מבקעת חללים משועת MRIKAה וnobעת במסגר משוקעת נכואה ומשמעת זרועו מגודעת בדיעו מושגעת ישועה משבעת ובשת בקבעתה פתחים משעשעת מבנה ויורעת בשירי מרועעת עורת ונושעת	וארץ בפגרי רוד ועל אונז נפש ואונק בחבורה מהירה זהה רגלי ^א חסרلب ולא סר אל ועל כל צדור חרב אשר ראתה עינו ועצה מהורה מד והוא ישת קילון פתחים ייד על הור הדרך וחסוך ועודה עלי טובך מצוקה וצורה נ-	dimhim מצובעת ולך גו גולגלת ונוטר ומתקם ושם נלקחו רעיו וברח בלב רגוז ונמס במו יברח ונמלט לאדריר רם ומשם לחקנחו אני אשחת כוס ישע אליה בך רצתי ושמתו בך כספי ולך אענה בשפת וככה היה נשפי	חה ושמנו ארומה מד תחלך ותרומות רג- לך גו גולגלת ונוטר ומתקם ושם נלקחו רעיו וברח בלב רגוז ונמס במו יברח ונמלט לאדריר רם ומשם לחקנחו אני אשחת כוס ישע אליה בך רצתי ברגאל מהירה אל שהר רצתי ושברוי ונפשי את רננות בקהל רב ותחיה לעולם מון
ועל הגלת יהודה אור ואורים כਮות או כמו חבות קבריו יום רגו למרגויים וסורים אסורים מפתקח אסורים ועם צדיק עלי צדק להרים מרום דוכן דבר זמרה ושירים וכינויים אליו ציון מהרים אשר לא חי אהי קבוץ פורדים מקומי בין מלכים והדרומים	בלבי חום למפרק הנערומים ועל שבני טמא מות חוץ לציון היתכן להיות שוכבה לסתורה ואם יש למסורת בפי עם לההוריד בעלי משחת לשחת ואם ייטב בפי או פי בני על ואם אראה בני אל חי בעבים בחזי גואלי חי עוד אקו עד ולא אומר אני אדריר והדור		

קה

ולו יעורשו האל בפשטו על חיליו אשכלייה ומלאקה ובני יפראן בתהבאעה
המקום וגברו עליהם והרגו הטריס מכתא"ר שר חיל אשכלייה והיה הנצוח
ההוא יום ג' י"ד לאלו שנת התז' וכבר נזכר לאבי זה שיר אחר מלבד זה.

ועל הגלת יהודה אור ואורים
כמאות או כמו חבות קבריו
יום רגו למרגויים וסורים
אסורים מפתקח אסורים
ועם צדיק עלי צדק להרים
מרום דוכן דבר זמרה ושירים
וכינויים אליו ציון מהרים
אשר לא חי אהי קבוץ פורדים
מקומי בין מלכים והדרומים

בלבי חום למפרק הנערומים
ועל שבני טמא מות חוץ לציון
היתכן להיות שוכבה לסתורה
ואם יש למסורת בפי עם
לההוריד בעלי משחת לשחת
ואם ייטב בפי או פי בני על
ואם אראה בני אל חי בעבים
בחזי גואלי חי עוד אקו עד
ולא אומר אני אדריר והדור

בן תהילים

עמ

אליהם את וככבר מගברים
ומה תקביין בחקביין פוראים
ויפה מלוך על כל יצורים
טמאה לי כמו משתה שמרם
בני ציון וציוון הילרים
כמו קדם ובנשך נعروים
בפי לישים וחלבם הכהרים
על מובהך אלים ופירים
בעודليل וליד דברם דברים
על פיך בדולח האמורים
אהי יושב ופתחי פי סגורים
עטמיך נדבת מאמרים
וחב חמי בחות השיר תפוריים
לאל ישיר לך בערך הדורים
ישועתו ועורתו נורדים
עםם ממק ריבים ושדרים
כליל וחילם בהדרים
בחבל מלאכי רעים קשורים
ורמו האבירים בגבירים
אשר לא תעשינה הדברים
בעודם מהיות החיסם ברורים
ומה עם קטניות צעריהם
על ראשו להתפאר פארים
בשימים וקומה בתמים
כמו נשח וקטב כמרירים
מלכים ואצלים מעטירים
בחוץיהם נפשות מהדרים
מנוד אורג ופייה חד כסירים
滿מלאות בחשך לא מדרים
בפי הרבה לאור היום חתורים
בחודה לאירוע צוף מיורים
ויקנו בחיי הבשרים
וחברות ורקה מעשירים
ומחיצים עלי עורם גורים
בנסיו את חדשם לבקרים
ושתם בקרבות בשבורים
בני חיל בצעיות אל קדרים
במערכה והניחם פגרים
אשר היו במלחמותם חבירם

ויצר לא יפתני באומרו
ומה תסopic בבוא ישע לישוף
עמידה בעורה טוב לנפש
ומשחה משנים באדרמה
בנה ביקר מרים ציון והרים
וחדרש לאחובת הנערומים
והשביע שיק האוכלה
ואז אביא לך כלול וاعל
הקיינן לבבי משנתו
הלהבל ולריק שת אליהם
והיה לי למושעות למען
פתח את פי ומלא את נדי
וישתה יהלום פיך ומשכית
וישר בהדר קדר ומירות
וחבש يوم קרב על נורך מן
בקומך אל קרב ריבים ורוכים
ובעדך לפניך גודרים
וחשבו כי פעמיך בארץים
אויגשו רמחים את רמחים
ישלחו את דבורי חז ועשה
וכלם הברורים מאנשים
והחמה על גודלים יהודים
וכל בא אל קרב חלון ואולם
בחום לבב באש תבער ורום לב
ובנטירה כמו גמל ואיבה
אנשים לא אנשים אבל הם
ומעמידים בחדרי לב נפשות
כאלו עז חניתם על ימינם
ועינייהם לאבкатת מרכבותם
וגבוקותם כארמוניים סרוחים
וכלם יצעדו למות כחולק
וירוצו לשחת אתبشرם
עליהם ממדוכאים כוויות
וגורה בחזרות במלכים
אויגם אל אשר נסה עשה לי
וצפן מגבורה את לבכם
ושלח את בכור מות ומשך
ובא בינוות גבירים הצמודים
ואז היו במלחמותם פרודים

טו

ב

כח

ל

לה

מ

מה

ונכו מפני הרבה געורים
מכודדים ומוקצתם דקרים
והם היו בחזרותם שמרים
ותפארת ואיניהם נזירים
בני אדם ולחת לאחרים
קשה עורך ולחת לנמרים
והם הוו בתלאות חמורים
ועתה הם כמו כושים שחורים
ונגדם ימחהו בפם שעיריהם
עליהם ישאגו היום כפירים
בני השיר ויהיו שר לשירים
ועד שנער ישלה קצרים
במקהלוות ובחתוונות בחורים

ויחד נסחפו כי אל הרפם
ורובם אוסרו מוכים בחבל
לעולם ישמרו שדות וחוץ
עוד לא יכסמו ראשם לכבוד
וזווה אל זמן לבוז גיע
ולקחת בשער כל שר שמן לב
אשר היו בערים נורדים
וגביהם לבנים בלבונה
עליהם נקבעו דיות ואיות
וכל שואג ביום איד ככפירים
לצורי אעשה שיר עליה על
וילכו יונקתו לבנון
דבריו יבחרו לנוב בלב טוב

ק

ולו עד יכדרו האל במלחמות אשבייליה ושרפו הר הותים ואחר כן עבר
על אישונה ואצטפה עמוק אובדה, והיה זה בסיכון שנתת ת"ח

זמרה

טוב לנפשי ונפלול
הועל בלולו ולא לו
עצמם כמו חול וגדרו
מהר לשחת ונגלו
חולכות בגאה ובלו
תבל וחגגה ייכלו
בסרם באשבול ונבלו
או צין נערומים גמלו
בם העבירו וגלו
יתא עליכם וחרלו
אותו זממי וישלו
כבר ברשעה ומלאו
לבם בליל ושבלו
יצרם בכח ייכלו
נגידו עלמות ומלו
מבן כסלי ונשלו
לבב תיגנו וגלו
שכנו בלבי ואבלו
זמרת זמורה ומשלו
רנת קרבנות וחלו

חימם بلا ריש ותחלא
לול זקנים ואין לי
נראו לבנות בראשי
נראו לעני הלבי
הי שחרות חירות
כבה יבלו ימותי
חיי אשר תם וגמר
שובו לאחר והוציא
גוזל ימי עד אשר מ-
אם לא דעו מהו מהחר
מה יעשה איש ירמו
כוי עמוד את פני אל
אשריו אנסים יעצם
עשוי פלילה ועשוי
לולא אשישות לקחים
לקחו יגונים לבבי
יפו באמרים קלו מן
לול קרב כי שאנו
שלטו תשאות קרב על
שמעו רננות במשתה

ג

ס

ה

ו

ט

ב

בן תהלים

פא

ירדו כמלקוֹשׁ ונוֹלָ
זְרִים וּסְרוּם וַנְחָלָ
נִינוּ וּבִנְים וּמַעֲלָ
מַדְנוּ בְּאֶלָּה וּכְלָוּ
פִיהַם הַתּוֹלִים וּחַבְלָוּ
בֵי עַל לְשׂוֹן וּרְגָלָוּ
יִשְׂאוּ בְשַׂטְף וַיַּעֲלָוּ
נְלָחָם וּדְרָכוֹם וְתַלְאָוּ
וּבְשָׁם אֶלְחָם וּדְגָלוּ
בְגַבְלָוּ יְהִירָם וּקְטָלוּ
רָאשָׁי סְרָנִים וּשְׁתָלוּ
נְשָׁמָן וּכְלָוּ וְאַכְלָוּ
וַתִּים וּקְרָעוּ וּקְמָלוּ
הָבוּ בְחַרְבָּן וּנְפָלוּ
פְתַחְיוֹ שְׁעָרָיו כְּכָלָוּ
מוֹה בָא עַלְתָמָן וְאַבָלָוּ
וּבְנֵי אֶלְחָם וּשְׁפָלוּ
חָנוּ בָאֶרֶבֶה וּחַסְלָלוּ
וּבְכָל אֶרְצָות וּנְקָלוּ
הַבָּלִי לְשָׁוֹנוֹת וְאוֹלוּ
בָאֵשׁ דְבָרִים וּבְטָלוּ
עַל מֵי יְשֻׁוָות וּדְלָלוּ
רְחַצְוּ פְעָמִים וּמְבָלוּ
תַי שָׁלְבָבִי וּגְלוּ
אָמְרוּ זְמִירָות וּכְפָלוּ
לְאָל בְּלֵב טָוב וּחוּלוּ
תְמִיד בְּכָל יוֹם שְׁאָלָגָה

לוּ פְלָאוֹת בָצָר לִ
הַוּרִישׁ זְמוֹנִי כְבּוֹרִי
בְזֹו מִשְׁנָאִים בְרִית בִּיְ
בָאָנוּ בְאֶלָה אַכְלָעָד
עוֹו נְתִיבָם וּעֲנָה
הַרְבּוּ לְדָבָר גְבּוּחוּם
קְמָנוּ אֶלְהָם בְאִישִים
כְלָם בְכָתָר וּמְכָלָל
קְמוּ בְחַרְבָ שְׁלֹופָה
לְבָשּׁוֹ חַנִיתָם וּבָאוּ
תְקָעָוּ חַנִיתָה בְלָבָות
הַרְגוּ אֲנָשִים וּשְׁבָוּ
דְלָקוּ בְזִוְתִים בְגַבְעָתִים
תְרָאָם כְאִישִים שְׁחָורִים
הַבְּבִשָׁסְנִים נְסִיכָם וּסְגָרָם
רְאוּ מִשְׁנָאִים פְתָאִים
הָיוּ בְלָכְבָם גְבוּחוּם
חָזוּ המְנוּמִים המְנוּמִים
הָיוּ לְבָוּהָ בְאֶרְצָם
עַבְרוּ וּחַלְפוּ כְעַבְיִם
חָרוּ פְעָלִים וּהַמְסָטוּ
עַמְדוּ עַוּרִים בְשָׁשָׁן
בְדָמִי רְשָׁעִים הַלְוִיִּים
אָדוּ אֲשֶׁר עַל יְשֻׁועָד
עַל טָוב בְּפִילָוּ אֶלְהָם
קוּמוּ קָחוּ תָעָפָה וּשְׁרָה
מָאָל עָשָׂה לוּ בְמַמוּ זָאת

קון

ויצא דבר המלכויות לאזאת המהונאות עלי גוללה המקומות באיר שנה תח"י ונטל
המקומות בגבור אנשי מואלקה למחרנותינו על הר פומיש יומ ה' אחרון לאיר
ונאברו במלחמה אנשי החיל ונולד בה אבי י"א אחר בן הצלוי השם בניסים
ונפלאות אשר לא נשמעו מהם ונדר בעת היה לחבר הלבאתא גבריאתא ואמר
בזכרון חברו אותם ובמספר המלחמה היה וჰצלו ממנה

תורה

וּפְקוּדִים וּוּכְנִי לְהֹרְרוֹת
וּשְׁמַעְוּ בְתַעֲרוֹה הַיְשָׁרוֹת
פְרָטוֹתָם בְּלֵב הַיּוֹ נְצָרוֹת

אֶלְהָם הַאֲרִיךְ לוּ פָה בְתּוֹרוֹת
וּלְכָהָ פָנוּ אֶלְיָוָנִים
בְתּוֹרוֹת אֶל כָל מִזְוֹת מִבּוֹאָר

ותוך הלב ולא בכתוב עצורות
ומחכם לתלמידיו מסורות
זמן החדר ידי צדרכות צדירות
והסרנו מי תבונה מבאות
ורבו הספקות בחברות
בעת בא בחקלאות מגאות
בתורה שבבעל פה של מגאות
סדריה כמלות מאירות
בדורותיו והתר מאסרו
כמו הילך דבש בינות יערות
חלוקתם במשניות אהרות
ובם חוקות מקוימות ברורות
בחובים ובצפוני פטריות
על נכוון במותר ואסורה
וחבירלו טמאות ממחרות
ספקות משפט מורים ומורות
בஹל מחחות עוד וקורות
אשר היי לראשונים פטורות
לכל סתום במשניות גמורות
והפריחו בחיקם צי' ופראות
ומهم לקטו מצאות כאורות
בתלמידו זה עלי' יושר אגורות
והקימו לדת חומה ודרות
בדורך אשכבות גפן ופירות
בנות ענן בחרציהם אוצרות
במענה דברות תלמוד בתורות
אשר המכחה לתלמידים מפירות
מעט מילים למיעשים חברות
ואדרים אמרים לא בשירות
לרבים משbill צדק מסירות
הלא הם על שם היום דברות
ודלה רת וקלו החמורות
ושלחו יד מתי ידות קצרות
והלבינו רשות השחרירות
כפי יכול ושכלי עוד חיקרות
וכוחב להקים החדרות
בלשון צח ובדרך נברות
ומביא כל מעוקל בקבורות
מקום מולד וארץ המכורות

וממשה מקובלות עלי' מה
ומנביא אליו נבי' נחנות
שמרום בן חכמים עד אשר בא
וחסירה פת תבונה בישיבות
ורבו המרכיבים בשעריהם
ונחלקו מתי שמי' והלל
אי' רבי יהודה קם וגאר
והאייר את פני עולם במשנה
ותזכיר החלוקות היודעות
בתהבולות לכל דרש מזואות
וestruction נחלקו אישים וכתבו
ט' בכלם יש דבר יחיד לבטל
דרושים בעלי' יראה וצדקו
וטrho עד אשר קבעו הולכות
והיכרו בשורת מפסולות
ישב משפט במשפטו וסדרו
ונגולדו הספקות אחורי' בן
מצאות העלימו סוד הלכות
אבל מצאו אמוראים פתחים
ובחם העלו נזהה לתורה
ומהם קבצו דתות כבאים
ורבashi' ורבינא נתנו
כח' בבנו בו לתורה קיר וטירות
ודרכו כל פלאה בתעדיה
והוציאו שתוויהם כמצויא
ורבים שוטטו מאחריהם
והורו لأنשים מאמרות
ל' וכתבו מחברותיהם ובמה
ונאמרו בשם ראשים בשירים
ופשטו על שמם ביום תשובה
והם לא דברו בכחה ואולם
לה' ולכן חוקין מינימ זרוע
והריבבו והפטרו שפתם
וחחרירו צדקות הלבנות
ולכן הנני חוקר בדת אל
ומזוכיר התעויות לתניאם
ט' וחוקק את אשר אין בו חלוקה
ומווציא כל ישרה מקברים
וחתלמוד אני שם על דברי

בן תחילים

פג

על אמורויות גאנום הבחורות פלייאות¹ להתפאר צפירות אני אובל ולא מצא מרווחות . ואבע בישראל מקורות אשר פרשו מתי בינוי יתרות יהו בשם עלי כל פה אמורויות ומכשלה כמו אטראס וסירות ולסיר מפנוי עור חפירות אשר חנק לא רם לא הדורות תדבר כי עדות דעתות חסרות מתי חמד ומולות נערות בפי גאון ורבבי איש שררות ואם עוקרי עקלקלות עקרות ושםעה איך אישר ההדרות ואלביש מעורמיה הגוראות ופה נקי ועינים מהדורות וחכמי מהגות און זורות במו אתה לעורה לי בצרות ולמות נגزو עלי גורות בלענני ואטרו פה בארות בעת החטאפו לי יום עברות למגדל עוז ולמצאות בצרות אני על במתוי עבטים יקרות כמו זיקות ובוחניות כקורות והנה מאחוריהם קשרות אסירו איש בירדים אסורים אשר מצא בעינים סגורות אחווני ומאוות ועשירות מלאכים קחלות לא ספורות וחיזיהם בקשטים עם יתרות עובוני ופנו מגערות בלבד נחפו ורגלים מהירות בחמס לב והשתף מרודות יחרתי ומין ובורות מערה אין בעמקה במערות

ואסמן באשר אתה ואחותך ורב האי גודל כלם אשו לי ומכרו אמי שואב ופתוח ומUBEVO ארוה העצמים ואטרח בהלכות הנכונות להוותם בשם אומרים למן ולא אבוש בעמודי על שגגה לסקל מפני בשל אבני ולא אהדר פני רם כי פני כל ואדע כי גבואה עוד ועתק יוגדילו כי ידבר כי שגגה ייאמרו כי ידבר כי שגגה נה אבלו כל אבי משכילד משכילד חドル מהם ואל תשמע אליהם ואיך אשמין רעבי דת בדשנהומי יחקור וימצא באמרי ידינו אלי כפ' הוצאות כי יישרם בישרת לך וען אלהי נזרה על דל שפתה ותהייה פי במענה פי לעורה כמו עתה נתתני ביד צר ושבלת שטפטני וצולה ואולם רחמייך העצומים נתתני בידים ותהי לי ותפשו בי בידים ואולם והאי צו להרגני בחיצים והשבו כי בידם להרגם ואיבכה יעוצר כה ויתpose ואיבכה יתחה אדם משנאו ומה זה יעשה סוסים ורגלים ובינו לבין מושרפים אמרת כי קשו חרבם בידם והטב גערו בם עד אשר כי ה' את הניסותם ופנו ואתה העמודתני עלי צור ואתה העלית משחיתות ודרית בכורי מהומות

¹ נ"ל פלייאותיו.

בֵּן תְּהִלִּים

<p>ובליון לבבי במגורות לחתייחי במו נשים מאירות עניתני בחים מסערות בצלמות אשר אין לה שדרות¹ בלי נגה ועכ מאין מאירות ומלאו מנהרה בנחרות גדולתק ועשית גבורות ולא יכו להשמע ברורות מיורעי לאל עולם בשירות וללווי לאל אדר זמירות בחאחו לעינים שמורות גאלני בפי שירות סדרות במקהילות בהקרא עצורות להתלמד במבוע סברות ולימות מבני מות עברות ותלמוד מותודת אל מטרות מכובדות למוציאין ושרות על ראשיכי בקריהם עטרות יחידתי ביום השמד וכורת וחטיב מעוה דבר וסודות אני מות הועלה מן הקברות</p>	<p>בום שמו בכור מות וחירין בום דלקו שאול ובנות עלוקה ויום צרכי במר מגיא הרוגה ראיתני וסוף חבוש לראשי כליליה מבלי شهر ואופל ונתית עליהם אור ישועה וחשפת למושעות זרוע ולא נשמע בדור ראשון כמו זאת לואת חפרו עדת קמי ופתחו ולואת על שפתוי כל ימותי אני אקום לחורות לו בליל ובישון היגעים לאלהיהם במחשבים במתקרים בגלוי ובלשוני לכל דרש ושודך לחיות את בני אל חי במצאות וליצוק על צמאי דת ומשנה ומוציאות בפק ההלכות צמידים הם עלי ידי בחיי גמולה לאשר גמל והציל אשר יאמר ביד אדם להרע ומי יאמר למתים אין תחיה</p>
	פ
	פה
	צ

קח

וכتب יכברתו האל תחת השירות הנכברת הבניה על הלכתא גבאראתה.

ואחרונים ולא תטרח לחפש
אשר לא יחטא אין ואפס
וכות מבם מודיע אחפש
הבינני אלהי איך אתחפש
בספרי תחזה דברי קדומים
ואם תמצא בענייני דבר חטא
אבל לשפטות אשר טרח אליו בפ'
אשר צור למדני קח ומה לא

קט

ויצא דבר מלכות לצאת החילוות לקציו, מורה המקום ולגן"ה, ואסתג"ה ונראו
שם הגבורות הגROLות והנצחיות החוקים ובשובם משם נפגש באנשי מלאקה
פתחאום והכה בהם רבה ויפלו מהם חללים מראישייהם יותר ממאה
והיא הייתה מלחמת התשועה וממן הנצח הוה יומ ב' י"א לסין שנת תח' ואם'
בעורחו האל כוה.

בן תהילים

נמסה מלאה
בארמה פלייה
על ירושו מקאה
לפניהם מחואה
בגאון וגאה
בלבוי בלאה
בתוכו סכואה
גנרייה שנאה
ועל כל שגואה
בלבו ובאה
עמקים מעיאה
ומאיין חטאה
דמייהם צמאה
בימים התלאה
ולשואת תבואה
חרבות בשואה
ונרעה נבאה
צירה תלאה
ומאיין רפואה
מלאה תשואה
בקדרים בשואה
בבطن מלאה
לאלף ומאה
gamlotת תנואה
חרבות לכאח
בשר שה בריאה
לסמל בביאה
וחלק לפאה
במחנק לביאה
מצואה מציאה
אליל תחולאה
לروح נכאח
והמחטיאה
לעלום נשיאה
קרך משואה
וצרה רפאה
שרפים בראש
והנהלאה
ימיו הנבואה

כח כום בכברקת
כי היא לברה
נגה אדרמת
ראש נגידים בתולות כדיט ברגל ריש
חשלם גמולם
ותמציא בלואת
מתקן בעת עברת
בורך ומימי
על כל זדון חטאת
חששה שנת נקם
הנה מצאנום ב-

בזו בלי פשע
ארץ ואرض אל
אללה שפטותו
בי יש פרי למורי
כלשון שפיפון ר'
היא לאשר נרוין
על קדרם מימי
אבדן בלי סרה
שaanן כמו קרייה
שחק ימי קיז
טמון אשר הבעל
הריג בלי חמללה
וירבררו הנה
היום שכנים ב-

מדם בראים מד'
דومة אליו עובד
כבה עשה כללה
אויב וחנק רע
גם לא בכל עתים
לחיש וסוף חזק
בצפו ויש עתים
באפק עדת חוטאה
רב מנושא אין לו
טפה אליו פה תְּ
נפשי בכל צוקה
לפרות מעט עמי
או לעוזר רזה
על מובחויתך

ומייד נשיאה
גביעת בירדו
נגה אדרמת
אם לא תדרינמו
ענבר נתחיה
בראש הר כ庫רא
ברו חוק ואלה
נטושים במישור
דרושם דם נקאים
באפסי ארציות
כעופ וחותיות
אשר מבלי שוט
פניהם והיתה
ברגע במקת
חרבות בראשם
חניתות בקול עב
והו כנפל
אליל דם שעוקים
יופצץ בסלע
מליכים בארכמן
צבעוי ישימון
לטוב רע לתומו
ימינך מישנאים
באריה וקדקר
גנוזים מגולים
להשקט וכח
בעשו ותשאט
ישעת אשר תשטוט
ומטיב והפי
לטלחו וכל חטא
למולך ולא חט
וכבה לעולם
ועמי מעטים
לדכא חזקה
כברפים עשיים
ושעה נגינותיו

בין הנשיים קום
יראו פלאים
בתמוך צבי מושקה
ה למבה בראשם
לך נא דרוש לב
ושאל פרת יגד
אתני אָחֵב מימי
כוי יש לצורך יום
קום נא בני ישחה
שרים רופוני
ובני פלשתים ש-
הנהצען ארדם
מהר בימים כוח
עד יישמעו גוים
קמננו אליל חיצים
ולכת מוצחת
נפלה מחמת על
ונחרם אותם
בתשמעו למפל הד-
ובעוור בשרים קול
נפשי מלאות
ובפי הרגום גוד
הכום כמו פטיש
כח אתמול חברים ל-
ויברחו יחד
עשה לרע טוב או
אחי בעת חמוץ
טראוף זרוע צר
לא יש בכל ארץ
כיאחרית טער
ישעת אשר תשטוט
הטיב אל איש טוב
יש חטא אשר ייכשר
לה אם תחולך דרך
אליל רפאתי
אם רב יהיו עטם
כוי אין לך מעוצר
ושעה נגינותיו

ק'

ויצא דבר מלכות ללבת אל אשונה המקום וכבר נקבעו בה חיליו אשבייליהה והמן עם אלברבר והיה מגבורתו עליהם מה ששת בקז'ו ארין שמעו ובעו'ף התעופף קולו ווכרו ובשובו משם נער עוז אלהי וזה בשנת תהי'ב ושמע כי קראנן חלי כבד ועצום מצחא אשר צמה בי והוא קשה מאד והוא הקפיל מסעיו למחר לבוא לקראי' ואחר עורי אליהם אחר היוש ממני מרפואתי ושלחה דברו ורפאי ואמר בוה.

שת לנגו ומי לך בחצורי
שחרותך יגאל לך את שחרוי
ייף במינו גערות אישר מבחרוי
קל מהרה זמן יפתח אסורי
אתרי עד יאור ישלח קציריו
כ' בבר דעכו וחויבו מאורי
קשט לא שחרה ימי ריק בחורי
מושון שח וחלוני אכרוי
תשת ראשון ובאחרונה שמרי
אך מורי יציך יסכל'ך שקרוי
מחבלו ומשאלות לך בקיורי
ישיבך שהרו ומוחך בקרי
רב פתריו וגועך כל פתריו
קום והטיב קרא כדורי בשורי
שב בובישת ושפכו שם אשורי
ואסופים כעם במסגר עיריו
והפיצם כמו ארי מן עיריו
יד ולhab החנית וכידון בשורי
ואבנינו במוץ וכקס צדרוי
קשותהי ויחליף את יתרוי
מי יאה באן ורע שמורי
מי ימלט בעז וכח מסורי
אל צדיה בהר להצל נצורי
מכזריהם וסגדו את שעורי
ונסובב במחנינו עבריו
חויאו שם כמות בקרב קברי
את משנאו בעיר ומבית בשורי
בצורותיו ובא בחדרי חרדי
בכלימה ושבעו ממורי

מה לך אל צבי גובה נعروו
סור הלא תחזה על ראשך ליל
איך יפotta אנווש בשער ואיבה
אוסרו מלacci שאול תוכ שעריו
יבבדו מהלך פעמיו בארץ
בחשכה בצחרים בעינוי
לבנו לאנווש לבנו נתיבת
קום חכם לב וספרה מה בידי
כום ממולא בשוא בידך שמניו
למזרך שביל ישירה זקונים
את בתוך בית כלוא יצועו וגגו
את כשביר אבל עמלך בלילה
חלך בחלום ותמצא בזוקן
בין גברים נטוש בכיכ על נערומים
כי גדור נח עלי צדיה ללבדו
כי חילום אשר להרע קרוואים
גואלו נערו ויצא אליהם
שולחו בו בני קשותות ואבני
נחשבו שם כל קרב איש Cain
ואשר יעוז אליהם ישר
אם בצל אל בני מצודה שמורים
או יסגרبني גבורה אלהים
נאספנו בבוא שמווע ורצינו
או יבואנן בבית מצודות ומבהור
נהנו שם למול מצדדים בכח
כל אשר נעלחה עליהם בצבא
יש שמחות ולא כשמחת מצודר
מה תבקש עשה לזר נס וסר מ-
נשבעה מפרי נוּם וHEMA

ישק כל איש במחנינו חבירו
איש בא נזיר וראה בעצרו
כי יהוקף בצד וצד לי בצדיו
עופפני זמן בכנפי נשריו
גוף כמו שעורה ובצל יצורי
נו אלו רופאיו להבש מזורי
שם בגגו צרי ורפא שבריו
אל מזוחות שאל ונח בין מגורי
אל קרבוי ורותך אל נחרוי
האללים וכו' ישועות בחורי
המשלים לאל בטוב לב נדריו
אל רצונו יוחדר אל דבריו

ואנחות ובו שתותם וין טוב
נעטתי גול כבודי בגילת
אך לדע נחלף ששוני בשמעי
נעתי בבואה שמואה ואלי
ואבקר בני בערשו והנה
רכבו אהוביו שהינו ולא רך
אך אשר הוא לעצובי מחבש
אל אמרת אחריך אשר בא ונגע
את פדיתו ושב לבך אשר בו
את אלהים אקו בצרות למן
ואמתו יזו עלי איש חסיד
הממלא רצון יראו אשר רץ

קיא

ואמר עוד בצעת מחנות אשכלייה ורונדה וכל קצה המערב אל רזה המקומ
באלו שלנת תהי"ב וכאשר הגיעו חיליו בקרוב מהם נגשו כלם אל ההרים ועל
בגביהם ומחנותינו ישבו בתחתיות ההר לתקראתם שני שבועות ולא ירד אליהם איש
לא פרש ולא רגלי ואחר כן הלכו לדרךם בבושת פנים ואם יעורחו אל

תהללה

ובני חמת נחלו חמת ונינה
נגה שכינה ובת ציון מנורחת
ספר נריתות גרושות ונשכחה
והוד ומורה משקדרת ופורחה
זרה בתוכו ואש קדרש מלוקחה
דומות לרמן והם התשעים ושש רוחה
אשאף ואשים על לי ואשתה
ברמות ערוגה בנציגים מפותחה
נגה ורוח צורר המור במרקחה
סורר כסיל ישת משבט ומשפחה
בנות בחמליה ובונה שאנן נחה
כימה בכל يوم כאילה משולחה
פלק תלויות בעלי חבל ולא שחה
וקחל פתאים בטוב לבב ובמנוחה
אין טוב בלבד על נתיב טובה ובנכחות
הרבו מושגים במשמעות שוא ומדוחה
שרי צבאות וממלכות וכל פקחה

העצור נחלי עני ואנזה
חשכון גבל תוך גבול ציון ובית מראה
אשת בריות חשבה עללה מאין
מה לי בחיים ואין ארון וכפרות
ודביר ואלי ובית קדרשי קדרים אש
ופאר מכונות וכחותה ותימורות
אשב נדור נום בטוב נומה לערלי לב
אשר שחקים עלי ראשי וככבים
כפני פרחים כעין כסות בין לו
ודמות בסיל בחדריו נח לבדו בן
ופני בני עש ועש אשה אשר עושה
תשב מהרה בעלי רגאל בקו שחק
פלק ירעוץ בעלי רפין וארון תוך
כלם נכוחים לסור רע מבינים לו
הקל בני על נתיב טובה למן כי
ושמע פליה אשר עשה אלהים ים
נקו נדרבים וטפסרים ושליטים

ל

לה

מ

ה

י

טו

- זיקות קרב אורה מוא וקדחה
שמעו מלכים גבורה ושבחה
ארץ מרוה ומולדה ומצמיחה
למאור ושמעה בהצעיריה וצעריה
היוთה ב نفس בבאוינו ונרכה
עלתה אליל הר כאילים ופסחה
שמעה שמעות ערת אישים וברחחה
ארץ כמו סיד בדם שרדים מרותחה
אתת תשוע ורעהה משומחה
תוך אליהם ממורתה ונרכה
על כל שכונה בתלאכות ופורחתה
מכה בראש או בפי חרב מנחותה
רומה למשחתם כמו דמן וכסותה
כל עוף בכל קו ואל כל גור בכל שוחה
עורם והם בעלי רוקח ורקה
כין רך לבבו יגבר פיו ויפיחה
עת רחקו בשפט פה ינגחה
עת בא אמת תחשו מריב ותווכחה
המערכה ו אין טפלות בקיור טוחה
להם בעלים בבאים יגראו שיחה
נשים ממולא שחוק בנחי ובצוחה
מלכוד בשיחה לעוף ראה מקום שיחה
מכל הבודה מתועבה ונאלחה
אייפה דברך ויאלם וישתחה
מתי כלימה ונפשם לא מרווחה
מבון זקנו ושערתו מגולחה
לעג בשער מרווחתו מפולחה
נפשי בראש נעלה ששה ושבחה
זה סוף קhalb אשר רכבה וצלהה
חוшибי תמורה כמו חיים. וכרכחה
כימאמה חק ודרין עובה ושבחה
כזאת לנפשי בשר אחיל ואפתחה
bosot yisheha asher atan v'akcha
על כל תשועת אנוש עדפה וסורה
מורוב שמחות וגיל עפה ופרחה
יום הקרב ישירה רגלי והצלחה
האל פליות ואתבונן ואשגיהה
כבה בקדום וום ירך אשכח
כפונ יומן ביד שרדים אשלה
- בגנו עליהם בעודה מורה ליב
זכרו משנאים פועלחה וכוללה
נפשם שבעה להרע ומרדייה
שמעה עדת ריב תריעתה ורעה לה
אמורה לבדה אני אחת ואפסי עוד
היתה במישור כמו לשום ממשבה
שחנו אליהם הוה מפעל ערת אישים
אני רדו מרכיבים עד אשר נשים
בווא גשו בקרב נפשות שני לחמי[מ]
- באו נבכה נשיכם דם ונגבירה
עד יעביך קול נשיא כל עוף וכל חייה
לבא וללק דמי גופות גבידים ראש
לשום גברים אשר שמנם מכיסיהם
לשם נתחים ולא נתהי כבשים אל
אישים אשר נבאשו בנו או זוי נבאיש
נכם במפעל ושות יד לא בשוט לשון
- נקרב ומפה ומפה נעללה אבן
למה גבואה גבואה התאמו ריק ריק
אייה שקרים אשר מתחם בפה הנה
בפני נשיכם תשיחון رب וש אישים
צחויים בראש הר רדו הנה נמלא פה
נרעם בקளות ואין עונה בקול כי אין
- בשו ושבו מותעים ונאלחים
היו בחרפה בדבר איש לאיש אייה
שבו רצוחים והם חיים וש אישים
יש איש מהלך והוא בריא ומחייב
נפשם שבעה יגונים מחפות ראש אך
זה סוף קhalb אשר אמרה ולא עשתה
זה אחריותם עם בנים רוחם וזה אחריות
כן כל מפירות ברית ביוםathy שבה
הנה לשוני כהריב חד ולגמול
- אחיל ואשלים בהל אל ישועות על
על היושעה אשר מתקה וערבה כי
לולי אלהים אשר תמרק ברוחי או
ואומר ואצלח בשורי כי נתיבתי
אסם אליו לב אשר יעש בכל יום לי
וכמו בתימן וום כל يوم אני נושא
ובנות זמירות לפי בנים ובנות אל

בְּנֵי תְּהִלִּים

קַיִם

וְאַנְיָ שְׁלַחְתִּי אֶלְיוֹ שִׁיר לְאַחֲת מִמְלְחָמֹתָיו וְעַנְנֵי בָּוהַ הַשִּׁיר.
 אֲשֶׁר אָבָיו לְחַכְמָתוֹ אָהָבוּ
 בָּוּכְרוּ לוּ וּמוֹדי דְּבָרָיו בַּיּ
 תְּעוֹדָה הַחֻקּוֹתָה עַל לְבָבוֹ
 וְשַׁת לְבָוּ לְהַבִּין מַה כְּתָבָוּ
 הַכִּינוּ עַל כְּתָבָ מִפִּי כְּרוּבָוּ
 מִפְּתָחָת בְּמִשְׁכָּיוֹת זְהָבוֹ
 בַּיד גָּלוּ אֲשֶׁר נֵס וְחִשְׁבוּ
 צְלָחָת וְכָל עַצְבָּוּ וּרְיוּבָוּ
 אֲשֶׁר קָוָרָר וּמִשְׁתָּוּמָם עַזְבוֹ
 קְמַעַת הַמְּסִירָה אֶת אַבָּוּ
 לְעוּלָמִים בְּכָל מִזְאָה וּמִבָּאוּ
 וַיְתַעַג יְמִי חִיוּ בְּטוּבוֹ

לְבָנָן מְשָׁה נְבִיא אֶל אוֹ קְרוּבָוּ
 אֲשֶׁר מְיוֹם בְּמִי יְהִמְיוֹן
 וְהַמּוֹשֵׁךְ כָּמוֹ נְחַל בְּעַרְבָּוּ
 בְּבּוֹא שִׁירָה אַלְיָ אֲבָיו פָּתָחוּ
 וְהַנְּהָה מְעַנְנֵה מְסֹדָר אֱלֹהִים
 וּמְכַתֵּב בְּעַטְרָת בְּן מְלָכִים
 כְּתָבָ הַנִּסְיָן לְבִי וְאַחֲוָה
 וְמִיחָה אֶת הַרְוֹן אָפָוּ וּקְצָפָוּ
 וְהַיָּה תָּרוּק יְחִידָתוּ כָּאַבָּלָבָה
 וְהַיָּה לוּ דְּבָרָיו הַגְּנִיעִים
 יְהִי לוּ אֶל לְמוֹשָׁעָות וּמְסָעָדָוּ
 וּוּפְלִיאָה לְעַשְׂתָה לוּ אֶת חַסְדָיוּ

קִיגָּן

וְלוּ עוֹד בְּסֶפֶר מִבּוּא מִים אֲשֶׁר הָיָה בְּבַיתָו יֵצָאוּ הַמִּים מִרְאָשׁוֹ וְהַיּוּ יוֹרְדִים
 כְּרֻמוֹת קְבָה עַל רַצְפָת בָּחַת וְשָׁוֹשְׁנוֹת הַנְּרוֹת בְּקַבָּה מִפְנִים וְהַקְבָּה מִבְּחֹזִין וּנְרָה
 הַשְׁעָוָה בְּרָאָשָׁה.

מְרִיקָה עַל פָּנֵי מְלָח כְּמָלָח
 וּמִימְיוֹן לוּ כָּמוֹ חֹמָה וְשַׁלָּחָה
 נְטוּיָה עַל אַדְמָה מְבָדּוֹלָה

אָכוֹרֶל לַיְלָה אַבּוֹקָה עַל מְנוֹרָה
 וּנְהָרָלָא יְמָוָתָה אַשׁ בְּתוּכָוּ
 וּשְׁמָיִם בְּעֹור שָׁהָם מְצֻוּפִים

קִידָּר

וְלוּ בְּסֶפֶר כָּלְחוֹת הַוּרָק הַמִּים מְאַלְיוֹ בְּבַיתָו וְהַיּוּ צְוּמָוֹת מִמְנוֹ קְנִים יוֹצָאִים
 מִצְדוֹ הָוּ מְשִׁלְכִים הַמִּים מִכָּל צָד וּמִכָּל עַבְרָה וְאָמָר.

חַבְצָלָת בָּאָרֶץ לֹא נְטוּה
 יְפָפִיה וּבְנִיה יְפָפִים
 וּסְרָעָפִים סְבִיבָה מְכָסִיפִים
 וְלָה אָמָר עַלְיָ רַאֲשָׁה כְּשָׁהָם

קְטוּנוֹ

וְלוּ עוֹד בְּסֶפֶר הַאַח לְפָנָיו מִבְּוּרָת בַּיִם הַחֹורָף וְסִבְבָּיו צְרוֹת צְפָרִים,
 נְתָנוֹנָה עַל מְדוֹרָת אֹור לְעוּלָם
 לְמַרְחָקִים וְהַאֲוָר לֹא אֲקָלָם
 אָכוֹרֶל מִהָּרָה צְפָרִים אֵין בָּם נְשָׁמָה
 וְהַמָּה לֹא תְּעוֹפֵינָה בְּתוּם אֹור

קְטוּנוֹ

וּוְכָר בָּמָקוֹם חַבְרָתוֹ אַחֲרָם מִהְמָשְׁוְרָרִים שִׁיר עַל קַעַרְתָּה תְּפּוֹתִים הַבוֹאָה לְפָנָיו^{וְיִפְּתָחָה}
 יְפִים וּמְטוּבִים מָאָד. וְהַשִּׁיר בְּלְשָׁן עַרְבָּה הוּא זֶה.

צְרֹתָה נְפָסִי הַכְּדָא מִן פִּצְחָה
 לִמְכַאֲפִתְחָוּ מִן בָּל אַיְלָא עַזָּה

ה

ו

בן תהילים

קיז

ואהדר מהיוישבים עמו אמר וה העני בלשון עברית והוא זה.
במו בסוף מזוקק נעשית
ומגاري נשכת לין ופתוי

קיח

וחלו פניו שישיב העני הוה גם הוא בלשון אחר ואמר פתאום זה.
אני באשר תורה יוצקי והב
למען נשכה מוחסר לב ארחה

קיט

אחר בן אמר.

מן עשותני במו תחזה אותי פן ישכני בן משלוח ואיש פתי

קב

ואחר בן אמר פתע פתאום על התפקידים י"ג מאמרם היו בין הכל טז
כי כבר נוכר מהם שנים וכולם דומים לעני הערבי והג' כמהם הוא זה.

עשוי בסוף ובוחב מצופה
אליל צדו כמו אורם מיופה
כאלה רך ומעור לא מוחפה
לכל חסר ונבל שנ בתוך פה
ותפוח מלא ראשי בשמי
ותפוחים אשר צמחו בפרדס
שאלתיהו עלי מה לא תהי לך
הшибני בלי אומר למן

קכא

וחרביעי.

כמו נגע אשר אין לו ארוכה
במתפקיד אשר יקרא באיכה
ודמעתו אליו חזין לא שפוכה
בתוך ראהה ובת עינה בכוכבה
עליל חסר חסרו בנשיכת
ראהachi בתפה מהורד
ולא יצעק בטנא בין חביריו
אבל ישלח כמו דמעה בנגעו
כחולת אהבה עצרה דמעות
הшибני שארו וחמסו

ה

קבב

וה חמישי.

בליל דעתה
בבאף רעה
תבאותך
תבאה מך
שאגה מך
בתפה
באף שני
ולא תשחית
הנשך זה

קבג

וה השישי.

בתפקידים ערוכיים במוסבה
ויר רגלו בצדעת מרונגה
אשר יצעד בין יין ויכשל
ישלח אל שחין צוען בשוקיו

בן תהלים

כבד

והשכיעו.

להבריה להריה	את יגון ותפוח	ראה גפן لتענוגים	לשמחה נבָר ושמן טוב
-----------------	------------------	---------------------	------------------------

כבדה

והשכיעו.

עליו חן בפיהו שנ	במו אוראים לבכל נבל	בתוך טנא נכלים כי	ותפוחים פדמ מיד
---------------------	------------------------	----------------------	--------------------

קבו

וחתשייעו.

בתפוחים אדרמורומים ומושך והריה ברואים לא לנשך	חסר לבב אשר קורץ בשינוי הסירים מלפניו כי לנשך
--	--

קבנו

והעשורי.

ולא דבק אליו חכו לשונו ברו שניו ולא נחנק גרונו	הייש תמה במגדיל פה בחברה וכנוש בתפוח ולא נשד
---	---

קבכח

והאחד עשר.

עליו אחיהם בתפוחים	ברית מלך אשר תשך	שתיים הם לאגרש לך
-----------------------	---------------------	----------------------

קכט

והשניים עשר.

ותפוח יפה תואר בשנו יאבד יופיו	ותפוח ריח וטוב פרוי
-----------------------------------	---------------------

קל

והשלשה עשר.

בכתליםם ומקייא על פניהם בתפוח גROLLE משניות	לנעימ אין בחברה בען רק וחמתת מעביר את מלחמותיו
--	---

בן תהילים

קלא

והארבעה עשר.

חברה למרחוק ואו תנו
ישפוך עלי שני דמי תפוח
גרש מגלה סוד חברים מתוֹר
ושפוך בפי בעיר דמי שני אם

קלב

וחמשה עשר.

באה וראית אל ורומה לתפה מהולל במעשה
מתוקה כמו טumo ארומה כמו גלו ויפה כמראה
ופיהו בשרה היא כאסור ליר ולפה אשר לו ולא לו הוא
בחור לך למשכבר חלקה כמו ערו
ואם היא לכה אישת כמו עלם לבן פנים וחומר

קלג

ואמר יבדחו האל בצעין הנקרה יאסמין שלשה אלו.

כמו פטרה ועליו וגפני
ובאדם מגדמים סעפי
דמי אישים נקיי בף בכפיו
ראאה יאסמין אשר בריו יrokeim
וציציו כבודחים לבנים
כמו עלם לבן פנים וחומר

קלד

ואני הצמחתיacho יפה בגני ועשיתי. סביבו תעלה וחליתי פניו לצאת
אליו ולנוח עמי שם ובן עשה שמה בו ואמר עליו.

למשאלת חברה או נקלה
בנצניעו ובפרחו ממולה
ושמתי להנחתי סגוללה
בשכימים עלי ארץ עגולה
ערוכות בה כמו טורי מגלה
ואל פרחם לבל שوال מסילה
בארמון לא בצל אלון אלה
והאלם למעלה ראש החולה
וישים על כל גומא ממולה
עלי מים באפרין בכלה
ואל משקה אויב שבתחילת
ולאמר לו שתחו אין המולה
ומי לא שר כואת לא שר גודלה
עלי יובל בוגנה אין פעה

יחסוף יט לבב אבוי במלחה
ואו אמר הלא נלק לגן כי
שם בכיר למרוגעי טבעי
סביבותו תעלה העגולה
ויצאנו אליו גנת ערוגות
בכל ריב מسلطות יש בלבם
וישבנו בצל רמון וערמן
ותחתנו למציאות שעבוי
וחמשה יملא כוס באדם
ואל שותה כמו חתן ישלה
וישתחוו ואל כוסיו ישבו
ולא יגע בחושיט יד לשותה
פליה הוא ומראותה גודלה
וכפעולות שתה אחים בכבר

בן תהלים

קלה

וללה אליקף אחיו מחלי השחין היוצא בנסיעון של שנת חת"ג והיה צאתו עליו קורדים השבושים מסדר ויקח קרח יום אחד ואמר כוה י"א בחיותו מחליו.

זמן רע יציקך	בפחזו וחפונו	וישת את לבך בית יגנוו וגופך	וכצע ונשך את יתיריש רגע	ואם מומן לך בזמנך	וימה טוב לך היום	וילבן פני גער	ויסוב ובוי ישוב	אדמה אשר אין לך	ויש מומן גואל	אליה מאמע את	ומי באלאום לך	זמן מהבל טוב	זמן לי ביום אחד	טו זיין זה ימלא פי	ואם את יהוסף ייד	ועטה הניאני	כאלו יקוד בבעשן	ומראה נגעו על	בצלו ואולם סך	ושלח ארכחה לו	וכן מעשה צורי	מצאו חלי פתאות	ובאו לו והוא קורא	כח קראו בשבוע	כאלו בני צווה	ובחר להמלא				
ושם כטמרה	נגעה ונגפת	נתנק במתנה	כמישלם אוישאה	כלוחם ויתן קול	וטובו ברעהו	ושבעו כרעבונו	ברקיו יום מהר	ויחזר בשחרותו	ויתן סביבותי	זמן שג ולא שיח	יברעכו קרבלאי	ינדר בשרך על	וירועי ברפותו	וררועי הדמוני	הרום את אשר בנה	ורעה לעתותיו	ועל יום שני	בטובה ויום מהר	עליה מהליאו אז	באש שם בעצמותיו	בגוףו ותחבורות	בשרו כמו מהית	בצלו ואברתו	מהרה ולא ארך	לעבדו אשר יהל	ומנעמו הוותק	בלחו בבית ספר	דבר מעות קרת	ולא יענה רע בע	שחין רע ולשאת אש
לחציו ובידרנו	לפצעו וצפינו	כפעמוני ברומו	פקדות להשב מך	לבדי כי וועל מחד	ברערכו קרבלאי	ינדר בשרך על	וירועי אין רעה	וחבר לבן אדם	ימרד בפי את טוב	יחמתו וחרבו	ובשחין נערם שת	בגופו ועל פניו	ונסכה בירדו על	כפהich בכבשנוי	ונפוחות על גלדו	פצלות יפצל איש	ונסכה בירדו על	בשרו כמו מהית	בצלו ואברתו	מזהה ולא ארך	לעבדו אשר יהל	ומצאו חלי פתאות	ובאו לו והוא קורא	כח קראו בשבוע	כאלו בני צווה	ובחר להמלא				
לעדרנו וברקינו	וישיש בלבוני	תנותיו ופקדוני	פקדות להשב מך	ברערכו קרבלאי	ינדר בשרך על	וירועי אין רעה	וחבר לבן אדם	ימרד בפי את טוב	יחמתו וחרבו	ובשחין נערם שת	בגופו ועל פניו	ונסכה בירדו על	כפהich בכבשנוי	ונפוחות על גלדו	פצלות יפצל איש	ונסכה בירדו על	בשרו כמו מהית	בצלו ואברתו	מזהה ולא ארך	לעבדו אשר יהל	ומצאו חלי פתאות	ובאו לו והוא קורא	כח קראו בשבוע	כאלו בני צווה	ובחר להמלא					
אבניו ובניינו	לנפשי ברפינוי	אבניו ובניינו	ימרד בפי את טוב	ירועי אין רעה	וירועי הדמוני	וירועי ברפותו	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	ירועי הדמוני	ירועי הדמוני	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה	וירועי אין רעה			

כלו

וגברו רוב מלכי אלאנדרוס משפחת הברבר ויתר הפרשים עליהם בקיין של שנת חת"ג ושברו הצרפתים להיות עם בעורתם והביאם עם וצדו העיר מארביע רוחותיה וצרו המהנות הצובאות מהמערב עם חיל הברבר על מדינת אלי אסנה ויצאו לקראות ויארכו להם חמישה ימים קרוב מהם אחר בן נראו אליהם ויערכו להלחם וילבשו שריוןיהם ובארותם כי בן ברחו כלם בלילה בהרים ובגביעות אח"ב קרבו לקראת השר ابن אבא עמאר והצרפתים הצרים משני צדדים ממזרחה העיר וכאשר נראו אליהם ברחו גם בן משם שניית ולא נשאר מהם עד אחד ושיבו כלם נכלמים איש לאוהלו ואמר יוקירחו האל וקוראה

זמר ה

כָּנֶף הַנְשִׁרִים	בֵּישָׁעִי וְלֹא עַל	שָׁחָרִים סְפָרִים	אֲשֶׁלֶת בְּכָנֶפי
לְפָרָם מִסּוּרִים	וּרְבוּם בְּעוֹפָם	יעֹפָן וְנוֹלָאת	לְמַעַן בְּאַבְרָהָם
בָּהָרֶבֶת עֲבָרִים	בְּעֵבֶר חַשׁוֹנָה	אֲשֶׁר הִיא מִשׁׁוֹחָה	וְלֹא עַל בְּנֵפֶעַ
בְּקֻוֹתָה וְהַרִים	בְּאוֹרוֹ כְּרָגָע	כְּנָפִיו יִמְלָא	וְשַׁחַר בְּפֶרֶשׂ
בָּאָרוֹיו יְצָרוּם	וְשַׁמְךָ מִפְאָר	בְּשֵׁם אֵל יִצְחָק	הַ אֲנִי אֶזְמָרָה לְ
אָפָלָה אֲסּוּרִים	וְהַיּוֹ בְּמַסְגָר	פָּעֻלָה אֲנָשִׁים	בָּרְקָן יְזָאִים אֶל
וְסָכוֹנָה נִמְרָם	וּשְׁבָוּ לְמַעַן	מִנְאָף וּגְבוּרָה	בָּרְקָן עַזְיָן
עֲדָרִים עֲדָרִים	כְּרוּעָה יִנְהָלָל	בְּלִיל וּסְהָרָה	וְהַמְשִׁיל בְּסִילִים
וְנַחִים אַחֲרִים	אֲנָשִׁים יִגְעִים	בְּמִקְרָא וְהַלֵּל	וּבּוֹ יִתְנוּ קָול
וְקוּשָׁרִים נְתָרִים	בָּאִוְמָה לְכָסָא	וּבְזִוְצָוָן	וּבּוֹ מַלְאָכִי אֶל
וְאָדוֹרִים וְשָׁרִים ¹	וְעָנוֹנִים בְּקָול רַם	מַצִּיצִים לְאַל רַם	שְׁרָפִים וְחוּזָת
אֲדָמָה הַדָּרִים	צְבָאות מִמְלָא	וּקְדוֹשׁ יְיָ	בְּקָדוֹשׁ וּקְדוֹשָׁשׁ
בְּחָדְרִי חֲדְרִים	יְבוֹאָן מִאוֹרִים	מְהֹודָר בְּצָאתָתוֹ	וְשִׁמְשׁ כְּמֶלֶךְ
מְלָאֹות קְצִירִים	בְּחַמָּה בְּקֻוֹתָה	מְלָאֹות חֲרִישִׁים	בָּאוֹרָה גְּבֻעָה
מְרָכָא בְּצִירִים	וְתִבְרָחָת וְתִצְרָחָת	רְפָואָה לְחֹלוּם	טוֹ וְחוֹרָחָת וְתִפְרָחָת
וְאָזְן לוּ דָבָרִים	בְּלָא יָד וּקְוֹרָא	רְחָבָ פָה וּטְוֹרָף	וְשַׁתְּ יִם רַחֲבָ יְדָ
חֹזהּ בּוּ סְעָרִים	וְחַרְגָעָן וְלֹא תָּרָה	אָמֵין בּוּ וַיְסַעַר	וַיִּשְׁקַט וְלֹא תָּרַת
וּמְצָרָף לְבָרִים	וְכָלָא לְמַשְׁכִיל	קָרְעָה לְמַכְבִּיר	וַיִּצְרַא אֲדָמָה
וְתוֹרִיד וְתוֹרִים	וְתַעֲשֵׂיר וְתוֹרִישׁ	וְתַחַן וְתִמְשִׁישׁ	תִּצְמָח וְתוֹבִישׁ
וְסָופָר בְּשָׁרִים	וְמַקּוֹה אֲנָשִׁים	מְנוּחָ שְׁנִיה	כּוֹרָא שְׁנִיה
עֲנִים וְשָׁרִים	וּבִית דִין מִשׁׁוֹהָה	עַלְיָ טָבָ וּוּלָה	וּבָה יִשְׁגַולָה
בְּחִירִי חֲבָרִים	וּמוֹצָא יָם עַל	בְּצָפָן וְתִימָן	פְּרוֹשָׁנָה נָא כְּתָבִי
כּוֹכֶר כְּפָרִים	אַלְלָהִים לְנַפְשֵׁי	בְּזָכָר יִשּׁוּעָת	סְפָרִים מִרְחִים
וְשִׁמְשׁ סְדָרִים	וְשַׁתְּ עַל פְּנֵי עַש	לְבִנָה כְּשָׁמִים	וְנָשָׁת בְּמִצָח
אַלְהִים אָמָרִים	וְהַרְבָה בָּאֵין כִּי	בְּבָרוֹק יְיָ	כָּה וְמַלְאָ לְשׁוֹנוֹת
וְעַשְׁן נְחִירִים	וְשַׁפְךָ מְרוֹרוֹת	בְּלִבְבוֹת כְּיוֹת	וְפָלָא אֲשֶׁר שָׁת
בְּתַחְתִית עֲפָרִים	וּקְבָרָגְבּוּהִים	בְּרָאָשִׁי מְרוֹדָםִים	וְהַוִּשְׁבֵב עֲנִים
חַמְרִים חַמְרִים	וְשַׁלְחָם לְעַנִּי	הַמְנוּנִים חַמְנוּנִים	בְּבָוָאָם בְּאוּנִי
וְאַיִתָּה קְבָרִים	וְחַרְדָת אַלְהִים	וַיָּם עַל שְׁפַת יִם	שָׁאוּנָם כְּרֻעָם
סְרִיסִים וְנְצָרִים	וְחוּתִים וְאַלְפִי	וְסְרִיסִי פְּלַשְׁתִים	לְעַרְבִים וְהַגְּרִים
וְהַהְדָרִים	וְוֹהָ מַעֲפָנוֹ	וְוֹהָ מַמְכָאוֹ	וְזָהָה מַמְכָאוֹ אָורָ
וְקִם כְּהָרִים	וְלֹבֶשׂ בְּלִיל	וְלֹחֵךְ בְּנָחָלָה	וְשָׁוֹטֶף בְּנָחָלָה
אֲגּוֹל פָה אֲגּוֹרִים	וְמִקְצָת עַלְיָה	עַלְיָ הַגּוֹלָה	וְחָנוּ קְצָתָם
חַשְׁבָנוֹת פָּגִירִים	אַמְרָם עַדְיָכִי	לְהַרְעָם בְּמוֹמָדָה	וְלֹא נְשָׁאוּ יָד
כְּהָיוּ עֲצֹרוֹת	חַנִיתָם וְאתֶם	עַצְוָר אֲתָנָשִׁים	לָה וְשָׁחָנוּ הַלָּא -

¹ פִי, וּמְשׁוּרָרִים.

בן תהילים

זה

ואתם נצורים בשחך אסורים בצדי הנזירים ודבריו שקרים עליהם עוורים אליהם להתרים ואין בהם יתרים עליהם קשורים בבעל אברים בבכחות יערם למדון סדרותם רשעים גמוריהם ורגלי עפרים וללאן שחוריםם וקנאה שכוריםם כאיש חרד החברים למדרב חרדים אותם נוערים ונעדרים שכוריםם מרוצצת מטרים גברים מהירם ולאזר גורים ונענות יהירים בשות קבוריםם וסגרו שעירים ושוכני כפרים וסרו מגוריםם שמחות קזרים לטמת מזוריםם ואין בהם שמרים וכחה שברים חרושים לבקרים בשפתי גבריםם נעירים נועריםם ומרפא לציריהם מאורים ואוריםם פרי הבציריהם ישני שחיריםם ושלם נדריםם	והנה ישבתם ואם ככבים בנבחם ושתקם ואי ההבלים עוורם ונחנו אבל לא עונם דריכם להשחתת וכימה אשר מ- וטשנו עליהם וקרנו באريا עדין יהונו ענווים ומישפיל ובידי כפוריים לשחר לבנים ומניין בעסם מושנום אבל הם אהלים ונסו בבושה ומתר- ערבים גבריםם ודרנו כי אלכם לבתר בתרים ולשוך מרבנות ולחת קדושיםם ובאו במצוור ונחה אדרמה בחבל וחוזות ואולם ימי הד לבבי והעללה ואיה שמנים ושלח רפואות בכל יום אגדל ותהיה סדורה ובה יישרו ל- ותהיה כחתול ובפניהם חבריםם וחויר לדורי וכנור לעורר לוכרין תלאות מלכים ושדים וידם אסורה והיו לבבים והלשנה ימינם אלחוים בני אל בעפר נallo בידם ביד עש חנותם אליהם חמשה עליהם אנחנו רוחקים בשם אל מעודד ופורצים בחיות ליום השאנים בקצע שביעים בצלם ומראות אפלת ועוזבו לחרפה ולשוב אשר נח במורה אשר ישמעו מה ואמרו אליהם יאיצוں במגל בחדרוד חרבות באין פה וראשים אלי מכצריהם עליהם ברקמה ורבו עלצויות זיכחו רוחות וסלד בחילה כאליה וקווין בה אליה צבאות חרשו לנפשי אחים זמורה יטיבן בחורים מחישה לערדים ומחשך לערים גביעים וכוסות פעולות אלהים בקין הפלאות	ולצורך ערים הנפשם גורה הנשו קרבים היבשה זרועם מ הלא אין בכל אי ושמו פניהם ושם קשותותם כלו רוחמים ועפנו לשמי מה ובאו נבואר והם ייחסבו כי וקנוו עליהם בלבות ארויות וסופים נכוונים ג עליהם גדרים אלפים ומאות איי יברחו ב- אליהם הביאם ושבנו לחיל נה וחשנו בטרם ותרים הביאם והنم בגלאל ולנקוב לבבות ולשום אנשים ס אווי מהרו הם והיתה כלימה ונחו ארצות ברחו אניות ארנן בגילה סה אני שיש בעצה עשה לטוב אותן לאזור המ�新 ולשמו תקופה ובה את מחולם ע ותהייה בנתיב ומכשול לסורים ודרכן להשכות וממלמד למוכיר ותכשר וחאות
--	--	---

כלו

ויפשטו אויבינו מראשי הברבר בפתח המערב לאגד ולבזח עליינו וילכו ל夸ראת אשבייליה הם וככדי חילם אולי יקראו לקראתם שלוחי מלכי הגויים אשר סביבותינו המבוקשים להשלים עמננו והיתה בונתם להלחם עמננו בעת מלחמותנו ונש נצverb. וזה בפסלו שמן כתמי"ב. ואמר "א בום.

ולרגע עי בחסרו יפקני
להודות לו בקהל יתני
ועל פשע לעולם ישטמנוי
ולא יגער באובי ישטננו
שאלות ובכן עלי היר יעלנו
ולא תאור מריבתי וידיינו
באלו אין אשר יראה בעני
למרחפות ושותה בקשוני
ברגו וחדרה לבשוני
וערפי אחזו ויישטמוני
ויעף אל גבולי שלחוני
וחדרש עור קרב ביןם ובני
שחקים צור בעוו ישמרני
ואין לאל רבבה על ימיini
לדורש רוב ישאל ידענו
הלא חבית בצרות ירבוקני
למשתנים ביום איד קרמוני
ויאמרו כי בראשם ילכדי
במהמורות מלכים יהודוני
כמו שהו ברעות ירדפני
ולבקר באורך שבעני
ובבדבר פלאור תהייר לשוני

לעתותיו אלהים יוכרני
ובכל היום עלי פלא יהודיש
ולא אמר השבח רחמיין אל
ולא יעור להושיע לנפשי
ואגיאע לבור שאון ותחתית
ואולסן צוררי חוליכים ושבים
וישמעיו מהומותם ויפנו
ובתקופה לעת צאת המלנים
ובקיצור מאת ימים ועשרים
ומפניהם וצדדים נלחמו כי
ושבו אל גבולותם בשלום
ועתה נועדו לחו לעודר
כאלו גואלי ישן ואין על
כאלו על שמאלוי אין אלףין
ויש יתרון עלי דורש אלהים
הלא חוקם לסקל את עצם
ואיה מעשיין הקודומים
והنم הוליכים לטמונין רשותות
שלחו אותם בדרך רע וצדדור
וישחו במפלתם אנשים
וחשקי בערב בום ישועות
ולויתח חסדר תקשור לראשי

כלה

וילכו הצרים ברצונם אל אשبيلיהה ויהיו שם עם בעל בריתם האיש עבאד' שר העיר וימורוד ויגבור בם ויחוק בהם ואסרים בנחשים ומלא בתה ההבלא מולם וזה מהשנה הניכרת וכאשר מסך ה' בקרבת רוח עווים וקמו קצחים על קצחים והותרה הסכמום ונתקלקלת עצם ובטלת מחשבתם והכויב ה' כיהם וטבשו פולחתם ונאמר בזאת יזכירו האל' וקראותו

זמנה

בן תהילים

ז'

... בוטוב וקשרו מה אנטש כי	... מה אנטש כי
ולהתיר עבות רשותו	בחברים ויתפרדו	כפירים להושע	ויש נער בריב	ויש נער בריב
.	חותר ואין לו דם	... בכלותיו	מי תבר את	מי תבר את
עצמיו במחברתו	רعبו ומותתו ¹	בככר להסיד את	ורעב אשר אהז	ורעב אשר אהז
גאנב במחתרתו	ובחרור אשר כשל	בסוסו במערכת	ונער אשר ...	ונער אשר ...
טמונה בחוך פתו ²	מי שלוח ולא בן כי	אדמתה רחבה חייש	' ... הילך על	' ... הילך על
במסלול בחורתו	ברגלו עדי יפול	יהלך לרשת צר	ומי ערד צרו	ימי בקהל האל
יכבד שא בפחיעתו	בחומו וטوب ...	ירוץ
בחורמו ומכברתו	ו蔻ץ כפי רשו	טו וכמה אשר תרא
... בלחותמו	ומוצא פרי בחשו	אשר יחרש רשות	קריטים בקרסלוי	ושליט אשר השבים
דרכו במכברתו	בחלמו ומרחשתו	בחלמו לשלה	בארמן חברו שיש	בצרי אשר תהה
בחלמו ומרחשתו	נקים ביר רשותו	וצחן ומרתון	אליה בפח קוש	בשליך נשיא עפרון
וילין במחפהתו	מישנאמ אשר גראה	בדרכ נתיבה אל	מלך נתיותיו	ועל רין בגבור אל
אהוב ומלכדו	אהוב ומלכדו	בנתום וכלהט	פארים ולובש את	ועם נשי החטים
אברון ואבדתו	בדרכ נתיבה אל	כתונת לבית הפשת	מלך יום קוזו	ביחישן בכל חובש
ברכבו ומרכבותו	בנתום וכלהט	ושם נלקחה נששו	מלך חזון ומלוכה	וכל רין כגבור אל
פארו וכחנותו	ואידזו לנפשו בית	ומהיר כמו צפור	ברגלו אליו קזו	וכל שר הבינוות
נפש אשר אותו	צוחה בפי BOTH	ואידזו בנפשו בית	בבא יום פקדתו	וכל נחף מוקול
אלי פח במפלתו	מחיררו רפאותו	חותרו וצין נזרו	מחולו וצין נזרו	כח ומכה ולא נקס
פקחות והפקדו	היילו בלכחו אל	במכה ולא נעשן	פעמו ולא רגלי	וקר ולא הקייר
וחבל בראש אשתו	ונשלל אשר הוליך	ועוז בתקון כסו	וחלך להביא חון	ו hobek רוכבל
ולא נתנה שבתו	ועוז יחידתו	בקירה להשתכר	רמיה ורמויה	וממלך אשר גאה
משנאו וחללו	שרפים והעינוי	ונחפהן לאויב ו-	ונמלט המון עוזו	ל ולא הוא לבדו סוף
בכיסו ואמתחו	ולא רע מעט בא על	בשלחו עלי אויב	והם לא ידמו כן	בחלכם לעיר אויב
בתוכה ומרכבותו	שליח בשנאים מד	בשלוחו עלי אויב	וisorו להעוז	וחתך ימיינו מיד
שהותו ומשחתו	ונחפהן לאויב ו-	ב絲יות בכף ידו	והו בירדו מיד	והו בירדו מיד
המוני ומשחתו	ושברה בני קשתו	אכלהות לובח	והיה מפרק גם	והיה מפרק גם
הלומו ומקבתו	מלכים והרבות מד	סלעים וקץ' גם	וממלק בעמדם פ-	אליהם הסיטם ור
חלהשה בכם שלחו	צליעו ופרק את	ארחו ומטה עז	יבכה יסכל אל	יבכה יסכל אל
חורו ב מגערתו	חלשים ונশמעו קול	הממם ושלח גם	וחרד באמרתו	וחרד באמרתו
ונוכה בתוכחתו	מארה וגער גם	אנשים לנשא איש
קצינים במחברתו	אשר סר למשמעתו

² נ' בפתחתו.

¹ נ' ותמורתו.

בן תהלים

הbeiיאו במשכלהו ירידך וכבדתו אליה וbnחשתו ולא אדרעה דלתו בפי כל שחוק שמותו בכושה באדרחו כלמות במחגרתו מלככים לממלכתו בעילם וחולחתו הדרו ותפארתו ביוישרו ומתקבנתו בחקו ומשמרתו	במאוניו ושר געים כבליו והנויות פעמי בסוגר צר בסודו לעורתי בסתר ולא נדע לט צוררי פניו ושב המשנאاي ב-	בשיה אשר נשא יריבו והכבדת באמרי כבר הביא דלחות והוא פתח בקחל ואתה אל שםחות כמצנפת ומלא שחוק פיו	מה עזיזה זמרה למען הניות אני אהטה לאל וסגר בעדר עורי וישק משנאاي בי מה אזי אהובי עטה והגר יידידי גול וכבה תהי גאות וימים לאיש וראוי וכמה פלאים יש נ' יברוך אשר ברא ופעם חלל חק
--	---	---	---

קלט

ולו שיר נקרא בערבי ארגוֹה³ וזה שם של כל שיר שחר וחציו מחריו סופו
ובנה אותו על צואה אשר כתב ויסרני בה והוא השיר הנכתב בסוף אגרת
הסמיכות ובערבי אל אצאָפּה⁴ תחולת השיר **תדע בני כי צור יציך נורא**
וכו' וכבר נכתב בספר בן קהלה באות התיאו⁵ (ס"י Tag).

קם

ומצאתיו יוקירחו האל חלישות הכה והגוף מדורך הוקנה במלחמה אשר הייתה בקיין
של שנת התיא"ד ואמר בזה שיר במתואון תחולתו **הנמצא ברע' מר לבבו**
למרותי וכו' נכתב בבן קהלה באות הה"א (ס"י קלט).

קמא

ושב יכבריו החם מן המלחמה היהיא מנצח וגובר בתאותו מוקבע כל חזק
לבבו ומואיוו ובהגינו אל עירו ואל מקומו יסrho האל ביסירין קשים וחלאים
כבדים עד אשר נואשו ממנה הרופאים אחר בן הרחיב ה' לו וחתיו מחליו
אחר היוש והביא אליו אחר כל הנטיונות האלה הרוחה וחזרות הנפש ואמר בזה.

בעירשה ונוגה מוחלע דמה שגה ומלח בסיב רוגה כעלג ונולגה רעבים ויאגה ישב בגוף יחיל ישכב בעל קוצים צפ' תוך מקור שווה	נפשי אשר נעה שחוור בשחויר יתד צוב לה דממ בפיו שיח כנהמת לבייאָה ⁶ יומ' קמה וגורייה וירעד ואם נסמרק ככל' אשר הובא חראה בלי רגלי ⁷ ששת עבריה	וחלין בל' תoga זופר בשלג בר בשרו וחטאתו ונבל גאן צמא נדף כמו עלה וילג' נסמן קול וירעד ואם נסמרק חראה בלי מסגר עמוקה והויה מן	אשכום ולביSSH פרק עונו אל זב מעלי עצמו נדף כמו עלה ה אבן לשנו קול ישב בגוף יחיל ישכב בעל קוצים צפ' תוך מקור שווה
---	--	--	---

³ מלשון ויחרgeo ממSEGORTIIM (תהלים י"ח מ"ז).

בן תהילים

צט

ובו עמו הוגה
בלי פה וקול הגה
ישור ואילגה
בגופי והשליגה
ובנצח ביד עגה
בבושחה ובראגה
במיינו ואת דגה
מות והשיגה
טבוחה ונחרגה
בצין על יאור שגה
עצמי ושוגה
להכעים והשגה
שאונך ואבלגה
לוזון ולמשגה
ונסתה במרוגה
ומוצל ולא פוגה
בספר ואורגה
לגנה ולערגה
למים וערגה
דבריר אל וחוגגה

צורה אחותתו
באו חוו גוף מד
עקביו חלי מחר
עשתה כאש נרב
חומר ביר יוצר
ששים וככל צרי
כימס יקס את חול
מחלה רדיפה ב-
אם הוא מהיה בה
מוחות ומשבריו
פשתה ופשטה ב-
גופי ונסכויות
הרפי מעט מני
כי חם ולא העין
שחת לתפארת
זמרת נשוא עז
איך נסכה כואת
יבוע חרואה
נעימות אמריה
אל אשר צמאה
שמע על לשון ערדה
שלש מסובבת

הנה אני שלם
ויחריש והוא מהגה
אם דל אני היום
אם גואלי הפך
בן יהופר האל
างיל וככל אחוי
טו נשאו כליכם
אל תחתמו מאל
בי הוא הביאה בי
מחלה אשר חמודה
קדמה עלי לבי
בלקחה גROL ת-
מרבה להרע לי
לולי אשר חסרו
או שלחו גופי
לכן זומר לו
כח אחים דברים על
יקלו חוויה
תרם ביום שמעה
ותהי כמו קריית

קמב

ואמר יכבדו האל אח"ב מספר הנסיונות ומשבח לאל ית' על אשר
שמר והצליח ורפא וקראה

שירה

ושפלות שתוק מישיר לושב בשמיים
ונעקש דרכיהם
וירל שפטיהם
לשלא ולשטים
לאחר ולשנים
ולא מות בלב מים
כנהל ונחלים
שפתי מצחחים
מיושר באבניים
כמולוג בשנים
בטלה ומאונים
לכובר נחשתים
כמו עב ומאותם

אלחיו עצלים
דרכו ומתעלם
כמו תוטש גרון
וחך לא כבד שפה
יצווה ואבתה
שנותו עשה לי אל
למאות ורבאות
בכbeschן ולא שורף
מהומות עלי נפשי
מרנן ופי כנור
כחכון כלוי יציר
בטורים מכובדים
ויום יום עלות חרם
עברים כמו ליל
קרב אך שאל עמקה
עשה במאה מן *

בְּנֵי תְהִלִּים

ק

ולא אל דלתיהם
ביעקב במתחנים
אנשים במצרים
ולכדו אגפים
עקבות ופעמים
והנה כפרים
שמאלאל מקום ימין וראש אל כרעין
ביר על חליצים
באוד בין שפתים
ביהוץ ואגלים
בערב וערבים
הרופים ונחרים
בכמה שבועים
מן Kash לברכיהם
ומכות לשדים
חוויו בכפלים
ואוון ועינים
בפניו לחוים
לחוליה שנחתים
אדמה זרתו
מקצת לרגלים
ומכבריך בחפים
רצופות אשר באו
בליות ומעים
וחום גוף וצער בשתי
יתהע לכל נגר
וחרים בשנים
אליהם סביביו הור
וחדר בקרניים
אסור לב אל מחלה
מוחי שש בנפם
חטאתם ורשעתם
יהורה ואפרים
במלבוש ונעלים
ערבים ובנינים
גבועות במאוניות
מוחגה וריחים
ובלתיו יריכים
כפניהם ושוליהם
וקין זה טפחיהם
וחגור לרגליהם
במצוק נשאותו
בחול ים ביומיהם
הרוי כוש וגוי קו קו
וצלצל לנפם

צריכים גבוהים לא
אבי אל וסתורתו
כmouthו לדוים נ-
ערכת לנחלמיו
ושלל תקומה מ-
ואבitem אל עורי
ושאר ולא אביר
בצד עדי יגע
באגםון בתוך מיימי
בלוי לב וממכאוב
חולתי ואנטקי
בבקר וסור ליל
לוועה צף בינות
חרדים ויאמרו כי
קרובי بعد מרפא
ובוכים לרחוק מן
כבר בא אליו דיו
ולבי בגין זעה
והרופאים באים
ורצים בני ישאר
וגועים בחתוגתם
ואם ינאמו בקר
לבך מ מלא עור מז-
לה ניב וזה רוח
אלחים וזה שמע
שנים חדשים בו
אשר נאסר בס על
אשר מני חלשי
בתוך אהלי מצאת
והקזו שתי רגלי^ו
לה ומשפיל מרים קדר
בעשר אשר באו
וחציל וחידתי
כחדר צר וצאת לח-
ממוגג וירקון
בחיים מחודשים
ידידו אשר היה
קדושה מכיסים את
ענו בן חרדים מן
בתקפו ולא נסכו^ר
גבוהה נבנראים
שהקוו וככל ארץ
עגולים על ארץ
בתוך בל בך
כאורה וחושך או
טפחות ימי קין זה
בעתו כפי אכלם
שלישי וננדכאים
מומישך בעבר נ-
שהקם מזרות ב-
בשמה סבבי מל-
וקשה אשר לא בא
באויב בלבבו מ-
ומוחי וכל חי
ואביך ולא אביר
בצד עדי יגע
באגםון בתוך מיימי
בלוי לב וממכאוב
חולתי ואנטקי
בבקר וסור ליל
לוועה צף בנות
חרדים ויאמרו כי
קרובי بعد מרפא
ובוכים לרחוק מן
כבר בא אליו דיו
ולבי בגין זעה
והרופאים באים
ורצים בני ישאר
וגועים בחתוגתם
ואם ינאמו בקר
לבך מ מלא עור מז-
לה ניב וזה רוח
אלחים וזה שמע
שנים חדשים בו
אשר נאסר בס על
אשר מני חלשי
בתוך אהלי מצאת
והקזו שתי רגלי^ו
לה ומשפיל מרים קדר
בעשר אשר באו
וחציל וחידתי
כחדר צר וצאת לח-
ממוגג וירקון
בחיים מחודשים
ידידו אשר היה
קדושה מכיסים את
ענו בן חרדים מן
בתקפו ולא נסכו^ר
גבוהה נבנראים
שהקוו וככל ארץ
עגולים על ארץ
בתוך בל בך
כאורה וחושך או
טפחות ימי קין זה
בעתו כפי אכלם
שלישי וננדכאים
מומישך בעבר נ-

טו ושובי אל ביתו
או בא חלי הפוך
בציריך עלי צלע
כאוב האבד לחיה
אדבר ואון מבין
כ ואעטף ואתגולל
ואקוב כפוף קומה
ואשכוב כמו שכור
וחכבר בליל מ-
ויאור ולא אמין
כה ולבי בגין זעה
והרופאים באים
ורצים בני ישאר
וגועים בחתוגתם
כבר בא אליו דיו
ואם ינאמו בקר
לבך מ מלא עור מז-
לה ניב וזה רוח
אלחים וזה שמע
שנים חדשים בו
אשר נאסר בס על
אשר מני חלשי
בתוך אהלי מצאת
לה ומשפיל מרים קדר
בעשר אשר באו
וחציל וחידתי
כחדר צר וצאת לח-
ממוגג וירקון
בחיים מחודשים
ידידו אשר היה
קדושה מכיסים את
ענו בן חרדים מן
בתקפו ולא נסכו^ר
גבוהה נבנראים
שהקוו וככל ארץ
עגולים על ארץ
בתוך בל בך
כאורה וחושך או
טפחות ימי קין זה
בעתו כפי אכלם
שלישי וננדכאים
מומישך בעבר נ-

בן תחלים

אט

לאיש רחמות
אלחי ספרויים
ילודה באבנים
כגומר בדבלים
מאחו עקיבם
ברישעם בחפניהם
למאריך באפיהם
לעומר בסאסטים
בעעל קרייט
לבבי בכפים
ותימטב באונים
לאוין קרטים
בלי שוק ורגלים
לקדרק באפסים
זכרתו באלפים
ובקר וצחרים
ואקווד לאפיהם

הלא יחולקו שלל
אלחי חמתה איה
אשר בא ולא נפל
בasha והיא זמה
לקבל שכר צדקם
לזרדים וודוניים
אנשיים וארכ אפ
וגומל בחיק צדק
לערדין מנגה
שאללה ובורי מון
לבב כל נבוני לב
ושנער וגיגיע
וחתך למרוחקים
לארץ ועד אדריכין
שקלחות ולו אוכל
חסורים בתהנות
ולפניהם בנום אישים
במוחו ובلدינה
מנשא בבדוי מן
בAMILIM ותישר על
לחמות ישועים
בגפי מרים קרת
כאבי עדי אגע
בשבעים מתחננים
חסורים בתהנות
ולפניהם בנום אישים
תמן.

ושב יוקירחו האל
משם ובין ידיו כתבים
זכרתו באלפים
וכתב אל מרד רב יחזקיהו ראש גלוות יאריך ה' שאריותו מגיד העין היה משבח
ומפאר ואמר זה וקרויה

ומביש עצה מגביר
ואומר הייצילכם
נה ופוצה עני עם
וסדר מראורב על בית
ומכל עון חמאת
ממלא לפוי וכום
ועובר עלי פשע
ס מורה לכהף רשות
ונורה למעריציו
אנשא בשירתי
בשירה אשר תנעם
וילכו אנשים בה
סה ותקרא בעלי גרון
ואשה לאל השח
וכרתו ורב חסדו
ואולם אמלא מרד
ואקום ואשתחו

קמן

ויצא דבר מלכות לצתת אל הדר הזיתים אשר באשביליהה בינויו של שנת
תחתטו וזה שמו מוחיתרונו הגROL בתגבורת והנצח מה שנשמעו ונודע בכל קצה
שב יוקירחו האל משם ובין ידיו כתבים ואגרות עשה אותם לשלהם למורה
וכתב אל מרד רב יחזקיהו ראש גלוות יאריך ה' שאריותו מגיד העין היה משבח
ומפאר ואמר זה וקרויה

זמירה

פניהם כטוטפת
ודבר צדקה למול
לא בן מעלפת
להיה צעפי אשה
דרכו מעופפת
אברת תמוותה עלי^ה
טשות מטופפת
פניהם מושנאים מול
שי באוכן נפה
מתוק ויום מותקו
סבי תמוותה והר
קיפי סכבי מרד
סחט אל בחיים שאור ניר מחלפת
נבייא הנמציא אשר הורד מכתפת
אם גור והוא מבלי מגע מנוגפת
רחפו הדרים והיא בסם לא מרחתת
 mishpat ואומין לאר- יה שב מיאלפת

נגלית ישרה בעלי צניף ומצנפת
אין על אמתסתותאון היום נבונה על
רך פיד ולו אראה חיים לנפשי בר-
בואה ממשנאים מול אפנה לפני ורדי-
ה אישים יאו ימי סבי תמוותה והר
חווה אבל במעון נחרד מכתף בגין
גבר בקול יגער בינוות צליין נדי-
בollowות קטב מותת לשע' ותחד בולות לשד ולרב

¹ נ"ל מותת לשע'.

בן תהילים

דבר יום מפעל בקבב לב לוחמים העש כמחלפת
 גוס אך ביום תראה להם ונותן אוי ערשה ועודפת
 משה שאל בעדה מרים מתופפת
 אלה אבותי אשר טו אלו יציו ובול מלי מעשים נפלאו
 יכבד שניר מנשוא ארכב עלי במתוי ובואה חללים בא-
 ב באתי באחרית ימי האחורי לבנו אדרוש לבנה בש-
 ה כי כבודה ובת מילך פנימה ג-
 כי יש בנפשי לשח כי יש בנפשי לב-
 תח אל נסיך עדת מלך ביזופו ותור
 כי יחוחו כבר אורו כאור הלב-
 כי געורת היומם בחמת בפורה יומם
 לא באננו בקרבה ועין קמנו במורה למש-
 מועל צפחה אל מעו לבב צדדים
 וביר חזקה ידר עה מלפנים כי
 אראה המולה מקד ללה ומוקפת
 תרדוף רביבה לאיש מהם ותפה אך
 לה נכה ונשוב וכי כה עוד והיא תעוז
 באה בשפה שפת גלית תהשbis יומם
 חממה לשבעם בא-ר איזום כמו גרב
 לא ימצעו מעלה להם ארווכיה כי
 רצינו בישע עדי נאמר הדוד יש
 מ קם על ייסד ברית מלך לבניו את
 לע שבטכם שבט לשון אשר תעללה
 תרים ברק עב עלי שם שמש ותשוט על
 אישים בעת מחר-ר חם תהזה מפעל
 לכם מלוכה ול-י מופת נבואה רק
 מה נtagה בתורה וא-ר חם המעשים ור-
 ירכם גבואה במא-ר שלת כאור שימוש

מלשון את שבע כמחלפות ראש (שופטים ט"ז י"ג).
 נ' ורובאיו.

בן תהלים

שם לא מסלפת
צפרק ולא יפתח
בדם מטונפה
מישור ומרצפת
נפשי וחופפת
כל שר אשר יקראה יהרדר וילפת
שירדים מכלך גדור סבכ עלי נפת
וכפי אני יש דבר תורה אשר מיום
אך אתה וזה נקצאו היום לחוקיה
הנני לאלי אשר פעמי ברם צרי
נ אם ינאמו צוררי כי מעדה רגלי^{צورو בירינו}
או דברו מִנְנָנוּ רה פו אמריה
ולראש קלה ומד רה ואמוריה
זורה חסובב נטו רית ראש וגרכן על
זורה יאריך ה ימיו על כתבו וכותב אליו במה שנולד שם ושבה ופאר ואמר
בזה וקראה

קמד

אחרי בן יצא עוד דבר מלכות לצאת אל מקום נקרא אלבום מפאת אשبيلיאה בזמנן תשרי שנת תהי"ו והיה מקrho בזה במקrho בענין הנזכר קודם זה והיה שובו יחזקתו השם ממש והיה מסכים לענות את מר רב דניאל ראש ישיבה יאריך ה ימיו על כתבו וכותב אליו במה שנולד שם ושבה ופאר ואמר בזה וקראה

תלה

מנור ויעל את גדור על שפה
לשומם במרקח פעמו נדחפה
נדר בנווצת עוף ברום נדפה
המיד להוציאו שה אשר נטרפה
ירכב לחפזו במותי מגפה
או אין בידו מעלה ותנופה
תהיה בכת צנה בבזו עורפה
או אחיזו ירך בקרני סופה
ראש רדה ים או בציה עופה
תשוג מלוכה או תחי לגדופה
נד תר לנפשי את אשר נכספה
עמוני חסר עונג בארץ עיפה
במה ימיין הור והון אספה
פיו יאיכיל סולת אשר לו אפה
מכבים ברם רgel אשר נגפה
פעם בדרכך מעלה טנפה
משה על ראיו כמו טוטפה
דופי אשר נגלה לעין צופה
ארץ עלי קו אחריו סלפה
חסדר ויחס נעלת בתוקפה
ויחזיקו לב צרקה רפה
עולם ומלאכם בעם אל חפה
ים הוא אשר רחוב ואין לו שפה
נצב במתכנת ולא רופפה

אם תברך עין גולה אשר דלפה
ילון עלי גפשו אשר בחרה לו
אל ערדן מנור אשר לרצעונו
ובסבכוי לביא ישליך ידו
חפין רכב על במתה בן עיש
מה איש בחכו אין צרי ותעללה
אם כל משוש הלב בהכבד אל
נפשך תבל עלק בבטן שחת
או אין לך גוס מאשר נגור על
ונגהג ולך בנתייב תלאות עד כי
עצל ראה דרכי והשתומם כי
ויעמידני בהיכלי עונג
לו יחווני נח והוא רש ידע
מריב ביגע ואופה סולת
שלו היהות נבל מרדף משרה
מי טהרנו יולדיו התהורד אותו
שיםעה שמואל על שמואלי ותנה
או צין ואחר בן תדבר כי בז
מהם ומיתר אבותוי עומה
ראשים אשר יקוף על שבטים חות
המה אשר הרפו הבלים חזקו
ACHI בני אבי עלייכם יקום
אמרו לשואל בעבר דניאל
ים הוא ולא מרנו נטפיו ותהום

ה

ו

טו

כ

לו יד בעחות מחסוך העדריפה
שרה רמיה באמות החלפה
אותו ורות מפי ברוב אולפה
בזה בכה שתאהב צפאה
ועב בעוצר והדרם בעיפה
הכח עלי מים כמו צפאה
עמו צדקה באמות נשקפה
צמא לחקתה אשר אספה
חרת לכל רעב לדת הטריפה
שופט אשר רצה ואפו כפה
אפקח ורלת מהלן אניפה
כיום עלי צרים אשר דרפה
רביהם וגבורים בילוי רפה
עדן לפנים ותחי לשרפפה
שםה ושמננו עין פריו לקצתה
או בעלי אברה ולו אוועפה
יפה אשר נבחר למשרה יפה
רימה וכי עלי בטוב הקיפה
לאל תחינתך בטל הרעה
יקר ולא יכה אשר הוא רפא
אריה למונך לא יהי לטרפה

לו פה בעה לעז חכמים פצח
חלף לרדף שהוא חדל כי מיום
דור ילדו זיך אמן
אותב לצפץ טוב ולא יכחש
טל הוא בחום היום ומשם יום קר
ארזו תבונה לא עמדו ארזו
הבט בדריאל ותחז נשיא
ושאל למטיף חוק תבונה על כל
כגביר מלא יד כן ימיינו את חוק
וראה ישיבתו בכיסא שבת
פתח תחלתי אליו דニアל
ארום תחלתי למורים ראש
נהנו אשר חזח אלחים בני
באנו אליו ארצים אשר דמתה אל
קמננו בנשף ונשוה ערין
מי יתנני נא בבעל נקף
אל בית אלחים לחות בן דוד
ודבר פועלת אל אהוה לו כי
שרוי בחסדר עברי כל היום
אוליק בצל שועך עלי כי
אולי אשר הצל פעמים מפי
מה

כמה

ויצא לפשוט יכברחו האל בחורף של השנה הנוכרת אל פאת המערב
ואחריו בן אל מקום נקרא ריה ויתן ה' בעת ההיא תשועות גדרו הטובות בערום
והיה מהמקירה הרע שנפטרו בני דורתי בזמנ ההוא וכאשר ידע בזה כתוב לי
מנחם ומספר מה שהיה במלחמה ההיא מהתשועה והגואלה ברחמי האל ואמר.

זמן לאנשים יש	ק את בוס וקובעת	מלאות בתרעלה	מרוחה ומישבעת
וימיר בזדון רב	יענוף נטבותיו	אשר יעשה מישגה	בחסר ו מגערת
כאלו בנום ייחון	ברכות ויתנהם	עלקה במקלעת	מלאה ושורעת
זען דק וחדרום ב-	נדיבות ואם יעש	נכלה ביאה	ביבואה ימי רע קול
ה חدل מזמון דומם	בדוא טוב ומשמע	תרועה ומרעה	דרעת ונותן רב
זען המחשב עם	נדיב לב חזי גרה	לנבל ביל דעת	להניד ונטע ל-
ובוחר אהוב נפש	להמיט וחבר טוב	עקור אחרי טעת	ספרים ובולעת
ידיד אם תמול היהה	וקובאת שאל עד כי תבלע בבלע את	ירעה ותגול כ-	והיומ לרעתו
והיה בלב נשבר	לשברו ומורשים	כשטע מדרמעת	אשר אין מתחם בהם מסלה וקורעת
וחבש יהידתך	בחחול מעט אטמול	והיא נא ברוב מזור	בתויה ומורעת

בְּנֵי תְּהִלִּים

בימין מעדתך מבינה וודעת נמנזה ונכנת בחך זה מבקעתה	טהורה וירחיקו שאטו עלי נפש בברחה ובברע לא ועין צוף במכת שפי	יחבק לאיש בשMAIL חכם לב אשר יש שר בעבור תהיה בחך זה תמרר פי	במו בן זמן מכאייב ועל בן אשכח את ועל בן תנחם נפֶר טו תָּמָה מוֹמָן לוֹ פָה
ימינו בטבעת פעולות משגעת נוגפה ונושעת בישעו ומבעת נתנה מטבעת	ימחר ויעדה יד ונעת יהילא אמר אליהם לכל נפש לשוני מרגננת	לכפו בצרתו עלם מהוכמים זמני מושלח מן יגוני למושעי	ואם יק אגוש כפו בעת ייחביש אומר ולא בן אדרבר כי כמו האבלתי יום
ובצירה ונשבעת פעמים ולא נבעת תשועה למרשות בארצה ושומעת אליהם ומגעת	בחוכם בבואה מפני זבולה בחוק יד לצדיק ולא ישלה בבואה מאשר רואה	במיוחד רגאל ובנחתה מעדות בר מבעת אשר בקע יסגר بعد מבאר	באשר העמיד רגאל ובנחתה מעדות בר אשר לא חבאים יד ואולם אליהם לא
מנעה ומונעת וסרים למשמעת ושדרה ומושמעת ואוחם משעשעתה	אלר מאנו מבא לבל בא ויוצא בה שרדים מתי שמע ומצלגלי שמע	מאוד ועדת חנק גבוהים בשימים נצחבים ומצבה רננות וקול זמרה	פחחותם ביר בברחה כה ובאו נמצזרים ושמננו סביבות לה ושבנו במלך רב לקרייה מלאה מד שמחה בבואהיה
	זכם שעשויה	ואותם ממשחת	

קמו

תמו השירים הארוכים תל"ת. ועתה אתחל בשירים הקצרים בעור הצור.
ואלה השירים היו מושרים לפני בעות הרוחה והם הנוראים בתחילת הספר.
ולכל אחד מהם עניין ידוע. ואמר

רשות

וביום גאולתי בך אגילה
עבדך אשר בטה בך הצעיה
אפשר ואם ארישׁ ואם אגדליה
זעטך ואיך עומך אכילה
אסבַּב ואם אימין ואם אשmailto
שבלחה ותולעת עשה הסכילה
מה זה אני בהם ומה אוועילה
הוּיוּ ווּהוּ לעדי עד סלה

אל בום חיל בך אוחילה
מבטח לכל קזוי ארציות הצעיל
אל נא תשמנין למפגע לך אם
הן בחורתך לא יכילן גויים
אם עמדו לך עמדוי או
או אחטא מה פעלת דמה לא
הנה לך ארץ לך שמיים
מות תשיבני בכל נבראים

קמו

ולו עוד.

וביום פרות החבשי
צַלְקָן וְמַצָּא לְקָצָרִי
וְמַשְׁכָּרִיךְ שְׁכָרִי

התנערוי התנערוי
שלמו ימי אבל וסר
קומוי שכורה סורה

בן תהלים

עתה יתו קם כארוי
יבש תהי עושה פרוי
לא יקראו לך עם מרוי

עתה אשר נראה ולא
ציון אשר הותה לעז
במוש מבישיך וודע

קמה

ולו עוד.

הלא חענני בך החוטי בליך דמי
ושאקו לשרך וששוןשמי אבל
ותקצוף ותאמר כי אני מומ אושאך משנאוי וה אלך ברו זאת עלי שמי

קמט

וליה איזאה.

עופר מקוטר מור דרוֹר ולבנה
דורוּ עליה בסה מאור הלבנה
שם פה לתוכו ולסיס בעת באנה
גשתי אני כאשר לשונו ענה
חשתי אלְיָ סogaַה כמו שושנה

אייה צבי עלה ואנה פנה
בסחה לבנה את מאור ככבים
צפוף בלשוןך והשען על
בקש לדבר רע ואמר לי גע
חפיין אמרו סורה ואמר סוגה

קג

וליה איזאה.

ריח בגדרך לבשו שלחי
או דם עפרים תחרחח על החלבי
דורוי ונשתחי מקום מהרך קהי
באחת ענק מצארכנו ייחי

רעית צבי מבור שבוי החפה
הכמי אדרמים תמשיח שפתיכי
דורוי לדודך תגמול אהבו תני
לבוי בשתי עיניכי אם תפלחי

קנא

וליה איזאה.

אמת כי צבי לוקט
ורדים בגנן
אהבתינו לך עלי תשלח חרונך
אי שחרוך אהביבך ואניך
עניתינו תננה לי את דבר מלשונך
לאל חי עניתינו בי אדוני עונך

אהבתינו ביעניך
דבש מנחילך
זועף הנחטה
וקצוף ואמר לי
ולו חזה את שך
אהבתינו כעניך
ברוך רודה נא לי
אמת כי צבי לוקט

קנב

וליה איזאה.

אחמדור יופיך ותלקה בעוני
היקרה לאיש אשר יקרני
רע אלְיָ אהבי והוא עין ימינו

סוב דמה לצבי וחרחך לך פן
אשנהה נורך ואחותם בעת תקרב
עין ימינו הבעבורך יאונה

קָנֵג

ולֹה אִצְאָה.

נְשָׂא כָּמוֹ אָרוֹן וַתְּסַבֵּב כָּצְבֵּי
שָׁרִים וְלֹא נָסַע הַלְּכִיכָה בְּשָׁבֵי
חַחַי וְלֹא תִשְׁמַע וְלֹא תִבְין חַבִּי
תִּתְנַפְּלֵי לִבִּי בְּרַאשׁ כֶּלֶם רַבִּי

תְּתַהֲ בָּמוֹ תִּמְדֵר בְּסֶנְסָנוֹ וְתַהֲ
לְשֻׁבּוֹת בְּהַתְּנוּפָה וְהַתְּרוּם לְבָבָךְ
אָוֹמֵר חַבִּי לְנַפְשָׁךְ בְּעַבְורָךְ
אִם שְׁלַחְוּךְ לְרַבּוֹבָה לְבַבְנָוָה

קָנֵד

ולֹה אִצְאָה.

דַת עַד אֲשֶׁר תְּחִיה מְלָכִים מְדֻבָּה
שָׁאַלְהָ בְּקִיר לְבָה נִשְׁכָּה וּמְכָה
נוֹלָו וּבְדָמָעוֹת בְּנוּלָיִם מְבָבָה
חַבָּה וּוֹהָא תִּמְשֹׁר לְבָבָךְ בְּהַבָּה

שָׁחָ בְּעַבְורָךְ כִּי אֵין לְעַנְגָּה וּרְכָה
אִם תָּהִבָּה לְשׁוֹךְ וּלְמַחְוֹת יְדִידָה
אֲרָאָה בְּעִינְיָה דְּמָעוֹת אֲשֶׁר לֹא
אָתָה תְּחִיכָה לְאָכְלָ צָוָה רְבָשָׁ מַן

קָנֵה

ולֹו עֹוד.

וְלֹא אָכְלָ נְשָׂא קָצֵף אֲהֹבוֹ
וְאֶם גַּעַת וְאֶת לְחַשׁ כָּאָבוֹ
וְתוֹן תָּגָמָל לִיְנִי וּחָלְבִּי
וְאֶל זְרוּם יְדִיהם יְשַׁלְחוּ בָּי

לְאָטָם כִּי אֵין כָּמוֹ בְּרוֹלָ לְבָבִי
הַמְּבָתִיחַ וְאֶת רַופָּא אֲנוֹשָׁה
שְׁתָחָה יָין וּחָלֵב מִשְׁפָּתִי
שְׁלַח יְדָךְ וְתוֹן לְבִי בְּכֶפֶךְ

קָנוֹ

ולֹו עֹוד.

בַּיק אֶת לְחַיָּי אֶל מַדְרַךְ הַלְּכִיבִי
חוֹרֵשׁ אַרְכוֹה לְמַעַד נֵיךְ וּעַלְכִי
אַרְצֵן אֱלֹהִים יִפְרַח פִּיהָ כְּמוֹתִיבִי
מַהָּ תַּבְצַעַי בָּאָגוֹן אַדְמָ שְׁפָתִיבִי

אֲשָׁוֹט כְּחָלֵק עַל גְּבֻעָה לְבָוָנה וְאֶרְדָה
אֲשָׁמָעַ גְּדוֹפָה וְעַל גְּבִי כָּמוֹ מְעִינָת
כָּאַלְוָה כְּבָר שָׁעַדוּ אִישִׁים אֲשֶׁר אֵין בְּתוֹךְ עַיִן שְׁחוֹרָה וְעַל
לִמְהָ בְּפָזָק תְּקָרְעֵי

קָנוֹ

ולֹו עֹוד.

כְּפָם בְּמַתָּן אוּכְלֵי בְּבָבִי
כִּי עֹוד יִשְׁבֵם אֶל וְשַׁחְתֵּי לוּ חַבִּי
בְּמַטְרֵר נְדֹבָות אֶל מְנוֹחָתָם לְכִי
גַּשְׁמָ עַלְיָהָם נָא כְּגִיחָן תְּשִׁפְכִי

נְסָעַו וְנְסָעַה עַב עַלְיִ רְאַשָּׁם כָּמוֹ
בְּכָתָה לְבָכִיָּה וְאֶמְרָה לִי חַכָּה
עַד יִגְעַו אֶל עִיר מְנוֹחָתָם וְאוֹ
אִם יְחַדְלוּ נָא מְלַחְלִיקָה בְּעַבְורָךְ

בן תהלים

קננה

ולו עוד.

<p>מִי לֹא יְשַׁלֵּח יוֹם פָּרִיָּה עַל פְּנֵי אֶם אֲתָה בְּעוֹז תְּדֻעַנְךָ כִּכְלָעָנוּ עַפְרָא שְׁפָט וְאַסְרָעָלִי עַנְיוּ תְּחַשּׁוּב בְּעַינְךָ כִּי בָּצְדָּקָה וּבְנִכּוֹתָה</p>	<p>מִבְּול יְשַׁלֵּח אֶל הַן מַעֲנָה רַךְ אֶד שְׁפָךְ דָּם עַל עַנְיוּ תְּשִׁפּוֹת וְיִשְׁחוֹב וְתוֹעָה¹ בְּחַשְׁבוֹנִי</p>
--	--

קנט

ולו עוד.

<p>עַל קִשְׁטוֹת עַפְעָפָה וּתְוָרָה לְכֹבּוֹת בְּרוֹאוֹת כְּיוֹנִים מִשְׁלָשִׁים רְחִבּוֹת בְּעַת תְּאֵבָה לֹא יִשְׁלַּפּוּ לְךָ חֲרֹבּוֹת בְּךָ יִתְקַעְוּ חַזִּים בְּקָרְבָּ קָרְבּוֹת הַלָּא תְּחִלָּה הַיּוֹם לְחֹלָה אַהֲבּוֹת</p>	<p>הַחֲכִין לְךָ חַזִּים שְׁגָנִים בְּבּוֹת וְתְּאֵבָה בְּלֵבָב צָר בְּתְשֻׁעִים וּמְרִיבִּ כָּאַלוּ בְּרִית כְּרֻתוֹ צְבָאִים לְךָ כִּי יִרְחָה כָּאַשְׁר תְּרַצָּה מוֹהָרָה עַפְרִים וְאַם תְּחִלָּה מַחְרֵד לְחֹלָה בְּעַינְיוּ ה</p>
--	--

קם

ולו עוד.

<p>בְּעַינְיוּ כְּעַנְיוּקָה בְּקָרְאִי וְשָׁמָם לְךָ וּבְרוֹךְ אֲשֶׁר יִתְרַחֲרֵךְ מִמְּתִימִים מִתִּי מִסְפָּר</p>	<p>לְבַכִּי מְרִיבּוֹת לְבַכִּי כְּשַׁלְגָה שָׁאת שְׁתָה לְחַצֵּץ בְּחַיִצִים רְכָבָה</p>
--	---

וַיַּדְיבֵּר לְבַכְךָ
בְּךָ קָרְבָּךְ
וְלֹךְ עַל בְּנֵי נְשָׁקָה
וְאַתָּה בְּחַזְךָ

קסא

ולו עוד.

<p>נוֹמי וַיְשִׁיבֵּ לְעַפְעָפִי מַעֲט שִׁינָה אֲחַתָּה לְבַבָּו בְּלִי אֲוֹנוֹס בְּמַתְנָה תְּשָׁא לְחַטָּאוֹ וְאַם אֵין מְחַנֵּ נָא</p>	<p>אַלְיָהָה הַפּוֹךְ נָא לְבַבָּ גּוֹל אֲשֶׁר גּוֹל אֲחֹובָ אֲשֶׁר בָּא בְּאַלְתָּחָ וּנְתַנְתָּ לִי בְּגָד וְכָנָכָל צְבִי בּוֹגָד וְעַתָּה אָמָ</p>
---	--

קסב

ולו עוד.

<p>בְּחַכִּי מְרִיבָה לְחַטָּאת מְכוֹתָה אֲרִי מֵת בְּרִיבָה עַזְוֹב חַז בְּפִי</p>	<p>וְהַרְוֹף אֵין בְּפִי צְדָקָה חַשּׁוֹבָה אַךְ מְרִיבָת צְבִי מְרִיבָה עַזְוֹבָה</p>
---	--

רַיֵּב אֲנֵי אֵין
כִּי חַשּׁוֹבָת צְבִי
עַזְוֹבָת צְבִי

¹ נ' וְתוֹעָה.

בן תהילים

קט

קסג

ולו עוז.

בקבוק ורין לבד ומלא והביה
בדר צרי שמור להסיר כאבי
בות או בלב רך וגבר כלביה
לבות כמו שמעם מלך ונביה
דורי אשר חפן אני בו והוא כי
שוכן ושם אלין וויטב לבבי

כח מעצבי כוס ואמרור לו קחה
כى יש באב סמוך ללבוי ויש
הבא בלב נדי ויוסף נדר
מטיב לבב רע לב ולו שמעון
בכום מנת חלקי וכוסוי והוא
במקום אשר אמצע גבעים אני

קסד

ועוד לו.

האמונה עלי קצויות וקרוה
נות לביתה שאר בלא הין ומרה
לא שחורה ולא לבנה ברודה
בעלות תעוג ושורות ושדה
בי יום זעמך ביום הפוקה ל-

רבבו נא לבת מלכים כבורה
הישנה בצהרים ולה גוחר
לא יגעה ולא בפלק עמללה
שרחותה בנערותה מלכות
יום רצונך ביום גאולה בתוך ל-

קסה

ולו עוז.

שרה שנואה על משנאיך שרוי
ערש חלי התנערתי התנער
התנשאי כי יש לעדרתך פרי

מלכה רעשה מלך התאזר
עפרת שניר ארכה תנומתך עלי
התרפאי כי יש למכתך צרי

קסו

ועוד לו.

ותחת למדיה
ומות בעינה
ויקעפי יחרה
תה לה ולא צדקה
כלאו אני שמתה
צבי דמותה שונא

על חוט שפתיה
וחשוך בעת אקזוּף
רצונה יהני
להכעים לצדיה

חדרפה בפניה
ואשחך בעת תרצה
צבי דמותה שונא

קסז

ולו עוז.

לבבות לאט משל
האח לי השבתינו
ברגע לאכזר לי
ליפויו במחמדרים
צבים חמודחו
כעינוי צבי נס א-
ואראה הייש עינוי

בארץ לממשלה
בימים וליל על
ונחפק בלי פשע
קניתים ימי גדי
צברים של כל
חרי בא לתומו פ-
עמים ולן אצלי

לבנה אשר נבראת
במה חפטני ככב
ליפויו במחמדרים
צברים של כל
חרי בא לתומו פ-
עמים ולן אצלי

בן תהלים

קמת

וועוד לו.

גם נאסקה תשרי ומות עטם
אדם וקהלו בכלוי רדם
בל איש ואיש יעש אשר זומם
ושמעו שמי מרים בהרעים
ירד זהה יעל ויתרומם
בכד ובכל גם יומם

מת אב ומת אלול ומת חום
באו ימי הקור והתיירוש
לכן ידרידי סוב אל רעים
אמרו חזה עבים בהגשים
ה וראה כפור ולשון מדורה זה
קומה שתה בכם ושוב ושתה

קסט

ולו עוד.

וימי רבעה הסתו קברנו
מראש ענפים זה לזה יקרו
שמרו והאצטו ואל תמרו
רייחם בריח מор דדור בצרו
לשיר עלי טוב הזמן חברנו
רעים ונפניא אהבים חפרו

הנה ימי הקור כבר עברו
נראו בני התרור בארץינו
לכן מידועים ברית רעים
באו לגANTI ושותנים
ה ושתו עלי ציצים וקול סיסים
ין בדמעתי עלי פירוד

קע

ולו עוד.

שחר ואיכה אחרי נשארו
אכבה למען כי ברית הפרנו

אהיה עפרים בבני עברו
יבכו לפרודי כנהל ואני

קעא

וועוד לו.

ולכם יהי עליו לשלם גמליהם
אבל עת עשו לאל ועדתם עשו לכם
תנו לו חזיא היום ואל תחנו פוגת לין בליליכם
וכבו מאור הנר ווארו בכוסיכם
ה ואם אין בקר שר וחמר וחבר הי פתאים יהי זה חל- קכם מעמליכם

עליכם לפועלכם לשידר פעוליכם
ואל בעבודתו תבלו ימותיכם
תנו לו חזיא היום וחייב למשיכם
וכבו מאור הנר ווארו בכוסיכם
ה ואם אין בקר שר וחמר וחבר הי פתאים יהי זה חל- קכם מעמליכם

קעב

ולו עוד.

מתם ואורם באשר בי יורו
גם לי וגמ לה לא יהי וגווינו

גאלו שנתי ואני אגוזל תנן
לא יטומו שינה באשר דברה

בן תהלים

קיא

קעג

ועוד לו.

חפשו היטב ורינוי כשלמה
ואני מאיין תנומה אבקמו
כי מנהג בם להכיעס מהרמו
אל יידרו סר וושאל בשלומו
אשרי עין אוחבם עוד תחומו

לא כמשפט תדינן עלינו
מהרי שובי תנומת עינינו
הן לבבי סר ונמהר אחריכמו
שאלנו נא את שלומי כי כל דוד
כהתח עין אוחבם כי איני

קעד

ולו עוד.

בשחקו לך או בעת יבנה
צרי למכחך ויום יכה
בטח ואם יתמהמה חכח

בזה זמן בוגר ואל חאמינו
לבעכור כי יום יהי מעלה
בטוב אשר ימיר זמן רע בטוב

קעה

ועוד לו.

למתי אשׁר	הבינני
באישוני	הקייני
בחוט שני	בכוורת את
והאיצו	עליה שחר
ורכמוני	בטרם י"
ימיתונו	ערסום רקה

מיודיע	הבריני
קרא שכוי	הקייני
צאו וראו	בכוורת את
ה בכום מד	מרוקחה
ותشير לי	דברים אם

קעו

ולו עוד.

כסף ולא ידעו אשר מכרו
בראות עפרים יינכם אמרו
נפת וריח מיר בכם חברו
מוזג בגין אחריו שברו

לקחו במי זהב אשר יקרו
אמרו תפנתנו עניותם בן
ראו דמות אודם וטעם צוף
הם שכרכני מעשים חנים

קען

ועוד לו.

פצעוני	מעאונני
עזבוני	אהבוני
לעלבוני	ורבוני
מאסוני	וכסוני

אהה שומרים	אהה שרים
טפחוני	ורבוני
והשקוני	וכסוני

בן תהילים

קעה

ולו עד.

ועליך לך בחתום חנני
ובשרו כליל פדות שבunci
שיר יידרות שמע ברנן לשוני
ובבכי זעם הלא תענני

על מרום קדרון כמגדל נبني
מרומי צר ביום קרב שברני
כום ישועות חנה עלי יד ימיini
זה בעלך לך אחותה יגונן

קעט

ולו עד.

על ראש שניר שכני בעופר או צבי
טਮעני ישע מהרה תשאבי
שבו לבצrown אסירי השבי

עמי חבוי עד יעבר זעם חבוי
דחוק מישנאים משאוב מימי באך
הנה אלהיך בקהל רם יענה

קפ

ולו עד.

טוב אתה ואזרך במ' פיך ובלבך
צירה ואוחיל לישך עך ושגבך
נעדר שרפים לבשך רני ברוכ טובך
אמר ה' אשר יריב לך ריבך
רות יום קרב אייבך
על ובסביבך שמע במרכבותך
יבער לעולם לך אומר להאב ולא
אראה חרבות וא' שען עלי חרבך

יום צר ומזוק אני זכר בשורתך
אוכור בשורה אשר היא לנחם בבואה
חשלה ללבוך והוא שוכב בערשך והוא
ישבו לנגיד ומי כאל חוו שח כה
ב' תUberior יום במ' ¹ צרכה אני אתקר
גם נבריאל ח'ב' ר' בשרני אשר
כוי תכלחה לך במ' אש לא תקעה לך
זאת הבשורה אשר אתמוך כחרב ביד

קפא

ולו עד.

מאמרי בחותמי תאריך יגדל ה'
שערך ליל ופניך מאור היום בעינוי
את צבי דורי וכל דורים אשר היו לפני
רברו בך כי חמודך הרם לסוני
שמעי ליל שכני עת זכרתיך שאוני שאלו מה לך אמר לו מה ארבר אל שכני

קפב

ולו עד.

ובלב טוב שתה דמי ענבייך
בין אהלים ונרד על מי ברכה
פה כמו תורה וסוס בעת سور החבה
כוי בכיר נרצן לאל מעשיך

לק יידי אכול גאל לחמן
קום ורג' כמו צבי או יעלים
עם חבריהם יצפانون שיר ברתוב
cum ומלא שחוק לשונך ופיק

¹ נ' כי תUberior ים במ'.

בן תהילים

כא

קָפֵג

ולח איצא.

בָּא גּוֹאֵל שְׁלֹמֹו יְמִי אַבְלִי
כָּן הַחֲרָכִים אַחֲרִי בְּתַלִּי
דוֹדִי אַנְיָ לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי
מָה תַּעֲשֶׂה אֶת לִי ה' לִי

לִי חֻמָּן אָגִיל בְּתוֹךְ אַהֲלִי
בָּא גּוֹאֵל הַצִּיּוֹן וְהַשְׁגָּהָה
כָּמָה תַּפְתַּחַנִּי וְתַשְׁוִתֵּת אֶת
אַשְׁקָּןִי שָׁהָבָה נַפְשִׁי

קָפֵד

ולו עוד.

לְקוֹל בְּנוֹר וְעוֹגָבִים מִטְיבִּים
שְׁתָה מִבֵּין שְׁפָתֵי דָם עֲנָבִים
כְּסָות שִׁיחָור בְּמִימֵי הַזָּהָבִים

אָהִי כּוֹפֵר לְעוֹפֵר קִם בְּלִיל
אֲשֶׁר רָאָה בַּידִי בּוֹם וְאָמָר
וַיַּרְחֵב כָּמוֹ יָדָ נִכְתָּבָה עַל

קָפָה

אייצא.

בְּלָא מִכְמָרוֹת
כָּאשׁ בּוּרָת
בְּעֵת אַשְׁמָרוֹת
וּבְסָחוֹרָת
מְרוֹמֵי קָרָת
עַלְיָ אַדְרָת

לְבָא דָרְנוֹי יָצֹוד
לְךָ בְּקָרְבָּנִי
מְעָסִים רַכּוֹנִי
מְלָאוּ בְּתְרִישִׁי
נְתַחֲנוּ קְולָם עַל
כְּדָמוֹת סְפִירִים

לְבָבָ�נִי עַנִּי
אָסִים יְכָבוּ מִים
קוּם יְדִידִי קוּמָה
מִירִידִי עַופֵּר הַמִּים
וַיְשַׁמְּעַ קָול הַתּוֹרָה
וּדְמָות כְּכָבִים

קָפֹו

יעוד.

יְבִכּוּן עַל נְדוֹד חֲבָרִים וַיּוֹם נְדוֹד יְקָלְלוּ הַפְּרִירָה יְצָהָלוּ

קָפֹו

ולח איצא.

מִימְיוֹן עַלְיָ דּוֹדִים לְדִמְיָ אַרְבָּו
לְבָם וְאַיְתָה בְּלָבָם יְכָתְּבוּ
עַל יְדָ וְלְבָוֹתָם תְּאוֹנִים יְדָבוּ
נְטָעָם לְשׁוֹנוֹתָם בְּרָאֵשִׁי נְצָבוּ
קָרְבָּו וְאַם לֹא יְחַשְׁכוּ בַּיְתְּקָרְבָּו

רָאֵשִׁי מָקוֹר דְּמָעוֹה וְעַיִן שָׁאָבוּ
פָּנוּ וּמְחוּ אֶת אַהֲבִי מַעְלִי
נְפָשִׁי בַּיְדָ רְעִים אִמּוֹנִים יְקָבְּצָוּ
הַס אֲזָרוּ וְקוֹתָה בְּמָוֹרְשִׁי בְּעַת
נְדָתָם וְהַאֲזָרוּ קוֹזְצָוּתָם בְּאַשְׁ

בן תהלים

קפח

ולה איזא.

יצקו בם בני נשאים רביכים
הברקים והעלו בם עשבים
מי ו hobim בתוך גביעי זהבים
בין מאוריהם וממחשי ערבים

אהלי בת נשיא ערבי החרבים
והণיעום אבות רעמים ואחיזות
אחריו יצקו לך שם אהובים
עד אשר אין בר תבונה להבדיל

קפט

ולה איזא.

אוכל להכיל אש יכלת לחמי
קרעה בעינה ואמרה לי במי
עש ליר תשך בוכרה את שמי
רבת צדרתני ולא תנחמי

הייא שלחה בינוי לחומי אש וair
אוכור באמורי לה בנפשי את והוא
אם את הקלות את הווית לך פנות
רבת צדרוני והנחמו ואת

קצ

ולה איזא.

ראו משנאית אשר כי שברו
דרבי אשר חפזו והפכו אחריו
בי שלחה שעו ולשוב מהרו
על לב יידודותי לפען תוכרו

חיה בר שברי ועל ייך כבר
הلمו עלי דרך נתיבת לעשות
אלו תשלח אש נזרדים במ כמו
למה שכחחים את ברותי העלו

קצא

ולה איזא.

נשוא אור ודם
בשפטוomi יוכל
קרבי ותורם
וירקרו בתוך גופי
בעגל ובון ברם
ועצמי יגרם

וגופי בתוך יאור
لتמוך ביום נרד
עגמי ורחהפו
בלבי כמו יקוד
ילחת לחומי

לנודך בקרבי אור
התמושך בקשת נוד
לנוד אהובי ועו
ואמצזא לפרוורו

קצב

ולא איזה.

מעין אשר מימיו בעב ירעפו
על פי שנים בו דמי יספו
רוח אשר לבי כמו ידפו

מי שם בעיני יום נטיעתכם
אם הביבי יקריב תשובתכם
חם תרطم רוח בלכמתם והם

בן תהילים

קטו

קצג

ולא יצא.

ימוחי מדורתי
ירידי חזרי

באהל כמו ערבי
ערבה והומן

ותחת ירעה כל
יוצריו בערבי אן

הילד אני שוכן
כבר שכחוני הד'

קצד

ולא יצא.

גפן וholesידו בני
בני שני כדים קנה
לא בחבויות וחנה
נגיש וכל איש נענה
מכוס אלוי פה וענה
יבער כמו אש בסנה

חבלו בני עבים בנות
אשבל ולבן מבני
ולכה אליו אוצר ממור
ואמור פתח פך לכל
ויצוק בכום מבד וצק
אראה בכומי אש ולא

קצתה

ולא יצא.

וכה אמר
פני חמוץ

בכום אקדחה
סגולות על

ערעה כד
קרוה אלף

אשר עמר
בידי אנך

קצז

ולא יצא.

בום לקצחו אתה תחזה
איש אמר לו קח זהוב וצא

הירידים ישתוון לך מקצתה
סוב שתה כהם ואם ידריב בך

קצז

ולא יצא.

ואל בו כל יפי גמר
וקומיה לו כמו חמוץ

ידיך לך המר
בומו דקה כמו רמון

קצח

ולא יצא.

לאט לך לאט סמכי לבבי ורחמי
וכל מה ידבר לך ואתת תחני רמי
ביומו דמי עבדך וחוי אל תשלמי

למי חדרו עני צבאים חנית למי
בכל לך אהבי לך ולכך כמו צורך
חפלחת לך עבדך בעני צבי ומית

בן תהלים

קצט

ועוד לנו.

על כי יפלח כבורי
אמיר בקהלן כבורי
לו ואביאו בסורי
אקור ואשך לידי

מה זה אשלם לדורי
אם אחליפו באחר
הנה אגלה צפוני
אם בא ועמד לנגידי

ר

ולו עוז.

ברחה כמו אש בתוך ברדר מלוקחה	ענק באקרוחה
הטוב ופה כגר פתעה מרוקחה	בעלחת שפותחות כחות שני וחוץ לה בין
ח齊ה כארם ומוחץ ציתה בדולחה	מדם חללים קצה יירה מ אדם לבן

רא

ועוד לנו.

ואהבתנו בתוך לבי שמורה
התורה אור מאור פני תורה
כברקת בכף עלמה שחורה

אהוי קופר צבי הפר בריתוי
אשר אמר לסחר בעלותו
ומראה הלבנה כאפללה

רב

ולו עוז.

תשיב אליו צלעיו לבבו
לבי וווצרו בן אהבו
טוב זכרך דורי ישיבו

שיימה ימונך על צלעיו
תריב למען כי אהבו
אם יעזוב גופו לבבו

רג

ועוד לנו.

ומזוג באספמייא ראשים אווי ירצה	וערב לשוחתו זוכרו אליו הזרע
בראשים אשר ירדו יגינויו בדם אשכל	אבל בעלותו אל מכוסים ברמעותיו ינסן וידדו
...

מאדם במראהו וחלש באגניותיו	ושכול אשר דמי באל ידים
בראשים אשר ירדו יגינויו בדם אשכל

[הקדמת המעתיק לספר בן משלוי.]

* קאל אליסף בן רבנא שמואל הלי שמרו צورو بعد שכבה למן לה אל שכר תקרם מא בקי מקדם לה וקבלת ובעדיה ואקרארה באנה אללה אלמעטם בכל לسان ופי כל מכאן וחדרה ואן מווגודאת אל פציאל ומוכנאות אל מחסאן קבלת עונרה גמעת אני פי הדא אל ספר תאלף אבי ומולאי רישי אללה ענה פי אל חכם ואל אמרתאל אלדי לכהב בן משלוי ושרעת פי אנטסאכה ותחפטה ואנא אבן סתה אעומם וניף לאן מולידי באן בתחריר מון אלגאר (צ"ל אלגאר) תחריר ואל נטער פיה עלי נצח אל מאעה אל זמאנית אל סאבעה מון לילה אל אחד לצביחה אל יום אל תאלת ואל עשרין מון شهر מרחxon אל באין פי שנת ארבעת אלפים ושמונה מאות שנה ועשר שנים מד בלק אללה אל דניה ולצביחה אל יום אל חאלת ואל עשרין מון גאמאדרי אל أولי סנה אחדי וארביעין שנה (צ"ל סנה) וארבעה מאה מא齊יה לאל תאריך אל מבתרא מון אל הגירה והוא מניא עני בgemeה ותרתיבה עלי ולא חרוף אלף בית וכלה מהון אל אסאליב מלחתם אל עאריך מכחאר אל מעאני ואל אלףא טשתק אל מבאני ואל אגראץ

* אמר אליסף בן רבנא שמואל הלי שמרו צרו: לאחר תן תורה לאשר לו ראוות החזראות. קדמון. מלפני לא זהה בלוודו ואחריו לא יהיה. ואחר אשר הודה שהוא האל המרוםם לבדו בכל לשון ובכל מקום. אשר בו כל המעלוות וכל הסגולות. הספר הזה חבור אドוני אבי עלי השלים על דברי החכמת והמשלם הנקרא בן משלוי. התחלתי להעתיקו וללמוד בו בהיותי בן שש שנים ומחצה. ואנכי נולדתי לפי רשות המתבר אשר דיק ועיין בכתבו בשעה שש וחצי בלילה ראשון באשמורות בקר יום השלשה ווערים לחדר מרחxon אשר היה בשנת ארבעת אלפים ושמנה מאות ועשר לבירתה ה' את העולם באשמורות בקר יום שלשה ווערים גמאדי א' בשנת אחת וארבעים וארבע מאות למספר ההגירה. והוא צוה עלי לאסוף אותו ולסדרו על פי האלף ב'ית. אכן שטת הספר קלה והשפה מתאימה. המחשבות והמבטים נבחרים. אופי הספר ותוכנו

הקדמת המעתיק לספר בן משל

מן חכם אל אטם אל מכתלה ואל שעוב אל מתבאייה אל מוגורה פי בטון כתבהא ודלק אלנטהא סואיר מסgal עלי אפואה באצחה ועאמתאה ואסתנבתאותה אל מזאה אללהא בחסב מא חסן ענדיה ואחצרא לה וקתה וטוקה וקד יוגד פיה אל כלאם אל מתכאלף לסר יתרדי לקאירה ארא גאדת קרייתה וסעדת פכרצה ואל מתכבר לחאכיד מעני או זיארה פי אפחים או תושיח במתל מצורב עלי מא יולד אמר אלהמא פי כתב אל מולפין לאוצראבה בל פי כתב וחינא אלתי הי כלאם אללה תבאך ונתקה ודוואין אנבייאינה צלי אללה עליהם וכלקה לאנה מא מן שאן יחנן אלא ולה נקיין וקד יכון ולא מהה גמiola פי זמאן גיר זמאן ועלי וגה دون תאן וגעל תרגומה האידין אל ביתין :

ע"ב מ"ב בלשון ערבית.

לקווים מדברי פלוסופיות האומות השונות והעמים הנבדלים דברים הנמצאים בחוק ספריהם ואמרי שפר לשונותיהם יותר השגור בפי יהורי סגלה שבhem ובשפת ההמוני. נלוות אליהם סברותיו ומסקנותיו כאשר מצאו חן בעינו ולפי אשר הרשה לו זמנו והשיגה ידו. אמנים נמצאים בספר זהו דברים מתנゲדים אשר יגיעו אל האדם תמציתם אם ייטיב קרווא וחרום. תבונתו למען דעת את הענן על בוריו ולמען הוסיף הבנה בו ולמען התקשת במשלים ודברי חכמה אשר לא ימצאו בספריו המחברים להגדים כי אם בספריו קדשו שהם דברי אלהים יתברך ומוצא פיו וניב שפתו נביאינו עליהם השלום. אכן אין דבר נאה אשר לא ימצא בו חסרונו. ויש אשר אפילו הצלאות חולנה טוב לפני השנות המצב והנתנים. וישם את שני החרוזים הבאים לסימן לחתנית הספר :

עד כאן מצאתי בתוכי בלשון ערבית.

ספר משל

א

קחה מוסר נعلا
ושום שביל נפל(א)ה
לק מב(ו)ן משל
שמדו אל הנגיד
אנוש השוקד על
שעריו לא ימעל
ומיישרים יפעל
ודת ודין יגיד

* ואכתחאר אין יקיד צדור כל באב מן אבואה ח্ירוף מעולם מה כל פטה
מנהמא עלי אלנסק פי ח্ירוף דוי קואפיה ואננא אסתען רבוי עלי אלחאצאל
לעמל כמה פיה כמה אסתעהנה עלי תחבירה ואחכאם שטורה ונטאמ דררה
ושדרה חי תם לה חוות פיה ומנהאה מנה פחו ביר מעין והוא מהשנה עדニア
זומניה מהעדא מלכין ומהקם מלכין יחב חכמתה לחכימין.

* ויבחר להשלים את ראש השורים והפסכות על פי סדר האותיות שבבתיים
הנ"ל. ואני אשאל עורה מאת ה' ליטע בלבי לעשות בכל הכתוב בספר הזה.
כמו שאבקש עורה האל ליפות את הספר ולשפר שורתיו וסדרו מרגליתו
ושרשנותיו עד גמר ולאסוכו אותו עד תומו. כי ה' הוא הטוב שבעוריהם
והוא מהשנה עדニア זומניה מהעדא מלכין ומהקם מלכין יחב חכמתה לחכימין.

קחה

ב

ק	ורין רבים ודריכיהם רוחקים מפיקח את רצון שכון שחקים	אמת קשה וקץ מהיר וחכמה נכח את לבך מלהם בדרך
---	---	--

ג

ג	מקורש לאשר חפץ ובוחר ואישים ינהגו חיל לאחר	אנשים יש לכל מפעל וכל איש גבורים ינהגו צאנה למורה
---	---	--

ד

ה	ובבלה אל תחום ירדו גבויים אנוש אם לא יסעד האלים	אנשים יעלו מדורם בחכמה ולא يولיל בקנין הון תבונת
---	--	---

¹ אמר הכותב הצער רוד: כל מלה ומלה שבשני הבתים הללו מורה על
קובץ שירם מכ"ב קוביי הספר. וכל אותן ואות במליה מורה על סוף ח্ירוף
מהחרוזים הראשונים שבקובץ עד תומן. ועוד שראשי בתי השירים הם על פי
סדר הא"ב.

ה

בלי כוב לאיש יعش חילם
למְרַעֵּה את לבבו צין החולמים

אמת תשוער בעליה וצדק
ולשׁוֹעה לשוא עוני ברעה

ו

ו שם תצוד לְךָ עגור ואקו
אשר בלע ויחנק בדורקו

אללים עמק שב לְךָ בביתך
וגע מך ולא ישבע ויקיא

ז

והוא דרכ נתייה אל בנעה
אנוש כי אם עלי מעלה יגיעה

אמור מה טוב לְךָ אחוי בהשקט
ולא יעל אליו בסא שרחה

ח

גבוחים כאשר המה גבוחים
במוחות ועליהם האלים

אמרתם כי לככבים פעלים
תעתים כי לככבים אלה

ט

ותבין לך ללב הותל ונוטש
להכרית עז עלי מה זה תלות

אלוי מתי תלמד רת לבער
וכל הרב אשר לא היה בשירה

ו

ולשאת מעperf ארץ נמנובים
ותושיב רשות עלי כסא מלכים

אליל אין לך להחיות ללב נמלת
וחחכמה תחיה ללב בעלים¹

יא

ואל תרעך בדרכ ער לכלות
יהו כל מהלכותו לו נקלות

אתחו אחת ואל תאו ותכח
אשר דרך יהיה יאחו לו

יב

קריעת ים ודור שמש וסחר
אשר חולך בלב בטומאות לוב וטוהר

אדון עולם ולו אותות באותות
ואין כהן בתורת כל מתרים לו

יג

ישראלים וחבר צדיק אהובו
לדומו ואחוי רשות מריבו

אנוש תם יאהב תמים וישראל
ורע ישנא ידרדו גם אויל צד

יד

לחטאך² אל תה מייד לנקלה
ידבר בך ונבלותך³ יגלה

אנוש לך יחתא אין ולכן
יישר לך כתוב נבלות³ ואחר

¹ נ' נבונים.

² נ' וחטאך.

³ נ' חטאך.

² נ' בחטאך.

בן משל

כבא

טו

כמוחתו בחכמת לב מודולר
לצדה תעשה קמוש ויגדל

אנוש ישר בחכמו ואחר
וארין תעשה חטה וארע

טז

בחיהם כמוחת השחקים
במצותם עלי מצאות וחיקים

אנשים הנדרבים הנדרבים יתנו רב
ועל מתן יצו את בנים

יז

לבבו בעבר לכו יריבו
וילאה בעבר שייאו לבבו

אחי מדע אשר לבב יהיו בו
וילאה בעבר הדרו נכסי

יח

בשימוש מכוסות אקה ערומה
ולא הביב נחשטו על מזומה
ויפעתו בנדגולות אוומה
עשות דבר אשר יביא בלילהה

אחי מישרה אשר נמצאת עצתו
ולא כבדה באישונו שנותו
ומוחשבתו בגדלות חזקה
וסר לעשות רצון אחיהם וסרמן

יט

חסר געם היה קשה ותמות
לאיש מסכן יתי מאיין נעימות
ונור ושכון בבקש מרווחות
כמו שוריعلمות על עמלות
כבשר נאחו בסבר עצמות

אחי עשר היה רפה ותיחה
ומה טובה בחיים הארוכים
תנה חלק לנפשך להגעה
ושבח איש בכבוד ראש וטוב לב
ונענות לב ממוסכת באומין

ה

ב

ואם יתריש ידבר בר בלבתו
יקנא בר כאלו לא שמעתו

אחי קנאה ידבר בר בביתך
עשה נפשך בשמעך את דבר איש

כא

ויישוב לחלוף על פח ופוקה
יהי נפל בתחום שוחה עמוקה

אשר חלף עלי חיים ונוץ
ויאמר עוד אני נצל שנייה

כב

כמו בחש בטוב אל שבראו
מצאהו כאלו לא מצאו

אשר בחש בטובה נעשה לו
ומתגאה עלי אח כי ביום רע

כג

קרע ספרו ורגע לא יקיים
ואל תשית לבך לו כמי ים
נתנוו ולא בכתב ואים

אשר כחב לך סודו אמונה
ושית את לבך לו כאבדון
וטוב מהם אנשים לא עלי פה

בר

והוא שונאך לכדו בחבלו
כבר כשל אשר תחפץ עשה לו

כה

ולבו מאשר בם רק ורकם
מאהת רגל ובא למקום ולא קם

אשר נתן לך חבל לאסרו
ואם הוציא צפון לבו עלי פיו

כו

במטיל¹ נזלים מבור אליו בו
ומנע באשר יצבור ויקבור

אשר יגע וקנה לו ספרים
כפסח אשר חקק עלי קיר

כז

כמותו הוא בפלס אם ישוקל
בעין רעו יהיו נזוי ונקל
אשר דן לו בריבוי דין מעוקל

אשר יפה לרשות את יצורי²
וחמkill בחוק צورو לרעוו
כמו נבזה בלב נהדר בדינו

כח

אשר יעש יהי עושה בתקנו
ויכפל אשר שער בגרנו

אשר הסעד בהצלחה מעות
ויספיק על אשר דמה בציירו

כט

תעניתו יהי חושב נכונה
באור שימוש ומשמש בעננה

אשר יהיה חכם לבב בעניינו
וחחלה עננה לו פעמים

ל

בפתח מאשר בו תפגשו
ירובך רע באישים יחשה הוא

אשר יבזה דבר שונא מתחה
והרצזה למעט צורדיו אם

לא

ויזובייח עליהם איך תחתב
לבד מהך בשלך רל וכواب

אשר ישום עגנון לנגעך
ולא גרביה להובייח בצרך

לב

לנפשו מבני איש מאויים
אשר איןם לשאלו רואיים

אשר ייקר וימנע לבקש
משמעות מאשר ישאל אנשיו

לג

לעורתו בזוק דמו בראשו
חלתו הוא אשר פשע בנפשו

אשר יחריש ולא יקרא חבריו
ומי לא יעמוד רופא עלי מיד

¹ נ' במשליך.

² נ' דרכיו.

³ נ' GRAT.

לד

ולא בן איש אמת מאיש חמסים
בר פתואם קדוח אש חמסים
אשר נראה והוא ראשון לנאים

אשר יאמר בך כי איש אמת את
למהר יעננה בך ויקודח
כבר אל קרב יעצא בראשית

לה

בעת יש לך לשלם לו יכולות
במפל בר פסולת יש וסולט

אשר יחתה לך הרבה סלח לו
ואל הבהה בלבך רע למראתך

לו

ויגרו לך היום רמיה
שಗות תעשה מאין צדקה

אשר ישקו לך ללקט מום אנשים
ישו מחריך דופי ומום מן

לו

לגופותו יהיה לך מאכלו
תהי עליו אכילתו ולא לך

אשר יאכל אכללים¹ הראים
ואוכל מאכללים לא ראויים

לה

וימצא בם אשר נפשו מקונה
וישם כל חלישות באזות

אשר ירצה לשרת המלכים
ישוה כל אילתו בעזה

לט

כמתהלך בחשך בין באריות
כמתהרדר בציה בין שעריהם
ברוכב במעט גורי כפירים

אשר יקח נתיבאות לבנו
והחבר לאישים לא בשרים
ונולח² מקום מורה בנפשו

מ

בניצוציו יהולין מלחהו
ונוסר מוחטה לו סדר לבנו

אשר יחולוף עליו כבשן ונופר
ובמוותו אשר מלך גערו

מא

יקימו אמת אל חום גמולים
אל חום לא יקימו החולמים

אשר ישב בצל מרמה מהרה
והיושב בצל יושר לעולם

מב

ופשיהם מרגל הוא עליהם
 מגונה מואשר יגנוב כליהם

אשר יבחן עלי חטאות חבריו
והוגנן דבר אחיהם ודעתם

מג

תמייתהו ואחרות תבקש
יהיו לו מאות לבו למקוש

אשר יעש נפשו תאווה
ורודף תאות נפשו מהרהה

מד

להועילם ויתן הון לרשות
ויחטלם יהיו אדרון בראשם

אשר יסלח עון עמו וייגע
וישמע את גדרותם בפיהם

מה

ולקום כל אשר יחק ויגור
כמו חמאה וכבדולח מפואר

אשר רוצה להשמע אמריו
יהי שיחו למרייע ומטיב

מו

למען כי לשון רכה נדירות
בבית אבות ומולדות קרובות

אשר אין לו רכוש יחליק אמריו
ומוסר בין בני מוסר חלקים

מו

אדונים הוא למתגרל במה בו
לאיש עושה אשר אמר בלבד

אשר לא יחויק טוביה לנפשו
והואמר ולא עושים עבדים

מה

بعد עישר ועצל נח ושוקט
חסירה תעבור ימים ללקט

אשר חפץ קנות עשר מוחפש
קנה עצל קנה לב מבהמות

מט

אות האלף.

מיד שנאי	לא אושיעו
ני בעפאיו	אשל הכר'

יומ צרת	איש הרע לי
מיד גראן	אייכה אציל

נ

ממ האלים	ובהגד מוד
המוחעלם	עינו כי אם

בצעק עמרק	אל תאלם
עמו מעלים	לא יעזור על

נא

לא יתרת	יעשה לו שם
מגרגרת	והרים נורף

שפלו משכיב	אל החמה מנ
אש יונקה	בי מנזין

נב

לק במחשך	הן אתה הור
טובות נפשך	לק לא תכיר

טיב כMRIיע	אם החשוב מד
טובת זרים	אם לא תריד

שה בה טובה
תהיה שבחה

הורה לו ועַד
ובלבתך לא

אם ישפייע אל טובה לך
אם לא תיטיב בה תלך לה

שחרשת דבר אחר
מה דברת

יכל לשב

אם חחרשת אתה יכול
אך אם דברת ת אין אתה

את כל אמריך ולא תחטא¹
מוראה ולא יחתמיא אליו חטה²

אחר דבריך ואו תישיר
כى כן יאחר בן קשותות רב

עוגן בלי מכאב ומאין חיל
טובה ועל דעה ובஹול³

אתור מצוא עוגן ולא אשיג
כى אם בהוריות אל אלהים על

בו או פגשחו עלי אורה
אוחה ולא מלך בעל פורה

איש טוב אשר יתרע לאיש חלוף
בער אשר יתרע לראה או

אתמול ואם לא אוסף או אחמול
היום כמו היה ביום אתמול

אשמה ביום אוסף בצדיק על
מה טוב בחיים אם פעולתי

ולחזר בני פתן אני מובל
כוי ולא לחים בפת נבל

איןך מרורה משדי אפעה
לשכון ולא עכבר ברגלי על

יעש ומראה כי מצחיק הוא
כי הוא ביום מחר יגלהו

אל תאמן פותה שפטיו רע
או איש יופה לך עון סתר

דרלים ברע יעט עלי שפם
או להגות חמיד בגודופם
תהיה כמו מות להחליפם

אין טוב באיש אם יצעקו אליו
ובפה למודה⁴ לחרוף רעים
וביד מאספת נכסים לא

חסד ומזריכך לאגבותו
עד שתתחש מה בלבתו

אין טוב ביודר לעשותות עמוק
ובאיש אשר ישחק לך פיהו

¹ נ' תירא. ² נ' שערת. ³ פ' ובהמתין. ⁴ נ' מלומר.

סנ

חלל באלי מצלאות זהב
מנופלך חלל וחתאהב

אין לך תקומה אחרי נפלך
טוב לך אשר תנברח והשנא

סְרָ

מומיו ובו לא תענה סרה
על הנבונה אף חרה

אם תאנפ על איש סגור פה על
ושקוד לבאר לאנשים כי

סֵה

ותעביר על דת ומוסר אב
ולצד בלי עוזר אפה ושאב

אם את הקילות כדור חבר
שהול מושנאים מבלי חומל

סְוָ

מי הוא בהארחו היה גנב
אם נאמן יהיה ואם גנב

אם בא לкриיה איש ולא מדע
טרם בוחינה מי יספר לך

סְזָ

על תאורת הארך מענית
תלחם בבעל חז ותופש חנית

אם תאהוב הרבות שלומיים לך
ולחם לך עם נפשך כאשר

סֵח

אות האלף.

אם אין להכם בין כסילים יקר נמצוא
או חזה רבים יחול פני נדיב

סְטָ

אחר אשר יגמול חסדים כסיל ישוב
כומן אשר ימיטיר נדבות עלי דשא

עַ

מוך עלי דבר אשר בו תשורתהו
תלהה עשותו יריבך למעןתו
מנחו על דבר ביריך ישתחוו
את מעשי עקב אשר האמיןך הוא

אם את תשרת את אשר בו אין יותר
מן חלה לעשותו למען אם
או את תשרת את בך איל יותר
הכן מלאכתו ועשה לו בכל יוכלך

עָ

אל תגמלחו רע והוסיף בטובתך
אתה הרעות והשיב גמולתך

איש לו הטיבות נרבה והרע לך
כי אז יהיו מוסף ברעה ויאמר כי

קבי

בן משלִי

עב

אם את תשרת את גיבור אל תְשׁׂוחה לו
בלבוש אשר ילبس ענגו ומרכבו
ובדרת והוסיף עוד בכל זאת עלי טבו
אכן נְשֹׁוחַה לו באמונה ומועצתה

עג

תריב בָּרֵעַ לֹא קברו בתחום קרבו
לא סוד חברך איך יכלו לך לבו
אם לא יהיו לבך והוא סודך

עד

צדך בעד נפשו במעשיו ותכלם
חסד סובל ושמע גורפה והאלם
אם את תחלל איש במדות ואינם בו
או תאהב לשור שתים עשה מכואב

עה

ישמור ברית רעים ותחן כעב ידו
שאל בנותן לו ורעו בגין דרכו
אללה דבריהם יש בשוע ובן שוע

ישא אשר לו נושאים לו ויחשב את

עו

שא את אשר עשו לנפשך בענותך
כפר חטאיהם למען גבורתך
אם אין לך מה להשיב גמול רעים

או איש גבורה את ותוכל להנקם

ען

רע ביום טובה ובוגר ביום שואת
ישפומ וכסף לא יפוך בהזאה
ארבע שנה ארץ מלחה ועוד תשנה

ושנה נשיא עמים בעל ובתנואה

עה

מה אחדיתך בחיקליך בלילה
לא יחריש מי את לכף פumo נעל
אתה הקילות עניינים ושתקו לך

או חחריש לך איש אשר את בצע נרו

עט

כל זה לעומת זה אלהים כבר כונן
בצוק והנשים לקון והתרון
אישים למפעלים ונשים למפעלים

אישים להלחם בצרים והנחים

פ

לעשות ולא תעש דברים ללא חועל
ושמכו עון מorder ותברוי היה גועל
אל تعالה עליך אשר אין יכולתך בך

וסלח עון הבא בדרך להרצותך

פא

חבר אשר רוחו כמו עיר באין חומה
הפייל עלי נקי ואין לו אַיִל אימה
אין כל בני ארץ יכולת לתקן את

יפה אמרת בכל לבר מרכילות או

פָב

נודר אשר שב אל מחוו בשלום או
מנחו אשר השלם וחולה בהרפהו

אין לך בנהים מדרכה כארבעה
אסיר אשר פַתְח וחת מאשר חקף

פָג

אות אלף.

איל והיה מודוכה אשר אין לו
באורך וברוחב שלמה וסורה
ותהייה על חוסים בצלך אדרת

פָד

רְחִיקָם בְּתַרְחָקִי מְצֻוָּאִים בְּהַמְּעֵזָה
בָּאַלְהָה שֶׁבָה נֶד מְאַנְשִׁים בְּיוֹשְׁבֵי אַיִ

אנשים לTAGMOLIM מהודרים אברר גם
בעה לאathy מוציא אנשים לחברתך

פָה

ויסבול סאון שרוי ורגשת המולותיו
ויחליק באמרתחו ימולא שאלותו

אשר יאריך לעמוד עלי שערי מלך
ולא יתרה לו על בעסים אשר יראה

פָו

אשר יעלין בנפלן אנסים ועל כל איד אשר יאה ישמה ויאמר בגין האה
יקולל זיונת בלי אוח ומה יתרון

פָן

נקרא בשם רע בן יהי רע כבר נתן
גרשם יהונתן בן קיש יהונתן
אלישע אלישע בן אבניה ונתן בן

פָח

אות אלף.

אתה בברבר בני אדם באדם שתחוק
יתכטם למןן לצד כל מענה חושף
אל חולה על לבך כי אשר תענה

פָט

הטיב לנפשו ולידיו קצר ימים
הריב לנפשו ולידיו ובנעימים
אווך ימי איש אריכות בעשרות וטוב

צ

זה לעתותו ומתעבר עלי ריב זור
ר��ים ובנטוש אמרת אישים עוז
אין באוילם כמו עווה אשר לא יצור
גם אין חכם לב כמוחכבר בחתחרות וטוב

צְא

תדע שחק ואמור זה לא ידעתהו
תשב ותאמיר לאיש אחר ויעשה
אם נדברו החכמים על פליאה ולא
או אם תצווה עלי דבר עשו ולא

צב

אישים יחולו פנִי עשיר אשר לו רכוש גודל וכבר בעת שעה תשחק לו ידובר¹ בשער ישר דרכו ואם תבר לו שעה מעט יוכרו מומיו ואת מעלו

צג

אות אלף.

אל חאמינו בפקרון ומקחות אָדָם אַישֶׁר לְאֶחָדִים סֹור יְהִי חִוּשָׁךְ אם לא יהי נאמן על ניב אשר הפקר אַיךְ תָּאמִינוּ עַלְיָה וְהַבָּעֵל כִּסְפָּךְ

צד

אשיש בדבר אשר אל יאהב לְקִבְיאָה עלי ואמ בא ברוב מכואוב ומעצבה שללא יהי בא אני אשמה בעת לא בא בדרבר אשר הוא אהוב נפשי אהב

צח

אחתבת תסידרים ככפ וחב אשר תקום הרבה ואם נשברה תשוב בתקנה בר לא יהי שב לעולמיום בראש נשי

צז

אות אלף.

אם רעך שנה במבטא שפתינו או מעשיו בסה חטאנו בגבר כי אין לך מנוס בעמורתו לנגר

צז

איש מצאה ידו גודלה והבין חופש בחוט מלא אבנים יקרות ערבה יוחוק יד עלי מה בירוי חס על אשר חפש ולא יאבידו

צח

אהבת בני אדם פרי לעונה ופרי לשומו ושותך היותו שוקט ובוטח ונפשו שמחה

צט

אם את תהובייש איש במומיו אשר הוא הודיעך בהם ומור צפנס הנעלמיום בר ולבר הבינים אַיךְ לֹא יִבְשֶׂךְ לְבָבְךְ בְּמוּמִים

ק

אם מעווה תהר ותלך כסילות ואבי מותם יתר וילוד ישרה ולמעווה אם מישרה עקרה

¹ נ"ל יcobah.

קא

מטוב בכנפי רוחך תמש
ובא רפואה יש בכנפי שמש

אל פעלך החכם וצא ימלוא¹
תרמה אליו שם אשר בורוח

קב

דרך ושנאת אח עלי חוכחה
משכיל נבון דבר בלי הצלחה

איך יעמוד לבב בבחו ובשנאת²
ושחוק אשר הצלח בלי שבול על

קג

נפשך ועם מונעך אל תרב
עצמם ועוזל על לשונך ירב

אם ימנעו את שאלתך ריב עם
אם הפגשה אישים בכם תקל

קד

עד עת אשר ישב לך חגמולך
לבו بعد טובך להשיב טוב לך

אם תעשה טובך לטוב לא ישוקות
ורוע יכחש ברך ולא יעל על

קה

שיחיו לבב חרד ואוון תשטט
ציריך הייש עין לציריך תדענו

אם אהובך הוכיח הטה אל
אם אין לך עין אשר תרעע מון

קו

חר הויא אשר חוליך לאדם חשוב
...

אהבה אשר נתלה בדבר כשר
...

(פה נמצאים שני עלים ושלשה רביעי עלה חלקיים.)

קו

ולא גושע אשר מושל גלו
במשפט אם ידיןחו פללו
שביל ביתו ושותן על שמאלו]
יעצץ זה למعلن זה אבלו
אשר עלה בחשב אל גמוולו

[ביד מושל תשועת הגורדים
ולא יצדק אשר מילו נכוונים
ומושל רע אשר עונו ישרים
ואם עלה אשר טרפ עניינים
למחר יעלון עצב וידאג

ה

קה

ולטעת בתוך לבב האחים
רדוף רקיהם יסבוך מריבים

בידך לעקור איבת לבבים
רדף צדק יסבוך מטיבים

קט

עליך דרך אבותם הסלולה
לנדבת יד ומkor לנבליה

בני אדם בנבלות או נרכבת
למען יש מקום מולד ובית אב

¹ נ"ל ימלוא.

² אמר הכותב הצער רוד: שלשת הבתים הראשונים חסרו בהכ"ז הזה
והשלמותיהם מותוך כי חימני אשר בראשותי כי אקס"ג, המכיל שריד מיד
החוקה להרמב"ם ז"ל, ובוספו נמצא השיר הזה בשלהות.

כלא

בן משלִי

ק'י

ובמושל בני עמו תלואים
אשר יקר בשוק אליו מביאים

בני אדם עלי דת מושליהם
וחמושל בשוק ובגנים כל

ק'א

מוחי שכל מעתים הם כמותם
אשר בו נקבעו יחר שניהם

בני עוזר מעטים הם ונכח
ויתר נעוטו מהם ומהם

ק'ב

שגויחיו מתי מספר וסכלו
ויתנשא בראש כלם בשכלו

בבן חכם שלשה מעלים
וישח בעבור קטנו לעמו

ק'ג

אני לשמור לשונו בשערים
והרבה לחטא עוד באמרים
ובאו שטף וגבר על צורדים

בני ישב וישבתי לצד
וחטא פיו ושחתוי שתוק לך
אני סוכר¹ יארוי בצרורות

ק'ד

ולא ישוב בשות וזון אליו טוב
ויתקנו בעודו לח ורטוב

בנק יסר בשוט ולטוב יהיו שב
בעז יבש מעות לא יתומן

ק'טו

בדור גברו עלי בינה החולמים
אשר הם על בני דורך נעלמים

בני אם סוגרו דלתי תבונה
פתח אתה בחכמתך שערים

ק'טו

תנה אותה במתנה לשבלך
בידך פן תהיה לנכד בחבל(ה)[ג]

בני אם אהאב למושל בנפשך
וחבל תאווה אל חשוה

ק'ו

ולא חברה במדינים ופרע
כמו שמיו יהיה לו לארץ

בני לא תעמוד מלכות בעל
אשר חפי קלה חבר ישמו

ק'ח

עלי נפשך חמת יין ושבך
ומביא רשות וחוסך כל לנכד
ואל תתחר במני שתה ושבך
ותתן את שנותיך לנכד
ובסוף אהלו שיסח² ועכבר

בני אל תחקור ממך ואסר
מינפה לנכח את זנונם
ואל תשחה ותתחר באנשים
חשוב כי תאכיד חילך אשישה
ובמה העריב על כום והשכבים

¹ פ"י סותם. ² פ"י הרים מלשון ובוגדים יסחו (משל ב' ב"ב).

בן משלִי

כבודו בין בני אדרם בשכר
כעוף כנף במלאר כל כמו בר
ולא הבין ולא ידע חכר
ולא שח לב לשאבר ומוכר
ובשער ופיו סתם וסכר

ולקח העני במחירות ואבר
ומה בצע במפריח לבבר
הקייזותיו והוכחותיו בקיאו
ויריבותיו ושחתוי אֵי יגיע
ושחקו בו במקהלות ולא בוש

קיט

זמן לו והעבירו לשונאיו
כמו ינחים ארוי מתחלויאו

ביום הצר לאיש משכיל והרע
או יsha בקהל ששון לנגדו

קב

גבורה איש ומורך הלבבות
NELA כל איש יהי חוגר תרבות

ביום רעהathy מכיר בפנים
ואין קשת ביר כל איש דרכיה

קכא

וחברתך מאת סכל חבלים
זהב הטוב עלי כבר בדילים

בחור משכיל ולו אחד לחברה
כמו סוחר אשר יבחר אגרות

קכב

בזה צירך עלי לבך וחקל
ובן קשת אנוש נפרד במלך

בעת בא ציר ויש בעים לעורה
למען קש אחוי רבים כמו חז

קכג

יסוגר על אשר נבן בדלת
ואין בו לעשותות אותה יכולת

בעת הרבה גברים ברבדים
ויש מכיר בלבד הנכונה

קכד

ישלח אל מיטה החלקות
לעם הארץ מגלה הספקות

בעת הרבה חלוקות בין אנשים
ונרבות הספקות יעמיר אל

קכה

לך מטווב ורעד הבט בעינויו
חסום פיו תור בתה עינוי צפוניו

בעת תרצה להבית מה בלב איש
ביריקחו בראש על פיו ואם י-

קכו

שאל על מעשיהם לחברים
כמו עשה לפניים לאחרדים

בעת תרצה לדעה את עמייך
ואו תדרע אשר עוד יעשה לך

קכו

לדבר לו רחק מני בונחו
דורוש הטב ואחר כן עשהנו

בעת תרצה להרחק איש ותכוש
ואם תחפש לך דבר לחרש

קכח

בר תמים אתה דברי מעקש
ותלמייך אשר מטך מבקש

קכט

עליך דרך ישירה נראה בך
פניהם נקה כחוצה לך לבבך

קל

אשר היו כמותך במדינה
בחוק יודח שיבם אל נוכנה

קלא

מווניך ואל תשאל לאישים
לבבך תעzieב טרם אנשים

קלב

יחידתו ואם הוננו כי עב
בלבו מה אני מחר ברעב

קלג

ביפעתך ויהודך כרבו
יקר פניו יוכלו לך בלבו

קלד

ובנתייה פתח דלת בבואך
בצל ביתו בדרכך ועבדך
בכבדך אבותיך כבודך
כמו יעדר לך בכה יעדר
וathan לך ואין חפצו ידרך

קלה

ונשמר פן יצורך בערמות
זאב ערום אשר ידע לרמות

קלו

גדולים על קטניות תפושים
טרוף אלים והנעה בכשים

קלז

ידייריו עלה עמו בחסדו
בחחתיות והוא יעל לבדו

בעת תרצה להתחכם דריש את
וממורך ומודרש כמותך

בעת חראה אנשים הללו
ותהרע בי מטונף לבך מון

בעת תש שורה על קרובים
ולא שבו במתנות לנכון

בעת תלל רכב על גב ארוי אל
ואל חממודו למן כי בחמודך

בעת תשאל לאיש נבל יאמץ
ואם יוסף עשה חיל ידרב

בעת תורה עלי טוב ישומח
ואם תורה עלי רע לב ישונה

בעת תוכל ענה צווק בישע
והשיב את גמול אותה הביאך
והשמר בכבר אב יאמ כי
ואל תשמה בעת שקר למן
ואל תאמר לשואל לך ושובה

בעת תחרע לאיש מרמה היה סר
ואיך יעמוד צבי פתוי לעומת

בעת יקצוף אלהים על יצורי
כמו אריה אשר דרכו בכלא

בעת יעל נדייב לבב למשרה
ואם יעל בליעל ידריו

בן משל

קלח

מלאכה היא נמבהה וחסורה
מלאכה מתק נברית וורה
אשר היא על אַילוֹתך יתירה
על זהות זאת וזרה מגערה

בעה יאמר לך מלך עשה לי
עשה אותה בטוב לבב ואם היא
ואם יאמר לך לעשות מלאכה
אמור לו אין אַיל לוי בה והבא

קלט

ויתבער ותרצת להשיבו
חלקה העלמה לך על לבבו

בעה יריב בר ריער ויקצוף
בדבר טוב ומענה לך תלוטש

קם

באונייך וכי הווש במחשך
אשר קרא ואם תרע לנפשך

בעה יקרא עמייתך כי ברע הוא
כגבור רוץ להטיב לעמייתך

קמא

ואם תעמוד עלי שער הרים
ולכפירים מדורקרים שאגהה

בעחות עצך חוק לבבך
לניר מאור בטרם הרעיכה

קמב

בית.

לב זעיר נמצאת בחכם
יענים לא בין שער

בכל הו עין כי עצה
יש שם דרך עור גולי

קמנ

יום הכשלו ד אל תשמה גם אל תגל
בעבור שבול משכיל לא בעד בورو כי אם

בנפול אויב בעור רשות

קמד

בית.

ובשם אלהיך תהי נעו
ყקין וירוץ לך למגדל עוז

בצער לך הנח בני אדם
נוחר בקול שופר בפדוינו

קמה

עשיר לך ושכון לעומתו
ציד כמותה אל באדרמתו
הוננו ויועילך בחכמו

בקש חכם לבב נשוא פנים
תמצא פליה נעללה ומעט
תשבע בטוב הוננו ותיקר מין

קמו

עיר בגדרנות לך צצים
הגעבר יוציא לך קווצים

בחיות אלהים עמק כל עין
ובאין אלהים עמק גפן

בן משל

קלה

קמן

חשה חשה שם	ובעת יהיו מוד	הוא מדבר	ביפות לדבר
...	פרוי מגדים	דבר בעתו

קמה

בנֵי אָל תְּהִי חֹרֶשׁ עַלְיָה רָעָה
וְלֹא לְתִבְיא חֲבָרֶךָ לְבִזּוֹן
בְּלֹכֶךָ וְלֹא תְּשַׁתְּחַשֵּׁת סְפִים הַמִּמְתִּים לְנִסּוֹן

קמט

בְּנֵי אִישׁ בְּרָאשֵׁת֙ פְּתִיָּם כָּלְחֵיהַ
וְלֹמְדֵר יְשֻׁמּוֹן חַכְמִיָּם [ס] וְגַבּוֹרִים
כְּחַרְבָּשְׁוִי פִּוּתְבָרָאשֵׁת מְטַיל בְּרוֹלָה
וּבְמַעְשָׂה תְּכִרְבִּית אֲרוֹזִים וְתְּדִירִים

קב

בָּרָר חִילְךָ מְמוּם גּוֹלָה וּמְעוֹשָׁק
וּמְכֻלָּךְ דְּבָר דּוֹפֵי וַיְקַרְבֵּן נְפַשְׁךָ תְּגָאֵל
חַסְרָכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחְכָּנָא כָּאֵוב וְלֹא תְּשַׁפֵּל
אֲכוֹל אֶת עַפְרָאָרָעָן כְּנָחָשׁ וְלֹא תְּשַׁאֲל

קנא

בָּחר לְקַסּוֹר בָּור וּקְבָר לְשִׁיחָךְ אִישׁ
אַמְנוֹת בְּשַׁעַוְשָׁה וְצִידִיק בְּשַׁנוֹאָם¹
יְחוֹפָפָ כְּמָגָן לְקַדְשָׁע כְּפִי חָרָב
וַיְהִידָר כְּבָן חַכְם וְיָחָם כָּאָב וְאָם

קנב

בְּחוּקָר פְּעָמִים יִשְׁמַהְיָה וְהַדְבָּקָאת
חַפְצִים וּמְכֻמּוֹת פְּרוֹשָׁה לְרַגְלֵי אָז
וּכְמָה אֲשֶׁר נָאֵן בְּדָבָר בַּיּוֹם אֲתָמָול
וּהַיּוֹם יִבְקַשׁ לוֹ וְאוֹו אֲשֶׁר נָאֵן

קנג

בַּתְ.

מְשַׁנְאָא בְּסָף בַּיתְוֹ בְּצַל יוֹצְרָךְ שְׁכָבָה
בְּנֵי סּוֹם בְּלֵי שָׁוֹט וְהַדְרָךְ צָלָח רַבָּב
בְּעַת תְּחַסֵּה בְּאֶל בְּמָה יְעִרְיָצָר
רַכְבָּב בְּמִתְּחִי הַיּוֹם בְּלֹא נֵס וּבְמָתִי

קנד

בַּתְ.

בְּרָאשֵׁת מְלוֹכָה תְּהִי אָוֹהָה לְשַׁכֵּל כָּמוֹ
אָמָה קְנוֹיה בְּלֵי חָופֵש מְכֻרְתָּה
וְסָופָה בְּבָוא קַץ נְסִיעָתָה חַי תָּאות
נְפַשׁ לְשַׁכֵּל כָּמוֹ מְלָכָה מְשׂוּרָת

קנה

בְּנֵי אָם תְּרַחְמָךְ יְרַחְמוֹךְ אֲנָשִׁים וְאָם
חַצְוָר לְשָׁוֹנָק בַּיּוֹם צָרָה תְּהִי נְגֹזָר
וְאָם תְּהַאֲבָה לְעֹצָר

¹ פִּי' בשאומר.

קנו

ברוב עם חרומים ותגבה לא בנפש
על ראש גבידים ואבירים תהי חוו
ועל בן חכבר אשר חת בכוי מכובד

קנו

בית,

בתעת מעשה הון עשייה מנתיב צדק
ותובה עשה בו לביתך וחביריך
ותובה צפונה לדין עולם אשר הוא בא

קנה

יהלן גודלים וכו' יצא וכו' יבא
וידלג בכבוד עלי נתפו ווישיבו

בhone ירכין אהובי עשיר ואת פניו
ורש יעמוד לעשות חיל ויקום ריש

קנט

בית,

תעל ותתנשא למושב גודלים
בחום מעט תשב מאד בצללים
ושפל מעט תרומ מאד ועמדו לך

קם

בית,

ברוח מן גבירות מרחיק למוכחים
ובו עת עלות צרייו ונשען על

קנא

בפיהם תנח לבך למלחתם
שקור עד תהי צדק תחולתם
ואם הלווק באשר אין בר

קסב

בתעת כבדך מושל שקור לעשות
וכבד בהרכיבו לראש איש

קסג

בני איש נכונים ליעלים צדק
ואצנים אליו אידך וחומרדים עת

קספ

בלב תהי מבין אשר בין טוב לרע
ובמה אשר יתוץ בלי לבב

ולבן לב שקור וקנה
יחסוב אשר יתוץ כמו מבנה

בן משלִי

כלו

קספה

בֵית.

ואולם שלשה אל שלשה גָּלָה
והגד לרופא תְּלִין אֶם תְּחִלָּה
ומציר לבך את לבבו מלא

במורש¹ לבך תאזר את סודך
עצת לב אשר ישרה למילך הורע
וחזה לאחיך כנפשה שיחד

קספו

בנפשו וישער תם ויישער בער
שער וпотוח בצרות שער

בשער פליאה אַתְ מִקְוֹרָא שׂוֹעֵר
פעמים ואין שוער כארם סוגר

קספו

במومם והחמעטם משוש חַכְם רָע
ישר לב ושיחתו בחסדם תשרע²

במיית נבוני לב ודבר תמיד
וישמה בריבם וחיותם חכם

קספה

ומהלוֹן לנודעים ברע ירע איש
ועת תעבור על הנבלות תבאיש

במהלך למכחים אנוש יתוכה
כروح בעברה על בשמיים תרקה

קספט

בֵית.

הון לך רעב ובעת אשר שבעו שבע
על נפשך ויראו אלהיך קבוע

מימי רעבון עת רעב דלים ואם
אם תאהב ימים יהו הפקץ ערαι

קעָ

בשנות באולת כסילות כאשר
בטנוomi מי לא בן אשר מה ישאב

קעָא

בֵית.

אם זמנך ינידך ממוקומך
לא באיש מך ודי לך כי שמו מך

בחסותך בצל אנשים בגאות
בחרה לחשות בצל איש ארוך צל

¹ מלשון מורישי לבבי (איוב י"ז י"א).

² פ"י ירבה מלשון או שרוע שפ"י עודף (ויקרא כ"א י"ח).

³ ויקיה פ"י קיאו.

⁴ פ"י קיאו.

⁵ ויאת פ"י מלשון ויתא ראשי עם (דברים ל"ג כ"א).

קעב

בית.

דרך מצוא חק לנפשו ובנוו
ארץ אשר בין אנשים ובינוו

בטח יישובן מישר שלשה
ונתיב עבודה אלהיו ודרך

קעג

ברבות דברים תהי האמת לא
חמי עצך למען עצי אל

קעד

בית.

תהי מוצא
וועצאות
תהי בא בה
ברוך זו

בבין משלוי
וישכילד

קעה

אחוי מרוי
בלוי פרוי
ובמפעל
בעז יער

אחוי למור
בלוי כופעל

בחכמה את
והחכמה

קעו

ולרגע
על רע
לב ריווח
למוחולל

דברים יש
לא אהוב

בנסيون הד'
ואין חבר

קען

ונביא הוא
כאביחו
בפי בון
ובן ארט

משל צדק
תהי הבת

בתורה יש
במו האם

קעה

ועניין
לשונך
חליל לב
אשר דבר

תרפאה את
עשה הצדיק

בשם יראה
ובלשון מד.

קעט

יהי חוטא
בסיל יטּה
ונזהר פן
ועינוי הד'

עצת יושר
אות לבו

בפי משכילד
ואחר תד'

קפ

עליה רומה
ומעללה מד
מלא קומה
בצד אימה
ומשטמה
עבר חממה
עשה שימה
... ...

נטה גרון
ברוחב לב
שחוק מרה
ואל תהוה
נקום או יפה
בלוי דעת

במן יד
ושית שורה
וערב ב-

ה
ואם תועפ
וחמתאת מד

... ...

בן משלוי

קפא		בר טריהה		בעינו לך ואין לך על	
חוו בבות	אשר לא	אשר יען		
בר יריות					
קפב		ונור ראל בمعدנים		בחזוק יד והבוחר	
יקר יכון	וזעת אפ				
בבוח ישכון	ומרגוע				
קפג		דבר שמתוך צפון לבו		בשפטותיו ולראות את	
אך צק	ונופת שוני				
ראי מוצק	באישונו				
קפר		עשה שוט עט בדבך עז		ברמו יד כשלא הד	
עשה לשון	אשר לא י				
ובאיישן					
קפה		מחיתתו לبن אדם		בעצלות איש והבטחה	
פעולתו	ומחייבתו				
הרוג אותנו	משנאו י				
חנומותי	לער תערוב				
עינויו	לעצל				
שאלתו	זהעה				
מהותומו	שעה וראה				
קפו		לך אדם נכוכה מן		בחוכיה אל תשמעו	
בעין דעתה	תקור מילוי				
לך רעה	אשר יצפון				
נתיב תועה	תהי בא מן				
מבולעה	בתוכחתו				
קפנו		בכף דעתך חסר מנהו		בשוקלך איש כבודו הד	
ברוב גדריו	וთוא נכבר				
יהי שקלו	ותנשאר				
קפח		לך השקט כ Allow כל		בהתחכו שםך בהם	
וספוק	וישלם גופ				
זמן חלק	נעימות הד				
קפט		בשחיה פני איש לו		בהתכל בhardות את	
יהי נראה	אשר יהיה				
quam פראאה	אשר לא י				

קצ

מעון חיים	ולא נום אל	ואין מציל	בכף מות
לך חיים	שם תמצוא		

בחצר לך
שלוח נפשך

קצא

לך מלך	שמור את סוד	אשר גלה	בחוץ לבך
תהי חולך	תהי כובע	ורכבל אל	ואצלו אל
כמו פְּלָךְ	ברכוברו	בעת גאה	התענה
אותה ישך	על פי ג-	גאון לבו	למען כי

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצב

מרק רבות	ושח לבך	אלתו מ-	בליעל
בן אבות	אבה רוח	שאלותו	וימעיט את

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצג

צאו שלחו	וקוב כל מוד	מִרְיֵי נשקו	בלין סיימון
עליך מצחו	ועוזות שד	בְּנֶאנְגּוֹת	והתפאר
ועל שיתנו	בראוותינו	בְּסִיל הַפְּרָךְ	וסימון הד'
להניחו	ולא יbole	בְּלִי מִשְׁחָק	ושחקו מ-

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצד

לשרתך	אשר באו	בני אדם	בחר לך מ-
מלاكتך	כנפשך את	להכין לך	אשר יכול

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצח

אחוי גרים	וتعשה	עווב ארץ	בני אם תד
למכיריהם	ומתאה	גאון זרים	תהי סובל

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצז

בכוס עין	בעת יtan	אלין	בני אל תלט
כמו אין	רוכש עשור	עליכם שם	הטוב אחר
בחור עין	וחכללות	ומדיינים	ועל פצע
כלי זין	בשכבותו	אשר העיר	וכמה יש
עשה קין	עליכם מ-	אשר עשה	ה וכמה יש

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצז

תהי שומה	בראש כימה	אשר בספק	בני שור עד
בני כימה	עליהם	כמו עלו	ועוד תעל

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצתה

תהי חוטם ¹	וכל עת לא	תהי נוטר	בכל עת אל
נֶגֶר תאטם	ועתים או-	נֶגֶר תפkick	ועתים או-
לבב שותם	ואם לבך	לאויביך	ומבו חראה
והפשיטם	תנווותם	טרח עד את	ואם ערוי

קצתט

עליה עלה	אליל הר ת-	עבור טרפפֵך	בכל יום ב-
להרבותות לא	ולא תagua	בַּיּוֹצָרֶךָ	שבה ובטה
בנו אכלו	ויביא אל	מוון עורבּ	אשר יכין
תחכה לו	ידי מי לא	אכלך על	יכונן מ-

ר

לגומלך	יהו שוקד	שאלת טוב ²	בעת תעש
לשאכלך	יהי מוסיף	שאלת רע	ואם תעש

רא

היה שואל	לְיוֹצָרֶךָ	בכל יישר	בעת תשאל
בעני אל	אשר ירע	בכל רבר	ואל חשאל

רב

במסלולך	עלי מסלול	בעת תלך
..... ל	ויתקרב
ומאכלך	שתייך	אכלו ...	תקדים מ-
בראש לילך	ואל תלך	בעת שחר	השכימה
בכל יש לך	עלי דרך	ואל תלך	חיצה הונך
רחוב מושלך	בחלל על	עלי נתיב	ואל תשכב

רג

וישתנה	ירידותך	עמייפּך מן	בעת יטחה
אשר יפנה	אליך דרכ	ואל כתבת	הפור פנים

רד

כמו עשו	יקנא בר	וישטום לך	בעת רעד
אלי מעשו	וקח רומח	והביטה	עטיה שרטן

¹ פ"י, בועם מלשון ותחלתי אחטם לך לשיעיה (מ"ח ט').

² פ"י איש טוב.

רה

בית.

טָמֵلְאָה	וְאוֹצֶר	וּפְלָא	מַגּוֹלָה	מִכּוֹסָה	בְּדֻעָה
וְעוֹלָה	לְאָוֹן	וּמְנִיס	וְוֹרָאָה	לְתוֹרָה	וּמוֹסֵר
מִתְחָלָה	עַלְיָרָאָש	חֲסָדִים	וְלוֹיָת	בְּשֻׁעָר	וּעֲרֵי
בְּשִׁפְלָה	וְגּוֹבָה	לְפָלָל	וּפְלָם	לְסִפְרָה	וְלְשָׁוֹן
לְמַחְלָה	וְחַסְרָה	לְאָבָל	וְיָנוּחָם	לִיחִידָה	חַוְשָׁחָה
לְאַכְלָה	וְנוֹפָת	לְמַשְׁחָה	וּעֲסִים	לְתַלְבּוֹשׁ	וּמְכָלָל

רו

בית.

בְּמַלְאָה אָנוֹשׁ יְרוּם וַוְעַת אַפָּה
כָּאָבָן אֲשֶׁר תַּכְבִּד לְהַנְשָׁא

רו

בית.

בַּיקָּר וּטוֹב לְבָ שְׁרָת
אִם שָׁר יִשְׁמַךְ לֹא אָח

...

.

נעלה

רה

גִּימָל.

עַצְיָה תּוֹם מְפִרְיוֹ חַיִם טָעוֹנִים
כָּל בִּנְהָ מְלָאָתִים יֵין עֲדָנִים

גִּימָל.
גָּשׁוּ אָחִים לָגָן שְׁבֵלִי אָרוּ אֶת
וּסְבוּוּ אֶל חָדָר דָּעַתִּי וְשָׁוֹמָן

רט

בְּלֵב נְבּוֹן וְשִׁיחָ טָוב וּמְפַעֵל
כָּמו שְׁחָל וּבְרָמִיה כְּשׂוּעָל

גָּרְלָל עַל כָּל חַבְּרִיךְ בְּשָׁלַשׁ
וְאֶל תָּגָדֵל בְּפֶה נְבּוֹל וְחוּקָה

רי

וְאוֹרֶךְ אַפָּה וְהַתְּחֻזָּק בְּרָע לֹא
וּרְפִיּוֹן לְבָ צְרָה וְאַמְוֹר לֹא

גָּבִיר יַעַל בְּשָׁלַשׁ בְּאַמְוֹר הָן
וַיְשָׁפֵל בְּשָׁלַשָּׁה בְּחַרְוִון אַפָּה

רייא

כְּבָרָה מִשְׁלַשָּׁת מְעַשְׁיָה
לְכָל עֲוֹבָר וְאֶל תְּמִיפָּגְבּוֹהָ

גְּבוּהָה עַל אֲנָשִׁים תָּהָבָשָׁא
שְׁנָא הַונְּךָ וְשִׁים גּוֹן בָּאַרְץ

	רַבְּ	גלוּי הַדְּבָרִים יֵאָחֶז רֹאשׁ וַיָּוֹנִיחַ גָּנוּבׁ לְכֹתֶת פְּתָאִים
	רֵינְ	גָּדוּרִי צָרָ מִגּוֹלָה חַזְבִּיכְם תָּשׁׂוֹבֶב אֶת גָּדוֹרָ מֶרֶאָה לְךָ טֻוב
	רִיךְ	גָּלוּה נִכְבֵּר וַהֲסֹתְּפָפָ בְּסַוכָּת [אַל] תָּשִׁב בְּבֵית מְרוֹת וַתָּאֵלֶּ
	רְטוּן	גָּבוֹרָה יִשְׁ בַּתְּחִילּוֹת פְּלִיכִים וַהֲשִׁבָּל אֲשֶׁר פְּלִיכָו מַהֲלֵךְ
	רְטוֹן	גָּבוֹרָה יִשְׁ בָּאָרֶץ הַרְחַבָּה וְאַדְם יַעֲבֹד
	רִין	גָּאוֹן עַשְׂרֵן בָּלִי צָדֵק בְּעֵת עַת וְעַם בְּכִים יַקְוַן מִבְכִּים
	רִיחָ	גָּמֵל טוֹבה לְעוֹשָׂה טוֹב לְאָם וְאֶל תָּשִׁבֶב בְּמַלְכָות מִפְעָלוֹתיו
	רִיטְ	גְּשִׁמִּים אַת פְּנֵי אָרֶץ מִחְיִים וְאֶשְׁמֵי פִי חַבְמִים אַמְעָטִים
	רֶבֶּ	גָּדוּלִים יַתְנוּ יִפְהָ וְגָדוֹל וּכְיֵלִי יַחֲסֶר מַהְלֵל וּקְנִין
	רְבָּא	גָּשָׁה תַּשְׁמַע נְגִידִים מִעֲבִידִים וְאַרְךְ תַּוחֵיר בָּעֵוד חַי שָׁאָל אָו
נְגִידֵי עַם לִישְׁרָת לֵב וְלֹאָמָת בְּמַיִּתְעֵז וְתַשְׁבֵּל אַם אֲנִי מֵת		

בן משלִי

רכב

ולכן ייעשו זכרים ספריים
ספריו חק ומספריו ישרים

גורלה היא תמותה על גברים
דרושו אוטוי ואם אמות דרוש מן

רכב

לאות נפשך להתבונן ותלמוד
לשור כה יעירתו במלמד

గדור לבך בחוץ מחקר בעתות
لسום מהיר יכינן שוט ואם רב

רכד

אלǐ דת מן יקושי שוא גalfa
פריצו עם היה אתה פלילה

egal תום מצוקת ריק וקרבה
ואם אפסו פלייל דת בהרבות

רכה

עשה תועה עצמותיו תגרם
... ... קרנו הרם

גדע קרון גאון יציר יעוץ
...

רכו

ואבוניהם יהו שלו מעונו
... ברוב במתן דינו
... צורך לפור את המונו

גביר מלין בשלהו ...
ויתקלש במשפטיו רמה
ויבחר את בני חילו ולא בו

רכז

ויעווו בהרבות הון שפלים
זקנ' ביום בזה נבלים

גביר יוסף כחוסיף הוں עניה
וכבר לב נדיבי לב ביום בו

רכח

גימל.

הפלא יפליא
אל יעש לי

לבתח בו כי
mirat al

גורלה מלא
ונאם תמיד

רכט

לנתיב טובה
בו לנתיבה

לבב בבני
בוחכם לבב

גערו חכמי
מי זה גער

רל

לה גנטק
רכ בעושק

מלך נשבך
משביל גנויך

גנויך חמדת
ולבב חכם

כמה

בן משל

רלא

גימל.

גמולה למצויא מאחרים גולה יש
ויתר למוציא ממעונו ורב שכר
מנחו אשר יחמו אנסים לאיש נבר
ורשע אשר יחמו לנפשו ויש רשות

רלב

גמולה לצר הנח ואם ארכו ימים
אליעת אשר כה להרגו בך נמציא
למד מבני עוף החובנים בראש טلع
אשר לא יונע עד אשר יעלנו נזהה

רלנ

גבירים באוכל יש
וגבר כמו מרפא
אשר כל צרכיהם לו
למחלה ולנגע
וגבר בספט מוות
אשר לא לכל צלח
ימوتה בעוד רגע
וגבר באזור עש

רلد

גבה לב יחולק על
ירא למשתריך
שניהם גבה לבב
עליה אח בלב שובב
שפלה ויסור מן
נכלה ירחיק
מקורה גבה לבב
וכבה אשר ירחיק

רלה

גבר אשר חלק זמנו עלי שלש
חלק לאל ושני חלקים לדות ומיזון
משמן בשרו וחמו בו רוזן
פיהו לגן יוכה ויחכם ולא יוכה

רלו

גומל חסדים יש וחסדו יכופל אם
לא שח במפעלו לאוים ולא מלל
חסדו ומוי ימחה חסדים כמתהלך
בhem ואם גלם לאוים או ימחה

רלו

גבר תשובה משלשה גבורהו
וללב חכם לבב כסילות בסות חסר
נשים והתחזר והשכם עלי פקס
חברת נמווי לב והרבות ישיבה עם

רלח

גימל.

גהה לב ואין רוח בקרבו שפל
ונכאה יקר רוח ונפש עלון
ואיש הון אשר נפשו רעה אבינו
ועני אשר נפשו שבעה עשר

רלט

והכאיב לבבך על נטווש תאותו
לבבך ויעזיב נפשך לעשותו

గער רוחך ער תעוזב מְאֹזָיוִים
והבין אשר כל טוב בכל מה יכפה

רמ

גימל.

צורך תשווה לצד תבונה אשר לך
גם לעוזב את גַּמּוֹל עלי רע ביופלך

גמליה חברך בתוב עלי רע וענווה
כ כי טוב לך לחתור ענווה בחכמה

רמא

שמור לשונך וחום בעורך עלי מך
אפק ויוצרך תחי לנשיה בעמק

גבר למדוש חנה לרשי קחלה
ותנה לשואל כפי שאלה ותכפה

רמב

גימל.

תעבירות ותרחיק מאנשים מריכבה
בهم ואל עמקם בשבלו יהיו בא

גורלי להשבית ריב וכן הפשראה
ונבון דברים יעכיר את פליאה

רמנ

גימל.

מדינתנו
ולותנו

אמת מעל
גביר בלתו

מלוכת הד
ותראה בה

גביר הסיר
שעה במעט

רמר

יהי חנו
חרוק שני
בתוך גנו
ומכמנו
ועם קנו

בעיני עם
בנפלים י-
על עין לח
בחוץ לבו
על בניו

בשלש גם
עליהם צר
עננה כ-
מקוימות
אשר הוכן

גביר יישור
בחරחק מך
ואהבה ר-
ובנדיבות
ככו אורחות
ה

רמה

וחוקות חק
על שחק

ומרבורי
ככבים

עשוי משכיל
על ארץ

גדולים מך
ומשכילים

רמו

כך חכמה
בך אשמה

אמריו הד
אשר ישנו

לך על מ-
על שכל

גבורות שכ-
ויתרין חיך

בן משל

כמו

		רמן		
[ג]	לשכל חק ונאף ושותק	חנו אם בם הנעת ראש	חמשה נבָר אמירה ר' ר	గברים ב' ר בלכת ר'
		רמח		
[ד]	וור תשרע לאנשי רע	ועל קרוב והנה רע	ותהיפות מתוי טוביה	געל במרי וקח טוביה מד'
		רמט		
		גימל.		
	ותחריש מגמלו הודון לך שתתק לוי			גבר אשר חרף לך רבים יחרפו ויר
		רנן		
	הרבה ולבו השחת לרב אשר לו אחת			גבר אשר הטיב לו פעם אני סולח
		רנא		
		גימל.		
	אם נה ואם גער חדרך ובשער יבעס כמו בער ימות ולא שער תבער עצי יער			גור מלך הרב וירא חמתו תוך יריצה כמו נער יכה והוא ישחק קעפו בלבת אש
		רשות ¹		
		רנב		
[ז]	דלת. ורע הורה ועובדיו בחודוה חשובים על אלהיך כמלחה			דלת. דעה צורך בלב שלם ועל טוב ודוע כי מעשיך היישרים
[ט]	ועת כעם אלהים נגיד ר' שים תהי יכול ותחשב בעושים			דאג מפשעך ובעת עליזות ושית עם לך לעשות ואם לא
[י]	ומטעמה טעמו מבין בבותיו ומורשו עלי רוח שפתוי ומתעליל בר ממעאלותיו ימי עולם והתוה על שממותיו			דרלה מאיש באישונו צפוני ויריח בדעתך סוד לבנו וכין המחויק על אהבתך ושם בין ובין חבר קשה לב

¹ אמר הכותב הצער דוד: בית אות המ"ם, אשר לפני סימן וש"ט היה ציריך שימצא אחר בית מספר רנ"ד, נעדך, ואולי בית מספר רס"ט שחררו מ"ם שייך לאן.
* יא

רנה

בבית מלך ואל תורה ותקרון
דבריך ואו תרום וחפראין
דבר סתר לערע אל דבר
והבא לו אשר תהאו כחבריך

רנו

בתלאותות מוחיות הלבבים
אשר עברו צלעות אל קרבין
דברים יש כמים עצמאיים
ויש מיילים בחברות עמווקות

רנו

וגור שרפּת תמורה מפתני
ויש מהסור בשבתו בין זקנו
דמות תמצא לאיש משכיל בבניו
ויש מעדריף עלי אביו בשער

רנה

לחחליפם באחר אל תשחר
באחרת ואח ישן באחר
רבקי לב שנים הם ביישן
נות בית ישנה אל תמירה

רנט

לב תכאי ושמה מערבה
וכמה יערץ אדם ולא בא
דאגה על אשר תירא מבאו
וכמה בא אשר לא יערץ איש

רַם

אבל גROL בשבתו בין חברים
אשר שכלו והגין פוי חסרים
אבל שהם עלי ידו שמורים
אבל מלך אשר עובד גברים
רעיה כי אין גROL הגוף מכובד
ואין חסר חסר לחם ואולם
ואין עשר אשר לו הנכסים
ואין מלך אשר לו העבדים

רַמָּא

אשר אפסו עלי עול מריבוי
ולמדו הישרים מנתביו
רעיה כי אין בשלטונים כמושל
אשר הנו מתי צדק במותו

רַמְבּ

באיין קצה וסוף שפלות להרים
לך טוב מן ימי טובה קערום
רעיה כי אחרית כל רום לשפל
ועל בכיה ימי רעה קדרים

רַמְגּ

אשר קרבו ותשיג את דחוקים
והאבן במקלעים חזקים
רעיה כי רגwk החטיא חפצים
כחץ יחתיא לב קשת מנוסה

בן משלוי**רסרך**

דלאת.

מפני גרע	ודבר אדרע	לא ידעתי	דברי משכיל
שלא ידע	אדע משביר	אדע משביר	כי אומר לא
כاي לא ידע	עד ידע הוא	אדע ישאל	איך האומר

רפסה

לו מפעלו	באיש אם הוא	בטוב יודו	דברי אישים
רעה עליו	ברע אישים	כלם יהגו	ובעת יהיה

רפסו

לק נצפנו	בחדר אהבתה	ר כל מומיו	דורך צפון
שבשנוא	תראה אותה	את כל מומים	איך השנאה

רפסו

לו חוכחת	גם אל תרב	קץ בתוכחה	דום אל תוכה
תוכח אחת	אלף מי לא	כוי לא יוכח	על איש אחד

רפסה

דלאת.

יוסוף דבר פיך עלי צרכך	דבר כפי צרכך בפיר אל
פיהו ונפשו נלקחה על כך	כמה אשר שמח בתוספת

רפסט

בעם והוא לא טוב בתוך עצמו	דבר לאדם يولדי טובים
שתול בגן יعش פרי אמו	אין לא תהי כשותיל מגדים כל

ריע

ארב לך רעה בתוך לבו	דבר לך טובות ותירא פן
מיilio ויגלה לך ארבו	שקללה במזומנים פעליו עם

רעה

בלב ושיחו לא כמעבדיו	דובר בפה אחת ואחרת
שנאנה מסורתת עלי ידיו	ישב בלי רעים ותגללה

ריעב

כי איש כבוד הורו בקנו הוא	דורה בעיד דרו אבותיך
רעים והם רעים שנאותו	כל גר יחשב את בני אדם

בן משלוי

רעג

שמות וMohrosot בשואה שאו
ובגב אמת הרום ינשאו

דין בדרך האמת יקיים
תכבד בגין שוא שעורה קללה

רעד

נמאם בעניין איש גנו לו
יתון חמורותיו بعد אכלו

דר נחמד גנו ביום צרה
בן איש חמורות עת אשר ירעב

רעה

רבים קרא לעזר ולא אחר
יבכו והמה ילהתו יחד

דבקה בחבירים ועת צרה
עצים בהחקלם לתנורים

רעו

אל לבר זה פה וזה מפו
אם צר ואם אהוב כמו כפו
יזו בידיו בעלות אפו
ירבה بلا הוועיל כשך קצפו

דורך ובן דורך בעת יציר
אל תאבירם כי שאר ארם
אל נא בני תהיה כבודת את
מי יעשה כזאת בעת קצפו

ריעו

דלאת.

דעה بلا יראה באשה بلا גבר יראה بلا דעה
שכל بلا חכמה בקשת בלי יתר חכמה بلا של
כיתר בלי קשת

רעה

דלאת.

לכון מעט פשעם בעין כל מגדר
הרבות מעט יקה אונש בו ויחדל
וכסיל כמו רמש ולכון עונו

רעת

פרץ יבואמו בנחת ולמבוא
ישר להעכרים בצדקו ובאו בו

דלאתי פריצות אין בריח עליהם
צדק בריח יש ומגעול ווטריה

רפ

יובן עלי תלם עכותו בדרמן
לבין מעט ישר לחיו ולא בן

רב יעמד לשוחק בלמוד ועגל
וכסיל ייסר אב בפיחו וידייו

רפא

שבוע ותטריה עלי ארץ עב
ליהו לך מיימו ותמות ברעב

דווש במוחי מדבר במוול ותמציא
ושכון بلا מול בגין על פרת ים-

בן משל

רַפְבָּ			
דֶּלֶת.			
לְבוֹשׁ לֹא יִכּוֹל נְבָלה מִתּוֹלָע	זְכָרָה בְּכֻסּוֹת יָבָאֵשׁ בְּפֶגֶר	כְּגֹופָה רְקֹותָה לְרָחֹוק וּקְרוֹב	דָּבָר בְּעַתּוֹ וְבַלְאַ זָּמָנוֹ
רַפְגָּן			
לְלִבּוֹת בְּשָׂרִים לְלִבּוֹת צָרוּרִים	גְּבֻהָה וּשְׁחָה עֲרָנָה וּנְחָה	כְּגֹבָעָת צָרוּרִים כְּקֻעָרָת בְּשָׂרִים	דָּרָךְ נְכוֹתָה וּנְתִיבָה חֲטָאתָה
רַפְדָּ			
דֶּלֶת.			
שְׁמֻעוֹה בְּקָצָחוֹ	וְעַל לֵב לֹא וְאַיִן לְחָבָב	בְּלֹא עַתוֹד אַלְיָ אַוִיר	דָּבָר אָדָם כִּוּרָה חַץ
רַפְהָ			
סְתָרוֹ	זָמָן יוֹדֵיעַ	בְּלִי צְפָן	דָּבָר סְפָר
אַלְיָ יָצָרוֹ	בְּסוֹפֵן יוֹשֵׁב	בְּמַה אֵין בָוֹ	וּמְרָאָהוּ
רַפְוּ			
דֶּלֶת.			
אָנָשִׁי נְבָלה יִשְׁיוּמוֹ כִּי אִם אָשָׁר הֵם מַתִּי מָמוֹם		דוֹפִי וּמוֹם בָּאָנָשִׁים כִּי לֹא יִשְׁיוּמָן בָּמוֹם אִישׁ	
רַפְנוּ			
דֶּלֶת.			
חַמְצָא שְׁמָחוֹת וּמְרָפָא נַצְלָ וּסְרָ מְעוֹן פָה		דָּלְתִי שְׁפָטָק סָגָר אָז נַצְלָ וּסְרָ מְמַהּוּמוֹת	
רַפְחָ			
דֶּלֶת.			
לְסָר לְצַפְעָנוּמִים לְדִירָה מַתִּי תְּמִיתָהוּ מְרוֹרָה		דוֹמָה אֲשֶׁר לֹר בֵּין מְשָׁנָאִים שְׁכָל זָמָן יַדָּג וַיֹּאמֶר	
רַפְטָ			
דֶּלֶת.			
כָּל לְעַשׂוֹתוֹ קָוִין וְהַנָּחָה דָּבָר אֲשֶׁר הוּא בְּעַשׂוֹת נָחָה		דָּבָר אֲשֶׁר יַלְאָה וְלֹא תַּחַז אוֹתוֹ יַחֲפֵשׁ לְעַשׂוֹת אֶת	
רַצָּ			
יְוִשְׁרָוּ וְתִשְׁמִים מַעֲשָׂיו שָׂוא הַוּנוּ וּמְחַמְּדוּ לְבוֹשָׁיו		דְּלוֹת בָּאִישׁ חַכְמָם מִכְסָה וּכְסִיל יַכְסִיל מַעֲוָתָיו	

בֵּן מִשְׁלֵי**רַצָּא**

רב כי ברב ממך רגילה
מנחו מעט כל יום בגילה

דיקת בר נפש למען
ומככללה במעט' חקבל

רַצְבָּ

תבחר להנשא כסילה
ודבש לבן זר מאכילה
ולור ימלא השאלה

דחתה קרוביה ווריהם
ובנה לגדה מות ברעב
וכסיל עצת אח לא יملא

שְׁבָל**רַצְגָּ**

הא.

ותוחיל כי יהי שב מכעשיו
ויבטה עוד לחבר את הרשו

הא.
התכויס מלך במרי וחטא
ואיך ישבור כל' חרש חכם לב

רַצְדָּ

ואם כשרו פועליך למלאך
פרי כשר פועלך ודרכך

היה נמוך ומתרצה כחותא
ואם לא תעשה כזאת תאבך

רַצָּחָ

ואל תתרע לשער עת סור צלליו
תהי נחשב מהורה מחוליו

הוה רע לשך עמו אלהו
ואם תתחר במלך אל בעורו

רַצְוֹ

ואל תבטח בנפשך אל עצך
חכסה על נכונה אהבתך
יעפה נגרך את תאותך

היה נועץ באיש שכל ואהוב
ואם תט אחרי אהבתך לבבך
למען כי לך אווה ולברך

רַצְוֹן

אני אגיד לך כל האמונה
ואל תקרב אליו פתח שכנה

היה שומר אמוןך והנה
שמור עמיית בשוכבת בחיקו

רַצָּחָ

ואל תכבה במה יוביש אהבות
תהי נצל בסוף מריב ואיבוט

היה אהוב לא יופי ולא כום
ואל תחלה בדבר ראש אהבים

רַצְטָ

למען אין רכוש מופקד רכושך
עליך ידק וככובע לראשך

היה חשוב רכוש ידק רכושך
נהבן כי רכוש ידק לצנה

ש

וכבד ראש בשבת בשערים
בעין להלוך אחר נערים
ואונם לפיו ורות וורים
וכבד אף עלי' כעם נברים
וכל שפה בהעדר גברים
וכל חור למלא יד חסרים
וכל הלב לכבד היקרים
וכל פעם אליו דרך ישרים

היה כל ראש בשבת בין חבריהם
וכל עין בחק ובדין וכבד
וכל און לשמעו דת וכבד
וכל האף עלי' חטאת רשעים
וכבד פה ושפה במריבות
וכבד יד להדרים יד ברעה
וכבד לב לכבד הנבלים
וכבד בפעמים על נתיב רע

ה

שא

ומומיו אל תחי זכר בלבתו
יקוד איבה עלי' בעל מלאכתו

הגה תמיד בטובה אה זכרתו
ואל תשע מלאכתו כי בלב איש

שב

אשר יקשר עשווה בשעריהם
ויתגדל שםך על החברים

הגה תמיד בספריו חוק ותמצאה
ויאיריך לשונך בין גדולים

שג

ולמר יצרך רע מנעוריו
ואהבתך כמו אהב עשריו
ותתחבר בצרתו לעציו
ותשקיע בקיין מי נהרו

הביאך הזמן במבוא שעורי
בשנתך אחוי דלות כמותו
ותתאהב ביום טוב לחברך
התשקה גן בסתו ותשוב

שד

להתלמוד מליצה וחסרתו
דבר חכמה ומבחן סגרתו
כהון גנו לאחריתך אצרתו
בתוך כיסך להוצאה צדרתו

הרעותה ללבך אם מנעתו
והוגעתו באמך לו אמור כל
ולך קח ספרים לך וויהו
ושית מהם בתוך לבך בכיסך

שה

מחוכמים והם רעים אשימים
פריצי עם וערמת הערומים

חקלה אצלך שנתה ערומים
ואיכבה יהי נחפש ביד עז

שז

וככלות תחסיר מאיש המונו
ופחי ישבעו רבועה בהוניו
דגאת הים ועוף בנק למיינו
יהי מצוי בקנו את מונו
בדג קטן חברו את גרכנו
ואת טרפזו בקנו לא הכינו

הbeschיל ימלא איש ימיינו
והנה יש חסר לחים חכם לך
ראאה שמש ראה חייה ראה את
התחבולות לך עיט אשר גם
ומועצה לדג גROL למלא
אם ימות בחורף בין פראים

ה

שֹׁז

חכם לבב שפטותו סכלים
ואיש נדריב מצפה לנבלים

הייש צרה כמו צרת שלשה
ואין כה אשר גיבור הניאו

שַׁח

אשר נתן לך רעו בשלו
כמו טוביה יחלק לך בחילו

הלא חשוב לאחיך ברכה
וטובה חלקה לך בעבורו

שַׁט

ומת העל לבניינו ארוכה
ותהיה אב לבאים אחריכם

הייש לך אב אשר בנה לך הור
ואם אין לך בנה אתה לנפשך

שִׁי

מידועיו ומשפלי שר וקושר
וגבר הארץ ימי בעישר

הייש שמחה בשמחה איש מנשה
ואיש ישן בלא אימת מלכים

שִׁיא

ובתבונתך מלומה לבער
ומה נפרדר הדס פרח בעיר
ויש נפש מלא ימים בגעර
על גaldo והימים בתער

הייש יתרון ואין חרב בתער
ומה שפל חכם לב בין סכלים
ויש שבטים ונפשותם נערות
וכל יחד לעילכו בשער

שִׁיב

ך את אהבתו לצמיחות
לאיש נתן בירה גט בריתות

הייטב לך עמיתך אחרי מכד
ואיך תמחל בתובתה גירושה

שִׁינָג

בפה אוהב ולב מורה וסודך
ומתחת עצמיך יפוך

היגנוב דעתך ערום מרמה
אשר שיחו לך ממולה לך

שִׁיד

וחם עצם פחלחול פעליהם
בלי עצים אשר עוו צללים

היישרו מלכיהם עם מעוקל
אויך יישר בעיר צל מעותך

שִׁטוֹ

בכח לא תהי צדיק בכתף
וחתמתם ולא תחתם בשיחך
על תומך ועל הלקן נכווח

היירדו לך עלי צדקה אנשים
ועל ככח היה צדיק בסתר
לחותם יענו אישים בגלי

בן משל**שטע**

אשר שתק להמעיט באמרים
זהו שתק והוא מלא דברים

היישתו אiol מחריש וחכם
ושתק זה ולא ידע לדבר

שין

ומזון ושינה ההדרורה
אשר היא בך מטופתך יקרה

התבוש מאגוש נכבר בಗלו
ולא תבוש בסתר מנשמה

شيخ

במסע יעשה משכיב עברה
ונומה תערה גופה כבדה

התשב לך בכיתך עד פקודה
וקין יעתה שיש על פנימה

שיט

בחבומו רחוב לבב וענו
אשר יוציא מאור מאוני

התכעים איש למן כי מצאתו
ועתים יש לענו אף כמו אור

שב

להנעה ותטה אל נשאה
ואין נפש בלי רוח נכבה
בסבר טוב ישועתה מצאה
בעת רוח ועתות המשואה
אני עני ולאל עז וגאה
רפואה יש ולכטיל אין רפואה
אמרים הם כאמור הנבואה
להנער ויש בזאת פליה

חויה לך להנעה ותרבות
יגעה את הנחתק מבאה
ולחלאה לך כל קבל תלה
בחנוך זמי ידיעת השנים
והועלתי ידיעת השנים
ירדעתני שנים עוד לכל חיל
ואמרנו לך בילדותך וכנים
נתיב נער לחמלא ומלאה

שבא

בחסדו וחסדיו בך לעודים
לנפשה כי תהי גונב חסדים
עליך לרבר בס פקידים
פרוש לו מתחלק מצודים

חתתעלם ולא חורה למשיב
ואם תגנוב פעולותיו הייטב
דעה כי כל פעולה איש לנפש
ואם נלכד לך נדיב במלהל

שכבר

ואין לבו בשכל טוב כלבך
ובו ערמה יתרה מאשר בך

התחנן לאיש אין לו כוונה
ואם תחדר לאיש שחק זמן לך

שכנן

ותרגו עלי צורך חטאה
ויש טובה מגוללה בשואה

התרגו כי מצאתך תלה
ויש שואה בתוך טובה חבואה

בן משל

שבך

ועו מצח אשר טוביו מנועים
ולבו צור וכפיו מסלעים

התהמה מאנוש נבל אחוי הון
ואיך יזוב אשר פניו נחשוה

שבה

בחשאך לך חכמה אשר בך
שללו צר ואת אוחז בחרבך אם

התרע כי זמן שלל רכושך
ואיך תחש לתרע חרבך אם

שבנו

היש לך הייש עמר מזימה
להעתותך ביריו סות בלימה

החשאל מן ילוד אשה כמותך
הלא תירא בפתחך פה לנשאל

שבנו

שבע קלון ומגערת ובחוות
ימלט נפשך מיד כמו זאת

התשאל מן ילוד אשה ישיבך
שאל מאל אשר חפץ בידך

שבה

הא.

לבך יבר
יעש גבר

יותר מהם
הנה כי בן

רים ועשה
כל רואך

הבט מפעל
עד שייאמרו

שבט

ח כשית
עים עליה
מן המיתה

מנת עבר
משרה על ר-
אדם נצל

כחך כי ש-
עד על מעלות
בכל מות

הכחשת את
ולמען יג-
ובמלחמה

של

הא.

שיח יהיו שיחך כפו ערוץ
ופרי דשאו אל זמן ארוך

הארך במחשבתך ואחר כן
בי בן יבשיל גן פרי עציו

שלא

יהגו במומ יש בו ומום אין בו
ויציא אליו חוץ מה בתוך לו

הגונה במום בני אדם
ובפה לשון אפעה ממוחתת אם

שלב

MRI זמן קבצך אשר יש לך
רב מומן אספן למם שככל

המעיט זמן הוועיל לך הונך
וזמן להועילך בשכלך שם

בן משל**שלג**

הקל בהגינו אליו פרקו
יבער וויסיף עוד בחשיקו
איש בו יוכבה בהרליךן

הקשה במומר בן ומוסרו
כיז זה בכבשין אש בנפהך בו
זה כאור חלש אשר יפה

שלד

יהיו לך עורה ברעתך
עמרק בריב אנשי מריבתך

הרצתה בני אדם בטובתך
ושלום בני אדם בראש¹ ישלים

שללה

ברבר משרתיו בחרות אפתם
תשוע ואל תבעיר בך קצפם

הרצתה גביר חוק ואל תחש
ורצון משרתיהם את גביר חלש

שלו

על מעשה רע או פרי לשון
איש לב ואוון ואחוי אישון

השב גמול מטיב ומריע
לי נתכנה ערמה והוא נקרא

שלו

הא.

תהגה במוועצה
תוציא פרי העץ

על איש בחיתוך
נכונה מבושלת
ותשוב בחום היום
ותצעין חבלצת

הפק עצת לך
רוח אשר תלך
העל ללבך

שלח

ולמד לך מהם
ככה יהיו שמור

חבונות למיניהם
אשר יאהב לך
לבך אשר תלמד
ונצור בתוך קרבך

בי כאשר יחפין
העל ללבך

שלט

עמך עלי יושר
יום אף שמור לעדר

ושור אם הי עומדר
באפו ואם ישטה
מהרחה ואם יישר
בריתו ואל תטה

הקצף למروعך
אם ישט הנה לו

בן משלו

שם

דרך יהירה לא	עלול וליוישר	הרבה דרכים יש
הבינה נסוג לבב	אשר מוחטו נשמר	כרב למטרה
אך רב באリン ב'	אשר יאהב ربכ	

שםא

הא.

ודכו בנדרכים	ובוכה בין בוכים	היה שש בין ששים
ומלאך אמונה אם	ורם במרומים אך	מלך היה עבר
	באמריו עבר אוותי	
	ידבר היה מלאך	

שםב

נאוף ור למחר את	תבונה הלא יראה	המצא בלב נואף
וגאה ללב עשר	בנותיו כמו ינאה	מוחתה לעצים אש
	ויפת לאין נואף	
	ושטנה לבעל אף	

שםג

הא.

ירוא האל ושרון לבש	מתום יוישר ואת	החזק בחרב
אריה בסוכו פgas		
בשבך לבאים ושר	אין מוחזק לו ובא	ותמוך ביד מך אשר
	ריה חו[ר] פתנים וגש	

שםד

כל يوم לבוש לו ומוה	אתמול בחתולפו	היום פשוט את לבוש
בדבש ויש יום אשר	יששר לויומך לבש	
	תמתוק עלי חיקך	יש يوم אשר לענה
	ימר לך בו רבעש	

שםה

הא.

ויתאנפ מקום רצון	הפרק בשוכרים	ירצה מקום אף
וויישא את מתי לzion	חכמה וישפיל את	חכם פעמים

בן משלוי**שמו**

הא.

בינוי ובינך יملא עצך
יעמוד ולא ישאל לך על בריתך

הচির לנדיב את אהבים קדומים
ולבן בליעל בריתך ואולי

שמו

פיו כאשר נשמר חרין הכלבים
אל יחרוך קול שריקות זובים

הוכיחך ברע חסר לב שומר את
אבן בהוכיחך קדר יד ברעיה

שםח

הא.

כל איש יהי נספה ברע יצירך
לא יעשה טובה לאיש בעבורך
תבוכר ולא תעמור עלי דברך
המה וישתמר מאד מדורך

הייטיב לך איש והרעות לו
כוי יחשוב כל איש כמוותך לנכון
או אם תחי בו לאמונה איש או
ינאי בני דורך ויאמר כוה

שמט

הוכחה נבען דבר יווסף לך
ירוח ויסריה עלי מות רקה

חוכחה אויל יוסיפ לועת ארכחו
תנת עלי איש חי קטורת סמיים

שנ

עמדו להכבות ויגה אורה
אל לך יגאל לך מסתורה

הראק מעט שמן עלי גחלת
ככה בחסתך לך עצה שוב

שנא

תמושל בר כאיש ותרים ראשיה
אשתך ותהייה אשתך איש אשה

הך אשתק מכת בלי סרה אם
אל נא בני אל נא תהיא את אשת

שנב

אורה ואל תקרב להכחותנו
בינה ואל תעש ברשותנו לבנו
חטאו לברו אל שואל על גבו

העל בחשיך נר והארה מין
ולמד תבונה מן גלווי לב יש בו
יועיל לך דעו והוא ישא את

שנג

וכפי רמיותם בתוכו ישאיר
אחיהם ידבר טוב ופניו יאזר

הלב לפנים הוא מצפה ולפה
חפץ לשות בעל איבותיו

שנד

מורה לבבו מגמולה פורה
שבר וגם אין טוב באיש לא יורה

הורה בעת אין לך גמולה יען
אין טוב במתן יד אשר אין עלי

בן משלִי

שנה

הא.

גברים וחתגרה בדרכם
סלעים ולא ינד שפלהות
שתק עת תהי רעש מגלאות

הישר בעת קעפך להניח
שתק עת תהי רעש מגלאות

שנו

וחשכה רעה לבו ורעוינו
דבר צוף אשר חזק עליו פניו

התשעה אליו חלקת לשון חנה
ואיך יהפוך טעם מרירות רוש

שנו

הא.

לרשע אשר החל ועשה לי רע
מעול בלבד כי אם מעול מרע

הרשות אני עושה בגמלי רעה
ומי זה קראני בהנקמי מין

שנה

העברתו על עקלקל בכשל
איש והוא שברו עונו וועלו
כasher יעבר אשר יחשוב על

שנת

הא.

הוסף בכל דבר לבר מירוא אל-
באות לאכול אוכלות לעדי
כמו אשר חסר

יום יאבד אדם וירושו שכול
עולם בחסיפה באחאת לאכול

שם

הא.

ובריו בשועים וגבר ברעים
ושבט לתועים וחברה במשמר
הצאן במרעה הצאן במרעה

ומעם ותועיו חק הירידים
וחברה במשמר

הצאן במרעה
הצאן במרעה

שםא

בهرיהם נפוצות וקצין יישר
ארוי בפרצחות כעולם פריצים
וקהן אנשים

درכם צאננה
צaan יידיעם

העם בלי ראש
וקהן אנשים

שבב

אמת לא בחנחה זא כי בני סור
אמת לא צפנתה יהי לך אשר לך
ואהם בפיך

ודבר מהרה צא כי בני סור
אמת לא צפנתה יהי לך אשר לך
ואהם בפיך

הכה בפתחי
קמתי וחתתי

שנג

הא.

וכי עצמו ורב כח
ראן ממן בעל כرحم
יתירה מגאון רעים
ירא מאל ורעים ייד

בן מישל**shed**

ולא הוכיח שבל
ולא ייחר זמני לך

התוכחה באמורי פה
ותוסר בשוט לשון

shepa

באשפות מעני שוכב
על גב שבתאי רוכב

חלהיג משפל רוח
ירא פן יש בקרבו לב

shpo

בזכר חטא בני אדם
לשונתם וטוב ידם

היישה איש מרצה שר
ומצחיו בוכרון טוב

shsoz

על גוף והכחישך
אשר לא תחשוב נפשך

הריעון לבך עבר
חיה וזמן לך יראה

shpoch

על רעו ברוב כובו
והנה כובו לבו

היש פתי כמו מעריהם
ויאמר מי יובני

shpet

בני שבל והוא חסר
בסיל תועה ומתייסר

היש תקופה בגין רעוי
ובן חכם אשר שר בגין

shu

ומתווק על לשונותם
וישב את מעונותם
ושבח תכונותם
והכה אחרונותם

היה איום בלב אישים
והתהבר למשיכלים
והעלם את שגויותם
וישם על ראש דברים יד

shua

תהי מלך וראש מבצר
תהי אהוב לכל נוצר
עשה חיל ולך יציד

זהה קרוב למלכות לא
ואל תאהוב מאד נפשך
ואל תבה לדל פן י-

שעב

ואל תקיע ברעתם
היה להם ישועתם
ואף כי את שבועתם
משנאיהם לשבועתם
ואל תחרר ברשותם
פני רעים ורעתם
מנאיין הוא ושעה تم
ותהיפות במרעתם

היה שומר ברית רעים
ואם קראו בצרה לך
ואל תמר בדבריהם
ומלא לענה וראש
ואל תחרר במרושים
ואל הסיגר אשר נס מד
וסור מאיש אשר שעה
ומרוועים אשר און

שעג

הא.

אדם ואין בהם צדקה
יש לו לור ישע בזכותה

הרבות צדקות יעשמו

דומה לדעתו כי לא לחי

שעד

הא.

ברית עם מפירים את בריתם
אלוי מי משוש כל חי במוות
עוננות אשר אתה עשיתם
אנשים ישמווה במוותם

הייש לך לבב משכיל ותכרת
ואם יש בר חיים ותחרעו
ותפקד עלי קוראים לך רע
למען אשר רעה מריעים

שעה

הא.

מעליםיהם והם מגלים לפשעך
השלמים בר וירד בגעך

הרשעים צדקות אשר לך
כזובוב יעוב המוקומות

שעו

הא.

....
....

חויל ותמציא חפץ
ושקד עלי שער

בן משלו

	שען	הנה בירך לעשות נחנו כמו עוף יש לך
	שעה	חן צוררי דכא לבבי אם יש בירך לי צרי
	שעת	הולד אמרת ישנא ובאיש מקבל חוק לאיש אשר עבר ולשן נעים פרי על
	שפ	הוויל לצורך אם רעה במים אל
	נפלה	ואו.
ג	שפא	ואלה מעילות בינה ומודית לקחתים מלשונות החכמי[ם]
פ	שפב	וכמה יש אשר אחו בחידת והורתו בבוא צרה בבוא אש
ל	שפג	ואומר לי התועיל התבוננה
ה	שפדר	ואמרו דברו לנו גבוחות ענייתים יש בין משל דברים
	שפה	זה לך דבר חירות פלאות באמרים מי אשר ירבה להרע יב *

בן משלוי

שפנו

ומאיין צד **השיכותם** אליהם
לאחיזו בם עניותמו נגוהים
ואחרית רע עניתם לגבותיהם
אשר יקרים השיכותם חמיה
אני מעם לאל פותרים ורוחים
אשוחח بعد רחמי ואחים

ואמרו מי באין תחת ומעליה
ומשפמי נגוהים או חשבים
ואמרו עור למי שפלת ועוני
ומה יעשו בני איש בחוזחות
וממי את בעולם אל עניותים
ומה תעש בקום האל עניותים

שפון

בצלים זה לזה יחר ובקים
בלי רגל עניותם השחקים

ואמרו לי הייש רעים נגלי
ועפים מבלי כנף ורצים

שפחה

במקום לא יהו נראים שנייהם
תהי ואעטם ליל יום הם

ואומר מה שני אחים כאחד
וביאת זה בלכת זה לעולם

שפם

רוייה מלפניה בזעם
גשימים וען עבים ורעם

ואומר מה תרוועה אחריה
עניותם הם שלשה החברים

שעץ

כאחד בו ומרמה **ואמונה**
ויהר עניותם המדרינה

ואמרו מה אשר שמחה ואבל
והחיים והמות **ויקטוב**

שצא

אשר לך מקרבה נחונה
... נה

ומה נופת חניפה ונשמה
ברגל תעמוד תרזע

שצב

בזה יום יומ **ואוהבים** הם שנייהם
ואין לו חטא עניותיו סוחרים הם

ואומר מה שנים **כלחכים**
ועישק זה קצת מה יש ביד זה

שצג

ובבלו לבי עניותיו הפתיות
וגוף שלם השיכותיו עניות

ואומר לי הייש חיים במות
ואמר עוד הייש מות בחיים

שצד

ונשנאים לבנים או צחובים
ענה זתים בגין גטפים וובים
תפורים בו **ויאגמו** נקובים
בני אדם ענה אשכול עגבים

ואומר מה שחרורים נאהבים
והם משקדים ולא יראו צמאים
ומה הוא חוט אשר ראש שחרורים
והוא נמרץ ובניו ימחזו ראש

שצח

ובו רוח עניותיו תנווה
באפסmia ורואה מה ברומה
ואם קרב עניותיו נשמה
ודישו מת השיבותיו אדמתה
לענין כל עניותיו בהמה
ברעהו השיבותיו דממה
ותוכחת עניותיו מהלומה
గאון כעם השיבותיו נקמה
לבב אשה עניותיו החכמתה
והוא עצב השיבותיו נעימה
ולא מרמה עניותיו התמיונה
ואין עור השיבותיו יתומה
עניותיו בכת שוע פ[ני] מה

וזאomer ל' הייש מוות לאיש ח'
ומה נכבד אשר נחבא בחדר
ואם יצא לרוץ לא יהוה כל
ומה נדרש ולא יציר ונשאר
ומי יבעל נקבה מבלי בוש
ומה יישר לשומע בריב איש
ומה יוסיר כסיל אחר מריבה
ומה יסיר שאון שומט ויפיל
ו[אן] אשה תחסר מחסורת
ומשחתת לבב אשה בכווא
ושומעת ושותקת בל' ריב
וסובלת קשי איש רע וקשה
ואן כשרות ורמות לב וצדקות

ה

שצז

עניותיו המבקש לו חפוש כל
... . . . בא שבול

שצז

עניותיו איש אשר אין בו תעללה
ליד בשות עניותיו השאלה
ליד עמל עניותיו הנמללה
אֲחֵי חסר השיבותיו גמולה
עניותיו הון אשר בא מגולה
ולא יועל עניותיו הנבללה

ושואל מי אשר שמחה במותו
ומה מסיר הדר פנים ומביא
ומה מביש פני עצל מצפה
ומה יוצא לחפשי מעבודת
ומה הון בא מהרה שב מהרה
ומה יפריד ולא יצמיד גירע

ה

שצח

ואו.

עניותיו אשר יטיב במלוליו
עניותיו אשר ירע במפעלו

וזאomer אמר מי כל יאשרו
ומי הוא אשר בו כום ישמון כל

שצט

וענף אמר לו הכמהים הם
ביבל ענה עט זקי' מהם

ושואל بعد פארה בל' שורש
וישחים באחריות ים ונשמעים

ה

ת

עצב בל' מחסור יבואהו
מהרה אשר ישחק בכוואיה הוא

וזאomer לפתאים לי הייש אדם
ועלע בל' מותר השיבותיו

בן משלוי

תא

ואו.

עניתיו בהמעיט מך	בטוב איש ימי חייו שבות לב ואין בינה	ואומר במה יהיה
עניתיו באשה בר	אניש כל ימי הבלו עלח ריב ונרגנה	ובמה יהיה ברע
עלְ דִי השיבותיו	עשותו ביתר הון לחתנו במנתנה	ומה זה אשר יכשר
עניתיו מעט הבא	ואם המעט עם חום בירוש בנכונה	ומה טוב הרבה משה

תב

עניתיו קנה שבן	ואומר בידי הון
	ואחר קנה הצר	ושב עוד ואמר אם
... עניתיו	ושב עוד ואמר אם
עניתיו בדור תחרוש	חוין מ. צער מלאכה . . . בוחר ובחום היה קוצץ	

תג

חכם לב אשר יטיף	עניתיו אליל ישר על לומדים צופו	ושואל למי אקרב
גַּדֵּל אף בעת קצפו	עניתיו רחיק מישר ונחל בעת שטפו	וממי אני רחוק
מעונו ויפצר בך	עניתיו אשר תרחיק ויאמר לך בא פה	את מי אני אוהב
בסיל בא ומתחעצב	עניתיו אשר שש אל לחכם בהשקיפו	את מי אני שונה

תר

ואו.

עניתיו אשר נקל בעינו עולם	ואמר הייש סימן בבעל נפש
מעטים ושחונים ועצומים פעלם	וסימן לשועים מה עניתיו אקמנם
ורוב מְאָמְרֵיהם ונשא קולם	וסימן מתי נבלות מפעלים מעטים

בן משלוי

תה

עניות וחטאות עניותיו שלbolt
בעליו והוא פירשו עניותיו סבלות
בני איש בעולמו עניותיו עצלות
ויקשור לזר ולפה עניותיו דלות
ושולל יקר פנים עניותיו קלות
עניותיו בהצמד יתר הוללות
עניותיו ... עניותיו גלות
...

ואומר לעופות פח הייש פח לכלב
ומה פח לחיה איש אשר ממית את
ומה פח לכל נעם אשר טובו בו
ומה פח אשר ישפיל לראש ולעין
ומה פח מביך את כבוד נכלים
ומה פח לחברה להשيبة יעצה
ומה פח

ה

עניותיו אשר יהל אלהי אדם
בחוץות ולו נפש עניותיו נרדם

ואומר הייש מי לא יהל אדם
ומי בו רוח וחיל מושך

תג

ומוסיף באחתת לב עניותיו מנחה
אכילה ולא משתה עניותיו שמחה

ואומר הייש דבר מכללה איביה
ואם יש מדשן גופו ואיננו מן

תח

ונפש ומברן בלא לב יצא
וילד מתי נפש עניותיו ביצה

ואומר הייש נולד ואין רוח בו
וישב מעט ימים מבוסה וחם

תט

להקנות לאיש שרה עניותיו צאננה
עניותיו אשר יירא ברוח שונא

ואומר מה לך טוב לעובד ארץ
ומי הוא אשר יישיר במהרו לנוקם

תג'

ויקיר בהאפסו ענהו מיט
אשר בא אליו בטנו ענה רחיהם
ומפעמי חותמים ענה מאזונים
ורוכבים ונרכבים ענה געלים

ואומר מה לך קל בעת המצאו
ומי געשך את מאכלו אחר
ומי על לשון בחול ידבר זרך
ומה נושאים אדם והם נושאים

תיא

ואבן ענהו המאור זיקם
וכחש ענהו המכבר רקם
מרעים וצדיקם ענה בשוקים
אשר מבלי משפט שרהה הרים

ואומר לך מי המילך עזים
ואיה אשר יאג לרייך ולהבל
וישלחן אשר עזך להתעדן בו
ומי הוא אשר יבשל במעשי תען

בן משל

תיב

ואנו.

שכחה	עניתיו	ונבון לב	בחכמת	היש מום	ואומר
נכחה	עניתיו	ומלכה	מלכה	עמיד את	ומי י-
סיליחה	עניתיו	עליך אח	בלב איש	עמיד חטא	ומי י-
...	ומה זה

תינ

בפניו דברים כתובים
... . . . עניתיו והובים
גבועות ומקדרין נחיבים
חציו יום עניתיו ערבים

ושואל بعد צח מורי ואドוני
ויעיל בלבת . . .
ועל עו ושחור ומשחר
ויהיה חצי יום ומדת

תיד

חיותו בחיצים נכמה
בסופם ענהו לבנה
והוא חי ונמצא בשינה
ברגע ענהו תמונה

ושואל بعد בן שלשים
וחילה בחיצים ימות
על מת ואפס בהקץ
ומים יעופף לקדם

תמו

ואנו.

זרעה יד ליד תְּהִי
ברכה או גָּרוֹפָה דֵּיא

ואמר מה תבואה עם
השיבותיו תשובה על

תמו

והוא בחום בל' נתה
בקודך לו ענה רחת

ואמר מי בחורף נח
והיא חרוק שניים

תין

ואמר מי אשר יאיר
ואיו על מי יהי מלבוש
ומי שחור יגערש מן
בצחתו ובו נחש

תיח

בראשו כף אשר כורחים
בני עמו ענה איתיהם
מתי חיים מוכותתים
ענה זה הוא חרון מותים
... . . . תמים
... . . . נתצים
מבודע ממוקר ביצים

ושואלך بعد כרות
בני אדם בכפו את
על נרכב ורוכבו מן
ויליכם ולא שבבים
... . . .
רע טמון בתוך . . .
ויגלה ענה צפע

תיט

ענחו יד גודליהם
ענחו מות עויליהם
ענחו שוד אויליהם
השיבו בטוב להם
אשר רבו גויליהם
ענחו אותו אצילייהם
בעת פרצו בחבליהם
בתום עוטי גדייליםם
מכוא צר על גובליהם
יבאים שם רכיליםם
והורישום בנכלייהם
למושנאם חיליהם
על ראשם נקליהם
ושועיהם בנעליהם
ואובייהם פלילייהם

ה
ואומר מה יחזק עם
ומה ישפיל גוליהם
ומי ימית עויליהם
ואיך שרוי אויליהם
ואיך טובו ענחו עת
ומי גול גויליהם
ומתי נגלו שיח
ואיך פרצו ענה אותו
ואיך חמו ענחו עת
ואיך נאמ ענחו עת
אשר דלו ברוב עשכם
ולכן הם מבקשים
אבי לעם אשר כברו
ונבליהם במצנפתם
ועבריהם אדרוניים

לך

תכ

זון.
ברדי גורות וללבאות שחלים
בלי הויל ופה יrik התולמים

זאב יתרף بعد אבלו וחונק
ומה יתרון לב מלא רמיה

תבא

ז' ישית את בני נבל מליכים
ויפיל את נקלים על ברבים

זמן בוגר בלי מלך ונבל
יחין בעקלקלות . . .

תכב

...
... מנחשת

זרונק יולה נבלות שפטור
במשרים רחין

תכג

ואחר כן בחוזות יענו בו
אנוש נפתח ויינח לבבו

זרוני לב יפתחו להרע
למה יעשה מדון בזרים

תכד

אשר שוטן באונייך חביבה
אשר סער לדבר ים נשאה

זוח מלת חבירך השנואה
הרחיקה בנוצת עופ נקלה

בן משלֵי

תבה

יהי נקנה ומושתר בזעעה
בדבר טוב יישתמר בדעה

וזוב חרוץ ברוב משא ומתן
וחבר מוחבו טוב ונקנה

תבו

לאכלחו ואם ימתק אשר בו
זובי תְּקַע נפלו בלבו

זובב יפול בתבשילך ותמאס
ואיך תריב באח מסס בר כ' י'

תכו

במסחרים והכשות בכתש
לחוון יצא וכל נדרך בלחש

זכור עת תעלה על לב עשה ריק
ודע כי כל אשר נפעל בחדר

תכח

אנוש יוצא בלי תוכן אשר נב
בלא מחקר יהיו כלו לונב

זנבות לאנשים אין ואולם
ושדבר בשער את נבונים

תבט

פרי צדק אנשים יתדו¹ בו
פרי כחש בוקנו לך לבנו

זמורה היבשה תעשה את
ולמה יעשה אדם בליך

תל

תקח תרחוף בנחת על אדרמה
וכי רמה סערה מדממה

זרה את גרכך בחום בעת רור
למען כי לכל רוח דממה

תלא

... . . . לבך ואפר
... . . . בבקך

זרק פיח בענייני המשענים
ואל התאות במויהם בעשית רע

תלב

ובמלkos ותבחר את זרעה
ואת בנים בכת טובי ירוועה

זרע את זרעך הטב ביורה
במייטב האדרמה השמנוה

תلغ

אשר צרה לך באהה למגענו
אשר ירע לך הרבה בשכננו

זרוע לך דחה בו צר ואובי
ואם חoon לך קנה בו את הצר איש

תילד

במילה וחונכה וחותונה
ויסעד פת בירק או גבינה
ולחומר בתרוך לבו מגינה
יבואך ולוי מיתה משונה

זבח זבח להלך בא ולעמ
ואח יהיה כנפישך בא לביתך
לך הונך וביניך יוישך
וישתווה לחומדר טוב וחסר

¹ פ', ישמוו מנ ויהוד יתדו (שמות י"ח ט').

בן משלוי**תלה**

וולולים וירבה בה תבואה
ונקץ ממנהו נטישי החמתה

ומיר אף יקצין בה נטישות
ומול הלב שצמיח בו פרי טוב

תלו

אשר יצא הדר פנים לבושה
יקר כל יום ויום קרחה חבשה

זון אדם הדר פניו ופתוי
ויעשה לו אחוי נפש ובבעל

תלו

עניות ובך את שונים על עוני
בעולם ובזמן אתה ואין לך שני

זוקף את כפופי אהובים ממשכב
וጥרחה למשרה עד יודבר אחד

תלה

לך כי בבר היה לאחר חילך
ותקום למול נשאל ולא יתנו לך

ובור עת שאל של מפרק מחל
וגור פן יסידרו אלהים מפרק

תלט

טרם עלות לדין חקור בלבד
... מריבקה

ובור באשר תעש ומה ...
מריבה

תמן

ונמת אחרי לבב עלי פנים יש
בחק אל יהיו שונות לשנות אחווה

ונמת אחרי לבב עלי פנים יש
וחק אל נטוש חבירו למען זונה

תמא

. זון.

חברו אשר זוד בו

יחסוב בעת נרצה

וזدن איש כמו משגה

וישתוκ ולא יודה

יחסוב בעת יתרעה

ומשגה אנוש זדון

לרעז במשגחו

תמן

באמרה אשר לא ב-

אמרות ומה טעם

זמן יש להבשל

כחולה בלי משגב

שלג את נתחיה

ופוץ הגיאי לב

בלא עת ולא מקום

ולא תום ירחיה

בן משלוי

תמן

יהי מעמד ארץ	להולד ובוכרים	זכרים יהוה איש
נקבות אבל אין הד	לעלם ובנקבות אבותיו בארכבה תמורה בירא אבות	ויש בן ימירחו

תמדר

שוויך באשר פנה	זין.	ובירה אשר פנה במוה תרצה
שייעוב זכרון אשר תנסה		וונח אשר שנא כמו תחפי

תמה

לבנו וכי נס רוב מאור עניין	זון.	זון יהודר לא לשערות איש
לבו ובו יועל בנסינו		אולם למען בא ומן יאיר

תמו

...	זמר יגוני גוף
מלך . . . על פני מים		ודבר תחנה יעבר קאף

תמן

ישUb בהכחותו פרי מאיר	זון.	זית לאכלו מר ואם נכתש
אותו פרי צדק יהיו משאיר		ובבן לאב מרד ואם יכתוש

תמה

אישים בלבד מחטא אשר חטא	זון.	זה אשר נצל ונמלט מן
עליה עלי לבו ולא בטא		אישים ישימון באנוש מה לא

תמת

זהר ועל דבריו אמת זהר	זון.	זהר לרקייע ולשכה
הטוב לדובר האמת מוחר		ולגעעה מוחר ומותן אל
אדם חכם לבב כמו סוחר		ולאיש מרי סוחר ופה ללשון
עליה יהיו בנים אשר תהר		ולאמ אמת יידי אמת וכאמ

תג

ושעה לו משחחת	זון.	זמן יבין עצת משכיל
שתי ידייו מוחזקת		ואמרתה אל צרופה את

תנא

תעה ריש או אחיו שפלות	זון.	זמן אם שח לך מת או
קלון שפֶל ובו דלות		בחור מיתה משונה על

תנוב

יהלְלָק בפה אחד
ומוחללים לאיש יהודה

זורה הונך וכל נברא
למען לא יקובל חון

תנג

בלבו לעשות מהר
עלות שמש בעין שחר

וזם אדם אשר צפן
בעיניו דע כמו תרע

תנד

ועת תודוק היה לו רך
...

ודוק על עבדך אימה
מכבה אש

תנה

ותשכח את כבר תעה
ישנה על אנוש רעה

וכור טובה לאח קדמה
למען פוקרך רעה

תנו

והיש תיבש יבוש חציר
אשר תשחף ביום קציר

זרוע רע סבול כמעט
ותהייה אצלך בעב

תנו

יון.

או رب קנה בו תחלות
וממע תחלות מכלות

זהב וכסף מעט לך
הונך זמן מכללה

תנה

תשוחוף פעלו באמש
תדלק לך נר בשמש

זד המגולה ברע אל
רשעו בשמש ולמה

תנת

תרכב אליו כל מאמרים
מרכב כסילות נערים

זולת רכוב לב נערדים
ויעלו בלבך למען

תט

יון.

ידך אשר בה נערץ
ידך בידך תחרין

זמרת גבר אחיו והם
מיואס קרובי מו מה לך

תסא

יינם ומכוו לחםם
חולת אשר אין בה חםם

זדים אשר מנעו לך
תברחה ומה הוועיל בג'

בן משלו

תסב

הרבה ולא קצר מעט
דבר ובכלי חק בעם

וזע בל' חוק הכספי
לכן אהוו את חוק הכל

תסג

על עם בעול העביר

זעך אויל ממס גבר

...

...

תסך

טוב ממקום בור נאנס
... יעמוד במעט ונס
ולמעשך דלות קנס
לא תאמין בואה ונס

זרת בשדה על אמת
יקום אמרת סלה ואור
וכי יש לכל רעה קנס
אם תאמין אותן ואמ

մבן

תסכה

חית.

מ' זאת והוא ביראת אל תאומים
לברחת בחברת האגדים

חבר נפשך תרעעה לנפשך
בצבריו לך פאר כפאר בקשר

תסנו

בחכמת לב נכוна או בסנה
בזאת או זאת עשה עמו בעקבות

חרר לשיב משנאר אל נכוна
ואם תלהה ולא חובל השיבו

תסנו

ומכשול כל אחי עין בעינו
בעולם זה ובאחר יגניו

חטאים בחוץ אישון תלאים
וירבו לאשר ירבה להבית

תסכה

ימותיך שומר בו את שתים
לככבים בעותות צהרים

חשוך חברה אשר החיש בועלו
עווב לילו וחך עד תעה לו

תסט

אשר מפי ארי הצל בעירו
اري טרכ שוי כי אם חבריו

חבריו האכיל שיי לפיהו
על מה זה אהי רב בארי לא

תע

אשר הרבו לעזיל בו עילים
וינาง בם מנוגה הכספיים

חתק עלי חם והוא בעל מומה
ודרי .. עוזב מוג ..

תועא

...
...

חולש מכח יחי בסעוד אלהים
וכל נגע אשר

בן מישל'

קעה

תעב

אשר חשק ויטוש את אהבים
אשר בו יאריכו פה מריבים

חכם לבב אשר יעוז חפצים
אשר צrisk לְרִפָּאֹתֶם בדבר

תעג

ויגלו לך כל הסתרים
והיוו כל מזימותיו כאורים
ומסח בחלם מואין פתרים

חשב הוות בשׂיחַה וועבר
ואיש שביל לפוי שכלו יונבר
והחכמה בלי שרת חכמים

תעד

אשר שאל במתנה גROLAH
מעט או רב בטרם השאלה

חזי נדייב יהושב המהונן
וחשלם אשר יתען כדרכו

תעה

עליו שלש וייהו לאחדים
לך אחד ואחד לידורים

חלק הונך אשר נתן לך אל
ליד אחד ולאל שתננו

תעו

ייללך מלָא לשון ושפה
ולא תמציא לחסרון לב תרופה

חסדיך וטובתך לאדם
ולא יראиш בחרפתו חסר לך

תען

הייתם לי באוצרך צפוניים
תנה לי בז' שמונה משמוניים
בגשם ירעפו מחר עננים
אהי שוכב בקדב בין ישנים

חסדיך ליום כזה אֲקוּ לֵא
יערטני למחר בשמוניים
ומה בצע למת היום בעמא
ומי יאמר בבואה טובך אשר לא

תעה

עקלקלות וחסיד לא יסלפּ
החר אלם וחסיד טעם יאלףּ

חסודים כחרדים אך בחרדים
וחסיד שוחות וחרדים לא ישוחן

תעתט

... תנואה
וחעתועים אשר אין בס' חנאה

חדל נא מחשוב און . . .
וסורה מ.

תפ

מצאותים נחלקו עלי בימי
ליום ארעה ולא ירב במוני
להרע לי אולגה את עולם
יחסן לו ואין חברה לרמא
ויום רע הוא באכורי וארפאי

חבריו שעובתיהם על שלשה
ישר דרך אשר שתק ותחה
ומתנגדל הקילני והמרץ
ורמאיי להшибני דבריו
ביום טוב יוחשבני לו בגין אם

בן משלו

תפא

ידידותם בלי בחש וכתף
ומנות ישלו אחד לאחד

חבריהם החפצים לעמוד על
בטוב וברע יהלו זה פני זה

תפב

אהבים לא בדבר הם תלויים
גמול טובות עשירים ועניים

חשוב ראש אהובים רע אנטכבר
ורראש כל נאמנים איש משלם

תפג

ואת רכא יבקש לו שרה
ושם עולם ביד יראה ותורה

חכם לבב עלי דרך שפליים
ויקח לו יקר נצח וכבוד

תפד

אשר חלק לנפשו רב ששונו
ומי ימנע אשר האל נתנו

חכם לבב במתת אל וחלק
ומי יתן אשר האל מנעו

תפה

ותחולתו וכל מעשיו לבושה
בעצפרנייו וווציא את נחושה
בכל יום הוא במלחה חדרה
יהי מעריב ומוכתו אנושה

חכם לבב והוא חשוק יגשו
ויחפור את מוקור זהב בכל יום
והלחום זמנו על מזונו
וחמשיכם ובכמתו¹ אפללה

תפו

ובקדא בספרים לו מנוחה
... ת השכחה

חכם לבב יעוז נוח עדנים
ומומים יש באישים . . .

תפנו

ולא מצאו לאייש טוב מדירדים
כאח נמצא בערבה במדירדים
ולא מצאו כמו פועל חסדים
וראוו והכל מוחמדים

חכמים בחנו מה טוב לאדם
ונסנו עוז ולא מצאו בכלם
ושבו עוד נסנו טוב פעלים
טעמו והכל פמקדים

תפה

חית.

מלח פני מושל וירץ
מאין רצין יוין ולן בכנה

מלח פני יוין ואחר כן
מי זה אשר מושל ישחק לו

תפט

סור מאשר סכלו ובערו
כבבוד הרים באשר ורו

חברת מלא שכל שcolaה עם
וקלון בסילים בין בני עם

¹ מלשון עיטה עש בסיל וכימה (איוב ט' ט').

תצ

אדם יחוּבר לו וביין יושר
בینות חבר עצל ובין עשר

חברת אחיו רשותה בריתות בין
ורעות מתי עצלה בגרושין

תצא

לומדה בכל פנים וכל עניין
נשאוב וושאוב מבלי מעין

חכמה בעין מים וכשואב
יש מעין נשאוב וממען לא

תצב

פטאום ביד רעה כמו נגע
ירער פני עכבים כמו רגע

חכם ומשתמר אשר נלכד
חותר ומתחמלט כמו ברק

תציג

חיה.

חום על לְדוֹרֶךָ לֹא רַכּוֹשׁ לֹא תְּדוֹרֶךָ תְּהִי כִּילָי
מומי וירבה את שבתי ומחלי
כִּי כָל אֲשֶׁר אַתָּה וְאֶם רַב יְמֻעֵט מִן

תצד

חסר יחסר מִן רַכּוֹשׁ וַיּוֹסִיף עַל
הוֹדֵךְ וְכָל עֲוֹנֵשׁ לְאַחִים אֲשֶׁר יָטַל
לְהִיוֹת כָּמָת חָסְדָךְ לֹא יְהִי כָּל
שָׁקְרָה עַל מְעַשְׁתָּחִים וְאֶם תָּכַל

תצח

הוא שירחו יום חנית יד ושוט הפה
... ברית חמת אנשים ואין מרפא
ירא חלאים אם יכונן אכלותיו ...
חומה עצורה על אנוש ...

תצז

חיה.

חטאויו ואם ישוב
בק שא כמו עשר
ויסופף לך לנכול
יכולות עוזב ליום
אכilio ואם אין בן
אשר בו תהיה יכול
חברך אשר נכל
פרי כל חטאוי הד

תצז

וככל שנוא הכל
ואוהב לכל באיו
וישנא לכל רואיו
היוטך אחיו חכמה
אחוי ריק וסכלות אז
חכם לב אהוב הכל
ולבן שקווד ודרושים

בן משלוי

תצח

חית.

השבען אשר אין לך ומנה
אם אין לנוishi בם אראהה נתונה

חוושב אשר קנו אנשים חיל מון
על מה אהי מונה ימי הירחים

תצט

מאת הליכתו בטרם נסעה
אם אחורי מורד ברדרתו יגיעה

חכם אשר יבית ויבין לשובה
לא יעלה חר לא חיגע עלותו

תק

יתר ואם ישו בטובה וחובה
לבב וביראה ונפש נדיבה

חפץ לרעה אם לאיש על חברו
ותת לאיש נמצא עלי איש בחכמה

תקא

שינה למן אין בגאות נכונה
מצואה ועם לשות באמונה

חכם אשר יוביש בגאות פתאים
... לחשבלים ולחת בתפיהם

תקב

גדל בחזק יד אבל בחנינה
אצט אבדת פרי התבוננה

חכם חשוב פתי כילד אשר לא
... אשר את מענות פתאים

תקג

...
...
...
... דע כי דברים בגו

חכם לריק לא יעמיק את
גם לא לחום . . .
אם תחווה אוריה והוא מת . . .

תקר

נחשב ואם לא לען כאחד מהם
דרכם כאלו יעשה מעשיהם
מאין תבונה יחווש כהם
חכמה ובינה מעשה על פיהם

חכם אשר ישב במושב לצים
רוואה عمل בעוים ולא סדר מעל
וכסיל שפתים חכמים רעה
יעש ואם אין בו יכולת לנחות

תקה

עצמה בלב
כי טוב לך למota ולא תחרש

חריש היה הולך בדרך בקש
חמצא שעירות או מנוחת מות

תקו

ונפשך תהיה ממוק מנוצרת
מכוסה לטובתך מחוברת
ירע בטובתו מסורתה

חשוב רע ואיש אל תאמין כי טוב
והטיב וחפש פן תהי רעה
הלא יש אשר ייטיב ורעה לא

תקון

יכולה סבל רעה בחוץ חדה
בחזקך באש תעיד בטוב קידה¹

חבר המנוחות תהשוב כי בר
מִבְזָאָקָה באש צרה יהיו מעיד

תקח

גברים אין זה באמת יושר
ואם רוב רכוש נקרא שמו עשר

חרוצי כספים יקראו עמים
בעושר לבבות יגברו אישים

תקטט

חיה.

וגאה עלי אחים בהכרתו
כמושליך כסות מעלبشر ערותו

חדל מאשר גבה בעוז מצחו
ומושליך כסות בושת אשר על פניו

תקין

ואשל במרחקים בעזות יצרים ...
בשביל מעט נפלא

חכם לב מלא ערמה אשר הוא נוח
ונבון מלא מדע אשר יתבונן.

תקיא

... באחריות ימים
... שני עולמים

חברים לעזר טוב . . .
וחכם

תקיב

רכוש רב אצל ענן ואהבת נשים
לאנשים בשפטותם והם כחשים

חמשה מעט יהיו ולא יעדמו
וחברת מתי רשות ומלהל אישים

תקין

חיה.

יתיר הדרך וירבה בכורך
יקל קברת ידי מעבירך

חומר אשר תחפיר באשר לך
ונושא בכבודו ירוא צור ילך

תקיד

פעם ופעם כחוב על שמותיו
יטור ויקום עוננות עמיתו

חטא לך אח עוזב את גמולו
יהיה ברעה אשר כל ימותיו

תקטו

לא בְּאַסְפָּף הוּא וירבה תחליה
בליה ועבד לבושו מטולא

חכם בדעתו יחפש גדוליה
ישג שרה חכם לב ובגדו

¹ מלשון וקדחה חמיש מאות (שמות ל' כ"ד).

בן משלו

תקמו

פתח ויהי לאחיו כאחיך
כעופ אשר יעוז לו פקדת את
קנו ופקוד בקניהם בני זר

תקין

במקרים וחטאים	מקום שבתך חבר זדים	וסרתי מון ראיתיך	חקרתך למען כי

תקיח

בחקיקך	ושוכבת	בחילך	תירה ושם
רחיקוך	ועדרצים	דבוקיך	ועם כבים
עספוקך	ואל תרבה	ואל תעשוק	ואל תהשוך
בצדקהך	ואל חבטה	בחכמתך

תקoit

בעבותך	ולא תיגע	חדל מאף
గבורתך	והשפל לב

תקב

במשאלך	ומזהפר	ומליין	חדל מל'
לק חבלך	וינעם	דבריך	וישמעו

תקבא

צפון סונך	כמו נפשך	ওברעה	חסום פיין
עליה יערך	למעלה מדך	בכל מפנה	ואז תפנה

תקכוב

יהי פועל	בעת יאמר	מִקְ בֵּי עַם	חסום פי עץ
יהי מועל	ביום מחר	אשר אמר	ועם פעול

תקכג

כבית מלך	בביתו הון	בערך איש	חקר חמוץיא
אשר ילך	וערום בך	והוא רעב	ואחר נע

תקבד

ותחכמולות	במוחותך	אשר יבטח	חכם לבב
ומחולות	על נחשך	אשר ישען	והסכל

בן משלֶי

ומלתו	פועלתו	אשר יוחור	חכם לבב
באחריתו	אשר יtan	בראש דבר	ולא ימנע
בערמותיו	יהי נמצא	אל נמצא	ואם אין בו

תקבָּה

באברהתו	והסתופף	אהב אותו	חכם לבב
באמרתו	מושעות	פעולתו	למען עוז
במוחרתו	ויסוף עוד	בהעשרה	וחון דל
בחכrichtו	עליך דתו	ברית יקום	ואם יכרות
במשרתו	עליך עמו	ואם ישור
[בגורתו]
בעברתו	בר. . . .	וחיים יש
בישראלתו	עצת תומך	יהי תומך	ואם עין
בסתרתו	ונגלה אין	מגולה לו	וכל סתרה
בטהרתו	ואין טמא	באסטרו	ויש חתר
להורתו	וכל שמחה	לאזיבתו	ותואה בו
קבורתו	זקבה מך	להברתו	וכות טוב

תקבָּה

באברהתו	ואל החסה	זנה אותו	חסר לבב
באמרתו	ומחתלתה	פעולתו	למען שוא
למוחרתו	ולא יתומך	יאבר הון	ואם עשר
לחכrichtו	יהי שוקד	ברית עמוק	ואם יכרות
במשרתו	אביד עמו	על עם יי	ואם שרה
גורתו	תכל הכל	על אחר	ואם יגוזר
בעברתו	הרוג כל חי	יבקש ל-	ואם אנפ
לאחריתו	עצת מבין	יהי עוזב	ואם גיעין
בסתרתו	והגלי	כמו גלי	וסתרתו
בטהרתו	וטומאותו	כהתרו	ואסרו
להורתו	שכול מנהו	ביום יאטה	וחיים יש
בקברתו	בחשקיעו	להברתו	ונוח יש

תקבָּה

חית.

שופ סוד לבב לצלך
מעשים אשר תעשייה לך

חפש ודבר ואל תה-
ען פתחה על כל

בן משלו**תקבצט**

קרים ועתים בשבטים
משרה ועת תשׁתַּת זכרים

חברת חכמים כמיים
... פעמים לך מי

תקל

בעל מוח וכבר פה
... . . . [ורפא]

חבר כבר רוח גם
דומה לשן

תקלא

רעה וככפר הפה
כל יחשוב לדמותה

חשב מישנאי על
אדום אנו עד יצא

משלו**תקלב**

טית.
ושיחותיו וטוחותיו שלמוות
מטונף יד ולכז אין שלמוות
בעת קץ מחותמת מחלמוות
ענוג כי אם עלי דרך מהומות

טיהר לב אשר השלום לאנשים
יזוי שלום ובוטח בעת ל-
ואם היה בעולמו מבעת
כמו כן לא יהיה שם בא בית תר

תקלג

ש
ואיננה במשרה הירואה
בני אדם יהיו סופה לבושה
ותחרם ביד מלך יבשה
ולא חכון מלוכה ואשיישה

טיעמים יש למשרה החדש
ובכל משירה ישרתונה מביש
ותבנה ביד לחם מלוכה
ותכוון מלוכה על חלושה

תקולד

ל
תבונות. עד יהיו אצלך מגוללה
והנחו בָּן משלו ומשללה
וקח נפשך בשותך שבר באלה
ובסגור המעליה לא תסולה

טריה ושדור עלי דלחין מכוסה
ובכל דבר אשר יאות עשו
והנה את אשר צזה להחנה
בערכך לא יהיו נבר וחכם

תקלה

ט
ולב נקי וכף מאין רמויה
זהה ידל בנפשו [הנקה]
ואחר ילכודם מאין . . . יה
ותתריח ב. יה

טמא לב יש וכף עוזה בתרמיה
וישער זה בתדרימות פעמים
ויתריה זה ולא ילכוד חפציו
ואם בן הוא עלי מה זה תענה

בן משלֵי**תקלו**

טהור לבב היה אוחזו באביו
למען
... כרתו מעט הוא
ויש מן רע בצדך חסבלחו
וכחותם על לבך תנתנו

תקלו

טית.

טרף ביתה
ונגיד צבא
אשר חיל
טרם תראה
שיטש אין
ייחLIK זין

תקלה

טעת אילן
בן מולד
על מבוע
אשת בת טובים¹
בלבב נטועו
יהיה זרעו

תקלט

טרם קתתק
ועל גליה
בית על שע
בן הקרוב
רך טרם על
אליו תדרוש
דרך חפרוש

תקם

טפש לבו
אך אם יחשוב
ירע כי
כי חכם הוא
העבירותו
אל תורהו

תקמא

טוב היין
כל יש עת
בימי שלוה
זמן נכוון
דבר מאין
לצד הכהן
לעט לעשות
מעשה קין

תקמבע

טרחי למען לא אהוי נדח
אך אם יקיאני מקומי שץ
על כל ארצות מנקום רביעי
אהב מקומות יש לאל רועי

תקמנג

טעה מכבה אש בקש לא רב
... בחליל רב מנ
או רב אשר מוסיף לחבעיר הוא
חליו להללו או בכמוותו

תקמד

טל שחרות ישילד רוח
מי לא בילדותו ...
כי הומן יסוב באחריות וככלא
... ג. דעת באו בזוקן ויפלא

¹ נ' מאשה טובחה.

בן משלו**תקמה**

אריך אה למען כי הקילך במלתו
פני בחלי לא אשׁו לב לימותנו
ואענחו מי אשר לא יחלָה את

תקמו

לאיש יהלָל ולאיש הדל
טובה וולתי שתיהם תחרל

תקמו

מבחן להנצל ביום מלחמה
תיהה תשובתו בפרק שומה
עורה ואל חנן לעפער גומה
ובעת אשר יגַל ברום קומה¹

טרם יראה החין יملא אשפה
ובעוור דבר מריב בעך בלבבו
בעוד אשר תחפוץ לך לא נכו¹
שכבר לצד כסא בשירין חמשו¹

תקמה

טית.

הצור ואם אין די לבייחי
בא מעשוק עני ופתוי

טוב לי מעט המ טוב ביראת
מטוב אשר יוסיף עלי די

תקמת

טית.

וברוב גשימים איר לגנה
ולבלב נבר שיח פגנה

טבעה בעו רוח ספינה
וללב מעט שייח רוקה

תקן

טית.

מוד אשר يولדו על
אב על והוא تم במפעל

טוב לי אחוי תום ואב שח
טוב משניות אשר לו

תקנא

טית.

סור מן חפצים ודרעטם
חרבו ימותון דגמים

טוב לך היוצר ברע מון
dag chi במים ואם זי

תקנב

טית.

ומיעון גרייבום . . .
עת אין לנידיב מול

טירת נבלים נבנה
כיז יש לנבל מול

¹ מלשון ויכחו אל החומר (שםואל ב' ד' ו').

תקנה

ובא באלו לא בא
תרבה לעולם טוביה
הונו לרע לו הרבה
חיתה לטוב לו סבה
ולמעלה כי נשבה
זוכה והיה נחבה

טورد ולא הרבה הון
ולאיש לטוב ירבה הון
כי יש כמו בן יצחר
גם יש אשר הרעה
יוסף לממשל עליה
שאלול לבחר מלכויות

ה

תקנד

טית.

טובה היה בורך
ברם נטע שורק
על אלathy פורק
כל לבך הרק
שן אלathy חורק
שווא נפשך הרק

טרם תהי ממטיר
וביום תחלל את
וברוב חמס מלך
לאיש ברק נועץ
ובבואה לשונא איד
ולאהובך מטיט

ה

שמעואל

תקנה

יוד.

ואל חבזה בלי מבחן באישים
קצר דעת וגבחו כברושים
והרבבה נמצאה חכמה בראשים
קצר קומה וללבך לו בלשים
ויאלמו בהקבץ אנשים
בעת תראה חכמים מהרישים
והבט אל אשר תחת לבושים
כיסלי לב ורבקה בקדושים

יהי כל איש בעין לבך מכובד
חלא שורת אחוי עושר קוצר לב
מעט תמצא מסוף הון וחכמה
וכמה תחזה מוכחה אלהים
וכמה מאיריכים פה בביהם
... לבך מלא באימה
ואל תבט אלי מראתך ומלבוש
... חדרlein מן

ה

תקנו

נ יובאו ביום
...

ימוחץ בהמשך זמנה
... שילו

תקנו

ו אשר שכלו כמו שכלה בשזה
בלוי אנה ואנת תעוץ באנות

יעצך לבך מה לא יע策
עצתו לך עשה כי לך עצתו

תקנה

א ותקל אםathy רוחך נכה
ועת ימל יהו מזור בפיאת

יהי לבך ברק מרים חוכבר
חרס נשא עלי יד בהריחו

בן משלוי

ל

תקנות

במלך עז ורופא טוב יאללה
ימי רבן ודין לא יסכל

**ישיבת המדינה בחמשה
שוק נמצא ונחר לא יכוב**

תקם

**ואל יבטה בעזה הנחוצה
ואל יהיש למצה ריב ומזכה
בטרם יעלת אבר ונוצה**

**יהי יועץ מהמין את עצמו
והשופט יהמין את שפטיו
ולא יהיו כאפרוח יעופף**

תקסא

**גטוי מעל דרכיה וישתי
ויטה אל צלליה ווּתְהִי**

**יחידתי בעת תשוט מהומה
ומי הזכיר בחום שמש ימהר**

תקסב

**ואף כי יד חכם לבב קרובו
ואף כי יד בני נבר תהיה בו**

**ידי זרים בהון שוע פשומות
ויר נבל באוצרו צורה**

תקסג

**ודברי שיר לרמותך יעורך
אמת הוא כל אשר אמר משודר**

**יסיתך רע בשיחסים כחלומים
בני לא כל חלום יקום וגם לא**

תקספ

**ואל תהיה חמוץ משה לפרש
ב. ומלבו . . .**

**יינע ולמד אשר הפקד בספרך
ואל תבוח אשר ארך לשונו**

תקספה

**עליל מה זה תהוי מואם בנופש
ומה בצע בלי חיל לנפש**

**יעצמי אחי עצלה ואמר
עניתיו לעשות חיל לנפשי**

תקסמו

**זמנ בידי בליל נתנה
ומתגרה לבל יש רצונה
והאל חז בעין בעל חננה
ופושעת ובלי יראה עונה**

**יפת תאר ובת חיל ואבות
בעת נשים שמחות מצעicker
ויש רעה במפעלים ופנים
והיא נחה והוא יינע לפיה**

תקסמו

**לכל נפוץ במלולים ונרכ
כאש תקרח וענינים כאקרה**

**יקבץ איש דברים בהאגיאו
ויפצת פיו אמרים הם בחומם**

בן משלוי**תקפה**

כמouter בן קהה אשה נבראה
ואשה געווה מביר עקרה

ישר דרך התרצה להזות לך
למען בן נבראה בר כאמו

תקפת

ומומוי כל בני אדם שכחיהם
ו טובת היישרים לא מישחים

ישרים יזכירו חדר משובים
וזורדים יזכירו מומי אנשים

תקע

כמורת עצת שונאך וויתר
ומראה טוב והוא רשות בסתר
חלב צאן עם דבש אובל והותר

ירא מישנה עצהך על מישנאך
והרחיק מוכסיל נוכל במשכיב
ומקמופר רקיק רעב לאוכל

תקעא

והראשית בכל דבר יקרה
ועז פָּרִי בשורש צין ופירה
וחכמה בלי שביל עצורה
... ... שרש תמרה

ירא את האלהים ראש לחכמה
... לכל חכמה בשורש
... ... יראה עקרה
ואיבה תעשה

תקעב

בריאות גוף לך טוב מנוגדים
תהי יכול נשוא טורת גברים

ימי נור מן ימי שבת יקרים
לא תשור למעלה מעליה עד

תקעג

כפי עשרו והמוחיל בעניו
ומניה לרעהו בקשוי
ומוחטלי ואין בהה לחלו

יברך אל אשר יולד למתן
והעונה לקוראו בישועה
וחמנים ברפאותו חלי לב

תקעד

שאט נפשו ושומר את לשונו
ואוסף מעשות רעה ימינו

יבורך המרפא בשלומים
וחושך מנתיב עושק בעמו

תקעה

בטובות לא ירעחמו בנפשך
שבתק בין גרבין עם יכישך

יחלך אהוב נפשך בשער
ואהויב ברעות לא עשייתם

תקעו

מלאות פו יסודתו זמורה
לימים אירמeo אחר בעירה
ואסיפת בת בורי העשרה
במר נפשי נחתתי בצרה

ירידי סמכוני באשיות
מלאות פו אשר נמס והיה
אהבתינו בעבור יטיב לבבי
וכי שמתינו רפואתי לעצבי

בן משל'

אבל אשתה רוייה במושורה
ולא אשתה שתה הנה סחורה
ולא אתעיב לנפשי היקרה
ולא אקזוף בחבר בתבורה
ולוט בדבר בכירה את צעריה
לשורה ואני להם לשירה
כאלו מדרש נפשי יצורה
בל' דעת ודעט עני קצראה
...
... נפשך אותו יקרה
שתיו כדם מלך אסורה

ה
ולא אשתה כמו פתי לשברה
ולא אשתה שתה בטל מלאכה
ולא אובייר ביני את נכסיו
ולא אשבור כל משחה במשחה
ולא אהיה כמו נה ביום חמ' ו
שבתי במסיבה אהובי לי
וְאֶאֱכָל וְאֶשְׁתָּה במסיבה
וכל מלך עלי יי' אמוריה
כמו זאת תעשה ...
וב' ילק במישרים ...
ומי ישחה ולא ... טו

תקען

על טוב ויוחיש אל סליחת חטא
יםשה גרון רעו והוא שוחט

יבגד עלי נבל לשלם טוב
לשון מברעה רך ומראה כי

תקען

יוד.

הנו بلا' חוק ולא אמונה
הרע בסוסו לאין תבונה

ידל ויאבד רכוש מפוזר
גופו יגע וסום יאביד

תקעט

ולרע יהיו הון ורב תבאות
יקיר ובם לומן רפואות
יעזר בתוגות ובתנאות

יימר סחר רע ימי חרדה
וסחר ישראלים ימי הנחה
אין ציד ימי רע לדל ועשיר

תקפ

יוד.

נדיב נדיבותיו נתנות במשורדים
ההיא ויבוריל בין נמבועים ונכרדים
וכפי שאלה או כפי עת וכודרים
יתן לקמן רב ומעיט לבקרים
מתן ולא יתן כמו כן למיכרים

יש בין מפוזר הון ונדריב חלוכה כי
יתן כפי שואל ומשאל וכשעת
ומפוזרים לא יונקו כפי שואל
יתן ולא יתן בוישר מפוזר כי
יתן לנכרי שבחו רב וירחיב לו ה

תקפא

מומים אשר בר עינה בר ותרחיקם
אעש בזאת ישמע משנאנו וינקם

יש לך באיבך תעללה למגע כי
או תחשוב רע לעשות ותאמר אם

תקפב

בחום ובצמה יחוון אליו גוףך
ארך בהתחכם והצטנו ארך

יחיש לאף סכל ויחיש להתרצות
גם יאריך דבר והתריש בגין קשה

תקפוג

ילבו אליו קוסם אנסים להודיעם
היום אשר يولיד זמנם למחרותם
וללבב חכמים

תקפר

נפש ויבחר בעבורה וטיט יבוע
כפaddr וכבוד על נקלה ושור אבום
ונושא כבד על עברו מאכל פה

תקפה

ונסוחר במקחות	וגיבור במלחמה	ינוסה לבב נמהר
	ורוביה במטרה	
ונסיון חברים ל-	ונשים בבוא דלות	ונסיון בני בית
	חברים בבוא צרה	

תקפו

ירידך ידבר בר' צדק ויכאכ לצייר
קרך וצרך ייפה רע בעניין
דבה ויהגה לך טובות בפניך
וישים בר' מום בעת עבדך וויצויה בר'

תקפנו

ירדמה חכם לב ידי בילי מלאות בהון
لعب אשר לא יגוווה טלליה
לה צל ולא יחסה תחת צלליה
ולא יחמול על בריתותם באלה אשר

תקפח

יר' יש אח לרחוק יהיו חלק ואם אשוו
ידי להסעריו עליו יהיו שעיר
וכחומר לבבי עלי אשו יקור יבעיר
שיהיו כמו מעין קרו בדור לבי

תקפת

יר'. יהיו בגדר נקיים לבנים
כי על כבוד אדם יעידון לבושו
בישראל ובפה מבלי שוא
ובחר באומנות נקיה ומסחר

תקצ

יר'. יצפן בכל فهو אנוש עניינו
ובסוף בני איש ייחפש מצפוני
גלו ילעגאות בחוץ משומנו
יגל יכסה מכלימה פניו
אם אחרית כל שוכסה להיות
איך יעשה אדם דבר סתר אם

בן משלו

תקצעא

יש איש אשר דובר בכבוד גם יש איש יחתוף שיחה . בו ... נפשו הוא בו

תקצוב

יום תחוה מוכה עלי חטא הושת ... בו ולהיותם כמותו חנה סור מן כמו חטא למן אם לא ... ביום מחר כמותו תבה

תקצג

ירדה כבד לשון בעת דבר יופי ... לך כי כבר בנה והוא יתריב ואתה תדרמה כי בריך יריב

תקצד

יש לך שני אחים ילוד אמא יירד ... אחד והשני ילוד אהב מהם ולו כל אהבתך רב

תקצה

ירידך אשר תשמור לך רעותו ימיisher בחברתו ואם הקציף ותרה לך אף מנהירך הסיר

תקצוץ

ידידות אשר קרימה בריב תהפץ והפצר בمسئל את אהבים יחלף לשנאה¹ כשן אובל בחומץ תקהה בעין בהתגרד באצבע תכהה

תקצנו

ירוד ... יומ תחוה שונות ולא תוכל לה- ערום אשר יתמוד בטור פיתוח שתי צרות בצד זה ראש ובשני דבש רע לו לבוש רבות ותחנונים לבש

תקצעח

ירא האל ... ושמרה את ברית רע בחתמו ... והמלך ודת חבר במצותו ... ואהבתו

¹ נ' לשטנה.

תקצט

במו ארבע	ו ארבעה	ירא הורך	ירא צורך
בעת ירבע	ו גור אריה	בעת יקום	ירא חכם
בעת יתרבע	ו המלך	בעת ישיקות	ירא ערום
היה נשבע	ו מותיך	שנים כל
בעת ישבע	נדיב עמים

תר

ובשנים	לבשו גופו	במכלול	די חרין
בניצנים	כמו פרדס	מלבשת	בר תמן

תרא

ו יוכיחך	בר במעט	חויה עיל	ידידך י-
רצון רוחך	להלך על	ייפה לך	ואובך

תרב

ל גלותו	שאל סודך	יהי לך	יהי לך
ו רעתו	והשמר	יהי חבר	לחבר לא

תרג

לפי תומו	לדעתו או	מכברך	יקר תן לך
שך עמו	וכבר נפ-	לק הוקיר	ומי יבו

תרדר

על הבלתי	יריבחו	באביו עת	יכחש בן
רמחו לו	ואהביו ק-	עשיתיהו	ונשבע לא

תרה

על לב דינה לב שרוועה	ייחל בשאון ירידעה
ישנה להוסיף קמיעה	ונקדול לנדיב נתיעעה

תרו

לוראים וישקור בשלוי	ישיר לבבי עצמי
ואין לי רוחה בצלוי	רוחה בצלוי לאחר

תרז

מעואים במעוז ביום צד	ידידים קנה בי יידידים
באופל ולסור כאוצר	ובעדיו ביום טוב ושםש

בן משלֵי

תורה

יוד.

יעלים עיניו ירא אל לבתיו
בוא בריות כי מריבות חנותש
... ילוטש

תרטט

יעמוד מלך בראשית בשקו
לאביר רעים ואמץ קדושים
יהי חם עלי שורק וקען את באושם
באשר עומל בכרם נתעה

תרי

יצא לך מים
מאש אשר תחתחה
אבל בבית משתה
עתים וכמה קם

הנגיד

תריא

כף.
כבוד מלך בקהל רב ובוז
במושיב על דבר פיהו בקהל
ולמלך באשר שפנו ואחל

תריב

כראש נושא בגוף מלך ורביו¹
ואדרתו בכרם בעבודה
כrido וחילותו צונב
פרוי יש ושוכניהם באנוב

תריג

כרכוב הארי עובד מלכים
ומוי זה הארי יעל עלי אב
מעונתו ומנהו לא ישוגב

תריד

כמו אחת אשר יהגו בני איש
בפה אחד בטובה אין שניה
ומולות עלי צמא רזינה

תרטו

כאל עליון אשר יחד בחסרו
ותוחחותיו אין מרה בנהגו
להעמידם ולנוחם לבדו
אללים² הממונה על אנשים

תרטזו

במה לשון בעט סופר מליצים
שניהם בלבד ספרוחק
...

¹ פ"י ושריו.² פ"י שופט מן אללים לא תקלל (שמות כ"ב כ"ז).

תרין

ויקרא בו את שוכב בקבר
אשר חבוש לגלותו לאגבר

כתב ירך לזר נקרא **זאת חי**
עתה אל תהי כותב בירך

תרית

לפניך וקערתו תנח לו
ילד אוחטול וישקל בשקלו
ועשרות נתני בא במקלו

כפי אהבת מיודעך וטרחו
הישתווה יידך קדם בחבר
ואיך ייקח אשר נלחם בחשבון

תריט

והשבי לו ולא אמרו כובים
אחי שלל וצרך נעובים

כבר צדקו אשר הגו וחכמו
באומרים לא תהי רואה לעולם

תרב

והשמר בשכן חק ולכנן
ובמנחות היה שומר לשכון

כבוד שכון עליל שכן נדבה
בטוב שכנק וישיך כברתו

תרכਆ

עלם ארחו וייזר במכואר
אדול עמו אשר בעדו יופאר

כסיל יטעה בכל סתום אשר נ-
כבד את בוזי עירו ויבוה

תרככ

אשר נברא בשרו מעפרו
ויבזה ויעבר שארו
וறחיקו נドדיו יעשירו

כסיל יבחר מכוורותיו ובמקום
ויתענה בארץ מולדרותיו
וחכם יעשה חיל בגורות

תרכג

מליא חכמה ואין דורש להבini
מבקש דת ואין מורה וمبין

כמפחדר טוב ביד מאין שוקים
וששוקים בלי מפחדר כמו כן

תרכד

מוחון פיהו ולא טרה לבקש
בצל בתלו ולא זוכה בנפשו

כبن עיט אשר מציא בקנו
כמו כן יש אשר ימציא רכוש רב

תרכה

... ביד קחחו
... קונחו

כى יתען לך
.

בן מישל'

תרבו

עומד לריב	לנפשו בן	שבת מריב
אין לא יקריב	ריבו אל ד-	נשיו בעל

כבוד לאיש	טוטש איש לב
נשו בעל	

תרבו

חימ ירצו	בוי לא כל ע-	פלות אישים
שים משך לא	כל עת יعش	שים משך לא

תרבוח

כפ.

תדל ואם תשוער וויטב לך	כלבל במשפט את דברך אם
רעעים לעולמים ואם מילך	הטיב לבבך כי ימי רע לב

תרבעט

קרב ותן לו את אשר חסך	כבד קרוביך ולמשרתך
בין ובנות עמק מסך	וחמול עלי רעך ואל תשים

תרל

כפ.

בכה ענה שיח אשר אצלך שופך	כחפוץ לבבך לענות צורך שיחך
ווכור חרונן אףו בעת יתרה אף	ורצה כמו תרצה להפיק רצונו לך

תרלא

אה הוא לאיש מישוביל וחבר למצליה	כל איש אשר יעש חפציו בהתאם
חציהם לבב צריו שחוטם יהשליח	וכמו יבקש צורדייו מבלי רפיין

תרלב

כפ.

כל אב אשר על בנו חמל ולא יסרו זומחה בנפשו כאב חמל ולא יחמול	
כל בן משולח בלי מוסר ידבר ביום אודו חממי עלי אב שלחני חמול	

תרלג

כל טוב בלי ביד הון מהל בפי הון וכל יופי בעין הון ומיאן הון יהיו חי כמת	
ולכן דבר למי הכלומי שיר אמרת או נעה כל לחון והון לבב שיר אמרת	

תרלד

כפ.

כל איש אשר שבל יהיו בו ובינה	
אך איש בלא רה
ובאיש אשר מהרה

בן משל

קצת

תרלה

נפשו ולא יקום חסר לב בכשלו
יוננה לנפשו לב יקימו ביש לו
בכשלה חכם לבב והשכיל לkomם
לben איש יראה קשות מבלתי komם

תרלו

כפ.

באוור אשר ישנו פרי שמש עת
וכסיל פועליו מפעלי אולח
כמן מעשה צדיק במוותו צדיק

תרלו

פיהו ושבנה בפיו ידלג
cmbli דעת תיזא עלג
כהגות אחוי פה יאריך שאחוב
ורבר שפטיו באשר ישנא יווציא

תרלה

כפ.

עשיה אל ואמרתו אשר גומר
לבייחך ולא תוכל להשתמר
בשטו בלילה בא כמו בן מ-

ירדף ולא תרע ויגיע

תרלט

ויש בו להסגר ולפתחו
יהי עת לקוצר קול ולמתוחו
בדלת אשר תלה עלי פרי
כמו בן תחלקה על שפטך עד

תרם

כפ.

בברעה וככבוד על כסילים עוטם
ומעשין כסילים את חכמים מנויים
ברוח אשר השכיל וישבל שום
ובברעה וככבוד על כסילים עוטם
ומשביל בצרה מכיסיל נבר כי

תרמא

בצינה ותemptהו בחומה שמש
וימסה אשר חשב רפה יר אמש
כפוף על אדרמה רב והוא שטו
וכן יעמוד ביום אוחי התאכין

תרמב

לעון והוא תלוי בחדרי מרים
לרוואו יהיו קרוב ולבו מרים
בסיל החשകים נחזה כי קרוב
וכן הוא אנוש עני ובעל נפש
יד *

בן משמי

קצו

תרמן

...
...
...

תרמן

ככפיך אשר הלק לשוף עם ארי
שוליט אשר ילק בדורך יוציאו
ונועז ואת בניו עלי עצה יצזו
וחכם יהיו נועז ויעש באשר

תרמה

ירידותם בלבותם	כפ. אנשי מושא עשומת צרכם	כפי צורך ואם אלה
-------------------	--------------------------------	---------------------

תרמו

מברעת מדרבת	לחנורה לשונו הר	בחוך תנור רעה הראש	כאש תוקד כמו כן כי
----------------	--------------------	-----------------------	-----------------------

תרמו

בראש ממון אַמְתָּה המון	אשר לא שב בשלום ר	אשר לא שב గדור השיב	כגען טוב ומשביל ראש
----------------------------	----------------------	------------------------	------------------------

תרמה

דברים מד' בלי עין	בלי רוח בלי מפעל	בלי גופ מד' בלי בנין	דברים מד' וכיסודות
----------------------	---------------------	-------------------------	-----------------------

תרמת

יהי גילו בדומה לו	ללא דבר אשר ישחק	נסיל נעצב ודומה לו
----------------------	---------------------	-----------------------

תרנן

כוי כל שבן איש שארו אתה כמו מה בקבריו	כבר מارد את שכנה ופקוד שכנים ואם לא
--	--

תרנא

מוומו ועת שלאלו הב אַפְּנָן מוחבש מאוהב	כמו עון אח וככה ברופא
--	----------------------------------

¹ פ' סוחר מלשון ו חמקור | [וחגור נתנה] לכגעני (משלי ל"א כ"ד).

קאו

בן משל'

אנוש

תרנוב

למר.

א

ולנסמה אשר ירא ורוֹאָג
אשר לא יחוּת מְרַף וְשָׁוָאָג

למר. לחדר מומבוֹא רֵע טוֹב יְהִי בָּא
ולשוקד לבקש חָק כְּשָׁחָמָד

תרנג

ב

ואין אֲרָם בְּלֹא עֹור וְהֹוָּתָּח
וְהַנִּיהָ בְּנֵי אֲרָם וְהַוָּתָּח

לעוֹר נְבָרָאָו נְשִׁים וְנוֹחָ
וְלֹא נִמְצָא גָּבִיר יִשְׁבְּ בְּכֶתֶחָה

תרנרד

ג

ותפְּאָרָתָה פְּרוֹשׁ מְטָה וּמְטוֹתָה
וְלְהַם נָאָרָג צְעִיף וּמְסֻהָּה

לְאַשָּׁה נָעָשָׂו קִוּרוֹת וּטִירוֹת
וּפְנִיהָ בְּעָרוֹה עַל דְּרָכִים

תרנה

ד

אֲשֶׁר תָּחַנֵּן מְלֹבֶתָה לְאַשָּׁה
שְׁנֵי מוֹשְׁלִים לְכָלְוִין וּבְוִישָׁה

לְעָרָה לֹא תָהִי תְקוֹה וְאַחֲרִיתָה
וּסְפֻּוֹף בְּלֹעַם אֲשֶׁר שְׁמוֹ עַלְיָהָם

תרנו

מְרִיבַת צָר וְאַתָּה סָר מְפֻרְבִּיה
וְאַתָּה בְּשֻׁעָרִים בְּנִקְבָּה

לְלֹק נְפָשָׁה תְּהֹזֵיא אַשְׁתָּךְ אֶל
וְאַשְׁתָּךְ לְהַשְׁתִּיעַ בְּצִים בְּשַׁעַר

תרנו

וְשָׁוֹט לְכָסִיל וְלַבְנֵי אִישׁ מְלָכִים
וְלְשֹׁוֹת דִּין אֲבוֹהִים עַם נְמוּכִים

לְאַשָּׁה בָּעָלה וְלַבָּן אֲבוֹתוֹי
וְעַל מֶלֶךְ לְהֹועֵץ וְלִשְׁמוֹר

תרנחת

אֲשֶׁר קָנָתָה לְנֶפֶשָׁה יָד עַמְּלָה
בְּלִי מְפֻעָל וּנֶפֶשׁ הַעִצְלָה
בְּעֵת תְּבָא מְגַנֵּת לְבָב גְּדוּלָה
וְכָל שָׁחֹר יִכּוֹתָה בְּאֲפָלָה

לְעַתָּה אַמְתָה תְּדֹרֶשׁ וְחַמְצָא
וַיְכַלֵּם אֲשֶׁר לוּ פָה מְדָבָר
וְתַשְׁכַּח מְחַתָּה הַקְּטָנָה
לְעַת עֲרָב יְנוּסָן הַצְּלָלִים

תרנת

וּמְמַצִּיאָה הוּן וּמְחַזְקִיּוֹן . . .
בְּמַלְבִּישׁוֹ וּוְאָסְרָה

לְמַצְלָיחָה יוֹשֵׁר אֶל רְכָסִיו
וּוְתַעֲוָתָה לְמַקְדֵּשׁ יוֹשְׁרוֹ וַיַּכְשֵׁל

בן משלו**תרטס**

לך תקופה באח ...
...
... במותו

תרטסא

כימ עומדר ושוקט משאוניים
בנטל חול וכובד האבניים
כسوת בשות עלי מצח ובפנים
בכוסותם שחקים בעננים

לך תקופה לחשלים צוררך לך
ומה תקופה בחברת אח סבלתה
ויש תקופה בטובת איש מכסה
במו תקופה בשםים להריעף

תרטסב

וכארץ לך הרבה עצבים
ואריך חובל להשمر ברבים

לך קבָּה בתוך גוףך יהירה
ולא תוכל להשמר באחת

תרטנס

מלמד לא הבין רת חכמים
לבוש אם לא יוכנס מכתמים

לבבך נאלח מה יעשה לך
ואיך יכון לצבוע לאדם

תרטסד

ושיחותו כמו מים גנובים
בבד וROLI ובחבל שאובים
וועת עזה בהרמות קרובים
ומצדיקיו בקרים נחשבים

לבב מלשין כבוד מלא רימה
ומיימי בור גנובים בשנים
שלשה הם לך ולזה שלשה
DALI פי זה והמלשין בחבל

תרטסה

ואישון ער בהמלאו בנומה
ועת נומה כחלה על אדמה

לבב זריון בעינים ממולא
ולב שפֶל בערן בחקיזו

תרטסז

ולב רע נעצב מכל שמועה
וישטה לא בכל גרזן בקועה

לבב טוב לב בדבר לא ישונה
כמו עז לח אשר נקבע בסכין

תרטסז

וירידך אליו שחית פעים
וישם שנואך ועת רתומים

לשונך יעלך אל מרים
ויפריד בין בני אמך ובין

קטם

בן משלוי

תרסח

לשון אדם ציר לב ...
ואין ציר במשלח ...
...
... בעש

תרסט

לראש יהיה אחוי עצה ואותה
וראש חמוץ כמהלומות ותרכז
יהי דוח באפס תחת מעדרך
ושמח במשאל לב מכובד

תרע

לאגבור נבראו כובע ומגן
וקשת יד ובן קשת לרובה
ותירוש ותפר לבכ לסתובא
ומונוח ומטכנתות לעצל

תרעא

לנברוי לא אגלה ציר מכוסה
בלבי אך אני סובלו בעני
למען יעשה לי מאוי
ו איך אוחיל מצוא מרפה לחלי

תרעב

לפניהם טוב מעט יין בלב רע
וברוב מר לבכ טוב לב ועם
ומווי צקלג יין חרוגם
ביין שחררו זוכחים לעגל

תרעג

לרב מספר משנאים אל תשו לב
ואל דעתם ודעתך לך שים
טרוף אותם טרוף אריה כבשים
ואם קלו וכבדת בדעת

תרער

לשנאה מלאלכי נור נאמנים
ומשבילים להפריד נאחים
ותרחק שאורי לב הקרובים
וקנאה תחרום חברה יסירה

תרעה

להליך על שבילים נס ותכיר
עקלקל מונטיבה הנכונה
אשר יורה בדת לך תבונה
ונם מורי תבונה לך ותכין

תרעו

למי לא יזהה את סוף דבריו
בראשיתם תהי אחראית לבושת
ועופ יופול بعد אוכל בראשת
וישمرة בלב מתק צפונה

בן משלו

תרעון

למחער והוא אביון ברוב ...
...
(? לחערין?)

תרעה

לכל נגע תהי מוצא רפואה
וaicבה תרפא את חלי לב
וין מרפא ללב אדם חמור
רפואתו אבוד הונך והורד

תרעת

לכל דבר זמן יישר ויבש
ולא יאות לבוש שרין לחון
עשחו בו ועתים נאהבות
ולא קשור לגבור בקרבות

טרפ

לכל משאל ובקשה זמן יש
ולבן לא תחי שואל שלאה
לחששות ואישים לא מבושים
בלא עתה ולא מכל אנשים

תרפה

לכל נכבד משנאים לא ידעם
באומרים כל אשר גודל ורם על
שנאווה בחנם עד למותם
שמותם שם לוה אבד שמותם

תרפב

ימצאוהו	מה נתנו בו	敖עד אוּחוּ	לב האדים
שם יראוהו	כל צפון בו	מראה לבו	ופני האדים

תרפג

וחסר אוכל	בחף לר'ב	חכמה רביה	לא תפיצא
מאין של	גם אין יראה	אין בו עצה	ומקום שנאה

תרפר

אפו בוער	מלך כאש	תשיב קצף	לשון רכה
ים הסוער	משקיט גלי	הנול את	כדמות מטר

תרפה

כל לבלי חק	תר מרב בל	על חוק טוב יוד	למעט בלבך
רשע ושחוק	מנחת עם	תומ וכבי טוב	ויגעה עם

בן משלি**תרפו**

למר.

...

לבר שאל על נאום גדולים

תרפונ

לכן אשר נאות לך שור
 או יהלום עם בדיל בקישור

לא כל יהיו נאות לחברה
 מים ואש מי ישו באגן

תרפוח

למר.

אם לא אתי קונה תבונה ורב מדע
 חנה ולא הכיר ונסע ולא ידע

למה אהוי חפץ בחיי ובנכסי
 כל איש אשר חנה בעולם בעלי דעת

תרפט

ישיקוט ואת תיגע ותיעפ במעברי
 האור וישמור משרפחה בר ידיו

לא יעבדך מושליך עד יקוה כי
 ותה כמלךיו בידי יביאך תוך

תרץ

כى מענה טוב לך ומוצאה מלומדה
 אל תחסום פה מברכה וקול תורה

למר לשונך לענות טוב בכל אדם
 לאיש אשר פיך ימלא בברכותיו

תרצא

בhem בגהינם רשותם גמורים או
 נבל אשר יאלל לבדו בזעם או

לו אמצעאה מים אשר רותחו לדון
 אטוש רשותם הנדרבים ואותם על

תרצב

למר.

אמת תשمرך כי אמתם כשרונות
 עצמן אווי היו חרבות וכידונות

לכה אל מוכנים בפחדך וירוך
 ועצות בניצחות אשר לו אליו כור תקד

תרצג

אשר צין ומוריח בחוח בתוך גן(וי)[ח]
 בחוח ותפיה בסופה בשושנה

לסובל כאב חוחים נתועים יפי שושן
 וככה אמת תכאיב לבב איש בראשיתה

תרצד

למר.

שלב ביום אף יהיו נמצוא אתי צחלה
 ביום יום שאלה ואיש באה ביום נעלמה

לכב אשר פיארו האל ברוחב וב-

וביום נקמה עמיתה חטלה ורעה לע-

בן משלִי

תרצה

למר.

להיות לך שם טוב ...
...
... וישב

תרצוז

ערום בתוך לבו ועם עשו
לבב ערומים ושרווחו כמו הואלא תעמדו על סוד אשר העלימו
�דבר סתרים יעלום איש בחכמת

תרצוץ

למר.

אוצר לסודו עד אשר הוא מלא
cn תְּפַנֵּנו בטני לסודם כלאלי אהובים כל איש ואיש שם לבי
לא אумיד את זה בסוד זה כי על

תרצת

ושכב עלי ארץ ושכנה דומם
יגון בעודليل ובושת יומםלחמק אכול סלה בלי שבעתק
וחדל לך מון הָבֶשִׁי כי בָשִׁי

תרצט

עמד וגילה סוד בלבו שמתיו
לא הוא מגלו אני גליתולמה אחוי מריב ברעי על כי
אלו שמרתיו לא ידעו לנו

תש

אכלי מעט ירך יملא בطن
עלי ויגית צר בלבו שמןלא ארדפה אחר מלכים בעבור
כי אם לשמה לחבר יהום

תשא

למר.

יש אשר לו שמאל בימין לרים
יחזו מן אמת בפנים אחרים
אמונה וחוק והנה גברים
בשופטים ויש אנשים שורדיםלא אשר נוצרו בשוה יצורים
גם אשר יזהה בערכו אשר לא
החזק באנוש אשר בו תבונה
בشعירים לבבור יש אנשים

תשב

למר.

מלاكتך ואם שלמה לשנה תמיינה
כמו יש אשר שחזאת מלאה נעימהלייפות מלاكتך שקוד לא להחר
ואם שח לך למה עשייה לשנה

בן משל'

תשג

אר רפאות	אני אמציא	וכל מהלה	לכל מכיה לבר טnochלה
------------------------	-------------------------	------------------------	-------------------------

תשד

פרי שבل עשה אוכל	פרי נודע בנטע לא	לכל נטע ומה בצע
---------------------	---------------------	--------------------

תשה

אלוי מדיו טשו צדיו	ואל תבitem ואם לא לור	חיה ¹ מבitem הרוג רומת	לפי נesson בפיהו יר
-----------------------	--------------------------	--------------------------------------	------------------------

תשו

שמעון בן שר ושר מוסר	עשה אבות ויקרא	ילדוק שמעון בן שר	למען מר עשה כהן
-------------------------	-------------------	----------------------	--------------------

תשז

עשה טובות ובן אבות	אשר לא טוב ותאמיר הן	היה טוב ור אני אציל	לאיש טוב ור ואל תרע
-----------------------	-------------------------	------------------------	------------------------

תשח

בבואה נישה חליל קשה	בליב אביוין בלחש על	למחאולל עליל לב רע	לכב חבר ומענה רך
------------------------	------------------------	-----------------------	---------------------

תשט

עליל רגלו יישוע לו	וישת בחרו פעלים לא	עלו ראשו אשר יפעל	למלבייש נ- אבי ולאיש
-----------------------	-----------------------	----------------------	-------------------------

תשי

ואם תאבת ויר רובה ביר שובה והחכאה	עליל הונך ביד גבור נכסייך כמו נשים	וכחرب להרגן בעת תראתה וכחדר	לחם בחין תנעה שלח ואל תבכה ובוא בצוור
--	---	--------------------------------------	--

בן משלִי

תשא

למד.

נשך מופחר ואוים
חחיו עלי יומכם יום
למה תהי يوم קרב מן
בז לך בקע לוחםך לא

תשיב

גון לך למד תורה אמת או שוב
לא כל אשר חלמוד לך טוב לך
לסבול רעבען טוב לנפשך מן
[תינוק] מרורה או חמות עכשוב

תשיג

יום שוק במרוץ אל אנוש חפצו
וברוין יביאום לו בני ארציו
לשוק סחרים יש ולזו יובא
ולשר דברים יאהב אונתם

תשיד

הים וועל פחד יהיה בא בו
הון זה עלי כפי חחתה יבא
לוקט אנוש אבן יקרה מן
ולסר אליו מלך יהיה הון אד

תשמו

למד.

אם בהוגע ללבב ואישון
אין שבוע ללוחך בלשון
לא בחפש מעט תחכם כי
ازן רעה ללקק ביד גם

תשמו

כל אנוש האכיל אשר לש
זה בחלוין אנוש מות ויחלש
לא תענה לה על דבר זה
בתחלי לא חלי איש יכלה

השוק

תשין

לממ.
ה
יהי שומר בלבו רע כיהוא
tabonoth Rab bavtano be'aliyah
מדובר בפי טובה ירא פן
ומוי שתק ולא דבר ירא פן

תשית

מות שוא יעשו חיל בשוא רב
וחדר לעשות בשכל רב חילם
ויעשו בשכל טוב אנשיו
ואל תבהיר עשה חיל רב שוא

בן משל'**תשיט**

על כל מה שפער רע
ללא חכמה ומעשי מעשי רע
ומה סכל

תשכ

נדור טוב מאשר עושים צדקה ק
אללה האמת בטוב דבקה
מודה כי לבבי בחוותי
רבקו במרועים כי מארה

תשבא

בסיל חושב עלייה כירידה
רצון האל להתחדר בערה
מורומות שכנה נפשך תהי רם
את ערחה עשה לך תחדור כי

תשכט

ימותיו בין שני מני הבלתי
ודואג מבוא רעה רגלים¹
קישרת משאלות לבו יملא
רגלים אל מבוא טובה מצפה

תשכג

ולא תראה בעולם מגורה
יהוי צופה לכבר ואgorה
כמו נריב חמסו הזמן עד

תשבד

חנית יכח ויצא אל מריבו
באודם יחרוג עליו קרוביו
מריב איש עלי משרה בשכמו
זהתופש בקשר הממולא

תשכה

ובידי חום דרכיהם ומלה
ולא חמחה בעזן טוב פועלם
מוחה חטא ביד טוב הפעלים
בטוב מפעל היה מוחה עונות

תשכו

בכל לבב ובכל טובה מורתך
יגונים לו ולא תבנה לצחוק
מאס בזמנך שליח שאונים
לא תגיד יונק לאשר לא

תשכו

על חטא נקלה ראש מסירם
بعد דברי אמת סגרו שעירים
מלכיהם יסלחו חטא רב ופעם
ופעם ישמעו כוב ופעם

בן משלִי

תשכה

מנע רגל ועינך מעבור על
גזה שכן ואל תקרב לבתו

...

...

תשכט

יבנמו בלי הרבות אמרים
ואם כל עד אשר תרבה דברים

מושל לחכם לבב מושלים
ופתוי לא יהיה מבין במושלים

תשל

וחרפטו בפי רבים עצומה
ולא סר מאשר יש לו מאומה

מְאַחֲבֵי רֶשׁ מְעֻטִים בָּאַדְמָה
וַיֵּשׁ קֹנֶה בְּפִיוֹ מַחְלֵל רַב

תשלא

יגלהו בנפשו החטא
ונשיאות לא יהיה מוצאת נשיאת

מגליה מום אשר בו לאחרים
ומי עוז גמול טובים ודורש

תשלב

וסוף דבר מסרו אל בִּירִי
במושלתי ושכו בְּעַבְרִי

משנאית המבקש את כבודיו
הסירו מעדת שונאי היותו

תשלג

גבלה נמצאה בו לחברים
כתכרייך מות וביתו בקבירים

מעון כילי ומלבשו יחוון
למען כי לבוש כילי לעורו

תשילד

ומישטני בשונאי הוא בעני
ו אין הוא אַזְהָבִי אַזְהָבִי בְּפָנֵי

מיודע בחברתו לשונאי
ואין הוא אַזְהָבִי אַזְהָבִי בְּפָנֵי

תשלה

על קחל בהאפס ישדי
שהתים מאבירות עם ושריו

מושל עַזְל אֲשֶׁר שְׁנָא נְכוֹנָה
וַהוּא קָצֵן עַם בְּפְתָאִים

תשלו

וישירו לך את מעשה שוא
וינצל לבך מיקשו

מסיתים יש אשר אצלך יפו
סגור בערם בְּרַאַת אל יצרים

בן משל**תשלו**

ולא תבחר לך מעלה מלכים

...

...

מבקש שור בחר חברת מלכים

למען כי

וינצל

תשלה

וחרב לאשר יורה תליה
והפחר את מתי רשות נחיה
דבר עולה ממוקע עם רמייה

מלוכת איש בראשיתה בצדך
ועת תוכן בהרצות את נברים
ואחריותה בבוא עתה יהיה בה

תשלט

לכל מمراה בראשיתה ממלכה
מעט יאבד ולא בקשנה תחולה
מעט חשב וחבא לה נפילה
תהי קשה וסורה מאנכילה
קשה בה עם מעט ליהה בלולה
נתישתה ספוכה לבקשלה

מלוכה בהחילתה תקש כי
ועת הבון יורה איש בקשי
ויום תשיקות ותחענג כמו צור
כמו פגת ana כי תחולה
ואל ימים תהי בן עוד ואולם
ועת תיטב ותתנאה ותקשל

תשם

ובא שורד וצבא למזרינה
זה יצא בקינו ופנה
מיודיעים וקבץ התבונה
כמו בושת וחכמה ואמונה

מדינה בה חכם לבב ויעיר
להי לוקה אשר קנה ויצא
כבוד אדם בקבץ הון וקבץ
ולא נתבקזו שלש בגבר

תשמא

ומה אומר ומה זה אעשה לו
והוא ידרosh לנכני בחבלו
כמו אסיר בהשגחו לבלו
פעמים תוחיל ותראה בו בכנפו

מיודיע חמסי על עמיתו
אני אקייב עלתו מיקישיו
וישגיה באישוני ואני
תעל מהה ודומה לו ודע כי

תשטב

בمعدה את בנות קופים ברילוח
ועל פנו תעלה צין בעז לה
לצר ועשרה אשר תרצה ותצלח

מלמד את דבר חכמה לך בה
ונבון יהזה סוד איש בעינוי
צפן מאוחבר סוד לא תגלה

בֶּן מִשְׁלֵי**תְּשִׁמְגָן**

חַפְצָו נַכְבָּד	כַּצְבִּי לְעֹשָׂות	נַפְשָׁו לְרוֹזָן	מֵי לֹא יִשָּׂא
פָּתָח אֲבָרָד	עַל הַקְּטָנוֹן	גָּדוֹל . . .	וְכִסְיל לֹא אַת
כְּדַין בְּלָבְדָן	פָּנִים כִּי אָם	תְּדֻעַ הַדְּרָתָה	לֹא כָּל מָקוֹם

תְּשִׁמְדָּר

וּבְבוֹא מִתּוֹמוֹת אֲוֹהָבָיו תַּעַבְּרָבָן	מֵי יְעוֹרָ נְכָרִים בְּצָרָתָם
וּבְנָה יְמָרֵר בְּבָכִי רָעָב	יִדְמָה לְמַנְקָת בְּנֵי זְרוֹת

תְּשִׁמְהָה

יְבִין לְבָב הָאִישׁ וַיְכִיחְשֵׁו	מַיְ שֵׁחָה לְאִישׁ מִפְּהָה וְלֹא מִלְבָן
יְגַע אַלְיָ אַזְנוֹ בְּלֵי נַפְשָׁו	מִפְּיָו בְּלֵי נַפְשָׁו דְּבָרָו כָּן

תְּשִׁמְוֹן

לֹא כָּל אִמְתָּה יְכַשֵּׁר לְחוֹזָתוֹ	מַגִּיד אִמְתָּה יוֹאָר פָּעָמִים כִּי
חַיּוּ בְּרָעָחוּ לְהַנְאָתוֹ	אָפְ כִּי אֲשֶׁר יִאמְרֵ דְּבָרִים לֹא

תְּשִׁמְוֹן

עַלְוֹ וּעַל גָּבוֹ בְּמַגְדָּל רָב	מִשְׁפְּט יְסָוד מִלְכּוֹת וּוּמִלְכּוֹת
מַגְדָּל אֲשֶׁר אֵין לוֹ יְסָוד יְהָרָב	מַגְדָּל אֲשֶׁר יְסָוד יְהִי קָם אָךְ

תְּשִׁמְהָה

עַמּוֹ יְשָׁרִים עַל עֲבוֹדָתוֹ	מֶלֶךְ אֲשֶׁר יַיְשֵׁר בְּמַעֲבָדָיו
עַלְלָ וּמְלָא מְשֻׁנָּאוֹ אָתוֹ	אָךְ אָם יַעֲולֵ בָּם יְהִי לְבָם

תְּשִׁמְטָה

פִּי חַק וּפִי שְׁכָל וּפִי תּוֹרָה	מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִתְּן וַיְקַח עַל
בְּסִיר וּבְאַבְנָן וּבְקָוָה	תְּבִנָּן מִלְכָתוֹ בָּעֵיר נְבָנָה

תְּשִׁנְעָן

רְעִים בְּטַרְטָם שִׁירָאָהָוָה	מֶלֶךְ וְאָם יַעֲשֵׂר שְׁנָגָאָהָוָה
בְּמַעַט נְתִינָה יַאֲהָבָהָוָה	וּבְבוֹא מַגְוָרָתוֹ בְּתוֹךְ לְבָב

תְּשִׁנְאָא

כּוֹם.

תַּעֲשֵׂה אָתוֹ	מַלְבּוֹשׁ בְּקָוָר עָרוֹם . . .
כְּסָה תְּהַלְתָּו

בן משלוי**תשנוב**

יקום כמו כן אהבותיו מקוימות
ימית למחר כן אקביו לך ימות
מלך אהבר כי בר טוב אשר לדע
או אם אהבר כי בר טוב אשר מהר

תשנוג

טוב משנת שבע לעמו ולשרים
בעם ועם ירבה במשפט ומישרים
מלך בחילו וחילו בחון והון

תשנוד

בסול לא יבונן את אשר תעניך אותו
חסדים ידמה כי גמולך ליראותו
בתוכה דבש תריך תאבר מתיקתו

מן מען משלשה חסידך מכסייל יען
ומאייש לשונו רע למן נגומלך לו
ונבל למן הוא כארץ מלחה אם

תשנוה

כשרה ויתפאר בנפשו ובגללם
תעה ולא י燒 לאורל כמו גודלם
למשרה והוא סר מאמתם ומשכלם

מיוחש אשר יש כהוריו גדולה לו
ועוב נתיכתם כקורא אשר הם על
למן בשכל רב ודרך אמרת על

תשנו

שנוא ובינוך ממשא עמסתו
תהייה מהומתק בגאון אהבתנו

מה לך ולגאות בבינה וכל גיא
כמו אשר שנאו אנשים נאותך

תשנו

כי לב אנוש ילהה שמעו דבריהם
חיים ימותו בהרכות מטרים

מורה אשר יורה לימד וינה
מטר בעת ירד לעתים דשאים

תשנוח

חיים לעדר יהיו והוא מות פועליו
לעם ולא צירה כמלכות שפלו

מלך אשר חיה בטובו אנשים
אין טוב לעם מאיין מלכים ואין רע

תשנט

הטוב אשר נתן וחסדו גבר
... ... למן דבר

מוחן בלא דבר ולא עלי שכבר
לא הוא כמו מותן אשר נתן איש

בן משל

תשס

תדרמה לנוטע באדמה נוצר
ובכענעה מלא לבבו יציר

מיישר נלו רבר בתוכחות שפה
אתה תמלא מנוכה אזנו

תשסא

מעשיו יקרבו או יברקו יומו
מלכחות אל מותם שלומים למו

מי יאהב למלאת בשלום ימי
הולכים עלי ישר וברקו מן

תשסב

ימצא לשוני רך וידי קשים
יוכת ביד שונא וביתו ישים
ארך כמו חמאה לדרך באישים
אוו אליו עז לב ופנים אבן

מי יערב לבו לגשו אל
מי לא יהי נמצא ביום צרה מר
באנו אל עז לב ומפנים אבן

תשסג

מן ריביות ומדיניות בסבתו
עליו ולא יוכל לכבותו

מרדף שלומים אחרי רבו
במבעיר בגדייש אש ומנהחם

תשסד

ב להשיג רבר אשר תרצה
לק מאשר תרצה לך תצא

מניע רצונו שיש כמו תשיש
התדרע לך אם טוב ואם רעה

תשסה

אם יש בקרב לבך ברתו
והוא נט בערשו תחרוג אותו
מצווד כבר נפל ברשותו תוא

משח ראש אשר תשנא בשמן ראש
ואו בקנחת לב ומאיין לב
וכעת אכל תוא מאכל רשת

תשסז

מן הערכה ברע והאנדרה
טובה בפוליה תהי בבואה מורה

מחלת לבבות וחיל נפשות בטובה
טובה בלי רע עשה ומהר למגן

תשסז

מן מהרה לעשות ואם הון מעט יש
ך צדקה וחוק ליל בו חכומו
ך נתן מעט ברב לא חחונו

אם מעט יש לך וימעת לפניך

בן משלוי**תשפה**

כט.

מהולך בדרך טיב ורבק בדרךו
בטעים יהיו סופו להרעה כמו הם
בBOR בו דלי רקס וסבכו שניהם
כשוואב דלי מלא בביר ופגע

תשפט

ונותן למלך בקהלו אל חשווה
לאכליה ומשמעו לחרש תדרעה

מחונן אנוש חכם בעינו בעזה
בשיט את פני עkor בידיו ארוחה

תשע

יְהוָה רֹאֵם
בְּתַחְלָוִים
לְחַטָּאִים

מְשֻׁנָּאוּ בָּו
יְהִי נָפָל
יְהִי חֶבֶר

עַצְתִּים מְקִיל
בְּנֵבִים רֹפָא
בְּדָתִים הָאָל

מְהֻלָּק בְּ-
וְהַמְּקִיל
וְהַמְּקִיל

תשעא

בְּפִירְדוֹן
כְּסִילְסָדוֹ

וּרְפָּאֹתָהָן
מְגָלָה אֶל

בְּנוּר בְּעָר
בְּסִילְסָכָלוֹת

מְנוּחָתָן
וּמוֹסִיף עַל

תשעב

לְבָבָוּ רָע
לְהַפְּרָעָה

לְקָחָר
בְּעַתְּ חָכָל

בְּהַדְּרוֹמָן
אֲרוֹךְ אַפְּךָ

מַעַט תָּתוֹן
וְהַרְבָּה תָּרָ

תשעג

חַלְלָתְקָרָה
עֲנָה יְפָרָה

וּבְלָשׁוֹן בָּל
פָּרִי מְתוּק

בְּנֵי אִישׁ מַד
כְּשָׂרוֹשׁ לְ-

מְאַס הָנוֹק
וְהַמַּהְלָל

תשעד

וְעַל זְרוּם
פָּנֵי שְׁרִים

עַל עַמְּךָ
כְּבֹודָר אֶת

רַךְ תְּמָשָׁול
תָּרָךְ יְרָבָה

מְשֻׁלָּל עַל יְצָר
וְהַמְּעַט שִׁיר

תשעה

עַלְיָ טּוּבִים
וְלִמְרִיבִים
וַיְשִׁ טּוּבִים

לְהַזְּיוֹא מָום
לְמַוְכִּיחָם
בְּטוּבִים יְשִׁ

כְּרוּ זְדִים
מְעָנָה
אֲשֶׁר בְּנָו

מְרֻעִים יְשִׁ-
לְמַעַן יִמְצָאוּ
וַיֹּאמְרוּ כְּ-

תשען

לְקָ וְשָׁובָ
חַרְבָּ יְשָׁובָ
טו *

וּטוֹב מְלָךְ
וּסְפּוֹ מְ-

אַלְלָ נְעִים
חַלְהָ הַלְּבָ

מְנִיעַת שָׁוָר
וְרָאשָׁ בּוֹ מְ-

בן משל**תשען**

בכועצה לחוין יצא	והשמר אשר סורו	בה שמר מצואה לך	מצווא ישע ואין עצה
---------------------	-------------------	--------------------	-----------------------

תשעה

ממ.

בבם פני דבר כברית
תגיאע לנוקתו באחרית

מראש חקר דבר ומוראש
אם תחאו בו בזון תחלה

תשעט

ממ.

וכוסה עלי בריה בשם
בלבו כמו אהוב ידומה
ירחם בעת נפלך וילכה
בשחת ועיניך חסכה
בצולחה ולך יצעק ויהמתה
ואולם ייחדרך תדרמה

מצדק לא נודע מה חולל
והאיש אשר איבח מבסה
עליו מה תرحم את אשר לא
ואיך תענץ עין בנפלו
ומה תחזיק ידו בשקו
חשבתה כמו מרומה וכן היא

תשפ

ממ.

טוּבָךְ גָּנוֹס וַהֲרָחָק שְׁבִילֵךְ
חק ואם תשער יהרג לך

מניה שר אשר רע בעינויו
ניתנו אם תחונן בלחם

תשפא

לאשר נחנק לו במים
לאשר רַקְפּוּהוּ שנים

מי רַדְפּוּ יַדְיוּ יִדְוָה
ואשר חד רַדְפּוּ וּבְטָח

תשפב

ממ.

וכסיל מותוקו יעעה
קדים ווירה מרוה

משכיל מיעות יתקון
כבה תיבש ארץ

תשפג

מוואס ומרחיק אותם
ידע זורן קרבתם

משכיל בחברה אישים
כי הוא בחנם עד כי

תשפדר

הכרת ישראלים תומך
אל עז חרס סומך

מי יאהב את שם טוב
בגראך יריה אש

בן משלוי**תשפה**

ודבר אנוש אין
עד עם ראות עין

מה תחווה תעש
לא נאמן בדיון

תשפו

יגון וחיל אכין
לבב יהי שכון

מורך בלב ישם
אמוץ לבבו טוב

על**תשפנו**

נעו.
בְּסַעַדּוֹ שָׁוֹאַלְוֹ הַלֹּךְ וְסַעֲדָר
וַיּוֹסִיףּ עַל יְכוֹלָת לְעֹשָׂות עוֹד

נדיב לב יעובי אחיו וולד
ויש כאשר יבול עשויה

תשפה

ואולם לא לאוצר יעלחו
ולענונים אשר לא שאלהו
לורים לא לנפשם קבלו
ואת הונם במה לא יסכלו

נדיבים קבלו מאל רכוש רב
הפייצו לכל שوال בלב טוב
כאלו הון ובר טוב חוננו בו
ויתריהם נרקבתם וגופם

תשפט

ולמה לא תבינו פלאים
לדעה את תבונתכם צמאים

נכוננו הלא הכל חקרתם
ואתם נהרי בינה ונחננו

תשצ

באולתו אני ארעד צפונים
וארעד מה לאחר מה לפנים

נאום חכם בעינויו לבוגנים
וארע מה למעלה מה למטה

תשצא

בלכטו עם גודליים בקרי
ממלא ... זרע כפרי

נשיא לב ייטיב אל קטנים
וروح המתיב

תשצב

ונכברים ומשפטים ישראלים
וთתדען בהרבותו דברים

נגידים תארה מפי חכם לב
ותקצר נפשך עת שיקער

תשצג

ומתן יד לנדריב בגינויו
ויחרלו ברוע לב רגנות

נתינת יד מגנת לב לנצל
ולא תחדל בטוב לבב רגנה

בן מישל'

תשצד

בעת שיחליש לגמול ידל
פעולות רע ויתעלם ויחדר
ונברך אף אשר יוכל גמול על

תשצה

שמדובר במנוי מושי¹ אמרם
נאום חכמוות ומוסרים בנב' רם
להשכilmם באגרת אגרם
וליהוקף ואליסוף ידריו

תשצו

ישרו ונאמנו דרכיה
נוקש פעמים זך עלי אורח
אפעה ממותחת נשוכיה
ובסיל יהיה אחר אשר ידפש
נון.

תשצז

אתה בעולמך כמו חולם
שלום ושמחה לב וגוף שלם
נוצר דעתה אחת ואם אין
אין יש בחים טוב בלי שלש

תשצט

אחר להענור באחבותו
מנחה ולא שעה למנהתו
בריא מתחבע את אכילהו
נכרי מקבל שי שלחו לו
טוב מן אהוב נפש ישלח לו
חולח מבקש לאכול טוב מן

תשצט

מכאוב ואת כל תחלוא יכפה
מרראש ועד רגל לאין מרפא
גראה דביריך נצרי את כל
אולם פועלתך שחין כבד

נון.

תת

ריווח בלי קרן והוא שקר
וריק פרוי אילן בלי ערך
נוואם שקרים יחשוב כי לו
רוח פרי רוח بلا קרן

תרתא

נתיב כל עיר לפריון וגדול להחפר
כחדש אשר הויל ומוסיף אליו תומו
כגמול כצומח בנקלה כמו נכבר

תרתב

למען אליו רעה תהי אחראית נוכל
בשבור אשר ישכיל בבקשו להשתכל
והחזק בדרך שירעטה ואל תהיה

¹ אמר בן לפי שהיה לו.

בן משלוי

תנתן

נוו.

אבל נשוא חטא חכם לבב לעלם ישרו
פעלו ותגדל עליהם ברברנו
נשוא חטא ליעז משחית וישגה בחטא
וירע בסיל יקו דבריו וילמדו

תתרד

נדמה אשר ישתו במושב ויהבלו
לאדם אשר גרוון בידו ولو איל

תתרה

נוו.

רבבה כחמתה יחקיק לו גירע
מחר ברוב ימים בגבו מישרכ
ניב רך אשר יורק עלי לב קשה לב
מעין אשר שופך עלי הדר ואם רך

תנתנו

נדיב יהי נתנו לאוהב נדבה
משקר רפה יד ישק רעו ומרווה

תנתנו

נוו.

שמעו בילוי	אשר ימנע	ואין כל איש	נדיבים יש
בקו אליו	רשעים ידר	נדבה מן	אני אמנע
יהיו עלי	יום פחדיו	ברומתי	ומחבר
כבריזולי	ביום צורה	אשר נמצא	ואtan ל-
למשכilio	ואוסף עוד	لتלמידו	וatan רב

ה

תתרת

נעימות אל	ביר אורח	כહלך רץ	למסחרו
וברכתנו	ביר הלק	כמו אורח	בתוך עירו

תתרטט

נתון חטא את	פני נער	cohakir ash	בביה יער
ומתחבר	לדע למד	להרעה	ולא שער

תתמי

נשאה חטאות	תבריך	וימשכו	באחבותך
ואם תוכור	עונותם	יאיצון אל	מריבתך

בן משלוי**תתייא**

ומורהה	ומתן יד	באור פנים	נהג חילך
וחטאה	עדת משגה	בחרב ר'	והמוריד
ומישאה	בכובד יד	וأت עמק	בכפרה

תתייב

יריעעה צם	ושב תחת	ובית מדרות	נטוש עונגן
פָרוּ עצם	יקר מס'	אשר תנחל	וצמא עד

תתייג

נוו.

בעת אשר נח מהוומה	נח מהוומה ובאה
על אב כויה קדומה	יהיה בנכואה בִּיה

תתייר

עצב שתה מי ענבים	נכום לבבך ברפס
סת מלבקע עצבים	כי הם כבודית מבבך

תתמו

נוו.

איך יש במקצתן מרוי	נשים לעזר נבראו
ולרוב עצמן אין פרי	לא נבראו לעמוד בסוד

תתמו

יון ונס קדה באח	נסנה במטעם חֶקְקָה
אצלו ונסה אח באח	ובתן נדיב רוח בְּלֵן

שעריו**תתיין**

סמן.	סלאך.
ושובה עור וצוה בן ואשה	סלח לבן ולאשה מריהם
ברוב הוליך ורוב הבא לטושה	כמו לוטש פני חרב אשר היא

תתיית

סדיין חכמה לתלמיד טוב ילווש	ובכלמוד נערות חוסן ונועם
יאוסף מבלי חכמה ומטעם	ומי ילמוד בזקנה לא בנוער

תרთית

סְבָוא מֶלֶכְתִּים מַשְׁכֵר אֶת עַיְלִים
וַיַּחֲמֹו עַל עַוְלָם בְּסִירָה
וְרָה אַחֲרִי טָבָע בְּבוֹרָה
כְּמוֹ נָחָם אֲשֶׁר בָּא עַל יִפְּרָה

תרתב

סְעַד בְּגַע בְּלִמְדָר רָת וְעַם אֶל
לְמַעַן כִּי בֵּיד האב לִמְדָר
נָתַן לוּ לְבָב לְשָׁמְעוֹ אוֹ לְמַרְ�חָה
בְּנוֹ חָק וְעִשּׂוֹתָה חָק בְּיַד יְהָה

תרתכא

סְבִיב חַכְמָם עֲנָנוּם מִתְחַלָּה
וְלֹא תִּמְצָא בְּמַה חַכְמָה אֲשֶׁר הִיא
וּכְבָור כַּאֲשֶׁר לְבָוֹ מְאַזָּה
יִקְרָא בָּעֵיר וְתִפְאָרָת בְּנָנָה

תרתב

סְגָנִים יִשְׁבּוּ יְחִיד לְמִשְׁפָט
כְּחַצִּים נִמְצָאוּ רְבִים בָּאַשְׁפָה
וְלֹא יִשְׁבּוּ שְׁנִים מוֹשְׁלִים בְּשֻׁעָר
וְחַרְבָּם מְבָלִי שְׁנִית בְּתַעַר

תרתג

סְחַר יַדְך בְּנָחָת וְאַמְנוֹנָה
וְשַׁבְּחָת תְּבוֹאָתְךָ אַנְיָעָל
מִשְׁבָּח מִעֲבוֹדָת הָאֲדָמָה
בְּכוֹרוֹת צָאן וְחַלְבִּי הָאֲדָמָה

תרתבר

סְפָק בְּנִסְתָּרוֹת לְתַלְמִיד טָוב
וּנְכָונָן לְחַשִּׁים מִבְּאָר שְׁבָל
נוֹלֵד וְלִפְתֵּחַ בְּכָל גָּלִי
פְּלָא בְּתַחְלָ שְׁעָרוֹ דָּלוֹי

תרתבה

סְפָר יְהִי רָעָעַלְיִ בְּרַךְ
לְמִלְאָכְתָּךְ אֶת יוֹמְךָ הַבָּה
וּבְבִתְךָ סְפָר יְהִי עַמְקָה
וְלִסְפָּרָךְ לִילְךָ יְהִי יוֹמָךְ

תרתכו

סְוָר מַאֲשֶׁר מוֹשֵׁל חַסְדוֹ וְאַיש קָצָף
וּדְבָר יִשְׁרָה אֶל תְּדִבָּר לְאַיִש עַלְיוֹ
עַלְיוֹ וְתַרְךָ לְוָדְרוֹ לְהַרְצָוֹתָו
וְבָעַת אֲשֶׁר יִסּוּר חֲרוֹנוֹ לְאַט הַלִּין

תרתכו

סְכָל בְּקִיעִי חָר שְׁנִיר עַל שְׁכָם חַולָה
וְנָהָג אֲוֹלִים רָע וְכָבֵד לְלָב מָן
נָקָל עַל נְפָשִׁי וְטוֹב מְסֻבּוֹל פְּתִי
מְנָהָג פְּرָאִים עַד מַעַט עַוְבִּים אֲוֹתִי

בן משלוי

תרבתה

סמל.

סוד לאלה בָּהֵן כי רְבִי בַּיְדָ רְובֶּ עַזְרִי
לי עם והוא על ידי רוב הנדריבים מעת
ושמה בחלקו ועל חטוך כנף מעת
ב夸ה עשירות לב על העשירות בייד

תרכט

סוד מעשות רע וטורה מִקְּחָבָור רע למד
ען לא יחוֹשֵׁב בר כי את כמותתו
מעשה ישוֹן בני איש טוב ויפה הוא
ושקוֹד להטיב לאיישים רוחך ועשה

תתלו

סמל.

סוד שתכסה ותעלים ממושנאיך
מאת ו מבן ושוכבת בחיק העלם
ולשואלך לחשוף סוד רַעַךְ הַבְּלִם
בחש ברע אשר גלה לך סודו

תתלא

סמל.

סוד מאכול יין למכאוב תחלוא
נופש ואין לכאב אבלים נופש
דם ואבלות תעzieב הנפש
כי תחלוא עצב לגופת הא-

תתלב

סוד מוקשה לבב אשר עוזתו
יגאה בעז מצחו ויאמר מאיין
אדם בלא בושת עלי מה זה לא

תתלג

סמל.

סעו ממנוחות אל ארמות כי טוב
במסע וمسע מושאלות לב תלך
boshet ani orid casil marmos
ינְהַלּוּךְ כמו אדם וחווה ערום
ותעל בהאריכה בתער צָלָד¹

תתלה

סאה מאשר יועיל ונח אבלו ז-
למן מעת מהה לך לא יהליה

תתלה

סבול רע מצרים כי אשר יסבלמו
ויחיל אלהים יעבידו בצריו
במקום אשר עבד בקומו ומוכרו

¹ מלשון חולדה (כלים פרק י"ג הלכה ח').

בן משלִי

תתלו

שבר את אשר ישן ביריך למשתה
וסור מאשר חדש וישן בעלה

סְכָא אֶת אִשָּׁר יִשְׁן בֵּין רַגְלֵינוּ לְמִשְׁתָּה
וּסְוֹר אֶל אִשָּׁר תְּרַשֵּׁשׁ וַיִּשְׁן בְּחַבְרָה

תתלו

נוקש ומושכיל בהניד שפתות
נכבע ונשמר בהגיף רלחות

סוכך ואם עז בהרכבות מרוצה
ומעון אנשים בפתחי שעריהם

תרלה

סמכ.

בחבישoil
מחטה לו
וסיר אמן
ולוקן

סדרין כליה
לנעדר תען
יפיפה
נווג בהם

תרלט

חטאייך
משנאיך
ויסלה אל
וישלמייך

סלחה את חטא
והיה לך
חבריך
בק' שלם

תרם

סמכ.

ארבע ולשון אחד
נדוע לכל איש יהודה

סוד בא בתוך אונים
הוא סוד ואם הוסיף עוד

תרמא

עות רופאו האמן
רבך אשר בא לימון

סבה למות חוליה בחד
כי יש לאל סבת כל

תרמב

צדק והוא איש עוללה
מי בו בחלו מחלה

סור מכזווה לעשות
אייכה ירפא חוליה

לא

[א]

עין.

...
...

...
...

[א]

מרוב חטא ... בב ...
...

על
ומי לא יהרומים ...

בן משלו

תרתמד

על מה זה אני סובל קשי חב' יבונו בועלם זה עשה לי רק אם לא אני מוצא ברעים באחר כל בעקביהם חלאים

תרתמה

עצת משכיל ומחשבתו נבואה
באיין חזון ורבבי פיו גודים
וילך מלחמת ירע ביום זה
וחותם את צוררו בעבר לא
כאל לו עלי מחר פקידים
יהו שובני בחטא גול פקדים

תרתמו

עליה על מישברי מות לחפץ
למען לא תמלטך זכירות
האגית נפשך חון ועשורות

תרתמן

יעוזב דבר משמה בראשו
ואם נשמע בסוף עצבך
עליו יושרו לבטול ריב מריבך

תרתמה

עשירינו הטוב כי תקפצו יד
עלינו שדי מורה צרייכים
עלינו טובות אשר אתם חיים
אלוי מטר ואתם העניים

תרתמט

עמיתי שאחני ננפשו
פריתיוו בגיןامي ואבי
ואומר לי קרובך לך עניתיו

תרתג

עשה כושר והכבד ואם יש
ולך אבותך מתי כבוד וכשרון
ודוי ליאת יקר עמרם ותברון

תרתנא

עשירות על פנוי מי לא ידעת
... כיפיפה בקרים
... מלובשת צבעים
... ותשחק על פנוי יורעה ותש...

תרתגב

עשה לגביר בימים שאחנך
במעשיך בימים שאחנך
יהי לך רע במעשיך וגם לך
...

תתנג

וְחַשְׁבָּע בְּחִסְטוֹןְכֶנֶּק בְּקוֹמֵץ
יְהִי רָגֵל שְׁתָה יְין וְחוֹמֵץ

עֲשֵׂה טֻכָּה בְּעֵת חַמְצָא לְנֶפֶשׁ
עַל מָה זֶה יְהִי אָדָם אֲשֶׁר לֹא

תתנד

וְאֶל תְּהֻעָה וְתְשָׁתָה יְין נְסִיכָם
בְּנֵי שְׁמֻעוֹן וּבְנֵי סְלוֹא נְסִיכָם

עַמְמִים אֶל יִסְתַּוֵּךְ בְּדָתָם
בְּנֵסְכָו שְׁזַבְּכָה בַּת צָרָר יְפֹתְּחָי¹

תתנה

תְּהִי חֲבֵר לְאִישׁ חַשִּׁיךְ וּרְבָתָה²
וְאֶל תְּקָנָה אֲשֶׁר בּוֹ מָוֵם וְדָבָר

עוֹבֵד שֶׁלֶשׁ יְבוֹרֵךְ מִסְתְּחָרֶךְ² אֶל
וְחַשּׁוּב מַעַט שָׁכֵר בְּמַסְחָר

תתנו

תְּהִי גָּנָּפָה לְמַעַן הַגְּבָרִים
וְנָשִׁים לְעֹשָׂות אַבְּלָ וּשְׁוֹרִים

עַזְוָר אֲחִים וְאֶל תְּשִׁבֵּ לְךָ פָּנִים
לְגָנָּפָה אוֹ לְעוֹרָה הַם יְצָרוּרִים

תתנו

וְעַשְׂרֵה עִם עֲנִיּוֹת לְבּוֹ עֲנִיּוֹת
וְחַשְׁפֵּל לְטוּב לְבּוֹ קְוֹמִימָות
וְחַנְלָה עַל קְשִׁי לְבּוֹ אֲכוֹרִיות
וְהַשְׁתְּבִל בְּכָל עֲתִים פְּתִיחָות

עֲנִיּוֹת לְעַשְׂרֵי לְבּוֹ עִשְׂרוֹת
וְהַנְּשָׁא לְרָע לְבּוֹ יְרִודה
וְחַכְמָה מְבָלִי עַתָּה כְּסִילָה
וַיְשַׁעַתְּמָה תְּהֻולָּל בְּמַפְתִּיחָות

תתנה

וְשִׁמְרֵךְ אֶת בְּרִיתָתֶם סְחוֹרָה
וְהַמְשֵׁךְ אֶלְיָהָה מַעַלְתָה יְתָרָה
וּיְוֹסֵף בְּנֶפֶשׁוֹ הַקְרָה
יְהִי קַוְצָר מָקוֹם אֶחָד עַשְׂרָה

עֲבֹודָתָךְ לְרָעֵךְ שְׁרָה
וְהַתְּקָרֵב לְלִבְתָּהֶם תְּבָנוֹה
תְּהִנָּה תְּהָרָה לְאִישׁ עַשְׁה לְךָ טָב
וְחַרְעָה בָּאָרֶץ הַשְּׁמָנָה

תתנט

וְהַקְיָן תְּعַשֵּׂה גָּנוֹמָה עַרְבָּה
יְהִי שָׁוֹכֵב בְּצָנְתָה קָרָב בְּטוֹבָה
אֲשֶׁר מְנֻהָה תְּהִי אַרְצָיו עֹזֶבֶת
וּמְצָרָה יְשֻׁועָת אֶל קָרוֹבָה
וְהַרְצָיוֹן בְּמָה יְבָא נְדָבָה

עַמְירָה תָּאַרְיךְ לְאִישׁ יִשְׁבָה
וְרָאשׁ יִתְּהַמֵּם בָּאוֹר שְׁרָב בְּחוֹרֶף
וְהַוָּן יִמְצָא בָּעִיר נְכָרִית וַיְשָׁוב
וְצָרָה מְאַשְׁר נֹהֶר דְּרוֹקָה
וְהַיאָן בְּמָה לֹא בָּא נְכָלָה

¹ נ"ל וְנֶפֶתוֹ.

² נ' פְּתַחַךְ.

³ מְלָשָׁן בְּנֶשֶׁךְ וּ[בְ]מְרַבִּית (וַיִּקְרָא כ"ה ל"ג).

בן משלוי**תרטט**

יעוד ראשים	ונאום חלק	הצורך אישים	עפרת נשים
שונוינו חשים	עשיר בקר	אותו ולבית	ובDEL קזים

תרטטא

לי יספרור	חיי ובכחותיו	אותה בימי	עווב נוכל
בא לרופור	מוותי ובחיה	טוש אותי יומם	תן לי אח ר

תרטטב

תראה אשר יהיה באחריותו	עזה בלי אזה בראש דבר
טובה לנפים לכוסותנו	ולתאה על כל דבר עזה

תרטטג

דרכו ובחרורך תהי נעלם	עד יעבור זעם שטה מעלה
לקראת פני שטף ואם ישלם	מי זה אשר יודה לאיש יקום

תרטטד

ובשות חי נכון כמורן ומרכבה	עבד בבבו יכשר למעשה ומצבת
ראשה ליהקיאה בארץ במקבת	עבד כמו יתר נכונה להכotta את

תרטטה

יאמר אנוש לו רעיון ושלם גמולחם	ערין יכחש טוב מטיבים למען לא
טובם בבטי טובים להמעיט פועליהם	אר אחורי מותם יspark וויסוף על
יגיד בצדך ואמונה נדיבותם	ולשון מתי יושר בתקיים ובמות

תרטטו

בצורה והאמן במוסחר ותמצוא און	עוור רעך בצר ותמצא לך עוזרים
בבטחה והנצל בבוא שוד וקול שאון	היה חם וסר מרע ומואס בריב החשב

תרטטו

לבשר ארומה באשר לה בתוכ אדו	ענן הגשמי בעלהו בקהל ירום
שחוק יעלין שואל בטרם שוב ידו	ועל פי אשר נדבה

תרטטח

מאצלך מרבית מונו וטוביו	עורחה ואל תישן לאויב ואם יש
אם ישפכו על אור יכבו להביו	כى הוא כמים רותחים אור ואולם

בן משלי**תרטט**

הכל לנותן לבתמונה לחמה עין.
בער ובין חי בחמה עצמה
עת תחוה בער חננו אל הון
כى אין בעולמך פרות בין חי

תרטע

אללה במקהלה רמית מערדים
תפול במכורתו עדת מושרים
ען יחשוב על נקי כף אם לא
אם הוא יכם עליו חברו הוא עת

תרטיא

עמיתין ערום כי אין בערבה תרים
שפלים וערמה את מרים תשפיל
בערמה וירכב איש עלי גב הפל
וישלים לשון אפהה ללחוש נבון

תרטעב

עללה אשר פסלן חרשות מן
תשאדור וען ארן באופן חסכוון
בשם טוב ומאיין מום ודופי חשבון
דרכוו ברוב יוען במלכות יכון

תרטעג

עת לא למשכילים פני ודבר כמו
שםיש יארון מעשות יתמהקהו
יבונ עשותם לא אויע עושים יהו
ובעת אשר תוכן עצהן על אשר

תרטעד

עונה לוועם במאמרות חלוקות
שיחיו לרצון חרון זעקיין מסקיבות
מיים חלקים שאון יקורה מכבים
כאש אשר בערה זביבר יקורה

תרטהה

עת תאזה ואמת בר יידבן
חלב שאל בעבור הנבונה
אויה נעורה ותאה ישנה
ונגפין סתריו מואד כי בתוכו

תרטעו

וּבְנֵדֶךְ	עָשָׂה . . .
בְּעֵת הַוָּא דָךְ	הִיָּה . . .
פָּתָח יְדֵךְ	וְאַמְנַעַן	בַּיּוֹם יְרַחֲקָן

וקרבחו

בן משלִי**תרתען**

כפי יכלך בעת מישלך	ואל תרע גמול רשע	כמו תוכל ולא תשיב	עשה טובה ולא תרשע
-----------------------	---------------------	----------------------	----------------------

תרתעה

וחק השלים אשר יכלמים	והקם דת וסור מהטמא	ודבר טוב במטחרים	עמור בברית וכור מוחטא
-------------------------	-----------------------	---------------------	--------------------------

תרתעט

כדי ארבה ואל חאה לפי יכבה פרי הרבה	ואל תעש בכל דבר בשמון זך פרי מישוא	כדי צורך לאח קרב אשר נמלא אמירוי עין	עשה טובה ואל תשמע ודע כי נר וישברו
---	---	---	---

תרתפֶּט

רכוש תשוב מקום ישב	ומלא מיד ברחקו מיד	וחוරוק מלא דישא	עוז ביתך כמו שדה
-----------------------	-----------------------	--------------------	---------------------

תרתפָּא

וְקַנְיָנוֹת לְמַתְנוֹת	עֲשִׂירָות הָוֹן וְלֹא הַזְרָךְ	לְקַטְבָּן עֲשֹׂוֹת הָוֹן	עֲשִׂירָות לֵב וְחוֹדֵר אִישׁ בַּי
----------------------------	------------------------------------	------------------------------	---------------------------------------

תרתפֶּבֶן

זה בעת אל מעט טיט ונזча גם בוה יש להצימ מזריצה	עת לכל מעשה ¹ ואם נבי- עין.	זה בורה רפואה והוד לנכת דברה רפואה
---	---	---------------------------------------

תרתפֶּגֶן

הוֹן וְעַט יַעַלְהָ נִמּוּכִים בְּכִתְבָּה עַל לְשׁוֹן מַלְכִים	עַט אֲחוֹן כִּי בַעַט יַקְוַעַן אַל שְׁרָה וְעַט יַדְבֵּר
--	--

תרתפֶּד

כִּי בָּקָע מְלָאָה יְמִינִי אַלְקָמָה כָּל גָּבִיר לְשׁוֹנִי	עַט אֲנִי חַסְדָּךְ אַסְפֵּר הוֹן וְכָבָד וְעַל לְשׁוֹנִךְ
--	---

¹ נִנְשָׁה.

רנה

בן משלִי

תתפה

חונו וַיַּכְפֵּל
רעו וַיַּשְׁפֵּל

עָנוֹ אֲשֶׁר יִכְבֶּד
וַסִּיף לִכְבֶּד אֶת

תתפו

פִיהו אֲשֶׁר שׁוֹפֵךְ
הַפְּךְ בְּמַתְהָפֵךְ

עַל הַכְּסִיל דָבְרֵי
עָדרִים וּמְעֻשֵּׂי מַתָּה

תתפו

יּוֹם רֵעַ וּטוֹב עַמְקָה
אַתָּה וְלֹא מַמְקָה
יִקְרַב בַּיּוֹם זָעַמָּךְ
בִּיתְךָ בָּעֵת יְמָךְ

עַמְקָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
וַיִּרְקַּח יְדֵיךְ
וּקְרוּב בְּשֶׁرֶךְ מֵי
וּבְנֵךְ אֲשֶׁר יִבְנֶה

ימעל

תתפה

פָה,
וְלֹבוֹ עַד אֲשֶׁר יִבְרַח בְּגַרְגָּה
מִכּוֹבֵד הוּא וְמַצֵּיר אֶם נְקוֹה

פָנִי הַלְּךָ אֲשֶׁר יִבָּא לְבִתְחָן
וְאַחֲרֵיכֶן בְּמַצְעָה בַּיּוֹתָךְ אֶם

תתפלט

ט וּירְפָא וְלֹא יַבְאֵש בְּחַוְפָה
בְּמַלְחָעַת יְהִי מְלָא בְּרָמָה

פֵלֶח בָשָר אֲשֶׁר תַהֲוֵר בְמַלְחָה
וְלֹא יִחְומֵם וְאוֹין יִכְלֵל לְרָפָא

תתצת

ע מעוֹרֶת רְנִינִים בְּסֶלֶעִים
וַיַּחֲפֹר תָּוךְ מַצּוֹלֹתָיו בְקִיעִים

פָעִים יִשְׁאַמֵּת כָאֹור נְכוֹנָה
וְהַבְרִק יִעְוַרֵר מְשִׁבְרֵי יִם

תתצעא

ט וַיַּד קְרַשׁ לְרָאוֹ לוֹ יְשֻׁלָּב
כָּלֵב האָמָלָא חַהִי כֵי אֶם בְּחַלְבָה

פָנִי אָדָם מְשֻׁלְבִּים לְלֹבָן
וְמוֹבֵב לְבָב לֹא תַהֲיֵי כֵי אֶם לְעֵשֵׂר

תתצב

פָעִים יִרְחַקְוּ מִמֶּן חַפְזִים
וְבָזָם אֲשֶׁר פְּרָסָה מְכָסִים
טז יְהִי נּוֹפֵל בְּתוֹךְ מִים עַמְוקִים
וְזַהֲרֵבָה

פָעִים יִרְחַקְוּ מִמֶּן חַפְזִים
וְבָזָם אֲשֶׁר פְּרָסָה מְכָסִים

בן משלו**תרצוץ**

באולתו נחורי אב מעשן
ופעם תעשה אפר לדשן

פרי חכם מישוש אביו ויש בן
כמו אש תעה נרות להairo'

תרצוץ

ואל צוה לחשיב האבדה
ביום אצלך פליאה מתועדה

פליאות דת אבדות לנובנים
ואיך תתמוך אברוך בנפשך

תרצוץה

נכלים עת מצואו הוں יעלצזון
ברקים מפני מטר יריצן

פני נדיב בעת מתן כשמחת
וכן עבים בהכבדם להמתיר

תרצוץו

ויעמיקו עשרה רעה וורה
שנוא הולך עלי דרך ישרה

פְּרִיצִים יָעַרְיוּמו סֻד בָּסָרָה
וועה¹ מִפְּרִיצּוֹתָם וּרְשָׁעָם

תרצוץ

פ.א.

עשיר והוננו הועבר כעב
רעב ונצל מן ידי רעב

פת קח לך מיר אשר היה
לא מן ידי עשיר אשר היה

תרצצת

רעעים ותפלט בבוא רעות
כוי כל תפישת יד באצבעות

פלט בנהך מן ידי רעה
שיםם באצבעות אתה יד

תרצצט

בחוט ואם רעכו לידיך
קרך בפה כי אם בידיך

פיק אשר שאל תפור אותו
כי לא יהיו סר ממך רעב

תתק

פ.א.

פליאה בלב אדים צפונה ומדברי
ספר אשר נכתב

לשונו בינתך תגלח פליאה
...

תרתקא

פעלים נהוגים בין אנשים ולא ישרו
ברוכב עלי סומו ידבר לרגלי סור

ומוחור קhalb לאכilo בעבור אחד

¹ נ' רעה.

בן משלי**תתקב**

בעזה וחולפה עצה בזאת חופר
לקוסס בשניים ולחקע¹ בקול שופר

פיצה לאשר יין חכרו בעת אחת
הייש לעשות מעשים שניהם ביחד או

תתקג

כחך לא יטולטל يوم סערה תניעהו
ירימו פאר כמעט ויבנו לרעהו

פאר בא לבן אבות ולא רם לבבו בו
וכקש מעט רוח ינדו בליל

תתקד

פה.

לרבץך	שנון שובר	שאון פירוד	פרי סובלך
חפוץ	משוש מוצאך	להתעשר	וסוף טרחך

תתקה

לק קשת	יהיו דורך	בטרם צר	פתח אשפחה
חויה רשות	בטרם תדי	תמיוק רגאל	ומרחוק
ותלבושת	עשה לך סות	בטרם קור	ובימי חום
ומחרשת	תכוון את ²	זמנן חריש	ועוד לא בא
ביבשת	ואל תורע	בקום עין	וקום וורע
נסיל בשחת	ויקצור הד'	בליט יפות	ותקשור שי

ה

תתקו

ובמלוכה	לק ברכוש	זמנן ישחק	פרוץ עת הד'
ובמוכנה	בחוך צרה	לק בואה	ויום יבכה

תתקז

בלבו נח	ומפעלו	אלוי מورو	פני נער
אשר ייח	ומניה	כמו יعش	והוא עשה

תתקח

להרגיעו	מעלהתיך	חמהר על	פועלתך
ובא רעו	יעבור(?) בו אל	... וهم	בָּם אתה

¹ כ' ותקען.

² מלשין חרבותם לאותים (ישעה ב', ד').

בן משל'**תתקטט**

בתוך לבו	כאב עוני	עני יסבול	פצעה הד'
אשר יש בו	לבד רמה	בבד חומין	ולא יעמדו

תתקי

בפרק רקסם	למְזֻחָּתָמוֹ	חויקו טוב	מתאים י'
לנגדם קם	והאויב	ככוב בטח	והמה יש'

תתקיא

פה.

בחוון וירים קולו	פי העשירות ירין
טובל בשיון רגלו	שוכן בערי זית ¹

ומיישרים**תתקיב**

צדיק.	צדקה יש בפרנס פת לרעב
ודומה לה לחוק יד במלוא	ונחם את מתי אבל ולכת
אחרוי מות ואל נוכח במרוחה	

תתקין

בצחوت לאשר קרע ורמאו	צחוק יש בבכי עתים ודבר
כנוח על יפיפה חח וכומו	ומעדת את אמת בשוא בעתו

תתקיד

וציר לא יעבור על פה כויה	צוחה תאריך בלב אגיה
ואחר דבריו מכח טריה	ויש מכאוב רפואתו בדרבר

תתקטו

בעינים ובן אדם בלשון	צבי נמלט ברגליים וצפור
וינקש פקחות בת ואישון	ויתפרש את רגל ואיש פה

תתקטו

ואל תש שעני מעשים בפרק	צאה למלאכתך צא ומחר
... מהמחשבות לבך רק	אל חשוב בלבך ...

¹ נ' בהר זיתים.

בנ' משלו

תתקין

ציבור כחול רכוש חמלת מכוון
ושב מאין גיעה אין טרף

תתקיה

צבא על שׂורֵך יום מצוא כי
ויעל הומן עפר עלי גב

תתקית

ושפלות חעלת אותה למרום
בקון בעופק ייחו לך ים ודרום
וְהַמִּזְרָחּ אֲרוֹג בָּגָר לְעָרוּם
באותיות זכון אחוז ופרום
והתרצה בסות פרום ותאותו
בכמה במעבה גדל לחיה
ושיש במעט יהי לך רב וגילה
צנניות עשה לך שם בגלי

תתקב

לשונך תחאים את פי מגדרך
וחרב יעריך כל מרדך

צעק ירבו מניאך וחדר
אנסף את מרים לבב וקנאה

תתקנה

ואל תשׁב ותִּבְחַר מוֹת נְדִיבִים
שָׁפֹן דָמוֹ בָאָגָן מְוַהֲבוּם
צָעֵד עַל בָּמְתִי הָר מִפְנֵי מוֹת
סְמוֹמָה יוּעַל לְאִישׁ צָוָה בָאָחֶרֶת

תתקלב

עליה מדבר וים עד שתארש
הופת תאר באור היום לחולה

תתקבג

מהרה אין אני צדיק לחייב
לקיורך עז אשר תכחות בכשל
אלא מה חביבני והבא
תקושש קש והחם לי והבן

תתקבר

עכבה מירום אשר עמדו עליה חק
על בון וות

בן משלוי

תרתקבה

ואורוועי יפת תאר עצדות
ואין צורך בשעה שמן להורות

צדדות תעריה רעהה במראה
וחכחות יהודון סותרי שוק

תרתקבו

בנחת בן ווּהַקְשֵׁה עֲנוֹנוֹ
במסרכו לאט ימרות זקנו

צנה ורוך למתකשה והורות
אשר לא תחמלו ידו וימשוך

תרתקבו

רעיב להם אוכל כל רע וטמא
וישך נעלן יחף בגומא

צמא מים שתה כל מר ותפל
בקרע יאזור כואב חלציו

תרתקבה

למניע צירות בסלעים
עליו יועץ ברעה למראשם
ורע כומעה רשות רשותם

צורך יכאי בנטלו אך כאבו
ומקצת רע עלי פרע ורובי
וטוב ממעשה טובה מטיבה

תרתקבט

צדיין.

צראה מביאה את יונן לב וגון לא
אם לא תחוק את לבב בצראה הו
יעש בגופך פי שנים בצרתך

תרתקל

נמצא במדרש רב ללבב אשר חרד
או נדר בסילות לב אליו נעה לבב

ציד בחפש בא וישב והיושר
רוכב בסילות לב אליו נעה לבב

תרתקלא

שיזחו ולא העביר בשפה אשר חשב
ngeל ואל פה אחורי יעבור לא שב

צפן בפייו משפטו חכם לבב
רוכב איש בפה מתוק ואם יעבור שפה

תרתקלב

צדיין.

רים אל מקומות אדוניהם וינחו
טה מעבדים ועבדיהם וישתו
ונטוש מרוי כי מרוי יושב אדונים למך

תרתקלג

... עצם
נבחר בשדר פר אשר סובך עלי עצם
צומד יישר לב קשי לבב . . .
נבחר קשי לב אשר . . .

רלא

בן משלוי

תתקלד

צוקחת אמונה עלי קרת אבוי לאשר
שםם אפלה בשקריהם לאור בקר
לזו וקרו אמת שקר מתי שקר
אבי לשמיים אמת זכה לשקר ואם

תתקלה (א)¹

אדם חכם לבב בתקלו וקרו
מיilio כפי סכל ומוציא דבות
ולשון מלא חכמה אשר לא היבין

תתקלה (ב)

זכום ובשמו צדקה הכהן
ולבב אמת בפגוש קדושים ישבען
כיא שבקנה לבב אשר זו בפוגוש
כיא האדמה באנשים תשב

תתקלו

צלהה בלב אויב בבוא יום איידי
שמחה בתוך נפשו ופניו בוכה
צעיף עלי פנים וערווה עריה
ומרי בחוץ חדר ובושות ברחוב

תתקלו

צוהר להביא אור במחשך נפהח
ולוים אסוף דגן עמל החורש
ולאחריו מות עשות טוב שמואר

תתקלה

צפה בעין לבך ורעהך מעלה
אישים והשיג כל במעלתו בלבד
ראי היותו מגברים עבר
יש איש אשר נראה שפל קומה והוא
צדיק.

תתקלט

צידיק,
צפון סוד איש וסודך אל
במחסום פה לאיש חיים וכמה שי-
כמו גלה תגלה לו וכמה שי-
כלה מלאה

תתקם

צחק עת בוא מהומה או
ובא כפן עבר נגף
עמור אופן זמן יקום
למונע לא וגם לא י-

¹ אמר הכותב הצער דוד: יש לחויר שבכחבי' הבית השני של ס"י תתקלה"ה (א) נמצא במקום הבית הראשון של ס"י תתקלה"ה (ב). ולהיפך, הבית הראשון של ס"י תתקלה"ה (ב) נמצא במקום הבית השני של ס"י תתקלה"ה (א). ואני בענויות שניתתי את מקומותם לפי המובן והחרוזים ולפי סדר הבתים הראשונים בהם מתחילה באות צ'.

בן משל'**תרקמא**

צדיק.

... שם טוב לתהה
...
... לה בעתה

צועה
... יקר

תרקםב

על שוח וחיל פָּנֶבֶת
כלה קרובה למרביה

צועה בכה ורודה
השע מעט לו למן

תרקמנ

שְׁפַּטּוֹן בתנור לוחב
לא יעוז לו אוחב

צדיק בלב כל איש לו
כى דָּבָרָה בצרקה

תרקמד

נכון אשר לא יכולה
חדש לעדר לא יבליה

צדיק כמו ירח
סלחה וחסדר שימוש

תרקמה

יום יש לאפים מײַן
אם אין בגבו אמיין

צחל בעזוו סום
מה יעשה בו הסום

תרקמו

צדיק.

הוא לי באזן משאלו (?)
עינוי יטְלָלו

צפן מישנאי כי
אם לא ימלל פייו

תרקמו

ראוי להתחלל
דרכו להתחולל
יהיה בנו זולל
השב אליו גולל

צופה ליד נבל
וחביר מhalbלים
ולאב אשר זולל
בצרור אשר נגכל

יפעל**תרקמה**

קוף.
ויגל בלב ומוטב מראה בעין
ושברון כמותם אין ליין

קונה בושם לאפים בנוער
חבר לו במו יין ומושגה

תְּהֻקָּמֶת

ק

...

קשי נוער סבול כי . . .

תְּהֻקָּנֶן

ע

אשר ארכו ושב תחת קלעים
ימיניהם והונ יקר ונעים

קרע ליל וריעות מקרבי אל
ובם (?) תקנה פלאים וחברים

תְּהֻקָּנָא

ו

ותנה תאות לבך ואת לך
וראשיתה ומצתה תשלה

קחה מן הפרי בכור לאכלה
כח את אחרית עזה וחומצה

תְּהֻקָּנֶב

ז

ללווחם וחותנת לךם שנייהם
ולבר כי שנייהם אורבים הם

קשות יש לבת עין וקשת
ושופ אותם והלחם ביצרך

תְּהֻקָּנֶג

ואין משלים ואין שלום לבניים
אשר תשרע לבך מטיב בוגרים

קריב ישקוט במשלים ושלום
ואין אווז בר שולי הכלים

תְּהֻקָּנֶד

בעת יגבר והחטישל ביוסוף
לאיש נוthen וכי אין כל לאוסף

קרא על יצרך קנות רשעים
והודע נפק כי כל רכוש יש

תְּהֻקָּנֶה

חברים מאזרום ומפלשת
אשר רבתה בתרוק ביתו נחשחת

קרובי לי ואם יש לי רבבה
חימאס את מעט זהב חכם לב

תְּהֻקָּנֶו

שרו ואויל עוכר קרובי
ביר יצק מקומה מוחבו

קרוב אדם קראו אל ברתו
ומה בצע לאיש כרת ימין

תְּהֻקָּנֶו

אשר ישמח בעת ירכ כבורי
אל מעללה ולגדולה חמדו
ומתחזוק להפיל מעמדו
... בעדו טוב החדריו
וכל אויר בן דודו ודורו

קרוב אדם בעלימו יידרו
ויש קרוב בעת יעל קרובי
ומתאמי במצוותו להרסו
...

בן משלֵי**תרתקנה**

בְּלִיל להגות חכמה ודרעה
וין ארץ בפיך ליל קרוועה

קרע חלון בְּבָוֶתֶיך ווורה
למען לְבָך יתפּור האגותך

תרתקנט

אלַי עת תחוֹז חַמְשׁוֹ בְּקוֹל רַד
וְלִמְקוּלָל לְפָתּוֹתָו מְבוֹרָךְ

קרא שם שונאך אהוב וצورو
כמו תקרה לעור רב מאורים

תרתקם

וְנִמְלָט מְגֻעָר מְחַפֵּיר וְמַבָּאֵשׁ
וְמִשְׁאָל יְחִישָׁ אֶת אָוֹר פְּנֵי אִישׁ

קנה חיל ותהי טוב ונכבד
חטوب לך כי תהי בוחר במשאל

תרתקסא

וְאַל תְּבִיא לְךָ אֲשָׂה בְּסָדוֹךְ
אַמְוֹנוֹתָא לְאַל תְּדַבֵּר לְךָ בְּעוֹדָךְ

קנה חדר לנשיך ומסגר
ואל תצדיק אשר תאמר לך כי

תרתקסב

וְלַגְדוּלָות קָרָא אֶת הַגְדוּלָים
וְמוּעָרִים וְהַרְבָּרָבָם פְּעָלִים
וַיְתַגֵּאוּ בַּיּוֹם רַמּוֹ שְׁפָלִים
וַיְכַנְּעוּ בַּחֲכָרָם נְבָלִים

קרא צעיר למשאלים צעירים
למען מעשי קטן קטנים
וישפל בעת יודם גבה לב
ויכבר בחכניו יקר לב

תרתקסג

אֲשֶׁר כָּל אֲוֹשֵׁל שְׁחַק בָּה יָאֹהֶה
אֲשֶׁר כָּל שׁוֹחֵרָה יְבַכֵּה וְיָדֶה

קרב דָּמָה בְּרַאשׁוֹ אֶל יְפִיפָּה
וְסָופָה בְּזָקָנָה הַמְּאֹסָה

תרתקסד

שְׁתַהְהָ בַּי וְאַכְׁלָל כִּי הַנְּגִינָה נִמְמָה
בְּטַלְיָ כָּל בְּמַהְמָה נִגְעַן וְכַנְּסָה

קבע את יום אשר יאמר לך קום
וליל אין לעשיר לא ירעה

תרתקסה

תַּךְ אוֹ לְאָסָור אָוֹתָךְ בְּרַשְׁתָּוֹ
לְכַבֵּךְ
כָּמו
טַלְבָּךְ מַ
וְאַל תְּשִׁמְתָּה בְּנֵן זְכַר יְלָרְתוֹ
וּמְגַעַּי אַלְיָ מְלֹכָה בְּבָתוֹ

קנה לך לב אשר לא יט לפטר
וירוק וקשה והחungen במענה
ואל תרבה להתאריך ושבת
ואל תרבה אנשים רבים וישראל
ואל תרdeg בלדות אשכנז בת
למען יש אשר מורייש בנו לו

רלה

בן משלוי

תתקסנו

קוֹפֶּה.

כטף. דבר שלום לרעים ואור פנים
כטף פני עוף וחברה לנרגנים
קבל כל כטף שטים יקרות מזן
עווב שרים אין בעובם לך מוחסור

תתקסנו

בגעת נתיב מופר והוא לא הבינהו
מפרק לאיל ירע בטרם ידעתה
קטן בנחת יקירה כי לפניו אמת
חרדר פני גדול למן אשר גדל

תתקספת

כח את אשר תקח בשוקך ואל תקח
נושן ולשתחים אשר נושאנו הבהיר
יין אשר נישן מהרה לך ישbir
הרבי אשר יישנה כמו תאבת תכורות

תתקספת

יען בהון יוסף במתן ובנרייבות
נבל ושם לו יעשה בעשות טובות
KENIN יאמץ את שורה לבן אבות
ולשור בKENIN יעלה איש אשר אביו

תתקע

אם יעשה KENIN יועשר ולא יעשיר
יתן בעד ספר ויתן למן שיר
KENIN לבן נבל פעים יקלחו
קר לבן נבל יהיו אם אשר קנה

תתקעא

קוּבֵץ עלי הון לא יהי כמכבל חון
מיין גמול עליו ולמעט עלי הון רב
זה ימעט בחברים וישמור מי
גמול מטביהם לו שלם בפי לבנו
כוי זה ילקט בר אנשים כאפרוחים
ימנע ולא יעשה להוטים ומוכחים
פני בחונו פן יצפה לד Achim
עםחת יקר להם בכבוד ובשבחים

תתקעב

קוֹפֶּה.

KENOT הון לישר טוב
חסדים לשם האל
למן בהון עשה
והרבה בתגמולו
KENIN לרשע רע
למן
...
עווני לישר טוב
יקו לאל להורייש
בעדר ...
הרוג בעבור טרפו
למן בעוני י-
ונשבע ...
KENOT לרשע טוב
עווני לרשע טוב
ונשבע ...

בן משלֵי**תרתקעג**

לשratio והאשה	אנשים אשר קרבו תשרת דבקה בעצים דבקום בה הדר אשכלהותיה	קץין עם יכבר את כגון אשר תטלחה
---------------	--	-----------------------------------

תרתקעד

לפניו יפרון א-	פעולה אשר שרוי חרוניות פעולתו חסדייו ולא ביקר ורכבו ויפעתו	קץין עם אשר יפר ומליך יושר ב-
----------------	---	----------------------------------

תרתקעה

קום ועשה מבלי פחד למען ^{קוף.} ימים למבצר ^{יען} חלך מקושש
ורוע ורוש מבלי עצלה והוחיל לאל ^{נתן} גשמי לזרע ורוח. לרשות

תרתקעו

קול רם ורב לאוילום בשעריהם ואיש
נבון בשכלו בשער ^{יאאלם} פיו ב...
חסר בשכל ירוםם קול ברב מ...
שלם בשכל ^{יהי} חסר במילם וכל

תרתקען

כח מחברך את אשר יראה לך ^{קוף.}
אל עתלה בע במאוני מסה
וחמול עלי לך והניח לו
אל תעטום עלי אשר לא ישא

תרתקעה

קווצה במצוע בין תפריו קווצים
ושכב עלי ארין בלי מצועות
יען ילמוך דרכם מעות

תרתקעט

קוץ בנדוד אם יש אלהים עמר
וקוץ בנדרוד אם יוצרך עזוב לך
... עני ... א שבלך
ישב בביתו זה ^{למצוא} עשר

תרתקפ

קהלת מד ^{בלי} שליט
באי תורה ^{בלי} שורש
כמו חורש ^{בלי} נשר
בלי אבראה ^{ויראת} אל

בן משל'**תתקפה**

ולא תחרל ליום תדל	והפק בה וthon שמור	ואל תרע ימי עשרך	קנה חכמה תהי לך הור
----------------------	-----------------------	---------------------	------------------------

תתקפב

בכל שעה	תבונך ויהלped	קרא ספרי
בימים רעה	תבונתך חחלוץ	למען כי
בלא דעתך	כבודת איש גודל עמו	ואין בושת

תתקפנ

בקרכתו	ותצליה	קרב אל איש
ומראיתו	בעינייו	וסימנים
בגוףתו	ואין לו מום	יהי יועץ
אהוב אותו	וכל איש י-	יעשו

תתקפר

קוֹפֶּה	Koh	קוה והוחיל כי למד
חיל אהדרית טובה תהי		סופו שחוק יהיו ואמ
ראשו בכוי עם קול נהי		

תתקפה

לבב אמרים נעמו	קרא באגרתו חכם
ישנה בגופות שללו	אם יש אבווה מהיות
זה היא בפנים נכלמו	או יש עלי מות גבר
דלים נמותים ירמו	או אם למותים יש דמות

תתקפו

... ממק חכמה והיא	קצת
... הוא מה יהיה

תתקפנו

חכמי זמן טוב בעיטו	כמו ימי רעה ...
רעה בשכלם בסוטו	אנשי זמן רע כי בבואה
טוב בעטו וימאטו	למה עלי חכמי זמן
ימים אשר בם נעשו	שבל בני אדם כדי

בן משלִי

ודת

תתקפח

ריש.

וְהַתֵּעֶור בְּעַם כָּל מְעֹר
בְּרֻעָת כִּי תְבִיאָמו בְּצֹאָר

ראה לרוב עם רואי נכונה
ואל תחתוב לך עצים נברים

תתקפט

עֲשָׂה וְלֹרְבָּך שִׁמוֹ לְצִוָּה
בָּעֵת אֵין בָּם לְאוֹתָר חֲלָדָה

ראה מה טוב במראות רעתק ר'
למען טוב ורע לא נסתרו בהם

תתקצץ

וְלֹהִוּתָם מְאוּם אֲהַבָּתָר
וְאֵין שְׁלָטוֹן לך עַל תְּאוֹתָךְ

רצונך לעשות כל איש רצונך
ואיך חשלות עלי אהבת אנשים

תתקציא

לוֹה וְזֹה חֲטוּבּוֹת יִשְׁאָטוֹן
וְקַנְׁן וְזֹה כְּהָרִים לֹא יִמּוֹתָן

ראה מה נפלאו שע וכoil
וקני זה יטפח בעיל

תתקצב

בְּשֻׁעָר לְהִגּוֹת אִמְרִי תְבָנוֹתָה
עַלְיוֹן מִשְׁבִּיחָתָא לְשִׁבְנָה

ראה זקן ירא האל בשבותו
בפניו מפני משה קרינה¹

תתקצג

עַלְם מְמַזְקָר מִן הַיּוֹרְ�ִים
... דִּימָם

ראה תמייד בעין לבך אשר נ'
והראם נפשך עחות ג...

תתקצד

וַיְקַוֵּן גַּבְرֵל עַרְשָׁ מִנוֹתָה
... בְּקַצְתָּה לְשׁוֹנוֹ מֵמְלָחָה
בְּגַיְעָה תְּרוּ מִזְנָא מִנוֹתָה
וְתָאַכֵּל מִנְאֹתָשׁ שְׁבֻעָה אֲרוֹתָה

רחוץ אישונך מפוך תנומה
ולמד ע[פע] עינך תנומה ג...
למען יערב נומך בהקיין
תשתחה מבארך מי מנוחות

תתקצתה

רוֹפֵף עַל רָגְלֵך וְרוֹשֵׁך בְּמֵי רֹושָׁה
למען לא בְּלִי עַתְקָתָה מִתְ

רוֹפֵף יִטְבֵּך לְך וּבְפַתְחָרָתָה
למען לא בְּלִי עַתְקָתָה מִתְ

¹ מלשון כי קרן עוז פניו (שמות ל"ד כ"ט).

תרתקצז

ודבת אהובו יוציא בשפה
ארוי לא יחמול על הטרפה

רחק מאיש אשר יעbor שארו
אם ימצעך יעש במעשהה

תרתקצז

וסורה ממוקם פחים ורשות
למתוקומם לעומת חין וקשת

רחק מריב ואלו אל תמהר
ואל העמוד בסקנה ומה טוב

תרתקצת

הפץיך ועל רגלי יגעה
ועל פי חרבק מציר תשועה
יהיה נמניך והכנע כניעה
בבון יאיר בעסק הבריהה

רכב עיפה¹ וחפש בנסיעה
ובקש על ידי סכון שררה
ואל תגביה על רעים זאת מך
ותהיה נפשך עם הגבוחים

תרתקצט

ויסתרוں במתן יד החולמים
לק טוב מן יידיות הכסילים

רכוש אדם יגלה טוב פועליו
ושנאת זו חכם לבב ונכון

א

ורעיו ישמרו את מאמריו
ומפקדיו פקידים על יצריו
והפכו לפניו ואחריו
יהי נבחן וטוב מכל עבריינו

ברחקי איש רחוקים מסתורי
ועל מעשיו בני ביתו לעדים
חוּשָׁב מוצאי שפטיך בכלב
ואל יתר אסרו חך ער

אא

רצון רעים אם חרחה לערעים
במו יצילך אל פְּמַרְעִים

רצון צורך עשה לך ויעוז את
תבע צוילך מיד אלהים

אב

יתחוך באחריתו נבונך
עצרך לו למען האמיןך
אשר אין טוב לך בו את לשונך

רמייך בראשיתך חוכה
בר نوعן משנאך קום והכו
ואם אין לך בשוא טוב איך תלמד

אנ

צרי על יד כניען לא יהי בא
ומות מאבוד כל חי ושובה

רפואה אין לארבעה ולחת
חליל חמודה ומכת הכסילות

¹ מלשון עווה שחר עיפה (עמוס ד' י"ג) שפי' חשוכה.

בן משלִי

אָרֶן

ריש.

נקראת במו קלה בסגירתה
לך מום אשר יש לך במסגרת

רגלך בני מפקה ועל שמק
ובעה אשר שעיה משחחת

אָהָרָן

ריש.

אל ריב בעל כרחך מעט קרב
בקר ונלחמים לעת ערב

ריבות נטוש אכז בעת חוכא
כיז לוחמים זכרים קרב ונלחמים

אָנוֹן

ריש.

את איש אשר שביל יהיו עמו
ויתר עלי שביל כסיל עמו

רצויה להנצל היה נועז
יען פתיות באשר השכיב

אָנוֹן

ריש.

וגביר וישגו באחבותו
ירצו אנשים במעלותו

רצויה בתוכם ראש יהו בעמו
כיז איש אשר הוא רצוי פעלים

אָחָת

ריש.

בهم יראו אל ירא כחשים
דלים ולא יעשוק אנשים

רב לך כבר שלטו קדרושים
יתון אשר לו לשואלים או

אָטָן

ריש.

ראשים לרשות נושא אותו
אותך לכל איש מנשיאותך

ראשים במותך יש ועל שפה לך
כיז טוב ונעים שפלה עם נשוי

אָנֵי

ריש.

רואיו ויראו יתרה למרכבו
ויטיב בתקומו ויכאי בחליבו

רוכב כפיר רע מלכים יראווה
מלך כמו לבשן וכבשן למכערו

אָאָא

ריש.

בושים כמו דרומה בלבו ובן קשת
דבר אשר יביא בסופו ליד בושת

רואה רבר הקלים ובושה אחין פנים
יבחר אחין בושת עניות עלי מעשה

בן מישל'**אָבֶּב**

רוחש ללב משכיל דבריו ויתאמין
לתקון אשר יעש בלבו בלי גלות
תְּקִנָּם במחשבה בעת מעשה נחלות
כִּי כֹל פְּעֻלוֹת הַמְגֻלוֹת בְּטרֵם חָום

אָגֶג

ריש.

רכק מעצת מהיר	להшиб למען כי	נכואה במוועצה	אשר חומצח בשואר	רַחֲקַ מְעַצַּת מַהִיר
שאל שב ואל תבזה	עצת הנערים כי	בסלע מקורמים	וממחשר בא אור	וַיַּרְעַ בְּמַפְעָלוֹ

אָדֶר

רַחֲקַ מְאַחֵי לְצִוָּן	אשר כל פועלתו	לחלל בכל חזו	לְרַעַיּוֹ וְלִזְבוֹחַ	רַחֲקַ מְאַחֵי לְצִוָּן
רַיְעַ בְּמַפְעָלוֹ	לְרַעַיּוֹ וְמַדְבָּרוֹ	ככלב אשר לנשור	מַלְוָמֵד וְלִנְבוֹחַ	וַיַּרְעַ בְּמַפְעָלוֹ

אָטוֹ

רָאֵיה לְשׁוֹאֵל בָּרָךְ	חוותו בטוב פנים	שאלו עלי מוצאו	חִפְצִים וְטֻוב יִפְעַז	רָאֵיה לְשׁוֹאֵל בָּרָךְ
כָּמו יִש בְּצִין הָעֵץ	רָאֵיה על פריו	ראיה בטוב פנים	ולב על מזוא חפָז	כָּמו יִש בְּצִין הָעֵץ

אָטוֹ

רָאֵה עַצְמָך עֲבָד	לעוישה לך טוביה	ובקש בחודרות לו	דרור מעבודתו	רָאֵה עַצְמָך עֲבָד
וְהוֹסִיף להודרות עוד	וְיָוָסֵף להטיב לך	בטרם דָרֹשֶׁך את	חסדו ואהבתו	וְהוֹסִיף להודרות עוד

אָזֶן

ריש.

רַיְעַן אֶל עַשְׂתָּך אֶת צְדָקָה וְטוֹבָה	כִּי טֹב וְאֵין טֹבָה בְּטוֹבָה תָאֹחוֹר
נַקְלָה כְבוֹד טֹבָה אֲשֶׁר נַדְחָפָה מִן	אתמול אליו אמש ומיום למהר

בן משלִי

אָיה

ריש.

עמו וְהַרְחֵךְ קֹל לְשֻׁבּוֹ יַעֲבֶךְ
פָּנִים יַקְרָבֶךְ כְּכָה לְעֵת הָעֵרֶב
כִּי כָל בְּנֵי אָדָם בְּפִיהָם חָרֶב

רָצֶחֶת אֲשֶׁר כַּעַם וְאֶל תְּרַקְּן
אֶל תְּעַלְוִין בְּנֶפֶול מִשְׁנָאָךְ בָּקָר
גַּם לֹא בְּהַקְטָל אָנוֹשֶׁ בְּלְשׁוֹנוֹ

אַיִתְ

וְסָמוֹךְ בְּנֵי אָדָם בְּךְ נִסְמָכִים
הָרָב וְעַלְיוֹן בְּמוֹתָךְ בְּוֹכִים

רְיעַם קְרָאוֹךְ לְעוֹרָה עַזְרָם
יְהִי בְּגִידְתָּךְ לְךְ נִסְפָּים

אָבָ

ריש.

וּבְכָל רֹוחֶה וְתִקְנָתָה עַזְבָּם
יְשָׁרָבָעַנְיָהוּ וּבְכָל שָׁאָזְבָּם

רָתַע אֲחֵי כַּעַם וְאֶפְעַל יְהִדָּיִוִי
דוֹמָה לְצָר עַזְנָה מִשְׁחָתִית לְכָל

אָבָא

מֵהֶם יִשְׁרַתּוּ גַם מַעַטְמָם יִשְׁפְּטוּ
כִּי אִם בְּמַשְׁבִּילִים וְאֶם הֵם מַעַטְמָוּ

אָבָבָ

ריש.

בְּלִיעָל בְּדִיר בְּנֵי הָדָר
כְּסִיל בְּעַל יְהִי לְהָדָר

רְכוּשׁ יִקְרָר וְאֹולָם הַמְּעַט
כִּי לֹא בְּרוּבִ יָד נִעַשְׂה הַמְּעַשָּׂה

אָבָבָגָן

ריש.

כְּסִיל מִפְזָן
לְקָחְפָּן

רְכוּשׁ יוֹקִיר וְיִחְכָּבֵר
בְּזֹוי אִישִׁים בְּעַנִּין

אָבָדָ

ריש.

טוֹבָה לְמַעֲדָנִים
אַבָּק רָוְכָל

רָעָב בְּמַעַט
וְהַתְּאַבָּק

אָבָה

ריש.

וְאַתְּהָךְ לְרוֹפָא גַּם לֹו
בוֹ וְעַשְׂוֹתָה עַל טֻוב בְּפַעַלְוָה

רְפָאָךְ צָרִי תְּכַנְעָנִי
כִּי מַלְמָד לְהַוְיל בְּמוֹעָיל

אָבִוּ

וְאֶרְצֹתָא אֲבֵלָה רֹם לְעַיִשׁ
חַמְעוֹנוּם וְאַמְצָחָה כְּלִישׁ

רֹם וְאֶל תָּעִמֵּד בֵּין שָׁקִים
וְאַמְצָחָה לֹא כְּמוֹ שָׂוָר וְפֶרֶד

אָמָןּוּ

רִישׁ.

וְחַזְׁן יְאַחֲרָוּ סָעָר
מָרוֹשׁ וּרְובָּ צָעָר

רַיִן סָום וְאֶם כְּחוֹשׁ הוּא
וְגַרְיבּ לְבָבּוּ יְתֻן

אָבְחָ

רִישׁ.

עַלְיָה רֹובּ מָקוֹם הַמְמֻנוֹן
וְגַנְגָה וּקְולָה הַמְמֻנוֹן
וְירָאָה וְכָלָ טֹב אַמְנוֹן
וּבְלָתוּ יְהִי שְׁמַמוֹן

רָאָה כִּי מָקוֹם הַשְּׁבָלָל
וּבָמָקוֹם נְכָסִים רְעִים
וּשְׁמָה יְהִי שְׁעַשְׁעַע
שְׁבָל כִּי בָשְׁבָל יְשָׁ בָּל

אָבְטָ

בְּבֵית אִישׁ מְנַסֶּה לְבִים
מְגֹולָה לְאִישׁ נְסִוִּים
כָּלִי מְעָרִים נְתָנִים
עַלְיָה עַשְׂרַת מְוִינִים
בְּרִיבּוּ עַלְיָה נְרָגְנִים
אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה לְפָנָים
שְׁמָה חִילְיוֹ חִוּנוֹם
כְּמוֹ כָּן פָּעָולָ הַבְּנִים

רְכוּשׁ צָרָ וְחִילָוּ לְסָופּ
לְמַעַן אֲשֶׁר בְּאַחֲרִית
וּנְכָסִי כְּסִיל נְפַתָּה אֶל
וְיַחֲכָם לְבָבּ גַּעַע
וַיַּצְדַּק בְּשַׁחַת חַכּם
וַיַּפְולֵל בְּשַׁעַר שׁוֹפְטָם
וּבָמָקוֹם אֲשֶׁר מֶלֶךְ נָה
וּבְפִעֻלָּ אָבִי הַבְּנִים

וְדִיןּוּ

אָלָ

שָׁוִין.

וּבָא וְהִדרּ פְּעוֹלָתָא אֶל תָּחֹהָ
וְנִזְבָּה וְעִשָּׂה מָה שִׁיצָּה

שָׁוִין.
שְׁבָבּ וְעֹורָ וּקְומָ וְשָׁבָבּ וְהַלְּךָ
וְיָדָם וְקָרָא וְנוֹדָ וְשְׁבָבּ וְנִזְבָּה

אָלָא

ו.

וְשָׁבָבּ אֶל אֲוֹחָבִים אַחֲרָ נְדוּתָה
וְשָׁבָת אַחֲרִי הַרְבָּות עַמִּידָה
וְיָטָב מְאַכֵּל אַחֲרָ רַעֲבָזָן *

שְׁבִיכָה תָּעַרְבּ אַחֲרָ מְעוֹף נָום
וְיָטָב מְאַכֵּל אַחֲרָ רַעֲבָזָן *

בן משל

אלב

על שлом והפק מאויו
צפעים אין לך חפן בחיים

שכון בטה והשיא את חברך
ואם תשייא חברך על מאורת

אלג

הוראה את עצם על בחינה
תהי עזה בפי סכל נתונה
תהי נמצאת לחיד בתבונת

שאל רבים ויאמרו לך עצם
שאל משכיל וסכל כי פעמים
ותמצא לאיש פתי בעת לא

אלד

הפק מלוי בתוך לבך והכו
תקן נאם ואם אין נאמנו כן
וישאל בערו רע ושכח

שאל חכם ויאמר לך ואתה
וחיה בר תבונת לב לחפש
היש מביש כאיש בא ריב לידך

אלה

לנבל בכלוא שמה אסירה
בררכתו ליגנותו מארה

שאלחני היתן אל ברכה
השיבו לי יtan ושלח

אלו

הדרך יומ שאלה מגברים
גאון לבב וקלות הנערומים

שאל במעט ואל חפץ ושמרה
ואל חתרע לבחר חבלוז

אלז

השיבותם והشمעתם גערה
אשר לו יד ואין ידו קצראה
ייחוך אשר נפשך חסרה

שאלוך להעקביהם אנשים
ביום מחר ימלא את ידיהם
ומי יאמר התעטרך והכמה

אלח

אשר תעש יספר בעבורך
לך למה אלהין יצרך
והעذر כי בפניך יקרך

שמור לך אשר בא לך ומכל
ועזה עם לבך עד יברך
ואל תכיש יקר פנים במשל

אלט

מורצתך بعد רב תעציכך
כמו לך לבבו עם לבך
בעת יך ועתים את עקבך
למחר מום ודופי יתנו לך

שםה במעט אשר נתן לך כי
ואל תשלה בעד חפץ אשר אין
ואל תבטוח בבער כי יאחו
ואל תרבה בני בית למן

אמָן

לְך שֶׁ שֵׁם טוֹב בַּפִּי אֲישִׁים מְשֻׁמִּים
לִמְרֹחֵק כָּרִיה הַבְּשָׂמִים

שָׁמָח כִּי רַבְּרוֹ חֻמְדִים בָּךְ כִּי
לְשׁוֹן חֻמְדָה נָאשָׁה תְּהִלָּךְ

אמָא

וְשִׁים חַכְמָה וּמוֹעֵזָה מִנְתָּחוֹ
וּמִטוֹּבָה הַקִּיצוֹ מִשְׁנָתוֹ
הַסּוֹפֵר בְּנוֹדִיכִים פְּתַנְתָּחוֹ
יְהִי מְבָאֵשׁ וּתְעַל צַחְנָתוֹ

שְׁבוֹר אַת לְבָךְ קְמַתְאָנָתוֹ
וְאַם יִשְׁן בְּכָל לְבִ מְנֻדְבָּה
וַיּוֹסֵד מִתְןָיו יְהִי מְגַדְּלָ עַשְׂתָּה עַד
וְהַסְּרָ בְּעַסְׁוֹ מִנְהָוּ בְּטַרְבָּם

אמָבָּ

וּסְוָרָה מִמְּחֹסֶר האַמְּנָה
תְּבּוֹנָה לְבִ אָנוֹשׁ מִמְּקָץ צְפָנָה

שְׁטָה מְאֵישׁ אֲשֶׁר יִמְרוֹד בְּרַעְיוֹ
וּמָם בַּעַל אַמְּנוֹנָה תְּחַשּׁוּבָ כִּי

אמָגָּן

וְאַל תְּשִׁחְיָת אֲהַבְּיוּ בְּפִשְׁעָה
וְהַשְׁקוֹת אַחֲרֵי נְטַעַךְ נְטִיעָה

שְׁקוֹד לְשֻׁמָּר כְּטוֹב פָּעֵל יְדִידָךְ
כָּמוֹ תְּשֻׁקָּד עַל סְקָל וְעַדָּה

אמָרָ

וְאַל תָּגַרְיל אֲשֶׁר חִיטִּיב בְּפִיכָה
בְּלִי טָרוֹחַ וּמְלָאוֹו שְׁפִיכָה

שְׁכָחָתָ טוֹבָה אֲשֶׁר חָשָׁב בְּלֵבָךְ
וְאַם תְּעַשׁ כּוֹאַת תְּהִיה כְּשׁוֹפֵךְ

אמָהָ

לְטוֹב לְבָב לְבָרָחָותָר שְׁתוֹחוֹ
תְּהִי עַיְשָׁה אֲשֶׁר יַבְּשֵׁשׁ עַשְׁוֹהוּ

שְׁתָהָיִין בְּמִדְתָּה טוֹב לְבָכְךָ
וְאַל תְּשַׁתָּה לְשִׁבְרָה בְּעַכְורָ לָאָ

אמָוָּ

כְּפֹרֶשׁ פָּח לְגַדְרוֹ שָׁר וְדוֹאָגָּ
חוֹה טְרָפָו יְהִי נֹהָם וְשֹׁוֹאָגָּ

שְׁבָה עַד תְּהֹוהָ עֲרוֹת מְשֻׁנָּאִים
וְאַרְיָה נָח בַּעַד טְרָפָו וְעַת יָ

אמָנוֹ

וּמוֹשֵׁב הַחֲכָמִים שָׁוֹק לְתוֹרָה
מְחִיר נִמְצָא לְכָל אַכְן יִקְרָה

שְׁוּקִים יִשׁ לְכָל מְמַכְרָ וּקְנָן
וּבְשָׂוק סְוחָרִים רַבִּים וּבְשָׂוק

אמָהָ

כְּאַמְוֹ יִחְסָה תְּמִיד בְּצַלָּה
וְאַם אַת לֹא תְּהִי לְהָמִי יְהִי לְהָ

שְׁדָה אָדָם כְּמַנִּיקָתוֹ וְעִירָוֹ
חַמּוֹל עַל גּוֹפָךְ וְהַוְּהָלָנְפָשָׁךְ

בן משל

אמת

וקרוב את בשר אחיו יפלח
זה קרוב כמו ערוב משולח

שאר אוכל שאר קרוב בסתר
אמת כי זה שאר בבאר בחומר

אנ

ודם לבב יחלל או יענה
ברוש אדריר ולא יויק لكنה

שפֶל רוח בבואה רעה ישלם
כמו רוח תשרש או תשבר

אנא

יהי בונה ויש בונה מהולל
והבונה בהוללות יקולל

שני בונים בעולם איש בהשכל
אשר יבנה בשכל הוא יבורך

אנב

בכל רעות ובכמויות החשובים
וקנאת הקרוביים בקרוביים

שני רעים גדולים אין כמותם
גמולת אהובים מדרה במדחה

אנג

יתבק זה שתי ידו ווישן
והאש תעשה ניצין ועשן

שני אחיהם לאב נאים זריימט
זה נשבך הייש תמה בכואת

אנדר

ובו בטחו בל' מרמה ונכול
למלחמה ולא שב מפנוי כל

שנתיים יסמכו לכם בצורים
مفור הון לכל שואל ווורד

אנה

מאדר גם יתנו ריח כמוגמר
והם יחס בני טובים וחומר

שנתיים כל אשר יבלו יוטיבון
ונושנים מרוומים מחדרם

אנו

בחיתו וכל רמי לבבות
והתגרות בצר אמיין קרבות

שלשה יעשמו כל מסכין
סהר הים וחברת המלכים

אנו

להשיגם ומוי ישיג גדולות
ברית אחיהם ולסור מהתלוות

שלשה יגעו אישים גדולים
להרבות אהבת אישים ולשמור

אָנְחָה

בחוק יד ולא אויב במרומה
לשון רכה ויצר טוב וחכמה

שלשה לא יסרים ממקץ צר
ולא ימשו לזמן בהם ושיבה

אָנְטָה

חכם לבב יקלחו נבלים¹
ונכבד קלו אותנו נבלים

שלשה אין ברעתם ברעות
ווקן שחקו עליו ציריים

אָסָם

יה לבושת
שח לי ואחד
חכם מנכ'
ער איש קשת

שחקי נער
והקילתיו
לק מנער
מנער מ"

אָסָא

זוכה בהם
מוחיק בהם
אל לקחיהם
דברי חכמה
על לומדיהם

שלש הם כי-
说话者
סוד אויב פ"
זה פיו בו גם
כוי מה יפו
ודבר חכמה

אָסְבָּה

צדך ואם בו רע לנפשו בא
מרע אשר בא מנתיב טובה

שה כל דעביד רחמנא טב
כוי טוב אשר בא מנתיב רע רב

אָסָג

תוריד אנוש אל שאל עמוקה
ירוש בוייה וכף ספוקה

שפלוות תעללה לאיש וגבות
ושחקן בסוף יעzieב ולעג

אָסָד

מדך ואחר קרע יריעה
אם אחריותה לך ידועה

שור ביריעה ורע הייש בה
ושקווד להחל בראש פעליה

אָסָה

שכלך ולב אמר עשה רע היה ממרה
לא לך בני כי אם לשונאך יקרה

שכלך בעת ימנע מעשות רע הוא
למרות ברית שלך ולכת באות לך

בן משלוי**אַסְפּוֹן**

שים לבך כלא לסרוך ואל יותר

כל סוד לפה יצא וחובא לאונים

לחוץ בניד שפה ויהיה בר שמור
ארבע ולב אחד יירא פן יהי אמור

אַסְפּוֹן

שין.

שמור אהבת רעים ולך על נתיב לבות

אנשים למי נהר ונחל בחלכם את

עשה כאשר עשה אשר אצורה דרכיו

חבריו עלי ישך ואל מה ופה לא את

אַסְפּוֹן

ואהדר אמת חפש
בשלום יהי צאתם
ומכח באחריותם
חרבות בלבותם

לדין וכל אחד
לשקרו לנצח
בלכם בסוף דבר
למען חרבות יש

שנים אשר באו
ואם יחפכו רישע
למען חרבות יש

אַסְטָט

שין.

שחת عمוקה נבונה לאחי שפלות
לכת עלי קשתמן רשות ורבנות
אכן לצופה בסוף טוב לבב דלות עם

אַעֲ

שכן אשר ראה וידע את טוב
תן לו יקר ימיך בטוב רעתך

אַעֲ

שמורה ברית רעים ואל חכירת בין
אין כל כריתות כרתך בברשותך

אַעֲבָ

שבל אשר נוצר בר יכון עם
כדמות מואר הנר בשמן יעל

אַעֲגָן

שיח לשון אוהב אשר יצא מן
ודבר לשון אדם אשר לא מלך

שבל אשר תקנה ותלמר למוד
ויקוד מדורות אש בשמן יעמדו

לבו יהי חי עם לבביعلمות
יצא בהגיעו לאוני ימות

בן משלִי**אָעֵד**

שׁוֹן.

ערום ישחק בר ויראה לך לְבָנָו
תרצה ומרמה לחבר או לְבָנָו

שׁוֹנוֹא כִּסְיל פְּנַיו יַעֲרֹון בּוֹ וְהַ
שׁוֹנוֹ וַיַּרְאֶה כִּי לְבָבָו לְךָ כְּמוֹ

אָעֵה

אין בו לך הוועל שפטיך אסוף
הוועיל לאיש בו רע יונבא בסוף

שִׁיחַק שְׁמֹור בְּלֵב וְעַל שִׁיחַ אֲשֶׁר
דוּכָר לְכָל דְּבָר מִגְּהָה לְבָב וְשָׁ

אָעָוָן

שׁוֹן.

אהב תחזה
לועלם זה
ומה שתד
ווחיך

שְׁמֹור אֹתָם
לְעוּלָם בָּא
שְׁמֹור חֻקָּךְ

אָעָוָן

וממחדריש
עטחו ריש
מתי שפה
וחכם י-

שְׁנַיִם נְפָרָה
בְּצֵל הַונְּרָב
לֹא מִכְלָל

אָעֵה

ומעשה טוב
ועז רטוב
עשות חיל
בעץ יבש

שְׁנַיִם יְכָרֵב
כְּכַשְׁן אָשָׁר
שְׁרוֹ לְכָל

אָעַט

לחובה לו ולא לוכות
ושרת בין ידי מלכות

שְׁנַיִם נְחַשְׁבוּ עַל אִישׁ
רַכְבָּן עַל בְּמַתִּי יָמִים

אָפָּה

אשר חסר מאור עינוי
ורעתו ברעינויו
יהי לעדר בעינויו
אשר בכדו שני אוני
דבר מוסר עלי פניו
לפניו מעות בניו

שְׁנַיִם עַוְרִים וְאַיִן מֵהֶם
אשר לא יהזה טבו
ודורש לחוזות מה לו
ויש חרשים ו אין מהם
אשר מאן שמעע את
ומתעלם בעת הוגר

ה

אָפָּא

ולא מאיש אשר ירחיש
חטאיהם מאיש יחש

שְׁאַל מָאוֹשׁ אִמְתָּה עַצָּה
ולא תהישי למן רוב

בן משלוי

אַפְּבָן

יהו רכבים בעוזר
ואיביך אמריך

שמור פתחי דבריך
למען אהובך שכליך

אַפְּגָן

תחו שמור במו לילא
לבב הנואמו יחלח

שמור לילו ומכל צד
וסור מלו למען לו

אַפְּדָן

בחוכו שים במאסרת
לשונך המברברת
אלי משבר מההרתת

שמור פיך ומלהרך
ופתח לה בעתה על
כהרה עד מלאת ימים

אַפְּהָן

שחוק יסיר הדר פנים
תהי נחשב בליצנים

שחוק המעט למען כי
ואל תלעג למען לא

אַפְּוָן

רפואה היא מניעתו
מעוררת לרעתו

שאליה מנדיב לבב
ושאלתך חסר לבב

אַפְּנוֹן

ואחריה שמייתה
ואחריו לאחיזו אותה

שתיקה ראש לכל חכמה
ואחריה להפוך בה

אַפְּחָן

כנגלוות לו מסותרים
יגוני לב ומשברים
חבריך שכורדים
במוצעות במסטרים

שליח ירך בחברת מי
ומן חוצב לבבו מן
תהי מוצאו בהקין יום
ויהיק את כתות שכך

אַפְּטָן

ואל תבחר צמידתו
בחור אתה פרידתו
בצער נורעה מורייתו
אשר תלהה עמידתו
אשר אפסה יסודתו
למהר שב אליו דתו

שיטה מבית חסר לבב
ואם יבחר בחברתך
למען הוא ביום צרה
ובחברה כהר יעקוב
ולישועה כמו מעוז
ואם נספר לך היום

אָצֵן

שִׁין

ישית ברכות יאמר
לראות ופריה יימר

שונה חלק מה פתוי
נצח בלעו מר תיפה

אָצַא

בכל נमבזה אני
אהיה מקורה עני
כבד מה שמוני
ארבה בסיל שחוני
להם אני לו שני
טובו לאיש מעוני

שה רשות הלא תראוינו
אם בעונוה אלך
או אם אהו מתכבד
או אם לדבר בטוב
או אויל יתראה
אתני תמווחה ושאלול

אָצֵב

שִׁין

צדק אני דורש
ממן אני פורש

שה הון לבית בר
אם אין בר דרך

אָצֵג

שבוע וכפנ בר רבו ונס כפנ על שבען אופן
אם תעווה ישוב

אָצֵד

שליט אשר יחמוס עמו באש תכוה גיבור אשר שופט צדק בעב תורה

יְגִיד

אָצֵה

תו.
נכונה היא אחוי אותה ותתחה
בגער ועשה מעשה כאריה

תנו.
תנה לבך לתחורתי ושור אם
שמע בסוס ורין צבוי וקבל

אָצֵוֹ

ואל חמור במורעך למשג'ה
וכל דבר אשר לבו מינעה

תהי ירך ברעים מוחזקת
ואל תשמע לאוון אח גדרופה

אָצֵן

לאחים ואבוד הלק תחיב
בעמיהם נחפק אוחב לאווב

חכונתך תיפה. טוב רעוויך
והשמר בסור מהם למען

אַצָּח

על שלחן ואם תאלל לבדור
ולתאותמים תהי מסת בפייך

תכה נפשך ברק אם תוחסוט מה
מוון אתר יהי בו די שנים

אַצְטָם

ויתר משארך תן לאחלה
וחון מהונך מתחיק בפלך

תנה כבוד וחדוד לשאר בשרכ
והוסיף עוד לכבר השכנים

אַקָּך

וכל צרה תהי ממך רחואה
ותהיה נפשך אללו חשוכה

תהי צרת לבך בעבור אל
ואל תחשוך בלבד תורה אלהים

אַקָּא

תהי מושג ברוב מרוץ יעוף
אשר לא יעשה יחווש בזעף

תהי מושג בנחת את אשר לא
בנימה תעשה בגוף בנחת

אַקָּבָב

משלטה וחלך על נכונה
תהי שב על לבך בתלונה

תהי עזה ישרה על לבך
ואם תישר ותcob שברך לא

אַקָּגָג

בלב עלי אני אבן עולם
ועל פיך בתוך לבי קסמים

חמור מה תעלים אם טוב ואם רע
בעינך עלי לך מרגל

אַקָּדָה

ובים וחדרוך במתויليل
לא ביאיעה תעשה חיל

תליך במודבר לעשות קניין
כח כי לך מעשיך בל מרים

אַקָּהָה

נותן באיש אין מעצור אותו
הונך בקנאה איש עלי אשתו

תן מאשר יש לך ולא תהיה
ומגע ולא תהיה מקנא על

אַקָּנוֹ

אם ימנעו פרים בכל שנה
אם לא ייפחו במתנה

תקוב ותאור את עצי גנה
בן יעשו אישים לאיש לו הון

בן משלוי**אָקְנוֹ**

רב על משוש שועים בנדבთם
מיימי פניהם בעניות
עם הנדיבים על נתיניהם

חמצא משוש בְּלִי בנבלתו
ופאר נדרבי לב בשמרם את
וגודל נבלים איש אשר יריב

אָקְתָּה
תו.

אלី בית תפלותו
נוחו במדברו ובקיטת מלכים תר

תרב גדורות סר
כפיל אשר שלו

אָקְטָן

מנעה חסרתו
יכוב מקורחו

במשפט למי אין לו
ברוכל אשר חשאב

אָקְנֵי
תו.

עשות טוב ולא תשע
מליהם ולא תהיה
מהם ולא יהיה

תלמוד לורדים ל-
כמעין אשר יועל

אָקְנֵיאָ

תהי עין יום איד מירען בוכה
תהי עין אנשים אל אדמנה בעת תעבור עליהם וכל און
גדופת חביריך פתוחה ברברך

אָקְרִיב

אותם ותנה הוקנים שמחו לחווות
מלא ואישים הנראות או הנשמעו בזאת

תכלים נערם אשר הנערות עללה
עללה באחים וקנינים ולא נכלמו

אָקְרִיגָּן
תו.

לא כל זמן תכשר מלאכה אחת
קליה ועת אחר מלאכת נחת

תבנית זמך שית מלאכתך יען
עת יבחרו אישים מלאכה חשאה

אָקְרִיד

ילד לטוב ופרי חטאה חובה
למה תבקש מאנשים טוביה

חרע ותויל טוב דעה כי הטוב
היטיב יטבען לך ואם לא חיטיב

אָקְרַטוֹ
תו.

ובמעט מלא בתן ליד מתחככל
תבונה מצואת לאשר יתנצל

תבונה תשוה נרד מצחנת מת
ולכל אני מוצא תבונה אך אין

בָּן מִשְׁלֵי**אַקְטּוֹן**

וראשית מרוי באה עלי אונים
ולפה שמיorth גוף ולשפתיים
והרבות אכילה ראש חלי מעים
והכל ביום דין בא בכפ' מאונים

תחלה זנות לבב ראות עינים
ואשה פקורה על שמירת בית
והרבות הליכה אל גביר ראש כבוד
והרבות חקירה בין ידידים תפיר

אַקְיוֹן

כצפור ולב יצוק כמו אהן
ולא יחנה חנף בגין עדן

תבונה תהי נמצאת בגוף נורך
ולא תחנה אהוה בלב חנף

אַקְיָה

במשפט אשר יש לו חוק יתום
וחק אח לראש היה ומתהנתן

תשוה ברעך מום ודופי כי
ואלו נתנוו بلا משפט

אַקְיִט

מליצות כמו הרים בשיחים רכים
עכורים וימי הtribונה זכרים

תנה לבך אל פי חכמים תלמיד
ובינה כמו שטף אבל מי שטף

אַקְבָּ

ומעמד כבورو בו בחן הוננו
לנפשו ובו יעוז ביראת קונו

תחלה ילוד אדים ושמחת לבו
וביסור גדורות אייבו בעניות

אַקְבָּא

נתן לך וכמו אשר תנתן קבוץ
נתן בטובע עדי גוריון בביין

תן לענייך כברכת אל אשר
יאבר אשר יתן ולא יקנה כמו

אַקְבָּב

ותך במאונים ומהמורך בתה¹
לק מעשה כבשה אשר היהת לבת

תת את ידרותך למשתקל באחד
ישלח בשלו יד ולא יעש בש'

אַקְבָּג

וכל שכלו בפי עטו
עלת מלך בשרבתו

תבונה איש במכחכו
ויגע איש בעט אל מד

¹ פ"י מדה מלשון אלף[ס] בת יבל (מלכים א' ז' כ"ז).

אַקְבָּר

בתחכבות ורב נבל
ואל כל תואה יכל
ובא ושוב אליו אובל
וטוב מראה בלי שבל

תשועה בקרב תכוון
ומשביל יום יגע
ולב של בחתיפות
ומה טובה בגוף שמן

אַקְבָּה

אולם לפזר תשבות
גם אין לכייל הרבות

תקבוץ לך ולבך
אין בנדיבות מחסור

אַקְבָּו

ובצורך והנח אשבול
ומנען ואל תמנע כל
לא איש אמונה ינכול
שליש אשר בו תכל
דרדע ואחו כבל
כל או לנפש לשבל
וביד אליהם הכל

תוומו ותויתר שורק
ותנה והשאר דיריך
עשה בלי נבל כי
אתן לך סוף דבר
לא מלכובו חכם
כיז לא לד לחתת
על איש להכין דרכו

חו של ב"ע

אמר הכותב ראיותי לה比亚 הנה יחומי השלם הזה מי הוא זה ואיזה הוא כפי מה שמצותי בספר יסוד עולם¹.

בשנת ארבעה אלפים ותשעים לבריאת עולם נפטר לבית עולם הרב ר' חנוך אשר נחמנה לראש במדינת קרייטב² ה' אחר פטירת אביו הרב ר' משה אשר פראוותו בני העיר הנזכרת ושותפו לראש עליהם על מעשה דפשו להו טבויות וזה בזמנן רב שדרירא גאון והוא ר' שמואל הלי וזה אביו של הנגיד רב יהוסף שקבץ

¹ (ע"י) ספר יסוד עולם לר' יצחק [בן יוסף] היהודי, ברלין תקל"ג, דף פ"ה ע"ב, בקטת שניים).

בן משל

שחבר השירים הללו היה מתלמי ר' חנוך הוה והוא איש משכיל עד מאד ובקי בכל חכמה מהיר בלשון הישמעאלים וכתיבתם ורבבי חירותם ומתחילה היה איש רוכב מפנסים עצמו בדוחק והלך מקרטבה למלכה והכיר בו סופר המלך וראה אותו איש חמדות ונבען דבר ודבר עלו אל המלך חידיה מלך פלשתים והמלך כשראה טוב טumo וחכמתומנה אותו על ביתו להיות שר צבאו ומושל בכל אשר לו וויה שולח עמו שר היילו וויא וא הצלחה בכל דבריו ויצא טבעו בכל העולם והיה איש חסיד וענו עד מאד וכמה טובות עשה עם ישראל ושמו הולך בכל ספרד ובאפריקה"ה וארים שנער ומצרים וארים ישראל וכל ארצות המערב והיה מנהגה מנכסיו לכל לימודי תורה בכל מקומות מושבותיהם ונפטר בשיבת טובה ושם טוב בשנת ד' אלף תחתטו לבריה וישב על כסאו הנגיד רב יהוסף בנו בתורו נחמד ונעים ולא חסר מכל מדרות אביו כלום אלא שגנה לבו ברוב עשרו וחכמו גודלו והיה מתחנשא על השרים והסגנים וקנאו בו ועמדו עליו והרגו הוו והוא קhalb גראנטה עמו ביום שבת ט' לתקבת ד' אלף תחתכו"ה וכל ישראל עשו להם אבל גדול ומספר בכד הש' ית' ינקום דמיים ויאמר די לזרות עמו ישראל אמן וכפי זה נחמונה ר' יהוסף הנגיד ז"ל לשדר בן י"ט שנים וויה אח"ב י" שנים. כי הוא נולד ביום י"א לתשרי משנה ד' אלף ותשצ"ו לבריה.

השלמתי אני חם בן יחייא בכם מה"ר גדריה כתיבת הספר הלה ביום י"ג חמשו משנה של"ח لكم את אלה הנביא לייצהה בתבאיו לי לשמי להתעלם בנוועם מאמרי ושיריו ומיריו וביפוי מוסרייו.

בן קהילת
א

ז ח ט י ב
מהר לך חבן בגין קהילת
צ ק ר ש
ימים ברב עצה ולא ביכ[ן]להת

א ב ג ד ה א
אם תאהוב בין את ילורי ימים
ל מ נ ס ע פ
תכיר לך כי אין למותה ילדי

asm¹

ב

עליו חוצות כבר עשה נבליה
כחותם על פני ארץ נבליה

אשר יוראג בעת יראה פגרים
הודיע כי ביום מהר יהי הווא

ג

צפון קבר ווים אחטמול והצל
נכיה רגאל ורודף ריק ועצל

אשר הולכים ולא שבום שלשה
והפסחים במותמו שלשה

ד

תמים שיח ואין זה חק מתי חום
בלחם גר ואלמנה יותם

אבי לך לבך פריעז ופיך
ויצוים צזום ביום עשור ותברעה

ה

להולך לך בנחיב זונוך
ובעוותי זוקנים יערוכונך
חזי גבר ותכבד את לשונך
لتומתך ברירך אל ז肯ך

אלוי מתי יפה הזמן לך
וחזים הלבנים נחתו לך
התישן עד יפה הזמן את
וימשיל לך ימי רעה ויוריד

ו

כבר באה לך עת העליה
יאסף את נרווי רת נקייה

אשר טבע בצלות התעהה
ובא העת להגלוות אדרונים

ז

להגיים ביום מהר יקוה
פנות שמוש בתוך קבר ישווה

אנוש יום בלבד מאויים
ויאנש לעת בקר וטרם

ח

לחפש אחרי צדק ואיה
אשר מתי אמונהו יהיה

אבי מודע אליו כמה תשוטט
פקח אוון והשמע לאדון

¹ אמר הכותב הצער דוד: שני הפסוקות שמהן יוצאות האותות שתרונו
א/ס, חסרות כאן.

בן קהילת

ט

וְאַתָּה לְבִי תְּנוּמֹתֶם מִעִירֹות
אֲנֵי עַמְּךָ בְּסִתְרֵי הַעֲפֹרוֹת

אֲנֵי אַרְאָה יִשְׁנֵי הַקְּבָרוֹת
מַעַט קַט עַד מְלָאת יְמֵי וָאַיִשֵּׁן

בְּקָרְבָּו לְמִדוֹ לְכִבְרוֹא חֲדִשים
בְּלִבּוֹת הַנְּבָרִים הַקְדֹּשִׁים
וּלְבָבָ יִבְרָא הַבְּלִים כְּחַשְׁשִׁים
יַחֲלֵק אֹתָ שְׁלָשָׁה מִשְׁלֹשִׁים
לִרְעָתוֹ וּרְעָיוֹנָם כְּנַחֲשִׁים
כְּהַתְּהִפְךָ אֲנָשִׁים בְּאֲנָשִׁים

אֲשֶׁר יַצֵּר וּבְרָא אֹתָ לְבָב אִישׁ
וְלֹא יִשְׂהַר אֲנוֹשׁ אַמְּיוֹץ וְחַרְץ
וּלְבָב יִבְרָא גָּדוֹלִים כְּבָרוֹשִׁים
וּלְבָב יַדְעַ אֲשֶׁר יִהְיֶה וּלְבָב לָא
וַיַּשְׁבַּע בְּמֶלֶךְ הָאֱלֹהִים
וְהַתְּהִפְךָ זְמָנִים עַל אֲנָשִׁים

יא

לְהַתְּפִלָּל וּלְבָרַחוּ בְּחִילָה
וּמְחַתָּאת קְטָנָה אוֹ גְּדוֹלה
לְפִזְרָתָה אָנוֹךְ עַרְלָה
וְעַל כָּל נְעָלָם מִמְּךָ שָׁאָלָה

אָלִי בֵּית יוֹצֵרְךָ הַשְּׁמָם וְהַעֲרָבָה
וּסְוּרָה מַרְעָה מַעַט אוֹ רַב בְּעוֹלָם
וּמוֹלָאת לְבָב בְּטוּבָה וּמַרְעָב
וְהַתְּבּוֹנָה בְּמִקְרָא וּדְתָן

יב

מְשׁוֹנוֹנִים אֵין אַנְיָ בְּתֵם קְטוּמָד
וּפְתִיא אֶת חַכְםָ לְבָב יַלְמֵד

אֲנֵי רֹוָה זְמָן הַפּוֹךְ וּיְמִים
עִשְׂרִים יִשְׁאַלְוּ מִן הַעֲנִים

יג

רְדוֹף צְדָקָה בְּפֻ�ָל וְאַמְרָה
אֲנֵי עַפְרָה וּכְן תְּהִי מְהֻרָה
וּבְתִינוּ עָרָן לְכָם לְרִירָה
וְתַנְתְּקוּ אָלִי זֹאת הַקְבּוֹרָה

אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחְ לְוִזְנָה בָּעֵיר שְׁרָה
אֲנֵי שְׁרָתִי לְפָנָים בָּה וְהַנָּהָה
אֲנֵהנוּ בָּעֵלי הָעִיר לְפָנָים
וּמַחְרָה יִשְׁכְּנוּ בָּהָם אַחֲרִים

יד

מִמְצַיאָה רֹוח
קוֹרָת רֹוח
בְּנִתְבֵּן קוֹרָות
מִן הַצְּרוֹת

קוֹה אֶל צָוָר
לְשָׁבוּרִי לְבָב
כִּמְהָ מִקְרָה

טו

הַיְדָעָתָם בֵּי
עַנְפָּי יִשְׁׁבָּב
אַל שְׁרוֹשָׁיו
חַיְכָם שְׁוֹא

עַל גַּב אָרֶץ
רַשְׁ מַוְתָּבָל
אַתָּם מִשְׁׁדָה
אוֹהָבִי יְמִים

טז

יְשַׁחַד
אַמְתָּה אִישׁ לָא
יְמוֹת. חַסְדוֹ

לְחַיּוֹת לְעֵד
חַר מַוְתוֹ בֵּי
אַמְתָּה יְחִפּוֹז אִישׁ

בן קהלה

רנט

י

אין טוב אם ארד כו ל' ימי
או נגלו לי מה טוב כי אז

יח

.א.

יצר למקורה יום אשר הוא בו
מנחו ושבuber ושיבא

אדם ילוד אשא חסר כה
izard לנבר קל ואם גבר

יט

ישים תחום רבה מעונתו
יעש ימי הייו ליום מותו
דתו וחייה באמונתו
גם יחמדו גנים קבורתו

אם יעללה אדם לשחק או
מות יבואהו ועל בכחה
יטיב פועלחו ימות על
עד יספדו רבים במתתו

כ

לידך ויגלו בעת ירבו
לא טפחו בנים ולא רבו

אישים בהבלם ילו בנים
אלו יבננו את ימות עולם

כא

תאכל בעולמך ארוחתך
חקר ומה תועיל יגיעהך
המן יהיו שומר לאחריתך
סופך ביד צורך וראשיתך

אם תעמלול הרבה ואם חמעיט
במעט מלאכה תאהוו לחם
חבוד מלכים בעבור תרבה
השקט ונפשך אל תיגע כי

כב

לך ועשה חיל תהי ממך
חbill תמושת שב והשמר
מוון לעוף או מתחן נמר

איך תערץ מות וכל אומך
אם שבתקח תצליך מידי
כל איש יהיה טמון בעפר או

כג

.א.

אבitem באירוע את דרישיה
יצירה מוחכמה במעשהיה
תפורים בללאות קרסיה
תשלח בתוך אחו בכשיה
ספינה מהלבכת בנסיה
תהלך ותשקה את הרסיה
שערה עלי ארץ רסיסה
לליינה וחצורותם אבוסיה
כיוונה אשר בגן יניסיה
אשר שברו כתית חרסיה

אצפה אליו שחק וככביו
ואבן בלבי כי ייצרתם
ראו אתשמי מרום כמו קבה
וסהדר וככביו כמו רועה
כאלו לבנה בין נשאי עב
ווענן בעלמה על פני גנה
ועב תל כמו גערה תנער מן
ושוכנים כמו חיה אשר נתה
וכלים יינסן מחתת מות
וסופה להרמות לצלחת

* ח

בן קהילת

בר

א.

את רגלו מנתיב עולקה
דרך מרוי ממן רחוכה

אם תאהב את חיים ורחיק
קרבה אליו דת ודין ושיתה

כה

א.

שנות עלי בן איש בצרות ורבך רע
הכיל תלאות המשנות ולא יקרע

אחי התהמה בתלאות אשר באות
שובה תמה לך מלכובו אשר יכול

כו

אל תאמין אשה עלי סור ואל תנה
גם לא תהלו נפשך כי לך הון רב

כו

אם תאהב נפשך כהום להנצל
זועה אשר תחפוץ ביום לא חפזו אל

כח

א.

ומה נבדלו כל ח' שבונו ומוחשבתו
וסוד אשר יען ועל עלי דעתו
עליך לב אבל הי' החומים במבעתו
להטיב ולקיים או להתר עבות קשו
ונושע בעם רב או בכח במלחמותו
בחברים ויתפרדו עצמי במחברתו
וחוחר ואין לו דם בגב במחתרתו
רعبו ומתחו¹ טמונה בחוך פתו
ובחר או אשר כשל במסלול באדרתו²
מושלח ולא אין כי כבר בא בפח בתוא
ברגלו עדי יפל בחרמו ומכמרתו
בתומו וטוב לבו וימותם לא עתו
פעלי בקנינו ודרכו במכמרתו
ומוצא פרי בחשו בתלמו ומחרטתו
בחילל מן סוהר בעולם ותולחתו
יגלם ויגלו הדרו ותפארתו
בחוכן ואחר לא ביישרו ומתקנתו
קיימים דבר עולם בחקו ומשמרתו

ברדרבו ובמלאתכו
פעלים פועלותיו
אנשים ולא עלו
מוגלה עמווקות ל-
בידו להרע או
ידמה אנוש כי יש
ה וכי געוז בקרב
על צר בחתבותו
כפירים להחשע
אכלת בכלויותו
רכבע אשר אהז
בסוטו במערכת
וגבור אשר נוקש
וכמה יהלך על
ארמה רחבה איש
ברדרדו זورو
ומי בקהל האל
ירוצץ להוותו
ומכברו יהיו טעם
אשר יתרש רישע
וקוצר כפי רשו
מי ומי לאיש יראו
וכמה פלאים יש
לאל חי בלב ימים
זמן יעשה עניין
יבורך אשר ברא
ופעם יהלך

² נ' במתפתחו.

¹ נ' תמותתו.

בן קהילת

ט

אצפה ימי שיבת
כאיש בא אליו מחנה תקועה אישר בינוות
ואל הין ואל שוע
מנוחה ומרגווע

ל

רbeschך בקהל נהי
בירך לך יהי
אשר תאחו בו מז
ותרד שאולה רק

יהיה ויקן כל
תפוף בחיך
יגיעך לנוחליך

ונעור אבל מאשר
וונים ועלם כמו

לא

א.

אשת זוננים אשר תעד לשוא עדיה
תמיד ברעים ול-
בם יט אליו יופיה
המה יהו בפיר

לב

לו הון בחוינו ותיל
לו פרות עת בשול
בית כחול או דגת
רב ויקן בני
ענבו בהירד הי
נדיש ודורך בגת
אלו אנוש יעשה
הים למן היותם

לג

ירא את האלים
ארץ כאריה אשר
ירוא לב משפחות
שים עת גאות או שחות
כיאיש ירא אל ואם
יגאה וישראל והוא
נורא בעני כי-
אתה לאו נועה יי

לד

פעם ותחיש עלי
נפשך בכל יום לוי
תבשיל להכחות נות
אויל לך התריב בברך
ך אם יעתת לך
ך אויך בעבורך
בית ולא לך לבבך

לה

חיל ואני כבר
נון את אישר בין קלון
דה והעיראים אשר
חפזו בהון וערת
ענג בחורתם ובין
עמם בגבורך וחת
אומר אליכם מתי
ענג למחור תברי

לו

שנים חמושים בעור
עברו ובינוות ימי
תעמוד כרע וא-
חר בן בעב נסעה
הגייך אל אל
כי אין חילקה בעיר
שעה אני בה והיא
אמורה שמה בעבור
ני בין ימותי אשר
אין לי בעולם בלבד

בן קהילת לן

אבכה לחפצי אשר בנתני אמתות וכי
בא מאויי והסיד תיר את אמת חփצי
וליום אשר מן ימור תי הוחסר כי לא
ישור והוא נאנצל מוחשכון קצי

לח

אל תעמיר עטמך בצומך על צום
אחד וצומה לך חמישה צומים
רעע ומוהנו וצום מודמים
צום מיאכל ושתה וצום מואשת

לט

ארץ לאדם בית כלוא כל ימיו
לכן אני אומר אמת לسان
מכל עבריים קום וצא אם תוכל
תרין ושמים סביבותיך *

ט

אמר אדוני האמת ואדוני
צורך ומשפט הנני אל זדון
שרשו ואשנהו משרש מדורן
אצמיה טעפותיו ואבתת הטב

מא

אם לבך לא בעתו מורה
מות מעט וישכון ויבעת
עתים לתoga אם לשונע עת
לא רב ימותיך תהיש כבי

מב

אין בין מנוחם על דבר צרה ובין
מן הור ואור וללב שניהם יאבל
מן להתנחם בצרתו אבל

מג

אראה לך הדר כשםש זהרו
מה טוב ומה נעים אשר נתן לך
צורה ייפה והוד והון וגוף
לא טוב הדר שוכב בליל קאו ולא

מד

אין טוב בלבד שם ויין הטוב ושר
יקוד ללאל יומם וишתחו לכוס

מה

אין בעולם בלבד חליפות כשנאה
באהבים וכרפוואה בנטק
מר ובשם במק וمراה במתוק

בן קהילת

מו

לך וממחורת בך ימרדו
ילבדונו והם לציד יעמדו
לו והם וכמו לו והם ינוודו
דם והם שבלו אשר הולדו
בר ומה יתנו בסוף יאכינו
הם ולא למדרו ולא הפרדו

איך תהי מאמין בימים מטבים
אם ייפו לאיש עגוז כהרה
מה יקוה אנו שבנגן ימותיו
או ישישן לבב חכמים בהול-
כל ימי אש עלי אדמה נצל עז
לו יהיו לו עלי אנשים ולא ל-

ה

מו

שחרו מורשי בהתלבנמו
את יצורי כלם דבר יום ביומו
אחרי יצרך עדר והפק זמנו
וחקציו שחר ופתר חלומו

אם ימותי שנעו קווצות בראשי
דע לבבי כי בן ישנה זמנך
אל תשלח רסן נערים ואל תט
בין כמו איש חלם בללו ובא איש

מה

דברו بي ייחד ואבלו לחומי
בס יקרוי ומקום בני עש מקומי
רב בכובי אך אחריות טוב זמוני
מי ואם אבאו אל אבותי ביומי

אהוה משטני ואנשי שלומי
בי בא בני אש אהליך ועליהם
אין זמני כבוד לחוסיף למען
מי יספֶר לי אם אני מות בלי יוד

מן

א.

בפקוד ידורים לבבך יפולל
رسנו מהרה בנפשך תחולל

אם האריך הומן לך חבליו
או אם יקצר חבליו וככל

נ

באה תאבר שברך ותשפל
תרום ומאל שברך י קופל

אם תאבל נפשך על חרדה
או אם תנוחם ואם עז יאנך

נא

א.

לא יהיה ראש ועומד בפרץ
נפש בשחק ובנים בארץ

אם אויש יחי בחיות שת ואדם
אם לא יהיה לו ברום וענוה

נב

א.

וכלא למשכיב ומצרף לברים
ותוריד ותורייש ומקוה אנשים
וסופ כל בשרים ובית דין משה
ענימ ושרים

אמת כי ארומה קערה למכביר
תצמיח ותוביש ותונן ותמייש
ואמנם שנייה מנוח מרודים
ובה יש גמולה עלי טוב וועלה

בן קהילת

נג

א.

משפט ונפשי ב' כמכירה
יהיה ביום משפט לאברה
גם לא פkorך יומם פkor אירא
סר אל عمل זדים מתי סרה

אלְ אַנְיִרְאָ בְּקֶמֶת יוֹם
הַנְּהָ אַנְיִ נְעֹור וְרַק מֵאַשְׁר
לֹא אֲתָא גָּמָלְךָ יוֹם גָּמָל אַשְׁמָוֹר
כִּי מְעֻמֵּל זְכִים אַנְיִ סְרָגָם

נד

ימי ישע
מתין רשות
ואל תשע

כבר קרבנו
אשר יכרית
ואל תרע

חלא תבון
מבוא אדרון
וחחזק בו

אחוי בינה
ולבן עת
שמע אליו

נה

בעלויות
בעת בזאת

בצאן האל
התוציאו

אשר ירדנו
משיחך

אהה רבנו
אליהם אי

נו

על חבל
בל חבל
זה אבל
על נבל
שנת הבל

וימיו צל
תבונת מרד
בזה משתה
זה שרים
ועורה מרד

חרוי לבו
שאב מבור
שני בתים
על מתחם
ראה את זאת

ה

נו

להותה
נתיבתה
במחציתה
שאריתה

ואשתעה
וזעה את
ומישאון
ויקח את

יחידתי
זמן ליה
ברה תוגה
בכור מות

אמרד על
אשר הרע
יחידה אדר
עווד יבא

נה

ולא אחר
אשר בחר
ותתאחר
אל כוחר
שמו מוחר
שאלול סחר

שרירות לב
במשפט על
מהומותו
וכל ערב
כבר היה
פלוני אל

ותר אחר
יהי בא עוד
עמור מבוא
אל ערב
וכל שלשים
בזה אמר

ה

אנוש ידוין
כאלו לא
ואוכיה תר
וכל בקר
וכל אטמול
הלא ירא

בן קהילת

נַט

וירוה בעולם זה	זמנן ישלח יניחו	בஹמורות אל לעלם בא	אשר ישמן ויאע
-------------------	--------------------	-----------------------	------------------

ס

ברע בחר ורע מחר	יהי מחר לק מ טוב	בתוגה פן אשר יבא	אשר שבת כבר נגור
--------------------	---------------------	---------------------	---------------------

סָא

השם בלבך כויה
צורך וגור משנית

אם תפגשך תלהה
קבל בסבר גדרוי

סְבָב

רגל ביום רע כלואה
גם אין לנבל רפואה
ופאר לנפש נבאה
גם אין לנקלה נשיאה
גם אין בריאות לנאה
גם אין יודדים לשנאה
גם אין לעצל חכואה
או מה בבטן מלאה
ולכל בריאות פליאה
מוות פקודת חטאה

אין אוח לנוטר ולכטיל
גם אין לרבל תקומה
גם אין למערים חברים
גם אין לביל גודלה
גם אין ידידות לאגהה
גם אין לחומר מנוחה
אין רוש לעובד ארומה
גם אין תמותה ידועה
ולכל פלאה בריאות
סוף כל למות ואחר

סָג

או אעשה קבר לאחוי
שחת והוא מועד לכל חוי

אתוי קבורה יעשוו לי
רעני לכטנו גונדרה אל

סְר

רצח בכל מסחר וסוחר
רכבה ותיתרו לאחר

אתם בבית חבלי שיזרה
תקשור ביום לכת בעולם

סָה

נעורים כמו יקוד
בכל עת ועת שקוד
על נפשך פקור
ספר או בעת רקור

אם בלבך בער עוננות
לעשות את רצון אלהים
לחדרול מחותמא פקידים
עת שחוק או עת בכיעת

ס

א.

על עונך וחובך
לך מום אשר בך
את עונות בלבך
וחיווך בטובך
והניאה ברייכך
כיז'ה' בקרובך

אהובך מעזיבך
ועמידך מספר הוא
חשبة עם לבך
כיז אברך בפער
ריב לעלם בנפשך
אל חסיתך בסתרך

תאהוב

ס

ב.
[ג] מצא עולם ומומיו החבאתי
והוא אחוז בצפורני תמותה

בר נפש מגלה לך יפי רוז
ולב אומר לך תחיה לעולם

ס

[ג] וסור משוחקים ומתי שגיאות
אכל מתוק ובמרורים רפואות

בחור בוכים לחברה וחסידים
הלא תראה מבוא המחלה מן

ס

[ג] לבך בארי שואג ונוגט
ולא תמצא כמותם אחריםיהם

בעת תוכורימי נוער אלהם
תבקש כל ימותיך כמותם

ע

[ג] שאון מות אשר מחר יהיה בא
כמו מלא בנצח אריה ערבה

בחועלותי עלי לבבי בערשי
נסוסותי והתפזרו עצמי

א

ובה נבנה כארמן בית עניים
ובה נכתב בני אדם לחיים

ביד אל נהרים ארמן בבית רשות
ובה נכתב בני אדם למות

ע

אשר תירא ומה תלאה לסובלו
ויסיר מוך עילו עילו

בצורךמצא אשר תוחיל ותנית
ושאבר זמנך הוא ישלם

ענ

וקניין רב וממושלה עצומה
אמת כי אין לך בכל מאומה

בחביטך בעניינו שוא לך הון
והתבונן בחביטך בעניינו

בן קהילת

עד

בראשית ומרגוע בסופו
יהודתי ומכוונים לגוףך

בשנתה לעולמך הנחה
ואהבתך לעולמך גיאת

עה

יהודתי החיתני במיטה
מושכים ברע וב:right כרותה

ביום אורשׁע ואפרַחְקָם ומשפט
מהומה מלאה לבות סכלים

עו

אשר היו בכוכבים בפלך
בעולם ותאסף ותליך
ולנו בו מעט לילות כהך
וישוה את מלון עני ומולך

בעברך על קבורות המלכים
שאל אותם ויאמרו לך מעט לן
ירשנו ביד רמה וכבוד
ומות יחים רבים כבודם

עו

בתוך אחיהם בשושן בין הדרים
ולילות משחר נער מכוסים
מצודים מן ידי מות פרוסים
ובעטה את בכנף עלסים

בכה זקנה בעורך רק ויושב
וימיך באור ילדות לטושים
הבקונים תהי הומה והמה
ואיך תdrag ואת בכנף תמותה

עח

ותרזין אל קצירה וחירישה
בעוד מצה אשר יש לך ומושא
שברין ביום השלישי שלשה
בشكוי נפשך הנחלה
לשוכן זכותך הדורשה
بعد אוכל שני ימים אונשה
אשר תירא יمرר הנפשיה
זמן יلغ בדעתך הכהושה
ועת יחפוץ להצעיך לבושה
ראיתך בפנים בנחישה

ביום אחד ת מהר אל מלאתך
ובשני ת מהר אל פליים
ותבחן בשלשים את מלאתך
וברביעי בהחלשך תרפא
וערדיך תקרב בחמייש
ותגע לך ביום שני ונפשך
ויום שבתך זכר יגונים
ועל טרח והכחיש לנפשך
ואחר לעגו יריחיב מעט לך
יכחש ברך וגם יאמר לך לא

ה

ו

מאור בקר אליו ערבות מהורה
במומר את נתישות הזמורה
וילולים חבלה מתחمرة
פרי חמתה לך ופרי שעורה
פרי ארץך בעדור וחוירה
ותצא אל קרב חגור חגורה

עט

בטבת לחירisha רגליך מז
ובשבט כרמן תומור ותכורות
וגןך באדר תעש ערוגות
וניסן זרעך תשקה להרבות
ואאייר נטעך תיטע ותיטיב
וסין תעשה בים שחורה

ה

בן קהילת

ובשרב ותיגע בקצירה
שך זורי ופשתרך גורה
ולבחמתך חדש וורה
בביתך אחרי חדש וורה
ענבים ועשות תיריש בפורה
ומיצחר חמלא מפוגה
וכה עשו לפנים כל יצירה
בני אדם וחיתם קצירה
בזאת גופך ונפשך היקרה
ומטוב מאות מלאכת איש בתורה
אשר יאהו נתיב אל הישרה
ויאספס שניהם בקבורה
ולפניהם אל ליום משפט שמורה
במאוני דין אשר לו האכורה

ותמזה ראשך ירתח בחום צח
ואב צאנך תגוז וכוב דיר
ואלל חוקך בדק בבייך
ותשרי תאוסף קצץ לאוצר
ומרחשון זמן בצייר לאוסף
וכסלו ייתך תחבות ותכתוש
וככה תעשה שנה בשנה
וענו בעבודה האדרורה
הכלים הם ולמה זה חנבל
אמת כי אורךות עלם בכואת
וורם יעשוו כל זאת ווינח
ומות יאביד חרוץ ועצל
ותשאר פעלת איש לפניו
ועל כל נעלם יעל אנשים

פ

רוחישה יש בצפונו נחשים
באرض כגדיל ביות תיחסים
להתחפער ומתחדר לשיטם
ושחרתו והרוו בן שלשים
בארכבים לרעיו היחסים
בלבון ראש זוקן בן חמשים
על איש עת אשר יבוא בששים
כאב זוקן ונכחאה בין קדושים
במלכודתו ופהו היקושים
ולא ידע צעריהם מחרישים
لتימה ילכו אללו אנשים
מאום אהם מגואל הלבושים
לבבי בו וגופי לחדים

בשנה או שנתיים לילד
ובן עשר יקפין בין אבותיו
ובן עשרים אהוב לבב ואוהב
ויתנהה ויתגאה בכחו
ויתהם ויתחבר בבאו
ויקש משנה יולדות ושחרות
ובלהות זמן עוברות ושבות
ומששים לשבעיםナンחמן
וילבד הימן את בן שמונין
ויתהרבו לבן תשעים דרכיו
ובן מאה וכי גע למאה
ובן מות אחוי תולע ומאה
הלא אחים דבר נהו לקון

פנ

על הארץ ולא יבין הכלים
לכובנו ואיננו כסולים
פלליה לכל נפש פללים
שתי צרות ויש להם בעליים
כעווילים ואינמו עווילים
בני אדם לילדיו יום אכילים
בני האב בחוי אב שכולים
אשר הקדים במאוני שוקלים

בחוי עולם בחבל יהלוך איש
כאל הכסילות סגרה על
והחיים והמות אין בהם
ובינם נמצאה איבחה באיבת
יחבל זה אשר יعش חברו
וילד איש וילד יום וילד
ואם לא יחויה חבן בכות אב
ודע מוה ומוה כי פעליו

בן קהילת

פב

ב.

וain לך לבrhoת מדינו
וישיג ברוח מפנינו

ביד אל אתה ana תפנה
כשטע יפגוש רץ לקראותו

פג

ב.

אתה ים ותגול ותאנק בחאנקו
להפייל ברשע עופ וללבוד בפח אקו

פד

ב.

לאל דום ומיחל לאיש לבך יאש
בעמיר וכפשטים אשר בערו באש

פה

ב.

ימות לעת ערב ויחיה שכנו
אלו אשר קבע לדלים נתנו

פה

ב.

כלם כבר לבש בשרים רמה
חסרון ירחים ואסיפת חמה
בכה יבלוני למחר החמה
אויל ולך עמי נתה למויימת
למה תהי ישן לבבי למוחה

בינך ובין אדם כמו מאה אב
מתו לפי חרב שני מרים
וכמו אשר בלו אבותי אתמול
על מה תהיו נשען לבבי על מה
עורח והנער לך מאשמה

ה

פה

ב.

הרבה וטמן על סביבך ארבעו
חזק ולא תובל להלחם בו

בגד ומרדך זיך זמוך הרע
קוה לאל יושיע מנהו כי

פה

ב.

ופת מלאחים נשאלו במשפט
אשר לו כתונת עור ויש לו פת

פה

ב.

בשחוקו לך או בעת ייכה
צרי למכתך יומם ייכה
בטע ואם יתחמה חכיה

בזה זמן בוגר ולא תאמין
לכברור כי יומם יהיו מעלה
בטוב אשר ימיר זמן רע בטוב

בן קהילת

צ

ב.

מן מגעיש
כמו הרעיון
אווי צוה
והנניה
ולו חפץ
אשר מנע
ביד אל כל
ונתן כי

צא

בר שלט
ותמלט
וכל רע לא
בלא עתק
חנית וחוץ
ודוב שכול
באי יומך
פגע אריה

צב

שמן בשר
אשר נחכר
בKENIN איש
זה עני
הלא תקה
בשר אחר
לאיש כי אם
למחת זה
וינחל זה
בחרוזות
ואין מותר
ויעגוזה
וימותה זה

צג

עשה לנו
בלבנו
ראה מה נר
יהי אדון
אדונים קום
משיחך
בעלנו
וחיש ושלח

צד

ב.

את לבך מן רוחה
ובסוף אנחה הנחה
בקשור זמן אל תיאש
עקב שועה ישועה

צח

ב.

רגלי עלי שפה לשבעים
רגלי בכצאתיו טbowים
באתי ביום ששים ועמדו
אם מעלי ארוחץ ואם לא

בין

צו

ג.
בבתחומו ברוח סכוכה נז
ביום זה תעוזב רוחו לבנו
גריות יש בלב איש אין כמותה
וירע כי ביום המחרת או

צן

ברגע מת וחוללה חי בחלו
נעימות לו וمعدנים בעניו
גבורה לאלhim כי שלם גופו
ואיש עשיר במעצבה ועני

בן קהילת

צח

ולא הייתה בראשיתה גבינה
שני צי זמן חמה וצנה

גבינה קפאה ממי אנשים
התוקם אחריו כי נחטו בה

צט

עבור אכלך והתנבל בשוקך
ולגרוע ימותיך וחוקך

גהה מזומך או לך יגע בע-
שנים נגורו אין בם להוסיפה

ק

אָנֹנוּ רֹעֶה אֲשֶׁר חַפֵּן וּבָחר
וְדַת הַיּוֹם וּבְעִשּׂוֹתוּ לִמְחֵר

גער את לבך עד יעובי פָּרָד
והורה לו בחזיקתו במשפט

קא

לְךָ טוֹב בְּנוּעָר גָּדוֹר מִבְּזָא הַשְׁבִּיבָה
וַיַּרְא מִבָּא תָּגָמָל עַל כָּל חֻבָּה
וַפְּחַד יְמִי צָבָא כְּלֹות הַצָּבָה

גורחה חמושה בחמשה יוֹבָא
וַיַּקְרַב עַמְּדָה כְּבָרָךְ אַיָּה
וַפְּחַד מִבָּא רֹעֶה יְמִי הַטּוּבָה

קב

בָּהֶם וּבְינֵיהֶם בְּנֵי אִישׁ כְּחֹלִים
וְדַעַת אֲשֶׁר יִתְן לְאַלְהָה בְּדִירִים

גומר בראש עולם וסופה ספָּרָד
דע מעשיר אלה ומוריש לאלה

קג

הַמְּעִירִיבִּים לְךָ מְרוֹדִים בְּמַתְקָר
נוֹשָׁע עַלְיָהֶם תָּחִי בְּשַׁמְּחָךְ בְּחַלְקָר

גור מלחמת הומן ושוחה לִימִים
אם נלחמו לך שמו בחלקה ואתה

את

קר

ה.
א בָּמוֹרְשֵׁיו וְאַתָּ נְפֵשָׁו מִנְאָה
וְחַלְפָה לוֹ וְלֹא בָּאה תְּלֵאָה

.ה.
דאגה תערכנה מחשבות איש
וכמה יש אשר יגור תלאה

קה

סְפָרֹות וְעַלִי סְפָר חֲרוֹתֹות
וְנְפָלוֹת בְּכִשְׁרוֹנָם בָּאוֹתֹת

דבריך אשר תשכח ותזכיר
ולכן את דבריך מעת שית

בן קהילת

קו

מי יסיר אשר דובר וכורת
ועבדי את אשר אותו ישרת

דבר אל שמעה ארץ ועתה
אדמה העבורי את משרתך

קו

דבר מוחוק ולשומם את דברך מר
ולא נשמר ומות בהם ונשמר

דבר עולם ודרכו לעשות רוש
ויש חייה בבואה דבר ומות

קח

עובד נזון לך דגן וצידה
ואז תכון עבורה בעבורה

דגnek בא בחרץ אכול ר
ועוד לא בא עבוד את האדמה

קט

כבר היה לפניו לורדים
אשר יבא יהו בידיו אחרים

דעה כי אין רבוניך לך למען
והוא היום ביריך ומחר

קי

וצעדיהם משנאנם יספרמו
גאון מות ומות יוכרמו

דעה כי בערים שכחים משנאים
ושוכחים צור ילרכמו ושוכחים

קיא

ה.

דבר נודע בז בית
הוא הדרבר מידי הרוץ

יביא אל רוד
עצמו יציא

קיב

חייה לעדר מות מי זה
שלא המעד אין בו אדם
ליך נועד בפועל עד

תdrag אם מן
אם ממוט רגד לך בעולם
אם מיום דין היטיב כי שם

קיג

ה.

נעורים לך מעוברה
ביום מחר לך הרה

דעה כי הומן אשת
ולא תדע אשר חוליד

קיד

ה.

אל נפשך יבא כמו צוה
דבר ועל מה נפשך רוח

דבר אשר צוה לבואו
אם בן עלי מה זה תאווה בא

בן קהילת

קטו

היום לאיש ממחרת ייחד
יעשר למחר ואנוש ידל

דרך זמן אם יעשה טובה
לכון לשואלך עשה טוב פן

קטו

ה.

מפרק בעודך חי לעולם
טוב מפרק נלקח ותשלט

רע כי לך יותן וווקח
לכון בציר המעט עלי ב'

קיי

יתן ולא אמצא מצרים
רע ללית הקברים

דע כי ברברך בפה מי
אתה מבקש להיותך

קיה

היום יום אתמול ומחר
לא מה במחר המאוחר

דע כי ימותיך שלשה
תדע דבר אתמול והיום

לודי

קיט

ה.

אשר כל מעשיך לו גלוים
לבך מעת מבוא שועת עניים

הבסתר תענה דל ולו צור
והוא מוחיר עלי כל חטא גמולה

קב

ה. אשר ארבו לך חרבה לאפלו
למען לא תהיו חוסה בעצלו

החבטה על זמן יمشוך צלליו
ואת צלו בחום היום יקצר

קבא

בכל יש לך חסרתך מזאה
כאורה וכל יש לך כמלואה

הלשכון עד בלי ארץ בארץ
תְּלַקֵּךְ רעה הלא אתה בארץ

קבב

בר יוצר لكניין יהיריך
בר עזה לחוטיפ הון ביריך

הבזוקנים לך מרפא להשקיות
ווקן יחלש גופך ויגביר

קבג

בונמה מן רמיותיו נחולה
יבקש להקיצה מרדימה
יט

הייש פתוי כמו בעל נשמה
ויום יקרב אליו עת צאת נשמה

בן קהילת

כבד

להשפיו לך מ טוב יבואך
לאבד נפשך לא יהתיאך

התדרג ואשר גור אליהם
ותתאפק ואיך צוה אלהים

קביה

מצודים מן ידי מות פרושים
ובעטת ואת בידי עלפים

הבקונים תחי בוכה והמו
ואך תדרג ואת על יד תמותה

קבנו

ברעתו ויום יבא בטובו
אי תרשע וצדק הוא בריבו
וכחתה מכעסים ראתה בו
ורע מנהו ותתאהו לשובו

היה חמים וקבל يوم אשר בא
ואל תריב לך עם הומן כי
ויש עין אשר בכחה ביום רע
ועלוי תבָּקֵם יום מחר אשר בא

קבנו

נדיבה האחובה בחטא
נדיבתו אליו נפשו שנואה

הידע איש בחטא כי נמקה
יוסוף לחטא לאל כלו

קבנה

בבא שואל ותקפוץ את ימינו
ויעלצו בני נכר בהונך
הלא מקרה אנשים יקרנך

חכמי אתה תאמץ את לבך
למחר תעוזב הונך לורדים
הנשאר הון לאדם מלפנים

קבט

ויום יבא ויקריב את זקוני
ולא אראה אשר יבא בעני
והמות אחוי פירוד נבוני
והוא כלה אנשים מלפני
אלי שחת כמו רדת זקי

היום ילק וירחיק נאמני
ולא אשית לבבי אל אשר סר
וחוקנה שאר יום הפקרודה
ושאמחה בזמנן כי יאריך לי
ולו יקרה במרקיהם וארד

כל

ברשת שלחה רגליו וסבכה
שני זקנה אשר שלטו ברביבה
וימים בשרו אוטך בשובכה

הלא תביט לאויבת מכסה
ולא תראה להתחעת לרעת
ושיבה אחז מהין עקב

בן קהילת

כלא

וניה יהבל אליו יום חום זקוני
והוא ילק כמו הולך לפניו
יפתך ובוי רבים בחנוו
ומה טובם ומה בעז בשנוו
כפירות מות וישליך לפניו

הבל בני אדם ביום הולך יום בא
ואיך תשמה בזה חיים אשר בא
דאג מהומן המاردין כי
ומה בעז בשבועיו או שמוני
ומה טובת זמן ירידך ברך אל

ה

כלב

הרשות ימי קדם קצינים
וחתניינו בעלייה ישנים
ועמים שכנו בזאת לפנים
ודלים ועבדים ואדרונים
ובנינים ואבלם וחתנים
בימים אחרים ימים ושנים
והם היום בלב ארץ שכנים
ועפר מהזרים נעמנים
שללונו נפשיהם וערדים
אהי אני ואלה ההמוןיהם

הילוחוי גדור בבד בבירה
וישנו עלי גבה וצדקה
ורברתי ללבוי אי קהלים
יאי בונים ומחריבים ושרים
ומולדים ושוכלים ואבות
עם רב נולדו אחר אחרים
והיו על פני ארץ שננים
וקבר חלפו מאրמנותם
ואלו העלו ראשם ויצאו
אמת נפשי אמת כהם למחר

ה

קלג

ואם מיד שאל נפשך שומרה
אל ביתך כאיש אחד חברה
ותmeshך עלי ארץ בקורה
ונתנן עלי מטה בעורה
וקול צורה כמכבירה מצורה
בחוליכם לך אל הקבורה
ונתנן בתוך שוחה חפורה
כמו נחל ובלבבם מדורה
ויהפוך נהיה פיהם לשירה
פקודתך ירא לבי וגורה

התהיה בך בבואה מות גבורה
מעט תשב ויקבזו נגידים
ותרחץ ותנקה ותוסך
ותלבש בכל תכרייך מפאר
ותישמע עזקה בחדרך
ויקום איש לבכות אהובין
ויקומו עלי קברך חמונים
וישובו חפיי ראש ועינן
וישכימו לחلك את ריכושך
בכה נפשך בעודך חי וחל יומ

ה

קלד

ה.

הנה קברי אישים מתו
כיבשרם בן עליינו
אך לא נודע עת גנוו בם
גם לבותיך נו כלבבם
יט *

הנה קברי אישים מתו
כיבשרם בן עליינו

ה

בן קהילת

קהלת

ה.

מאין רבי עי בא שמע איכה
או מרכיב או מניאכה
הוכח ולעד לא יבונאה
מה יעשה לך אם מצאכה
בו הנני תען לקוראה
היום יהיו שובה לבוראה

הן כל ימוחיך שלשה חם
היום והוא מניחך כאשר
ותמול אשר עבר וויש לך בו
ותקו ליום מחר ולא תרע
שמעה אשר מחר יחי נקרא
ה אם כה יהיה מחר ובאתמול

כלו

דובר בצדך רב להושיע
לשבודו ורווע רע ומראשיע

הנה כבר עמר לדוד כובב
הנה כבר קמה ורווע עו

כלו

ה.

היום נוצר נחשבו ואכזרו
ובבו למען אשר חמרמרו
חצאים שונים בקדקי ירו

הם אהבוני בעירותי אך
אל תשחקו ממאר שער ראש
דרכו ימותי בקשתותם עד

קהלח

ה.

נחי רב בגאותי
ספר על בחורותי
בשערה בשורותי
וישכים באורותי
בחורים בנרותי
הלי את בגאותי
להכין קברותי
מאירות בשערותי
במישור בחזרותי
ולבכחות יקרותי
בפיה בסירותי
להלבין שגורותי
ענבים בפירותי
אָצַעֲנִי לנערותי
יהי יום מגורותי
ותופת בעפרותי

ואם אמצעאה בעלת
לתנים ויורוני
בנפשי מקום חפי
עלולים זמן ויריד
במאו מאור שמן
למחර ועםם א-
קחו זאת והחלו
יקודים לשונתם
והנה אני כשול
ולי נואה לספור
מקום שרחות זוקן
אשר לא ינופף יד
צרי אש יגונין מי
זקנין ווקנה נ-
הקרוב ואם רוחוק
ומתי תהוי רוח

לבבו למורותי מ-
צבי לי ואוריון בם
וישים עברתיכו
ען אור עולם טל
בחורי הייש ליצוק
ה ואחר כתות נרות
כברות חברי ד-
ברו כי אני בהם
ונורו אחרית
ואם אין אני שב אל
יגוני זקונים ה-
עלול לבבי אש
דרו מחל ברכיו
יקרה מאד נפשי
אני אבק נפשי כי
זקנין במתלבן
אסתרתו במיתר עד
התה קדרקי היו
ולו אש יגונין ל-
ואולם בונקה נני
טוומי יתנני כ-
בקבריו בלי רוח
ובמה אהי עפר

בן קהילת

רעו

אלחים חכורות
נשרים באברותי
בעורי ושברותי
גהה בו כסדרותי
אבותי והורותי
מעוני וקורותי
אני עם צורחותי
חנתי חגורותי
באיון בדורותי
מרק אל מכוורת
וכצורך לזרחותי
תשנה ציורותי
מעוקל ואמרותי
בחום בקורותי
ארdem מאוורותי
חברי וחברותי
ועצם שמרותי
מספר גבורותי
וחמק בנקרותי
ובטלו מהרותי
רגבי וקרבותי
ובזאת מרורותי
והשפלה ישרותי
ודריש בתורותי
עברי בשורותי
יגתני ואורותי

בשר ירפא אל
ככח באברות הד
באל מחשכי שמי
ואדראג אני פן אפ-
וץדקלו למגע שם
אליל צל שאול מצל
קברורה ושם אבלה
ומחרת תנוף צ-
אורה והיהי
לב לאשלה זאת מד-
לרצון יצאת
וძוק למקורות
ואתה באחרית
בעולם יפה מראה
עשיך ואמרתך
אמונה ורוח פי
ליידי ואשורה
למען בקרב לא
בעני מאורות
למועד בני אדם
בעפר ובסתם פי
בלב ים לשוני הד
בחורה ברקון
לאזני ובטלה יד
עלותי למשפט מן
ומרה עלי בלבד זאת
בקף זאת זכויות
שקלות במאונים
להרים עונות
ברדי תעודות
לצורי חקירות
ותרד בគאות מד-
אליהם פעילך
וכבוד אל לאספנ-
אחי עוד ואם יכאב
לחחשיוthon לי
בטובו והסדו כי
מנוחה בקרב יש
הליך אליו אבות
חוישון בגופתי
בשרי בתכריבי
בלוני להתרה
וינאים ודורות על
לרצון יצאת
להווות נתחני
בעולם יפה מראה
עשוי ריו ועת
חו לו מגלה ר-
ואקראי וחולנה
ואבכה על צורה
ויפעה כבודה כל
ובי או יהי דומם
לה וענין אישר חזה
פליאם אווי תעש
כברורה בכוסותה
בארון כמו אבן
יפיפה יאיצו בתה
כברורה בכוסותה
בארון כמו אבן
פליאם אווי תעש
ושיח ואין שם-
ומרעה עלי בלבד זאת
שקלות במאונים
ומלין בדבר טוב
לצורי חקירות
אליהם פעילך
וכבוד אל לאספנ-
ויאמר לבבי כי
ויתן איל חלף
וכן יעשה לי אל
כ ויאמרו אנשים כי
ולם יקרו מות
על מה ביום מות
ולמה תצורך על
ולמה בימים המת
כה אלהים כבר עברו
ואחר פקדתני
ואחר צייתי
ואתה שרתני
ואולם צדקה מר
ל קחו לו מגלה ר-
ואקראי וחולנה
ואבכה על צורה
ויפעה כבודה כל
ובי או יהי דומם
טה וענין אישר חזה
וכי כל פועלותי
ואולי יהי מלך
ט ויכיר בהשפט
ואשמע בבר רצה
ואשכח בצעתי אל

קלט

ה.

הבית במראה בראה הלכנים כבר
בכה והם ישחקו מוקל בכתו ויתר-
היו כעבים קווצותי שחורות אבל

קם

ה.

בטובה ואם ישגו ימותו וירביין
עליהם מירדים יונדן ויבכין
הלא אחריות כל חי למות ואם יחי
ובוכים למודעים ברודתם שאללה בן

בן קהילת**קמא**

ותנשא עונך התימב בינייך ותרזע לבית משה
אליהם הביבן כסיל את ואינך בבינה ולא תכיר
אנשים ארונך תעוז את המונך יוטל עלי כחפות
שחקים לדינך עלי יד ימינך וישב לך יוצר
וחוקם לך רשותה התשמה לבבי או
כאלו בחוץ גופת זכר כי למחר
ותקום לך רשותה

קמב

ה.

היו אנשים בעור למם כמותים ולא ידרשו והוא בל' שמע ומאין ראות
מוחו אנשים וזה יואת לזרים ולא אמרו אחרים אהה נמות ונחיה לאות

ק מג

ה.

רעים לבוד ותפארת למורדים
ארד לבדי ואין עמי מיודעים
היום בשתי באוהלי סביבותי
אכן למחר ביום ארד לקרים

קמד

ה.

הנה תאוה ליום מחר ותאמר מי
זהן ומחר אשר יבא יהיו לי נא
זוקן ומות וירחיק אתימי עדנה
מה לך תאוה מבוא מחר אשר יקרב

ק מה

ה.

ולא תעמוד מחתא לעצון החטא
ותלך ותשוב עד אשר תשחט
התשוב עשות חטא העזיבך מחר
כונה אשר שהטו בך בניה

קמו

ה.

נכיסים לבן אדם ועצבן ידיו
ולא תעבור אותו בבואה עדיו
התיגע ותחשוב כי יגעה רב
גבול יש לפרסת רגלו כי תלך

קמו

ה.

הבט בעת שימוש בלב מרום קזר
הצל וארכו עת הנות או עת נתנות
היום ועברו כזה אהיא איכה
תיפח לוי חטota
ואמור אל לבך

ק מה

ה.

ואנחות בגיל וקול הי בקול תוף
בא דבר אל והוא ימהר ויחתוף
חולוף על אنسוש וישוב אליו עת
חומריב מרורות במתוק

בן קהילת

קמט

ה.

למושתי	ולא אדראג	מבוא יומי	הלא אירא
ארוחתי	והתאחר	לעתוני	ואתעצב
מיזמי	וישחית את	אביד אותו	ומות י-

קג

מרק הנע	אשר אל מ'	ברתק	התעצב
מרק מנע	אשר לא מ'	בהקרב	ואם תשיש
לק מוצנע	לעולם בא	עשה טוב כי	שםה על מ'
ולא נכנע	עבור המורה	יחושב כי	וחול על לב

קנא

על פגרו	לבד מסות	אלי קברו	הייליך איש
מאר עשרו	ואם רב עד	ולא ישבע	ואיך יגע
לאיש יצרו	ומה עשה	ענה נפשו	אהחה מה נ'
אנוש חסרו	ולא ידע	חסר לבב	אנוש עני

קנב

נכדר ורשי עבותי	הנה בפה מעותי
וביד רצוני פרותיו	איך לא אתה אסורי
הכל ביד תאותיו	יוסר בירוש לבבי
ימס עבות מועותי	אם אלכדרנה בראשתי

קנג

כחות וחותום בספרי	הנה זדוני ושקרי
כופר לעון ולמרי	గדל עוני ואיה
דבק לפגاري בקבורי	מהר ישוה עני
מה אעשה שם ליעזרי	אם האונתי לצרכי

קנד

הרע ולא דן באמונה	הרע אשר אמר זמן
шибה ולא עשה נכונה	כى החלף מנערות
רו השוחרה בלבנה	יש טוב וחסר בהמוני
אורך ימי אדם תבונה	כى יש בשב חכמה וכי

קנה

תבט בגדיו החמודות
קדחה ברבו אש יקומות
עד השחרות החמורות
רי הנעים טוב להודות

הבט אליו ראשי ואל
ראשי כמו פחים אשר
אם אחיה יתלבנו
לאל אשר שנה יצור

קנו

שכנו בית הבלים ותחו
יחליפם וסופה יחולוף הוא

הן אגלה לך סוד ברורים
הוא חליפות שמו טוב ברע הוא

קנו

ברוך אשר דינו אמת
נס מפני מוות ומות

הבט שנים ואמור
אני משאול נצל ואיש

קנה

לפניהם אשר יכול
חפצך אשר לו כל

הبول והכחש
ושאל ויתן לך

ימים

קנט

ורדונים עניתים הנקיים
ודדים ירדפו המאוים

ושואל על נקיים נאמנים
בעולם תרדפנו התלאות

קם

הכימי חום ואם בימי גשםים
ולילתו תפליה לחתמים

ואמרתי לשח מה טוב לברים
היש כימי סתו ימי ימי צום

קמא

רצון האל וכל سور מתעה
וסור מרע ואין כזאת שנייה

ולשואל הייש אחת ובה כל
רדוף את האמת כי בה רצון אל

קסב

אליהו שיצרני בקומו
ואל מי לא ידעם סְפָרָמוֹ

ולשח רשות אני بما ארצתה
יהי כל שיחך אותן אליהם

בֵן קְהַלָּת

קְפָג

למען אוכרה תפחה בנפשי
להבים רתחו מים בראשי

ואומר לי עלי מה תבך אומר
ווכרה מיקודה שם בלבבי

קְסָר

בליל לא מעמו עני שניyi
למען כי שנה ששים שניyi
בקשותה מסירה עקשוני
שחוך על פי רנה על שפתi

ואומר לי בשמעו את בכווי
על מה זה במר תבכה ענייתו
שנת ששים משונה משנותיו
וממשים ומעלה לא יהי עוד

קְסָה

על ראנש כחות כסף נתונה
במתנה והשב לי ישנה
קווצווי וככל רופא בשנה
שchorה או להשתיר הלבנה

ואומר אהוה שערה חדשה
עניטו קח לך את החדרה
ומן הקין והכח בחלי רע
למען אין יכולת בם לחשב

קְטוֹ

ואלה אשר זוכים לטובה באחריות אשר ישכון במר על חטא מעט וחוב
שםותם רחקי רע למינו בעירות ושיתקה אל מות בחדר וברוחב

קְסָנוֹ

ואלה אשר זוכות לטובה בפעלים אשר תהשנה יום חטא ביום שכול
בחוקות בנות עמם זהירות וביעשות רצון אל בדרך בא ובשות ובסגול

מַהְרָ

קְסָתָ

ט נ' חלי וחסבלתו בעניהם מריא שעל עצמים אש עצמים
ט נ' ופי זרות ידמה צור לשאות
יהי נופל ולא ידע בפתחת

זבדך אל בוגר טוב בבא בר
חלי יונור חלי צדק ותאבל

קְסָטָ

ט ז' זנות שווה קראוה חכמים
ומי ירען סביבות מפחדים

קְעָ

ט ז' ומנייע לכל נשא ומרום
שני חומים בין צפון ודרום

זמן סדר ומורה על גברים
ומוסף נוד לנפרדים שם בין

בן קהילת

קעא

אלֵיכָל עולם באות אין מאמין אותן
לכָן אָדָם פְּלִיאָה בְּפְלִיאוֹת

זמן תמה ואם נביא יהיו בא
כבר עצמו פלאים עד אשר אין

קעב

אשר תורע עלי מה זה ורעתם
וסופך דבר תכלמו שבעתם

זמן אם דעתך לקוצר בני איש
ולמה זה חחרש את הארץ

קעג

במקהלוות ועבד לאדוני
בכלחה ושכן על שכנו

זמן עות והשווע עם לכהן
וחקים בת ביולדתה וחמותה

קעד

חדשים אשר לאיש יסיר עדינה
גבורה חלושה ועלומים זקנה

זמן יחליף מתוק ברוש ויבלה
ולכן חכם לבב אשר יחשוב את

קעה

לבבך ועיניך מהתולמים השע
בסופו וחלף טוב וחדל ישע
ורב בן בלעל ורב הפשע
יעילים וגין חנוך וצמוח רשות

זמן רע זמננו ולכון הויה
זמן רע ואפס כל אשר יגה לב
ורוב כל אשר יכאי מעת הנפש
ונקטף אביב ישר ורعنנה כפ

קעו

היו ובכח על חלוּף טוב פועל
חלפה אוֹי חלש ווחל לחולוא
נקע בהגינו להרים נעל

זכר ימי נוער אשר היו בלא
גאה ברוב נח בנערכותו ועת
דרמה למתרגל בתוכך מישור אבל

קען

להיציו וכדורנו
באצומיו ואצמאוני
לצפאו וצפעוני
כפעמוני ברמוני
ועושרו בחסרוינו
אטדרו וברקוני
וז肯 לבונינו
תנותיו ופקドוני
וחבר למושינוי
מגדיו ומגדני

ושמך למטרה
נגועה ונגפת
נתנק במתנה
בלוחם ויתן קול
וטובו ברעתו
గורר בשרך על
וישחרר פני ייש
פקודות להשיב מד
ויתן סביבות
ועל בים שני
ימדר בפי את טוב
בטוביו ויום אחר
בפחותו וחופו נוי
יגונו וגופתך
בשער כלו אל
כמשלים אוֹי גאה
שבעו ברעבוני
ברקיו יום מחדר
ובחזר בשחרותו
ויתן סביבות
זמן ל' ביום אחד
' ביום זה ימלא פי

בֵּן קְהַלָּת**קָעַח**

ושבען ולא גלה
ועצה מבוהלה
שבואה ונגולה
עוולה מגוללה

באORG ומיתן
ובלה עודה נש
ומשרת מתין און
וחקה מפרשת

וקנה ישריו אל
לב סג וככל נסוג
ישרים מצומרת
ורשעה מעוצבת

זמן טוב אשר גלה
זמן האביר שריד
שם השורה ל-
ותמה משומחת

קָעַט

נופך תחי לה שחרות ופירות
הלב ותמיית את ארי יולדות

זוקן יברך אל ולשכה
תשקייט שאון גלי נערומים מן

קָפֶ

וים שברו
חרוי קברו

במומיות המות
ותנשו א-

חתת מות
על קברו

זברתם את
ותנדנו

קָפָא

ולא תחסיר
ומהדר סר

בחילש רב
בחילש בא

חליה באה
במו זוקן

זקונים מד
וכל תחלוא

קָפֶב

אשר בזמנ
חרדר תימן

זמן כי אם
אתמי צפון

ואין לך כל
ראות מפ

זמנך לך
ולא חוכל

קָפֶג

בצלחו
ישלחו
יקלחו
יבלחו
יגלו
יבלחו
יחלחו
ימלחו

ארוי או דוב
ומלוחו
אנוש עליו
ומכעיסו
כמו שםיש
כבגד סס
ובטבות
וחולעה

לאדם כי
למצדיקו
וישתרדר
יריבתו
בצלמות
כמוני נשר
יהייחו
ברקבון

זמן אדם
ומתחחש
ואם יעוז
ומשלימו
ומתחבא
ומתחדרש
ואם מאה
בחפכו יד

ח

קָפֶד

חק אל לויומך בראו
לך חק למחר יביא

זמן דבר יום ביום
כי יש בסתר אלהים

בן קהילת

קפה

תרכו ותוכו תנוון
ובני שאל לא ישובן

זה בית נסעה אשר בו
שוב יש לכל נס והולך

ל^ט

קפו

ח.
ולא ידע אלי כמה ידי בו
דברתו ונעם מזובבו

ח.
חדר מאיש אשר רוח באפוי
אנוש חלש בעולם נאנש מן

קפו

[ג]
בדבר רק יום מהר יבליה
יבואו ואם אל טוב יחליה

חדר מאיש אשר היום ישמה
ורוח אור ולא ידע הרע בו

קפה

בשנים הם כמותך רעננים
בבחורים אשר חמה זקנים
אשר חמה בחוך עפר ישנים
וחתען בשנים ועדניים
הלא תדע אשר היה לפנים

חדר מחתא בהתיפות חטאיהם
ותופר לך בימי בחורות
ובשביה זכר מות ושבים
ואיך יטב לך אוכל ומשתה
הלא תשמע הלא תבין התראה

קפט

ח.
וישח ב- הליכין
כמותך כל דרכיך

חייה אלף יהי לךシア
ומות היום יהו מתים

קצ

ח.
חלפו שערות תכלת בפשתי
בין אשר ובין אשר סר לבני דר

קצא

ח.
חרב למות שלופה
מי לא תמותה בנער

¹ אמר הכותב הצער דוד: הפסקה שמננה יוצאה האות שחרואה ל', חסרה כאן.

בן קהילת

קצב

ח.

מוחאג ומתחור גלגל
עשה וועות מעגל

חפש ואם חוכל צאת
שור את אשר יישר לך

קצג

אמן ירפא חלי
מי זה ישובב שבוי
אכלי ועל שקווי
לי מן ימותי די
שבה ימות חזי
עליו ויגול עדרי
שבל ובRIA פתוי
סבל סבול זה פרוי

חוליה אני בקש לך
ושבו נבונה אני
אדරוש בעולם רב על
אלו אישר אפק
לא אעשה עד תבא
ונדרוד זקנים יסב
חוליה אני אחוי מן
יום הגמול לאומר לך

ה

קצד

קנין ובין מתנה
כפה לך רעננה
שמן וגム לשמונהה
ובתענוג ורננה
חוור צרוור הלינה
עבר וללון פנה
אן תעשה לך אתה

חלק ימותיך בין
ושמח בלחך ובὔור
ותנה לשבעה חלק
אהוב בשמחה הליין
ושנא לבך על פי
אתה בעולם כגר
אם לא ביום זה תעש

ה

הבן

קצח

ט.

ט. שפלה ממוגדים אחריות
מוגדים מלפניה גבורה

טהדור מפעל דעה כי החטאות
אשר חמزا בעולם בא ועל כל

ט.

קצז

יגון מהר אשר תירא ולא בא
בעצבותיו ביום בא מעצבה

טההר לבב התשיא על לבך
הלא די לו ודי מדוי בעמדו

ג' בפה שטן אשר תרע למענו
בכל יום יעשו מעשה בשטנו

קצז

טמא מפעל עלי מה זה תקלל
ויליך ורגליך ולבר

בן קהילת

קצת

בימים עשה לך רעה ושרע
במנגנון החומן כי אם להרע

טמא לבב התזעף על אלהים
זמן הוא אם ישחרך בטוב אין

קצת

כך עולתה להרע לך מויימת
זמן או מעשה מלך כלימה
לירוח ומה אחריו לחמה
בחקר זה והיו בו אלמתה

טרפהו הומן לא על לבב מלך
סבול אותו למען אין במפעלו
פליה היא לדעה מה לפנים
ואלו נקבעו לב כל חכם לב

ר

ט.

מתת יהודים לו לבוש מלך
יבא ויש להם זמן הוילך
לעשות רצון צורך כמו פלק

טובה לאיש לבב לשון רכה
הורו בניכם כי ומין להם
אם חומן רץ להכיתך רוץ

רא

ט.

טלא¹ פאת בגדי יקרני בגופתי
עמישיל ושה כה לי יחלש אחר
עדיו בא חילפני

ונפרם² באחרת בחלו זמן הצר
אם אחזיק בו צד

בן

רב

ב. בָּלְעוֹלָם זֶה בָּעוֹלָם שִׁיחֵי נָא
ובוה גם בוה תשבע בטובה

ירא האל התרע כי במכרכז
בוה תוכה וזה לא תחסרחו

רג

ב. ומיט את יקור האש יכבר
ועל כנה עשו טוביה והרנו

יקוד אש לא יכבהו במותו
ודרע לא סר ברע כי אם בטובה

רד

ז. והענוי בכל חבל מחונך
בעוֹלָם זֶה ובאחר יפונך

ימי עני מעט המה ודרעם
ואיך יודאג אשר עונה בחק אל

¹ טלא מלשין טלאי על גבי טלאי (ברכות מ"ג ע"ב).

² ונפרם פי' ונקרע מן בגדייו יהיו פרומים (ויקרא י"ג ט"ה).

בן קהילת

רה

ואשפוך על עונותיו עתרה
ולא תותר עלי עני שמרוה
מואר עני ולא אראה נחרה
הפכני כמהפכת עמורה
ולא ארד ברשע אל קבורה

ידידי קדשו עמי עצרה
ויקריחו דמעי את לחוי
עונותינו עלי ובחו
ואלו אל ידינו כי פיהם
בחסוך אל סלח נא לי בחוי

רו

ביום רעה ורופא מיגונים
ולא רופא חלי בא משמוניים

יהו נמצא מחולין מושגונים
ולא נמצא מחולין מוקונים

רנ

בטוב פעם ופעם בשאונים
לכום שתו בני אדם לפנים
מן מכום מסוכה ראש פתנים
ואיכה תמלט אח ובנים

ילד אשא שתי מודות בהבלך
ואחריות אלוי מודה שלישית
וחטרח לחלוין בןך ובן א-
ונפשך לא תמלט משותחה

רָחָ

כבר קדרמה שנת הקם שבועה
תהי באה לעם אל הישועה
בஹלא פני ארץ ברעה
ושא על הרשעים קול תרועה

ידידי נכספה נפשי למען
ואירא את מבוא יומי בטרם
ואולם זה יהי סימן בידך
תקע שופר והרים נס בצדך

רט

ויש גבר ברוב עישר ינכה
ויש שכחה בלב מות מכוסה

ינסה אל בחסד רב גברים
ויש חיים מגוללים בתוגה

רִי

ואותך לך בקש אהבות
గאון שחרות ואות הלבבות

ידבר לך שערך הפתלhol
למהר תחנה וקנה ויסע

רַיא

אישים עלי הונם יונגו
כבדו בזוכב יום ירודפו

יפו נכסים אך בבא רעה
מה נאה זונב לתרים אך

רֵיב

בני איש ואל תשעו במסה ובבחינות
וצדקו והיום יכובו אח ונסיונות

ישר לך וככל הנאמן פי שעו מאה
תמול בחנו אחים במסות עמיתיהם

בן קהילת

ר' ג

וירען אחוי נער מלא לב באוטו
ולא ש בחישירו ולא בוש בחעוותו

ירוץון מלאי יד וכף על רחוב פיהם
וירען אול עמו נשוא ראש באולתו

ר' י

ואם תוכרו לי עוד אהבים ודודים
כגרים ועל טבו בארצו פקידים
חמשה פשעים או בששה צערדים
לבנים עלי קרבת חמותה מעדים

ירדי המכמוני תפתו כילודים
אנחנו בעולם אל ומה לי בעולם
ואיכה תנחמוני וביני ובין קצי
חמשים אשר עברו ווים עלי ראשי

ר' טו

ואין ואם רבו עלי איש עליזות
לא העלה רפש וחותם בחוזאות

יום מבלי עצב ותוגה בעולם
מי זה אשר ראה מטר הנדרבות

ר' טו

בחו ועל רעה ועל רב חילו
אוננו ומרעינו ומה שיש לו

יבטה בסיל עריין בעולם על
כמה אשר בטח במוות אבד

ר' ז

חימ ואמור טוביה לכל הולך ובא
הימ שב ואל תפק נפש רעבה

יהיו שעריך לכל שوال פתר
אם את הכננות לך פת לא אל-

ר' ח

יעבור זה וזה ימחר ויבוא
ועזוב איש בתוך קבורה אהובו

יש שנים ויש עקב זה מהחן
הם מאירים מאד לבളות חדשים

ר' טט

הבן כאב צדור בחשקו
על פיו ולא חשק לעשקו
ימצא מדרירות לב במתוקו
כי אם לשמה בחלקו

יחשיך בעסק איש בסיל לא
יתאו למחר לו הקיאו
כל איש אשר יאיין לבקש
אין טוב ואין שלום וריווח

ר' ב

שמש ויבא על דבר
אישים אשר הלק כבר

יבן לך היום באור
חלק אנשים אל מקום

בן קהילת

רכא

תו טוב ביום בא אחרי
בו איש אמת במשחריו
היום מברכיו אורורי
דיו בומן משוררי

יש יום חשבתו רע מצוא
אם יום אשר לא יאמין
מי זה אשר לא יהשוב
או מי אשר יבר ידרי

רכב

ולא ישיב לך מתק
התועילך מגינחך

גאנך יהלייא גופך
ואם פחדך כבר באך

קהילת

רבג

ב.
� בשיחה עם לבך מבלי קול
באחרת תשוטט על עקלקל

כבר אמרה לך נפשך וצדקה
ישר בזאת יושר לך ועקל

רכד

ה ומלא פייך ופה על אלוהו
אסיפתו יملא פה בהו והוא

כמו גאה אחיכי יופי ומראת
בסוד יופיו בוננתו ואחר

רכה

וHon תעש כחול סופך לדלה
כמו אין סוף אשר אין לו תקופה

כמואה אם תחי סופך למות
למען אין חלה מבלי סוף

רכו

וודים לא אליו חמימים ושווים
מעון שרדים ויתעתשת למתחים

כבר הייטיב לנפשו רץ לחולים
אשר יחפוץ להתוכה יצפה

רכו

ובקנין שלחמו בעודם
בקנין ממיך עד שת ואדם
בשלותך גברים מה בידם

כבר היה רכווך לאחרים
כמו שלו אנשים את נכסים
ואת שלל ישלו גברים

רכה

ועוז דלים ומישלו רצוצים
ברית שלום אשר אתם הפתאים
ב

כבר בא יום להגלה צדקות
לכו עזרו אדון צדק ומלאך

בן קהילת

רכט

כ.

תשחית באחריותו ולא נשבר
לו בת וטובה מומת זכר
שכדר מנעו מישותה שכר
ובדור אחריהם הוא כאיש נבר

במה אשר רין לעשות דבר
כמה אשר נעזב בהולך
כמה אשר הרבות שתותה את
במה אשר מתו בני דורו

REL

כ.

רותו בטוב שערו וביפות תארו
יקלע ולא יחתיא בקהלעו שערו
זקונים ענות קורא לשחת ים קרוא

RELIA

כ.

ויאיר כסיל עתים ועתים יחשך
וישק זמן פעם ופעם ישך

ככבר אשר יצא וככבר יבא
כמו בן אנוש יולד ואחר ימות

RELB

כ.

כִי מבוֹאָו עַלְיָ אֲנָשִׁים בְּפֶתַע
לְמִים וְתַחַע לְאָל וְתַשּׁוּב וְתַחַע

כל ימי איש יהי למות מצפה
אך תחי נח כמו אשר חי לעדר

RELG

כ.

התעוררי אל תהשבי
לו כל שנתויך ערובי
ובמעשה טוב האריבי
ען יש לאיש רוח בבכבי

כִי תַשְׂכִּיבִי נֶפֶשִׁי וּבִ
מְתַחַת לְאָל תֹּודָה וְשִׁיר
מוּמָעָשָׂה דָּעַ קָצְרִי
וּבְכִי עַלְיָ חַטָּאָךְ לִמְדָ

REL

כ.

אם את רצונו רצונך
אכן שמור את לשינך
היום לשלה חרונך
מהר תבקש ואינך

כבר אליהם בהונך
כל הדברים יגעים
אם על עניינים תבקש
זכרה בתרוך נפשך כי

TCPIR

RLA

ל.

יעירון לו ובו מחר בפי תום
ועל מה יעסוק עני ויתום

לְאָל עַל אִישׁ פָּקוֹדִים נָאמְנִים
עַל מָה יָאֵל יְתֻום וְעַי

רツא

בן קהילת
רלו

וצעיר בגביר לא ירד כנה
וכברוזל לכמוהו חתינה

לאמיין נאהו לדודף באמיין
ומות יאבד קשה במוות

ר

בצמאון בקרוב או רזה
ולמחיש בדרכו עת חניה
בכל ליל ויום חריב נטויה
במי יתן ولو מאין עשייה
ורעתק ולא השוב שנייה

לכל יורד אליו מים עליה
ולשוכן במבטחים נסעה
ולמות עלי כל חי וחיה
ולא יגע אنسח אל מאיוו
עשה טוב כי שאל תרד בטובך

ר

ואם חברו זמן רחוק ואורך
ולשים את כסיל נגול וכיריך

לכל חי קע ולדבקי אהבים
כמו יש קע להפרד בני עש

רלט

ועל כל חי גור דין يوم תמוותה
אספו חוק ודת וברית ברותה

לכל רעים יהיו בא יום פרידה
ועל ימים לפור הון אשר איש

רמ

מקום משמר כמו שמן בחוך פך
לקע ימים יהיו מורק ונשפך

לכל יצוק מקום מזיא ולוב
וכל שקי ואם עלה לשחק

רמא

וכל ארזו ושטה אל נתישה
ירא מהר והתחמס ובושה

לכל אורח נדרה ממוקומו
עשה שלש והשמר והשקט

רמב

ואין לו עם חליפתו אסיפה
ומי ימסוך מנוחה והנפה
ואין השקט ביום סער וסופה
ועין מוכן לחשוף שריפה

לכל נברא בעולם יש חליפה
ומי ימושג נהרה עם אפללה
ואין סער ביום נתת והשקט
ועין מוכן למצעד בית מלכים

רמן

וסופה חמוץא לכל רעות ומובאות
וסופה הרבות ישיבה אל מריבות
וסופה ישר רכיבה על ערבות
וסופה בנים אל מות כאבות
ב*

לכל דבר בעולם אחרית יש
ואחרית רב חילכה אל שלומים
וסופה תונות וירודה אל רפאים
וסופה אבות להניח בנים

רツב

בן קהילת

רמד'

בימים כל אנוש יהום ויחמול
כען הוכה בעת יציע ויגמול

לאיר חמת בערו רך ולא בא
ומי יdag לען הוכה ביבשו

רמה

אלֵי גָדוֹן וְעַלְיוֹן דְלִתּוֹת
וּמְלוֹת כְּחַרְבוֹת הַמִּינְיוֹת
וְאֶיךְ חֲפֵילְ נְקִיּוֹם בְּפַחַת
בְּתוֹךְ קָנְבָר בְּךְ הַלּוֹק וְפַתּוֹת

לשוני את בפה עזרו ועקרו
ואיך תורה לחוץ שיכים בחיצים
ואיך אתה בתוך פחת גודלה
צרי אין לך בלבד רמה תחלך

רמו

ל.

ופשע וחטאות לבשת כסיתני
וירושעך פיך למחר ולא אני
להփיר רעות רועי ולמה עונתני

לבבי ערידי מצדקות נתני
ביום זה חוכמי וארשיעך אני
ואם רעינוינו העו בי הלא תובל

רמו

ל.

בראו לעברתו ביישר ותום יאות
וחאמר בכווא צרה עשה לי לטובה אות

לכל איש אשר יכיר אלהיו יידע כי
התזיד להכעיסו ותשאל להטיב לך

רמה

ל.

למה תבקש נשוא עולם כאשר לעוד רהו תחלך בתוך
קומה ברוח מנשוא אשא לך תעשה היום חתונה ויום
אופל ובחשכה מחר תגרשכה

רמט

ל.

לא כל אנוש באמות נספה ולא כל אנוש
יומת בעתו וכל מות לביריא בגור יוצר יזורים יצו

רנ

ל.

כן תשובה ברב מחיר אל נערוי
פו רכושים פדות לנפשי חבריו
על נערוי אשר עובדים אחורי

לו תהיו משאול עליה ומורה
או קניתים בכל אשר לי והוסרי
הה ירידת שואל לפני והאה

רנא

ל.

ויסיתך לחטוא צפה בו עד כלות
గריש ופקדרו בטרם يوم עלות

למה ימי נוער תצהה יפיק
כחך וכרכה עת עלותו בעלות

בן קהלה

רנבר

נפשי ותנשי הבל אכילה והשקיות
לעד בטרם מבא תמותה נמקות

לו תעלוי את אמת ונכון בלבד
גם תוכרי את שאון מגורי בקרבר

רנג

ל.

אם לא בכל עתים מציאה מצואה
לחחש וסופח חוק אליו תחולאה
צפפו ויש עתים לרוח נכה

לא יש בכל ארץ גנים מגולים
בי אחרית סער להשקט וככה
יש עת אשר תשטום בעשו ותשאט

רנד

ל.

מעש ולא ימצא מנוחה בחוכבה
חיים ודרך אל רפואי נתיבה
תום בדרכו בלול ופת מעלה הרבהה
רעות ועל טוביה ותשבע בטוכה
כגמול חפרתך והיא לך אהובה

לא יהיה אדם אשר יתפוז בלי
הנה לפניו ורכבים נתיב
גם יש לפניו שתי צרות פרי
החלק עלי רעה ותשבע מפרי
לו יאמליך צר ביום הרשיעך

רנה

ל.

אל אלהים לדין ופתח סדרים
אם יכפר לך עונות נערומים
אם תכתוב בסוד רשותם גמורים

לן בקרבר מעת ופתח קברים
מה תדבר עלי עונות זקונים
הו לבני החטמור יום גמר דין

רנו

ל.

אנשים ודבר הוא מבואר בשחר
שחוק יש בפיו היום והוא יבר מחר

לפנים והיום יש למשל בפי כל
משרת זמן או ים ועובד מלכים

רנו

ל.

נסק מפחד ואיום
תהי עלי יומכם יום

למה תהי يوم קרב מן
קץ לך בקץ לוחםך לא

רנת

ל.

נעשו לבנים בלבנה
סיד מעלי פני ופנה
היה מעט ימים בשניתה
בחי באני אונים אני נא
שבכל נהי נהי נהיינה

למה שחורים משחזר
ומאוור פני הנערות
נעור זמני אחורי
חלפו ימי חי ברב
על זאת משחקותי כמו

בן קהילת

לך

רנט

מ.

מלא חכמה מלא תזה בחיו
ואם נבזה בחיו איש חכם לב

ל. מ.
ויתעה איש כסיל חמיר בגילו
בעת מותו ישיחון כל בגודלו

רמס

מעט הפה אשר זוכים ביום דין
ומי יתן ולא נרשע בקום אל

ר. ו.
ואולם רחמי האל נחמה
לידינו ולא נצדק וננחה

רמסא

מיורע סבבנתנו מחייה
והננו כמו אודם ולובן
תרדמה כי לך מנוס ביום רע
ומה נפעל וקדמו מפעלי אל

וילגלים אשר אין בהם פריצת
בתוך ביצה והעולם בביבוץ
ואיך תנום ואין פחה ומוציא
ומה ניעז והעצה יעוזה

רמסב

מקום קבר יומו מות גוזרים
ומי נגור לקברו בערב מנ

ר. ו.
ההדים אליו יומו משחר
ספרד אל עבר רין לא יאהר

רמסג

מתי שכל אשר שומעים ורואים
אני עיש מריד הרבה וככלה
למען יעizens לי את חסדייו
חיש שכל ומודיע בי הלא יל

עליהם אשמעיכם היום פלאים
אבותי בית מריד הוא קראים
אליהם ואני ארבה חתאים
עגו עלי לאאת כל הבראים

רמסד

מריד על רעך ראשית רגינה
וחושב לעשות חסר בעיטה
ואם תחפוץ להכין את נתיבך
ואין לך באשר היה וויה

וחוכתך חבריך אמונה
ועשו על נתינה בנהינה
תהי מוציא נתיבך דרך נכמה
לבך מיום אשר הוא לך עדנה

רמסה

מ.

במה תיקר
כਮיט אתה
איישון נפתח
הנה יש לך

למה תגאה
מהר תמות
אכן חפי
חת לא תראה

בן קהילת

רפסו

או לנצחיו	קרב פתח	הון באוצר	מה לך לבנים
או בלحو תמות	לשחת	מן נלהך	תן אותו כי
אם תניחו	ימים נשחת	מטעם שבושל	הוא בדמויות

רפטו

מו.

מעשים שניים לעולם זה כאר יש ויש
אם יש לך לב ואתה איש לעג בו בעת

רפטה

מו.

מהדר ימחה אהבך לשאת את
מה לו ולא הוציאך מביך

רפטעט

מו.

מה טוב לבן אדם אשר לו מדע
לשוש בבית מרות והוא לו מלון

רע

מו.

מנגה זמן נעווה להרעד לדרכך
דומעה לשטף יאור אשר ישך ארצוות

רעא

מו.

מה אדבר בקום אל להסביר
וחטאיכי כבעל דין סביבי
אם יבקש מני תשובה בהריב
אונחיו גודל עמי וכבה

רעב

מה לך ממבא חילפה מפחד
מי יחי רב וממי ימותיו מעטים

רעג

מה לך אל צבי גביה נערוי
סור הלא תחוה על ראשך ליל
איך יפתח אנווש בשער ואיכה יופ
אוסרו מלacci שאל תוק שערו
יבקרו מוחליך פעמוו בארץ
בחשכה עצהדים בעינוי

בן קהילת

קשת לו שחרה ימי ריק שחורי
מושון שח והחלוני אמרי
תשת ראשון ואחריתו שMRI
אך מרוי יצרך יסכל שMRI
מחבליו ומשאלות לב בקורי
шибך שחורי ומותך בקורי
רוב פתריו וגועך כל פתריו

לבנו לאנוש לבני נמיבת
קום חכם לב וספרה מה יש בידי
cum מומלא בשוא בידך שMRI
למודך שביל ישרא זקונים
את בתוך בית כלוא יצועו וגאו
את כשריך אבל עמלך כלילה
חדרך נחלום ותמציא בזוקן

רעד

מ.

לבושיSSH
ויתרושש
ולא חושש
ויתבושש

עליל לובש
מעט תוחיל
חרוי לבנו
ויתחנחם

ותראה שק
בלא משפט
מהלך עד
ימי זקנה

מעט תשעה
ומתבלבל
ונער הד
שעה עד בוא

רעה

תhom רבה
היות חרבה
כמו יום בא
שאלן הבא

ומים אל-
וארמן לא-
ולא קרוב
אנוש בלבב

אליל קובה
אליל מות
לאיש כהמול
רחוקם מן

מורצת איש
וסופ כל חי
וואן רחוק
זהה נזהה

רעו

מ.

אשר יגאה
לעד יהוה

ברוב שניינו
וועלם בא

אשר יגאה
כלא היה

מעט ישב
ויעשה

רעו

מ.

ו התקדש
ויתחרש

והכין לך
אמת ישן

ודין הבון
להרים נס

מבקש דת
בבואה אדון

רעה

מ.

על כל מותי נפש ויבא
כבר ואוהב לא ישיבו

מות יבוואר כמו בא
לא שב ברב כופר וחיל

רעט

מ.

איכח תיפנו לשב שקרים
צמחו לבנים מקום שחורים
וthon שאלול לא תחו חברים
שקרו ורמו לבב אחרים
ען מגולה וחטא סתרים
חובי מהו מעלי ספרים

מה לי ולכם ימי נערים
נראו בראשי כמו עשרה
אתם חברים לאיש בחיו
העור תרמו בשוא לבבי
תאמרו עשה זאת ואל יכפר
ה אם האמת אתכם ותוכלו

בן קהילת

רַב

• 16

אתה זמינו ויש לו
כבד ברשעה ומלא
לבם בליל ושבלו
יצרם בבח ויבלו

כמה יעשה איש ירמו
כבי יעמוד את פנוי אל
אשרי אנשים יעצם
עשנו בלילה ועשו

כ

רפח

• 5

ב' זדון לבב ויצר רע ותונו
לכל נבריא ווד לחמו והכו

נ. נדבר לאנשים שברו את
החשב מלחות אויב ונאכזר

ר' ב

4 חשבנוهم במעשייהם עניים
בני איש כי תמותה בו לחיים
והמה מאשר חשב נקיים

ונכונה יש בלב אישים צנوعים
ויש זוכה בדבר יחשוב כל
ויש החשב עוננות על אנשים

רפג

ויזיקר ויפתח לך שערים
ויליך חם עלי תומת ישרים
בלב פועל ולילותיו קדרים

ונטה אל מה תהיו נוטה זמנך
והוא יראה לרשע סוד מרים
תראה ימי קץיך ארכבים

רפל

.3

כונחו כי לא
קרב יומך
גם בל מוצאר
יחרימך

נשות ממד
ובקרבו כל

ר' פה

.3

ובקרב לבבך אש להמלחה אווי תוקיד
והיום אני צועק בשוד דן אליו פקיד

נבודן לְבָדֶק עֵין רָאָה שַׁעֲרוֹרִיה
חַמּוֹל אָזֻעַקָּה מִשּׁוֹד פְּקִידִים אַלְיָהִי דִּין

רלו

• 2

לדיין בגורתו וטעמו לטעמו
בכמו בו זמננו בעצנו ונעמו

נדמה זמננו אשר בא בריע וטוב
כפיו אשר הוא מר וערב לסתאו

בן קהילת

רפוא

ג.

ביתו וודר יתבע
נבל תמלא בטוב
שון ממעט הון ייד
עלם כפרדס וייש
או כל ולא ישבע
רואה מגדים בתוך

נפש יקרה תדרור
עולם כפרדס וייש
או כל ולא ישבע
רואה מגדים בתוך

רפח

ג.

לובר ולוחירות לדעה
לשכחה ולפתחות ולפשעה
ווקנה מביאה אל חמורתם

געוורים מביאים אליו ידי שלש
ונקה מביאה אל חמורתם

רפט

ג.

ופשע על צלעיך
ותשבח את פשעיך
נעורים העמיסו חטא
ואיך תבכה נעריך

רצ

ג.

זכור שאון מות עלי
נשׂוב ונשכח האמת
ובעת אשר יחולף לשוא

רצא

ג.

ודבר נעימות מלאי
וכמו פעלי פועל
דת אל אלהים יפתח לי
נפשי לזכר הללי
אחרי אליהיך לבי
אם לא תפתי בעבור

רצב

ג.

יסוף ועמו יגבר
רעות ותומו נשבר
נחלה בשיר נספה יום
בא אני נצל מן

רצג

שר שר משה נבלו
לאיש חמזה חבלו
ישמה ובוה חילו
יבזר אשר יש לו
וירוש ורבבה חילו
יחלה ואו ימות לו
קאמם מאכמיין ידו
וה הרלי המעללה
שמע ושמח לבו
יבזה לחילו ובכנ
יבזר ווירש יד
יחיל ויחל להכלוא

ה

רצד

שר איש ממלא נבלו
לב איש ורבה הבלתי
ישחה ויתן שלו
לשנות ויקיל אצלו
למרק בקרב אהלו
ירבה ויחל לחלו
לא יעמוד מנגלו

נאם מצפה אחרית
זה יערים עד יסיך
יחבל וויסיף לשנות
יתן גם יוסיף עוד
מוחשף כמו נחשף בן
יתגלה וירבה לשנות
יחלה ויקום עד כי

ה

אין

רצה

ט.

בעין עף וושאפ' מפראים
אשר לא תחשוב עליו חטאיהם

סלח לי כי תבונה אין לנפשי
ושקלני במאוני איש משוגע

רצו

שבורים בחטאות לא בין
כאייש לא יהוה פח רע בעין

סעו ממישכנות עון ופשע
וסורו פח מרוי כי אין בעוריהם

רצן

אשר יצין ויגאנח באשׂך
זמן יחתור בכתיכם בגנן

ספרוחים על יצועיהם באוצר
שנתם מבלי שומר ואישון

רצח

ושא רעת זמן קשה יבואך
ואיך תועף עלי מי לא יראך
ופעם יחתאו הזמן אך
כਮותך הזמן לא יחתיאך

סבול מהזמן טוב יעשה לך
ואל ייעף לבך על זמנך
זמן לא יחתיא הונך פעמים
למיים איד שמו מות ועת בא

רצט

ביום עצמה מוחמותו וגברת
אליהים בערו יסך באברה

סכוימים הם באברת אל אנשים
ווי אברה יומם מעט דעה אשר לא

ש

יבואך ותרוויה לנפשך
וליל סר ויום אף וחשך
להסיר הון ועל הסר לרישך
אל רעה בעת יחפוץ ימישך
ביום אמץ לך או החלישך

סעד את לבך על שוא מוחמות
ושורה את מבוא ערב ובקר
הלא תבין זמן כי לו פקידים
זמן שוחק לרע מטוב ומוטוב
ואם תחכם שחק אתה בחלך

ה

בָּנְ קַהֲלָת
לִמּוֹתָת
שָׁא

<p>ע. פעמים איש יקbez hon ולא לו ויקbez לאיש אחר אבלו</p>	<p>עשה חיל וקבץ hon בצדך ויאכל hon אשר לא קבצחו</p>
<p>נ. והתראה לזרים בנעים והתפקיד בזוק לו לא למים</p>	<p>עדיה נפשך בחתפקיד בצווקה בוד ימים לה比亚 זוק עלי איש</p>
<p>ו. ומולוה להשבה לו מצויה שעה במעט והיא תשוב למולחה</p>	<p>עבדותך כמלוח היא בידך וכן נפשך בתוך גופך כמלוחה</p>
<p>ז. בלא עתך ואתה מות בעתק בעין אווב ברוח את ברושתך</p>	<p>עשה מה תעשה רע לא יבואך ובסעדר אל כסיל ישנות בחכם</p>
<p>ט. מחלים כי שערירים שם נחיתים ולא כלב בקר ישtiny ויתחיתם</p>	<p>עלן חראו הצר נדיב היוותם ולא נשאר בתוכה קיר ומפתח</p>
<p>ו. וסופה רוש ומכוואב לב אסופים ואחריתו דבש מתוק וצופים</p>	<p>עברה מדבש חמתק בראשה ומיעשה הצדקה מר בראשו</p>
<p>ז. ורוחך שבתווך גופך עצורה משכלה ובמושימה עקרה</p>	<p>עמוד עולם אשר בו נאסרת במוחשנה מילחת וערמה</p>
<p>ח. נתיב ריווח ודרך ההנחה וגן עדן לפנייך פתוחה</p>	<p>על מה זה תאהר רגליך מן ראת משכרצהך מלא שלמה</p>
<p>ט. אתה נוע אליו תימן ומוציא אשר חabal בעולמך קוצעה</p>	<p>על מה זה תהי מרוחיק נדודים יגע לקנות מעט או רב ארווה</p>

בן קהילת

שא

ואל עמים הפוך שפה ברורה
שם אחד עליך דרך ישרה

עמדו אליו ומלא את דברך
ושמך יקראו כלם וויפנו

שי

שש ושלשים
לדו מישים
תו מנשים
חד מחרישים
הייו רוחשים
זה מאשים
לא נתשים
נו נגרשים
נקדרשים
שה נגשים

בן מהה זר
עו יום הור
ארץ יומ לדר
זו כלם ר'
קול בחלשה
אחריהם ר'
על עצמותם
נו מבתיר
אתם למות
טוב ורע נעד

שיא

ע.

שב שח כי הוא
הוא רבים שמר
רא כל איש על
נות אחותו הד'
זה ומעט לו
לפניהם גם
ונוחם מך
כיבו כל'

шиб

סר נתעה
לט נודעה
יורה דעתה
ה מגיעה
ואשר צעה
אייה מעעה
בשור געה
ומבולעה
גם שמעעה
פר נגרעה
ולאן שעעה
לי לישועה
בפשועה
לק הרעה

כוי מימי קי'!
לגוניש מעור'
ולבב חושב
נפש תחתיר
אייה צעה
אייה שקל'
גם מבצע
ומבצעו
על מה ראתה
לספוד ולסיד'
עד אין מקום
חוסה והיה
אל תקחני
כוי לא תועל!

שיג

לט כמושו
חוכירחו
שם בונהו
בעבורו

נראה בעור
מידו בעבור
עו משובים
שב שאל שב

עברתי על
ויצדיקור
שחתי מי יקד'
וגברים לעז'
כיב אם זה א[ן]
חלכו ואשר
כן ילכו ועז'
גורו מות
הקדשו לו
ולחשbon רב

אללה אמרו
שים תחתיה
ליyi דבר
אייה כל
אייה נוגש
אייה סופר
כמה נאך
בתלע חמץ
אלו יש לאות
או אם דובר
אלি בראת
יום אעמור בין
מה אני או
אם הרעותי

ה

ו

ה

ו

עברתי על
בנין איש בן
שאלתי שד'
ענו שרנו

בֵּן קְהַלָּת

דֵּעַ יְוֻרָעָהוּ	לו שֶׁבּ לֹא נָרָ	שֶׁחָ לֹא שֶׁבּ שֶׁחָ	שֶׁחָ שֶׁחָ לִי שֶׁבּ
אֲרָרְ מְעַשְׂהוּ	רַץְ וַיְשַׁדֵּ	עָשָׂוּ מָאָרָ	אֲבָרְ זָכָר
שְׁרָאָהוּ	שְׁמָעוּ אֲפָכִי	בְּנֵין זֶה גָּם	וּבְסָופְ יְאָכֵד
וַיְבִינְהוּ	נוֹעַזְ לְבִי	נְפָשִׁי גָּם בָּו	שְׁמָתוּ זֶה אַל
כֵּן חַמְהוּ	הַמָּה רָאוּ	חוּ בְּנָבוּנִים	וְאַתְּמָה מִנְ-
לְמַעַנְהוּ	כָּל פָּעַל אַל	לְלָל עַנְיָן	וְאָורָה כִּי
יִם גַּבְהָוּ	וּשְׁמַיְ שְׁמַדְ	אַרְצִין שְׁפָלָה	וְאָבִין כִּי
יִשְׁאָר הָוָה	עַד אֵין עַולְם	אַל יִשְׁחִיתָם	גָּם שְׁוּבִינִים

שִׁיר

אוֹ נָולְדוּ	מַהְרִים מַדְ	הַר גָּבוֹהַ	עַמְדָתִי עַל
הַוְנְפָרְדוּ	וּדְרָכִים מִנְ-	אַל עִירְ רַבָּה	תְּחִתָּיו נָתִיבַ
הַתְּחָדְדוּ	הַתְּאִימָוְ אֲפִ	שֶׁבּ בָּאָרֵן	אַל כְּלִ עִירְ מוֹרָ
גָּם הַגְּדוּ	בְּלַבְבָּכֶם זָאת	רוּעִ שִׁיחָוּ	וְאָוֹרָ אַל
זָהָנְדוּ	הָאָרֵן בְּ-	כָּמוֹ עֲוֹבְדִי	כִּמָּה סָוחָרִים
אוֹ נְלָכְדוּ	כָּמוֹ לְכָדוּ	לְמַלְחָמָה	כִּמָּה עֲבָרוּ
כָּמוֹ פְּדוּ	כָּמוֹ נְפָרוּ	כָּמוֹ נְשָׁבוּ	כִּמָּה שָׁבוּ
כָּלְם אֲבָדוּ	אוֹ עַמְרוּ	וַיְשָׁבוּ	כִּמָּה הַלְּבָבוֹ
דוֹן תְּרָדוּ	בְּחָם לְאָבָ-	נְחַשְּׁבִים כִּי	כִּבָּה אַתְּ
בָּהָם רָדוּ	בְּנָנוּ בָּאָשָׁר	בָּאהָ יְרָדוּ	וְיָמִי רִעהַ
תְּפָקְדוּ	בֵּית הַמּוֹעֵד	לְחַשְׁבּוֹן מַיִן	מוֹה תְּעַשְׂוּ יּוֹם
עַזְ יְעִידָוּ	וּכְפִיסִים מַרְ	מַקִּיר תְּוֻעֵק	יּוֹם הַאֲבָן
חַם תְּעֻבְדוּ	אָם עַולְם בְּ-	רַיִם תְּמָלְטוּ	עֲבָדוּ בְּצִיעַרָ
פָּה תְּנִידָוּ	זָאת בְּמַתָּה שָׁ	אַתָּם אַחֲרָ	מוֹה אָוֹרָ אֹוָ
מָה תְּולִידָוּ	מָה תְּלָרוּ אָוָ	עָשָׂוּ אִישִׁים	מוֹה תְּעַשְׂוּ אָוָ
לֹא יְעַמְדוּ	כִּי בְּלַא לָהָ	תְּעוּמָדָר לְעַדר	אַתָּה הַוָּא צָוָרָ

שְׁטוֹן

רִים עַל יְדָם	בּוֹ צָאן וְשָׂוֵר	שָׁוק טְבָחִים	עַבְרָתִי עַל
בָּא יּוֹם אִירָם	עַוְעַף לְרוּבָ	כְּרָגָת הַיּוֹם	וּמְרַיאָם רַבָּ
רִיקְיוֹן דָּם	שְׁוֹחָטִים רְבִים	עַל גָּבְ דָּם בָּוּ	בָּוּ דָם קְפָא
כָּל אִישׁ צְדָם	כְּחֹלְ בְּכָלִי	דִּים וְדַגָּת יִם	וְלִצְדוֹ צִיְּן
לָהָ לָא דָרָם	אָוְפָה וּבְלִי	מַאֲפָה בְּיוֹם	וְלִצְדָּם שָׁוֹק
אַתְ צְדָם	מוֹהָ מְוּלָכִים	מוֹהָ אֲוָכָלִים	מוֹה אֲוָפִים
אַתְ סְוָרָם	וַיְבַן לְבִי	אַל בְּתִיחָתָם	בָּזָה נְוָשָׁאִים
לָהָ מְעוֹדָם	בָּהָ יְבַלּוּ אָרָ	עוֹמְדִים עַל מָה	וְאָוָרָם לְ-
וּבְמַלְדָם	בָּגְיִתְמָ	אַלְהָ לְכָם	מָה הַבּוֹלְ בֵּין
וּבְמַעְפָּדָם	וּבְמוֹשָׁבָם	וּבְהַעֲירָם	וּבְנוּמָתָם

בן קראלה

לא השמירים	לכם אכון	הוא המתעניים	לולי כי צור
את מאבירם	בهم רוח	בهم רוח	אלו נתן
רץ להנירים	ככם גם לב	ככם גם לב	לחם נפש
לייד מולדיהם	או עת לא ירד	לא מת בו מות	לא נמצא עת
או בככורות	ונסיכים גָּר	לב זכרים	לאאת ישימו
כל האדם	ידעו כי זה	העולם	אם יבינו סוד

טו

שטו

על מה תהיו נוטר ואתה אשר יכול לך רע ואין מшиб
 להרעה למי עשה בקהל רם אנשים יקר ראו רך ולא תקשיב
 ואיך לא תהי רחמן ואתה ביום אחר

שין

נסעה בלי שובה נסעה ועשה טרם
 בשרך בגדריך התיגע ותניה
 וטרם ירומנו מיד ותלך לאל כח
 למי לא יהודה לך למי לא יהודה לך

הῃגוע ותניה
 העשה ועשה טרם

שיח

על העשירך ובו עשרה ימינך הלא
 דה נפשך משאול ברוב נתנו וחתך
 חיל לך כוון קומה חנה את מעט
 עשיר התדע במני

שיט

על מה פוגת ונחת מבכות
 עלי ויעמדו לנגידיו מזוכות

עינוי עלי רשיי ועל רוב מעלי
 כי הם ביום משפט יקומו לענות

שב

פעם ופעם להחליף את יקריו
 תאזר לרואה ועת תלחת בשרו

על מה זמן תעמוד להרבות יקר איש
 حسب תשובה אני בשמש אשר עת

שכא

רוחוי ואישן בוש ונכלים
 על נם ולא ישוב לעולם

עור אעווב טובי וחנוך
 האח עלי עווב והאח

בן קהילת

שבב

ע.

ויסופף לך וינחילך בתגמולך והועילך אשר הלק	והודה לו והלחו מיידו והגדילך אשר דרכו	ויצילך אשר נתן אשר לו כל בר רוח נתון לאיש	עשה לאל וקח לך מ- התקרר יד ומי נתן הלא יכול
			ה

שבג

ע.

חיל להרע תאוורו עליו זמנו תעוררו חציו בכנים האבירו הסום בידכם תאסורו על הומן הרע וגورو אחר לשחת תעבורו	על מה ולמה בערים אם חמוץ ירע לאיש או אם יצמח עץ לחץ או אם יגדל סום לריב שובו ועורו איש לאיש כי הומן יקחכם
	ה

ילד

שבד

על אישים אנוש יعش רמה עשה אפר לתחמו או צדיה	פנו אמרו במקהילות היgabe אשר סופו היה כדוד אשר נ-
--	--

שבה

פנה אל מאמר טוב ואמור רע
ואם תהיה באחריתך למלה

ונח וشكוד עלי טוב הפעולה יעף עד כי תمولל בר תhalbָה
--

שבו

פגע שרכ בלא לחש בלא עת
ולא תשלם בלא עתה בלחש

יחירתק ותשלם לך יהילה ובכתבת לחשים הענינה
--

שבו

פעולת טוב זקונים למזרני
והושיבו זدون לבני שחוח

בעת חנו והשוני פת'ות והוליכו מתחומו קוממיות
--

שבח

פקח עין וקום ורדוף אמת אל
תנה לבך והתעדד להחויק

ואל תרדוף לך נפתל ועקש ידי אדרון אשר צרך יבקש
--

בן קהילת

שכט

ומעשה חומן המות וחרו
בם צרה ברגלו ועברו
ומסתהר בצנה מדברו

פעולת חום וקור הוביש והפרות
ואיש יבא באש עברה ונצל
על מעלי ימן האל נטויה

של

פ.

נבל ומון רעיו בחיו ממעו
בא מבלי טורה ואכל גיעו

פתח שתי ידיו ועוז רבשו
יגע והוא רעב לקבץ ונכרי

שלא

פ.

מה אחרי מות ופעלך לא בן
ולשונך מרם אסיפה המכ

פיר יהו מות ולבר ידע
המן פועליך בנגד לבך

ימים

שלב

צ.

זמן שונא לנפשי העכיה
דבקי לב והשmdir כל קניה

צאו וראו הייש רעה ברעתה
זמן משחית פועלותיו בהפריד

שלג

ט

אשר לא בא ושיבא לימיים
בחוש אופך ויום ראשון עצמים

צעיר או נם כבר נכתב ונחתם
וקום או נום כבר נגזר מכוא יום

שלך

ט

בטבות הבראות יש מנויות
מעט מהם בערצתה לא שנייות

צפור או נח לכל בעל נשמה
מחולקות לוח הרבה ולוה

שלח

ט

אשר לא יחתיא שערה ורימה
יקלע יחתיא את האדמה

צבי נמלט ואם קלע לנגוין
וילבד ללא קלע ואלו

שלו

והוא שוכן בתוך בתים קברים
ושיח רוחך מאין דברים
ואחר ישכנו אותו אחרים
כא

צאה וראה אשר תשכו בভיתו
ويقرأ أوترك باللسان לבכبر
لمחר تعوب بيتي כמותي

בָּן קְהַלָּת שֶׁלֹּוּ

צָרָר דִּבֶּר הָאֵל וְחִתּוּם אָמָרוּ
אֵיךְ תַּהֲלֵךְ מִנְהָוּ וְאֵלֵיו תְּשׁוּבָה

עַל כָּל אֲשֶׁר תְּرִצָּה וְמַה לֹּא תְּרִצָּה
או תְּשִׂטְמַנְפְּנֵיו וְנֶגְדוּ תְּצָא

שֶׁלֹּחַ

צ.

מִסְלַתָּה	וּרְצָה עַל	עַצְתָּה הָאֵל	צָרָופָה הִיא
תְּחִלָּתָה	עַצְתָּ רְעֵ מִזְ	וְתִבְטַל	חִכָּה לוּ אֶת
הַמּוֹלָתָה	וּבְצַעַת	גּוֹרְתָוּ	וְאֵם כְּתָבָה
מַגְלָתָה	וּבְתְּשׁוּבָה	בְּתְּחִנּוֹנִים	מַחָה סְפָרָה

שֶׁלֶטֶת

צ.

צָא שָׁאֵל שֻׁכְנֵי קְבָרִים יְחִוּ
מִבְלִי מָאָמָר מְהֻרָה תָּגָרֶשׁ
אַחֲרִית כָּל כָּלִי לְשִׁבָּר וּסְוּפָה כָּל

לֹךְ אֲשֶׁר הוֹטַלׁוּ לְרִצְוֹן בְּפַחַת
מְנוּה בֵּיתָךְ כְּמוֹרָה בְּרָחָת
עַזְנִי פְּרִי לְעָקוֹר וְכָל חַי לְשַׁחַת

בָּרְבָּ

שֵׁם

ק.

קְרָא עַל כָּל אֲשֶׁר פָּטוּ נָעוּרִים
עַלְיָהוּ מָה זֶה אַיִלְמָרָק עַלְיָהוּ חַטָּא

בָּ

וְלֹא שָׁב מְעוֹשָׁת עָזָן וְחוּבָה
גְּנוּרִיךְ וְהַשִּׁיבָה קְרוּבָה

שְׁמָא

קְנוּ לְבָבְךָ כִּי כּוֹרְעִים
וְאַל נָתַן בַּידְךָ יְמִים לְקַצְרָם

אֲשֶׁר צָמַחַו עַלְיָ אָרֵץ גְּבָרִים
בְּקַיְן אוֹ קוֹרָמָגָל קְצִירִים

ד.

שְׁמַבָּ

קְרוּבִי כָּל מִבָּא עָוֵג בִּילֹדוֹת
וְאֵם אֵין עוֹד תְּשׁוּבָה לְנָעוּרִים

בָּ

אֲשֶׁר חַלְפָה וְכָל מְכַאֲוָב בְּשִׁיבָה
לְשִׁיבָה אֶל תְּהִי מִנִּי תְּשׁוּבָה

שְׁמָגָן

צ.

קְוָמָה בְּלֹלוֹה בְּשָׁלָם גּוֹף וּבִילֹדוֹת
טוּבוֹת שְׁתִים וּמְאָדָם עַלְמֹות הַם

גְּבָהָה וּחַוקָּה לְמַעַן כְּבָדָה בָּם
כִּי לֹא יְדַבֵּר בְּטוּבָתָם אֶלְיָ שְׁוּבָם

בן קהילת

שז

שמר

.ק.

מע כל הבריו יענו
אישים לרווח נחכנו
על בן בעולם נתנו
אחר ושם ישכנו

קרא לחכם רע וש-
שא כי כמטרה לחץ
אם יאחותם היום כאב
ובבן יהיו נסעם אליו

שמעה

ימעת במכרים יקרו
שבכל מחויריו יגברו
שבכל בחוץות נכרו
שיהם לעולם ישארו

כל במוחיך בל רב וכל
ומעת בשכל קל ורב
כמו מתי שכט ובר-
הלהם לעולמים ומע-

עזה

שמו

.ר.

עד
בקדם אחורי זוקן הניעם
ורוע מעלהיהם ברוב עם

רצוני לו אחוי שב אל נעריהם
ואגיד כח שם לי על פניהם

שמו

לבלתי שוב לעולם בא כמו אין צ-
ויאספו למכליה לא ברצון

רצון באים בל רצון לעולם
אשר יצאו למראעה לא לרצון

שמעה

ה
לאט וכאש מלהמת מלֵב
כמו שונא ומתראה כאוחב

ראה מרמות זמן הולך כמים
זמן פותחה אשר יעש בסתר

שמט

.ר.

אל מחצתו
מעת צאתו
על ביצתו
אר מקצתו
עוור פרצתו
בחילצתו
עד חומצתו
במרוצתו
ומצאתו
כא *

נגעו הריט
עד בא משמש
גם אין שדרשו
חתתו לא נש-
לא תבנה
כבד ברוך
מלוש בזק
עושה צדק
חסיד עשיית

גדול רם לא
מש מעליין
נחל מושך
ויעתק מ-
ויתגלל
יינוט איש
אלו בא אל
רץ בעולם
לך כי תהיה
מות ותבקש
כى מחר ת-

ראיתי הר
לא סר אור ש-
אין ביסודו
ויתגלל
ואומר כה
יום אאותו
אדם אתה
אדם מה טוב
כى מחר ת-

ה

בן קהילת

שנ

בשים	על ככבים	שמש אבראה	ראיתי את
הבינים	מור בקרב איש	הרביי בער	עמדו על חוג
ועצחים	מאין שפלות	כבים הולכים	סבב לה כי
בין מוחנים	לך בגבורה	במלך הור	היא בינהם
ככירים	ויתעה	וינדר	ויבא יום
לו יומים	שפלו ורם	אבין כי כל	ואראה ר
دون בשתיים	בעולם כי	רע כל נברא	יום טוב או يوم
לעינים	zon לא נראה	נסמען באור	ואלהים רם
בדרכיהם	גם לא נמצא	ים טוב ורע	אין לו יומד
בנוחותיהם	רו מרגאו	טרם חasad	רגאו מנהו
אל מאוניהם	לות מעשיכם	כי יום בא לעד	ועשו טובות
than נפלים	או גלי ר	על כל נעלם	ובחשקלם
על המים	קע הארץ	על הרים רר	כעמיד הרים

שנא

אביטה	וגבורותיך	שי אשוקותה	רווי מרבי
סיך בומה	ולשוני נ'	נוראותיך	פי הוגה את
ר שלטה	ומכונה ייד-	ויסודיה	על הארץ
חנטה	גפן ותאננה	פרח ויבול	תשחות זית
כו יורתה	כל גבר דרי	גבר יראה	אייכה יחתא
אותו רטה	על יד רשות	אל עזילם	הסגידרו אל
בל פרטה	על פי חנ-	עללה נש	תנדף כנבול
אותה עטה	טה את בגדו	ארץ וכעור	דורך על גב
הרים להטה	מוסדות הד	ובעת ירצה	מויציא שימוש
ארץ חטה	שבلت על	חנף רוח	מניף הרים
בן שאטח	וכבן רימים	רץ בעגל	הטיריך אד
עקוב שטה	וכחולך על	עה מהחונתה	ובזעמו נ'
אתקוטטה	ולקלול ריש	בטני	שמעתי ותרגוז
ואנוטה	ירוד לב'	מה שהוויה	מודי זכריו
לה ועלטה	ובאיישן לי	ארץ נשף	קמת לעדרין
רץ מלמטה	שםות רום א'	בקערה	הפכת תבל
חוים לסתה	נפשו ב'	הלילה הוּא	זכר אימת
המעיטה	גבחות הרמים	עצמוה עד כי	איכוה רבה
התמוטטה	אל ובשוכר	לש נגע בה	פעמים שר
בות פשתה	עלי עיר בלבי-	בגדוד פושט	חרודת רעש
לא נמרטה	רabort ימים	ראש כל עלמה	halbינה את

בן קהילת

שט

רץ נשמטה ארץ נתה אל נבטה לא נקלטה כן חבטה לא לסתה לא הביטה רה שוטה גוף שרmeta ארזו שטה חרב לוטה מעל מטה מה לאטתא בר המליטה גלים שטה את שחטה לא שפטה נה בעטה רץ שאטתא לא עבטה נו הלייטה כי קמטה נו לפיטטה תה פשטה כי נמלטה אותה יעתה חמ הושיטה צפון נתה גם שקטה כי מטה	ייסודות א- גובה על בערה כי מ- מהנתין בחבות ותים מוחל אותם יון ידים עם אשה סור- אם על יחו על שרשיהם ארץ כגלול מטה נפל פנים מאיר מחבל ד- בספינה בין יותרודה עני ודיל ובאל השמי- יד השמד א- אורחותיה מות אות- ארץ אחר ולהיות ל- ולכיש חרדר- ותחנה על יד האל לפדות ולר- עלי תחו ארץ וראה בפא שערכיהם	מים רפו זה לזה שור מוסדרותיה על שת אמיין על גב קרע מוחק אמת חתים מרפ- אשת חיל שבר כהמות בתים נפלו תגולל על הד- רס כל יצע בקאה חרדה ביאזן חוללה בין מוששו יעמוד נבהל פוט אל עדיה שמנה עברתה קצנו כי רב אל מורה אבדן ונזיד השקיט האל שם ושארית אבנית שמהה הרבת רנה ומעיל צדק ביאת מכיר רץ על מים המשמעת דין רץ ופצמותה	עמודי ש- קירות נשקו עת התפלין בניתה ישומה חומרה רמה יונקים נפלו אם על בנים נשתויה בה על כל אגות על שכוניהם כל יושב הד- כל עומד ק- כל בת מלך כל לב הווה כל נפש איש כל איש ואיש ענה בה יש- רותה בשתחה אמרנו בא הלכה ממעד השתקנו מי אחר כל זאת לשום לנו הגרה עדיה כל הלילה על כי ישע צור יד רמה אל תלה א- ממשמים הרעשתה א-
רץ נשמטה מקום אשר אין בו חרבורה קודר כפי כבשן וכקדורה אדמו ועל חצם שקרורה הובא בסוף חורש בשערורה	רדי התישן קום וחוירה תראם בעור נמר אשר אין בו וראה חצי סהר בليل תומו בדמות פני עלמה אשר חצם שוב ותחוה שימוש אשר רוכבת	שגב .ר.	

שחר ובשמי מעלה שורה
 מקום אשר אין בו חרבורה
 קודר כפי כבשן וכקדורה
 אדמו ועל חצם שקרורה
 הובא בסוף חורש בשערורה

רדי התישן קום וחוירה
 תראם בעור נמר אשר אין בו
 וראה חצי סהר בليل תומו
 בדמות פני עלמה אשר חצם
 שוב ותחוה שימוש אשר רוכבת

כח

לה

רעה

מ

מה

נ

ה

בן קהילת

נור בראש לודית שחרחוורה
שמשה כוביה חמרمراה
אחד אשר לו עוז ותפארה
ובסחרו שמשו מסותרה
חפזו במנעליו אשר ברא
מראש וחמה נבראה ברא
עתה בחשך זה אשר קרה
פצע זו את פצע וחכורה
הקדיר בערב יום ואশמורה
שריו בארצותם בתוך צרה
מכת מאור היום מאוחרה
רעל ואחר ישך לאביבה
בhem והשתומם והכירה
אוריו במשכולות ובמושורה
קדרות כפה יקוש לצפורה
שנית באחר מבלי אורה
תרעד ותנווע בשכורה
וכסיל ובימה המהודרה
בhem מקום מושב בסתורה
יחד בלי היד ולא פורה
כל סוט ומרכבה מעוקרה
קרה ותביא חום ביום קרה
ים תעבור צרה כמכירה
מוות בחוץ יעוף למטרה
המר והגדול והנורא
מוחק וממצوها ומתוורה
עדף וכף רשייע מחותורה
אקים ורוחי מנק סרה
שלום לך השקט ואל תירא
שיות חסוך בהם לאוכרה

עבו לאיש חסיד בחנדבו
עולם לחסיד כל נרבה בו

המן כמו נמר בדרך שר
עליו בכח על אשר כשר
ית לא לך בגין ובשער
אותו לעדר מותם ומיישר

ודמות מעט אורה על חשבה
ודמות ארכוה על אשר בא על
הכה שני אוריון בתוך חדש
כסה פני סהר בהוג ארץו
כל זאת פגולת אל והוא ישב
נברא בתוך סהר מעט אופל
לכן ארכומו בתקדרם
לשטי שכולות זאת בפניה
אור יום ביום הקדר ואור ליל
כגבור אשר קצע והביא כל
הכה מאור ליל תחליה אך
כבגור אשר ישקה לאמה כום
הבט בכל אלה וה התבונן
וקרא לך העז אשר הביא
שםות לסהר בחזי כסלו
אתה תשיתחו בשנה זאת
אתה בהביטך אליו ארץ
אתה תצווה עש ויאכל עש
אתה הסבות לנבראים
אתה צצומו וידרכו
אתה לך החוד לך הכל
אתה אשר תביא ביום החום
אתה אשר התפקיד תחום גם על
אתה אשר תורה אליו כל חי
אתה תקיצמו ביום הדין
אתה תדינם על אשר עזוב
שיתה בדין משקל פועלותיו
יום תעליני מעפרי או
איירא חרונך בשרני בו
אם לא יהיה זכר לצדקיותי
לה

שנג

רץ לעזוב עולם נרב כי כל
נמאם בהון או נחמד נעזוב

שנד

רץ לעשור ויימוד לקנות
אין את באורה זו אשר תלך
תיגע לאיש אחר ותבנה ב-
קומה בנה בית אשר תשכנן

שיא

בן קהילת

שנה

ר.

הענוג אשר טוב בעולם זה ממחרת
ללאת רצוניה יהיו מכעים לאחרת

שנו

ר.

ילך וייחת לעולם וצדק
אשר חליפתו נשטף וברך

שנו

רויה בפרק ועניהם מרודים
כיבן קשות יום יפלח כבורי

שנה

ר.

אם אין בלבד אל מי שמו לא נעלם
על יד בנו במעט במותו אולם
בניהם וזכר טוב כחי עולם

שנת

ר.

רמושך לך מתחת לו
ומה יש לך בהמון לא

שם

ר.

רוחי אשר בו אחורי אל
האפרי חברה חמושים

שםא

ר.

רעימ אשך אהבתם
ימים למחר ישוחר

ולא

שב

ש.

שחורוי שערי לבנו ובפַּע
כפה כפוף וועות הומן את

בן קהילת

שפט

א ורעד ישמה בחיל שגוזו אשר אין ושלו לא יהי לו	שפט שמהה כל יחירות איש בחיל ביום חשבון יאה לו עזבו
ב במקומות צר אליו עת הייציאה ויצר מותלה אל תלאה ואל צרת גמולה על חטאה יהיו נספר ומשואת לשואה בעולמייו אשר אין גם רפואה	שפט שכינה איש ברחם אם שכינה ווים צאחו לעלם צר יהי בא ביום ישוב לcker צר יהי שב הלווע מחולץ צרה לצרה ומה בצע לאיש חלה בצרות
ג וזה אדרום וזה לה שכנים ולשchor על פי זה רננים אדרדים והשchor והלבנים	שפתה שני רעים לה שער שהרהור החלת זה ¹ בשערו האדרדים מעט ישעו ווישטו וישוב
ד יצירחך וחטאו קום ובקר בכל אבר ידבר לך תשקר	שפט שאל מתחים ויגידו לך סוד התאמדר אין לך יוצר ופה לך
ה בגין עperf ועור אperf קרומות עצומים נשארו מהם עצומות ביום מחר תעופינה נשומות בחוכר בהקזין חחלומות	שפטו שמענה העצמות הרקומות ושורנה בקרים את מלכים הבנשותם גבותם באדרמה והזכרו בתבל אחרי כן
ו והורידום לצלמות חשובים והעמידו ויצין מהרכבים	שפתה שלח אדרון לעם ישוב בחשך הקימוו بعد חלון וישקוף
ז כסיל עליו מחתתו מעירה תרומית אויל ראשו מסירה ברשותו נפלתו מחריה בגופו כי טבלתו שבירה בכבר אמרו שחיתתו שמירה	שפט שעה מצר בסיל יין פועלות ואל תרגג בעת ירים אויל ראש ואם חפיל תחנה לו ויחזיק ומשפט כל כלי מחזק טקאות ושור נגה אשר אין לו שמירה

¹ נ"א אל.

בן קהלה

שע

ש.

שכון בערים	רו' מחר תר	ספון בא'	שוכן בית
בין החיים	מחר תדראג	במעון מתיים	היום תשמה

שעא

בא עניין רע	דרך עולם	עולם זה על	שCOND לקנות
זהה נקרע	זה לא נתפר	להתפור בלה	תפרקוש ¹ חדש

שעב

ירך חצלה	לחם ופתח	כי טוב שלח	שלח לחמן
מה לא תשלה	וישלוך	בר הימים	פנ' יחששו

שעג

בו ביסרו	בטח שוכן	מפל בית	שמעתי קוֹל
ות יפרדו	אל כל חי מ'	ככה יקרה	ואומר לו
לו לו אידו	גם בא בגר	פתאום איזו	כוי יש מי-בא
הוא מעודו	בעים את קוגן	חרד מה'	אשרי אדם
בור יורידו	טוב יומ צור אל	חתא כבד מד	ירד קל מד

שעד

כן שפכה	חר עב כי אור	שטע בא אדר	שמעתי קוֹل
בת ארנה	מוחבנתה ש'	מיימי עד על	וישא עיר
או בחשכה	כו באשר ב'	יושבי בה היל	ואראה כל
בה שככה	וחכם דבר	ודע וכטיל	ובתוכם כל תם
ליי איניה	ואומר אל	אל מחשבתי	ואשבי זאת
במחפהה	חכם יתדר	רע וכטיל עם	אבדר תם עם
לורייניה	שצפנת	לק אל טובה	לולי כי יש
נה מובינה	בה לו מלך	תם בזוה תרד	אם חרע ל-
מומה בכחה	בבא יותר	בזוה ישחק	אם בכיתו
נו חפצחה	בן תעש ב'	עלינו על	כוי געלית
ריין על בכחה	נו על האדר	coins וונחד	אתה בש'
אה שמיינה	שםך כי ארד	gam אגביר את	אודה אותך
קניניינה	מלאה ארץ	בו מעישיך	אומר מה ר-
מים עוזנה	הודעת ע'	עשה פלא	אתה האל

¹ נ"א תפרקוש.

בן קהלה

שעה

ארין עיפה	מתחולל מ'	סופת סער	שמעתי קול
תבא סופה	מן החדר	מן באה כי	מחדרי תיר
כל לב רפה	כל ראש הונע	קומה נפלת	מסערו כל
עלם נפה	בצלהת	על מוחחת	שת כל ממד
רין זעפה	אותו כי א'	נח הים בר'	מאימתו
כל עופ ספה	חיה מותה	כבני צאן כל	רקדנו הרים
שברה רפה	ברוא רוח	כنبל אך	שברה ארץ
זה אומפה	ח' כלבן פ'	כה כמעט רוד	אלו הוסף
מכל גופה	חלפה נפש	פו מעבירו	לויל החליל
נכפה	לשוב אל צורה	פש בעולם	אשרי בלנד
באי חפה ¹	ויאמרו לה	כימ לקראתה	יעאו מלא
לא רדפה	נפש על חטא	כי טוב תמציא	דרדי פה טוב
מה שפאה	פה איש יאכל	אפיית מהר	אכלי את טוב

שען

בו נבקעו	גבלי עבוי	עם בגלגל	שמעתי ר'
וינכוו	ירא כל העם	בא פתאים עם	באו
באשר רעו	צאן ובהמה	בשאון קולו	וימותו
לבות נעו	గבות זעו	נשים נפלו ²	איש נפל
בזה שקו	аш בתהום ר'	מנמו להבות	ויצאו מ'
אול פסעיו	כל חי בה לש-	עיר ומלאה	אחר שרפו
לים לא געו	גיבור וגמור	לא צעק איש	מגערתם
צח נקרע	בורים מקר	עף נפשות ג'	אמין לבו
לא נשמו	נה קולות ים	צרה ממד'	עבר בים
סוף נבלעו	לייתן בר	בלעו ובני	הקייא דג את
כף תקעו	כל טוב ורע	מנחו האל	אחר רוח
ויפשעו	זאת כי גאו	mirora עישה	על נומתם
הם יזעו	רץ גם שומריך	מים וא'	מאימו ש'
ויסעו	על עצמותם	נשאו חטאם	אומר לעם
אל תרעו	משמיים	זאת בארץ	לפועל ב'
חי ורעו	כמ חוץ א'	כח פתע ב'	פן יعش ב'
רו ושוועו	כמ חוקו גור	אם ימנע מ'	פן חספו
אל שעו	בי בניו אל	עורב צירו	אל מכין ל-
כיז רעשה	לחם חוקם	תמנע מוחם	צדקה אם
לא יגעו	בה רגליך	נתיבה פלא	אם תלך ב-
לא נודעו	עקבותיך	ושבלך	בם דרכך

¹ מן חף אני וכו' (*איוב ל"ג ט*). ² נ"א הפילו.

בן קהילת**שען**

שאל אחריות כל חי ולו מחייב טרם עלהו לגורל קין ימינו וחדרנו
ואהשריו וטוב לו אם להיזיב ימי זכרו יהי פועלו חמוץ ולכו ורעניינו

שעח

ש.

שחתי לשח לי תנה עזה ותובחת לי לעבור אל ואש מע לך ולא אפרע
הנה אלהים יעד צך לעכור אותו ותעציבו ואיך חשמעו לקול מרע

שעט

ש.

פעם מנע כי אין לוה חוב אצלך
צור העווה את זה והרוויה לך

שחתי לי בבואה שואל שאלה לגבי
שהחתי אני לו מה לך את אצלך

שפ

ש.

אבות והם להם כמו שרש
שרש במותו מה סעיף שרש

שרש לכל גוע ولבני איש
המה ימותון באבותם כי

שפא

לב בין שני בריות לך נמצאת
אתה ואחר יבך עת צאת

שית לך תבין קלון שמחה
חכבה בעת בוואר אליו עולם

שפב

ש.

דעיו בעצה يولדיו לו יעוז
טומאת עוניכם במי תום רחצוי
בו דברו ועצתו נאצנו
אם תחפיצו שיעשה מה תחפיצו

שמע עצת אהוב אשר ייעץ למור
אם טנפה טומאה עוניות גופכם
צור לא יملא את עצת אישים אשר
כמו בחפצייכם ואת הפסעו עשו

שפג

ש.

וכרוון תמורה וקם לחפש ולתור
כלם מגולים ואין מכסה ומסתור

שחתי בלבך בעת יעוז בלילה
קם ועשה טוב לעברור הדברים

שפדר

ש.

שתים הם תמייתה
והיא מיתה תסוקה בהם
כל נולד

אמת ותום
מאבדת

שתים הם
ואהחת היא

בן קהלה

שפה

ש.

בukoּד ברגלוּ חבלוּ
בשטעּ במוּרַד נחלוּ
לאיש רע ביום רע גמולוּ
בחמה להציל גולוּ

שמע ועמור מעשות רע
ולעלות ישרה תמושה
הלא יש למעלת משלם
ויש אל אשר בא לגואל¹

שפנו

חונַ דָל וְכָבֵד לְחִלָקָר
וַיַּד תְּחֻמּוֹס יִשׁ לְמַלְךָ

שמור הוּן לְעַתָיו וּמְנָחוֹ
הַלָּא לְזָמָן אִיד וְגַבָּר

שפנו

ש.

מוּרַד וְאָוָךְ לֹא דָאגָוּ
אוֹתָם בְּדֶרֶבְן יְהָגָוּ

שמחו בְּנֵי אָדָם בְּבָבוֹא
בַּי מַעֲדִיהם אֶל שָׁאָול

שפחה

ש.

רְבָ טָבָ לְאַיִן חִקָר
רַע לְעַשׂוֹת שָׁקָר
חַשָּׁה לְעַת בָּקָר

שְׁלִוּ חַלְקַת עַל
וּבְלִבָּךְ מַחַר
גּוֹרָה לְךָ רַעַת

ביבולת

שפט

ת.

רְאֵיתַנִי אֲחֵי זָקָן וְשִׁבְתָה
לְנָעַר יִעַשׂ מְתָה וְתִבְתָה

תשַׁחַק בַּי בְּיַלְדוֹתָךְ לְמַעַן
אַנְיָ זָקָן וְרְאֵיתַי חֲרִשִׁים

שצ

וְתוֹרַן אֶל אֲשֶׁר תַּחֲאֹו בְּעֵיר
מְטַר עַבִּים וְמי אַרְצָן לְבִיר

תְּדַמָּה בַּי שָׁאָל לֹא תִצְפְּנָה
וּסְופָ בְּלַע אֶל נָח וּמְרוֹן

שצא

רְאָה כִּי עַב אֲשֶׁר עַלְתָה חַשְׁבָה
וּסְופָ רַמָּה לְהַעֲשׂוֹת נְמוּבָה

תָּגֹדֶל בְּעַבּוֹר עַיְשָׁךְ וְתַגְאָה
וְכָל עַבִּים אֶלְיָ חֹסֶר וְטוֹהָר

¹ נ"א לגואל.

בן קהילת

שבץ

א אשר הוא ואל תבטח באזע
כל טרם תמי דבר ומחוה

תנה לבך לשמע כל בני איש
והתוכה במוח דבר וחווה

שבצע

ב' ביד נבר וחשכה את אשר לך
לור תעמל ותניא עמלך

תגדל את בני אחר ותחזק
לך חוק נפשך עמל ואיכה

שבצע

ג' לבך צד לאח בשאי נתנו
ועליו לבך צד איך שכחטו

תרבר כי חציך מות ידיד
תכוב אם בר צירה למותו

שבצח

שניהם באשר אשכלי עצומה
זה כי פְּעוּתִי בו עולמה
וחטאך עלי ירך חתומה
וחשיקט רוחך רוח תנומה

חלונתי עלי יולדות זוקן
עלי זאת כי חטאיכי בה גלוים
התהום את חמואיר בלבך
ואם תרח באוש ריח ענק

שבצען

בפי לעדר ולו נאות תחלה
במו שמש אשר לכל מגולה
בראו רך וצער בתחלת
כל נוצר בכל אלה ואלה
בחולדה והולכת ודלה
כראשיתך ללב היתה מבלה
וטוב לא יספרם לשון ומלה

תחלה יש לשומע תפלה
אשר עשה צדקה עם בני איש
למען כל אשר הוא רב וקשה
כמו דשא כמו כל המלאכות
אבל תוגה בראה אל חזקה
ואלו נשארה תוגה בלב איש
חפדים מאלהים לאנשים

שבצון

ת.

נפשו ובגינו יהי שברנו
לשכון בבטחה בו והוא קברנו

תחמה לאיש יגע מצוא אנית
תולע בפסים יעשה בית

שבצח

ת.

לאיש וטוב לב ביל קפדה
בשר ורעה לטוב עתידה
ולכל שנים זמן פריריה
באים לעתים מבא חסירה
ובתום ומוכן לאש לצידיה
במעטם ביראה ובעבודה

תימב הנחה באין חרדה
ולכל מנוחה בסוף יגיעת
ולכל יהודים תהי אסיפה
ויקם משוש לב ובו מחייו
מה טוב דריש נאסק במושר
ומן יכולת אנוש עברו

בן קהילת

שצט

ת.

לעד יהיו לבן חשק חשוק
 הם ובאחד יהיה חלקך

תגמול ברע וטוב אשר תעשה
 חיים ודראן שנייהם לעולם

ת

ת.

ויש לו ליסר על עונך מעט ורב
 ממלא בחטאך בלחום באיש ורב

תדבר יכפר אל פשעים ומועות
 אתה באמורך אל יכפר ولو כתוב

תא

ת.

אתה קניתו וגם

ותקה עלי הון אשר

תחום בעורך בשל-

נפשך לבדה תהיה

תחום עלי בן כבת

עינך ואולם ביום

נפשך תבקש עלי

חם לא עלי בן ובת

תב

ת.

אויה לנפשך הלועם תחיה
 תעלץ ביום מחר במוותי תהיה

תשמה למשע כי כבר בא יומי
 אם תעלץ היום במוותי או לא

תג

ת.

ארגו"ה והוא בערבי שם כל שיר שחררו חציו מהרו סופו והוא הנקרה
 בלשונו שיר חרויו.

לבן ירא אותו וחקי שמרה
 מלבק על לבך משמרה
 ונטע מקומו תום ואון עקרה
 כי מלפניהם את אנשיים דקירה
 כי אין לאיש מעין אלהים סתרה
 כי שב ומורה נعمו למורה
 כי האמת חיים וצדק אורחה
 והיה לשל משכיל ולמן אורחה
 גומול חסדים וענוה אורחה
 ועגם לאביך בנפש מריה
 ודרוש בתלמודה ובין במקרא

¹ תרעע בניי כי צור יצרך נורא
 ותהי בכל מפעל ובכל מאמרה
 חרצב ² ודונך מפרק התירה
 הות רמיה ממעונך בערה
 אל בחדרים חטף תשתייה
 הויה ושוב מחתפא לאל ולנברא
 בקש אמת ובعد צדקה חתרה
 אותן לבבך וחומרך גערה
 נחם אבלם ואמוניים נצירה
 מתים לוה ובנה וחולים בקירה
 וקרא ימותיך בדברי תורה

¹ למשקל עת שערי רצון להפתח,

² מן חרצובות רישע (ישעה נ"ח ו').

בן קרולת

שיט

קבל ותוכחת אל ואם נעכברה
ושמו בטוב ורע לטובה זכרה
ובור אשר נחש בחתא הוסרה
כי יד אלחיך לך העשירה
ובורת ורב חילך לך השאירה
תדרל ותשבר לך באgorה
רוחך לעם ארץ ואישום פארה
תגמול וכל הוות שלומים שחרה
מלבר וברחה לך מתגרה
ובכיתה כלוא פיך לשונך אסירה
ודבר לשון פותה ודבורי זהה
ובבלך מומו ודפיו קברה
כיא איש אשר לא יחתא לא נברא
וענה מדויכא יומם בשמק יקרא
ובקרבך מעשי השתרמורה
ובעת אשר תמצא להורגו מהרה
חתא ואת נפשו למות העירה
ושבה בשפל תעללה אל משרה
ולבש לשם וקנה להדר בית דירה
שחר ומוננים לעמל תגרה
ובעת אשר תחל בדבר גמורה
סודיו ואם נפשו עליהם סגרה
ודבר אשר תשמע בלבך קקרה
יאמרו לך הוכח עלי איש המרה
פלס ועת התאמר במשקל אמרה
בעיר בואת מספדר ובזאת זמורה
יגון ופירוד אחריהם גורה
קנא ולעשותך כמותו נהרה
אם לב לך עליו תחי בך יתרה
איך תעלים אישונך על קורה
צדרור זהובים על חברך צורה
באסור מלכים סוד לבך אסירה
כגעור שמלוות מכורי התגנערה
כפתור חלום פלאי עלומות פטרה
כגדור עלי צאן על גותך גדרה
כצבור עפר ארץ מוכנות צבירה
כבותר Ari שה לב מושנאים בתה

אם לחלי רע נפשך נמסרה
ובבואה מהומה רוץ אל העתירה
מושורך נגש בחוב הון אגרה
תן לאשר ידו מזון פיו חסירה
אך את אשר תן במשפט פורה
כى אם תפזר כל ולא תחותירה
אם תאהב אהבת אנשים שברה
וגמול מהרה טוב ועל רע אחרת
וונח רעות רוח והסר עברה
מריב לשונות עופ בבעל אברה
ושנא שלשה פה מדבר סרה
מחלל עמייהך בין אנשים בשורה
כבר לרעך מרוי ועשרה¹
אל תעלט מאה לעחות צרה
טובה לאיש שונא בפה דברה
ואשר לך יש בלבך נמרה
ממרה גביר ידו בעמו עצרה
לפני מלכים חלקך הבירה
בייר אכול ושתה ולא אל שכחה
למלاكتך בשכב עצלים עורה
ובסחך מסחר נקיים סחרה
בפני אנוש ובמפעלו תו陶ה
אל תאמן כל איש ולא כל אמרה
החריש בחוצאות סורדים על דברה
המעט אמריך ואת כל ספירה
הקיין בני ושתה שכנות שורה
רואה בקריה צהלה ותבורה
רואה אשר יגע וידו עשרה
רואה בדורו תם ובעל ישרה
רואה בעפערן חבירו שעורה
בתפור קרעים את זמנך חפירה
בקשור עדים את עצך קשרה
כשבור חרשים יצרך שכחה
בעבור שערות צוק בחכמה עברה
כבחור בדולח איש לחכמת בחרה
כאוצר פרי קין מליצות אצרה
כגוזר ספינה ים גדלות גורה

¹ נ"א ועשרה.

בן קהלה

ורודוף רצון האל בצדיק על בכורה
וכמו בני עליון אמרת ספרה
בחם מאה מצוה כשמש זוהר
שםם לטומטפה ולאכורה
יהיו לילית חן לך ועטרת
תמה הארגוּה¹ ויש בה נ"ג בתים

בקוצר ידי מות יד מרים קטרה
ובמו מתי תקוּה לאל שבירה
שלמו מאה בית בחבר שירה
אם נפשך על נפשך יקרה
ורחש בטורייהם לראש אשמורה
תמה הארגוּה¹ ויש בה נ"ג בתים

תרד

תוכן זמך מתבונך נעלם
תהייה בעיניך כחולם חלם
שמחה ילידך בחקמת עולם

חכיר ותבין כל עולמה אולם
הנק בעת מוכור אשר חיית
אכן בהתחדרש לך יום תשמה

תרה

ת.

תרדא בלדרתך ותבך יגע ותאמר
לך או שכול או יגע ונח אחריתך

תרו

ת.

תהי כל עצך משגאות נקייה
ותובחתך תהיה לשוא לא נטויה
אמת נפשך נבראת לעוני בעולם
ואם חין וקשת שוא דרכם זמן לה

תרז

ת.

ישן ונרדם לבכה
טאת על לבך סככה

תביט באישון עד אבל
תירא חמת האל וח

תרה

ת.

לם מעלי עורך סדין
תעל במאותים לדין

תשמה לחפשיטך בעור
מוראה ותנחם ביום

תרט

ת.

עולם ושחתיכי כי נס
נעור ומות בנים

תהי אני לבני חוק¹
הוא בו ובאחר הוא

בן קהילת

ת'י

לבני בעת משאלו
לבו והוא מכשילו
לבו והוא אמר לא
יצר והוא ישפיו
לבך ולא יחרילו
יצרו ייפחו לו
תמיד לך המשילו
לעוזב הפללה עולו
בו צר ונלאה סבלו
גם יאשו מhalbיו
לא בא בלבו נכלו

תהי דבר מועיצה
מה אעשה עם יצר
איך יעשה את הטוב
שהחתי במנהga יגבר
שוה עשות טוב מנהga
אם רע תשׁו מנהגו
אתן בזאות לך משל
הרבה ללב איש יציר
ובשבוב לחחפלו לך
עד נישח לו מנהga
אלו ניבל נא לי

ת'יא

צדך ואני בו עזה
שכל ואני בם אזה
אין בו להשכיל תקווה
ישנסם בתוך בן חות
לבני אליהם נלה
בבני בחמות שווה
ושנאו מתי שוא מצוה

תהי אני לבני חוק
בבני אלהים נמצוא
ובבן בחמות אזה
ושני דברים אלה
אם יעוזב אותו
או יעוזב את שבלו
דע כי נשוא חטא חקה

נשלמו ספר בן משמי. ובן קהילת תחלה
לאל גומר עלי. כתבתים לי לשמי אני
הצעיר חם בכמיה ר' גROLLAH ו' חייא זלה"ה
והשלמתי בתיקת ספר בן קהילת ביום ה' ב'
לחדרש אלול מشنת אשר גאלם מי"ד צ"ה.

בן קהילת

עוד מצאתי.

ת'יב

ועל' לבך בחותם תני
ובשרו כליל פירות שבуни
שיר ידידות שמע ברן לשוני
ובבכיה¹ זום הלא תענני

על מרים קדרש כמגדל בני
מדמי צר ביום קרב שכני
בום ישועות תנח עלי יד ימני
זה כאלו לך אחותה יגוני

ת'יג

בא גואלי שלמו ימי אבל
מן החרבים אחורי כתלי
דורוי אני לדורי ודורי לי
מה חעשה אַת לֵה לֵי

לי הומן אגיל בתרוך אהלי
בא גואלי הצעץ והשגיח
כמה תפטע ותקסית את
אשיך אני שאהבה נפשי

¹ בಗליון בכתב מאוחר הoga : ובבכיה .

מפתח השירים

השירים שכבר יצאו לאור על ידי חכמים שונים נרשמו באותיות מיוחדות אחרי ראשי הבתים שלהם, ואלה הם:
 (א') ת = תנומתי הנחמוני לר' ישראל הנמן, שלוניין, תקמ"ח, דף מ"ב ע"ב
 על הספר הזה העירני יידי החכם הפרופיסור דר' ישראל דאוידזון מנינו-
 יארק במחצתו אליו מיום כ"ז כסלו תרצ"א).

(ב') ג = Gedichte aus dem Divane des Samuel Han-Nagid aus einem Fragmenten in Oxford (Catalog, No. 2457) herausgegeben von Ad. Neubauer mit Noten von Senior Sachs in Israelietische Letterbode, III,
 1877-78.

(ג') ה = זכרון לראשונים וגם לאחרונים, זכרון רב שמואל הנגיד בן יוסף הליי עם מבוא והערות מאות המוציא לאור אברהם אליהו הרכבי, ס"ט פטרבורג, תתרל"ט.

(ד') ב = כל שירי ר' שמואל הנגיד ערוכים וסדריים, מגחים ומבדדים ע"ז חיים ברاري, ורשה, תר"ע.

(ה') י I Monatsschrift für das Leben der aschkenazi Nagids, von David Yellin Geschichte und Wissenschaft des Judentums, 56, 1922-
 תשל"ה.

(ו') י II = הוקרמה והשלמה לשירי הנגיד מאות רוד ילין ב"הזופה לחכמת ישראל", חלק ז, תרפ"ג, ע"מ רפ"ח-רצ"ח.

(ז') י III = רוד ילין, ראשית בן קהילת שמואל הנגיד, תוצאה מיוחדת מן הקובץ "מדעי היהדות", ירושלים תרפ"ז.

(ח') י Ben Koheleth of Samuel han-Nagid, by David Yellin, = IV
 Jewish Quarterly Review, New Series, XVI, 1926

(ט') ש = דר' י. שמחוני, זכרונות היין לרבי שמואל הנגיד ב"אימ", לונדון, תרפ"ח, ע"מ צ"ב-קב"א.

(י') ד = ספר מעט דבש, אוקספורד, תפר"ח, ע"מ י"ח-כ"א.
 (י"א) מ = משורי ר' שמואל הנגיד, ע"ז יוסף מרכוס ב"מורח ומערב", ברך,

דר' תר"צ, ע"מ ש"ה-שי"ח.
 (י"ב) י V = רוד ילין, שירים חדשים לשמאל הנגיד, בה "תקופה", ברך כ"ז-כ"ז,

תר"א, ע"מ תקצ"ה-תרי"ד.
 (י"ג) י VI = מבחר שירי שמואל בן יוסף הליי הנגיד מסדריים ומבדדים מאות

רוד ילין, תל-אביב, תרצ"א (מגילות לבתי-הספר, חוברות ראשונה ושנייה).
 (י"ד) א = אהל רוד י. Descriptive Catalogue of the Hebrew and Samaritan Manuscripts in the Sassoong Library, London

שצ"ח, תשס"ז, תחתם.

מפתח השירים

שבד

כל	איך יעמוד	ז	אבא חפוא ת, ב
رسג	איך תהי	רנו	אבי לך III, IV
רנט	איך תערץ III, IV	רמן	אבי מרדע III, IV
קב	אל אין	רסב	אבבה לחפשי
רסה	אי אח	קב	אדון עולם ה
קכח	אין באוילם	רנט	ארם ילוד III, IV
דסב	אין בין	קכח	אהב גר
רשב	אין בעולם	קל	אהבה אשר
רנט	אין טוב אם III, IV	קכת	אהבת בני אדם ה
קכח	אין טוב באוש	רסד	אהבת חסידים ה
קכח	אין טוב בייעוד	לא	אהה רבבו
דסב	אין טוב לבר י	קיא	אהה שבתי ת, ב, VI
קבו	אין כל	לב	אהה שומרים
קכח	אין לך בנהים	יט	אהוב נפשי ומואי ה, ב
קבו	אין לך תקומה	קאג	אהוב נפשי חמדו ת, ב, II
קכח	אין מדורותה ה	קמו	אהוי כופר לעופר
කבר	איש הרע	קידר	אהוי כופר צבי ש
קכח	איש טוב	נד	אהלי בת נשיא
קבו	איש לו	רנה	אהלל אל ה
קכת	איש מצאה ה	רסו	אהובי ימים III, IV
רנט	אישים בהבלם III, IV	רסא	אהובן מעיבך
רסא	אישים בעולם	קבח	אווי לך
קכת	אישים יהלו	רסא	אומר אליכם
קבו	אישים למפעלים	קב	אורך שני
קל	אל פועל	רסג	אותו אהת VII
קדר	אל חalarm	קכח	אותה משטני
קכת	אל תאמין ה	רסד	אותי בדבר
رس	אל תאמין אשפה	רס	אותי בינה
קכח	אל תאמין פותה	קכא	אותי התמהמה
קבו	אל מעלה	מה	אותי מרדע ה
רבב	אל העמיד	קכא	אותי מורה ת, ב
קדר	אל תחתמה ה	קכא	אותי משרה ה
קבו	אל דברים	רסה	אותי עשור
ז	אללה עוז ה, ב, מ, VI	קבא	אותי קבורה
נא	אלחי חשוף ה	קבא	אותי קנאה ה
פא	אלחים האריך ז	קבו	אחר אשר ת, VI
קב	אלחים עמן I	קכח	אחר דבריך ה
רסא	אלו אנוש	קי	אהיה עפרים
רסד	אלי אני	קו	אהיה צבי ג

מפתח השירים

שםה

רסתה	אם תפגשך	קה	אלי בום
פט	אמור לי	רנה	אלי בית יון, III, IV
קב	אמור מה טוב י, VI	קח	אלי הופוך
פט	אמור מה צפירים	רינו	אלי מתי יפה יון, III, IV
לא	אמור נא ה, ב	קב	אלי מותי תלמד
רבב	אמר אドוני	קל	אם אהובך
רסא	אמרה שמה	קבו	אם אין ברך
רסד	אמורך על	קבו	אם אין לחםך
קב	אמורתם כי	רסג	אם איש ח
רסג	אמת כי אדרמה	קבו	אם את הקילות
טו	אמת כי צבי	קבט	אם את החובייש
לו	אמתلال	קבו	אם את ההלל
צו, רס	אמת נעה	קבו	אם את תשרת את אשר
QUIT	אמת קשה ה, I, IV	קבו	אם את תשרת את גבירך
קב	אמת תעשיר ה, I	קבו	אם בא
רינו	אנוש יומם, III, IV	רסה	אם בלבד
קבא	אנוש עישר	רסג	אם הארך
רסד	אנוש ירין	קבה	אם החרישת ה, VI
קב	אנוש לא	רנה	אם יחוין, III, IV
קב	אנוש תם	רסג	אם ימוותי
רסד	אנוש תר	קל	אם ימנעו
רנה	אני אראה, III, IV	רנט	אם יעלה, III, IV
קח	אני אראך	רנה	אם יוצר, III, IV
צ	אני כאשר	קבה	אם ישפיע ה
רנה	אני רואה, III, IV	קבו	אם לא
קבא	אנשים הנדרבים	רסב	אם בלבד
QUIT	אנשים יعلו ה, I	קבט	אם מעווה
קבט	אנשים יש ה, I	קבה	אם נדרבו ה
קבט	אנשים לחתגולים	קבט	אם רען
רנט	עצמה אליו, III, IV, VI	רסג	אם תאבל
רסא	עצמה ימי	רס	אם תאהב את
רבב	אראה לך י	רנו	אם תאהב בין י, III, IV
קבו	ארבע שנים	קבו	אם תאהב הרבות ה
רבב	ארץ לארם	רס	אם תאהב נפשך
טו	אשות כהןך	קבו	אם תנוף
קבט	אשיש בברבר ה	קג	אם תבק מ
צח	אשכים ולבי מ	קדב	אם תחשוב
צד	אשלח בכנפי	רנט	אם תעמול, III, IV
קבה	אשmeno ביום	קל	אם תעשה ה

מפתח השירים

שנו

רשה	אשר שבת	קדב	אשר אין ה
רסה	אשר תאהו	רנו	אשר חולכים י, III, IV
רסא	את האלhom	כבב	אשר חסuder
קנו	אתה הקילות	קכא	אשר חלף
קנה	אתור מצוא ה	קדר	אשר חפץ ה
רשה	אתם בבית	רנו	אשר טבע י, III, IV
רע	באיין יומך	קכג	אשר יאלח ה
נו	באל אחד	קכג	אשר יאמר ה
נא	בашמוות ערבות, ב	קכח	אשר יאריך
רע	באתי בים	קכב	אשר יבזה
קלח	בבין מושלי	קכג	אשר יבחן
קללא	בן חכם ה	קכב	אשר יגע וקנה הון ה, VI
רטט	בגד ומזר	רנו	אשר יגע וקנה לו ה, VI, A
קמב	ברעת מוכטה	קכב	אשר יdag III, IV
רטסו	בהבטן בעני	קכג	אשר יהיה ה
קלט	בחוכיה לך	קכג	אשר יחתט א
קלול	בhone ירבין	קכב	אשר יחלוף
קללה	בhook פעמים	קכח	אשר יתריש ה
קלד	בஹות אלhom ה	קכב	אשר יחשוב
קלט	בחסוכל בשיהה	קדר	אשר יזכיר ה
רטסו	בחועלתי עלי י, III, IV	קכח	אשר יעלוי
קט	בחצר לך	קדר	אשר יעש
רע	בחירותبشر	קכב	אשר יפה
קלט	בחתכן לך	צ	אשר יצעד
קללו	בזה לנפש	רנה	אשר יצדר י, III, IV
quia, רסט	בזה זמן	קכג	אשר יכח
קלט	בחזוק יד	קכג	אשר ירצה
רטה	בחוי עולם	רנה	אשר יש י, III, IV
קללה	בחכמה את ה, VI	קכג	אשר שב
קללו	בחסתוך בצל	קכב	אשר ישים
רטסו	בחר בוכים י, III, IV	רטה	אשר ישכון
צב	בחר לך למשכבר	קכג	אשר ישקוד
קללה	בחר לך לסדר ה	קכא	אשר כחש ה
קט	בחר לך מבני	קכא	אשר כתב
קלב	בחר משכילה, VI	קדר	אשר לא
רטסו	בטבת לחורישה נ	קכב	אשר נתן
קללה	בטוח ישוכן ה	קטו	אשר עמד
סב	בטרם נסעה	קדר	אשר רצתה

מפתח השירים

שכו				
כלא	בני אם סוגרו	רטט	ביד אל אתה	
כלא	בני אם תאהב ה	רע	ביד אל כל	
קט	בני אם תעוזב	רטטו	ביד אל נהרס	
קללה	בני אם תرحم	קל	ביד מושל ח	
כלא	בני ישב	קל	בדיך לעקור ה	
כלא	בני לא	רטטו	בימים אחד	
כלא	בני עשור ה	רטטו	בימים ארשע	
קט	בני שור	קלבל	בימים הצר ה	
כלא	بنך יסיד ה	קלבל	בימים רעה ה	
קללה	בנסيون הדברים ה	רטט	bihilל לבן	
קלד	בנופול אויבך	קלו	בימי רעבן ה	
לאג	בנפשי אח ת, ב	פה	בין הנשיים	
קלח	בשם יראה ה	רטט	ביניך ובין	
פר	בספרי תחוות	קללה	ביפות לדבר ה	
רטטו	בעברך על	קמב	ביקר וטוב	
קלט	בעיני לך	רטטו	בר נפש III, IV	
רע	בעלנו אדרונים	ל	בכח זקנה	
קלט	בעצלות איש	קלד	בכור אמי V	
כלב	בעת בא	קמוא	בכל הוועז	
קלד	בעת יאמר	קמוא	בכל يوم	
קמא	בעת יטה	קלו	בכל עת	
קלג	בעת יעל ה	עה	בלב תהי	
קלו	בעת יענו ה, VI	רטט	בלבי חום	
קלג	בעת יקצוף	קם	בלחם ושמלה	
קלד	בעת יקרה ה	כח	בלעל ושה	
כלב	בעת ירבו גברים	קם	בלכתי לחווות ט	
כלב	בעת ירבו חליקות	קלו	בלין סימן	
קלד	בעת יריב ה	קלו	במהלך למכוחים ה	
קלו	בעת כבדך	קלו	במורש לבך	
קמא	בעת רען	קלו	במיתה נבוני	
קלג	בעת חרל ה, VI	קמב	במלאה אניש	
קלג	בעת חובל	קלחה	במתן ד	
רטטו	בעת מוכור III, IV	קל	בני אדים בנכליות ה	
קלג	בעת תורה ה	קלא	בני אדם עלי	
רטטו	בעת תחוות	קללה	בני איש בראשיהם	
קללה	בעת תחסהה	קלו	בני איש נכוונים	
קמא	בעת תלך	קללה	בני אל תהי	
קמא	בעת תעש שאלת	קלא	בני אל תחקור	
קלג	בעת תעש שררה	קם	בני אל תתט	

מפתח השירים

שכח

קמג	גבורה יש בתקופות ה	כלו	בעת עשה
רע	גבורה לאלהם	כלג	בעת תראה
קמו	גבורות שלך ה	קלב	בעת תרצה לדעה
רעה	גבינה קפאה	קלב	בעת תרצה להבטח
קמו	గביר הסיר	קלב	בעת תרצה להרחק
קמוד	గביר יוסוף	קלג	בעת תרצה להתחכם
קמו	గביר יישור	קמא	בעת תשאל בכל
קמב	גביר יעל ה, VI	קלג	בעת תשאל לאיש
קמוד	גביר מלון	קלג	בעת תתרע ה
קמו	גבר למדוש	קלד	בעות עצבך
קמו	גבר אשר הטיב ה	קלח	בפי משביל ה
קמה	גבר אשר חלק ה	יד	בפיו מך
קמו	גבר אשר הרף	רסו	בצד רם
קמו	גברים בחמשה ה	קלד	בקש חכם ה
קמה	גברים כאוכל ה	קלד	בקשר זמן
קמג	גדודי צר ה	רע	בראשית מלכה
קמג	גדולים יתנו	קלה	ברבות דברים
קמו	גדולים מעשי ה	קלח	ברוב עם
קמוד	గדור לבך	קלו	ברח מן
קמב	గדל על ה	קלו	בריא אשר
קמוד	гадע קרן	רטט	ברמו יעשה
קמה	גומל חסדים ה	קלט	ברדר חילך
רעה	गומר בראש	קלה	בשוקלך איש
רעה	גור מחמת	קלט	בשנתך לעולמך
קמו	גור מלבד	רסו	בשנה או נ
רעה	גורחה חמישה	רטט	בשנות באולת
קמוד	גורה מלא ה	קלו	בשער פלאה
קמו	גורלי להשכית	קלו	בשפטותיו דבש
קי	גולו שניתי	קלט	בחוק לבך
קמוד	גורה היא	קט	בחורה יש ה
נט	גל מעלי	קלח	
קמג	גלה נכבר		
קמג	גליי הדברים	קמג	גאן עשיר
קמה	גמולה למוציאיה	קמוד	גאל תום
קמה	גמולה לצר ה	קמה	גהה לב ואין
קמג	גמל טוביה	קמה	גהה לב יחולק ה
קמו	גמל חברך	קמב	גבוהה על
קמוד	גנון חמורת	קמה	גבורה חשובה ה
רעה	געעה מיוםך	קמג	גבורה יש בארץ ה

מפתח השירים

שכט

קמט	דורך צפון	קמו	געל במרוי
קמט	דום אל	רעה	גער את
קנא	דומה אשר	קמו	גער רותח
קנא	דופי ומום	קמד	גערו חכמי ה
קמט	دورה בעיר	רע	גריות ייש
קנ	דווש במתי	צב	גרש מגלה
קנב	דותה בר	קמאג	גשה תשמע
קנב	רחחה קרוביה	קמב	גשו אחים ה
קן	ריין בדרכ	קמאג	גשימים את ה, יVA
קמו	דלה מאיש	קמו	לְאָג מפשעך ה
קנא	דלות באיש	קמו	דאגה על
קן	דלתי פריצות	קמו	דאגה תערכנה
קנא	דלתי שפטך	רעה	דבר ימוד
קן	דומו לאبني	קן	דבקה בחבירים
קמה	דמויות חמוץ ה	קן	דבקי לב ה
רעה	דע כי בדרכ	קמו	דבר אדם
רעה	דע כי ימותיך	קנא	דבר אל
רעה	דע כי לך	רubb	דבר אשר ילאה
קן	דעה بلا	קנא	דבר אשר צוה
קמה	דעה כי אחרית	רubb	דבר בעתו
קמה	דעה כי אין בשליטונים ה	קנא	דבר כפי
קמה	דעה כי אין גודל ה	קמט	דבר לאדם
רubb	דעה כי אין רבושך	קמט	דבר נורע
רubb	דעה כי בערים	רubb	דבר ספר
רubb	דעה כי החומן	קנא	דבר סתר
קמה	דעה כי רגאלך	קמו	דבר עולם
קמו	דעה צורך ה	רubb	דברו נא ה
קן	דר נחמד	קט	דבראים
רעה	דרך זמן	קמט	דברי משכיל
קנא	דרך נכוחה	קמט	דבריך אשר
לב	האהורי חדש ה, ב	מו	דבריך בתוך ה, ב
פו	הاعצור נחלי	א	דבריך כמו מ
קנו	הארך במחשבתך	קמה	דברים יש בהם לצמאים ה
רפ	הבול והכחש	רubb	dagnek בא
רעה	הבזוקנים לך	רubb	דוואג מומה
רעד	הבזוקנים תורי	קמט	דובר בפה
רפ	הבט אליו	קמט	דוכר לך
רעעה	הבט בעת	קן	דורך ומן

מפתח השירים

קנד	הייוו לך	קנו	הבט מפעל
רעט	הייליך איש	רפ	הבט שנים
לב	היום בין ה, ב, יVA	קנג	הבייך חומן
רעח	היום בשבת	רעו	הבית במרתא
נת, רעד	היום ייך	רעה	הבל בני
סו	היום מחר	יא	הכבות פלייה ה
קנה	היום פשוט	רעג	הבסתר הענה
קדר	הייטיב לך עטיך	קנג	הבשכל ימלא
לו	הייטיב לדובים	קנג	תאה תמיד בטובה
קנט	הייטיב לך איש	קנו	הגה תמיד בספריה
קדר	היישירו מלכימ ה	קנט	הגה במום
נו	הימים זהרידו	קסב	הודה בעת
ג	הורהב הומן ה, יVA, א	קסג	הוחיל ותמצא
לח	הייש גשם מ	קנט	הוחיל לצורך
קדר	הייש יתרון	קסג	חוכח אויל
קדר	הייש לך אב	קנט	חוכח ברע
קסב	הייש לך לבב	קסג	חולך אמרת
מאג	הייש עשוק	קסם	הוסף בכל
רעג	הייש פתי כמו בעל	קנט	הזכיר לנדר
קסא	הייש פתי כמו מערים	רעה	הזמן יעריב
קדר	הייש צרה	קנה	החזק בחרב
קדר	היוש שמחה	קידר	הייא שלחה
צא	הייש תמה	קידר	היגנוב דעתך
קסא	הייש תקופה	קטו	הידורים ישתין
קסא	היישותה איש	רעד	הידיע איש
קס	היישר בעת	קנב	היה אהוב
קנה	היישתו אויל	קסא	היה איום
קנט	תק אשתק	קידר	היה בן
קס	הכח בפתחי	קנב	היה חושב
קנו	הכחשת את	קנב	היה נועץ ה
רעד	הכוי אתה	קנב	היה נזוק
ג	הכימים בחרתם ג	קנג	היה קל
א	הכל היום ה, ב, יII, מ, יVA	קסא	היה קרוב
רעז	הלא אחרית	קנב	היה רע
רעט	הלא אוריא	קנב	היה שומר אמוןך
רעד	הלא תבitem	קסב	היה שומר ברית
קדר	הלא תחשוב	קנה	היה שש
קי	הלא תענני	רעד	היה תמים
קנט	הלב לפנים	רעה	היו אנשים

קסא	הרעיון לבך	ב	הלי תעש ת, ב, יVA
קנו	הרעה בני	רעה	הליינותי גדור
קמו	הרעה גבר	ה	הלבושן ולונפל ה, ב, IVA
קנט	הرك מעט	קטו	הלהעד אני
קסם	הרשע אני	ע	הלהצבי חן
קסב	הרשעים צדקות	רעג	הלהשון ערד
קנו	השב גמול	רעו	הם אהובוני
קנה	התבהל להנפש	קנו	המעיט ומן
קנה	התבוש מאנווש	רפ	הן אלה
רעג	התבטח על	רעו	הן כל
רעד	התדרג ואשר	קסג	הן צוררי
סט	התדע את	קסג	הנה בידך
קנו	התדרע כי	רעת	הנה בפה
ספה	התדע מעבר	רעת	הנה זדוני
רעה	התהיה בר	ב	הנה ימי ת, ב, IVA
עב	התוכיד אל	קי	הנה ימי ת, ש, IVA
רעה	התיגע ותחשוב	רעו	הנה כבר
קסם	התירא מגאון	רעה	הנה קברי
קח	התכין לך	רעה	הנה תאה
קנה	התכעיס איש	מה	הנתחי בעב ה
קנב	התכעיס מלך	קנה	הנמצא בלב
קסא	התלעה משפל	צח, רעו	הנמצא ברעי
לא	התנחותים תדבר ת, ב	בד	הנרא חומן ת, ב
קה	התגעירי התגעירי יVA	צ	הנשך זה
קנה	התרגז כי	קס	העברת אמת
קנו	התשאל מן ילוד אשה ישיבך	קנט	העל בחשיך
קנו	התשאל מן ילוד אשה במותך	קנו	העל לבך
קנה	התשב לך	קס	העם בליך
רעה	התשוב עשות	קנה	הפרק במלך
רעה	התשםך לבבי	קנו	הפרק עצת
קסם	התשעה אליו	קס	הצען ברועים
קסא	התתוכת באמורי	קנג	חקלה אצלך
קנה	התתחנן לאיש	קנו	הקצף למראך
קנו	התתמה מאנווש	קנו	הקשה במוסר
קנה	התתעלם ולא	טו	הריאות ארי ה
רעת	התתעצב בהרחך	קסב	הרבות צדקות
		קנה	הרבה דרכיהם
רפא	ואומר אחזוה	רעת	הרעה אשר
קספה	ואומר אמרור	קנג	הרעותה לבך

מפתח השירים

קסטר	ומה נופת	קספה	ואומר אשר
לָג	ונני אם ה, ב	קסו	ואומר בירדי
קסחה	ושואל بعد בן	קסו	ואומר במאה
קסה	ושואל بعد פארה	קסו	ואומר הייש מום
קסחה	ושואלبعد צח	קסה	ואומר הייש מי
קסו	ושואל למי	קסו	ואומר הייש נולד
קסה	ושואל מי	רפא	ואומר הייש סימן
רפ	ושואל על	קסד	ואומר לי בשמעו
קסחה	ושואלך בערך	קסה	ואומר לי חיש מוות
צא	ותפוח יפה	קסג	ואומר לי התועליל
צ	ותפוח מלא	רפא	ואומר לי עלי מה
צא	ותפוחים בתוך	קסו	ואומר לך
קסט	זאב יתרף	קסו	ואומר לעופות
רפא	זברך אל	קסו	ואומר לפתחאים
קע	ובוב יפל	קסה	ואומר מה יהוק
קע	זבח זבח	קסט	ואומר מה לך טוב
קעג	זר המגולה	קסו	ואומר מה לך קל
קעא	זרון איש	קסו	ואומר מה שחרורים
קסט	זרוני לב	קסד	ואומר מה שני
קסט	זרוניך יעלה	קסד	ואומר מה שנים
קעג	זרדים אשר	קסד	ואומר מה תבואה
רפדר	זה בית	קסה	ואומר מה תרואה
קעג	זחב וכփ	קסד	ואומר מי אישר
קע	זחב חרוץ	קסה	ואומר מי בחורף
קעב	זוחר לركיע	רפא	ואלה אשר זוכות
קעג	זולת רכוב	רפא	ואלה אשר זוכים
רפאג	זוקן יברך	קסג	ואלה מעלוות
קעב	זית לאכלו	קסג	ואמרו דברו
קעב	זכה אשר	קסד	ואמרו לי
קעג	זכור טבה	קסד	ואמרו מה
קעא	זכור באשר	קסד	ואמרו מי
סן	זכור לבי	רפ	ואמרתי לשח
קעא	זכור עת שאלת	קסג	זה לכם
קע	זכור עת تعالיה	קסג	ובמה יש
רפב	זכור ימי	רפ	ולשואל הייש
קעב	זכרה אשר	רפ	ולשח רש
קעב	זכרים יאהו	רפ	ומגاري נשיכת
רפאג	זכרתם את	צ	

מפתח השירים

קע	זורך פיה	קע	זמורה היבשה
קדוד	זרת בשירה	קעא	זמיר גפן
		קעג	זם אדם
קטו	חבלו בני ש	רפג	זמן אדם
פט	חכצלה בארץ	רפב	זמן אם דעתך
קעט	חבר המנהות	קעכ	זמן אם שה
קפב	חבר בכיר	קסט	זמן בוגר בליך
קuder	חבר נפשך	לג	זמן בוגר עלי ת, ב
קעד	חברי האיכל	רפג	זמן דבר
קעה	חברי שעוכחים	רפג	זמן טוב
קעו	חברים החפצים	קעכ	זמן בין
קעט	חברים לעור	רפב	זמן חילוף
קעו	חברך אשר	קעא	זמן יש
קעו	חברת אחוי	קד	זמן לאנשים מ
קפב	חברת חכמים	רפא	זמן סורר
קעו	חברת מלא	רפב	זמן עות
קפ	חרדה ושםה	רפב	זמן רע זמננו
רפדר	חרל מאיש אשר היום	צג, רפב	זמן רע יציק
רפדר	חרל מאיש אשר רוח	רפב	זמן חמה
קפ	חרל מאף	רפג	זמן לך
קעט	חרל מאשר	קעכ	זמר יגוני
רפדר	חרל מהטא	קעג	זמרת גיבור
קפ	חרל מלו	קע	זנבות לאנשים
קעה	חרל נא	קעא	זנות אחורי
סדר	חרדים משני	רפא	זנות שואה
רפאה	חולחה אני	קסט	זnoch מלת
קעו	חומה עצורה	קדוד	זעך אויל
קעו	חוס על	רפג	זקונים מחלה
קעט	חופר אשר	קעא	זקן אדם
קעה	חוושב אשר	קעכ	זקן יהודר
קעט	חטא לך	קעא	זקוף את
קדוד	חטאים בחוזות	קע	זרה את
מוד	חטאתך במו	קעא	זרה הונך
רפדר	חיה אלף	קע	זרוע לך
פ	חיים בלבד	קעג	זרוע רע
קעה	חכם אשר יביט	קעג	זרוק על
קעה	חכם אשר יוביש	קעג	זרע את
קעה	חכם אשר ישב	קע	זרע בליך
קעט	חכם בדעתו	קדוד	

מפתח השירים

קעה	חשב הוה	קעו	חכם ומשתמור
קגב	חשב מישנאי	קעה	חכם חשוב
קעו	חשוב ראש	קעו	חכם לב אהוב ח
קעה	חשוב רע	קעו	חכם לב ייעוב ח
קעד	חשוך חברה	קעט	חכם לב מלא
קעד	חתך עלי	קפא	חכם לבב אהב
קעד	חתר לשיב	קפ	חכם לבב אישר יכתח
קפר	טבעה בעו	קעה	חכם לבב אישר יעוזב
קגב	טההור לב	קעו	חכם לבב במתה
קפג	טההור לבב	קעו	חכם לבב והוא
רפיה	טההור מפעול	קעו	חכם לבב עלי
רפיה	טההר לבב	קעת	חכם לרייך
קפה	טובי היין	קעו	חכימה בעין
קפר	טובי לי אחוי	קעו	חכמים בחנו
קפר	טובי לי מעט	קעו	חללה פני
קפר	טובי לך	קעד	חלוש מכח
קפר	טובה אשר	רפָּרְפָּרְ	חלפו שערות
רפוא	טובה לאיש	קעה	חלק הונך
ס	טובות לאל	רפיה	חלק ימותיך
קפה	טורדר ולא	קעט	חמשה מעט
קפר	טרית נבלוט	קַפְּ	חם על
קפה	טל שחרות	קעו	חסיד יחסר
רפוא	טלא פאת	קעה	חסדייך וטובתך
קגב	טמא לב	קעה	חסדייך ליום
רפוא	טמא לבב	קַפְּ	חסום פי
רפיה	טמא מפעול	קַפְּ	חסום פיך
קפה	טעה מכבה	קעה	חסרים כתרדים
קגב	טעמים יש	צא	חסיד לבב אשר
קפה	טעת אילן	קפא	חסיד לבב זונה
קפה	טפש לבו	קעה	חפץ לדעה
קגב	טרח ושדור	רפיה	חפש ואם
קפה	טרחוי למען	קפא	חפש ודבר
קפר	טרם ירה	קעה	חזי נדיב
קפה	טרם קחנן	קַפְּ	חקר תמצאה
קפר	טרם תהי	קַפְּ	חקראתיך וסורתיך
קפה	טרף באפ	רפָּרְפָּרְ	חרב למות
קפר	טרף ביתה	קעט	חרוצי כספים
קפה	טרף חומן	קעה	חריש היה

מפתח השירים

שלמה

קב	יום צר	קפו	יבורך המרפא
קצ	יום תחוה מוכה	רפח	יבטח כסיל
קצ	יום תחוה שונה	קיא	יבכזון על
קפו	יהודתי בעת	קפו	יברך אל
יד	יהודתי לבבך ה, ב	נח	יגוני לב
קפח	חויש לאף	רפט	יגונק יהילא
קצא	יחל בשאון	קפו	יגע ולמד
רפח	יחסוק בעשך	קפט	יגעל במתת
קפח	ყיר סחר	רפז	ילדבר לך
קצא	יישר לבבי	קפו	ידי זרים
קפח	יכבר עלי	קצא	ידי חרוץ
רפח	ובון לך	קצ	ידידות אשר
קצא	יכחש בן	מט	ירידותך בתוך ה, ב
רפז	ילוד אשה	רפח	ידידי המכמוני
קפט	ילכו אליו	ית	ידידי כל יא
טט	ימחר יום ה, ב, מ, יVA	רפז	ידידי נספחה
קפח	ימותיך בהמשך	קפו	ידידי סמכוני
קפו	ימי נור	רפז	ידידי קדרשו
קפח	ימי עני	لد	ידידיך בר
קפט	ינסהה לבב	קצא	ידידים קנה
רפז	ינסהה אל	קצ	ידידך אשר
קפו	יסתנק רע	קפט	ידידך ירבך
קצב	יעלים עינוי	קצא	ידידך יהוה
קצב	עמדו מלך	קטו	ידידך לך ש
קפח	יעצץ לבך	קפח	ידל ויאבד
קפט	יעצני אחוי	קפט	ידמותה חכם
רפז	יפנו נכסים	קצ	ידמותה כבוד
קפו	יפת תאර ובת	צב	יהיסוף יט
קצב	יצא לך	נב	יהוסוף כל ה, ב, יVA
קפט	יצפון בכל	סו	יהוסוף קה
קפו	יקבץ איש	קפו	יהיו יוען
רפז	יקוד אש	קפח	יהיו כל
קצא	יקר תן	קפח	יהיו לך בך
קפו	ירא את	קצא	יהיו נמצאי
קצ	ירא האל בחקתו	רפז	יהיו בגדייך
רפז	ירא האל התדע	קפט	יהיו שעיריך
קפו	ירא משגה	רפח	יהלך אהוב
קצא	ירא צורך	קפו	יום מבלי
רפח	ירוצין מלאי	רפח	

מפתח השירים

יריבו אשר ה, ב
 יש Ach
 יש איש
 יש בין
 יש יום
 יש לך באיבך
 יש לך שני
 יש שנים
 יש מושב המדינה
 יש דרך
 יש לב
 שרים יוכרו
 באור אשר
 באל עליון
 באש תוניך
 בבד אליהם ש
 בבד מאד
 בבד קרוביך
 בבדה וכבוד
 כבוד לאיש
 כבוד מלך
 כבוד שכן
 כבוד מלהגה
 בבן עית
 בבר אבד ה
 בבר אמרת
 בבר בא
 בבר היה
 בבר היטיב
 בבר צדקו
 בבר שלמוימי ת, ב
 בבר שלמו שנים ה, ב, יז

קצע	כמי יתון	טו	טו
רצ	כמי תשכבי	קפט	קפט
רצ	ככוכב אשר	קצ	קצ
קצו	ככפר אשר	קפח	קפח
קעד	כל אב	רפט	רפט
קادر	כל איש אשר יעש	קפח	קפח
קדר	כל איש אשר שבל	קצ	קצ
קדר	כל טוב	רפח	רפח
רצ	כל ימי	קפו	קפו
קצו	בלאן בחונין	קפו	קפו
קדר	בלבל במשפט	רפז	רפז
רפט	כמאה אם	קפו	קפו
נג	כמה אבוד ה		
רצ	כמה אשר	קצח	קצח
קצב	כמה לשון	קצב	קצב
קגב	כמו אחת	קצו	קצו
רפט	כמו גאה	רצ	רצ
קצו	כמו גופ	קצו	קצו
סה	כמו זאת	קצד	קצד
קצו	כמו עון	קצח	קצח
קצג	כמסחר טוב	קצד	קצד
קצו	כגען טוב	קצב	קצב
קצח	כסיל השחקים	קצג	קצג
קצג	כסיל יבחר	עד	עד
קצא	כסיל יטעה	קצג	קצג
קצו	כסיל נעצב	נו	נו
קצח	כפור על	רפט	רפט
קצג	כפי אהבת	רפט	רפט
קצו	כפי צורך	רפט	רפט
קצב	בראש נשא	קצג	קצג
קצב	ברוכב הארי	לב	לב
קצח	כשטע בליל	לב	לב
קצח	כשל חכם	ולד	ולד
קצג	כתוב ירך	קצח	קצח
מב	בתיבתך מהוורה	רצ	רצ
רב	לא ארדפה	קצד	קצד
רב	לא אשר	קצד	קצד
רד	לא בחפש	יו	יו

מפתח השירים

שלו

רד	לוקט אונוש	רצע	לא יהוה
רג	לחם בחרץ	רא	לא יעבדך
רב	לחמן אכבל	רצג	לא יש
קאו	לחדר ממבוא	רצב	לא כל אנוש
רב	לי אהובים	רד	לא כל אשר
קיי, שכב	לי הומן א	רא	לא כל יהי
רצג	ליין בקדרכ	קיי	לא במשפטך
רב	לייפות מלאכתך	ר	לא תחמעך
נה	לך אבותה	רב	לא תענוד
קיב	לך יודוי ג, ש	רד	לא חענה
קצח	לך לבחה	קו	לא את כי
קאו	לך נפש	רצב	לאיד המתה
נו	לך עשור ה, י. II, מ	רג	לאיש טוב
לה	לך שיחים	רצ	לאל על
קצח	לך תקווה באח	רצא	לאמיין נאה
קצח	לך תקווה להשלים	קאו	לאשה בעלה
רא	לכה אל	קצז	לאשה נעשו
רצא	לכל אורח	ר	לב האדם
רצב	לכל איש	רא	לבב אשר
רצא	לכל דבר בעולם	קצח	לבב זרי
ר	לכל דבר זמן	רג	לבב חבר
מו	לכל זמן ג, ח, ב, י. VII	קצח	לבב טוב
רצא	לכל חי	קצח	לבב מלשין
רצא	לכל יורד	קיא	לבבוני עני ג, ש
רצא	לכל יצוק	עו	לבבי בקרבי
רג	לכל מכבה	נה	לבבי אישת מ
ר	לכל משאל	רצב	לבבי עיררי
רצא	לכל נברא	ג	לבבי קין ה, ב
ר	לכל נגע	יח	לבבי תורה ה, י. II
רג	לכל נתע	קצח	לבב נאלח
ר	לכל נכבד	רא	לבך שאל
רצא	לכל רעים	פט	לבן משה
רא	למד לשונך	קט	לבנה אשר ה
רא	למה אהוי חפץ	קצת	LAGBOR נבראו
רב	למה אהוי מריב	רב	להיות לך
רצב	למה ימו	קצת	להליך על
רצג	למה שחוריים	רא	לו אמצאה
רצב	למה תבקש	רצב	לו תחי
רד, רצע	למה תהיו	רצג	לו תעלי

מפתח השירים

רה	מגירות יש	קטו	למי חדרו
רה	מגיד אמת	קט	למי לא
רו	מגלח מום	פט	למגאפטו מן
רדר	מדובר לך	רג	למעט כלבל
רו	מדינה בה	ר	למען מעשה
רה	מדומה بي	רג	למצילה ישר
רצחה	מה אדרבר	קצו	למתשר והוא
קטו	מה זה	ר	לנודך בקרבי
רצחה	מה טוב ה	קיד	לנכרי לא
רצו	מה יעשה	קט	לנעים אין
רצו	מה לי	צא	לסובל כאב
פו, רצה	מה לך אל	רא	לעה לא
רט	מה לך ולגאות	קצו	לוור נבראו
רצה	מה לך לבנים	קצו	לעתות האמת
רצה	מה לך ממבא	קצו	לעתותיהם אלהם
raig	מה תחזה	זו	לפי נון
ריא	מההלך בדרך	רג	לפניהם והיום
ריא	מההלך בעצתה	רצג	לפניהם טוב
רי	מהירה לעשות	קט	לקחו במוי
רט	מורה אשר	קיא	ראש יהוה
raig	מורך בלב	קט	רב מספר
רצו	מות יבואך	קט	לשון אדם
מצוותי תקלענה ה, י. י. י. י. י. י. כ		קט	לשונך רכה
רה	מחה חטאת	ר	לשוני אשלה ה, ב
ריא	מחון אנווש	ל	לשוני אתה
רי	מחוללת לבבות	רצב	לשונך יעלך
רצה	מוחר ימחר	קצח	לשונך סחרים
רצד	מטיט אתה	רד	לשםחה נבראה
ריב	מי יאהב את	צא	לשנאה מלאי
רי	מי יאהב למלאת	קט	לשך רבי י. י.
רח	מי יעוז	ד	מארם במראהו י. י.
רי	מי ערוב	קטו	מאהבי ריש
רה	מי לא ישא	דו	מאמרי בחזותי
קה	מי לא ישלח	קיב	מאס בזמן
ריב	מי רדף	רה	מאם הונך
רח	מי שח	ריא	מבקש דת
קייד	מי שם	רצו	מבקש שוד
רו	מיודיעី בחחברו	דו	
קיא	מיודיעី הבניינ ש		

מפתח השירים

שלט

רי	מרדף שלומים	רו	מיודיעי חמי
רה	מרומות שכנה	רו	מיודיעי סבבנתנו ה, י, II, י, ית, רצד
רצו	מרוץ איש	רט	מיוחש אשר נלו
רצד	MRI עלי	רו	מיישיר נלו
רה	MRI איש	רה	מלא חכמה ומעשי
ריא	MRI ישברו	רצד	מלא חכמה מלא
רו	MRI עלי	רו	מלבוש בדור
ריא	MRI על	רו	מלוכה בחחילותה
רי	משיח ראש	רו	מלוכת איש
ריב	משbill בחברת	רט	מלך אהבר
ריב	משbill מעות	רט	מלך אשר היה
רו	משנאי המבקש	רה	מלך אשר ישר
רח	משפט יסוד	רה	מלך אשר יtan
רה	שרות משאלות	רט	מלך אשר שרים
קי	מת אב ה, ש, VI	רה	מלך ואם
רד	מתי שוא	קט	מלכה רשעה
רצד	מתי שביל אשר	רה	מלכים יסלחו
עה	מתי שביל יודעי	רו	מלמד את
רט	מתן بلا	רו	מכ舍ל לחכם
ראי	נאום חכם	ריצה	מנגаг זמן
ריד	נאום חכמוות	ריב	מנוה שר
רצח	נאם מאמין	ריא	מנוחתך בנור
רצט	נאם מצפה	רו	מנוע רצונו
רяз	נכון לב	ריא	מניעת שאלך
raig	נכוננו תלא	רו	מנע משלה
רטז	נכום לבבר	רו	מנע רגלאך
raig	נגדים תארה	רו	מסיתים יש
קא	נגלית ישורה מ	רצד	מעון ביל
רצז	נדבר לאנשים	רצו	מעט חמה
רטז	נדיב יהיו	רצו	מעט ישב
raig	נדיב לב	ריא	מעט תשעה
מת	נדיבור רחבה ה	ריצה	מעט תחן
רטז	נדיבים יש	צ	מעשים שנים
raig	נדיבים קבלו	ריב	מפו עשיתני
רטז	נדמה אשר	ריב	מצדק לא
רяз	נדמה זמנינו	ג	מצויא ישע
רטז	נהג חילך	רצד	מצולחה את ה
ריד	נהג עצמן	ריב	מקום קבר
			מראש חקר

מפתח השירים

שם

רין	סגנים ישבו	ריד	גואם שקרים
רטו	סדרן חכמה ה	ריד	נוצר דעתה
רטט	סדרן בלה	ריד	נוקש פעמים
קו	סוב דמה נ	רצח	ונכר שאון
רטט	סוד בא	רטו	כח מהומה
ריה	סוד לאלה	רציו	נתה אל
ריה	סוד שתכסה	רטו	נטוש עוג
רטט	סוכך ואם	רטו	יב רך
ריה	סוד מאכול	רציו	נכונה יש
ריי	סוד מאשר	ריד	נכרי מכבלי
רטט	סוד ממצוה ה	ריד	נמהזה יחרש
ריה	סוד מעשות	מו	נסחו במטעם
ריה	סוד מקשה	רטו	נסעו ונסעה
רין	סחר ירך	קו	נסחת ממות
רצט	סוכנים הם	רציו	נעורים העמיסו
רטט	סלח את	רצח	נעימות אל
רטו	סלח לבן ה	רצח	נפש קירה
רצט	סלח לי	רטו	נפשי לצורך
רצט	סעד את	רצח	נראה דברך
ריי	סעד בנק	רצח	נשה חטא
ריה	סעו ממנוחות	ריד	נשוא חטא
רצט	סעו ממחנות	רטו	נשיה לבב
ריי	ספק בנסתירות	רטו	נשים לעוזר
ריי	ספר יהי	טו	נשמה מאשר ה, ב, יVA
רצט	סודותים על	רטו	נתן חטא
רכב	עבר בעבו	רכב	נתיב כל
ש	עובדתך במילוה	ריד	נתינת יד
רכא	עובדתך לרעריך	רייג	נתלהبشر
ש	עברה מרבש	רצח	
שא	עברתי על אלה	ריה	סאה מאשר
שא	עברתי על מבנה	רטט	סבא את
שב	עברתי על שב	רטט	סבה למות
רכג	עברתי על שוק	ריין	סבואה מלכויות
רכב	עגלת אשר	רצט	סבובל מהזמן
ש	עד יעבור	ריה	סבול רע
שאג	עדת נפשך	ריין	סביב חכם
רכב	עדת אעוזוב	ריין	סבל בקיעי
	עוות נוכל		

מפתח השירים

שמעא			
רכב	ענן הגשימים	רכג	עון יחוشب
רכב	עפרת נשים	רכג	עונה להוועט
רכב	עזה בל'	רכב	עורה ואל
כח	עצמי מלאו מ	רכד	עווב ביתך
רכ	עצת משכיל	רכ	עווב דבר
רכב	ערין יבחש	רכא	עווב שלש
יט	עשה אחוי בחיך ה, ב	רכא	עוור אחיהם
רכג	עשה . . . ובן	רכב	עוור רעד
שאג	עשה ועשה	רכד	עט אהוו
ש	עשה חיל	רכד	עט אמי
רכא	עשה טובה בעת	שאג	ענין עלי
רכד	עשה טובה כדי	רכה	על הבסיל
רכד	עשה טובה כמו	שר	על מה ולמה
רכ	עשה כושר	קיב, שכבר	על מה זמן
שר	עשהلال	ז	על מרים ש
רכ	עשה לאביר	רכ	עליה אליו ה, ב
ש	עשה מה	רט	עליה על
שאג	עשיד התדרע	ש	עלו . . . מרוב
רכד	עשירות לב'	יא	עלו תראו
רכ	עשירות על	כח	עליל כל ה, י, VII
רכ	עשירינו הטוב	רכ	על מה אקרעה ה, ב, מ
רכג	עת לא	ש	על מה זה אחי
רכד	עת לב'	ש	על מה זה התארח
רכג	עת תואה	ש	על מה זה תמי
רכג	עת תחווה	שאג	על מה תהוי
רכז		לה	עליכם בני
שר			עליכם לפועליכם ה, ש
רכח	פאר בא	קי	עמדותי על
רכז	פגע שרף	שב	עמדותי אליו
רכח	פי העשירות	שא	עמדו הרבה
רכז	פיק אשר	רכד	עמדו הרבה בבריות
שה	פיק יהו	ש	עמדו עולם
רכח	פלחبشر	קיב	עמי חבי
רכז	פלט בכחך	רכא	עמידה תאරיך
רכז	פלאה בלב	רכג	עמיותי ערום
רכז	פליאות דת	רכ	עמיותי שאהبني
שר	פנה אל	רכח	עמך אשר
שר	פנו אמרו	רכא	עמאמים אל
רכח	פניאדרם	רכח	ענו אשר
רכח	פניהם הילך	רכא	עניות לעשורי

מפתח השירים

		שם
רלא	צוהר להבאים	פני נדי
רלא	צוהה אמונה	פני גער
רינה	צוהה תאריך	פני חבל ח
REL	צומד יישר	פעולות חום
RELB	צעעה בכח	פעולות טוב
RELB	צעעה ... לשם	פעולות חמיה
RELB	צופה לזר	פעלים נהוגים
רינה	צחוק יש	פעמים ירחקו
REL	צחק עת	פעמים יש
REL	צדיד בחפש	פצחה לאשר
רכט	צלחה מה	נצח העני
רכט	צלחה מודבר	פקח עין
REL	צמא מים	פריז עת
REL	אנחה ורוך	פרי חכם
רכט	צניות תעשה	פרי סובלך
שה	צעיר או	פריעים יערים
רכט	צעיר על	פת קה
REL	צדירות תערת	פתאים יהוויקו
רכט	צעק ירכבו	פתח אשפה
REL	צפה בעין	פתח שני
REL	צפן סור	
שה	צפור או	צא של
REL	צפן בפיהו	צא שבנה
RELB	צפן משנאי	צאה וראה
TEL	צראה מביאת	צאה למלאכתך
שו	צראפה היא	צאו וראו
שו	צරור דבר	צבא מרום
REL	צראור ייכאב	צבא על
רלה	קיבל כל	צבור בחו
REL	קיבע את	צבי נמלט ברגלים
REL	קחול מוביל	צבי נמלט ואם
REL	קובץ עלי	צבי נעים
REL	קווה והוחיל ח	צדריך בלב
REL	קול רם	צדך כמו
REL	קום ועשה	צדך רדוף
שו	קומה כלולה	צדקה יש
REL	קווין בנדור	צדקות געוור
REL	קוויטה במצע	zechel בעווו
		zechla בלב

מפתח השירים

רָגֶל	קַשְׁתּוֹת יִשְׁ	רְلָה	קַח אֶת
צָ	רְאֵה אֲחֵי	רְלוֹ	קַח מַחְבָּרֶךָ
שִׂיא	רְאֵה אָנוֹשׁ	קְטָ	קַח מַצְבֵּה גַּת, שׁ, יַיִן VI
כָּ	רְאֵה הַיּוֹם הַ	קְטוֹנוֹ	קַח מַצְבֵּה
רְלָחָ	רְאֵה זָקָן	קִיטָ	קַחַת מוֹסֵר יַיִן, יַיִן III, יַיִן IV
אָבָּ	רְאֵה יַאֲסְמִין	רְלָגָ	קַחַת מִן
רְמָגָ	רְאֵה בַּיִ	רְלָהָ	קַטָּן בְּנָחָת
רְלָחָ	רְאֵה לְרוֹבָּ	שֹׁ	קַל בְּמַחְיָר
רְלָחָ	רְאֵה מָה טֻובָּ	רְלָבָּ	קַנְהָ בּוֹשָׁם
רְלָחָ	רְאֵה מָה נִפְלָאוּ	רְלָדָּ	קַנְהָ חֶדר
שָׁזָּ	רְאֵה כּוֹרְמוֹתָ	רְלָדָּ	קַנְהָ חִילָּ
רְמָאָ	רְאֵה עַצְמָךָ	רְלָוָּ	קַנְהָ חַכְמָה
רְלָחָ	רְאֵה תְּמִידָּ	רְלָדָּ	קַנְהָ לְךָ
רְמָאָ	רְאֵה לְשׁוֹאָלָּ	שֹׁ	קְנוּ לְבָ
שָׁחָ	רְאֵיתִי אֶתָּ	רְלָהָ	קְנוֹתָה הוֹן
שָׁוָּ	רְאֵיתִי הָרָ	רְלָהָ	קְנוֹן יַאֲמִין
קִיגָּ	רְאֵשִׁי מִקוּרָ	רְלָהָ	קְנוֹן לְבָן
רְמָטָ	רְאֵשִׁים כְּמוֹתָ	רְלָוָּ	קְצִין עַם אֲשֶׁר
רְמָטָ	רְבָּ לְךָ	רְלָוָּ	קְצִין עַם יַכְבֵּד
רְמָטָ	רְגָלָק בְּנָיו	רְלָוָּ	קְצָת . . . מִמְּךָ
רְלָחָ	רְדוֹף עַלְ	רְלָוָּ	קָרְאָ בְּאֶגְרָתוֹ
רְמָטָ	רְוָאָה דְּבָרָ	שֹׁ	קָרְאָ לְחַכְמָם
רְמָבָּ	רְובָּעָם	רְלָוָּ	קָרְאָ סְפָרִי
שִׁיאָ	רְוָהָה בְּפִרְךָ	רְלָגָּ	קָרְאָ עַל יָצְרָךָ
שִׁיאָ	רְוחֵי אֲשֶׁרָּ	שֹׁ	קָרְאָ עַל כָּל
רְמָאָ	רְוחֵשׁ לְבָבָּ	רְלָדָּ	קָרְאָ צָעִיר
רְמָטָ	רְוכֵב נְפִירָ	רְלָדָּ	קָרְאָ שָׁם
רְמָגָ	רְומָ וְאַלְ	מָאָ	קָרְאָתוֹ רָב
עָהָ, שָׁחָ	רְועֵי מְרַבְּעָ	רְלָוָּ	קָרְבָּ אַל
רְמָאָ	רְזִין אַלְ	רְלָדָּ	קָרְבָּ דּוֹמָה
רְמָטָ	רְזֹצָה בְּתוּ�ָ	רְלָגָּ	קָרְבָּ יְשֻׁקּוֹת
רְמָטָ	רְזֹצָה לְחַנְצָלָ	רְלָגָּ	קָרְבָּ אָדָם בְּעוֹלָמוֹ
רְלָחָ	רְחֵץ אִישְׁוֹנָךָ	רְלָגָּ	קָרְבָּ אָדָם קָרְאָוָ
רְמָאָ	רְחֵקָ מָאַחֵי	שֹׁ	קָרְבָּי כָּל
רְלָטָ	רְחֵקָ מַאיְשָׁ	רְלָגָּ	קָרְבָּי לִי
רְמָאָ	רְחֵקָ מַעַצָּתָ	רְלָדָּ	קָרְעַ חַלּוֹן
רְלָטָ	רְחֵקָ מַרְיבָּ	רְלָגָּ	קָרְעַ לִילָּ
רְלָטָ	רְחֵקָ אִישָׁ	רְלָגָּ	קָשִׁי גּוֹעֵר

מפתח השירים

שםך

רמה	שבה עד	קח	ריב אני
רמה	שברור את	רט	ריבות נטווש
רמה	שדרה אודם	RELAT	רכב עיפה
רנא	שובע וכפן	RELAT	רכוש אדם
שיג	שוכן בית	RAMB	רכוש יוקיר
רנא	שונא חלק	RAMB	רכוש יקר
רמט	שונא כסיל	RAMB	רכוש צר נ
רמה	שוקים יש	SHIA	רכושך לך
רמו	שור בירעה	RELAT	רמיינך בראשיתך
קו	שח בעבר	RAMB	רעל במעט
רנא	שח הון	SHIA	רעד התזובה
רמו	שח כל	SAB, SHAT	רעד החישן
שטו	שח לי	IZ	רעד התהאנן ח, ב
רנא	שח רשות	SHIA	רעים אשר
רנ	שחוק המעת	RAMB	רעים קרואד
שיא	שחוורי שעורי	קו	רעית צבי
רמו	שחקי גער	RAMB	רעת אחוי
רמח	שחת عمוקה	RAMB	רפאנין צרי
שטו	שחתי לבוי	RELAT	רפואה אין
שטו	שחתי לשת	SHI	רץ לעוב
רומה	שטה מאיש	SHI	רץ לעשור
רנ	שטה מבית	RAMB	רץ סוס
רומה	שיח לשון	RAMB	רצחא אשר
רמט	שיחוך שמור	SHO	רצון באים
רמח	שים לבך	RELAT	רצון צורך
קטו	שים ימינך	SHO	רצוני לו
לט	שירות בפי	RELAT	רצונך לעשות
שטו	שית לבך	SHIA	רשע באחריתו
רמאג	שכבר ועור		
רמד	שכון בטוח		שאל אחרית
רמה	שבה טוביה		שאל בעט
רמאג	שכיבה תערוב		שאל חכם
шиб	שכנית איש		שאל מאיש
רמח	שלב אשר		שאל מתרם
רמו	שכל בעת		שאל רבים
רמתה	שכן אשר	RIN	שאללה מנדריב
שטו	שלו הלנת	RMD	שאלוק להעבים
шиб	שלח אדורן	RMD	שאלתני חיתן
רנ	שלח ידר	RMO	שאר אובל

מפתח השירים

שםה									
רמט	שנים נחשבו	_nb	שלוח יונה ח, ב, יז						
רמט	שנתיים נפלאו	שיג	שלוח לחםך						
ט	שעה מני	דנא	שלט אשדר						
шиб	שעה מצר	רמו	שלש המ						
רמו	שפלו רוח	רמו	שלשה אין						
רמו	שפלות העללה	רמו	שלשה יגעו						
שיג	שקרך לKNOWNות	רמו	שלשה יעשמו						
רמה	שקור לשומר	רמו	שלשה לא						
שטו	ושיש לבל	סב	שמואל קרומה						
רמה	שתה יין	רמה	שמור אהבת						
שטו	שתיים הם אמת	שטו	שמור הוון						
צא	שתיים הם ברית	רי	שמור לולי						
רנ	שתיקה ראש	רנ	שמור פיך						
רנד	תבונה תהי	רמד	שמור פתחי						
רנג	תבונה תשוה	רמה	שכח במעט						
רנד	תבונת איש	шиб	שםחה כי						
רנא	תבונתך תפיה	שטו	שםחה כל						
שב	תביט באישון	נו	שםחו בני						
רנג	תבנית זמני	שטו	שמע והשר						
שין	תגדל את	שטו	שמע ועמוד						
שטו	תגדלן בעבור	מכ	שמע עצת						
שיה	תגמול ברע	шиб	שמע רופא						
שב	תראג בולדך	שיג	משמעות העצמות						
שיה	תדבר יכבר	שיד	משמעותי קול מופל						
שין	תדבר כי	שיג	משמעותי קול סופת						
שטו	תרמה כי	שיד	משמעותי רעם						
צח,	תדעبني	רמד	שמר הלך						
רנא	תהי ייך	רמה	שומרה ברית						
שב	תהי כל	רמו	שני אחיהם						
רנב	תהי מישג	רמו	שני בונים						
רנג	תהי עינך	רמט	שני עירומים						
רנב	תהי עצה	רמו	שני רעים גודלים						
רנב	תהי צרת	шиб	שני רעים לוה						
לֶר, שוו	תחלה יש	רמה	שנים אשר						
מכ	תחלתן לבת	רמט	שנים הם						
רנה	תומור ותוודה	רמט	שנים יבשו						
שיה	תחום בעורך	רמו	שנים יסמכו						
רנד	תחלת גנות	רמו	שנים כל						

מפתח השירים

שמו

רנא	תנה לבך ליהותי	רנד	תחלת ילוֹד
צט	תגומה בעין ט	קוֹ	חתמה במוֹ
רינה	תקבוץ לך	שׂוֹן	תיטב הנחה
רבְּנָבָּן	תקוב ותאדור	רַנְבָּן	תבה נפשך
רַנְגָּן	תרב גדולות	שַׁבָּן	חכיר ותבון
קט	חרופה בפניה ח	רַנְגָּן	תכלים נערים
רַגָּן	תרע וחויל	שַׁוָּן	חלונתי עלי
רַנְדָּרָן	תשוה ברען	רַנְבָּן	תלק במדבר
רינה	תשועה בקרב	רַנְגָּן	تلמד לורדים
שְׁמוֹן	תשחק בי	רַנְבָּן	תמונה מה
שבָּשָׁבָּן	תשמה להפשיטך	רַנְגָּן	חמצא משוש
שִׁיחָה	תשמה למען	רַנְדָּרָן	תן לענייך
רַנְדָּרָן	תת את	רַנְגָּן	תן מאשר יש לך במשפט
שבָּשָׁבָּן	תתי אני לבני חוק עולם	רַנְבָּן	תן מאשר יש לך ולא
שְׁכָאָן	תתי אני לבני חוק צדק	רַנְבָּן	תנה כבוד
שְׁכָאָן	תתיי דבר	רַנְדָּרָן	תנה לבך אל
שׂוֹן	תתמה לאיש	שַׁוָּן	תנה לבך לשמע

PRINTED IN
GREAT BRITAIN
AT THE
UNIVERSITY PRESS
OXFORD
BY
JOHN JOHNSON
PRINTER
TO THE
UNIVERSITY